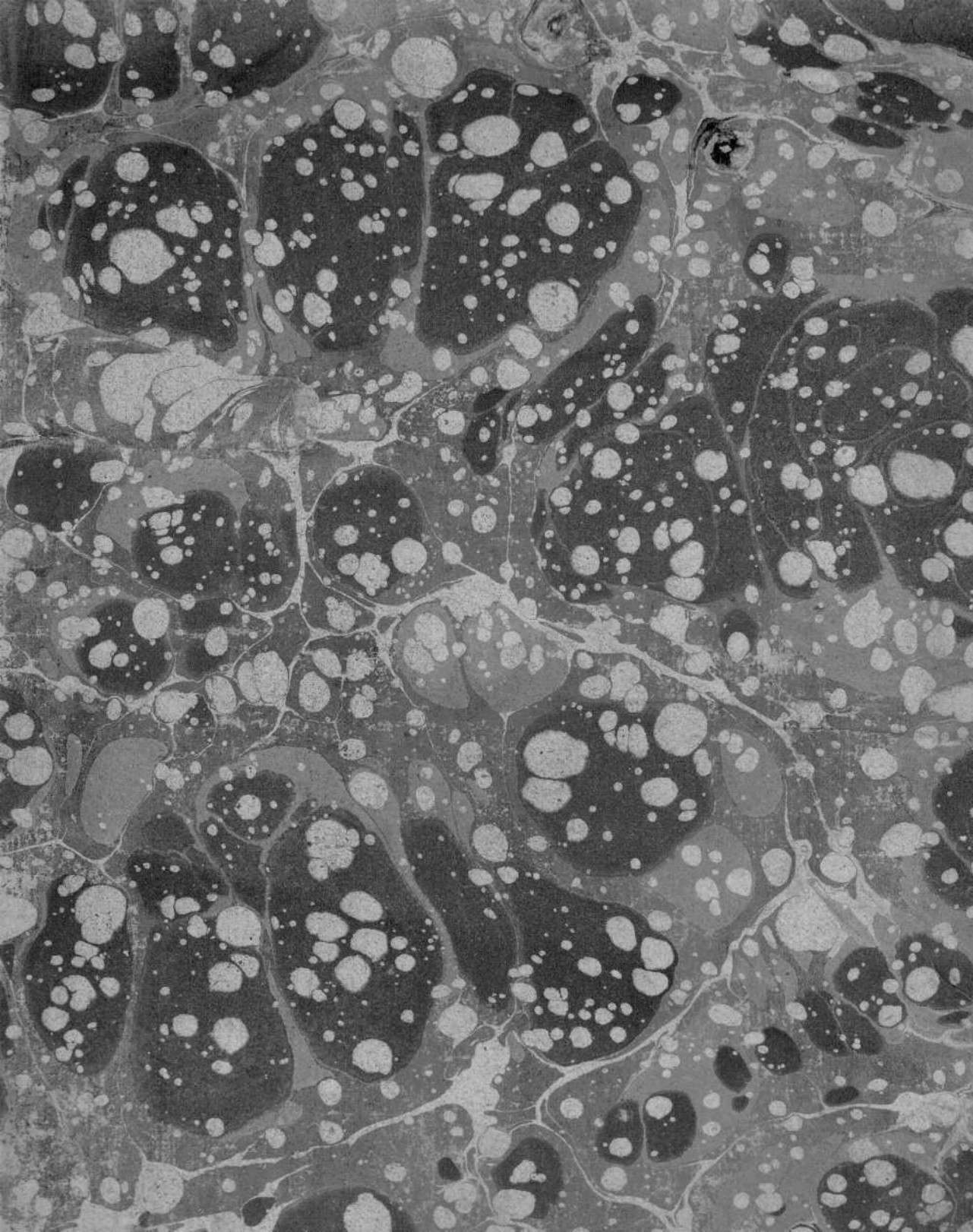
5148

26/76

JOSEPHI PITTON

TOURNEFORT

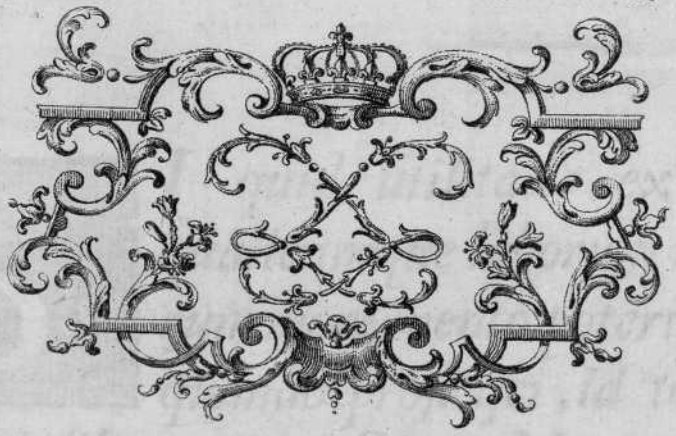
AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiæ Regiæ Scientiarum Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Editio Tertia, Appendicibus aucta ab ANTONIO DE JUSSIEU, *Lugdunæo, Doctore Medico Parisiensi, Botanices Professore, Regiæ Scientiarum Academiæ, & Regiæ Societatis Londinensis Socio.*

TOMUS PRIMUS.

Lugduni juxtà Exemplar

PARISIIS,

È TYPOGRAPHIA REGIA.

M. DCC. XIX.

JOSEPHI PITTON

TOURNEFORT

AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiæ Regiæ Scientiarum Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Editio Tertia, Appendicibus aucta ab ANTONIO DE JUSSIEU, Eadem, Doctore Medico Parisiensi, Botanices Professore, Regiæ Scientiarum Academiæ, & Regiæ Societatis Upsaliensis Socio.

TOMUS PRIMUS.

Lugduni Batavi Excudebat

PARISIIS,

E TYPOGRAPHIA REGIA.

M. DCC. XIX.

LUDOVICO MAGNO.

SI quid utilitatis ex hoc qualicumque laborum meorum monumento poterit aliquando proficiſci, id totum immortalibus tuis, REX MAXIME, erga Litteratos beneficiis acceptum

referri debet. Feciſti quippe quod olim Alexander ille Macedo ; cujus magnitudinem , non rebus tantùm bello geſtis , ſed egregiâ etiam in homines bonis artibus deditos liberalitate ſuperaſti ; ut , quemadmodum armis tuis omnium Regnorum clauſtra , ita & Gallorum ingeniis Naturæ omniparentis arcana omnia recluderentur. Noluiſti, cùm tot victoriis Maximus orbe toto prædicareris , novâ benevolentiâ non optimus etiam videri. Jam antè Regiam Scientiarum Academiam inſtitueras , diligentiſſimum & acutiſſimum quemque naturæ ſcrutatorem in eam adſciveras , & haud pœnitendis vigiliarum ſuarum præmiis , ad illuſtrandam Hiſtoriam naturalem accenderas : ſed cùm tot tamque ſolertibus viris ſpeculandi ma-

teriam brevi defuturam arbitrarere, niſi è longinquo peteretur; juſſu tuo Alpium juga, Pyrenæorum ſaltus, Hiſpaniæ receſſus, ericeta Luſitaniæ, Britanniæ colles, & Belgii prata peragravi; plantarum genera formaſque inſpexi, vires & poteſtates exploravi, ne quid, quod ſalutiferum homini foret, poſſet, Te regnante, præteriri. Et quoniam tot peregrinationibus meis fortuna tua non improſperos exitus dedit, alias mihi ſubinde & multò remotiores injungis, ut nulla pars terrarum expers ſit tuæ ſingularis in populos tibi commiſſos curæ, atque Gallorum vel ſaluti vel gloriæ Orientalis etiam plaga deſerviat. Propediem igitur in viam me daturus nihil antiquius habui, quàm ut ſub auſpiciis Tuis iterum prodiret in publicum uſum

hic meus conatus, auſpicio atque imperio Tuo ſuſceptus; & hoc Regiæ Tuæ cùm in meipſum, tum in Rei Medicæ ſtudioſos, tum etiam in univerſos homines, munificentiæ ſpecimen extaret. Vovet, dicat & conſecrat,

MAJESTATI TUÆ,

Pariſiis Kal. Febr.
An. M. D C C.

Paratiſſimus ad omnia, devotiſſimus, atque humillimus ſubditus & ſervus,
JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT.

TURNEFORTII VITA.

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT Aquis-ſextiis urbe in Gallo-Provinciâ primariâ natus eſt quintâ Junii die anni 1656. Patre Pitton Equite Aquenſi, loci dicti *Tournefort* Domino, & Ademarâ Fagouë Nobili Pariſinâ Stirpe oriundâ.

Parentum juſſu, linguæ latinæ in R R. P P. Societatis Jeſu Gymnaſio Aquenſi operam navavit, ubi dùm ſcholaſtico penſo dicatum tempus in ſuburbanis ambulationibus interdum conſumeret, jam tùm indolem ad Plantarum indagationem prodebat.

Ætatem mox incuſabat teneriorem per quam ex inferioribus ſcholis emergere non liceret, ac totum ſe Philoſophiæ addicere; ſed ei jam addictus, quantùm à ſincero ipſius naturæ ſtudio alienam eſſe ſuſpicaretur, non diſſimulavit. Unde, Theologiam, quæ eâ nititur, averſatus, conſilio parentum qui eum Eccleſiaſtico ordini deſtinarant ſeſe ſubduxit.

Patre itaque anno 1677. defuncto, Phyſicæ quam tacitè deperibat, tunc apertè ſe dedit, Botanices quæ non ignobilior ejus eſt pars illecebris tractus.

Quum verò Hortum Pharmacopæi cujuſdam popularis extra urbis pomœria ſitum, ruraque circumjacentia brevi exhauſiſſet: jam ſui juris factus, ignotorum appetens ad Alpium juga iter capeſſit, unde permultas ſtirpes exſiccatas retulit, quæ prima ἐυμετακομίσου viridarii rudimenta fuere.

*

Sequentibus annis Medicorum Athenæum Monſpelium petiit, ubi æmulum nactus illuſtriſſ. D. Chirac, Anatomiæ, Chymiæ, ac cæteris medicinæ partibus totum ſe tradidit, ita tamen ut quicquid otii ſupererat, Plantarum indagatio omnino ſibi vindicaret.

Favebat illic tam ardenti ſtudio Hortus Henrici IV. Galliarum Regis munificentiâ extructus, invitabat ager Auctorum celeberrimorum ſcriptis commendatiſſimus, compellebat Petri Magnol, eximii inter ætatis ſuæ Botanicos viri quo uti familiariter ei dabatur, exemplum.

Anguſtioribus ſibi jam viſis Monſpelienſibus campis, Gebennas, Pyrenæoſque montes ac Barcinonenſem tractum perluſtrare aggreſſus eſt. Ut erat corpore validus, ſitis famiſque patiens, ac cœli tempeſtatibus aſſuetus, aviis dum ſeſe locis inhoſpitiſque facilius committit, in montanos prædones incidit, qui excuſsâ ſarcinâ ubi nihil præter aliquot herbas ſiccas & panem ſubnigrum invenere, ſpoliatum reliquerunt.

Maximâ anni 1681. parte in peregrinationibus Botanicis peractâ, Monſpelium redux herbarium ſuum amplâ acceſſione locupletavit. Inde Aquas Sextias repetiit, ubi collectas undequâque omnis generis ſtirpes in ordinem digeſſit, eoque theſauro quam aliâ quâvis poſſeſſione lætior, Lutetiam virorum quovis ſcientiarum genere illuſtrium patriam migravit.

Botanice tunc Pariſienſis Guidonem Creſcentium Fagon ſtudioſum ſui unum ac fautorem habebat: Ut erat Reginæ Architer & in Horto Regio Profeſſor, officii medici muniis ſimul & publicis plantarum demonſtrationibus vix poterat perfungi. Obtulit ſe ultrò Joſephus Pitton, quem, brevi cognitis ejus indole & peritiâ, omni poſthabitâ æmulatione (quæ non minima Archiatri fuit laus) vicarium ſui muneris anno 1683. Horto Regio præfecit.

Ut nullus erat tali muneris eo aptior, ſic nullum munus ad quod ipſe foret magis idoneus. Rem probavit Botanophilorum frequentia, qui verno tempore undequâque Lutetiam confluentes non modo

demonſtranti in Horto Regio aderant, ſed & campos Pariſienſes luſtrantem turmatim æſtate fervente ſectabantur.

Nec patronum pœnituit viri adeò omnibus accepti; imò arti ſimul & artifici quantum potuit velificatus eſt. Quare ut exoticarum Stirpium notitiam promoveret, eum in Hiſpaniam, Luſitaniamque anno 1688. in Bataviam poſthac, tum in Angliam, Plantas in his Regnis indigenas & Gallis minus cognitas exquiſitum miſit, ut & eas accuratiùs in ſolo naturali educatas noſceret, & in Hortum Regium transferendas curaret.

Ut increſcebat fama, ita quoque honorifico ſtipendio auctus eſt. Inſtauratâ vero anno 1602. Regiâ ſcientiarum Academiâ, illuſtriſſimique Abbatis Bignon curæ commiſsâ, primus novos inter ſocios deſignatus eſt, Rege ſic probante, qui Guidonis Creſcentii Fagon tunc Archiatrorum Comitis aſſiduo præconio magis ac magis notum humaniſſime excepit, quum inſigne Botanicorum Elementorum gallicè editorum opus anno 1694. Majeſtati ejus conſecraret.

Anno 1698. plaudenti Pariſienſium Medicorum ordini adſcriptus, optimè de iis & de Reginâ urbe meritus eſt, editâ etiam gallicè ſtirpium circa Pariſios naſcentium earumque virtutum Hiſtoriâ, quâ luculenter declaravit ſe genuinum in Medicinâ faciendâ Plantarum uſum haud minus quàm earum cognitionem callere.

Quum verò Botanicorum Elementorum opus gallicè ſcriptum, famâ tenùs exteris gentibus notum, maximum eis deſiderium moveret, novam illorum Editionem latino idiomate eamque valdè auctam emiſit, quæ Typis Regiis eleganti formâ prodiit anno 1700. Mox juſſu Regio in oras Orientales, Claudio Aubriet Gallo-Campano & pictore inſigni, & Andræâ Gundelio Medico Germano rei herbariæ ſtudioſiſſimo comitibus, iter ſuſcepit.

Intra biennium non Inſulas Archipelagi ſolum, in quibus Plantæ à Dioſcoride & Galeno deſcriptæ naſcuntur, emenſus eſt, ſed & Propontidis littora, Bithyniam, Pontum, Cappadociam, Arme-

niam, Georgiamque ad Perſarum uſque limites peragravit ; & ne ulla tam brevis conceſſi ad tantum iter conficiendum ſpatii particula inaniter abſumeretur, non eadem loca relegens, ſed per Galatiam Myſiam, Lydiam, Ioniamque rediit.

Smyrnam tandem advenit, Syriam, ac Ægyptum inviſendi deſiderio flagrans, ſed audito nuntio cùm graſſantis in regionibus illis peſtilentiæ, tùm gravis morbi in quem laborans calculo Fagonius inciderat, Galliam tantum cogitavit.

Pariſios redux circa anni 1702. menſem junium, ab itineris labore ad alium, demonſtrationum ſcilicet Botanicarum curriculum, confeſtim tranſit, quo defunctus medicinæ faciendæ ſe reddidit, horiſque ſubſecivis Inſtitutionum ſuarum Corollarium, ubi novarum Plantarum nomina trecenta ſupra mille ad genera à ſe conſtituta revocantur, conſcripſit, quod anno ſequenti Typis Regiis editum eſt.

Deinde vero ſelectas, ut ita dicam, totius naturæ manubias, quas è regionibus peragratis ſecum aſportarat, recognovit ac variis capſulis ſecundùm genera condidit, tumque inſtitutas à ſe per itinera in Geographicis & Hiſtoricis, perindè ac in Botanicis obſevationes in ordinem digeſſit, eaſque iconibus illuſtratas ad prælum apparavit. Circa hæc tempora Turnefortius, medici Lectoris ac Profeſſoris in Regio Galliarum Collegio munere fuit ornatus.

Porrò quum viri jam toto orbe litterario celeberrimi ſtudium congerendæ ex quibuſvis rebus naturalibus ſuppellectilis innotuiſſet; certatim ad eum undequaque miſſæ fuerunt Conchyliorum, Exuviarum animantium, Concretionum, Lapidum, Metallorumque innumeræ ſpecies, eâ ſanè copiâ ut tandem in ampliſſimum hiſtoriæ naturalis Gazophylacium ea domûs pars, quam incolebat, mutata ſit, velut in Eruditorum omnigenarum, Magnatum, ipſorumque Principum oblectationem extructum.

Vix tot opibus, nominis celebritate, Regiiſque muneribus frui dabatur, cùm plauſtro rapidè acto in vico parieti impactus, ex pec-

tore violenter contuſo cruorem ſtatim exſpuit; ac ſputis cruentis purulentiſque in febrem & marcorem incidit, quibus quinto vel ſexto ab ictu menſe conſumptus, vitâ ceſſit anno 1708. Novembris die 28.

Botanicorum omnium ſuæ ætatis, ut & eorum qui ante vixerunt, princeps merito habendus, famâ ſuâ vivus etiam fruitus eſt: Ejus ſi quidem in Botanice præſtantiam palàm agnoverunt viri huic ſtudio maxime dediti quibuſcum neceſſitudo illi intercedebat.

Hos inter apud Batavos fuere celeberrimus Paulus Hermannus, tum Petrus Hotton, in Academiâ Lugduno-Batavâ Medicinæ & Botanices Profeſſores; Commelinus, Botanices Profeſſor Amſtælodamenſis, & Ruyſchius, Anatomes & Rei Herbariæ profeſſor in eâdem urbe. Inter Anglos D. Hans Sloane, Medicus Londinenſis inſignis, rerumque naturalium ac exoticarum ſtudioſiſſimus, & D. Guillelmus Sherard, Nationis Anglicanæ negotiis apud Smyrnenſes olim præpoſitus, amicus & Botanicus ſingularis. Ex Hiſpanis Jacobus Salvador, Pharmacopæus Barcinonenſis, peritiſſimus & diligentiſſimus herbarum indagator. Ex Italis Comes Marſiglius, Hiſtoriæ naturalis ſtudio deditiſſimus. E Germanis D. Auguſtus Quirinus Rivinus, Lipſienſis Medicus & Botanicus peritiſſimus. Inter Helvetios Lavaterus, Medicus & Chirurgus experientiſſimus.

In variis Galliæ Provinciis Petrus Magnol, Medicinæ Profeſſor, Niſſolius Doctor Medicus, Botanici Monſpelienſes celeberrimi; D. Garidel, D. Fouque Medicinæ Profeſſores; D. de Beaumont Gallo Provinciæ Procurator, Aquenſes, Reique naturalis ſtudioſiſſimi; D. Berard, Abbas Gratianopolitanus, avorum in Rei herbariæ peritiâ ſucceſſor; D. Joannes-Baptiſta Goiffon Medicus Lugdunenſis, non minus in praxi medicâ quam in Botanicis verſatiſſimus.

Pariſiis verò Magnates inter patronos inſignes Turnefortius habuit Marchionem de Louvois ſupremum Rei militaris ac ædificiorum Regiorum curæ præpoſitum; D. Phelippæum Comitem de Pontchartrain, Rei Nauticæ Academiiſque Præfectum; D. Abbatem

Bignon cujus propria ſemper erit laus Rem Litterariam quoquo modo fovere & amplificare.

Quid Creſcentium Fagon, Archiatrorum Comitem iterum etiam memorabo? qui Turnefortio Botanici ſtudii promovendi locum præbuiſſe ſibimet ſæpius gratulatus eſt, ut ipſe teſtatum palàm reliquit in encomio Turnefortii, quo librum ejus de Plantis circà Pariſios naſcentibus decoravit.

Operum quæ publici juris fecit Turnefortius, proùt edita fuerunt, hic ordo eſt.

Elementa Botanices ſeu Methodus Plantas cognoſcendi. Pariſiis, Typis Regiis 1694. in 8°. 3. vol.

Elemens de Botanique, où Methode pour connoître les Plantes. A Paris, de l'Imprimerie Royale. 1694. in 8°. 3. vol.

De optima Methodo inſtituendâ in Re Herbariâ ad ſapientem virum Guillelmum Sherardum generoſum Anglum, Rei Herbariæ peritiſſimum Epiſtola, in quâ reſpondetur Diſſertationi D. Raii de variis Plantarum methodis. Pariſiis 1697. in 8°.

Hiſtoria ſtirpium circà Pariſios naſcentium, cum viribus ac uſibus earum medicis. Pariſiis è Typographiâ Regiâ, 1698. in 12°. abſque Iconibus.

Hiſtoire des Plantes qui naiſſent aux environs de Paris, avec leurs uſages dans la Médecine. A Paris, de l'Imprimérie Royale. 1698. in 12.

Inſtitutiones Rei Herbariæ; Editio altera Gallicâ longè auctior, quingentis circiter tabulis adornata. Pariſiis è Typographiâ Regiâ. 1700. in 4°. 3. vol.

Corollarium Inſtitutionum Rei Herbariæ, in quo Plantæ 1356. Ludovici Magni munificentiâ in Orientalibus Regionibus obſervatæ recenſentur, & ad genera ſua revocantur. Pariſiis è Typographia Regia. 1703. in 4°.

Peregrinationis Orientalis Regio juſſu ſuſceptæ Deſcriptio, antiquam & recentem plurimarum Archipelagi Inſularum, urbiumque ac locorum celeberrimorum hiſtoriam continens, una cum Deſcriptionibus, & Iconibus Herbarum ac animalium, multiſque raris obſervationibus ad Naturalem Hiſtoriam attinentibus. Pariſiis, Typis Regiis 1717. in 4°. 2. vol.

Eadem, Lugduni Gallorum Edita. 1717. in 8°. 3. vol.

Relation d'un Voyage du Levant, fait par ordre du Roi, contenant l'Hiſtoire Ancienne & Moderne de pluſieurs Iſles de l'Archipel, les Plans des Villes & des Lieux les plus conſidérables, & enrichis de Deſcriptions & de figures de Plantes, d'Animaux & de pluſieurs Obſervations ſingulieres touchant l'Hiſtoire naturelle. A Paris, de l'Imprimerie Royale. 1717. in 4°. 2. vol.

La méme Relation imprimée à Lyon, in 8°. 3. vol. 1717.

Deſcriptionis hujuſce Tomus prior dùm vitam agebat, typis excuſus eſt, alter vero poſt ejus obitum ad autographi fidem prælo mandatus eſt.

Opera autem quæ ab auditoribus ejus dùm viveret, vel ab iis poſt ejus obitum publicata fuere, ſunt

Schola Botanica, ſive Catalogus Plantarum quas ab aliquot annis in Horto Regio Pariſienſi ſtudioſis indigitavit Joſephus Pitton Tournefort, &c. Huic Indici additus eſt Pauli Hermanni Paradiſi Batavi Prodromus. Amſtelædami apud Henricum Wetſtenium 1689. in 12°.

Materia Medica ſeu Deſcriptio, vires, uſus & Analyſis Chymica ſimplicium Medicamentorum, ab ore Turnefortii docentis excepta, & è ſermone latino in Anglicum tranſlata. Londini apud J. H. & Andræam Belle 1708. in 8°.

Materia Medica, or, a Deſcripcion of ſimple Medicines generaly us'd in Phyſik. Written originally by the learned Monſieur Tournefort. Faithfully tranſlated in to English. London, by J. H. for Andrea Bell. 1708. in 8°.

Tractatus de Materiâ Medicâ, ſeu Hiſtoria, Uſus & Analyſis Chymica ſimplicium Medicamentorum. Opus poſthumum in lucem editum à D. Beſnier D. Med. Pariſienſi. Pariſiis apud Laurentium d'Houry 1717. in 12°. 2. vol.

Traité de la Matiere Médicale; ou l'Hiſtoire & l'uſage des Médicamens & leur Analyſe Chymique. Ouvrage poſthume de Mr. Tournefort, &c. mis au jour par Mr. Beſnier Docteur en Medecine de la Faculté de Paris. A Paris chez Laurent d'Houry. 1717. in 12°. 2. vol.

Series opuſculorum Turnefortii quæ in Acta Regiæ ſcientiarum Academiæ relata ſunt.

Deſcriptio Fungi prægrandis & rariſſimi, pag. 89. Actorum 1692. Typis Regiis, in 4°.

Deſcription d'un Champignon extraordinaire, pag. 89. des Mémoires de 1692. de l'Imprimerie Royale, in 4°.

Commentatio Phyſica de hujuſce Fungi generatione, pag. 105. Eorumdem Actorum.

Réflexions Phyſiques ſur la production de ce Champignon, pag. 105. des mêmes Mémoires.

Conjecturæ de uſibus vaſorum in quibuſdam plantis, pag. 161. Eorumdem Actor.

Conjectures ſur les uſages des vaiſſeaux dans certaines plantes, pag. 161. des mêmes Mémoires.

Obſervationes Phyſicæ ſuper muſculis quarundam ſtirpium, pag. 152. Actor. anni 1693. Typis Regiis editorum in 4o.

Obſervations Phyſiques touchant les muſcles de certaines Plantes, pag. 152. Mémoires de 1693. de l'imprimerie Royale. in 4°.

Tamarindorum hiſtoria, pag. 69. Actorum 1699. Pariſiis apud Joannem Boudot editorum, in 4o.

Hiſtoire des Tamarins, pag. 69. des Mémoires de 1699. A Paris chez Jean Boudot, in 4°.

Obſervationes circa Plantas in Maris fundo naſcentes, pag. 27.

Obſervations ſur les Plantes qui naiſſent dans le fond de la Mer,

Actor.

Actor. 1700. apud J. Boudot.

Collatio Analyſeos Serici crudi, Salis Ammoniaci, & Cornu Cervi, pag. 71. Eorumd. Actor.

Deſcriptio Perſicariæ Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo. Cor. Inſt. R. Herb. 38. pag. 302. Actor. 1703. apud J. Boudot.

Deſcriptio duarum Chamærhododendr. ad oras Ponti Euxini obſervatarum, pag. 345. Actor. 1704.

Inſtitutio quorundam novorum generum Plantarum, qualia ſunt Morſus Ranæ, Meniſpermum, Chryſantemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & Ficoides, pag. 234. Actor. 1705.

Deſcriptio Caryophylli Sinenſis, pag. 264. Actor. eorumd.

Obſervationes ſuper Plantarum morbis, pag. 332. Actor. eorumd.

Appendix ad Inſtitutionem quorundam novorum generum Plantarum, qualia ſunt Gale, Oro-

pag. 27. des Mémoires de 1700. chez J. Boudot.

Comparaiſon des Analyſes de la Soye, du Sel Ammoniac & de la Corne de Cerf, pag. 71. des mêmes Mémoires.

Deſcription du Perſicaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce-florum purpureo, Cor. Inſt. R. Herb. 38. pag. 302. des Mémoires de 1703. chez J. Boudot.

Deſcription de deux eſpeces de Chamæ-Rododendros, obſervées ſur les Côtes de la Mer noire, pag. 345. des Mémoires de 1704.

Etabliſſement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Morſus Ranæ, Meniſpermum, Chryſanthemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & le Ficoides, pag. 234. des Mémoires de 1705.

Deſcription de l'Oeillet de la Chine, pag. 264. des mêmes Mémoires.

Obſervations ſur les maladies des Plantes, pag. 332. des mêmes Mémoires.

Suite de l'établiſſement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Piment Royal, l'Oro-

banchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conyſoides & Solanoides, pag. 83. Actor. 1706.

Obſervationes circa generationem & culturam Fungorum, pag. 58. Actor. 1707.

banchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conyſoides & le Solanoides, pag. 83. des Mémoires de 1706.

Obſervations ſur la naiſſance & ſur la culture des Champignons, pag. 58. des Mémoires de 1707.

Defuncto Turnefortio de ejus vitâ in publicis Academiæ Comitiis perpetuus Scriba egregiam, ut ſua omnia ſolent eſſe, orationem recitavit quæ in actis anni 1708. pag. 143. exſtat.

Et ne quid eorum quæ ad tantum virum ſpectant, prætermittam, habetur etiam ejus Elogium in Epiſtolâ ad Illuſtriſſimum virum D. Begon Rebus maritimis in Ruppellenſi orâ Præfectum, à Lautherio cauſarum in Curiis Pariſienſibus Patrono, Gallice ſcriptâ & editâ Pariſiis apud J. B. de Leſpine anno 1709. in 4°.

JUDICIUM DE TURNEFORTII METHODO.

NOVARUM in dies cognitarum ſtirpium multitudo, ut Botanicem inſigniter locupletabat, ita quoque majore ac majore difficultate hanc cognitionem videbatur obſtruere. Jam enim Antiquorum rationes innumeris ferè à ſe incognitis Plantis adhiberi diſcernendis nequaquam poterant, nec ſolum infidæ ſed curtæ etiam omnino deprehendebantur. Tam multiformis itaque partium organicarum in tot individuis ſtructura, tanta in ſingulis figuræ, magnitudinis, colorum, odorum ſaporumque varietas, juſta nimis erat cauſa cur vel in ipſo limine deterrerentur qui Botanices ſtudio maxime etiam flagrarent.

Notiones igitur adeò multiplices à ſe invicem ſecerni oportebat, ut fatiſcenti memoriæ conſuleretur: alia autem huic confuſioni medendi ratio non poterat excogitari, niſi ea quæ ſimilitudines quaſdam comparando, tot diſſimilia in certum quemdam ordinem adduceret.

Porro quis ille ordo, unde peti, quove referri debeat? hoc opus, hic labor eſt.

Inanis jam dudum agnitus qui ab exterioribus Plantarum figuris.

Fallebat alter à quatuor anni tempeſtatum varietate depromptus, quum eaſdem quas ver producit Plantas, autumno etiam naſci; quaſque æſtate ſolum gigni credebatur, eas & vere procreari conſtaret.

Non minus infida ſitûs ſolive patrii habita ratio, ex quo tempore montanas in ſylveſtribus, paluſtres in arvis, agreſtes in hor-

tis ali experientia quotidiana edocebat, & ejuſdem generis eſſe Plantas quæ Italicæ, Crœticæ, Luſitanicæ, Indicæque nuncupabantur, utpote quæ alibi paſſim naſcerentur.

Ad utilitatem verò minus quam ad vanitatem comparatus videbatur ordo qui ſtirpes ab Auctorum, qui eas primi cognoverant, nominibus indicandas præbebat.

Perſpecta harum diſtinctionum ad Plantarum cognitionem futilitate, ex multiplici foliorum ſitu, figurâ & colore aliam nonnulli qui ſibi acutiores viſi ſunt deprompſere; ſed eos haud minus deluſos eſſe liquet, quum eadem genera foliis alio atque alio modo poſitis figuratis coloratiſque obſerventur, quod eis conſpicuum erat in Ranunculis, Geraniis, Malvis, Poliis, Horminis &c. quorum folia generum aliorum foliis plane eſſent ſimilia; unde & nonniſi ſtirpium partes mutabiles & minus neceſſarias habenda eſſe evictum eſt.

Ad radicum alii differentias confugi tutò non poſſe brevi agnoverunt, visâ etiam permultarum diverſi generis inter ſe ſimilitudine, quæ nuſquam magis obvia eſt, quam inter Aſphodelum & Oenanthen, Cyclamen & Bulbocaſtanum.

Se quoque graviter hallucinatos fateri non pudebit eos quibus diſcriminum à ſaporibus odoribuſque deducendorum ratio arriſit, ubi explorata fuit habitûs, figuræ & magnitudinis varietas, atque virium repugnantia inter herbas ſapore ac odore ſimilibus pollentes; ut inter Scordium, Alliariam, Thlaſpi, Myagrique genera ſingula Allium redolentia; inter Acetoſam, Berberim, Ribem, Granatum malum, Citreumque acido ſapore donata; inter Abſinthium, Fumariam, Centaurium minus, Aloen, Gentianam, Cichorium ſylveſtre amaro ſapore prædita.

Quid etiam ſub ipsâ utilitatis ſpecie operoſum magis quam illa quarundam ſecundùm virtutes ſtirpium diſpoſitio, quæ tantum abeſt ut ad illarum cognitionem deducat, quin potius ei acquirendæ obſit,

quoniam hæc ipſa cognitio quæ debet antecedere, præpoſtero ordine alteri ſubjicitur: omnino deinde aliud eſt Plantas cognoſcere, aliud earum uſum callere.

Ab immutabilium igitur Plantæ partium ſtructurâ diverſorum generum diſcrimina peti debere potius viſum eſt. Quidpiam olim ſimile excogitaverat Cæſalpinus, quod Fabius Columna & Geſnerus proſecuti fuerant, quodque ſequentibus Botanographis non ſapuerat, ſi unum Joachimum Jungium excipias, qui in Phytoſcopicâ ſuâ Iſagoge maxime habendam florum fructuumque figuræ rationem ſtatuit. Sed ex his fundamentis artem noſtram exſtruere, eamque innumeris obſervationibus exornare, ac fere perficere ſoli Turnefortio conceſſum fuit.

Quis enim anteà ſagacitate fuerat eo præſtantior? Quis obſervationum numero locupletior? Quis diuturno rerum uſu repetitis itineribus, indefeſſo labore experientior evaſerat? Is itaque vir ſingulis Plantarum partibus diligentiſſime circumſpectis, nihil radicum, foliorumque figurâ, horum etiam ſitu atque ordine in individuis ejuſdem generis magis diverſum eſſe compertum habuit; contra vero in floribus ac Seminibus ſibi magis conſtantem permulto plura individua, ſtructuram deprehendit; indeque Plantarum diſtributionem arceſſendam exiſtimavit. Ex floribus itaque ceu primis quæ ſeſe oculis ingerunt partibus, claſſes (ſic vocat ſumma genera) ex fructibus vero ac Seminibus genera claſſibus ſubjecta inſtituit, quorum unumquodque ſexcentas ſpecies à cæterarum partium varietatibus petitas amplecteretur.

Botanices ſic compoſitæ nemo eſt qui emolumenta non videat, nulla ſiquidem ratio verior ac certior quùm propoſiti Plantarum quarumlibet characteres ex ipsâ naturâ ſint expreſſi; nulla perceptu facilior, quandoquidem in rerum quæ paſſim obviæ ſunt aſpectu & figurarum inter ſe comparatione verſatur; nulla expeditior, ideoque memoriæ accommodatior, quæ triplici tantum diviſione conſ-

tet; nulla uberior quæ nimirum Plantas etiam in posterum detegendas complectatur, nulla denique discentibus aptior, quùm nullo præeunte magistro, absque alius cujuscumque scientiæ auxilio Planta quælibet sub alio sole nata ac nondum visa ad genus classemque suam referri, indeque cognosci queat.

Sed ut sunt hominum ingenia, non defuerunt inter æquales Turnefortii qui nascentem suam methodum impugnarent, aliâ jam pro captu ingenii concinnatâ, quùm novum in Botanicem invehendum ordinem omnino esse intelligerent.

In Methodo Turnefortianâ illud imprimis improbabant, quod à floribus stirpium parte minùs diuturnâ, rariusque ob breve ævum inspiciendâ classium suarum divisionem peteret. Grave siquidem Botanophilis incommodum fore pertendebant non habere quo tempore flore orbata est, unde Planta agnoscatur.

Joannes Raius hos inter celeberrimus, ac optimè de Re Herbaria in Angliâ meritus, hujus incommodi cavendi causâ non à floribus tantum, fructibusve, sed etiam à foliorum, caulium, radicumque tanquam partium organicarum figurâ, earumque colore, odore, sapore ac totius Plantæ facie exteriori sumenda esse genuinæ methodi principia affirmabat.

At ille Carybdin fugiens, in Scyllam incidit, dum enim ex tanto rerum numero generum characteres effingit, brevitas & perspicuitas suam methodum destituunt, quæ aliàs angustior est, quam ut Plantas numquam descriptas, deincepsque inveniendas admittere queat. Quare errore cognito, meliori Turnefortii Observationum parte imbutum non piguit methodum suam iterum atque iterum ad incudem revocare.

Aliud idque forsan levius Turnefortio objiciebatur, eum nempe relictis antiquorum divisionibus stirpium in Pomiferas, Bacciferas, Scandentes, Spinosas, Coniferas, Frumentaceas, Bulbosas, Oleraceas, Capitatas, Corymbiferas, Verticillatas, Stellatas, Asperifolias &c.

novitati magis quam utilitati ſtuduiſſe, dum notionibus jam acceptis novas florum Campaniformium, Perſonatorum, Labiatorum, Cruciformium, Roſaceorum, Liliaceorum, Floſculoſorum, Semifloſculoſorum, Radiatorum &c. Claſſes ſubſtituit.

Reprehenſionem hanc ſprevit Turnefortius: tutabatur novam ſuam diſtributionem ipſa partium organicarum à quibus deſumebatur, præ cæteris excellentia atque ſingulis in generibus ſtabilis & conſtans ſtructura, quæ ſola innumeris ferè Plantis à ſe invicem diſtinguendis hodie par eſſe queat, quùm inopi olim Botanice mera puraque figuræ exterioris conſideratio ſufficere potuerit: haud ſecus atque in ordinandâ Bibliothecâ libri ſi pauci ſint numero, faciliùs ſiquidem ſecundum formæ magnitudinem; rectius verò ubi majori copiâ affluunt, ex rerum quas tractant naturâ diſponuntur. Quantùm autem adjumenti ſtudentibus affert ea Bibliothecæ diſpoſitio, quæ rerum libris contentarum potiùs quam voluminis formæ rationem habet, tantùm ſanè Botanophilis ad perfectam Plantarum cognitionem emolumenti, ea methodus in quâ integra ſtirpium figurâ, parteſve earum quæ vagâ ſunt & inſtabili formâ, partibus quæ uſque ſibi conſtant poſtponuntur.

Verùm non ſolùm difficilis atque perplexa illa diviſio ad foliorum vel ſtirpis integræ figuram relata, ſed etiam omnino imperfecta arguitur; quùm multæ ſint Plantæ quæ à claſſe ſibi hac in diviſione aſſignatâ, ut ita dicam, refugiant, melius in alienâ collocandæ; quod ut ſemel demonſtrem, exemplo ſint Corymbiferæ in quibus Aſteres & Helichryſa hac in claſſe collocata ſpecies ſub ſe florem unicum ferentes continent: ſic & Aſperifoliæ quæ Echiorum, Bugloſſorum, Omphalodum, Cynogloſſorumque ſpecies foliis levibus donatas comprehendunt. Nec centum aliæ deeſſent recenſendæ Plantarum ſpecies quæ Claſſibus quibus includuntur, minime congruant.

Tertium alii Turnefortio objecere; eum vocabulorum, nominum, Phraſiumque uſu antiquo in Botanice receptorum immutatione, novam difficili jam ſcientiæ difficultatem attuliſſe.

Hujus peccati, ſi peccatum eſt, ante Turnefortium, Bauhini & Moriſſonius fontes fuerant, qui tamen ſi non reprehenſi fuerunt, quantò minus reprehendendus Turnefortius erit, cui vocum illarum uſum, atque eorum à quibus adhibitæ fuerant auctoritatem neceſſe fuit poſthabere, ne antiquas notiones his vocibus refricando, novæ methodi quam inſtituebat, perſpicuitas elevaretur.

Quod ad Phyſicum floris partium uſum ſpectat, quem neglexiſſe à quibuſdam inſimulatur, aliena fere res eſt à Botanico, cujus eſt maxime recepta ad faciliorem ſtirpium cognitionem tradere principia, non vero in abſtruſam quæ oculos fugiunt partium, & ab Anatomiæ cognitione pendentem indagationem tyrones Botanophilos conjicere.

Supereſſet purgandus Turnefortius de omiſſis phraſibus quibus Plantæ in officinis vulgò efferuntur, niſi legitimam excuſationem daret ipſa novæ Methodi inſtitutio, quæ tota ex auctoris mente in Plantarum cognitione, minime in earum uſu verſatur.

Dilutis quæ Turnefortianæ Methodo objiciuntur vitiis, ea inſuper laude quidem ſummâ videtur cumulanda, quod non ſolis cogitationis ſtudiis, ſed etiam ſtrenuâ operâ ſollicitâque naturæ inquiſitione fundata atque exſtructa fuerit. Hinc evenit ut Turnefortius ex plagis Orientalibus Lutetiam redux collectas in itinere Stirpes ad methodi ſuæ normam non invitas facile redegerit, nedum ordinem in Inſtitutionibus antea vulgatis ſtabilitum emendare cogeretur.

Ne tamen immoderati laudatoris partes agere videar, abſit ut in opere Turnefortiano nihil eſſe omnino reprehenſione dignum affirmare auſim; homo erat, & errori ideo obnoxius, ſed levia ſunt profectò quorum merito argui poſſit, atque ejuſmodi quæ methodi ſuæ abſolutam perfectionem perſtringant, nequaquam vero ejus conſtitutionem labefactent.

Parum igitur tanti viri gloriæ officere me exiſtimem, ſi nevos quoſdam in Inſtitutionibus ſuis animadverſos hic conſpiciendos præbeam.

Longè

Longe certè accuratior foret Claſſium generalis diviſio quæ à ſimplicibus ad copulatas progrederetur, ut ſi v. g. flores Apetali iis quæ Petalodes ſunt præponantur, quod ipſe ſenſerat Turnefortius; propoſitam enim hanc in Iſagoge ſuâ diviſionem arboribus tantum adhibuerat, in cæteris ob rationes inibi allatas neglectam.

In ipſa vero Petalodum diſpoſitione, Claſſes quas è multiplici Petalorum numero formavit, Claſſibus quæ minori earum numero conſtant, poſtponendæ viderentur. Eum nempè ipſa naturæ progreſſio ordinem indicabat, ut primum Monopetali; tum Bipetali, ac deinceps ſecundum Petalorum numerum Tetrapetali, Pentapetali, Hexapetali recenſerentur; poſtremum verò ii flores quorum definitus non eſt Petalorum numerus, queis omnibus polypetalorum nomen impoſitum eſt.

Sunt quibus in eo Turnefortius erraſſe videbitur, quod Frumentaceārum ſtirpium flores, qui Petalis tribus totidemque ſtaminibus conſtant, Apetalis tamen accenſeat; quum propria Claſſis ex his conſtituenda videretur, quæ genuinam ſedem inter Bipetalos & Tetrapetalos nacta foret: at in eo potiùs laudandus auctor qui perſpectâ difficultate glumas his in floribus à Petalis diſtinguendi, tum ob ſimilitudinem quam habent inter ſe, tum ob earum exilitatem, eas ſtirpes ſecundùm faciem oculis magis obviam ſpectari maluit, donec novis repetitiſque obſervationibus certior ſuper hac re factus, ſententiæ mutandæ legitimam rationem haberet.

Jam verò meliori jure reprehendendus eſſet major ille quàm opus ſit Claſſium numerus definitus. Florum enim Monopetalorum Campaniformium, ſub Infundibuliformium & Rotatorum nomine, Claſſem geminaſſe videtur; quùm Campanæ & Infundibuli figuræ non ſatis inter ſe diſcrepent, ut diverſis Claſſibus quæ cum latiùs patere, tùm ſibi mutuò adverſari debent, locum præbere poſſint. Collocatis vero in Monopetalorum diviſione Anomalis; his præponere ſatiùs fuiſſet Regulares, qui ſub unâ Claſſe Campaniformes,

***

Infundibuliformes ac Rotatos continerent, Anomalis prout leges diviſionis poſtulant adverſantes.

Par de Polypetalis, Roſaceis aut Caryophyllæis inter polypetalos judicium meritò ferendum eſt, quùm leviuſculum ſit in utriſque Petalorum diſpoſitionis diſcrimen; nec niſi tribus vel quatuor generibus conſtans, quam Caryophyllæorum vocat, Claſſis altera condatur ob ſimilitudinem ac paucitatem Plantarum minimè neceſſaria.

Simile etiam vitium occurrit dum XVI. & XVII. Claſſes percurruntur: illi nimirum Plantas flore carentes attribuit, quibus ſemina tantum plus minuſvè fiunt conſpicua; huic verò eas quæ ſemine etiam deſtituuntur, inter quas tamen reperire eſt quarum ſemina agnoſcit, eaque Iconibus exprimi curavit; cæterarum autem, ſi ignoravit, falſus eſt, quùm illa & in Fungis, Tuberibus, Fucis & Coralliis, poſtremis Turnefortii temporibus deprehenſa fuerint. Unica itaque ex XVI. & XVII. oportebat conflari claſſis trifariam commodè in Capillares ſeu Filices, in Fungoſas, ac marinas Plantas dividenda, aut ſaltem aliundè quàm ex ſemine, prout adeſt vel abeſt, inter duas illas claſſes diſcrimen quæri debuerat.

Si verò generum diſpoſitio quam ſtatuit, attentiùs perpendatur, quàm multa è ſectionibus ſuis ad alias forſan æquo jure transferentur, his exemplis conſtare poterit.

Mandragora & Belladona, in prima primæ Claſſis ſectione collocatæ, ſeptimæ ſecundæ Claſſis, ob ſuam cum Melongenæ & Solani fructibus ſimilitudinem, contribui debent.

Cerinthe, tertiâ primæ movenda, ut ad quartam ſecundæ accederet, cujus genera flore & ſemine refert.

Quamoclit, à primâ ſecundæ ad Convolvulos in tertiam primæ, ratione ſui fructûs, tranſire non repugnaret.

Nicotiana indidem, eodem migraret juxta Gentianam deſcribenda, propter floris fructuſque formam.

Hyoſcyamus, ab eâdem primâ ſecundæ, ad tertiam tertiæ, quod flore ſit Anomalo & fructu bicapſulari, transferendus.

Stramonium ibidem poſitum ſeptimæ ejuſdem primæ annumerandum, ob fructum & ſemina ſua proximè Capſicum.

Pervinca, ab eodem loco ad quintam primæ, prope Aſclepiadem traducenda, ſiliquoſi fructûs ratione.

Rubeolam in tertiâ ſecundæ numeratam, ad nonam primæ fructus geminus Galliis ſubjungendam aggregaret.

Sed hæc nimium; tædioſum enim foret cætera perſequi genera, quorum duce vel ipsâ Turnefortianâ methodo Claſſes commutandæ viderentur.

Jam autem alia de generum numero controverſia movetur, ſed tam variæ de eo augendo minuendove exſtant opiniones, ſuis ſingulæ rationibus nixæ ut ex ipsâ opinionum diſcrepantiâ Turnefortii defenſio adverſus quamcumque partem comparari queat: in re tamen libidini utcumque permiſsâ, mediâ inſiſtere viâ Turnefortium auſim dicere; qui ex florum diſſimilitudine nec nimium craſsâ, nec nimium exquiſitâ, genera diſtinxerit; eoque numero circumſcripſerit, quo imminuto confuſio orta, adaucto perſpicuitas in characteribus deſiderata fuiſſet; dum Cæſalpinus & Raius, ille latiori ratione, hic tenuiori quàm par eſt, in hac contraria vitia incurriſſe videntur.

Si tandem ad ſpecies quæ generum ſunt partes, deſcendamus, fatebimur ultrò uberem inde reprehenſionum ſegetem naſci; plures enim Plantas ſub variis Synonymis & appellationibus iterùm ac tertiùm appoſitæ; ipſæ Synonymæ voces ſæpiuſculè minus congruentes, quodque etiam non diſſimulandum, Plantæ nimiùm multæ inter illas quæ paſſim obviæ vel Tyronibus notæ ſunt, tamen conſultò omiſſæ, quod ſedem ex ſuâ methodo propriam nondum illis invenerat.

Hos errores alioſque id genus ad obtrectationem invidorum Tur-

nefortius non reliquiſſet, qui forſan primus eos agnoverit; ut fidem facit ipſius Codex, quem Illuſtriſſimo Abbati Bignon Viro ad patrocinium bonarum litterarum nato delegavit: in eo ſiquidem Codice ſexcentas emendationes per quadriennium propriâ manu inter lineas adſcripſerat, multò plures additurus novæ editioni, quam parabat, immaturo Auctoris fato nobis præreptæ.

Quid ergo menda tantopere nonnulli increpent, quorum partem ipſe Auctor ſuſtulit, forſan reliqua per longius vitæ curriculum ſublaturus. Ea ſanè ſunt ejuſmodi quæ livorem quidem paſcere, nihil verò de ſolidâ tanti Viri gloriâ apud æquos rerum æſtimatores detrahere poſſint: quandoquidem propria ſemper erit ejus laus, quæ præcipua eſt, ratione certâ atque exploratâ vagam huc uſque & fluctuantem Plantarum diſciplinam compoſuiſſe; undè Botanice ipſa Reſtitutorem ſuum immortalitati commendabit.

BOTANOGRAPHORUM ELOGIA,

TURNEFORTIANÆ ISAGOGI ADDENDA.

TRIPLEX eſt cauſa cur auctores nonnulli qui ſcriptis obſervationibus ſuis de Rei Herbariæ ſtudio ad hanc uſque diem bene meriti ſunt, in Iſagoge tamen Turnefortianâ deſiderentur. Hi ſi quidem quod Auctori noſtro dubio procul ignoti fuerint; illi verò quod eo Inſtitutiones ſuas ſcribente vitam adhuc agerent, nec niſi defunctis Encomii honorem decreviſſet; cæteri tandem quod ab ejus tantùm obitu nomen aliquod ſibi fecerint.

Primorum agmen ducit

JOACHIMUS JUNGIUS Lubecæ anno 1587. natus referente Vogello, * in Gymnaſio Gieſſenſi ſuperioribus ſcientiis imprimiſque Mathematicis inſtitutus, qui inter peregrinandum ſtudio Medicinæ Patavii incenſus Lauream ibi ſub Sanctoro Sanctorio conſecutus eſt; dein Phyſicæ Profeſſoris Cathedrâ donatus, ac Hamburgenſis Gymnaſii Præfectus Septuagenarius obiit 23. Septembris anni 1657. Inter plurima quæ de rebus Hiſtoricis, Phyſicis, Mathematicis & Medicis ſcripſit, Iſagogen Phytoſcopicam privatis in cœtibus auditoribus ſuis ab eo traditam reliquit, in quâ generalia quædam Botanica de Plantarum ſpeciebus & differentiis earumque generatione, propagatione & immutatione, Florum & Seminum diſcrimina ad Cæſalpini normam, Logicâ uſus ratione recenſuit, multò accuratiùs quam pro ævo ac regione in quibus vixit, ſperari par erat. Ex Nobiliſſimi viri D. ANDERSON, primarii Reipublicæ Hamburgenſis Syndici, Hiſtoriæ Naturalis amantiſſimi & Patriæ ſuæ

* Hiſtoria Vitæ & mortis Joachimi Jungii &c. incomparabilis Philoſophi. Auctore Martino Vogello Hamburgenſi. Argentorati. 1658. in 4o. pag. 27.

Litteratorum Mæcenatis, litteris ad me ſcriptis de Jungii Operibus Botanicis inquirentem, conſtat & multa alia hunc ſuper Hiſtoriâ naturali ſcripſiſſe, cujus manuſcripta partim incendio conflagrarunt, partim in Bibliothecâ publicâ Hamburgenſi aſſervantur.

Sequitur JACOBUS BARRELIERUS Pariſiis natus anno 1606. qui Philoſophiæ ſtudiis ſedulò imbutus, in facultate Medicâ Licentiæ gradum adeptus eſt; paulo poſt ad Fratrum Prædicatorum Ordinem tranſiens, annis quibuſdam in Theologiâ cæteriſque cænobiticis exercitiis verſatus à ſummo totius ordinis Præpoſito Galliam perluſtrante ſocius Pariſiis aſſumitur. Dum itineris ei comes per Occitaniam, Aquitaniam variaſque Regni Provincias adeſt, antiquo Botanices amore redivivo; quas ſtirpes delineare ei per negotia non licuit, collectas exſiccavit; nec levi earum ſarcinâ onuſtus Romam ingreſſus eſt, ubi nullo ſanctionum quibus addicebatur detrimento, horis ſubſecivis æri incidendas curavit. Pariſios redux vix elapſo uno poſt reditum anno in ſancti Honorati Cœnobio extremum diem egit anno 1673. Domûs hujuſce Bibliothecam Iconum ſuarum æri inciſarum hæredem reliquit, ex quâ ad quadringentarum ferè ſupra mille numerum poſt annos quadraginta à nobis erutæ in lucem cum deſcriptionibus & Synonimis prodiere Pariſiis anno 1714. in folio. Porrò Auctoris fides in hoc opere magis eluſceret obſervationibus quas addidiſſemus, ſi memoratam editionem noſtrum in Hiſpaniam per Barrelieri veſtigia ſuſceptum iter antevertiſſet. Superſunt etiam Fungorum 700. Conchyliorum 360. Hiſtoriæ à Barreliero collectæ.

JACOBUS BREYNIUS alter eſt qui apud Germanos floruit, anno 1637. natales duxit ex nobilibus Parentibus è Brabantiâ oriundis. Innatam in eo ad Medicinam naturalem & Hiſtoriam propenſionem auxit Chriſtianus Mentzelius Electoralis Archiater, cujus fidei à teneris commiſſus eſt. Belgium tyronici in mercaturâ ponendi causâ miſſus, Patris conſilium fefellit, maluitque in Academiâ Leidenſi ſe totum Rei Herbariæ ſtudio mancipare Duce Adolpho Vorſtio Plantas illic tunc demonſ-

trante. Hinc Patris obitu Gedanum revocatus, luſtratis variis Germaniæ iterumque Bataviæ hortis tandem ſe in Patriam contracto illic Matrimonio recepit: quod ſolum præ cæteris elegit, non quia paternum, ſed ob ſuam, ut aiebat, rariorum Plantarum ubertatem, quarum inveſtigationi ut liberius vacaret, non modo ab omni municipali officio abſtinuit & ampliorem fortunam recuſavit, ſed etiam Botanici Profeſſoris munus ſibi oblatum in Academiâ Leidenſi neglexit. Latendi quamvis Studioſus ampliſſimam tamen famam ſibi in Belgio, Galliâ, Italiâ totâque Germaniâ fecerat neceſſitudine quæ ipſi per litteras interceſſit cum celeberrimis Botanicis Hermanno, Commelino, Magnolio, Turnefortio, Zanonio, Ammanno, &c. Breynii in Botanicæ Eruditionem paſſim prædicantibus. Otii ejus quod à divinis domeſticiſque rebus ſupererat, fructus ſunt non prima tantum Exoticarum Plantarum minus cognitarum Centuria, in quâ primus de Thée frutice & de Arbore Camphoripherâ diſſeruit, opus & obſervationum novitate, & typorum ac Iconum elegantiâ præſtantiſſimum; ſed & altera tertiaque Centuriæ ac Viridarium Pomerelliæ, quæ ultima pene abſoluta opera præcocior auctoris mors luci invidit; anno enim 1697. diarrhœâ συντηκτικῇ confumptus vitam clauſit, relictâ Joanni Philippo Breynio minimo natu filio Rei Herbariæ maximè Studioſo & Medico amplâ librorum ſuorum, ſtirpium ſiccatarum, & foſſilium ſupellectile: quæ gazæ non perierant incendio, ut Plumerius exiſtimaverat.

Inter eos verò qui Turnefortii æquales erant CAROLUS PLUMIER 20. Aprilis anno 1646. natus Maſſiliæ ſtatim occurrit, vir obſcuro quidem genere oriundus, ſed obſervationibus Mechanicis & Botanicis non minus quam Iconibus manu propriâ delineatis & ſculptis quas eis adjunxit, inſignis; peracto Scholarum humaniorum curriculo, pietate erga Deum inſtinctus, ſe apud RR. PP. Minimos anno 1662. vitæ religioſæ devovit. Dum Philoſophiæ operam navabat, illam cum Mathematicis ſcientiis cognatam eſſe perſuaſus, R. P. Maignan

celebrem ordinis ſui Matheſeos Profeſſorem audiendi causâ, Toloſam mitti poſtulavit: Undè poſtea Romam profectus, ibi Mechanicis ſe imprimis addixit, & ſummopere in Optices, Picturæ, Sculpturæ & Tornandi artibus profecit. A Franciſco de Onuphriis Medico Romano, & à Sylvio Boccone Siculo, Botanicis quibuſcum amicitiam inierat, ad Rei Herbariæ Studium ſtimulatus, Patriam rediit, per quam ex Alpibus redux Turnefortius forte tranſibat, ei itaque & Garidello Regio tunc Aquis Sextiis Botanices Profeſſori, Berteriiſque fratribus Aquenſibus Medicis, in multis Gallo-Provinciæ plagis Plantas indagantibus quum ſæpius comes adfuiſſet, illas cognoſcendi amor in eo tantoperè increvit, ut Surianus Maſſilienſis, Medicus Chymicus, Plantarum exoticarum Analyſi operam dandi causâ in inſulas Gallo-Americanas Regio juſſu delegatus, cognito hoc in Plumerio Plantarum ſtudio hunc ſibi itineris ſocium adjunxerit. Oblatos ſibi primos Plumerii labores Botanicos Ludovicus XIV. Regio Botanici ſui titulo & annuâ penſione remuneravit, noviſque obſervationibus vacaturum in eaſdem inſulas iterum atque tertiò demandavit. Præter aliquot ſtirpium Americanarum deſcriptiones, Filicum Hiſtoriam, novaque genera ab eo edita, plura adhuc quæ tam in Regiæ ſcientiarum Academiæ quàm in R R. P P. Minimorum Cœnobii Pariſienſis Bibliothecis volumina ejus manu ſcripta aſſervantur; eaque non ſolum nongentarum circiter ſtirpium Americanarum Icones & deſcriptiones continent, ſed & Avium, Piſcium, Conchyliorum inſectorumque ab eo in Americâ obſervatorum & depictorum Hiſtoriam complectuntur. Kinæ inveſtigationis ergò novum iter in Peruviam ſub Marchionis Caſtelli de Los Rios auſpiciis cogitabat; at dum Claſſis proregis hujus tranſmiſſioni deſtinata, juſſa Regia ad oram Gaditanam expectaret, indefeſſus ille vicinos campos perluſtrabat, unde pleuritide correptus in cœnobio ſui ordinis ad Portum Sanctæ Mariæ ſito ſexagenarius occubuit anno 1704.

Æmulum

Æmulum celebrem Turnefortius dum viveret, JOANNEM RAIUM Anglum habuit in pago *Blachnotley* Eſſexienſis Provinciæ anno 1628. natum. Faber Ferrarius ei Pater fuit qui tamen eum humanioribus litteris imbuendum Cantabrigiam miſit. Inter ſcientias quibus illic inſtructus eſt, nulla magis ei ſapuit quàm Phytologia cujus ſtudio incitatus toties Cantabrigienſem agrum, totamque hanc Provinciam perluſtravit, ut ſtirpium hujus Provinciæ Catalogo quaſi primo laborum ſuorum ſpecimine edito ingens futuri in Re Herbariâ profectûs ſuis omen dederit. Ab anno 1658. ad 1673. quo ſe Anglicanæ Eccleſiæ Preſbiterum jam factum matrimonio ligavit, variis itineribus in omnes Angliæ, Scotiæ & Hyberniæ Provincias ſuſceptis de naturali harum Inſularum Hiſtoriâ certiorem ſe fecit, nec earum fines ſtudiorum limites ſibi præſcripſit. D. Willugbii Nobiliſſimi Angli rerum naturalium cognitionis avidi, benevolentiâ uſus ei per Belgium, Germaniam, Italiam, Galliamque peregrinanti comes fuit, quæ peregrinationes Plantarum Angliæ & extra inſulas ejus naſcentium Syllogas bis terve editas peperere. Quum verò ad rem ejus familiarem nihil itinera contuliſſent, ſolùmque ei Regiæ Societatis Londinenſis Socii titulum promeruiſſent, in Provinciâ Warvicenſi annis quatuor actis Patriam ſuam cum uxore conceſſit, in quâ modico contentus unum ſibi propoſuit negotium obſervationes ſuas in ſcientiæ Herbariæ utilitatem vertere. Ex earum enim cùm Joannis Bauhini & Caroli Cluſii Hiſtoriis collatione methodum ſuam confecit, quam generalis ſtirpium Hiſtoria ſtylo eleganti & modeſto, tum accuratiori quàm hactenus ſcriptum erat ordine, ſecuta eſt. Operam Patrono ſuo Franciſco Willugbio avium piſciumque Hiſtoriam edere volenti, ſic præbuit, ut ſua tota pene nuncupari poſſit. Typis quoque methodum Inſectorum cudendam parabat, ſed fluentibus tibiarum ulceribus & ſenio confectus vitam anno 1705. reliquit. Plura de tanti viri morum integritate, doctrinâ, aliiſque operibus ad Theologiam ſpectantibus in ſupplemento rerum memorabi-

****

lium anni 1705. Hiſtoriæ Europeæ Anglice conſcriptæ volumini anni 1706. adjecto legi poſſunt.

Tot vero SAMUELIS DOODII Botanicarum obſervationum ſpecimina in Raii Hiſtoria Plantarum micant, ut ille ſibi poſt Raium encomium quoque vindicet. In agro Strasfordienſi natus diligentiâ, labore aſſiduo, & mirâ ſagacitate inter Londinenſes Pharmacopæos ſui temporis extitit Coryphæus. Quum verò Hiſtoriæ naturalis imprimiſque Plantarum cognitione cæteris præſtaret, horti eorum Chelſiani nuncupati Præfectus ab ipſiſmet Botanicuſque Prælector creatus eſt. Plura ſe ab eo mutuatum fuiſſe Raium fateri non pudet. Is autem lyncæus præſertim Muſcorum, Herbarum Capillarium, Fucorum, & Coralliorum inveſtigator erat; magnum itaque obitu ſuo anno 1706. ſui apud Botanicos deſiderium reliquit.

Locum quoque hîc ſibi poſtulat ad Italorum decus JOANNES BAPTISTA TRIUMFETTI, Celebris tàm ſimplicium Profeſſoris in Romano Archilycæo munere, quàm ſuâ cum Malpighio de ortu & vegetatione Plantarum concertatione publici juris factâ ſub auſpiciis Clementis XI. Pontificis ſummi anno 1703. & Iconibus nonnullis defensâ. Stirpes enim ex propriis partibus putrefactis renaſci affirmare non veritus eſt, prolato in medium experimento quo partes quævis nonnullarum ſtirpium tritæ, earumdem Plantarum feracem terram reddebant in quam conjectæ fuiſſent, cum Malpighi cæterique Phyſici explosâ antiquâ opinione hanc generationem ſeminis cujuſdam vel gemmarum aliquot minus eliſarum reliquiis tribuerent. Obiit anno 1707. obſervationibus quibus ſententiam ſuam tueri conatus eſt bene inter Botanicos meritus nec male inter Medicos practicos ſuæ mortis vaticinio à pylori Skirrho quo poſt biennium inter tormina ſublatus eſt.

A Petro Bellonio & Carolo Plumerio non fuerat alius apud Gallos Botanophilus qui Plantas inveſtigandi causâ plagas remotiores inviſiſſet præter AUGUSTINUM LIPPI qui Pariſiis anno 1678.

natus eſt Lucenſi parente Medico Lutetiam agente. Tanto ille peregrinandi deſiderio flagrabat ut Licentiatûs gradu à Facultate Medicâ Pariſienſi adepto Ægyptum Æthiopiamque perluſtrandi occaſionem Doctoratûs dignitati prætulerit. Delegato à Ludovico Magno anno 1703. ad Æthiopiæ Regem D. DU ROULE, ſe legationis Medicum ultrò obtulit ; & poſtulato Fagonis favore ſub eo titulo profectus Ægyptum primò petiit ex quâ ſæpius & Plantarum ſemina & ſtirpes ſiccatas accurataſque deſcriptiones per epiſtolas miſit. Quum autem in Abyſſiniam uſque cum Regio oratore tenderet, cum eo à ſicariis in itinere interfectus eſt. Ex variis quas ad Fagonium, Bourdelotium, & Dodartium Medicos Aulicos ſcripſit epiſtolis, exſtat collectio ducentarum & ampliùs Plantarum hactenus ignotarum deſcriptiones & nomina complectens.

Ex iis verò qui extremum fatum à Turnefortii obitu ſubierunt, Hollandia primùm præbet PETRUM HOTTONEM Amſtelonami anno 1648. natum. Is in Lugdunenſi Academiâ Medicinæ Laureâ donatus à praxi defecit ut libentiùs Botanices ſtudio vacaret, quo impulſus in Daniam hujus regni ſtirpes inviſendi causâ ſe contulit. Ex eâ redux Lugdunum Batavorum à civitatis Conſulibus revocatus eſt, ut Hermanni Plantarum exoticarum inveſtigationis ergo in Indias delegati Profeſſoris munus obiret, eâ lege ut ſi ille in itinere vitâ cederet, dignitatem is retineret. Hermanno abſente digne profeſſorem egit, ipſique reduci eo munere ad tempus reddito tandem poſt ejus mortem HOTTO omnino potitus eſt anno 1695. Præter elegantiſſimam de Botanices Hiſtoria & fatis orationem quam edidit eodem anno, illud ei in ſtudii Rei Herbariæ utilitatem tentatum debemus, quod cognitis Turnefortii & Hermanni methodorum commodis utramque conciliandam meditaretur, rationemque hujus concentûs perſpiciendi diſcipulis ſuis traderet. Tam utilis incœpti fructu inexpectatum ejus funus nos anno 1709. defraudavit.

Ex Horto Regio Monſpelienſi multi ſane Botanices alumni prodiere,

hos inter PETRUS MAGNOL, Magiſter artis meritò potiùs appellandus. Is ex RICHERII DE BELLEVAL cineribus ut ita dicam excitatus, Monſpelii natus eſt anno 1638. ex celebri in Medicinâ Ranchinorum progenie. Cœteras inter Medicinæ partes quibus incumbere cœpit eâ ætate quâ alii humanioribus adhuc litteris operam dant, Rei Herbariæ ſtudio mirifice captus, ſtirpibus quæ in Horto Regio educantur à teneris jam cognitis, Monſpelienſis agri loca nulla ſe fugere voluit, nec ſibi ſoli ſtirpes in eo naſcentes noſcebat, ſingulis etiam celebribus Europæ Botanicis Monſpelium adventantibus ducem ſe libenter præbebat, eoſque hac comitate ſic devinciebat, ut deinceps illuſtriſſimis ſuæ ætatis viris ad obitum uſque amicus ſemper fuerit. Hos inter Fagonius erat cujus ſæpius benevolentiam expertus eſt, Turnefortiuſque cui non levem in excurſionibus Botanicis in Occitaniâ, opem tulit. Quantùm Monſpelienſi ſolo cœlum favet, multiplici Plantarum quæ in eo luxuriant copiâ, *Botanici* ſui ſeu Indicis editione nationum omnium litteratos edocuit, cæteriſque Botanographis patriæ cuique ſuæ Plantas deſcribendi viam aperuit. Sicut verò Monſpelienſem agrum *Botanico* ſuo illuſtraverat, ita ad Horti Regii laudem & decus, Plantarum in eo educatarum recenſione contulit. His laboribus Profeſſoris, Regiique Academici penſionem non tantùm in civitate Monſpelienſi, ſed & in Pariſienſi, defuncto Turnefortio dignitatem promeruit. Turnefortii autem in Regiâ Scientiarum Academiâ vices digne obiiſſet, niſi natalis ſoli illecebris captus, ingraveſcente jam annorum numero in patriâ vitam maluiſſet claudere, quod contigit menſe Maio anni 1715. filiumque cum Profeſſoris ſui muneris, tùm abſoluti operis de novâ Plantas cognoſcendi methodo hæredem reliquit.

Agmen claudit Botanicorum Coryphæus, cui omnis non ſolùm Botanice Gallica, ſed & ipſe Turnefortius totum ſe debuit, GUIDO CRESCENTIUS FAGON, vir quem ob generis nobilitatem Mars quidem potius quam Apollo alumnum ſibi vindicabat. (Patrem enim habuit, artis bellicæ peritum, Regi ſuo devotum, ac in ipſo militaris præfecturæ

munere ad Barcinonis expugnatæ mœnia interemptum; matrem vero G. DE LA BROSSE Horti Regii Inſtitutoris ſororem.) Sed parentum ex maternâ ſtirpe ſtudia animum ejus ſtatim ab incunabulis rapuerunt: Nam quum patre orbus, infans in Horto Regio educaretur, Plantarum amorem cum lacte ſuxiſſe viſus eſt. Ex Rei Herbariæ ad Medicinæ ſtudium quaſi arctâ harum inter ſe Scientiarum conjunctione adductus, Pariſienſi Medicorum Academiæ nomen dedit, & Doctoralem non ſine omnium plauſu lauream ab eis accepit: quâ donatus Profeſſor in Horto Regio cui ANTONIUS VALLOT tunc Archiatrorum Comes præerat, non multo poſt nuncupatus eſt. Summam ejus in Re Herbariâ ſagacitatem modò ille expertus fuerat in ordinando ſtirpium Horti Regii Catalogo quem edidit anno 1665. Perſpectâ etiam ejus in Medicinæ praxi peritiâ, eum ſibi inter Archiatros in Aulâ ſocium adjunxit, ita ut eodem quo Guido de la Broſſe Avunculus ejus, officio potiretur. Nec Fagonem nova dignitas, nec confidentium ſibi ægrorum numerus ab Horti Regii quem ſuum appellabat, curâ avocarunt. Eo Plantas demonſtrante hortus nunquam cultior, nunquam feracior, nulla auditorum ex omnibus orbis terrarum partibus major frequentia. Quum enim illud ei imprimis cordi eſſet, ut quas indicabat ſtirpes arte excultas, ſponte naſcentes in agreſti ſolo priùs videret; eo conſilio Avernorum, Gebennarum, Pyrenæorum, Alpiumque Montes modò hos, modò illos quot annis inviſebat. Unde non modò Plantas ſitûs mutatione, aut frigore in horto extinctas inſtaurabat, ſed & novas etiam nondum in eo viſas exportabat. Quo labore id tandem conſecutus eſt ut ſuſcepto Avunculi conſilio hortum in Regiâ Urbe perficiendi, ſummam manum prope modum appoſuerit. Creſcente in dies undequaque Fagonis famâ, Sereniſſimæ primùm Delphinæ, tum ipſiuſmet Reginæ valetudo ei commiſſa eſt: quâ defunctâ non alium ſibi Archiatrorum Comitem LUDOVICUS MAXIMUS habere voluit. Huic ſummæ dignitati imò cuicumque alii, ſi qua præſtantior ulla foret, maxime par erat. Præter enim ſingularem ejus in cunctis Medicinæ partibus peritiam, inerant

etiam in hoc viro perſpicax ingenii acies, animi firmitas & conſtantia; ac mira in dicendo facundia; ad quas animi dotes publicam in rem innatus amor, ſingularis morum integritas atque innocentia, pietaſque abſque fuco accedebant. His igitur dotibus indefeſſoque pro Regiâ incolumitate ſtudio ita de Principum Maximo meritus eſt, ut Aulicorum nullus meliusapud eum audiret. At ille gratiâ quâ apud Regem valebat tantò digniorem ſe præſtitit, quantò minùs illâ in ſua ſuorumque commoda uteretur; totam hanc in HortiRegii decus & amplificationem, quæ ei præ cæteris erant potiora convertens. Obeunda demonſtrationum munia quæ triginta & ampliùs annis eo fungente florebant, Turnefortio tradidit, cui, nullo conſilii officii ſubſidive prætermiſſo genere, ad Botanicorum principem locum viam munivit. Nec ſolus Turnefortius opem ejus ſenſit, ſed & in omnes Rei Herbariæ ſtudioſos Principis ſui beneficentiam promovit. Quâ arte R. P. *Plumier*, D. *Surian* & D. *Lignon* in inſulas Gallo-Americanas, D. *Sarrazin* in Novam Franciam, D. *Lippi* in Ægyptum, R. P. *Feuillée* in Peruviam miſſis ſtimulos ad Plantarum inveſtigationem addidit. Unde ſumma in Galliis ad Scientiæ Herbariæ progreſſum æmulatio excitata fuit, ac etiam res Medica collocupletata, quùm ipſe in dies tam feliciter ex Plantarum facultatibus melius perſpectis nova ad ægrorum ſalutem præſidia depromeret. Rem probavit Optimi noſtri Principis longa ætas & proſpera, cujus imperantis annos Regum nullus ſuperavit, & cui tam experto Medico opem ferente adeo læta affuit ſenectus. Tantùm porro fuit Fagonis in Principem ſuum ſtudium, ut eo defuncto extremum quoque & ipſe diem propinquum ſibi optaverit, quem ut placidiùs expectaret, ſpretis cæteris omnibus negotiis ſeſe in hortum Regium ubi natus erat, & quem in deliciis ſemper habuerat, recepit; ubi poſt biennium Octogenarius obiit die Martis 12. anni 1718.

CATALOGUS

Operum Botanicorum, quæ in Indice Scriptorum Rei Herbariæ Turnefortii Inſtitutionibus præmiſſo deſiderantur.

ACT. *Reg. Sc. Ac.* Acta Regiæ Scientiarum Academiæ. *Hiſtoires & Mémoires de l'Académie Royale des Sciences. A Paris chez Jean Boudot & à l'imprimerie Royale in* 4°.

Amm. Ch. Pl. Pauli Ammanni Character plantarum Lipſiæ 1685. in 12°. idem notis illuſtratus & editus à Daniele Nebelio. Francofurti ad Mœnum 1701 in 12°.

Am. ſupp. Bot. Pauli Ammanni ſuppellex Botanica Lipſiæ 1675. in 8°.

Barr. Icon. R. P. Jacobi Barrelieri Icones Plantarum 1030. per Galliam, Hiſpaniam & Italiam obſervatarum, & ad vivum exibitarum. Pariſiis 1714. in fol.

Barr. obſ. R. P. Jacobi Barrelieri Plantæ per Galliam, Hiſpaniam & Italiam obſervatæ opus poſthumum ad recentiorum Botanicorum normam digeſtum & à nobis editum Pariſiis 1714. in fol.

Barthol. Act. Hafn. Thomæ Bartholini Acta Hafnienſia. Hafniæ 1673. & 1680. in 4°. vol. v.

Boerh. Ind. Hermanni Boerhave Index Plantarum horti Lugduno-Batavi. Lugd. Bat. 1710. in 8°.

Bumald. Bibl. Joannis Antonii Bumaldi Bibliotheca Botanica, Bononiæ 1657. in 24.

Camer. ſex. Plant. Rudolphi Jacobi Camerarii Profeſſoris Tubingenſis, de ſexu Plantarum epiſtola. Tubingæ 1695. in 12°.

Chomel. Chomel Synopſis Hiſtoriæ ſtirpium officinalium. *Abrégé de l'hiſtoire des Plantes uſuelles par M. Chomel A Paris* 1712. *in* 8°.

Contant Jacobi & Pauli Contant Pharmacopœorum Pictavienſium in Dioſcoridem notæ. *Les Oeuvres de Jacques & Paul Contant Apoticaires. A Poitiers* 1561. *in fol.*

Du Tertre. R. P. Du Tertre Hiſtoria naturalis Inſularum Gallo Americanarum. *Hiſtoire générale & naturelle des Antilles habitées par les François. A Paris* 1667. *&* 1670. *in* 4°. 4. *vol.*

Feüillée. R. P. Feüillée Hiſtoria Plantarum officinalium Peruviæ &c. *Hiſtoire des Plantes Médicinales qui ſont le plus en uſage dans les Royaumes du Perou & du Chily.* Inſeritur obſervationum ejus Phyſicarum, Mathematicarum & Botanicarum Diario Gallice edito Pariſiis 1714. in 4°. vol. 2.

Franc. Lexic. Georgii Franci de Frankenau Flora Francica, hoc eſt Lexicon Plantarum hactenus uſualium &c. Argentorati 1705. in 12°.

Garid. Bot. Aq. Garidel Botanicum Aquenſe. *Hiſtoire des Plantes qui naiſſent aux environ d'Aix & en d'autres lieux de la Provence, par M. Garidel. A Aix* 1715. *in fol.*

Hannem. Meth. Joannis Lud. Hannemanni Methodus cognoſcendi vegetabilia, juxta triplicem cognitionem Grammaticam, Philoſophicam & Medicam Kilonii 1677. in 8°.

Helving. Flor. Pruſſ. Georgii Andreæ Helvingii Flora Pruſſica quaſi modo genita, ſeu Enumeratio Plantarum indigenarum Pruſſiæ. Gedani 1712. in 4°.

Jung. Phytoſc. Joachimi Jungii Iſagoge Phytoſcopica. Hamburgi 1679. in 4°.

Knaut. meth Chriſtiani Knaut Methodus Plantarum Lipſiæ & Halæ 1716. in 8°.

Loeſel fl. Pruſſ. Joannis Loeſelii Flora Pruſſica, ſive Plantarum in Pruſſiâ ſponte naſcentium Catalog. quem Iconibus illuſtravit Joan. Gottſched. Regio Monti 1703. in 4°.

Munting. Phyt. Abrahami Muntingii Phytographia curioſa. Amſtelodami 1711. in fol.

Olhaf. Pl. Dant. Nicolai Olhafii Elenchus Plantarum circa Dantiſcum ſponte naſcentium. Gedani 1656. in 8°.

Pluk. Amalth. Leonardi Plukenetii Amaltheum Botanicum. Londini 1703. in fol.

Pluk. Mant. Plukenetii Mantiſſa Almageſti Botanici Londini 1700. in fol.

Plum. Fil R. P. Caroli Plumerii Hiſtoriâ Filicum Americanarum. Pariſiis è Typographiâ Regiâ 1705. in fol.

Plum. nov. gen. Plumerii nova genera Plantarum Americanarum cum Catalogo Indicarum ſtirpium ab ipſo deſcriptarum & in Turnefortii Inſtitutis recenſitarum. Pariſiis 1703. in 4°.

Raii Hiſt. tom. 3. Joan. Raii Hiſtoriæ Plantarum tomus tertius Londini 1704. in fol.

Raii meth. emend. Raii methodus Plantarum emendata & aucta Londini 1703. in 8°.

Raii Var. Meth. Raii de Variis Plantarum methodis Diſſertatio. Londini 1696. in 8°.

Savaſt. Inſt. R. *herb.* R. P. Eulalii Savaſtani S. J. Botanicorum ſeu Inſtitutionum Rei Herbariæ, libri quatuor. Neapoli 1712. in 12°. Heroico carmine.

Scheuchzer. Itin Alp. Joan. Jacobi Scheuchzeri Itinera alpina. Londini 1708 in 4°.

Scheuchz. Agr. Prodr. Joannis Scheuchzeri Agroſtographiæ Helveticæ Prodromus Tiguri 1708. in fol.

Sloan. Hiſt. Jam. Hans Sloane Hiſtoria naturalis Inſularum Maderæ Barbados & Jamaicæ. *A Voyage tothe Iſland Madera, Barbados, Nievos, S. Criſtophors, and Jamaica With. the natural hiſtory &c. vol.* 1. *London* 1707. *in fol.*

Sterb. Th. Fung. Franciſci Sterbeeck Theatrum Fungorum Belgicè. Antverpiæ 1685. in 4°.

Tit. Catal. Antonii Titæ Catalogus Plantarum quibus Patavii conſitus eſt Hortus Illuſtr. Joannis Franciſci Mauroceni Veneti Senatoris. Patavii 1719. in 12°.

Volk. Flor. Norimb. Joannis Georgii Volkameri Flora Noribergenſis, ſeu Catalogus Plantarum in agro Noribergenſi ſponte vel arte enutritarum. Noribergæ 1700 in 4°.

Volk. Heſp. Norimb. Joannis Criſtophori Volkameri Heſperidum Norimbergenſium, ſeu de Malorum Citreorum, Limonum, Aurantiorumque culturâ & uſu libri quatuor è Germanica in Latinam linguam tranſlati Norimbergæ 1713. in fol.

Zannichel. Joannis Hieronymi Zannichellii Epiſtola de Myriophyllo Pelagico & de alterâ plantâ anonymâ. Venetiis 1714. in 4°.

APPROBATION.

Extrait des Regiſtres de l'Académie Royale des Sciences.

Du 20. Décembre 1718.

Mrs de Reaumur & Geoffroy qui avoient été nommés pour examiner les augmentations faites par M. de Juſſieu aux *Inſtitutions de M. Tournefort*, qui vont être réimprimées, en ayant fait leur rapport, la Compagnie a cru qu'elles ſeroient très-agréables au Public. En foi de quoi j'ai ſigné le préſent Certificat. A Paris ce 26. Décembre 1718.

FONTENELLE, Secrétaire perp. de l'Académie Royale des Sciences.

DE USU

DE USU INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ.

QUI plantarum ſtudio revera tenentur, nullo quidem præceptore docente, certam earum cognitionem etiam ex tempore conſequentur, ſi paucorum Florum formas (quatuordecim ſcilicet, quæ intra ſpatium unius vel alterius horæ addiſci poſſunt) in animo ſibi defigere velint. Omnis quippe flos vel conſtat ex foliis; vel foliis carens, aliud nihil habet niſi capillamenta quædam, quæ, *Stamina* appellantur. Hic *Apetalos* ſeu *Stamineus*, ille *Petalodes* dici conſuevit. Flos Apetalos vel embryoni adhæreſcit, vel ab eo ſeparatur. Petalodes dividitur in ſimplicem & compoſitum. Flos ſimplex, alius *Monopetalos* appellatur, hoc eſt unius, ut ita dicam, folii; alius verò *Polypetalos*, ſeu multorum foliorum. Monopetali ſpecies ſunt *Flos Campaniformis*, *Infundibuliformis*, *Rotatus*, *Labiatus*, *Perſonatus*. Floris Polypetali diſſimilitudines ſunt, flos *Cruciformis*, *Roſaceus*, *Caryophyllæus*, *Liliaceus*, & *Papilionaceus*. Flos demum compoſitus, in *Floſculoſum*, *Semifloſculoſum* & *Radiatum* diſpertitur. Horum omnium de-

finitiones pag. 72. 73. & 74. formæ verò, Tab. 7. 8. 9. 10. 11. exponuntur.

Igitur cùm planta quævis ignota ſeſe Philobotano objiciet, primò explorandus venit ejus flos, utrum Apetalos, an Petalodes; an ſimplex vel compoſitus. Ponamus v. g. illum eſſe Campaniformem; tunc conſulenda eſt Claſſis prima Inſtitutionum noſtrarum, in qua agitur de plantis flore monopetalo, campaniformi, ejuſque genera luſtranda, donec ignoto flos ſimilis occurrat. Namque ſi floris Convolvuli v. g. æmulus videatur, in eo ſtare debet Philobotanus, indagaturus utrum Piſtillum ejuſdem floris abeat in fructum Convolvuli fructui ſimilem: his enim ita ſe habentibus, nullus dubitandi locus eſt quin planta, quæ priùs erat ignota, ad Convolvuli genus ſit referenda. Neque tamen ſatis eſt noſſe genus; ſingulæ prætereà Convolvuli ſpecies, quæ ibidem recenſentur, à Philobotano percurrendæ ſunt, ut certior fiat utrum ſpecies illa quam præ manibus habet, deſcripta ſit necne. Enimverò ſi totâ ſuâ formâ, hoc eſt radicibus, foliis, caule, floribus & fructibus deſcriptioni & iconi reſpondeat ejus ſpeciei v. g. quæ Convolvulus major, albus C. B. dicitur, manifeſtum eſt hanc eſſe reverà Convolvulum majorem, album C. B. tuncque ſcriptores Rei Herbariæ à C. Bauhino indicatos evolvat ſi lubet, ut pleniorem hujus plantæ notitiam adipiſcatur. In ſpeciebus autem enumerandis primò appellationem C. B. afferre ſolitus ſum, ob ſynonimorum collectionem: deinde nomen quod eidem ſpeciei J. Bauhinus impoſuit,

propter deſcriptionem & annotationes apprimè utiles: poſtremò & appellationem à Dodonæo uſurpatam; Cluſio, Lobelio, aliove auctore probato, qui iconem ejuſdem ſpeciei non contemnendam exhibuit.

Qui plantas eâ ratione addiſcunt, rarò earum obliviſcuntur vel eas facilè eâdem arte in memoriam revocant. Monendi autem ſunt Philobotani præter notam genericam, quæ in floris ſimul & fructus forma plerumque poſita eſt, ſingulas etiam plantarum partes intentis oculis, ut aiunt, intuendas eſſe, & maximâ diligentiâ contemplendas, earum imagines in animo inſculptas habeant; ſemel enim explorato genere cujuſvis ſpeciei, ex ſola florum inſpectione, ex improviſo, quâvis anni tempeſtate eadem ſpecies facilè dignoſcitur, cùm parumper etiam hac in arte exercitatis ſubitò veniat in mentem, folia hujus vel alterius formæ non convenire niſi plantæ, quæ floribus & fructibus certæ cujuſdam ſtructuræ donatur. Quapropter nota generica plantarum à duabus tantùm aut tribus partibus pendet; ſpecifica verò, ſeu ea quâ ſpecies plantarum à cæteris omnibus diſtinguuntur, ab omnibus non ſolùm partibus, ſed ab earum affectionibus omnino proficiſcitur. Ex quibus liquet, certi nihil vel de minimâ herbulâ pronuntiari poſſe, niſi exploratis ſua tempeſtate omnibus ejus partibus.

Hæc mihi longo uſu ſemper viſa eſt brevior certiorque via, quâ ad plantarum cognitionem perveniri poſſit, maximè cum agitur de iis quarum flores & fructus quotannis conſpiciuntur: nam quod ad excel-

ſas arbores attinet quæ rarò florent & fructus edunt, debent potiùs earum nomina ex libris vel à præceptore mutuari, etiamſi earum genera à florum & fructuum forma petenda ſint; neque enim quæ Populi, Salicis, aut Quercûs ſpecies dicuntur, ad ea genera revocarentur, niſi floribus aut fructibus propriæ cujuſdam ſtructuræ donarentur; idemque nomen è contrà ſibi ſemper arrogarent, etiamſi foliis longè diſtarent à cæteris ſpeciebus.

Neque prætereundum eſt non ſolùm ſpecierum Plantarum, ſed earum etiam quæ *Varietates* ab Herbariis appellantur, mentionem à nobis ſæpiſſimè fieri, parum curantibus utrum reverà varietates ſint ejuſdem ſpeciei: cùm enim affectionibus quibuſdam ſenſibus obviis differant, diverſis etiam appellationibus debent diſtingui.

EXPLICATIO

NOMINUM SCRIPTORUM

REI HERBARIÆ,

quorum mentio fit in hoc Opere.

ADv. Adverſaria nova ſtirpium, auctoribus Petro Pena & Matthia de Lobel Medicis. Londini, 1570, & 1606. Antuerpiæ 1575. in folio.

Adv. part. 2. Adverſariorum Pars altera. Londini 1605.

Ald. Aldinus. Exactiſſima deſcriptio rariorum quarundam plantarum, quæ continentur Romæ in Horto Farneſiano. Tobia Aldino Ceſenate ſeu potius Petro Caſtello auctore. Romæ 1625. in fol.

Ambroſ. Ambroſinus. Hyacinthi Ambroſini, Horti publici Bononienſis Præfecti, Phytologiæ ſive de Plantis Partis Primæ Tomus I. Bononiæ 1666. in folio.

Ang. Anguillara. Semplici dell' Eccellente M. Luigi Anguillara. In Venetia 1561. in 8°.

A. R. Par. Scientiarum Academia Regia Pariſienſis. *Mémoires pour ſervir à l'Hiſtoire des Plantes, dreſſés par M. Dodart, de l'Académie Royale des Sciences, Docteur en Médecine de la Faculté de Paris.* 1676. *in folio.*

Baniſter Cat. Stirp. Virg. Baniſteri Catalogus Stirpium Virginiæ, nondum editus, ſed à Plukenetio memoratus.

Barr. Icon. Barrelieri Icones æri eleganter inciſæ, nondum tamen editæ, proſtant Pariſiis in Bibliotheca Patrum Dominicanorum Cœnobii ſancti Honorati, quorum familiæ ſe adjunxit anno 1635. Jacobus Barrelier Pariſinus, plantarum admodum ſtudioſus & Medicinæ Doct. Poſtquam autem ad Theologiam ſe contuliſſet earum ſtudio maximè incubuit, variiſque peregrinationibus ſuſceptis, in Hiſpaniam præſertim & Italiam, tandem Pariſios ſeceſſit, quaſque obſervarat rariores plantas incidi curavit, publici juris facturus, niſi vir optimus, doctiſſimus, & inter celebriores ſæculi Botanicos annumerandus, vivere deſiiſſet, anno ætatis 68. die Septembris 18. anni 1671.

Bellon. Bellonius. Petri Bellonii, Cænomani, obſervationes è Gallico ſermone in latinum tranſtulit Cluſius. Extant præterea Bellonii de Arboribus coniferis: de Admirabili operum antiquorum præſtantia: de Medicato funere &c. in 4°. Pariſiis 1553.

C. B. Phytop. Caſpari Bauhini Phytopinax. Baſileæ 1596. in 4°.

C. B. Pin. Caſpari Bauhini Pinax Theatri Botanici. Baſileæ 1623. & 1671. in 4°.

C. B. Matth. Matthioli Opera C. Bauhini Synonymis plantarum & notis illuſtrata. Baſileæ 1598. in folio.

C. B. Prod. C. Bauhini Prodromus Theatri Botanici. Francofurti 1620. Baſileæ 1671. in 4°.

C. B. Theat. C. Bauhini Theatri Botanici Liber primus. Baſileæ 1663. in folio.

Beſl. Faſc. Baſilii Beſleri Faſciculus rariorum animalium, lapidum, fructuum, maritimarum plantarum &c. Noribergæ in forma longo 1616.

Beſl. Gazophyl. Gazophylacium rerum naturalium Michaëlis Ruperti Beſleri, Medici & Reipubl. Noribergenſis Phyſici ordinarii. Noribergæ 1613. in folio.

Bocc. Muſ. Muſeo di Fiſica di Paulo Boccone. in Venetia 1697.

Bocc. rarior. plant. Icones & deſcriptiones rariorum plantarum, auctore Paulo Boccone. Oxonii 1674. in 4°.

Bot. Monſp. Petri Magnol, D. M. Monſpelienſis, Botanicum Monſpelienſe. Lugd. 1676. Ejuſdem appendix, Monſpelii 1686. Ejuſdem Prodromus Hiſtoriæ generalis Plantarum. Monſpelii 1689. in 8°.

Bot. Monſp. App. In appendice Botanici Monſpelienſis.

Breyn. Cent. 1. Jacobi Breynii Genadenſis Exoticarum, aliarumque minus cognitarum Plantarum, Centuria prima. Gedani 1678. in folio.

Breyn. Prodr. 1. Jacobi Breynii Genadenſis Prodromus primus Faſciculi rariorum plantarum. Gedani 1680. in 4°.

Breyn. Prodr. 2. Jacobi Breynii Genadenſis Prodromus ſecundus Faſciculi rariorum plantarum. Gedani 1689. in 4°.

Broſſ. Broſſæus. *Deſcription du Jardin Royal des Plantes médicinales. Par Guy de la Broſſe, Médecin ordinaire du Roi, Intendant dudit Jardin.* 1633. in 4°.

Cæſ. Cæſalpinus. De Plantis libri xvi. Andreæ Cæſalpini, Aretini Medici clarriſſimi. Florentiæ 1583. Ejuſdem Appendix. Romæ 1603. in 4°. Reperitur etiam in Muſeo Bocconis.

Cam. Epit. Camerarius in Epitome Matthioli. De plantis Epitome utiliſſima Petri Andreæ Matthioli Senenſis à Joachimo Camerario. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Cam. Hort. Camerarius in Horto Medico & Philoſophico. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Car. Steph. Præd. ruſt. Caroli Stephani Prædium ruſticum. Pariſiis 1629. in 8°.

C. Dur. Caſtor Durantes. Herbario nuovo di Caſtore Durante, Medico

& Cittadino Romano. Romæ 1585. Venetiis 1684. in folio.

Cat. Altdorf. Vide *Flora Altdorffina.*

Cat. Georg. à Turr. Vide *H. Pat.*

Cat. Plant. Bat. Joannis Commelini Catalogus Plantarum Indigenarum Bataviæ. Amſtelodami 1683.

Cluſ. App. Cluſius in Appendice Hiſtoriæ Plantarum.

Cluſ. App. alt. ad lib. VI. Cluſius in Appendice altera ad librum VI. v. g.

Cluſ. Cur. poſt. in folio. Cluſius in Curis poſterioribus in folio 1611. Antuerpiæ.

Cluſ. Exot. Cluſius de Exoticis. Caroli Cluſii Atrebatis Exoticorum lib. X. Antuerpiæ 1605. in folio.

Cluſ. Hiſp. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum aliquot plantarum per Hiſpanias obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1576. in 8°.

Cluſ. Hiſt. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum plantarum Hiſtoria. Antuerpiæ in folio 1601.

Cluſ. Pann. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum aliquot ſtirpium per Pannoniam, Auſtriam &c. obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1683.

Col. Part. I. Columna parte I. Fabai Columnæ Lyncæi minus cognitarum ſtirpium ΕΚΦΡΑΣΙC. Romæ 1606. in 4°.

Col. Part. alt. Columna parte alterâ. Fabii Columnæ Lyncæi minus cognitarum ſtirpium Pars altera. Romæ 1616. in 4°.

Col. Phytob. Fabii Columnæ Phytobaſanos. Neapoli 1592. in 4°.

Col. in Rech. Columna in Rechum. Rerum Medicarum Novæ Hiſpaniæ Theſaurus à Nardo Antonio Recho, cum notis & additionibus Fabii Columnæ. Romæ 1644.

Cord. Hiſt. Valerii Cordi Hiſtoriæ Stirpium libri IV. Argentinæ 1561. in folio.

Corn. Jacobi Cornuti Doctoris Medici Pariſienſis Canadenſium Plantarum, aliarumque nondum editarum Hiſtoria. Pariſiis 1635. in 4°.

Didac. Venerandus F. Didacus ex Recollectorum Ordine, rariorum plantarum cultor eximius.

Dod. Gal. Dodonæus in Hiſtoria Gallicè ſcripta. *Hiſtoires des Plantes, compoſée en Flamand, par Dodoens ou Dodonée, & traduite en François par Cluſius, ou Charles de l'Ecluſe. A Anvers 1557. in folio.*

Dod. Pempt. Remberti Dodonæi Mechlinienſis, Medici Cæſarei, Stirpium Hiſtoriæ Pemptades ſex, ſive libri XXX. Antuerpiæ 1616. in folio.

Donat. Donatus. Trattato de ſemplici, Pietre, & Peſci marini, di Antonio Donati. In Venetia 1631. in 4°.

Elem. Bot. Elemens de Botanique. A Paris 1694. in 8°.

Eyſt. Hortus Eyſtettenſis Operâ Baſilii Beſleri Philiatri & Pharmacopæi. Norimbergæ 1613. in folio.

Ferr. Heſp. Ferrarii Heſperides: ſive de Malorum Aureorum cultura & uſu libri IV. Joannis Baptiſtæ Ferrarii, Senenſis, è Societate Jeſu. Romæ 1646. in folio.

Ferr. Flor. Ferrarius de Florum Cultura. Joannis Baptiſtæ Ferrarii, Senenſis, è Societate Jeſu, de Florum Cultura libri IV. Romæ 1633. Amſtelodami, in 4°.

Flor. Altdorf. Floræ Altdorffinæ Deliciæ ſylveſtres, ſive Catalogus Plantarum in agro Altdorffino ſponte naſcentium, à Mauricio Hoffmanno. Altdorffii 1677. in 4°.

Ejuſdem Florilegium Altdorffinum, ſive Catalogus Plantarum Horti Medici Altdorffini. Altdorffii 1676. in 4°.

Flor. Bat. Floræ Lugduno-Batavæ Flores Pauli Hermanni. Lugduni-Batavorum 1690. in 8°.

Fuchſ. De Hiſtoria Stirpium Commentarii inſignes, auctore Leonhardo Fuchſio. Baſileæ 1541. in folio.

Ger. Emac. Joannis Gerardi, Angli, Hiſtoria Plantarum emaculata Londini 1597. in folio.

Geſn. Biblioth. Bibliotheca univerſalis Geſneri. Tiguri 1545. in folio.

Geſn. Col. De Stirpium collectione Tabulæ, per Conradum Geſnerum luci datæ à C. Wolpio. Tiguri 1587. in 8°.

Geſn. Epiſt. Epiſtolarum Medicinalium Conradi Geſneri, Philoſophi Medici Tigurini libri III. Tiguri 1577. in 4°.

Geſn. Epiſt. à C. B. editæ. Conradi Geſneri Philoſophi & Medici Epiſtolæ à C. Bauhino nunc primum editæ. Occurrunt cum libro de Plantis à Divis Sanctiſve nomen habentibus. Baſileæ 1591. in 8°.

Geſn. de fig. Lap. Conradi Geſneri de rerum Foſſilium, Lapidum & Gemmarum maximè figuris & ſimilitudinibus liber. Tiguri 1565. in 8°.

Geſn. Hort. Horti Germaniæ, Auctore Conrado Geſnero, cum Operibus Cordi editi ſunt. in folio.

Geſn. de Rei Herbar. Scriptor. ad Cord. Geſnerus de Rei Herbariæ Scriptoribus ad Hiſtoriam Plantarum Valerii Cordi.

Geſn. de rei Herbar. Scriptor ad Trag. Geſnerus de rei Herbariæ Scriptoribus ad Hiſtoriam Plantarum Hieronymi Tragi.

Griſl. in Epiſt. dedic. V. L. Griſſey in Epiſtola dedicatoria Viridarii Luſitani.

Hernand. Hernandes. Rerum Medicarum Novæ Hiſpaniæ Theſaurus ex Franciſci Hernandis relationibus. Romæ 1649. in folio.

Hoff. Flor. Altdorf. Vide *Flor. Altdorf.*

H. Amſtel. in 12. Hortus Amſtelodamenſis Joannis Commelini. Catalogus Plantarum Horti Medici Amſtelodamenſis. Amſtelodami 1686. in 12.

H. Amſtel. in folio. Rariorum Plantarum Horti Medici Amſtelodamenſis Deſcriptio & Icones, auctore Joanne Commelino. Amſtelodami, 697.

H. Cathol. Hortus Catholicus, auctore Franciſco Cupani. Neapoli 1696. cum ſupplemento primo in 4°.

H. Cathol.

H. Cathol. ſuppl. alt. Supplementum alterum ad Hortum Catholicum Franciſci Cupani. Panormi 1697. in 4°.

Hort. Edimb. Hortus Medicus Edimburgenſis, auctore Jacobo Sutherland. Edinburgi 1683. in 8°.

H. L. Bat. Horti Academici Lugduno-Batavi Catalogus. Auctore Paulo Hermanno. Lugduni Batavorum 1687.

H. Mal. Hortus Malabaricus, Indicus. Amſtelodami ab anno 1678. ad annum 1693. quo duodecima Pars impreſſa eſt, in folio.

H. Pat. Catalogus Plantarum Horti Patavini Georgii à Turre. Patavii 1662. in 12.

H. R. Bleſ. Hortus Regius Bleſenſis. Pariſiis 1655. in folio.

H. R. Monſp. Hortus Regius Monſpelienſis Petri Magnol. Monſpelii 1697. in 8°.

H. R. Par. Hortus Regius Pariſienſis. Pariſiis 1665. in folio.

J. B. 1. 250. J. Bauhinus, tom. 1. pag. 250.

J. B. 2. 213. J. Bauhinus, tom. 2. pag. 213.

J. B. 3. 618. J. Bauhinus, tom. 3. pag. 618.

J. B. 3. Part. 2. 25. Bauhinus, tom. 3. Part. 2. pag. 25. Hiſtoria ſcilicet plantarum univerſalis, auctoribus J. Bauhino Archiatro, Joanne Henrico Cherlero Doctore, Baſilienſibus; quam recenſuit & auxit Dominicus Chabræus D. Genevenſis. Ebroduni 1650. in folio.

Icon. Robert. Icones Roberti. Variæ ac multiformes florum ſpecies appreſſæ ad vivum, auctore Nicolao Robert. Pariſiis in 4°.

Imper. Hiſtoria naturale di Ferrante Imperato Neapolitano Neapoli. 1599. Venetiis 1672. in folio.

Joncq. Hort. Dionyſii Joncquet, Medici Pariſ. Hortus. Pariſiis 1659. in 4°.

Lauremb. Petri Laurembergii Apparatus Plantarius primus. Francofurti 1632. in 4°.

Læl. Triumf. apud fratrem. Lælii Triumfetti Catalogus Plantarum, cum obſervationibus J. Baptiſtæ Triumfetti ejus fratris editus.

Lign. Alexander & Joannes Lignonii fratres, Botanici Regii, in Inſulis Americanis, & maximè in ea quæ *Guadalupa* vocatur, Plantarum inveſtigationi operam dantes.

Lob. Icon. Matthiæ Lobelii Plantarum ſeu ſtirpium Icones. Antuerpiæ 1581.

Lob. Illuſtr. Matthiæ de Lobel ſtirpium Illuſtrationes, accurante Guilf. How. Anglo, Londini 1655. in 4°.

Lob. Obſ. Lobelii Illuſtrationes Plantarum, ſeu ſtirpium Hiſtoria Matthiæ de Lobel Inſulani. Antuerpiæ 1576. in folio.

Lugd. Hiſtoria generalis Plantarum, Lugduni apud Guillelmum Rouillium 1586. in folio.

Lugd. App. Appendix Hiſtoriæ generalis Plantarum Lugduni editæ apud Rouillium.

Lugd. Gal. Editio Gallica Hiſtoriæ generalis Plantarum Lugduni 1616. in folio.

Mappus. D. Mappus, filius, Medicinæ Doctor Argentinenſis, in rerum naturalium cognitione apprimè verſatus, paternæ virtutis hæres digniſſimus.

Marcgr. Georgii Marcgravii de Liebſtad, Miſnici Germani, Hiſtoriæ Rerum naturalium Braſiliæ libri octo; editi ſimul cum Hiſtoria Piſonis. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Matth. Petri Andreæ Matthioli, Senenſis Medici, Commentarii in ſex libros Pedacii Dioſcoridis. Venetiis ex officina Valgriſiana 1565. in folio.

Matth. Lob. Icon. Matthiolus à Lobelio memoratus in Iconibus ſtirpium.

Mentz. Index nominum Plantarum multilinguis, Operà Chriſtiani Mentzelii. Berolini 1682. in folio.

Mentz. Pug. Mentzelius, in Pugillo rariorum Plantarum, ad calcem Indicis editus.

Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. Plantarum Hiſtoriæ univerſalis Oxonienſis Pars 2. auctore Roberto Moriſon. Oxonii 1680. in folio.

Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Plantarum Hiſtoriæ univerſalis Oxonienſis Pars 3. auctore Roberto Moriſon, à Jacobo Bobarto non ſolum edita in lucem, ſed maximè illuſtrata. Oxonii 1699. in folio.

Mor. H. R. Bleſ. Hortus Regius Bleſenſis auctus, ſeu Præludia Botanica Moriſoni. Londini 1669. in 8°.

Mor. Umb. Plantarum Umbelliferarum Diſtributio nova, auctore Roberto Moriſon. Oxonii 1672. in folio.

Munt. Hiſt. Muntingius in Hiſtoria Plantarum in folio. Amſtelodami.

Muſ. Petiv. Muſæum Petiverianum, cujus Centuria 1ª 1695. 2ª & 3ª 1698. 4ª verò & 5ª 1699. Londini prodiere in 8°.

Muſ. Reg. Soc. Cat. Catalogus Muſæi Regiæ Societatis à D. Grew. elaboratus.

Oldenl. Henricus Bernardus Oldenlandius, Germanus, Pauli Hermanni diſcipulus, Medicinæ & Plantarum ſtudioſus, quarum gratiâ ad caput Bonæ ſpei ſe contulit, & paucis abhinc annis periit vir meliore fato & longiore vitâ dignus, cui multas rariores plantas debeo.

Par. Bat. Pauli Hermanni Paradiſus Batavus. Lugduni-Batavorum 1698. in 4°.

Park. Par. Joannis Parkinſoni Paradiſus terreſtris. Londini 1629. in folio.

Park. Theat. Joannis Parkinſoni Theatrum Botanicum. Londini 1640. in folio.

Paſſ. Icon. Icones Criſpini Paſſæi. Arnhemi 1607.

Phytol. Brit. Phytologia Britannica. Londini 1650. in 12.

Pillet. Pilleterius. Plantarum in Walachria Zeelandiæ inſula naſcentium Synonimia, auctore Caſparo Pilleterio. Middelburgii 1610. in 8°.

Piſon. Guillelmi Piſonis de Indiæ utriuſque Re naturali & medica li-

bri quatuordecim. Amſtelodami 1658. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Plum. Plumerius. *Deſcription des Plantes de l'Amérique, par le Pere Plumier. A Paris* 1693. Carolus Plumerius Maſſilienſis, Botanicus Regius, è ſanctiſſimo Minimorum Ordine non moribus tantùm ſed doctrinâ qua pollet maximâ commendandus, cùm in Mathematicis diſciplinis & Philoſophia, tùm maximè in Re Herbaria; quâ ſemper adeo delectatus eſt, ut nullis neque periculis, neque laboribus perterritus plures ipſe ſolus nondum deſcriptas in Indiis Occidentalibus plantas obſervaverit, quàm omnes hujus ævi Botanici. Harum autem nomina pro ſummâ qua me complectitur benevolentiâ publici juris in hoc opere facere voluit, maximâ diligentiâ totus incumbens delineandis, incidendiſque iconibus ac deſcriptionibus concinnandis quas prope diem ipſe editurus eſt.

Pluk. Almag. Bot. Leonardi Plukenetii Almageſtum Botanicum. Londini 1696. in folio.

Pluk. Phytogr. Leonardi Plukenetii Phytographia. Cujus Pars 1. & 2. Londini 1661. tertia verò 1692. quarta demum 1696. exhibitæ ſunt in folio.

Pon. Bal. Ital. Monte Baldo deſcritto da Giovanni Pona Veroneſe. In Venetia 1618. in 4°. Eadem latine prodiit in folio cum Operibus Cluſii. Antuerpiæ 1691. Baſileæ verò in 4°. 1608.

Prodr. Par. Bat. Prodromus Paradiſi Batavi. Amſtelodami cum Schola Botanica editus 1689. in 12.

P. Alp. Ægypt. Proſperi Alpini de Plantis Ægypti liber. Venetiis 1633. in 4°.

P. Alp. Exot. De Plantis Exoticis Libri duo, Proſp. Alpini. Venetiis 1656. in 4°.

Raii Cat. Angl. Catalogus Plantarum Angliæ & Inſularum adjacentium. Operâ J. Raii è Societate Regia. Londini 1677. in 8°.

Raii Cat. Cant. Catalogus Plantarum circa Cantabrigiam naſcentium. Cantabrigiæ 1660. Appendix verò 1685. in 8°.

Raii Hiſt. Hiſtoria Plantarum. Auctore J. Raio è Societate Regia. Londini 1686. in folio.

Raii Syllog. Sylloge Stirpium Europæarum J. Raii. Londini 1694. in 8°.

Raii Synopſ. Synopſis Methodica Stirpium Britannicarum. Auctore. Raio. Londini 1690. in 8°. tum & 1696.

Reneal. D. Renealmus è Regia Scientiarum Academia, Doctor Medicus Pariſienſis, magnas avitæ virtutis ſpes faciens.

Richier Onomat. Onomatologia, ſeu Nomenclatura Stirpium, quæ in Horto Regio Monſpelienſi recens conſtructo coluntur, Richierio de Belleval, Medico Regio, Anatomico, & Botanico profeſſore, imperante. Monſpelii 1598. in 12.

Richier Recherc. Deſſein touchant la Recherche des Plantes du Pays de Languedoc, par M. Richier de Belleval. A Montpellier 1605. *in* 8°. Cum quinque Iconibus æneis.

Richier. Icon. Icones Plantarum Richierii de Belleval, elegantiſſimæ quidem, ſed nondum editæ, nec forſitan edendæ: quarum Tabulæ æneæ proſtant Monſpelii in Muſæo Clariſſ. Viri D. de Belleval.

Rivin. D. Auguſti Quirini Rivini Introductio generalis in Rem Herbariam, cum ordine Plantarum quæ ſunt flore regulari, monopetalo. Lipſiæ 1690. in folio.

Ejuſdem Ordo Plantarum quæ ſunt flore regulari, pentapetalo. Lipſiæ 1699. in folio.

Rob. Cat. Catalogus Stirpium, tam indigenarum quàm exoticarum, quæ Lutetiæ coluntur: à J. Robino, Botanico Regio, & Iatrici Horti celeberrimæ Scholæ Pariſienſis curatore. Pariſiis 1601. in 12.

Rondel. Rondeletius de Piſcibus. Lugduni 1554. in folio.

Ruel de Nat. Stirp. De Natura Stirpium Libri tres, Joanne Ruellio auctore. Pariſiis 1536. in folio.

Sarrac. Sarracenus, Gallicè *Sarrazin*, Medicinæ Doctor peritiſſimus, apud Canadenſes Botanicus & Anatomicus Regius, accuratiſſimus Rerum Naturalium explorator.

Schol. Bot. Schola Botanica. Amſtelodami 1689. in 12.

Schuvenck. Stirpium Foſſilium Sileſiæ Catalogus, à Caſparo Schuvenckfelt. Lipſiæ 1600. in 4°.

Scot. Illuſtr. Scotia illuſtrata. Auctore Roberto Sibbaldo. Edimburgi 1684. in folio.

Sim. Paul. Quadrip. Quadripartitum Botanicum Simonis Paulli. Argentorati 1667. in 4°.

Sloane Cat. Plant. Jam. Catalogus Plantarum Inſulæ Jamaïcæ, auctore Hans Sloane, è Regia Societate. Londini 1696. in 8°.

Stap. in Theoph. vel. *Bod. à Stap.* Theophraſti Ereſii de Hiſtoria Plantarum libri decem, quos illuſtravit Joannes Bodæus à Stapel. Amſtelodami 1644. in folio.

Sur. Surianus, Maſſilienſis, Medicinæ Doctor & Pharmacopæus, Botanicus Regius. Ex Indiis Occidentalibus redux, quò Plantarum inveſtigandarum causâ abierat, Maſſiliæ mortuus eſt paucis abhinc annis.

Suvert. Emanuelis Suvertii Florilegium. Francofurti 1612. Amſtelodami 1647. in folio.

Tabern. Hiſt. Jacobi Theodori Tabernæmontani Hiſtoria Plantarum Germanicè ſcripta. Francofurti 1613. in folio.

Tabern. Icon. Jacobi Theodori Tabernæmontani Icones Plantarum. Francofurti 1590.

Thal. Thalius. Sylva Hercinia, ſive Catalogus Plantarum ſponte naſcentium in montibus & locis viciniis Herciniæ. Francofurti. 1558. in 4°. cum Horto Camerarii editus.

Thev. Franc. Antarct. *Les ſingularités de la France Antarctique; par André Thevet. A Paris 1558. in 4°.*

Trag. Tragus. Hieronymi Tragi de Stirpibus libri Tres. Argentorati 1552. in 4°.

Triumf. Obſervationes de Ortu ac Vegetatione Plantarum auctore Joanne Baptiſta Triumfetti, Bononienſis. Romæ 1685. in 4°.

Triumf. Syllab. Triumfetti Syllabus Plantarum Horto Medico Romano additarum Romæ 1688. in 4°.

Veſl. in P. Alp. Veſlingius in Proſperum Alpinum. Patavii 1638. in 4°.

V. Luſit. & *Vir. Luſit.* Viridarium Luſitanum Gabrielis Griſley. Ulyſſiponæ 1660. in 4°.

Zan. Iſtoria Botanica di Giacomo Zanoni, Sempliciſta è ſopraintendente all' Horto publico di Bologna. In Bologna 1675. in folio.

INDEX CLASSIUM.

CLASSIS I. *De herbis & ſuffruticibus, flore monopetalo, campaniformi* pag. 76.

CLASSIS II. *De herbis & ſuffruticibus, flore monopetalo, infundibuliformi & rotato*, 116.

CLASSIS III. *De herbis & ſuffruticibus, flore monopetalo, anomalo*, 158.

CLASSIS IV. *De herbis & ſuffruticibus, flore monopetalo, labiato*, 177.

CLASSIS V. *De herbis & ſuffruticibus, flore polypetalo, cruciformi*, 210.

CLASSIS VI. *De herbis & ſuffruticibus, flore roſaceo*, 234.

CLASSIS VII. *De herbis & ſuffruticibus, flore polypetalo, roſaceo, umbellato*, 304.

CLASSIS VIII. *De herbis & ſuffruticibus, flore polypetalo, caryophyleo*, 329.

CLASSIS IX. *De herbis & ſuffruticibus, flore liliaceo*, 343.

CLASSIS X. *De herbis & ſuffruticibus, flore polypetalo, papilionaceo*, 388.

CLASSIS XI. *De herbis & ſuffruticibus, flore polypetalo, anomalo*, 418.

CLASSIS XII. *De herbis & ſuffruticibus, flore floſculoſo*, 438.

CLASSIS XIII. *De herbis & ſuffruticibus, flore ſemifloſculoſo*, 467.

CLASSIS XIV. *De herbis & ſuffruticibus, flore radiato*, 480.

CLASSIS XV. *De herbis & ſuffruticibus, flore apetalo ſeu ſtamineo*, 501.

CLASSIS XVI. *De herbis & ſuffruticibus, qui floribus carent & ſemine donantur*, 536.

CLASSIS XVII. *De herbis & ſuffruticibus, quorum flores & fructus vulgò deſiderantur* 550.

CLASSIS XVIII. *De arboribus & fruticibus, flore apetalo*, 577.

CLASSIS XIX. *De arboribus & fruticibus, flore amentaceo*, 580.

CLASSIS XX. *De arboribus & fruticibus, flore monopetalo*, 693.

CLASSIS XXI. *De arboribus & fruticibus, flore roſaceo*, 610.

CLASSIS XXII. *De arboribus & fruticibus, flore papilionaceo*, 643.

APPROBATIO

Illuſtriſſimi Viri D. D. GUIDONIS CRESCENTII FAGON, Regi à Secretioribus Conſiliis, & Archiatrorum Comitis.

PLENUM hoc opus laboris & induſtriæ, tam magni eſt ad Plantarum cognitionem momenti, ut ſi ejus abſoluti gloriam Galliæ non invideat Europa, nunquam ſatis illi de tanto munere gratulabitur. Studium enim Botanicum, ſuarum deliciarum rudi & indigeſtâ mole huc uſque tædio obnoxium, ita facili hâc methodo contraxit ingenioſiſſimus & doctiſſimus *Tournefort*, ut molliter auſterum poſſit nunc fallere laborem voluptas. Plurimum igitur humanæ ſalutis intereſſe cenſemus, ut prælo ſine mora committatur abſolutum illud Artis Herbariæ ſpecimen, expectatione publicâ majus, ex quo omnes intelligant quales erudito ſinu Regia Scientiarum Academia complectatur alumnos; & quid maximi Principum valeant munificentia & paternus in artes liberales animus. Datum Verſaliis pridie Kalend. Febr. anno M. DCC.

FAGON.

APPROBATIO

Clariſſimi Viri D. D. Bourdelot, Regis Conſiliarii & Medici perpetuo ordinarii, nec non Sereniſſimæ Burgundiorum Duciſſæ primarii Medici.

HUNC in florida elegantiori Medicinæ parte planè peregrinum non injuria dixeris, cui non lectus præſtantiſſimi eruditiſſimi *Tournefort* Liber Gallicè inſcriptus *Elemens de Botanique.* Satis ſit igitur ad præſentis operis commendationem declaraſſe has REI HERBARIÆ INSTITUTIONES, præter Elementa Botanica Latinè verſa, uberiorem adhuc rerum ad Plantarum cognitionem pertinentium ſegetem continere. Datum Verſaliis Kalend. Febr. anno M. DCC.

BOURDELOT.

INSTITU-

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

ISAGOGE IN REM HERBARIAM.

RES HERBARIA quæ *Botanice* dici ſolet, in duas partes dividitur, quarum prior in recta plantarum cognitione, altera in optimo earum uſu ſita eſt. Plantas apprime noſſe aliud nihil videtur, quàm in promptu habere nomina quæ iis aptè impoſita ſunt: nam in hac arte delectus eſt quidam habendus eorum quæ conjuncta ſunt cum notione ſtructuræ partium, à qua proficiſcitur χαρακτὴρ plantarum. Idea ſcilicet notæ propriæ, nomenque cujuſque plantæ ita ſunt inter ſe conglutinanda, ut ab invicem nullatenus ſejungantur: neque duo diverſa nomina cum eadem notione, aut duæ notiones cum eodem nomine conjungi debent, niſi fortè in eorum ſententiam eamus, qui rem herbariam ſine ordine inſtituendam eſſe contendentes, ſolo uſu diuturno addiſcendam exiſtimant.

nota propria ſeu

Quò magis appareat ratione & viâ Botanicen docendam & capeſſendam eſſe, curſim perluſtranda ſunt ejus tempora atque quaſi ætates: quibus ſcilicet initiis ab Hippocratis ævo ad Galenum increverit; quantùm eam locupletarint Arabes, neglexerint Arabum ſucceſſores; quorum hominum diligentiâ fuerit inſtaurata in diſciplinarum renovatione; quantis denique & quàm incitatis incrementis ad hæc uſque tempora cum Herbariorum induſtriâ & labore, tum principum munificentiâ ad eum pervenerit ſtatum in quo nunc viget. Ergo Hiſtoriam hanc totam compendio referam, & deinde quid ſuſcipiendum mihi viſum ſit, ut non tantùm inventarum, ſed inveniendarum plantarum multitudo in genera claſſeſque digeratur ad docendum diſcendumque accommodatas. Spero enim fore ut hac arte plurium etiam ſpecierum cognitionem unuſquiſque pro memoriæ modulo facile conſequatur.

Etſi plantarum quàm animalium & mineralium uſus antiquior ſit in re medicâ, certum tamen eſt nihil quicquam in plantis veteres quæſiviſſe, præter olera frugeſque ad vitam, aut quas ad medendum fortuna vel experientia monſtraverant. Conſtat etiam ex libris Græcorum, qui rem herbariam primi excoluiſſe exiſtimantur, in animo iis fuiſſe, ut vires plantarum potius quàm legitimam cognitionem poſteros edocerent: unde non mirum etiam provectâ medicinâ poſt Hippocratis ætatem, Theophraſtum qui philoſophandi ratione inter Herbarios longè præſtitit, de conſtituendis plantarum generibus ex partium anatome ne cogitaſſe quidem. Cæteri in medicamentis indagandis aut evulgandis curarum plurimum, in explicandis verò & deſcribendis plantis parum operæ poſuerunt. Itaque nomina earum non ex rei naturâ, id eſt partium ſtructurâ, ſed quaſi fortuitò ex aliis capitibus ad docendi diſcendique facultatem minus facientibus eruerunt: ex viribus nempe, ſimilitudine cum aliis rebus quæ uſu veniunt, inventoribus, proprio ſolo, odore, numero foliorum, animalibus, quibus arridere putantur, florum colore, tempore quo erumpere, florere vel perire ſolent, cæteriſve id genus. Hinc Malva & Ariſtolochia à viribus emolliendi & puerperis opitulandi. Bugloſſum & Iris à ſimilitudine linguæ bovillæ & colorum Iridis. Artemiſia, Gentiana, Lyſimachia ab earum inventoribus. Stœchas ab inſulis Stœchadibus; Colchicumque & Carvi à Colchide & Cariâ nomina ſua invenerunt. Myrrhis verò & Libanotis à Myrrhæ & Thuris odore. Trifolium, Pentaphyllon, Chiliophyllon, Myriophyllon à numero foliorum. Chryſanthemum à floris, Chryſocome Poliumque à capitis coloribus; Chelidonium, Heliotropium, Erigeron ab anni tempeſtatibus. Elaphoboſcum denique, Meliſſophyllon & Ranunculus à Cervis, Apibus & Ranis nominata ſunt. „ Longè verò major eſt, inquit clariſſimus Salmaſius, earum „ copia, de quibus non conſtat quare ita appellatæ ſint: propterea quòd ab im- „ peritis aut ruſticis ea nomina primum excogitata ſunt, ac nulla ratione data, „ quæ eruditi Herbarii nihiloſecius retinuerunt, multa præterea ut ſolet fieri, „ temerè ac fortuito indita. Quorundam ac fortaſſe plurium imponendorum „ certam fuiſſe auctoribus ſuis rationem non negaverim; ſed nobis prorſus in- „ comperta, vel quod antiquiſſimis Græciæ temporibus cum alia linguâ utentur, impoſita ſint, vel quod dialecto ſolis illis populis peculiari, apud quos

Prolegomen. in libr. de Homonym. Hyl. Jatric.

naſcerentur ipſæ plantæ, concepta fuerint earum nomina. „ Quamobrem nulla à veteribus ordinis habita ratione in appellandis plantarum ſpeciebus, in obſcuram minus congruentium vel ambiguorum nominum multitudinem demum abiit Botanice: nam, ut ait Cicero, quidquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atque ordinis. Dolendum tamen Pythagoræ, Euriphontis, Dieuchis, Praxagoræ, Dioclis, Herophyli, Diagoræ, Philippi, Archigenis, Chryſippi, Aſclepiadis, Eraſti, Pliſtonici, Soſimenis, & cæterorum opera periiſſe quorum Theophraſtus, Celſus, Plinius & Galenus ſæpe meminerunt. Ut autem rationem temporum ſequamur in expendendis laboribus eorum qui plantas ad uſus humanos revocarunt, & hiſtoriam naturalem promovere conati ſunt, ab ipſo Hippocrate ordiendum videtur. *Parad. 3.*

HIPPOCRATES [a] Medicinæ princeps, [b] qui univerſæ Græciæ medendo admirationi fuit & [c] apud omnes præclarus evaſit, [d] genitus in inſulâ Coo, imprimis clarâ ac valida & Æſculapio dicatâ; [e] vir & arte & facundiâ inſignis, vetuſtiſſimus eſt ex iis quorum operibus potimur. Natus eſt anno primo octogeſimæ Olympiadis, hoc eſt anno ante Chriſtum 459. Mortuus anno ætatis 85. vel 90: aliis 104. vel 109. hoc eſt ante Chriſtum 374. vel 369. aut 355. vel 350. [f] Is cum fuiſſet mos liberatos morbis Scribere in templo Æſculapii, quid auxiliatum eſſet, ut poſtea ſimilitudo proficeret, exſcripſiſſe ea traditur, atque (ut Varro credebat) jam templo cremato, inſtituiſſe medicinam hanc quæ *Clinice* vocatur. [g] Inde Hippocratis qui primus medendi præcepta clariſſimè condidit, referta herbarum mentione invenimus volumina: tranſcribendo namque tabulas publicas, quæ cæterorum obſervationes continebant, quidquid Græcis notum magis & exploratum fuerat de plantarum uſu, in ſcriptis ſuis diſſeminavit. Qua in re Botanicen longius propagaſſet ſummus vir & ſaluti poſterorum meliùs conſuluiſſet, ſi earum deſcriptiones addidiſſet quibus ætate ſua θεραπευτικὴ continebatur. Sola tamen nomina vireſque recenſuit plantarum circiter quatuor & triginta ſupra ducentas, deſcriptiones Cratevæ Herbariorum ſui temporis principi peragendas haud dubiè relinquens, totùs ipſe in curandis ægrotantibus occupatus.

HIPPOCRATES.

a *Plin. lib. 7. cap. 51.*
b *Soran. in vita Hippoc.*
c *Suidas in Hippoc.*
d *Plin. lib. 29. cap. 1.*
e *Celſ. in Proem.*
f *Plin. Ibid.*
g *Plin. lib. 26. cap. 2.*

CRATEVAS namque ſive CRATEIAS eodem ævo tantam inter Herbarios famam ſibi comparavit, ut ἄριστος ῥιζοτόμος ab Hippocrate appellari meruerit. Rem autem herbariam apud te ſemper miratus ſum inquit divinus ſenex; unde Plinii locus obſcurus videtur, in quo legitur ipſi Mithridati Cratevam adſcripſiſſe unam Mithridation vocatam; niſi forte ſupponamus plures Cratevas & Mithridates fuiſſe plantarum cognitione delectatos. [h] Cratevas autem Herbarius, teſte Dioſcoride, & Andreas medicus (qui quidem accuratius quàm reliqui in hac parte verſati exiſtimantur) radices multas apprimè utiles, herbaſque nonnullas non ſatis deſignatas reliquerunt. Verumtamen priſcis hoc dandum elogii, etſi poca tradiderint, accuratè tamen in iis ipſis elaboraſſe. Qualecumque fuerit opus Cratevæ (quod ῥιζοτόμικὸν ſeu herbarium appellat Nicandri Scholiaſtes) non mediocris certe fuit jacturæ, maximè cum probabile ſit, plantarum, de quibus Hippocrates locutus eſt, deſcriptiones & loca indicaſſe. An verè conjecerim judicare poſſunt, quibus fragmenta

CRATEVAS.

Epiſt. ad Crat. Lib. 25. cap. 6.

h *Dioſc. in præfat.*

Cratevæ quæ aſſervantur in Bibliothecâ Cæſarea inſpicere licet.

THEOPHRASTUS.

THEOPHRASTO[a] Melanti fullonis filio, Leucippi, Platonis & Ariſtotelis diſcipulo palma danda eſt, ob eos quos de plantarum hiſtoriâ & cauſis reliquit libr os ſexdecim & plures, *quibus ſimile nihil unquam procuderunt Romana ingenia.* In his verò non tantùm de naturâ & differentiis ſtirpium, ſed de earum culturâ & vegetandi modo fusè diſſerit, plantarum quingentarum circiter nomina ſine deſcriptionibus afferens vel eas breves admodum & mancas.

[a] *Diog. Laert. Salmaſ. Prolegom. in lib. de Homonym. Hyl. patric.*

[b] Permulta inſunt plantarum nomina, quæ neque medicis neque aliis eruditis hodie cognoſcuntur, mutatis nimirum nominibus apud poſteriores. Haud enim ſimilia apud alium quemquam ejus argumenti autorem inveniuntur. Quapropter planè deſperandum eſt, his temporibus Theophraſtum elucidari poſſe non quidem quòd ad textus reſtitutionem, quæ demum ſummorum virorum laboribus fortè obtinebitur, ſed quod ad cognitionem plantarum, de quibus Theophraſtus egit ſub nominibus ſibi propriis. Quibus enim auxiliis id fieri poſſit? niſi forſan accuratiſſimè perluſtrando per plures annos loca in quibus ſtirpes quaſdam indicavit: quod tamen vix ſperari poteſt, cùm deſcriptiones earum deſiderentur.[c] Id ſummè dolendum quòd longa ætas operibus Theophraſti multum decerpſerit, plurimaſque iis intulerit lacunas, ita ut mentem Theophraſti ſæpe vix aſſequi liceat. Nec verò integram medicinam tanto operi quiſquam hactenus adhibuit, ut ut multi multa fuerint conati; ſed & qui in Latinum hoc opus vertit Theodorus Gaza, elegantiæ Latini ſermonis quam herbarum peritior videtur fuiſſe; unde in plurimis cum propter hanc, tum ob alias cauſas mentem Theophraſti minùs feliciter expreſſit. Quin etiam haud parùm tenebrarum lectoribus offudit ſectione librorum in capita & ſingulis capitibus breviarii præmiſſa præfatione: ut pote cùm ſæpè illa diviſa ſint quæ jungi maxime debent, uti è contrario conjuncta quæ erant ſeparanda: argumenta autem illa capitum lectorem plerumque ſeducant. Interim tamen ex ipſis apparet quanto ingenio, quantaque doctrinâ conſcripti fuerint. Prodiit verò & ipſius Theophraſti Græcum opus & latina Gazæ verſio non ſemel in lucem. Primus Græcum Latinumque textum junctim edidit Daniel Heinſius, opere quo ſimul & reliqua ejuſdem Theophraſti Græco Latina dare conatus eſt. Quanquam autem titulus illius editionis referat ab Heinſio textum Græcum locis infinitis partim ex ingenio, partim ex libris emendatum, hiulca ſuppleta, malè concepta recenſita, interpretationem quoque paſſim eſſe interpolatam; Epiſtola dedicatoria item loquatur in Græco textu Augiæ ſtabulum eſſe expurgatum: Etſi denique diffitendum minime ſit, editionem illam omnibus illis antegreſſis præſtare; multa tamen, imò longè plura meritò deſideraveris. Sanè operæ quis prætium facturus ſit, qui varias emendationes præclarorum virorum (quales profectò plurimas Claudio Salmaſio in opere Exercitationum Plinianarum debemus) diligenti ſtudio collectas ediderit. Longè elegantior & multis modis laudabilior eſt illorum de plantis Theophraſti librorum editio, quæ ſeorſim in Belgio prodiit opera Joannis Bodæi à Stapel Amſtelædamenſis. Eſt ſanè opus illud ut longè præſtantiſſimum atque optimum, ita meritò plurimi æſtimandum. Sed periit Joannes Bodæus dum Theophraſtum adornaret, nec quæ in libros Theophraſti de cauſis plantarum

[b] *Geſn. Biblioth.*

[c] *Conring. in prod. in Art. med.*

ſcripſerat, & quorum nobis ſpes ab ejus patre Egberto Bodæo facta fuit, vulgata ſunt. " Ut ut de Stapelio cenſeat Conringius, ejus notæ, ut verum fatear, longiſſimis & alienis rhapſodiis faſtidium potius quàm lucem afferre videntur, quaſi commentator ſarcinas ſuas omnes herbarias in his depoſuerit proximæ mortis conſcius. Non omittendum eſt præſtantes viros Julium Cæſarem Scaligerum & Robertum Conſtantinum in interpretando Theophraſto feliciter inſudaſſe. Poſt tantorum virorum lucubrationes, ſi quæ in ejus operibus de plantis obſcura ſint & deperdita, duo maxime nobis eſſe debent ſolatio: naturam nempe & ſtructuram plantarum à Clariſſimo Malpighio & recentioribus philoſophis accuratius exploratam eſſe quàm à Theophraſto & ab omnibus illis antiquioris doctrinæ magiſtris; tum denique non tanti momenti eſſe noſſe plantas de quibus Theophraſtus locutus eſt cum de earum viribus ſermonem vix fecerit. Eum autem ob præclaras animi dotes & exquiſitam doctrinam jure merito antiquitas mirata eſt. [a] Cùm antea Tyrtamo illi nomen eſſet, ob divinam elocutionem Ariſtoteles Theophraſtum appellavit. Accurrebant ad illum audiendum diſcipuli ad duo millia. Natus eſt Ereſi in inſula Lesbo [b] homo ſuavitate inſigni, linguæ pariter atque vitæ, ut ait Gellius. Vixit annos quinque & octogenta, & tamen de brevitate vitæ queſtus eſt. [c] Theophraſtus autem moriens accuſaſſe naturam dicitur, quod cervis & cornicibus vitam diuturnam, quorum id nihil intereſſet, hominibus verò, quorum id maxime interfuiſſet, tam exiguam vitam dediſſet, quorum ſi ætas potuiſſet eſſe longior, futurum fuiſſet ut omnibus perfectis artibus, omni doctrinâ hominum vita erudiretur.

Romani [d] ominum utilitatum & virtutum rapaciſſimi nihil ferè de plantis tradiderunt, niſi debellato Mithridate. Namque Mithridates maximus ſua ætate Regum, quem debellavit Pompeius, omnium ante ſe genitorum diligentiſſimus vitæ ſuæ argumentis, præterquam famâ intelligitur. Uni ei excogitatum quotidie venenum bibere præſumptis remediis, ut conſuetudine ipſa innoxium fieret. Is ergò in reliqua ingenii magnitudine, Medicinæ peculiariter curioſus & ab hominibus ſubjectis qui fuere magna pars terrarum, ſingula exquirens, ſcrinium commentationum harum, & exemplaria, effectuſque in arcanis ſuis reliquit. Pompeius autem omni regia prædâ potitus, transferre ea ſermone noſtro libertum ſuum Lenæum Grammaticæ artis doctiſſimum juſſit, vitæque ita profuit non minùs, quàm Reipublicæ victoria illa: quo primum tempore hanc ſcientiam ad Romanos perveniſſe animadvertit Plinius.

Primus & diu ſolus M. CATO, omnium bonarum artium magiſter, paucis dumtaxat attigit, boum etiam medicinâ non omiſsâ. Poſt eum unus illuſtrium tentavit C. VALGIUS eruditione ſpectatus imperfecto volumine ad D. Auguſtum, inchoatâ etiam præfatione religioſa, ut omnibus malis, humani illius potiſſimum principis ſemper medicetur majeſtas. Celebratur & M. TERENTIUS VARRO, [e] qui octogeſimum primum vitæ annum agens de ea re prodendum putavit. [f] Otium, inquit, ſi eſſem conſecutus, Fundania, commodius hæc tibi ſcribrem quæ nunc ut potero exponam, cogitans eſſe properandum: quod, ut dicitur, ſi eſt homo bulla eo magis ſenex. Annus enim octogeſimus admonet me, ut ſarcinas colligam antequam proficiſcar è vita. Au-

" a *Diogen. Laer.*

" b *Noct. Attic. lib.* 15. *cap.* 17.

" c *Cic. lib.* 3. *de finib.*

" d *Plin. lib.* 25. *cap.* 2.

" CATO.

" VALGIUS.

" VARRO.

an. ante Chriſt. 25.

e *Plin. lib.* 18. *cap.* 3.

f *Varro lib.* 1. *de Re Ruſtica ad Fundaniam uxorem cap.* 1.

tores autem uxori quinquaginta indicat Græcos fermè omnes, qui Geoponica ſcripſerunt.

MUSA & EUPHORBIUS.

[a] *Caſtell. de vitis illuſt. medic.*

[a] Eadem ætas clariſſimos tulit medicos, qui artem ex Græcia in Italiam tranſtuliſſe videntur. Ex his ANTONIUS MUSA & EUPHORBIUS nobile par fratrum, quorum alter Auguſti Cæſaris, alter Jubæ regis medicus fuit. Medico Antonio Muſæ, cujus operâ D. Auguſtus ex ancipiti morbo convaluerat, ſtatuam, ære collato juxta ſignum Æſculapii ſtatuerunt, teſte [b] Suetonio: & [c] Plinius affirmat eundem Imperatorem prudentiâ Muſæ medici lactucâ conſervatum fuiſſe in ægritudine. Libellum autem ſcripſit de Vetonicâ ad M. Agrippam, quem libellum Gabriel Humelbergius Ravenſpurgenſis, Archiater Iſinenſis reſtituit, inſtauravit, & Tiguri apud Froſchoverum [d] typis mandari curavit cum Apulei libro de medicaminibus herbarum.

[b] *In Aug. vita.*

[c] *Plin. lib. 19. cap. 8.*

[d] *In 40. 1537.*

ÆMILIUS MACER.

ÆMILIUS MACER Poeta Veronenſis, mortuus in Aſiâ, quo militatum abierat, Rem Herbariam verſibus etiam perſecutus eſt, non quidem vulgaribus illis ac ineptis hexametris, qui ejus nomine circumferuntur, in quibus de viribus plantarum agitur, juxta methodum Galeni; ſed præſtantioribus carminibus & Ovidii commemoratione dignis.

Triſt. lib. 4. eleg. 10.

Sæpè ſuas volucres legit mihi, grandior ævo
Quæque nocet ſerpens, quæ juvat herba Macer.

Geſn. Biblioth.

Quæ verò nunc tribuuntur Æmilio Macro ſunt potius Ægidii cujuſdam medici qui ſimili carmine de urinis & pulſibus egit.

JULIUS BASSUS & SEXTIUS NIGER.

Nec omittendi ſunt duo viri Latini, etiamſi paulò durius accepti fuerint à [e] Dioſcoride, JULIUS BASSUS & SEXTIUS NIGER, qui plurima de plantis Græcè tradiderunt, ut patet ex indicibus authorum, quorum operibus Plinius uſus eſt. [f] Salmaſius exiſtimat eos non multo tempore anteceſſiſſe ætatem Dioſcoridis aut Plinii.

[e] *In prefat.*

[f] *In Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. Iatric.*

DIOSCORIDES.

PEDANIUS autem, vel ut alii volunt PEDACIUS DIOSCORIDES, ex eâ Ciliciæ civitate oriundus quam Anazarbam, poſtea Cæſaream Auguſtam nominarunt, cæteros ſuperavit ſtudio ac diligentiâ, quibus materiam medicam complexus eſt. [g] Anazarbenſis Dioſcorides, inquit Galenus, quinque libris, materiam omnem utilem abſolvit, non herbarum modò, ſed & arborum & fructuum & ſuccorum & liquorum, memorans inſuper & metallica omnia & partes animalium, & mihi utique videtur omnium perfectiſſimè tractatum de materia medicamentorum confeciſſe. Nam licet à majoribus eò plurima de illis benè ſcripta extent, tamen à nemine omnium æquè de omnibus; niſi quis Tanitrum prædicet Aſclepiadis. Ego, inquit [h] Geſnerus, Tanitrum libri alicujus inſcriptionem eſſe conjicio, cujus autor ſit Aſclepiades. Ex illis Galeni verbis judicare poſſumus quanta fuerit antiquorum de materia medica cognitio cùm Dioſcoridis opus abſolutiſſimum exiſtimaretur.

[g] *Galen. lib. 6. de ſimp. medicam. facult. in proemio.*

[h] *De rei herb. ſcriptor. ad Trag.*

[i] Quo tempore vixerit Dioſcorides, inquit Cornarius, ambiguum fecerunt quidam qui poſteriorem Plinio faciunt, ut ne ex ipſo multa illa Plinius tranſcripſiſſe putetur, quæ ſæpe ad verbum eadem cum ipſo habet; cùm tamen nullam ejus mentionem faciat, velut aliorum quibus ſua in ſingulis libris accepta refert. Ego verò an ex ipſo tranſcripſerit aut ex alio, unde etiam Dioſcorides,

[i] *Cornarius in Epiſt. nuncup. ſuæ verſion. Dioſc. edit. anno 1557.*

nihil pronuncio, nec argumento parum ingenui animi quem à ſe alieniſſimum facit in Plinio moveor; ſed priorem Plinio fuiſſe cenſeo, velut Suidas tradit, cujus hæc ſunt verba. Dioſcorides Anazarbeus medicus, cognominatus Phacas propter lentigines in facie, vixit cum Cleopatra tempore Antonii. Huic conſentit etiam operis totius præfatio ad Areum, quem etiam in ſequentium librorum omnium initiis nominat: eſt autem hic Areus, velut ego judico, Philoſophus ille Alexandrinus, quem Cæſar Auguſtus poſt victoriam Axiacam, ingreſſus Alexandriam, porrectâ manu ad colloquium admiſit, quo ipſi apud cives exiſtimationem faceret, & publicè profeſſus eſt ſe Alexandrinis ignoſcere; primùm propter Alexandrum urbis conditorem; deinde ob urbis pulchritudinem; poſtremùm ob Areum amicum, cui in hoc gratificaretur. Dubium aliud movet alius præfationis Dioſcoridis locus ubi refert Areum & Licinium Baſſum mutua benevolentiâ conjunctos fuiſſe; contendunt enim nonulli pro Licinio Baſſo legendum eſſe Lecanium Baſſum qui ſub[a] Nerone Conſul fuit cum M. Licinio Craſſo Frugi: Quare concludunt Dioſcoridem Plinio coævum fuiſſe, cum inter Neronem & Veſpaſianum ſub quo floruit Plinius, per breve tempus imperium obtinuerint Galba, Otho & Vitellius. Verum ut calculum meum addam, præter ea quæ de Plinio mox dicturus ſum, Areus Dioſcoridis φίλπατος cum Cornario idem & Philoſophus Alexandrinus potius habendus videtur, quam Licinius pro Lecanio uſurpandus. Quod ad Suidæ locum attinet in quo refert Dioſcoridem vixiſſe apud Cleopatram ſub Antonio, & ſcripſiſſe quatuor & viginti libros omnes medicos eoſque celeberrimos, in eo tantùm culpandus videtur Suidas, quòd Dioſcoridem Anazarbeum cum Alexandrino ſeu Phaca Cleopatræ familiari eundem fecerit. Dioſcoridis verò opera de quibus loquitur, non rejicienda conjecturâ aſſequitur[b] Geſnerus ea non differre ab iis quæ extant, niſi quod ordine litterarum quatuor & viginti digeſta fuerint in totidem libros, quales etiam ſua ætate reperiri audierat Geſnerus, & revera talis eſt Codex Cæſareus à Dodonæo tantoperè celebratus & à[c] Lambecio tam diligenter deſcriptus.

a *An. Chriſt. 64.*

Suidas vixit circa annum 1090.

b *De rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

c *Commentar. de Biblioth. Cæſar. lib. 2.*

Conjicit enim doctiſſimus vir Julianæ Aniciæ (quæ Flavii Anicii Olybrii filia fuit) juſſu, Dioſcoridis opus ordine alphabetico, quamvis ab autoris mente alieno, ut patet ex ejus præfatione, digeſtum fuiſſe. Vixit Juliana Anicia initio ſæculi ſexti ſub Anaſtaſio, Juſtino, aut Juſtiniano ut alii volunt. Codex autem ille Cæſareus, quo ſane vetuſtior nullus eſt, à clariſſimo oratore Cæſareo Augerio Buſbequio viro doctiſſimo indicatus anno 1562. (quo narratio ejus Legationis Conſtantinopolitanæ & Amaſianæ edita eſt) ab Imperatore Maximiliano II. redemptus ex Turcicâ ſervitute in auguſtiſſimam Cæſaream Bibliothecam tranſmigravit. Membranaceum eſt, formam quam vocant *in folio*, quadratam ferme obtinet, continetque folia quadringinta, nonaginta unum, quorum maxima pars, injuriâ vetuſtatis, non minùs malè habita ſunt quàm ipſa compactura, quæ tota lacera, & à tineis ac blattis fœdè miſerèque corroſa eſt. Litteræ omnes majuſculæ & perelegantes quidem, ſed & ab illis quibus nunc utimur litteris, aliquantulum diverſæ. Accentus in eo deſunt; & ſi qui in eo reperiantur, recentiorum manu ſunt additi. Voces ſine ulla diſtinctione ſibi invicem cohærent, ideoque lectio hujus Codicis etiam doctiſſimis & in ſtudio

Ex Lambec. deſcriptione.

„ Linguæ Græcæ exercitatiſſimis viris negotium faceſſere poteſt; quippe cùm
„ ibi unaquæque vox vel incipiat vel deſinat, quodammodo divinandum ſit.
„ Hæc autem ratio ſcribendi uno ac perpetuo ductu, ſine accentibus ac diſ-
„ tinctione apud Græcos ſola in uſu fuit uſque ad tempora Ariſtophanis Bizan-
„ tii, Grammatici Alexandrini, qui ſæculo ante Chriſtum ſecundo, nempe
„ Olympiade CXLV. ſub Ægypti rege Ptolomæo Epiphane potiſſimùm claruit,
„ & primus omnium accentus & diſtinguendi rationem excogitavit. Quamvis
„ autem Græci ex eo tempore accentibus & interſtitiis vocum atque ſententiarum
„ in ſcribendo uti cœperint, tantùm abeſt ut priſtinus ille ſcribendi modus
„ ſtatim omnino ſit abrogatus, ut etiam integris aliquot poſt Chriſtum ſæculis
„ nonnulli Libri ita ſcripti ſint.

Dioſcorides autem plantarum ſexcentarum circiter mentionem fecit, quarum quadringentas & decem vel deſcripſit, vel cum magis cognitis comparavit. Cæterarum nihil habemus præter nomina & vires. Inter deſcriptas paucæ occurrunt quæ noſtris optimè reſpondeant. De reliquis judicium certum ferri nequit. Quod ad non deſcriptas attinet, veri quidem ſimile eſt quamplurimas nobis, ut aiunt, veluti per manus traditas eſſe, Oleam v. g. Roſam, Pinum, Cupreſſum, Laurum, Palmam, Ulmum, Fraxinum. Quis dubitat Caſtaneam antiquorum, Pyrum, Punicam, Ceraſum, Malum, Amygdalum, Cotoneam, Ficum, Juglandem, cum noſtris prorſus convenire? Idem de Tritico & Vite cenſeri debet, de Oryzâ, Braſſicâ, Lactucâ, Porro, Allio, Cæpe, Lilio,
„ cæteriſque quarum uſum quavis ætate familiarem fuiſſe conſtat. Plantarum in
a *Conring. Introd. in Art. med.* „ viribus recenſendis [a] merito in Dioſcoride deſideres id quod olim Galenus de-
„ ſideravit, varia ſcilicet eum ad varios affectus commendaſſe, ſed juſto confu-
„ ſius, nec ſatis diſtinxiſſe varias morborum cauſas: ſcilicet unus idemque affe-
„ ctus à diverſis cauſis proficiſcitur: itaque eſt quidem ut medicamentum aliquod
„ in affectu quodam valeat, ſi ejus hæc aut illa cauſa fuerit, ſin alia damno po-
„ tiùs ſit, aut certè nihil juvet. Proindè ſimpliciter aliquod medicamentum ad
„ affectus laudare non licet, niſi habita ſimul ratione cauſarum. Quod ipſum à
„ Dioſcoride factum non eſt: ut adeoque imperitum medendi artis etiam ille in
„ graviſſimos errores conjecerit. Non unius tamen Dioſcoridis hoc vitium eſt,
„ ſed penè omnium qui de viribus medicamentorum ſunt commentati.

COLUMELLA.
b *Nico. Anton. Hiſpal. in Biblioth. Hiſpan.*
c *Columell. lib. 8. cap. 16. & de cult. hort.*
d *Idem lib. 3. cap. 3.*
e *In fine lib. 9.*
f *Cap. lib. 1.*
g *De divin. lection. cap. 28.*
h *Barth. Adv. lib. 37. cap. 7.*

Non longè à Dioſcoride vixit [b] LUCIUS JUNIUS MODERATUS COLUMELLA [c] Gaditanus, clarus ante alios agriculturæ magiſter & illuſtrator. Ætatem qua præcipuè floruit inde expungimus, inquit Nicolaus Antonius Hiſpalenſis, quòd Senecis fratribus æqualis vixerit, [d] Lucium Philoſophum tum viventem laudaverit, [e] Gallionis familiaritate uſus ſit, ac poſt Conſulatum [f] Lucii Voluſii opus ſuum ſcripſerit. Columellæ de re ruſtica habemus libros tredecim. [g] Caſſiodorus ſexdecim illi tribuit. In capite primo libri primi autores enumerat externos & Latinos, qui antea agriculturam ſcriptis celebra-
„ verant. [h] Principibus Latinæ Linguæ meritò accenſetur autor ſermonis ſuavi-
„ tate, politâ, & vi quoque & eruditione. Ejus hortulus purum & verè Lati-
„ num Carmen eſt, non tumidum, inflatum, abſonum; ſed naturali venuſtate ele-
„ gans, non adfectans declamatorios flores, perpetuæ orationis dedecus & cor-

ruptionem.

ruptionem. [a] Scripsit de re rustica minimè rusticè. Inter omnes enim qui extant Rei rusticæ scriptores, solis instar eminet ac elucet: libris duodecim universam ruris disciplinam ac agriculturam tradidit, temporibus Claudii Imperatoris.

[a] *Joan. And. Quenstedt de viris doctrina illustr.*

Verum Romanorum nulli Res Herbaria adeo cordi fuisse videtur ac C. PLINIO SECUNDO. In Historiâ mundi, quam Vespasiano Imperatori, vel, ut aliis placet, Tito consecravit (quæque verè mundus est rerum omnium cognitu dignarum, ut ait [b] Erasmus, [c] opusque diffusum, eruditum nec minus varium quàm ipsum natura) à duodecimo libro observante [d] Gesnero usque ad vigesimum septimum, variis omnino modis de stirpibus tractat, philosophicè, historicè, medicè, rusticè, magicè, &c. magna pars Dioscoridis scriptorum in iis reperitur, cùm tamen Dioscoridem ipse nusquam citet; aliis nimirum autoribus usus, ex quibus Dioscorides quoque pleraque desumpserat. Ex Theophraste etiam de Historia plantarum libro plurima transtulit, & quædam non satis feliciter.

PLINIUS.

[b] *Præfat. in Plin.*

[c] *Plin. Epist. lib. 3. Macro suo.*

[d] *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

Plinium etiam à Dioscoride multa transcripsisse vulgaris est opinio. An à vero aliena? Cornarius, ut jam diximus, & Gesnerus, Dioscoridem & Plinium iisdem autoribus usos fuisse existimarunt. In eandem sententiam ivit vir omni doctrinâ eruditus Salmasius, qui candore Pliniano putat indignum ut Dioscoridis nomen tacuerit, cùm cæteros omnes nominatim laudare affectet. [e] Ubicunque Dioscoridem & Plinium concordes in aliqua describenda plantâ animadvertes, ait Salmasius, tuto credere potes ab eodem fonte hausisse utrumque, sive hic sit Sextius Niger, sive Diodotus, sive Julius Bassus, aut quicumque alius veterum, recentiorumve. Dioscorides v. g. Nigrum carpit, quòd Aloem in Judæa fossilem & Euphorbium Chamæleæ succum esse scripserit. Plinius eadem planè ac Niger litteris mandavit. Ergo Dioscoridi & Plinio Nigri opera nota fuerant. Ergo Dioscorides & Plinius quæ habent communia à Nigro fortè acceperunt. Unde fieri potuit ut circa idem tempus uterque scriptioni vacaret inscius alterum eidem operi incumbere.

[e] *Salmas. Prolegom in lib. de Homonym. Hyl. intric.*

Hæc si vera sint, famæ Dioscoridis nimiùm detrahi debet, ut furti crimen à Plinio avertatur: Dioscorides enim graviter laceraſſet Nigrum, quo tempore ejus scrinia compilabat, cùm maxima pars operum Dioscoridis apud Plinium reperiatur, Nigro in hac hypotesi revera tribuenda. Præterea Dioscorides, ut monet Cornarius, opera sua dicasse videtur Areo Philosopho Alexandrino. His addi potest Plinium in nonnullis à Nigro dessentire, in quibus cum Dioscoride convenit. In Hyperico v. g. & Androsæmo quæ à Nigro confusa, à Dioscoride & Plinio distincta sunt. Quapropter verisimile est Plinium & Nigri & Dioscoridis operibus usum fuisse; hujus autem vel casu, vel alia de causa quam ignoramus, oblitum fuisse: nec prætereundum est plantarum supra mille mentionem fecisse, ac proinde ætate inferiorem fuisse Dioscoride, qui sexcentarum tantùm meminit, cùm tamen nulli disciplinæ operam dederit nisi Rei Herbariæ. Galenus verò judex æquissimus ne Plinium quidem nominavit

inter Herbarios: & tantùm abeſt ut Dioſcoridem furti accuſarit, quin potius eum omnium ſui temporis diligentiſſimum appellarit, nec Sextium Nigrum, ſed Aſclepiadem tantùm ipſi æquiparaverit. Candor Plinianus, qui tanti fit à Salmaſio, dubius redditur ex iis quæ ex Antonio Muſa ſumpſiſſe videtur: nam, ut Gabriel Humelbergius obſervavit, [a] quæ de Veronicâ ſcripſit, ex Muſa, ſi conferas, Plinius mutuaſſe videtur, non obſtante quod apud Plinium in nomenclaturis medicorum per diverſos librorum elenchos, ipſius nulla fiat mentio, ſed tacitus ipſum prætereat. Quid mirum igitur ſi altum ſit apud ipſum de Dioſcoride ſilentium?

[a] *In præfat. ad libr. Anton. Muſæ.*

[b] Aliud habemus argumentum longè fortiſſimum, inquit Salmaſius, quo omnes victi nobis concedant oportet ex Dioſcoride quæ compoſuit de herbis Plinium non accepiſſe. Ordo eſt quem in his exponendis ambo ſecuti ſunt. Dioſcorides reprehendit priores, quòd malo uſi eſſent ordine in ſtirpium naturis exequendis, quorum alios ſpecies junxiſſe ait inter ſe, quæ toto genere diſſiderent, nonnullos qui per ſeriem litterarum eas deſcripſerant, multùm etiam hoc modo conturbaſſe rationes earum, diſparatis ac disjunctis quæ unius erant generis. Plinius in utrumque incidit vitium, dum partim eas alphabetico ordine proſequitur, partim ex remediorum facultatibus tradit. Ergo Plinius quæ compoſuit de plantis ex Dioſcoride non accepit. Verùm Salmaſii pace dixerim eum ordinem, quem Dioſcorides improbavit, Plinio forte arriſiſſe, quò facilius ex tempore congererentur quæ in aliorum libris occurrebant, aliàs forſan melius ordinanda. Vel ut ſolent Plagiarii ordinem à Dioſcoride improbatum affectavit, ut furtum melius celaret.

[b] *Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. invic.*

[c] Viginti millia rerum, inquit Plinius, dignarum cura (quoniam, ut ait Domitius Piſo, theſauros oportet eſſe, non libros) ex lectione voluminum circiter duum millium, quorum pauca admodum ſtudioſi attingunt, propter ſecretum materiæ, ex exquiſitis autoribus centum, incluſimus triginta ſex voluminibus, adjectis rebus plurimis, quas aut ignoraverant priores, aut poſtea invenerat vita. Nec dubitamus multa eſſe quæ & nos præterierint. Homines enim ſumus & occupati officiis, ſubciſiviſque temporibus iſta curamus, id eſt nocturnis. [d] Poſt cibum ſæpe, inquit C. Plinius Cæcilius Secundus, prioris ex ſorore nepos (quem interdiu levem & facilem veterum more ſumebat) æſtate, ſi quid otii, jacebat in ſole: liber legebatur: adnotabat, excerpebatque. Nihil enim umquam legit, quod non excerperet. Dicere etiam ſolebat nullum eſſe librum tam malum, ut non aliqua parte prodeſſet. Poſt ſolem plerumque frigidâ lavabatur; deinde guſtabat, dormiebatque minimùm. Mox quaſi alio die ſtudebat in cœnæ tempus: ſuper hanc legebatur, adnotabatur & quidem curſim.

[c] *Plin. in Præfat. Hiſt. nat.*

[d] *Plin. Epiſt. lib. 3. Macrofino.*

[e] Ex annotationibus quidem hujuſmodi curſim & properanter excerptis hos libros naturalis Hiſtoriæ compoſitos liquet. Quare à ſententia Joſephi Scaligeri viri præſtantiſſimi dimoveri non poſſum, qui non inconſideratè judicat huic immenſo operi ultimam manum nondum acceſſiſſe, cum Plinius Miſeni claſſem imperio regens incendio Veſuvii periit. Neque propterea cenſendum eſt ejus Hiſtoriam abſolutam fuiſſe, quòd eam Veſpaſiano dedicaverit; nam, ut moris erat apud veteres, quemadmodum abundè

[e] *Salmaſ. in Judic. de Plin.*

In Scaligerian.

probat Salmaſius, prius ad ſcribendum de aliqua diſciplina, quàm ad eam cognoſcendam venire, ſic & fortè præfationes componere ante operis abſolutionem. Plinius forſan deſperans de immenſo ſuo theſauro expoliendo, & in ordinem redigendo, maluit adverſaria poſteris relinquere cum ſuæ erga Imperatorem obſervantiæ, & grati animi teſtificatione, quàm ea ſupprimere. *In Judic. de Plin.*

Inſuper multa Plinio maximè defuerunt, ut fatetur Salmaſius; Plantarum nempe ſcientia, Linguæ Græcæ exquiſita cognitio, otium, tum & ea ſcientia quæ vocatur Critice. [a] Quantum ſane progreſſum fecerit in Herbaria ſcientiâ ex inambulatione hortulorum Antonii Caſtoris neſcio, ſed illud ſcio, nihil ex hortis illis in libros ſuos transfudiſſe. Quæcumque enim commentatus eſt de Re Herbaria, ex Græcis ea ſcriptoribus tranſtulit, & verbis eorum in propriam linguam converſis deſcripſit. [b] Dici vix poteſt quantùm & quoties non ſatis exacta linguæ Græcæ peritia Plinium falſa & inconcinna de pleriſque herbis pronuntiare adegerit. [c] Defectu otii multa ordine perturbato, temerèque congeſſit, dum ad fontes revertendi tempus non erat, ſed titulis interdum malè conceptis fidit, interdum alienа fide poſitis. [d] Demum defectu Critices nullo judicio uſus eſt in his quæ tractavit ad Rem Herbariam pertinentibus, nec melius illi ſucceſſit in aliis. [e] Sed præter monſtra & carcinomata alia ſunt infinita quibus magnus occurrit, & merito ſuſpiciendus ac fovendus. Hoc ſolo nomine gratiam meretur præcipuam, quod deperditis autoribus unde accepit diligentiâ ſuâ legendi ac colligendi qua omnes vicit, res innumerabiles nobis tranſmiſit, quarum memoria hodie non omnis abſque illo eſſet, funditus intercidiſſet. Operis ipſius conceptio ac conformatio, diſpoſitioque tota grandis & capacis ingenii opus; idque eo grandius & magnificentius exiſtimari par eſt, quòd nemo unquam ex omni ævo repertus ſit, ne apud Græculos quidem illos loquaces & otioſos, qui univerſam Hiſtoriam naturalem unius laboris & operis monumento conſignarit.

[a] *Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. intric.*
[b] *Ibid.*
[c] *In Judic. de Plin.*
[d] *Prolegom.*
[e] *In Judic. de Plin.*

PALLADIUS RUTILIUS, TAURUS, ÆMILIANUS, vir illuſtris inter Geoponicos, potius quàm Herbarios cum Catone, Varrone & Columella annumerandus eſt. [f] Ludovicus Vives cùm Catonem antiquarium & Varronem durum nominaſſet, Columella inquit elegantior & terſior eſt. Item Palladius niſi quod interdum habet vocabula & idiomata Latina ſui temporis. Cùm alios libros, inquit [g] Joannes Jucundus Veronenſis, de culturâ agrorum, tum præcipuè Catonis, Varronis, Columellæ, Palladii, ſic ſemper ſtudioſè legi ut ſatiari delectatione non poſſem. Videbar enim illis legendis ruri eſſe, villas habitare, M. Curii, L. Quincii Cincinnati felicem illam vitam degere, quorum alter cùm de Samnitibus ac Sabinis triumphaſſet & de Pyrrho, in agris conſumpſit extremum tempus ætatis: ubi ad focum ſedendi magnum auri pondus Samnites cùm attuliſſent, ſpreto auro magnificam illam vocem edidit, non aurum habere præclarum ſibi videri, ſed eis qui haberent aurum, imperare. Alter dictator factus, à villâ in Senatum accerſitus eſt.

PALLADIUS.

[f] *De Trad. diſciplin. lib. 3.*
[g] *In præf. lib. de Re ruſtic.*

Ex his manifeſtum eſt Romanorum diligentiâ agriculturam magis quàm Rem Herbariam increviſſe: à Græcis enim hac in arte Romani victi ſunt.

Inter Græcos autem qui rerum naturalium ſtudio incubuerunt, mediam

GALENUS. quaſi ætatem tenuit CLAUDIUS GALENUS alter ab Hippocrate antiquioris Medicinæ Princeps appellatus. Natus eſt Pergami Aſiæ civitate nobiliſſima anno Chriſti circiter 133. quo tempore Romæ Adrianus imperabat: floruit ſub Antonio Pio, Marco Aurelio Antonino, Commodo, Pertinace, Didio Juliano & Septimio Severo. Obiit verò imperante Caracalla. Vixit ex Suida annos 70. ex Laertio 87. ex aliis 98. aut 105. Grammaticæ, Arithmeticæ, Geometriæ & Aſtronomiæ operam dedit ſub patre ſuo Nicone, perdocto Geometrâ & Architecto Pergamenſi. In Philoſophia præceptoribus Stoïcis, Platonicis, Peripateticis & Epicureis uſus eſt: Artem verò medicam imprimis didicit à Satyro & Pelope; ſed Ariſtoteli in Philoſophiâ, & Hippocrati in Medicina ita fuit addictus, vir alioqui ſummi ingenii & ad omnes diſciplinas natus, ut Hippocraticam doctrinam brevitate obſcuram, Peripateticâ arte explicaverit & plerumque corruperit. Diſſimili nempe prorſus indole & ingenio fuiſſe videntur duo illa magna Græciæ lumina Hippocrates & Galenus: longè enim aliter & curarunt & philoſophati ſunt. [a] Qui Hippocrati „ Galenum parem eſſe putant, neutrum eorum ſe intelligere ea confeſſione „ fatentur Cardani judicio: multò enim plus Hippocrates à Galeno diſtat „ quàm Galenus à puerulo quovis. [b] Certum illud ad dictionem quod attinet atque compoſitionem, Galenum purum eſſe ac venuſtum: Harum „ enim ubique formarum ſtudioſus inprimis extitit, tametſi in pleriſque „ ſcriptis, intempeſtivis ſuis ſermonibus ac digreſſionibus, prælongiſque „ periodis non ſine moleſtiâ libros commiſceat, dictorum ſenſum obſcuret, „ & orationis ſeriem quodammodo abrumpat, lectorem etiam ipſum longioribus hiſce deliramentis in negligentiam abducens. Laudandus tamen „ in pluribus eſt Galenus; nam artis amore captus plurimas ſuſcepit peregrinationes, cùm aliorum methodum exploraturus, tum medicamenta indagaturus, in Palæſtinam ſe contulit exportandi Opobalſami, & Bituminis inſpiciendi causâ. Navigavit in Lemnum inſulam, ut quæ de terrâ Lemnia tradebantur exploraret. Cyprum etiam petiit, ut fodinas inviſeret, & Cadmiam, Pompholigem, Diphryges, aliaque plurima in uſum Pergamenſium adveheret; inprimis verò ingentem Calcanthi copiam. Præterea Ciliciam, Phœniciam, Cretam, Ægyptum, aliaſque peragravit regiones, ut accuratius quæ artis ſunt, obſervaret. Romæ magnam ſibi famam conciliavit, & Imperatorum juſſu Theriacam propriis manibus ſæpe paravit. Pauci certè tantâ medicamentorum copiâ cùm ſimplicium tùm compoſitorum abundarunt; pauci in curando feliciores fuerunt. De viribus plantarum quinquaginta circiter ſupra quadringentas egit libro ſexto, ſeptimo, & octavo de ſimplicium medicamentorum facultatibus, præter alias plurimas de quibus ſparſim tractat: maximeque operam dedit ut vires plantarum ex tertiis & ſecundis ut aiunt qualitatibus in gradus nonnullos caloris, frigoris, ſiccitatis & humiditatis diſtingueret. Qua in re utrum bene ſe geſſerit, alii judicent.

Artem Herbariam plurimùm illuſtrarunt ſupra laudati autores; ſed cum eorum labor omnis in indagandis remediis plane verſaretur, neſcio quo malo fato contigit, ut quo pluribus præſidiis Medicinam locupletarent, eo magis Botanicen obſcurarint. Cogebantur enim novis vocabulis appellare plantas, quarum vires deprehendebantur, necdum habebantur leges juxta

[a] *Cardan. de Subtil. lib.* 16.

[b] *Photius in Bibliothe.*

quas consultò nomina imponerentur. Eorum quibus utebantur vis singularis erat, & ita propria plantis quibus dabantur, ut cæteris speciebus ejusdem generis non conveniret. Qui primus Colchicum v. g. appellavit plantam in Colchide nascentem, prævidere nequaquam poterat futurum aliquando tempus quo nomen illud singulare & uni plantæ proprium, genericum evasurum esset; hoc est significaturum species omnes plantarum quarum nota propria eadem est. Quamobrem nihil mirum si ex sinceris purisque fontibus, principia Botanices non hauserint antiqui; cùm obscuritas sola à multitudine, imò & redundantiâ nominum non congruentium aut æquivocorum orta, in causa fuerit cur recentiores tandem norint quænam adhibenda sint præcepta in appellandis plantis, quantique sit momenti vocabulis tantùm uti ad rem ipsam accommodatis.

Descriptiones plantarum quas antiqui usurparunt, damnum ex confusione nominum genitum quodammodo resarcirent, si ex his plantæ veteribus familiares dignosci possent: sed lineamentis adeo levibus adumbrantur, vix ut aliquid auxilii nobis afferant. Chalcographiam penitus ignorarunt; & quas plantarum icones depingi curaverant, perierunt temporum injuriâ: quin etiam descriptiones & picturas ejusmodi parvi faciebant. [a] Pinxere namque effigies herbarum, ut loquitur Plinius, atque ita subscripsere effectus. Verùm & pictura fallax est & coloribus tam numerosis præsertim in æmulatione naturæ, multùm degenerat transcribentium sors varia. Præterea parum est singulas earum ætates pingi, cùm quadripartitis varietatibus anni faciem mutent, quare cæteri sermone eas tradidere: aliqui ne effigie quidem indicata, & nudis plerumque nominibus defuncti, quoniam satis videbatur potestates, vimque demonstrare quærere volentibus, nec est difficile cognitu. Nobis certè pergit Plinius, exceptis admodum paucis, contingit reliquas contemplari, scientiâ Antonii Castoris, cui summa auctoritas erat in ea arte ævo nostro, visendo hortulo ejus, in quo plurimas alebat.

[a] *Plin. lib. 25. cap. 2.*

Nec Galeni dissimilis fuit sententia: statuebat enim plantas à præceptore addisci debere, non librorum usu. [b] Equidem inquit, non possum non accusare & illos quoque, qui primi herbarum formas scriptis docere sunt conati, cùm melius existimem ab ipso præceptore oculis discere, ac non assimilari iis qui ex libris prodeunt gubernatores; nam sic & verior & manifestior esset doctrina non herbarum modo & fruticum arborumque, sed & aliorum omnium medicamentorum. Nec fallebatur vir prudentissimus. Quis enim plantas ex Dioscoridis aut antiquiorum operibus cognoscere posset? hoc verò non impedit quominus illæ accuratius describantur & ad vivum ita depingantur, ut non egeant præceptore qui earum descriptiones attentè legere, iconesque sedulò contemplari non gravabuntur. [c] Harum enim inspectionem multùm ad illam cognitionem parandam facere negari non potest. Neque vero ullius ponderis sunt, aut consideratu digna, quæ adversus imagines has & olim Plinius & patrum memoriâ Janus Cornarius, Langiusque disputaverunt; cum usu quotidiano sit compertissimum imaginem bene depictam longè exquisitiùs & certiùs docere figuram, similiaque quæ in oculos incurrant,

[b] *Gal. in proœmio lib. 6. de simpl. medicam. facult.*

[c] *Conring. Introd. in Art. med.*

„ non ſtirpium tantum, ſed aliarum quoque rerum; quàm ampla quævis „ deſcriptio præſtare poſſit.

Tradebant igitur priſcis illis temporibus veluti per manus quam à majoribus acceperant plantarum cognitionem, vel pro deſcriptione minus cognitas leviter comparare ſolebant cum notioribus, exiſtimantes familiarum memoriam nunquam perituram. Verùm ea nobis denegata eſt felicitas: quæque antiquis adeo notæ fuerant, magna ex parte nunc incompertæ ſunt ſtirpes, & deſcriptionum iconumque penuriâ, vererum lectiones tot difficultatibus obruuntur, ut in judiciis noſtris maxima ſit infirmitas. Hyſſopum, inquit Dioſcorides, herba nulli non cognita. Quàm potiori jure diceremus Hyſſopum Dioſcoridis herbam eſſe nulli fortè cognitam! Mira tamen ipſi tribuit Dioſcorides, & Origano cum Hyſſopo comparato, Centaurium minus, Tragoriganum, Serpillum, Marum, Polycnemon, Symphytum petræum, Ageratum, Papaver erraticum, Origano ſimilia eſſe affirmat; adeo ut earum omnium plantarum notitia ab una pendeat Hyſſopi cognitione. Nunquam fortè Dioſcoridi venit in mentem Ocimum aliquando ignotum futurum eſſe: hacque fiduciâ ductus ne breviter quidem ipſum deſcripſit, ſed veluti typum propoſuit ad cognoſcendam Calaminthæ priorem ſpeciem, Acinum, Ocimoidem, Erinum, Solanum, Mercurialem & Heliotropium. De Stœchade, Symphyto petræo, & Thymbrâ certi nihil affirmari poteſt ignoto antiquorum Thymo: idemque dicendum de pluribus aliis, quas Dioſcorides cum Rutâ, Anetho, Fœniculo, Cicutâ, cæteriſque ſibi maximè cognitis conferre non dubitavit.

Ὑσσώπου πέρι cap. 30.

Ὅτι μὴ γνώριμον. lib. 2. cap. 271.

Ad eos nunc ſe convertat oratio, qui poſt Galenum meteriæ medicæ „ operam navarunt. [a] ORIBASIUS Sardianis (Pergamenum fuiſſe probat „ Conringius) *familiaris Juliano Parabatæ, à quo Conſtantinopolis quæſtor „ eſt conſtitutus* plurima ſcripſit de medicamentis ſimplicibus & compoſitis. [b] Ex juſſione, inquit, D. Juliani Auguſti collecti ſunt ex omni „ regione Archiatri, ex quibus elegit optimos & probatos Medicos numero 72. inter quos & mea eſt electa parvitas, ut diverſis antiquorum „ Auctorum libris in unum congregatis, ea quæ utiliora in curationibus „ poſita erant, ad ſanitatem hominum, in paucis voluminibus omnia con„ tinerentur. Quo facto in 72. libris à nobis comprehenſa ſunt. Ex Galeno autem omnia fermè deſumpſit, additis quamplurimis ineptis & alienis. Quis credat inquit [c] Fuchſius, Oribaſium, quem Galeni ſtudioſiſſimum fuiſſe conſtat, tam abſurda, & multis modis ab illius placitis abhorrentia, ſuis commentariis inſerere voluiſſe.

ORIBASIUS.
a *Suidas.*

b *Ex præfat. in Medic. compendium ad Euſtachium filium.*

c *In præfat. ad Aphor. Hipp.*

„ [d] AETIUS Amidenus ſeu Amîda Meſopotamiæ oppido ortus, eandem „ penè ſcribendi rationem quam coævus ejus Oribaſius obtinet; multa „ quoque ex aliis mutuatus eſt, ſuiſque inſeruit liberius, nulla adeo diſtinc„ tione aut ratione ſæpius adjecta. [e] Caſtellanus aliter ſcripſit de Aëtio. In hoc, inquit, habemus Galenum contractum, Oribaſium explicatum, Paulum Æginetam ampliatum. Floruit Aëtius anno Chriſti 550. vel, ut aliis placet, 455. Verum conſtat ex iis quæ dicturi ſumus de Tralliano Caſtellanum hallucinatum fuiſſe, cum affirmavit Aëtium Pauli Æginetæ doctrinam ampliaſſe; nam ætate ſuperior fuit Paulo.

AETIUS.
d *Guint. Andern. in præfat. ad Alex. Trall.*

e *De Viris Med. illuſt.*

ALEXANDER TRALLIANUS.

[a] ALEXANDER TRALLIANUS, à Trallibus civitate Lydiæ in Asiâ minori sic appellatus, Oribasio, Aëtioque posterior fuit; ut quorum nominatim aliquoties meminerit: Paulo tamen Æginetâ superiorem extitisse inde cognoscitur, quòd ille hujus, ut idonei scriptoris, medicamentorumque ipsius mentionem faciat. Alexander autem, peragratis Græciâ, Italiâ, Galliâ, & Hispaniâ, libros duodecim de Re Medicâ scripsit, in quibus à veterum placitis dissentire non dubitavit, veritati magis quàm auctoritati hominum acquiescendum esse judicans. Galenum quidem reprehendere ausus est, quod tunc temporis magnum, & quasi læsæ Majestatis Medicæ crimen videbatur: ipsumque in medendo à propria methodo deflectere, aliter nempe philosophari & aliter curare demonstravit; sed præmisso elogio, [b] divinissimum Galenum appellans, ὁ θειότατος Γαληνός.

[a] *Gaint. Andern. ibid.*

[b] *Trall. lib. 9. cap. 4.*

PAULUS ÆGINETA.

PAULUS ÆGINETA, à patriâ Æginâ nuncupatus, quem Manardus Galeni simiam vocat, [c] longa jam rerum observatione instructus, Hippocratis, Galeni, & Oribasii monumenta latissimè diffusa summo brevitatis artificio in septem librorum compendium aptavit. Hanc epitomen, inquit Paulus, ex antiquis congessi, nec aliud de meo adjeci præter pauca quædam quæ in operibus artis ipse vidi. [d] Insigniter autem peritus fuit in mulierum morbis, multumque illis curæ impendit: convenire ipsum solebant obstetrices, & eum de rebus quæ mulieribus post partum acciderent, consulere; unde eum *Obstetricium* appellaverunt. Gesnerus de Oribasio, Aëtio, & Ægineta sic sentit. [e] Tantum Galeni auctoritati tribuerunt, ut ne latum quidem unguem ab ejus judicio unquam discesserint, & nihil ferè prorsus de suo adjecerint, sed omnia sua ex Galeno, vel iisdem verbis, vel breviùs aliquantò repetierint. Itaque in hac parte multò magis laudaverim Arabes, qui inter cætera quæ à Græcis mutuantur, multa passim de suo & Græcis incognita addiderunt. Sed his ut hoc facerent magis occasio fuit, ut qui in alia orbis parte & posteriores tempore vixerint.

[c] PAULUS ÆGINETA *anno Christi 420. ex Wolfg. Justo 380. ex Renato Mor.*

[d] *Castellanus.*

[e] *Hist. Dynast. Abul-phar.*

[e] *De Rei Herbar. scriptor. ad Trag.*

ARABES.

Æquius de Arabibus judicasse videtur Gesnerus, quàm cæteri Medici qui ævo suo scripserunt. Enimverò in Materiæ Medicæ campo à Græcis per plures annos exculto plurima conseruerunt Arabes, & maxima pars medicamentorum quibus nunc utimur, ipsis est attribuenda. Ut cæteras Medicinæ partes, ita & Artem Herbariam à Græcis acceperunt; maximè ex quo tempore Chalifæ Libros Græcorum in Arabicam Linguam transferri jusserunt. [f] Primus autem eorum qui scientiis operam dedit, fuit Chalifa secundus [g] Abu-Jaafar, Al-Mansur (seu Almansour) qui præterquàm quod Legis peritiâ excelluit, Philosophiæ etiam studio incubuit, ac præcipuè Astronomiæ. At ubi devolutum est inter ipsos imperium ad Chalifam septimum Abdallam [h] Al Mamunem (sive Almamoun) Harounis Arrachidi filium, perfecit ille quod orsus fuit avus ipsius Almansour, & scientiam locis quærere aggressus, cum Græcorum Regibus intercedens, petiit ab illis, ut qui apud ipsos essent libros philosophicos ad se mitterent; qui cùm ad ipsum quos haberent misissent, conquisitis ille interpretibus peritis, eos ipsis accuratè vertendos imposuit. Cumque quâ fieri potuit diligentiâ versi essent, homines ad eos legendos incitavit,

[f] *Hist. Dinast. Abul-Phar.*

[g] *Chalifatum obtinuit anno Hegiræ 137. Christ. vero 754. obiit anno Hegiræ 158. Christi 774.*

[h] *Chalifatum obtinuit anno Hegiræ 198. Christ. 131. obiit anno Hegiræ 218. Christ. 833.*

„ eorumque perdiſcendorum deſiderium ingeſſit, ipſeque doctis vacare & „ eorum diſputationibus intereſſe ſolitus, & eorum diſſertationibus delec- „ tari. Porro & medici erant Johannes Ibn. Batrik interpres, Al-Mamounis „ libertus, qui & fidus fuit in libris medicis vertendis, felix in ſenſu „ reddendo, at Arabicè minus eleganter loquens: Philoſophiæ quam „ Medicinæ major ipſi peritia. Ex eorum numero etiam Sahal Ibni „ Schabour qui Alcaouſay appellatus. Medicina claruit tempore Al-Ma- „ mounis, cùm una cum Johanne Ibn Meſua, Georgio Ibn Bakhtichoüa, „ Iſa Ibnoutaqim, & Zacharia Al-Tiphurienſi conveniret Schabour Me- „ dicus. Inferior illis fuit in eâ quæ voluit proferendo, nequaquam autem „ in medicando.

SERAPIO *anno Chriſt. 742. ex Renat. Mor. 1066. ex Wolfg. Juſto.*

„ Inter Arabes autem SERAPIO Rei Medicæ longè doctiſſimus fuit, [a] „ omniumque qui ante ipſum de medicamentis ſimplicibus ſcripſerant, tum „ Græcorum, tam Arabum lucubrationes collegit, & in ordinem digeſſit: „ ab initio quidem operis auctores enumerantur 79. quorum nomina hic „ omitto, quod plerique obſcuri ſint, & nihil eorum extet quod ſciam, ut „ Abugaric, Abic, Arabari, Albaſry, &c. ſed maxima hujus operis pars ex „ Dioſcoridis & Galeni verbis conſtat. Inſunt tamen plurima paſſim à Græcis veteribus non deprompta ſimplicia, partim cognita hodie, partim incognita.[b] Serapionem jam emendatiorem habemus curâ Alpagi & Coſtæi, ut obſervavit Conringius, qui fatetur id opus inter Arabica hujus argumenti ſcripta Latinè edita, maximè lectu dignum eſſe.

[a] *Geſn. de Rei Herbar. Scriptor. ad Trag.*

[b] *Conring. Introd. in Art. med.*

RAZIS.

RAZIS, ſive RAZY vel ARRAZY à Rei Perſiæ urbe in quâ natus eſt, nomen accepit. Vocabatur enim Aboubicri Mouhhammad filius Zachariæ. A nonnullis Almanſoris nomine citatur, & liber ejus Almanſor ſive Manſor appellatur. Is autem eſt veluti Breviarium non ſolum triginta aliorum voluminum quæ *Al Hhaoüy* appellaverat, hoc eſt *Continens*, propterea quòd omnia continere exiſtimaretur; ſed etiam *Aljama*, quod erat *Collectio* immenſa rerum ad Rem Medicam ſpectantium, tum & tractatus „ de humani corporis partibus ab eodem auctore editi. [c] Raſis autem volu- „ men de Re Medica in novem libros digeſtum condidit, quorum tertius „ alimentorum & medicamentorum ſimplicium facultates edocet. Joannes „ Serapio etiam paſſim hujus auctoris verba citat, quæ conferendo de- „ prehendi alia eſſe quàm quæ dicto Razis libro habentur. An vero in Con- „ tinente ſic inſcripto hujus auctoris opere inveniantur haud ſcio. Sed dictu quidem in proclive eſt Razim à Serapione citari potuiſſe, ſi Serapio anno 1066. & Razis annis 1070. vel 1085. vixerint, ut placet Wolfgango Juſto. Verum Ibn Khalican, quem Golius ſecutus eſt, Razis mortem refert ad annum Hegiræ 311. ſeu Chriſti 923. Abul-Pharagius autem non levi errore ad annum Hegiræ 321. ut docuit me præclarus vir, peritiſſimus ac ſapientiſſimus „ Abbas Renaudotus. Golius in notis ad Alfarghany, de urbe Raii loquens „ hæc habet de Razi: Atque iſto gentili nomine paſſim celebratur philoſophus „ & medicus Abubcker Muhamed filius Zachariæ, nempe Rhazis vulgò „ dictus, potius quàm Razis vel Razæus, quia in urbe Raii natus uti & „ denatus fuit anno Hegiræ 311. librorum plurimorum, ut qui Indicem ſatis „ magnum effecerint, auctor. Inter eos ſæpè laudatum fuit de morbis particula-

[c] *Geſn. de Rei Herbar. ſcript. ad Trag.*

ribus

ribus opus *Alteb Elmanſouri* Medecina Manſoriana dictum, velut Almanſori dicatum; apud nos vulgò Razis ad Almanſorem. Fuit autem hic, ne quis erret, Almanſor Filius Iſaac, F. Ahmed Muctafis Chalifæ Abaſſidæ 38. ex fratre nepos, Raiæ à patruo præfectus, non verò Almanſor Chalifarum eorundem Abaſſidarum ſecundus, imperialis urbis Bagdadi conditor, quippe qui anno Hegiræ 158. deceſſit.

AVICENNA.

AVICENNA ſeu AVISENA, vel ABENSINA, EBN SINA, & ABUALI IBN TSINA [a] Librum ſecundum ſui operis de Medicamentis omnis generis conſcripſit, omnibus in unum litterarum ordinem redactis, in quo auctore citat Galenum: Dioſcoridem & paucos Arabes: idem in libro de Corde medicamenta, ut aiunt, Cordialia ſerie litterarum enumerat. Volaterranus Avicennam Hiſpalenſem fuiſſe affirmat, alii Arabem, Caſtellanus Perſam. [b] Pater meus, inquit, Avicenna, Belchenſis fuit, unde ſe in Bocharam tranſtulit diebus Nuhi (Noæ) Ebn Manſur, & villâ Hermatain dictâ occupatus fuit, matremque meam è villa cui nomen Apshana duxit, atque ibi ex ea nati ſumus ego & fratrer meus. Fusè ibidem vitam ſuam perſequitur, & præſertim ſtudendi rationem: Bochara autem ſeu Buchara & Bochar urbs eſt in Mawavalnahra, ſeu Trans-oxiana regione Balcho occidentalior, unius diei itinere diſtans ab Oxo fluvio: unde liquet Avicennam fuiſſe Perſam, ſed non Bactrianum, ut cenſuit [c] Plempius. [d] Omnem medicinam ordine optimo complexus eſt, ita ut hac parte etiam exuperet Galenum ex Voſſii ſententiâ. [e] Avicennæ opus ſatis exactè dedit Andreas Alpagus, & poſt hunc Benedictus Rinius Venetus; uti denique Coſtæus Laudenſis, & Paulus Mongius, ut refert Conringius. [f] Qui delectantur fuſa & polydedala varietate remediorum Avicennam amplectantur, cuncta enim hujus ævi remedia ex eo manant: natus eſt anno Hegiræ, 370. Chriſti 981. mortuus verò anno Hegiræ 428. Chriſti 1037. Conſule Plempium in ejus vitâ.

a *Geſn. de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

b *Hiſt. Dinaſt. Abul-pharag.*

Baud. Lexic. Geograph.

c *In vitâ Avicen.*

d *Voſſ. de phil.*

e *Conring introd. in Art. Med.*

f *Heurn. de Studio medic.*

ACTUARIUS.

Arabibus immiſcendus eſt ACTUARIUS, etſi Græcus fuiſſe exiſtimetur. [g] Avicennæ librum de Urinis ex Arabico ſermone in Græcum vertit. Renatus Moreau Medicus Pariſienſis omnino eruditus exiſtimat eum vixiſſe undecimo ſæculo, ſed qua id faciat auctoritate, quave ratione antiquorum Medicorum Chronologiam penè totam inverterit, non oſtendit. Ut ut ſit Actuarius ex Dionyſio Coronio, ut veterum noviſſimus, ſic recentiorum primus cenſeri poteſt. [h] Quidquid bonæ frugis magna illa Galeni ſylva, cæterorumque in hoc genere ſimilium, immenſa complectuntur volumina, idem unus omnium belliſſimè cuncta recentiorum medicorum inventa concinnat, & cum iis quæ ipſe per ſe reperit, tam appoſitè jungit, tam decenter uſibus accommodat, ut de omnibus medium quoddam temperamentum facere videatur.

g *Geſn. Biblioth.*

h *Coronius in Præf. Actuar.*

MESUES.

JOANNES MESUES DAMASCENUS, filius Abdela regis Damaſci, pluribus medicamentorum compoſitionibus quibus hodie feliciter utimur, famam ſibi comparavit. [i] Scripſimus, inquit, in libris explanationem noſtrarum, ex his quæ experti ſumus quædam adhuc memoratione digna, ex quarum aggregatione ſummam conteximus, quam *Grabadin* noſtrum vocamus, quod eſt Compendium ſecretorum in quo expertas & præclaras medicinas

Anno Chriſti 1158 ex Symph. Campeg. Caſtel. & Ren. Mor. 1163. ex Wolfg. Juſto.

i *In præfat.*

„ ex his quæ acquiſivimus & invenimus, ab eis quæ medicinæ arcana ſcitè „ faciunt, tradere dignum duximus.

AVERROES. a *Symph. Campeg anno Chriſti 1165. ex Vvolfg. juſto 1170. ex Ren. Mor. 1150. ex Caſtell.*

„ a AVERROES medicus cognomento commentator, philoſophus cla- „ riſſimus, ſectâ Mahumetanus, apud Cordubam Hiſpaniæ vetuſtiſſimam „ urbem floruit circa annum 1149. librumque *Colliget* dictum totam fere „ medicinam complectentem edidit. Joannes Leo apud Hottingerum affir- „ mat eum natum eſſe ex nobili quadam familiâ, ejuſque patrem, judi- „ cem, & caput extitiſſe ſacerdotum totius Provinciæ. Averroen in Aca- demia Marochiana auſpiciis Jacobi III. ex Almohadis, qui Almoravi- das è regno dejecerant, docuiſſe, obſervavit b Reineſius; ſed Aben Jacob ſecundum Almohadum non tertium fuiſſe notavit c Nicolaus Antonius Hiſpalenſis. Cæterùm Averroes inſigniorum ſtirpium vires ex Galeni libris de Simplicibus Medicamentis eodem ordine alphabeti Græci recenſuit, ut notat d Geſnerus; idque fecit impulſu amicorum, & maximè juſſu regis Miramamolini, cujus medicus fuiſſe videtur Caſtellano.

b *Epiſt. 15. ad Hoff.*
c *In Biblioth. Hiſp.*
d *De Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

ABENBITAR. e *Joan Leo de ſcriptor. Arabicis apud Hottingerum in Biblioth. Oriens.*

BAITAR, alias IBNU EL BAITAR, qui ABENBITAR, „ vel ut alii ſcribunt EBENBITAR, e natus eſt in civitate Malaga in „ Bœtica. Philoſophus & medicus fuit præſtantiſſimus, Herbariuſque „ maximus, eoque è patria ſua diſcedens ad Orientem verſus profectus „ eſt, perquirens Africam univerſam atque Aſiam ferè totam. Cùm verò „ ex India regreſſus eſſet, pervenit ad Chairum, & in ſervitiis Saladini „ Soldani primi ex Chairo ingreſſus eſt, quem magno affecit honore. „ At poſt mortem dicti Saladini præfatus IBNU EL BAITAR reverſus „ eſt domum ſuam, & ibi compoſuit præſtantiſſimum librum ſecundùm „ ordinem alphabeti, tribus voluminibus completum. Qui obiit Melcha „ (imo Malagæ) anno Hegiræ f 594. Abenbitar, ait g Geſnerus, ſcripſit „ de Simplicibus Medicamentis opus inſigne & magnum, ordine alpha- „ betico, citatis autoribus, quod à h Bellunenſi aliquoties citatur, & qui „ Arabicum compoſitorem alicubi nominat. Hoc nuper ex peregrinatione „ ſua in Orientem ſecum advexit doctiſſimus vir i Guilielmus Poſtellus. „ In eo (inquit in epiſtola quam de his ac peregrinis & ſecum advectis „ libris nuper ad me ſcripſit) ſimplicia quamplurima & remedia innu- „ mera, quorum nec nomen, nec virtus, nec uſus adhuc nobis innotuit, „ ſunt expreſſa; atque omnia ita abſolutè, ut quidquid ſuper his medi- „ camentis apud Dioſcoridem, Galenum & Oribaſium imperfectum & „ mutilum eſt, ex hoc volumine reſtitui ac ſarciri poſſit. In pari tamen lau- de nequaquam ponit Abenbitarem clariſſ. Dodartius doctor medicus Pari- ſienſis, Sereniſſimæ Principis de Conty Archiater, & Academiæ regiæ ſcien- tiarum ſocius, qui mentem omni doctrinâ, pectus ſapientiâ munitum gerit. Excuſſis enim hujus auctoris operibus manuſcriptis, collatiſque cum anti- quiorum libris, operum Dioſcoridis, Galeni & Oribaſii reſtituendorum parum ſpei nobis reliquit. Dolendum tamen clariſſimum virum de repu- blica litteraria optimè meritum Melchiſedech Thevenotium, Academiæ regiæ ſcientiarum ſocium, prius mortuum fuiſſe, quàm in lucem edi cu- raverit Abenbitaris opera Latinè reddita à doctiſſimo Gallandio, cujus in linguis orientalibus peritiam omnes norunt. Eruditiſſimus k Conringius

f *Chriſti 1216.*
g *De Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*
h *Andreas Alpagus.*
i *Barentoni natus in Neuſtria, à Franciſco rege in Orientem miſſus, ad comparandos codices antiquos. Obiit Pariſiis 1581.*

k *Introd. in Art. medic.*

medicinæ ſcriptorum judex æquiſſimus exiſtimavit ex his quæ hinc inde ex Ebenbitare Andreas Alpagus Bellunenſis excerpſit, haud difficile eſſe multas ſtirpes quæ Arabibus in uſu fuerunt, internoſcere.

Mortuis autem Arabibus de quibus locuri ſumus, diſciplinarum & bonarum artium ignorantia totum penè orbem occupavit, eaque ſenſim oblivioni mandata, quæ per manus à majoribus tradita fuerunt, ſi pauca excipiantur. Barbariem horum temporum teſtantur NICOLAI MYREPSI Alexandrini opera. [a] Etſi enim non ſatis nobis conſtat (inquit Fuchſius, qui ejus ſcripta Latio donavit) quo prorſus tempore vixerit Nicolaus, tamen cùm in hoc opere & Actuarium & Meſuem qui à nato Chriſto annis 1535. ſub Frederico Suevo cognomento Barbaroſſa floruit, aliquot locis citet, palam fit hunc inter recentiſſimos Græcos eſſe annumerandum, eoque vixiſſe tempore quo non modo barbaries ſumma, ſed & denſiſſimæ ſuperſtitionum nebulæ orbem occupaverunt. Hinc etiam eſt quod Nicolai oratio parùm ſit concinna, multiſque barbaris vocibus, quas paſſim ſuis interſperſit compoſitionibus contaminata.

MYREPSUS.

a *In præfat. Myrepſ. Circa annum* 1098. *ex Wolg. Juſt.*

[b] Alius etiam liber de Medicamentis prodiit NICOLAI PRÆPOSITI nomine priori longè deterior, & à Myrepſi ſcriptis longè diverſus: non habet enim, ut pergit Fuchſius, niſi unam aut alteram initio libri cum Græcis convenientem compoſitionem; cæteræ omnes & ordine & medicamentorum commemoratione plurimum variant: ut ex collatione ipſa palam fiat hoc opus non eſſe Nicolai, ſed alterius cujuſdam, qui nonnulla medicamenta ex Nicolao & diverſis aliis auctoribus in unum congeſſit librum.

NICOLAUS PRÆPOSITUS.

b *Fuchſ. ibid.*

[c] HILDEGARDIS Abbatiſſa cœnobii ſancti Ruperti in oppoſito Bingenſis oppidi, ex parte altera Naii fluvii Moguntinæ diœceſis, Ordinis D. Patris Benedicti, natione Teuthonica, ex comitatu Spanhemenſi elucubravit libros quatuor de Elementorum, fluminum aliquot Germaniæ, metallorum, leguminum, fruticum, herbarum, arborum, arbuſtorum, piſcium, volatilium & animantium terræ naturis & operationibus. Utitur autem phraſi barbara & dictionibus rerum quas deſcribit Germanicis. Multa obſcura, muliercularum ſcholis digna, quædam etiam ſuperſtitioſa & omni ratione carentia inſunt. Qui melioribus carent, iſta legant. Ideoque à [d] Guilielmo du Val doctore medico Pariſienſi eruditiſſimo rejiciuntur hi quatuor libri tanquam ſpurii, & falsò Hildegardi attributi, & revera Geſnerus in Bibliotheca ſua, Hildegardin de Pinguia diſtinguere videtur ab Hildegardi Abbatiſſa. In tractatu vero de Rei Herbariæ ſcriptoribus ad Tragum eandem facit.

HILDEGARDIS.

c *Geſn. Biblioth. & de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag. Vivebat anno* 1180.

d *Hiſt monogr. pag.* 22.

De ratione ſcribendi JOANNIS PLATEARII Salernitani, ex ejus præfatione judicari poteſt. In tractatione, inquit, uniuſcujuſque medicinæ ſimplicis, complexio rerum primo eſt intendenda, conſequenter utrum ſit arbor, an frutex, herba, radix, an flos, an ſemen, an folium, an lapis, an ſuccus, an aliquid aliud. Poſtmodum quot ſunt ipſius maneries & qualiter fiant & in quo loco inveniantur. Quæ etiam maneries ſit melior, qualiter ſophiſticantur & ſophiſticatæ cognoſcantur.

PLATEARIUS. *anno Chriſti.* 1300.

Iiſdem penè temporibus librum Pandectarum medicinæ confecit MATTHÆUS SYLVATICUS Mantuanus, & Roberto Siciliæ regi dicavit.

SYLVATICUS.

„ [a] In hoc autem non ſolùm pharmaca ſimplicia, quamvis ea maximè, „ ſed alia etiam quævis vocabula obſcuriora & externa quæ apud medicos „ barbaros uſurpantur, obiter hic explicanda ſunt; ſed plerumque alia valde „ corrupta ſunt, nullâ uſquam obſervata ortographiâ. Græca & Arabica ſæpe „ dicit quæ neutra ſunt. Magnum eſt chaos & immenſa monſtra dictionum „ quæ malè ſcribuntur & malè exponuntur. Certè tamen ait [b] Conringius, non ſine damno Artis medicæ liber minus nunc manibus ſtudioſorum teritur. Vixit Sylvaticus anno Chriſti 1336. ex Wolfango Juſto: 1220. ex Geſnero: 1319. ex Caſtellano.

Nec multò pluris faciendæ ſunt, quæ ſub [c] ARNALDI DE VILLANOVA & [d] JACOBI DE DONDIS Patavini, Philoſophi & medici celeberrimi, Aggregatoris cognominati, nominibus prodierunt. Non multo terſior fuit [e] PETRUS CRESCENTIENSIS Senator Bononienſis, qui rogatu Caroli regis Siciliæ ſcripſit de agriculturâ, multiſque plantis & animalium generibus libros duodecim. Audite ipſum de Cannabis culturâ „ diſſerentem. [f] Verumtamen qui volunt habere Canapum pro funibus ſe„ minare debent ipſum in locis pinguiſſimis, in quibus longum valde pro„ veniet, & groſſam & multam ſtupam habens ex groſſitie corticis ejus, „ & quanò rarius ſeminabitur, tantò magis ramoſum erit. De ſignis boni„ tatis equorum ſic habet. [g] Melior equorum eſt ille qui habet viſum am„ plum & acutè videt in longinquum, habet quadratum corpus & fortes „ aures & longas comas & curtas gambas de retro & ſubtile muſellum, „ & caput faſtum, & ſuaves pilos, & amplas grappas, & collum groſſum, & „ comedit bene, &c.

Quid ineptius [h] Horto ſanitatis JOANNIS CUBÆ? Quid obſcurius quàm lumen Apothecariorum [i] QUIRICI DE AUGUSTIS DE THERTONA, & Luminare majus [k] JOANNIS DE BOSCO Alexandrini? Demum quid abſurdius Antidotario [l] PAULI SUARDI Mediolanenſis? „ [m] Cujus opus propter barbariem, id eſt, imperitiam cùm rerum tùm „ verborum apud eruditiores medicos pharmacopolas melioris hujus argu„ menti ſcriptis, qualia præcipuè ſunt Jacobi Sylvii, non immeritò poſtpo„ nitur: quemadmodum & obſcuriſſima illa Luminaria & Nicolai & alio„ rum Antidota paulatim, quamvis ægrè, in deſuetudinem abeunt.

„ [n] Prælegebatur autem tunc in Lycæis Avicenna, qui princeps tantæ artis „ habebatur. Razis deinde, præſertim nonus ipſius ad Almanſorem liber, in „ quo abſoluta curandorum omnium morborum ratio proponi ferebatur, „ Albucaſis, Avenzoar, Meſuas Arabes, & alii vix citra tædium nominandi. „ Allegabantur interim alii ab aliis faciendæ medicinæ, ſive ut ipſi vocabant „ practicæ ſcriptores recentiores Bertrucius, Gatinaria, Guainerius, Valeſcus „ & aliorum innumerabilis turba; ſed inter præcipuos producebatur Arcula„ nus quem alii Herculanum vocant. Græcorum autem medicorum ratio ha„ bebatur nulla, nec nominibus ſuis juſtis ſatis noti erant principes, cùm „ vulgo HIPPOCRAS & GALIENUS à pleriſque, imo omnibus appella„ rentur: ſcripta enim illorum nec Græca nec Latina extabant, niſi quod „ tranſlationes quædam corruptiſſimæ pariter ac barbariſſimæ ex Galeno à „ paucis magni theſauri loco poſſiderentur, & æquè vitiati Hippocratis exigua

a *Geſn. Biblioth.*

b *Introd. in Art. med.*

c *Mortuus anno* 1363 *vel potius* 1412 *ex Biblioth. Anton. Hiſpal.*
d *Anno* 1385.
e *Anno* 1473.

f *Lib.* 3.

g *Lib.* 9. *cap.* 8.

h *Editus Auguſt. Vindel. Germanicè anno* 1486. *Latine Venetiis* 1511.
i *Anno* 1495.
k *Anno* 1517.
l *Anno* 1526.
m *Geſn. Biblioth.*

n *Melchior Adam in vita Cornarii.*

mole libelli haberentur, alter Aphorismorum, alter Prognosticon, qui interdum etiam in scholis ubi magni illi principes locum ultrò cessissent, prælegebantur.

Per sæcula fermè quatuor ea barbaries disciplinas & bonas artes penè extinxerat, cum deficiente sæculo quinto & septimo, Dei summo munere natæ sunt, seu potius è cœlo delapsæ candidiores illæ animæ, quæ melioris notæ auctores indecoro pulvere sordidos, quasi è tenebris in lucem protulerunt & pristinæ dignitati restituere tentarunt. Eædem Botanices fuere vices ac cæterarum disciplinarum. THEODORO GAZÆ debentur opera Theophrasti ex Græco sermone in Latinum conversa. a Thessalonicæ honesto loco natus Theodorus Gaza Amurathe Græciam omnem victricibus armis quatiente, in Italiam venit, fertilitateque ingenii nemini secundus, cùm Græcos omnes linguæ peritiâ eruditoque judicio superaret. Victorino autem Feltrense magistro usus, usque adeo copiosè & diligenter Latinas litteras didicit, ut longè omnium Latinissimè scriberet, nec planè dignosci posset an exactius & certius ab eo Latina Græcè, an ipsa Græca Latinè verterentur. b Ex Græcis vertendo nonunquam Latina vocabula confinxit, non temerè; sed eleganter & analogicè, stilo usus non affectato sed puro & facili, veteres Latinos imitatus, c qui tamen in multis reprehendi potest, sensum auctoris non assecutus. d Primus Aristotelem ex barbarie in Latium reduxit, sic ut ei quamvis homini Græco permultum debeat lingua Latina. Felicius postea, ut par erat, enuclearunt Theophrastum Julius Cæsar Scaliger Veronensis, Robertus Constantinus Cadomensis, tùm & Daniel Heinsius & Bodæus à Stapel, Batavi, & Claudius Salmasius Divionensis, non Galliæ tantùm sed orbis miraculum. Obiit Romæ Theodorus Gaza anno 1478. Friderico III. Imperatore, Sixto IV. summo Pontifice.

THEODORUS GAZA.

a *Paulus Jovius in Elog.*

b *Gesn. Biblioth.*

c *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

e HERMOLAUS BARBARUS Patritius Venetus, natus est anno 1454. 21. Maii. Obiit 12. Kal. Jun. anno 1493. ætatis 29. ab anno ætatis vigesimo secundo scribere orsus fuit, cùmque alia multa edidit, quæ doctorum manibus versantur, tùm etiam Plinii Veronensi Historiam naturalem castigavit. f Dum Romæ apud Alexandrum VI. Pontificem maximum, Venetæ nobilitatis nomine agit, summisque vigiliis intermortuam bonarum litterarum neque non & disciplinarum gloriam suscitat, ob susceptum inconsulto senatu suo Aquilegiense sacerdotium, exul factus & de possessione ejectus, vitam inopem aliquandiu traxit, Alexandri Pontificis summi sportulâ quodammodo sustentatus. Paucis vero post mensibus pestilentiâ contactus desertus ab omnibus, infelicissimo mortis genere oppressus est. g Vir eruditionis nomine nunquam satis laudatus Dioscoridem nobis primus Latinum reddidit elegantissima & Pliniana oratione, ubi tamen accusatur quòd nimio Plinium imitandi studio nonnunquam à Dioscoridis mente recesserit. Adjecit etiam Corollarium longè doctissimo, quo non Dioscoridem solùm & Rem medicam illustrat; sed etiam utramque linguam & omnem Philologiam pulcherrimè exornat. h Quidquid enim à Theophrasto, i Athenæo, Oribasio, Aëtio, Paulo, Polluce, Plinio, aliisque cùm Græcis tùm Latinis eruditis admodum

HERMOLAUS BARBARUS.

e *Vossius de Hist. Latin.*

f *Joan. Pier. Valerian. de Litterat. infelicitate.*

g *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

i *Fusch Epist. nuncup. Hist. Plant. in fol.*

„ hominibus ſparſim notatum eſt, hoc totum in Corollario ſuo, uno quaſi
a *Geſn. ibid.* „ faſce complexus eſt. [a] Idem in Plinianis caſtigationibus paſſim quædam
b *Geſn. Biblioth.* „ ad ſtirpium cognitionem utilia permiſcet. [b] Ejus caſtigationes primæ in
„ C. Plinii naturalis Hiſtoriæ libros copioſæ, & paucæ quædam poſterio-
„ res, utræque apprimè utiles ſunt; cum lucubratione viginti duorum
„ ferme menſium circiter quinquies mille craſſiora ſanaſſe ſe vulnera
c *Fuſch. ibid.* „ glorietur. [c] Et quidem hujus celeberrimi viri ſtudium, ut ait Fuchſius,
„ eo magis à nobis prædicandum eſſe cenſeo quòd ipſe primus, quamvis
„ profeſſione medicus non eſſet, ſecurè tamen in utramque aurem dor-
„ mitantibus medicis, nutanti tunc, brevique caſuræ Rei Herbariæ ma-
„ nus porrigere dignatus ſit. Verùm ne ſuis quidem vitiis caruit Hermolaus:
nam, ut prudenter monet, non poſtremus eruditione ſed ætate Plinii in-
d *In Præf. ad Plinium.* terpres [d] Harduinus, non veniâ dignus eſt, cùm neglectis veterum exem-
plarium veſtigiis, & priſcarum ante ſe editionum, ſecurus plurima puro
arbitrio eruditè magis quàm cautè ac verè mutavit, vel plane peſſumde-
dit, cùm plurima ex iis quæ caſtigavit, non errata illa ſint, ſed parùm
intellecta.

RUELLIUS. *Patria Sueſſionenſis, Medicus & Canonicus Pariſienſis; obiit an.* 1537.
„ [e] Incomparabilis hujus viri exemplum ac inſtitutum paulopoſt imitatus
e *Fuſch. ibid.* „ eſt JOANNES RUELLIUS Gallus, homo ſupra linguarum peritiam
„ non vulgari rerum cognitione præditus. Is enim pari conatu ac ſtudio
„ cum prodigioſis monſtris congreſſurus eum primum nobis auctorem Lati-
„ nitate donatum exhibuit; unde rerum exquiſitamque Materiæ medicæ
„ cognitionem petere liceret, ut ſcilicet proſcriptis & exploſis tandem Avi-
„ cennæ & aliorum Arabum inſulſis, erroribuſque non levibus refertis de
„ Re Herbaria placitis, è puriſſimo fonte Dioſcoride ſtirpium notitiam
„ hauriremus. Certarunt itaque inter ſe hi duo inſignes viri uter alteru-
„ trum vinceret. Honeſtum ſanè Heſiodo & Galeno noſtro teſtibus certa-
„ men, è quo uterque immortalem eſt conſecutus gloriam. Cæterum cùm
„ Ruellius veteres atque adeo legitimas ſtirpium nomenclaturas, quibus eas
„ Dioſcorides appellavit acceſſione novarum, quas nobis magna ex parte
„ monachorum & muliercularum ſuperſtitio peperit, obſcuratas nunc &
„ obliteratas eſſe, neque etiam ſingulas ſtirpes ab uno Dioſcoride deſcriptas
„ animadverteret, paucis abhinc annis opus ut apparet multis vigiliis ador-
„ natum, cui de ſtirpium Naturâ titulum indidit, edere voluit, in quo
„ ſanè quidquid uſquam ferè apud Theophraſtum, Plinium, Galenum,
„ alioſque veteres & recentes probatos auctores ſtirpibus ſcriptum eſt,
f *Geſn. Biblioth.* „ complecti magno ſtudio annixus eſt. [f] In hoc argumento nihil quod ſciam
„ in hunc uſque diem doctius & copioſius exivit meo quidem judico, quod
g *Fuſch. ibid.* „ bona aliorum venia dixerim. [g] Quare à pleriſque hodie vir ille bonus male
„ audit eo quòd complura admodum ad verbum aliunde, è Plinio præſer-
„ tim ac Hermolai Corollario tranſcripta, ſuppreſſis eorum nominibus in ſuos
„ tranſtulerit commentarios; cùm tamen conſtet hunc in præfatione ejus operis
„ ingenuè fateri, ea quæ ſparſim à veteribus tradita ſunt, ſe veluti in compen-
„ dium digeſſiſſe, atque uſque adeo ab iis adjutum eſſe, ut eis penè totum ac-
h *Sammarth. Elog. lib.* 1. „ ceptum referat. [h] Budæus Ruellium appellare ſolebat Aquilam interpretum,
„ nec immeritò, ut apertè declaratur, non tantùm Dioſcoridis, ſed Actuarii,

Scribonii Largi & ſcriptorum de Medicinâ veterinaria verſionibus. a Cum ſuſceptis liberis uxorem extuliſſet, abdicata medendi arte Sacerdotium in templo Deiparæ Virginis Lutetiis Pariſiorum Poncherii antiſtitis liberalitate promeruit, totumque id otium optimis litteris ut fortunis auctum decebat, impendit: non ignobili quidem gloriæ proventu cum eruditionis auctoritate Budæo proximus eſſet, & Latini ſermonis nitida puritate ſuperior haberetur, ut præclarè indicat Dioſcorides in Latinum è Græco emendatè traductus.

a *Paulus Jovius in Eloz.*

Editio prima Operum Dioſcoridis à Ruellio Latina civitate donati, prodiit Pariſiis ex officinâ Henrici Stephani, è regione Scholæ Decretorum anno 1516. VIII. Kal. Maias. Quo pariter anno Dioſcorides ex verſione Hermolai Barbari Venetiis excuſus eſt Kal. Februarii in Gregoriorum fratrum officinâ. Quapropter non video cur Barbarus Dioſcoridis primus Interpres exiſtimetur, niſi dicatur ejus opus poſthumum Aloſii & Franciſci Barbari, ac Joannis Bartholomæi Aſtenſis curâ 23. annis poſt Hermolai obitum impreſſum fuiſſe. Verùm hæc Ruellium nihil attinent, tunc enim Hermolai verſionem, neque codices manuſcriptos in manibus habebat. b Nihil æquè me torſit, inquit Ruellius, quàm veterum, manuque exaratorum exemplarium inopia (illud enim tantum nactus ſum quod Bibliopolæ typis excuſum circumferunt) in quo permulta manifeſtiſſimè depravata ex varia auctorum lectione & præſertim in libris venenorum, ex vetuſtiſſimo Pauli Æginetæ codice ad priſtinam ſinceritatem reſtituimus.

b *Ruell. in Præfat. prima Edit. ad Anton. Diſomum.*

c Ad MARCELLUM VIRGILIUM Florentinum qui poſt Ruellium hanc medicinæ partem illuſtrare aggreſſus eſt, accedamus. Quamvis verò ille non magnam admodum herbarum notitiam habuiſſe videatur, ut qui profeſſione medicus non fuerit, eoque tempore quo denſiſſimis tenebris Res Herbaria obducta jacuit, ſua ediderit, tamen quia complura obſcura ac depravata Dioſcoridis loca enucleavit, & priſtino nitori reſtituit, debet vel hoc ſaltem nomine illius ſtudium & conatus nobis probari: cùm nihil æquè ad rectè intelligendum Dioſcoridem, alioſque auctores conducat, ac exemplarium integritas & puritas. Quòd verò nonnunquam à verbis Dioſcoridis paulò longius receſſerit, nec eorum legitimum ac genuinum ſenſum aſſecutus fuerit, id illi vitium cum cæteris interpretibus commune eſt, utpote qui non rarò Plinii magis quàm Dioſcoridis ſenſum exprimere ac ſequi ſtuduerint. Quòd verò nonnulli Marcellum Dioſcoridis interpretem plane grammaticum eſſe judicant, non magnopere reprehendo. d Morborum tamen atque humani corporis vitiorum genus omne, quorum ſubinde meminit Dioſcorides, diligentiſſimè explicat. Commentarii ſæpè nimis prolixi ſunt, cùm in ſingulis ferè capitibus novas præfationes παρεγγυς attexant. Quod ad ipſarum ſtirpium notitiam & vulgaria nomina pertinet, nihil ferè in his commmentariis addiſcet lector. Quod verò ad Linguam Græcam, auctorum teſtimonia, variarum rerum cognitionem, Dioſcoridis intellectum & variam exemplarium lectionem utiliſſimi ſunt. e Habuimus enim, inquit Marcellus, antiquiſſimum codicem Longobardis litteris ſcriptum, antiquitatis egregium

MARCELLUS VIRGILIUS.

c *Fuſch. ibid.*

d *Geſn. Biblioth.*

e *In præfat. prima edit.*

„ & ob id ſaltem multifaciendum monumentum, quod quantus quondam „ Dioſcorides fuerit, incultè quidem, ſed multa fide oſtendit: quoque „ minus elegantioris ornatus in eo erat, plus fidei nobis & veritatis ha- „ buit. Legi poſtea & in manibus omnium triennio jam verſionem eſſe „ quam Sueſſonenſis Ruellius in Gallia à ſe confectam edidit. Legi iti- „ dem quam Aquilegienſis Patriarcha, patritiæ gentis. Venetus homo, „ Hermolaus Barbarus addito Corollario jampridem à ſe confectam morte „ præventus edere ipſe non potuit. Ex interpretibus verò illis alterum im- „ preſſo tantum Dioſcoridis codice, cujus plura penè ſunt vitia quam „ integræ partes ad eam uſum fuiſſe patet. Nec in labore illo præter „ bonam interpretis fidem, ex propoſito ſibi ſcriptoris hujus exemplari „ legentibus aliud præſtare voluiſſe. Alterum verò morte præventum quale „ cogitaverat, opus illud edere non potuiſſe. Marcelli verſio edita eſt anno 1513. Florentiæ *in folio* per hæredes Philippi Juntæ; Coloniæ apud Joannem Soterum 1529. *in folio*; Baſileæ vero *in octavo* per Andream Catandrum & Joannem Bebelium 1532. ſed doctiores viri pluris fecerunt „ verſiones Hermolai & Ruellii. [a] Illud autem me magis movit, inquit „ Mathiolus, ut Ruellium admiſerim, quod ejus converſio omnibus facta „ ſit vulgatior, ac frequentior in ſtudioſorum manibus verſetur. Adde etiam „ quòd hæc communi ferè omnium, medicorum præſertim judicio præ- „ feratur.

a *In Præfat.*

MANARDUS. *Obiit anno* 1536.

JOANNES MANARDUS Ferrarienſis, medicus ſuo tempore percelebris, plurima ſcripſit in Epiſtolis ſuis quæ Diſcoridem illuſtrant, maximè libro octavo, in quo Marcelli verſionem multis locis emendavit & Her- „ molai atque Ruellii interpretationem tutatus eſt. Manardi oratio ita perſpi- „ cua eſt, inquit Cælius Calcagninus, ut neminem torqueat, ita pura ut „ neminem non niſi delicatiorem offendat, nec ſanè quiſquam putet Gale- „ num, Oribaſium, Æginetam à Manardo accuratius excuſſos quàm Cice- „ ronem, Demoſthenem, Plinium, cæteroſque elegantioris notæ. Scripſit etiam annotationes in Joannis Meſuæ Simplicia Medicamenta, in quibus, ut ipſe loquitur, multa obſcura declarantur, conciſa ampliantur, amiſſa reſarciuntur, & errata corriguntur.

Eodem ſæculo magna cohors interpretum, criticorum, & reſtitutorum Theophraſti, Dioſcoridis & Plinii prodiit. NICOLAUS LEONICENUS „ [b] in Opere de Plinii & aliorum in Re medica erroribus, multa ad ſtirpes „ noſcendas utilia docet; quidquid dicat Pandulphus Collinutius, qui pro Plinio ſcripſit adverſus Leonicenum. Natus eſt Vicentiæ anno 1428. obiit „ Ferrariæ ubi per 60. annos docuerat anno 1524. ætatis 96. [c] Cum aliquando „ ex eo quæreretur quonam arcano medio uteretur, ut tanto cum corporis „ & animi vigore, etiam nullo ciborum habito delectu, ſenectutis vitia elude- „ ret? Vividum inquit ingenium, perpetua vitæ innocentiâ, ſalubre vero cor- „ pus, hilari frugalitatis præſidio facilè tuemur. [d] A pueritiâ tamen, imo ab in- „ cunabulis ipſis ad 30. annum, Morbo comitiali adeo tentabatur, ut cùm ad ſe „ redierat, pertæſus vitæ, penè ſibi manus violentas adferret. Sed poſt trigeſimum „ annum planè eo malo defunctus, omnibus membrorum ac ſenſuum officiis in- „ teger, nulla morbi ſuſpicione ad 96. annum pervenit. Quod ſi verum ſit, id planè

LEONICENUS. b *Geſn. de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

c *Vander Linden de Script.*

d *Joſeph. Scalig. Epiſt.* 19.

planè aſſecutus eſt ſingulari quadam & admiranda frugalitate. [a] Cibi enim & vini maxime abſtinens, ſomnique minimi, præſertim verò veneris continentiſſimus, uſque adeò mollioris vitæ voluptates abdicavit, ut pecunias luxuriæ inſtrumenta, ne agnitâ quidem monetæ notâ contemneret, Græca Galeni volumina primus Latinè interpretatus eſt & commentariis illuſtravit [b] vir dignus cui multùm rerum bonarum ſtudioſi deferant, cùm nutanti Rei-Medicæ primus manum præbuerit adjutricem, laborantemque artem fulciverit, de poſteritate quàm optimè meritus.

[a] *Paulus Jovius in Elog.*

[b] *Ruel. de Nat. ſtirp. lib. 2. cap. 62.*

ANTONIUS MUSA BRASAVOLUS Ferrarienſis, eddit in lucem Examen omnium ſimplicium medicamentorum quorum uſus eſt in Officinis, in quo de plantis ſæpiſſimè diſſerit. Hoc tamen Aloiſius Mundella Brixienſis, Horti Patavini præfectus, carpere non dubitavit. Joſephus Scaliger Braſavolum appellare ſolebat ineptæ plebis medicorum cymbalum. Non mediocrem laudem meretur Braſavolus, ob Commentarios in Aphoriſmos Hippocratis & indicem illum locupletiſſimum in omnia Galeni opera.

BRASAVOLUS. *Anno* 1534.

In Scalig.

[c] Patriam OTHO BRUNFELSIUS nactus eſt Moguntiam, ad Rheni Mœnique confluentem. Pater ei fuit *Joannes à Brunfels* doliarius, vir probus & gravis. Brunfelſia autem eſt arx Comitum *à Solms*, non procul à Moguntia civitate. [d] Primùm Monachus Carthuſianus, deinde Ludimagiſter Argentorati per annos novem, poſtea Medicus, & Bernam Helvetiorum vocatus: [e] ubi medicinam ita féliciter exercuit, ut neſcires magiſtratui acceptior, an populo gratior eſſet; ſed intra ſeſquiannum magno procerum civium, & maximè ſuorum luctu, fatis ibi conceſſit die 23. Novembris 1534. [f] Vir quidem eruditus & planè φιλόπονος, qui primum Latino, deinde etiam Germanico ſcripto Herbariam Medicinam juvare & illuſtrare conatus eſt. Quamvis autem multa in illius ſcriptis deſiderentur, utpòte quòd deſcriptiones picturis non reſpondeant, & quòd paucas admodum & vulgares tantum ſtirpes protulerit; quòdque ſæpe non ſuis & legitimis nominibus appellaverit herbas: nihilominus tamen, ut hunc omnes certatim laudibus efferant vel unica hac de cauſâ meritus eſt, quòd ipſe primus omnium rectam pingendarum ſtirpium rationem denuo in Germaniam noſtram invexerit aliiſque hanc imitandi occaſionem præbuerit. Cætera quæ in eo deſiderantur cùm illa præſtare non potuerit multas ob cauſas, potiſſimum verò propter crebras ac multas typographi moleſtias, qui importunè inſiſtebat, editionemque ut ſemetipſe in aliquo ſuarum vigiliarum loco fatetur, maturabat, veniam meretur. Quid multa cum conſtet Brunfelſium primum fuiſſe in Germania qui Herbariam Medicinam propemodum extinctam è craſſiſſimis eruere tenebris attentaverit. Certè hoc nomine quamquam non omnia ex ſententia cederint, veniâ digniſſimus eſt.

BRUNFELSIUS. [c] *Melchior Adam.*

[d] *Geſn. Biblioth.*

[e] *Melchior Adam.*

[f] *Fuch. Epiſt. nunc. Hiſtor. Plant. in fol.*

[g] Brunfelſio in hoc ſtudio illuſtrandæ Rei Herbariæ ſucceſſit EURICIUS CORDUS, *natus in Haſſiæ vico cui nomen Simiuſa, vel Simeſuſa eſt. Erfordiæ, Marpurgi, & Bremæ Medicinam & fecit & docuit.* Vir præter ſingularem Poëtices, aliarumque diſciplinarum eruditionem, integerrimus ac diligentiſſimus. Quantum autem Rei Herbariæ vindicandæ ab interitu

EURICIUS CORDUS. [g] *Fuchſ. ibid.*

„ profuerit, Botanologicon ſeu Colloquium de variis Herbis editum, quod „ ille poſteritati, ſuæ diligentiæ teſtem reliquit, abundè teſtatur; adeo ut „ nunc noſtra commendatione huic opus non ſit. Hoc tamen in præſentia „ dicere volui, virum hunc longiori vitâ fuiſſe digniſſimum, ut qui operâ „ ſuâ inſtaurandæ Herbariæ Medicinæ plurimùm momenti adferre potuiſſet. „ Obiit anno 1538.

RIFFUS. a *Anno* 1539. JOANNES LONICERUS. b *Anno* 1531. c *Geſn. Biblioth.*

Nec prætermittendi ſunt [a] GUALTERUS HERMENIUS RIFFUS Argentinenſis, [b] JOANNES LONICERUS Marpurgenſis Profeſſor, quorum primus Ruellium, alter Marcellum in interpretando Dioſcoride ſecu„ tus eſt. [c] Riffus, inquit Geſnerus, imperitus, rhapſodus, homo impu„ dentiſſimus, plurima quidem ex Leonarthi Fuchſii, Hieronymi Tragi, „ Manardi, Hermolai Barbari, Marcelli Vergilii, & noſtris quoque lucu„ brationibus; omnia denique ex aliis corraſit, ut ſolet ſine delectu, dum„ modo habet quod dicat, nihil ultra penſi faciens. Lonicerum verò obiter „ aliquando inſpexi, nec reperi quod placeret, cùm alias tùm quod vide„ batur ſutor ultra crepidam.

VALERIUS CORDUS. d *Melchior Adam.* e *Riffus in Præf. ad Cord.*

„ [d] Illuſtrator ſummus Dioſcoridis, & feliciſſimus indagator Herbarum „ non antea cognitarum fuit VALERIUS CORDUS. Naſcitur Simeſuſii „ in Haſſiâ anno 1515. Februar. 18. Moritur Romæ 1544. ætatis 29. [e] Fuit „ in Valerio Cordo cùm in univerſa medicinâ perdiſcendâ, tum verò præ„ cipuè cognoſcendi ſimplicia medicamenta incredibile ſtudium, ad quod „ illum parens Euricius Medicus, idemque Poëta clariſſimus & auctoritate „ & exemplo inflammavit, qui filium ab incunabilis inter ipſas herbas & „ flores educari voluit. Varias peregrinationes ſuſcepit, quo certius & exac„ tius omnia ſuis oculis ſubjecta cognoſceret, neve aliorum narrationi„ bus deciperetur. Ac primò quidem perluſtravit omnem fermè Germaniam „ ac vicinas Septentrionales regiones, intravit horrentes ſaltus, ſuperavit „ editiſſima montium juga, demiſit ſe in profundiſſimas ſpecus, & plera„ que, ſummâ diligentiâ perveſtigavit, quæ in iſtis partibus gignuntur, pau„ cis huc uſque nota. At quoniam hona pars medicamentorum exoticis „ conſtat, ne illa parum cognita haberet, convertit ſe ab Aquilone ad „ alteram mundi plagam, adſcitoque uno atque altero comite, pervenit „ in Italiam, ubi brevi novus hoſpes propter ingenii præſtantiam multis „ admirationi eſſe cæpit. Præter exquiſitas in Dioſcoridem annotationes concinnavit Hiſtoriam plantarum quatuor libris comprehenſam cum iconibus non ſpernendis, quarum maxima pars in Hiſtoriâ Tragi reperitur, ſed in deſcribendis plantis omnium primus excelluit Cordus, prius tamen à morte ſublatus quàm opus ad umbilicum adduxerit: unde deſcriptiones ejus non æquè ſunt omnes abſolutæ. Qui Cordi operibus utuntur, monendi ſunt ſcholia illa brevia, quæ præfixâ ſtellulâ notantur autographo addita eſſe ab

f *Geſn. de Hortis Germ. & in Epiſt. à C. Bauh. editis.* g *Sylva Harcyn. pag.* 112.

Æmilio [f] Stolbergæ in Harcynia Sylva Eccleſiæ Paſtore, Theologo omni litterarum genere doctiſſimo, qui hortum quamplurimis & raris etiam ſtirpibus ornatum poſſidebat, eaſque eleganti carmine deſcribere ſolebat. Æmilius autem, ut monet [g] Thalius quoties Cordi nomen ſcribebat, veluti priores tres litteras abreviaturus, cordis humani rudem quidem effigiem pingebat. Hoc cùm ignoraret ille qui autographum in exemplum prælo typogra-

phico committendum deſcripſit, accidit ut perperam Odum legerit, tranſcripſeritque pro Cordo: ideoque in his ſcholiis *Odi* loco, *Cordi* vox eſt ſubſtituenda.

AMATUS LUSITANUS, qui & Joannes Rodericus Luſitanus & Joannes Rodericus Caſtelli albi dicitur, inanis gloriæ avidus. [a] *Homo temerarius & indoctus* enarrationes ſcripſit in Dioſcoridem, in quibus de rebus ſibi planè incognitis ſæpiſſimè diſputat: quamobrem meritò reprehenditur à Mathiolo. AMATUS LUSITANUS. a *Anno* 1550. *Geſn. Epiſt. pag.* 104.

Huic longè anteferendus ANDREAS LACUNA Segobienſis, Julii III. Archiater, qui non ſolùm Hiſpanica Linguâ commentarios adornavit in Dioſcoridem; ſed [b] annotationes in eundem, juxta vetuſtiſſimorum codicum fidem elucubravit. [c] Quo labore, inquit, dum fungerer, annotavi ſeptuaginta vel plures locos, in quibus Dioſcorides partim perverſus ab interpretibus Latinis, (maxime à Ruellio) partim mutilus ac truncus, partim genuina ſua priſcaque deſtitutus dictione conſpiciebatur. Quos omnes quàm accuratiſſimè fieri potuit, caſtigavi ac reſtitui, adjutus antiquiſſimo ac integerrimo codice manuſcripto. Graviter tamen accuſatur à Mathiolo tanquam plagiarius & imaginum corruptor. Siquidem Andreas à Lacuna, ait Mathiolus, [d] ſuperioribus annis non ſolum in ſuos in Dioſcoridem commentarios Hiſpanico idiomate conſcriptos majorem noſtrorum laborum partem tranſtulit; ſed imagines omnes antea à nobis traditas, artificum negligentiâ & illius parſimoniâ adeo deformes redditas, ut nihil nativi ſplendoris, qui in noſtris minoribus elucet, in iis conſpici poſſit. Præter Dioſcoridem opus etiam de plantis Ariſtoteli attributum interpretatus eſt. Obiit anno 1552. LACUNA. *Anno* 1552. b *Edita Lugd. Apud Rovillium* 1554. *in* 16. c *Lac. in Præf.* d *Math. in Præf.*

[e] HIERONYMUS BOCKIUS, vernaculè BOCK DE HEIDESBACH, notus nomine Tragi, natus eſt Heideſpachii, pago [f] Brettæ Philippi Melanchtonis patriæ vicino, ſub annum 1498. Mortuus autem 1554. 21. Febr. ætatis 58. Biponti vixit per aliquot annos, ubi hortum Ducis Ludovici Palatini Rheni, varii generis plantis inſtruxit. Mortuo verò Duce, Hornbacum venit, in collegium D. Fabiani cooptatus duas perſonas ſuſtinuit, & miniſtri Dei & naturæ, id eſt Concionatoris & Medici; atque in utruſque functione id conſecutus eſt, ut utrum Theologiæ facultate an Medicinæ excelleret, dubium faceret; utroque certè modo ſalutis erat. Poſtea Saræpontum ſe contulit à Philippo Comite Naſovienſi, cui jam in morbo periculoſo adfuerat, & quem priſtinæ ſanitati reſtituerat, invitatus. Saræponti Hiſtoriam herbarum condidit, in cujus præfatione beneficia quibus à Comite affectus, quæ magna & multa erant, honorificis ipſe prædicat verbis. Poſtea Hornbacum rediit, ubi tabe exhauſtus, mortuus eſt. In hac autem Hiſtoria quæ in libros tres diviſa eſt, à Davide Kybero Latinè reddita & 567. figuris adornata, de Stirpium differentiis & facultatibus; præſertim de iis quæ in Germania naſcuntur, fusè diſſerit. Icones non ſpernendæ ſunt, deſcriptiones ut plurimùm breviores, ideoque obſcuræ; denique laudes omnes adæquaſſet Tragus, ſi vires plantarum ſibi maximè perſpectas, quas plurimas certè perſpectas habuit, à facultatibus quæ antiquis innoruerunt, diligentius ſeparaſſet. TRAGUS. e *Melchior Adam.* f *Bretta non longè diſtat à Spirâ.*

JOANNES vel JANUS HAYNBUT, vel HAGENBUT, qui CORNARIUS appellatus eſt, quamvis Hagenbut fructum Cynorrhodonis ſignificet, Zu- CORNARIUS.

viccaviæ Miſniæ oppido [a] natus eſt anno 1500. Mortuus 1558. Anno vigeſimo primo Wittembergæ magiſter eſt renunciatus: mox anno 23. licentiatus Medicinæ: ſed cum doctrinam Arabum improbaret per Belgas ad Anglos & rurſus ab his per Galliam, Italiam petiturus, Baſileam venit. Commodum reperit ibi quod penitus interiiſſe creditum erat, medicos Græcos Hippocratem, Galenum, Paulum Æginetam, Dioſcoridem in Aldina Venetiis officinâ excuſos, & ad Joannem Frobenium paulo ante mortem tranſmiſſos. Hos auctores cum Hieronymus Frobenius hæres Cornario utendos dediſſet familiariter excepto & in amiticiam recepto, Italiam viſendi deſiderium in eo fermè reſtinxit, eumque annum ipſum Baſileæ detinuit. Ex illo porro tempore rejectis & neglectis medicis illis barbaris, quos novennium ipſum ſecutus erat, totum ſe ad Græcam medicinam contulit, Græciſque ſe totum addixit, quos ſecutus ad eorum imitationem Medicinam exercuit in Germania Northuſæ, Francofurti ad Mœnum, Zuviccaviæ. Docuit publicè in Marpurgenſi ac Jenenſi Academiis, non ſine laude ſua & auditorum fructu. Mortuus eſt Jenæ: Hippocratem è Græco in Latinum verſum dicavit Auguſtano Senatui, qui ſollicitante Claudio Pio Peutingero J. C. centum ſolaribus coronatis Cornarium anno 1546. eo nomine donavit. Scripſit ipſe in transferendo eo auctore ſe per petuis quindecim annis laboraſſe. Extat Galenus totus magna etiam ex parte per Cornarium Latinè loquens, reliquis aliorum tranſlationibus ipſius operâ caſtigatis. Eſt Cornarii Latinus Aëtius, qui univerſam medicinam ſexdecim libris includere conatus eſt. Dedit & Æginetam, qui idem quod Aëtius ſeptem libris efficere ſtudio habuit. [b] Quos ego, inquit Cornarius, Dolabellis noſtris adjectis ita dedolavi, ut ad nullas aſpretudines offendere poſſit, qui modò ipſe dedolatus ac lævigatus ad illos legendos acceſſerit. Ex Theologis etiam vertit Cornarius Baſilium magnum, Epiphanium, Chryſoſtomum. Ut ad rem Herbariam veniamus, Dioſcoridem tranſtulit & Emblemata ſingulis capitibus adjecit. [c] In quibus etſi rerum cognitio non admodum ultra quàm ab aliis locupletatur; vocabulorum tamen in utraque lingua vis ac proprietas plurimorum pulchrè explicatur, & genuina lectio paſſim, tum Dioſcoridis, tum Plinii locis innumeris invicem collatis reſtituitur. Adverſarium habuit Leonarthum Fuchſium, qui in pluribus locis ejus verſionem reprehendit. Cornarius pariter Fuchſium carpſit, maximè in eo libro cui nomen fecit *Vulpecula excoriata, ſeu Refutatio Hiſtoriæ Leonardi Fuchſii*, & in alio cui nomen eſt, *Nitra, ſeu Brabyla, pro Vulpecula excoriata aſſervanda*, alludens nempe ad Fuchſii nomen, quod Linguâ Germanica *vulpem* ſignificat.

[a] *Melchior Adam.*

[b] *In Epiſt. nuncup.*

[c] *Geſn. de Rei herbar. ſcript. ad Cord.*

GOUPYLUS. *Obiit anno 1560.*

JACOBUS GOUPYLUS Pictavienſis, Doctor medicus Pariſienſis, Græcè & Latinè doctiſſimus, extincto Sylvio, Principem in explicanda medicina locum Pariſiis adeptus eſt. [d] Dedit caſtigationes in Dioſcoridis libros breviſſimas ſed utiliſſimas, quibus contextus Græcus, collatis exemplaribus diverſis (excuſſis & manuſcriptis & locis veterum medicorum Dioſcoridem citantium & interpretationibus quibus Latinè recentiores quidam hujus ſcriptoris libros verterunt) emendatur, ſervatâ tamen ut plurimum Ruellii interpretatione. Trallianum, Actuarium, & alios, magnâ diligentiâ judicioque recognovit &

[d] *Geſn. de Rei herbar. ſcript. ad Cord.*

adnotavit. a Verùm gliſcentibus in Gallia civilibus diſcordiis, cùm turbulenti de plebe homines in muſæum quod pluribus voluminibus tum impreſſis tum manuſcriptis ornatum habebat, involaſſent, ſacramque illam ſupellectilem profanis manibus violaſſent ac diripuiſſent, tantum inde mœrorem collegit, ut extremum vitæ diem clauderet, ac Ecphraſim quam in omnes Hippocratis libros meditabatur, inchoatam relinqueret.

a *Sammarth. Elog. lib. 2.*

b Wembdingæ quod Rhætiæ eſt oppidum pulcherrimo loco ſitum, in ditione ducum Bavariæ, natus eſt LEONARTHUS FUCHSIUS anno 1501. Haibrunæ, Erphordiæ, Ingolſtadii ſe humanioribus litteris & Philoſophiæ addixit. Medicinæ doctor renunciatus Monacum Bavariæ migravit, ubi duxit uxorem. Ingolſtadium rediit, deinde Onoltzbachium ab illuſtriſſimo Principe Georgio Marchione accerſitus eſt anno 1528. iterumque Ingolſtadium petiit, & denuo Onoltzbachium; ſed tandem ab Ulrico duce Wirtembergico 1535. Academiæ Tubingenſi adjunctus, annis 35. præclarè docuit. Mortuus Tubingæ 1566. 10. Maii, ætatis 65. Vir fuit aſſidui laboris; Plantarum Germaniæ ſatis diligens explorator, quarum icones 510. amplioris formæ magno Herbariorum commodo primus exhibuit: ſed Dioſcoridi nimium addictus dum Germaniæ plantis ejus deſcriptiones accommodare conatus eſt, plurima abſurda confinxit, pluraque luce clariora eſſe affirmavit, quæ tenebris pluſquàm Cimmeriis involvuntur. Sibi tamen ineptè videbatur Hiſtoriam abſolutam plantarum tradidiſſe. c Neque ſane, inquit, peregrinarum tantum ſtirpium ſuaque ſponte in Germaniâ noſtrâ haud provenientium picturas dedimus, verùm etiam vulgarium, & earum quæ juxta ſepes & dumeta paſſim proveniunt. Idque ut faceremus, duabus potiſſimum rationibus moti ſumus. Primum ut Herbariæ Medicinæ ſtudioſi, earundem etiam hiſtoriam integram & in ordinem digeſtam haberent, quæ magna ex parte à veteribus non eſt tradita, apud recentiores verò non niſi manca & confuſa. Dein ne poſteris noſtris accidat, quod nobis eveniſſe nemini obſcurum eſt, ut ſcilicet quæ hodiæ ſunt omnibus notiſſimæ ſtirpes, illis prorſus incognitæ fiant. Nam quis eſt qui neſciat Dioſcordis ſæculo, pleraſque herbas tam notas fuiſſe, ut illum piguerit earundem notas quibus à poſteris ſuis agnoſcerentur, tradere? Quòd ſi tamen hodiè peritiſſimos etiam Rei Herbariæ homines perconteris, nemo erit qui eas agnoſcat. Sic fumum nobis vendidit Fuchſius: nam pro deſcriptionibus illis quas pollicebatur integris, ſola fermè verba Dioſcoridis repetere non dubitavit, nec viribus ab antiquis memoratis nonniſi pauca addidit, ſuis tribuens quas Dioſcorides, Galenus, cæterique plantis in Græcia naſcentibus tribuerant. Nam multò felicior fuit in interpretandis Hippocrate & Galeno, quorum vindex fuit accerrimus; quapropter plurima ſcripſiſſe quæ non intelligebat à pluribus accuſatur, & à d Franciſco Valleſio vir diligens magis in legendo quàm acutus in enarrando; ab Argenterio verò doctor ἀπλανέστατος dicitur. Summis tamen viris ſui temporis charus fuit: maximè Carolo V. Imperatori & Coſmo Florentiæ Duci: ab illo inſignia & ornamenta nobilitatis accepit: hujus ſtipendium egregium annuum recuſavit. Præter Apologiam adversùs Gulielmum Puteanum; Sebaſtianum Montuum; Jeremiam Thriverium;

FUCHSIUS. b *Melchior Adam.*

c *Fuchſ. Epiſt. nunc. Hiſt. plant. in fol.*

d *Lib. 4. Controv. cap. 8.*

Joannem Placoromum ; Egenolphum Typographum, & Gualterum Riffum: ſcripſit etiam adverſus Janum Cornarium, libroque nomen dedit *Cornarius Furens*. Cæterum Fuchſius Hiſtoriæ plantarum Epiſtolam affixit doctiſſimam, cui plurimùm ego acceptum refero, ut paret ex locis indicatis.

RONDELETIUS.

„ [a] Idem hic annus & nobis GUILIELMUM RONDELETIUM Montiſpeſſuli natum Medicinæ arte præcellentem abſtulit; à Franciſco Rabelæſo noſtrate nihilomnus contemptim appellatum in iis libris quos ingeniosâ magis quàm omnino irreprehenſibili jocandi libertate ſcripſit: & certè ejus ſcripta ejuſmodi ſunt, ut tantæ de ſe opinioni ſive excitatæ ſive ſparſæ non reſpondeant. Unum eſt quod hominis nomen maximè poſteritati commendavit; quod de Piſcibus edidit, ſed eo minore laude, quòd illud potius alienæ induſtriæ quàm ſuæ debuit, nimirum ex Guilielmi Pellicerii Epiſcopi Montiſpeſſulani, viri rara eruditione ornati, Commentariis concinnatum, quod doctiſſimarum annotationum quas ille in Plinium ſcripſerat, magno litteratorum diſpendio amiſſarum aut hactenus ſupreſſarum pars erat. Sammarthanus etiam Rondeletii opus non perfectum fuiſſe refert ſine Guilielmi Pellicerii doctiſſimi quoque viri auxiliaribus copiis, qui in caſtigando & explicando Plinio, naturam omnem evolverat, aditumque ad perfectam ejus conditionem ſtudioſis hominibus incredibili cum ſudore & induſtriâ muniverat. Sed multa ſunt quæ ab hâc ſententiâ me dimovent. 1. Laurentius Joubertus Monſpelienſis Univerſitatis Cancellarius, qui harum rerum teſtis fuit per plures annos, & Rondeletii vitam fuſo ſermone perſecutus eſt (in qua Pellicerium magnis præconiis excepit) affirmat Rondeletium uſum fuiſſe multos annos manu Caroli Cluſii maximi deinde nominis viri, in conſcribenda piſcium Hiſtoriâ, cui tandem extremum addidit ornatum Joannes Molinæus. 2. Vidi ipſe Aquis-ſextiis in Bibliotheca avunculi mei Joannis Scholaſtici Pitton, Medici eruditiſſimi, opera Plinii cum ampliſſimis notis manu exaratis à Guilielmo Pellicerio, in quibus certè nihil legebatur iis ſimile quæ Rondeletius commentatus eſt. Illæ autem notæ manuſcriptæ diu latuerant in Bibliothecâ Peireſchii nobiliſſimi ſenatoris Aquiſextienſis, ut [b] Gariel rectè indicaverat. 3. A Joanne Harduino viro ſummæ eruditionis, qui interpretatione & notis illuſtravit Plinii Hiſtoriam, refertur Pellicerium ipſum geminâ lucubratione etiam manu propriâ exaratam Bibliothecam Patrum Societatis Jeſu Collegii Claromontani donaſſe; quarum altera conſtat variantibus, ut aiunt, lectionibus plurimorum codicum, ad oram libris adnotatis; altera verò prolixior paulò notis & conjecturis in libros geographicos, tum ſparſis ſubinde veluti floſculis in librum octavum qui de animalium naturâ agit, in quo Ariſtotelem unum ſequitur: unde manifeſtè apparet Thuanum & Sammarthanum temerè ſparſo rumori de Rondeletii furto nimiam fidem adjunxiſſe. 4. Denique Monſpelii etiam viſuntur hodiernâ die, vivaria in quibus plurimi generis piſces alebat Rondeletius in villâ ſua, quam vocant *Lou Mas de Rondelet*. Magno certè argumento, perdoctum illum virum præter varias obſervationes quibus annuente Franciſco Turnonio Cardinali, Antverpiæ, Burdigalæ, Bayonæ, Romæ, Venetiis incubuerat, continuis etiam piſcium ſectionibus, eorum naturam exploraſſe. Hæc

[a] *Thuan. ad ann.* 1566.

In Elog.

In Vita Rond.

[b] *In Serie Præſul. Monſp.*

tamen non impediunt quominùs de his cum Guilielmo Pellicerio frequenter differeret, quem imprimis venerabatur, frequentissimè invisebat, & Historiæ naturalis cognoscendæ suasorem, auctorem, atque præceptorem appellare [a] solebat. PELLICERIUS enim post suam apud Venetos legationem, à Francisco primo, Monspeliensi pontificatu, cujus in diœcesi natus erat, honestatus; cum non levem religionis alienæ suspicionem ([b] propter quam anno 1552. in carcerem conjectus est) vitæque voluptatibus deditæ à se amovisset, [c] & cæcos calumniæ dolos opportunâ vitæ innocentiâ superasset, abdidit se in Monspeliensem illum secessum, ubi liber solutusque in dulci & optato Musarum sinu placidè ac lubenter acquievit, cùm in hunc usum bibliothecam haberet locupletissimam, innumerisque veterum manuscriptis, & aliis omnium generum codicibus undique conquisitis adornatam. Contabuitque miserabilis demum senex inter frequentes & acerbissimos cruciatus, erosis lento & insanabili vulnere præcordiis, incertum errore an culpâ pharmacopolæ certè pessimi, qui catapotia quædam ex malè tritâ Colocynthide fumenda ægrotanti obtulit. Valde autem delectabantur stirpium cognitione Pellicerius & Rondeletius. [d] In herbidis namque & amœnis maritis agri Monspeliaci, animi causâ, dum unà spatiarentur, ut narrant Pena & Lobellius, inibique Allium subodorarentur, illicò herbulam vixdum arreptam, & eminus conspicati, Scordium esse deprehenderunt; indidemque variis plantis in Galliam & Italiam missis, amicos verum esse Scordium monuerunt. [e] Simplicibus medicamentis dignoscendis & inveniendis summam operam collocavit Rondeletius, atque in eo multum excelluit, Dioscoridem primus Monspelii enarrans. Joubertus inter ejus opera imperfecta commentarios memorat in aliquot capita libri primi Dioscoridis; sed plura in Dioscoridem scripsisse apparet ex Epistolis Gesneri ad Joannem Bauhinum, à Gasparo Bauhino editis. Rondeletii in Discoridem dictata, inquit Gesnerus, servabo, donec ea quoque repetas. Multa in his utilia, jucunda, & antea mihi incognita deprehensisse me, ingenuè tibi fateor. Cæterum Rondelentius natus est Monspelii anno 1507. die 27. Septembris. Pertusii, quod urbecula est Galloprovinciæ, juvenis pædagogeiam exercuit. Aliquanto post tempore Lutetiam petiit ut litteris Græcis, quarum addiscendarum summo tenebatur desiderio, totus incumberet. Habitavit tum cum Joanne Guinterio Andernaco, quocum anatomiæ studiosius operam dare cœpit. Hac autem ita delectabatur, ut etiam filium mortuum secuerit, quo nomine permulti illum minus humanum censuerunt, & filiorum etiam gemellorum quos uxor uno partu enixa erat, secundinam in gymnasium afferri curaverit, ut minimè vulgaria super his doceret. Doctoratus Lauream consecutus est Monspelii anno 1537. Professor regius renunciatus anno 1545. Cancellarius verò Scholæ Monspelienſis anno 1556. defuncto Joanne Schyronio. Mortuus anno 1566.

[f] GULIELMUS TURNERUS Anglus, Medicinæ Doctor vir solidæ eruditionis & judicii, emisit plantarum Historiam Anglicè anno 1551. in quas figuras Fuchsii plerumque adhibuit. Nomina expressit Latinè, Græcè, Anglicè, Germanicè, Gallicè, ordinem alphabeti secutus.

Non reticendus est LUCAS GHINI Forocornelienſis, Medicus ingenii

a *Rond. in Præf. Hist. pisc.*

b *Joubertus in Vita Rond.*

c *Sammarth.*

d *Adv. 210.*

e *Joubert. ibid.*

Ex Vitâ Rond. à Joubert. scripta.

TURNERUS.

f *Raius.*

LUCAS GHINI.

a *Math. in Epiſt. nuncup.*

„ & doctrinæ ſingularis, qui a Piſis magnâ cum omnium laude medicam „ materiam multis jam annis profeſſus eſt. Is autem etſi nihil ediderit, præſtantium tamen virorum Cæſalpini, Anguillaræ, Maranthæ, Mathioli, & aliorum vel præceptor fuit vel amicus; nec ſolùm varias plantas mittebat ad ipſos; ſed ſuam de his ſententiam apertè declarabat. Qua in re non parum ad auctorum enucleationem & Rei Herbariæ incrementum contulit. Primùm Horti Piſani præfectum fuiſſe refert Caſtellus.

MATHIOLUS.

„ b Tridenti, ubi domicilium fixerat, inquit Thuanus, peſte abſumptus

b *Thuan. ad ann.* 1577.

„ eſt anno 1577. Petrus ANDREAS MATHIOLUS, Senis nobiliſſima „ Etruriæ civitate Franciſco Mathiolo & Lucretia Bonninſegnia natus, „ qui annos cum ſæculo numerabat, magni nominis medicus & impri„ mis famoſo illo Botanico opere toties recuſo clarus. Longè aliter de Mathiolo judicandum cenſeo; nam Archiater ille Cæſareus, etſi in antiquiorum lectione apprimè verſatus eſſet, plantarum tamen vulgarium adeò ignarus fuit; ut vix unam è nongentis & ultra, de quibus locutus eſt, accuratè deſcripſerit aut depingi curaverit. Nihil prorſus ex ſe cognovit,

c *Math. Epiſt. lib. 4. ad Mavantam.*

quæ ab aliis accipiebat, ad Dioſcoridis verba protinus referens. c Nec „ negaverim, ut fatetur ipſe, plures (rectius dixiſſet omnes) me dediſſe „ plantarum imagines, quæ ex ſiccis plantis ad me tranſmiſſis delineari „ curaverim; ſed affirmaverim etiam, quòd aquæ egelidæ maceratione „ contractas à ſiccitate rugas adeò in iis extenderim, ut hac ratione redivivæ „ & parum admodum à viridibus diſtantes viderentur. Quapropter non mirum ſi florum & fructuum picturæ à naturali ſtatu plerumque recedant.

d *Math. ibid.*

„ Pictori etiam vitio dabat, quod nonnullæ ex his erant falſæ. d Ille enim „ Goritiâ Venetias profecturus, ſuſceptas ante plantas in itinere amiſit. „ Quapropter veritus ne ipſius ægrè ferrem negligentiam, ſi id reſciviſſem, „ revocata in memoriam Apii & Piſtaciæ facie, illas memoriter delineavit „ & excidendas curavit, non ſine magna animi mei indignatione. Mathiolus pictore ſuo impudentior multas delineari juſſit ex proprio marte ad Dioſcoridis deſcriptionem accommodatas. Malè autem excuſari videtur à Maranta,

e *Maranta Epiſt. ad Math.*

„ qui e ſi ſtatuis inquit, ob antiquitatem mutilatis ex alieno marmore vel „ naſum vel aures, aut aliud membrum adjungere licet, quo pulchrior uni„ verſa facies ſpectetur, tametſi incerti ſimus an veram illius membri effi„ giem fuerimus aſſecuti; cur etiam depictis plantis aliquid addere non „ liceat, quod vel viderimus, ſed nunc ejus partis facultas non ſit; vel non „ viderimus, duce tamen Dioſcoridis deſcriptione accommodemus, dum„ modo clariorem ita ejus cognitionem fore ſperamus? His omnibus de cauſis commentariorum Mathioli exemplaria, quæ ſupra triginta duo millia ven-

f *Column. in Præf. 1. part.*

dita feruntur, iconum ſpectaculo plures delectarunt quàm erudierunt. f Sed „ quàm indignè, ut ait Columna, picturis illis artificiosè mutilis nos atque „ ſe ipſum deceperit, pudet referre. Solebat etiam Mathiolus nonnullas icones fictitias, tanquam Apelles poſt tabulam, exponere, exploraturus quid de his ju-

g *Adv.* 117.

„ dicaretur, eaſque ſupreſſurus, ſi minus feliciter exciperentur. g Cujus pictu„ ræ, obſervantibus Pena & Lobelio, cùm eum puduiſſet, poſtremò de ultimis „ commentariorum interpolationibus curavit expungendam, nullam interim „ in hujus miſellæ ſubreptitiam locum ſuffecit, ac ne verbulum quidem ſubdidit,

qua

quâ id de causâ dempſiſſet.[a] Videant ergo lectores qualiter ſe extricent ex Mathioli ſcriptis. Ejus integritas nequaquam probari videtur ex plantis quibuſdam Indicis ad icones ſuas nonnihil accedentibus. Ex infinito enim plantarum numero quo tellus ornatur, vix fieri poteſt, quin nonnullæ quodammodo referant icones, non dico Mathioli, ſed eas, quæ à pictoribus in periſtromatis & tapetibus fingi ſolent. Sic *Arum cauleſcens*, *Rumicis agreſtis foliis*, *ſibi invicem implicitis*, *Virginianum Pluk. Phytogr. Tab.* 271. *fig.* 2. Dracunculum majorem Math. non malè repræſentat. An plantam è Virginia delatam viderit Mathiolus, judicent alii. Inſuper Mathiolus medicamenta quàmplurima non contemnenda nos docuit, nec eo nomine ſua laude fruſtrandus eſt. Oratione utebatur gravi, politâ; ſed nimiùm mordax neminique parcens adverſarios crudeliter laceravit. [b] Scimus inquit jamdudum non deeſſe atræ farinæ nonnullos, qui libellis contra nos ſcriptis, conatus noſtros obſcurare nituntur; nixi tamen ſophiſmatibus, fucatis mendaciis, jurgiis & conviciis. Ego autem cùm hos verius aſinos quàm homines exiſtimem, in plateis laſcivientes, pedere ſinam ad ſanguinem uſque. Horum commentitiæ vanitates, quæ calumniis, captiunculis, maledictis atque etiam blaſphemiis nituntur, comites, aſſeclas, & promotores tantùm habebant blaterones, vitilitigatores, ſophiſtas, maledicos, ſycophantas, ſuſurrones, nebulones, invidos detractatores, impoſtores, impudentes, temerarios Thraſones, Gnatones, & alios quotquot habentur hujuſce diabolicæ factionis homines. Ex ungue, ut aiunt, cognoſcitur Leo: quamobrem nihil mirum ſi ab Amato Luſitano, Geſnero, Guilandino Columna, Lobelio, Pena, Joanne Bauhino, aliiſque vehementer acceptus fuerit.

[a] *J. Bauh.* 2. 439.

[b] *Math. in Præf.*

[c] BARTHOLOMÆUS MARANTA Venuſinus Medicus condidit Methodi cognoſcendorum ſimplicium medicamentorum Libros tres eleganter profectò & eruditè, qui ad Dioſcoridis innumera loca rectè intelligenda adeo utiles ſunt, ut commentarii quidam in ejus libros, non Grammatico tantùm ſed philoſophico more inſtitui videri queant. [d] Doctus quidem vir Maranta, ſubtili acrique ingenio fuit, & in Stirpium obſervatione iiſque in examinandis diligentiâ profectò admirabilis, ut ex ejus Methodi & Theriacæ voluminum lectione patet. Utinamque plures Marantæ nunc viverent. Obiit anno 1554.

MARANTA.

[c] *Geſn. de Rei herbar. ſcriptor. ad Card.*

[d] *Col. part.* 1. *pag.* 16.

[e] ADAMUS LONICERUS Heſſus natus Marpurgi anno 1528. die 10. Octob. parentem habuit & virtute propria, & eruditione præclara inſignem Joannem Lonicerum Orteranum, ex Comitatu Mansfeldenſi oriundum, Profeſſorem trium linguarum in Univerſitate Marpurgenſi. Per ſeſquiannum Matheſim docuit Marpurgi, poſtea Doctor medicinæ factus, nuptias celebravit cum filia Chriſtiani Egenolphi Hadamarii, civis Francofurtenſis, qui primus Typographiam in Remp. Francofurdianam invexerat. Cùm Moguntiam Academiæ litteris vocaretur ad Medicinæ profeſſione inibi obeundam, procurante ſocero ſuo Egenolpho, à Francofurtenſi Senatu Medicus ordinarius, honeſto oblato ſtipendio adoptatus eſt anno 1554. quam ſtationem magna cum fide, nec ſine gloria ſtrenuè defendens, annos triginta duos continuos, tandem obiit anno 1586. die 19. Maii, ætatis 58.

ADAMUS LONICERUS.

[e] *Boiſſard Icon. tom. III.*

„ Quid in Re Herbaria præſtiterit, teſtantur tum Botanicon, tum Hiſtoria „ plantarum diverſimodè ab ipſo Latinè ſcripta, typiſque Egenolphianis edi- „ ta, quæ utraque ab Euricio Cordo ipſe ſtudioſus olim ut plurimùm exce- „ perat. Teſtatur & Herbarium vernaculâ linguâ ſub ejus nomine publica- „ tum, quod Eucherius Roëſlin, ejuſdem Reipublicæ Francofurtenſis Medi- „ cus ordinarius, priùs dum viveret, pro Egenolpho aliquoties editum „ adornaverat. Lonicerus verò poſteà toties recudendum, probè reviſum & magna parte auctum, bono jure ſuum fecerat: ut qui & ipſe cohæres eſſet inter Egenolphicos. [a] Joannes Bauhinus de Lonicero rectius judicat, cùm ait ipſum ſua Botanica ex Trago conſarcinaſſe.

a *J. Bauh. I. 520.*

Nec defuerunt iiſdem temporibus viri generoſi, qui vel in utraſque Indias ſe contulerunt, Aromata, plantaſque rariores inquiſituri, vel de iiſdem in orbem noſtrum delatis abundè tractarunt, GARCIAS AB HORTO, CHRISTOPHORUS A COSTA, NICOLAUS MONARDES, GONSALVUS FERDINANDUS OVIEDO, FRANCISCUS LOPEZ DE GOMARA, JOANNES FRAGOSUS, HUGO LINSCHOTANUS, JOANNES LEIRIUS, FRANCISCUS HERNANDEZ, FRANCISCUS XIMENEZ, JOSEPHUS A COSTA, & qui eandem viam non longè ab ævo noſtro tenuerunt JACOBUS BONTIUS Roterodamenſis, GUILIELMUS PISO Medicus Amſtelædamenſis, ejuſque domeſticus GEORGIUS MARCGRAVIUS LIEBSTAD, cæterique.

DALECHAMPIUS. *Obiit anno 1587.*

Inter eos qui noſtrarum plantarum cognitioni magis dediti fuere, emicuit JADOBUS DALECHAMPIUS Cadomenſis, qui maximam vitæ partem egit Lugduni inter medendum, cum civium, tum doctorum virorum magna exiſtimatione. Ex recentioribus, primus ille conſcribendam Hiſtoriam univerſalem ſtirpium ſuſcepit; ſed oneri impar, pluribuſque occupatus ac impeditus negotiis, hoc opus abſolvere non potuit. [b] Quamobrem à Guilielmo Rovillio Typographo Lugdunenſi diligentiſſimo hæc provincia demandata fuit Joanni Molinæo perdocto medico, Guilielmique Rondeletii medici præſtantiſſimi & in plantis examinandis exercitatiſſimi alumno, diſcipulo & per multos annos convictori. Molinæus ergo adjutus ſubſidiario conſilio Dalechampii Hiſtoriam generalem plantarum, quæ vulgo dicitur *Hiſtoria Lugdunenſis*, perfecit: Dalechampius enim ultro de ſingulis ejus commentationem partibus & quid ſentiret expoſuit, & liberaliter commodavit quidquid jam imaginum & hiſtoriarum collegerat. Hæc ſi ita ſint, ut res apertè declaratur in Præfatione Hiſtoriæ Lugdunenſis, non tam Dalechampio quàm Molinæo errores, qui in hoc opus irrepſere, tribui debent, quos tamen affirmare poſſim longè pauciores eſſe quàm C. Bauhino viſi ſunt in iis animadverſionibus quas fecit in Hiſtoriam Lugdunenſem, quam Molinæum corrupiſſe affirmat Lobe- „ lius: [c] Rerum ignoratione, inquit vir alioqui doctiſſimus & Philoſophus & „ Phyſicus, perdidit egregium illud opus elegantiſſimè à Guilielmo Rovillio „ liberaliter, maximiſque impenſis excuſum clariſſimi eruditiſſimique & „ amiciſſimi viri D. Jacobi Dalechampii doctiſſimè auctum operâ & ſtudio „ D. Joannis Bauhini, Ducis Wirtembergenſis Medici clariſſimi, collegæ „ quondam & convictoris Montiſpeſſulani ſuaviſſimi. Conjici etiam poteſt „ ex Epiſtola quadam Geſneri quæ occurrit inter eas quæ à C. Bauhino „ editæ ſunt, Joannem Bauhinum Hiſtoriæ Lugdunenſis correctioni in-

b *In Præf. Hiſt. Lugd.*

c *In Pharmac. offic. Rond. pag. 58.*

cubuiſſe. Miror autem, inquit Geſnerus ad eum ſcribens, te celare me inſtitutum tuum circa ſtirpium commentarios, & tunc demum de ſolis arboribus te aliquid moliri ſignificare: cum jam pridem ex aliis intellexerim te univerſam ſtirpium Hiſtoriam perſequi, & quæ D. Dalechampius habebat ab eo te accepiſſe omnia: quod ut felix fauſtumque ſit opto, & ex animi ſententia eveniat. Quæ de Hiſtoria Lugdunenſi illuſtriſſimus Senator Jacobus Auguſtus Thuanus refert, digna ſunt quæ hîc annotentur.

[a] Cùm enim Lugduni eſſet, Torneſii & Rovillii Librariorum apothecas evolvit, & Jacobum Dalechampium vidit, qui tum in ſuo Plinio occupabatur, & Herbario à Rovillio inſtituto dabat operam: in quo id obſervandum quod ab ipſo Dalechampio reſcivit, & ut omnes ſciant publicæ utilitatis intereſt, opus illud à diverſis 30. ferè annorum ſpatio congeſtum & concinnatum fuiſſe, & jam typis majorem partem mandatum, cum Dalechampius ei ultimam manum impoſuit: quo factum ut quædam accuratius, quædam minus diligenter ſcripta, quædam etiam repetita & interpolata reperiantur, ita tamen ut poſteriora ſemper ſint meliora.

a *Thuan. lib. 2. Comment. vitæ ſuæ.*

[b] Majorem Trago præceptore ſuo laudem promeretur JACOBUS THEODORUS TABERNÆMONTANUS, ut qui ipſe magiſtri exemplo de Facultatibus plantarum plurima nova tradiderit: quo majore nunc jure dolemus primam tantum partem operis ampliſſimi ab auctore ipſo eſſe abſolutam, ſecundâ ſcilicet & tertiâ ab alio quodam elaboratâ, non malè quidem, infra tamen illam laudem quam Tabernæmontano poſterius debet. [c] Jacobus Theodorus à patria Tabernæmontanus dictus: quippe Tabernis montanis, *Berg Zabern*, oppido in ditione Principum Bipontinorum natus eſt. Initio pharmacopæum egit in oppido *Kronweiſſenbourg*. Poſteà in Galliam profectus, teſtimonium ſuorum in Re Medica profectuum petiit, ac titulo doctoris eſt ornatus; exinde ad ſuos reverſus Medicinam fecit, non ſolùm apud plebeios, ſed etiam apud principes viros. E vivis exceſſit Heidelbergæ anno 1590. In Medicina facienda extra Theriacam & Mithridation, pauciſſimis uſus eſt exoticis, domeſticis ſimplicibus contentus. Certè Tabernæmontanus fuit vir diligens, & Rei Herbariæ maximè ſtudioſus: in eo præcipuè laudandus, quod præter multarum plantarum ſibi propriarum notitiam, de viribus etiam vulgatiorum optimè ſcripſerit. Vehementer tamen in ipſum Joannes Bauhinus & Lobelius invecti ſunt. [d] Taceo, inquit Lobelius, hujus ævi tranſcriptorum vernaculo idiomate, nec non Tabernæmontani & Typographi ſui ſubreptitia, qui icones laboribus noſtris & ære Plantiniano pictas & ſculptas taciti, cati, & cum cautela, inſalutato hoſpite aut auctore, ſcriptis ſuis inſeruerunt, & propria, maximâ impudentiâ, fecerunt.

TABERNÆMONTANUS.

b *Conring. Introd. in Art. med.*

c *Melchior Adam.*

d *In Pharmac. officin. reſtit. pag. 59.*

[e] Icones verò Tabernæmontani tum & Lobelianas nonnullas uſurpavit JOANNES GERARDUS Anglus, natus Nantwici in Comitatu Ceſtrienſi; nec plures ex ſuis adhibuit quàm ſexdecim in ea Hiſtoria plantarum quam Anglicè ſcripſit. Linguarum mediocrem aut nullam habuit peritiam. Hujus operis potiſſima pars & quaſi corpus ſunt Pemptades Dodonæi Anglicè redditæ à quodam Doctore Prieſt, quas Gerardus ferè integras tranſumpſit; hoc ut celaret, mutavit Dodonæi methodum in Lobe-

GERARDUS.

e *Raius. Anno* 1597.

„ lianam, à Graminibus & Graminifoliis initium ſumens. Huic verſioni
„ Dodonæi addidit inſuper nonnullas plantas è Cluſio, alias ex Adver-
„ ſariis Penæ & Lobelii. Ex ſuis circiter quatuordecim non antè editas:
„ aſſumpſit verò icones Tabernæmontani, quas ſæpius imperitè confudit &
„ tranſpoſuit.

CAMERARIUS. a *Melchior Adam.*

„ Gerardo longè majorem famam ſibi comparavit eruditione & arte Me-
„ dica inſignis [a] JOACHIMUS CAMERARIUS, Reipub. Norin-
„ bergenſis Medicus. Natus eſt Norinbergæ, die 6. Novembris 1534.
„ Mortuus verò 1598. die 11. Octobris, ætatis 64. Puer apud Melanch-
„ thonem egit Wirtembergæ, & Lipſiæ Medicinæ ſtuduit. Deinde per
„ biennium vixit cum Craone Uratiſlaviæ. In Italiam miſſus auditor fuit
„ Fallopii, Capivaccii, Trincavellæ, Aquapendentis, Aldrovandi. Romæ
„ Medicinæ doctor eſt renunciatus anno 1552. 27. Julii; ad ſuos rever-
„ ſus cum ſingulari laude & ſucceſſu, Medicinam exercuit à principibus
„ viris expetitus; Carolo Cluſio & Proſpero Alpino familiariſſimè uſus eſt.
„ Plurima etiam ad ipſum miſerunt Joſephus de Caſabona magni Ducis
„ Etruriæ, ut vocant, Simpliciſta, Jacobus Dalechampius Lugdunenſis me-
„ dicus, Bernardus Paludanus, Thomas Penneus Londinenſis, Joannes
„ Aicholtz Viennenſis Medicus, Nicolaus Raſſius Chirurgus regius in Gal-
„ liâ, Joannes Antonius Sarracenus Lugdunæus, & alii quamplures; ipſe
„ viciſſim illis & ſi qui alii exoticis plantis delectarentur ex ſuo horto
„ quidquid potuit, ultrò communicavit. Conciliavit hoc ſtudium Camera-
„ rio inprimis illuſtriſſimi Principis Wilhelmi Haſſiæ Landgravii gratiam;
„ nam cùm & ipſe hortenſi ſtirpium curâ admodum delectaretur, ad hor-
„ tum ſuum quem Caſſelis inſtruxerat amœniſſimum, exquiſitius adornan-
„ dum, Camerarii operâ uſus, eumque quamdiu vixit, ſummo favore eſt
„ proſecutus. Habuit in convictu ſuo ſemper unum atque alterum Rei Herba-
„ riæ ſtudioſum, & imprimis ſororis ſuæ filium JOACHIMUM JUNGERMANUM
„ Lipſienſem, ad miraculum uſque eruditum juvenem, & prorſus natum ad
„ Rem Medicam & imprimis Herbariam; qui cùm imitatione Cluſii, Proſ-
„ peri Alpini, Rauvolfii, & aliorum peregrinationibus variis & imprimis in
„ Palæſtinam aliaſque Orientales regiones ſuſceptis, tandem in mari Pelo-
„ ponneſiaco navigans, ex contagioſo morbo periiſſet, dici non poteſt quàm
„ graviter optimus Camerarius caſum illum tulerit; non tam quod amiſiſſet
„ quem filii loco, propter inſignes animi dotes dilexerat, quàm quod Reſpu-
„ blica litteraria tanto fructu caritura eſſet, quem ipſo vivo percepiſſet, cùm
„ quidem una cum ipſo obſervationes etiam Hodæporicæ illius interiiſſent. At-
„ que ut appareat quàm fuerit cupidus Camerarius hac in parte juvandi Rem-
„ publicam non exiguis ſumptibus à Gaſparo Wolfio Tigurino Medico Conradi
„ Geſneri Bibliothecam Herbariam & opera Botanologica imperfecta, quæ ille
„ ſupremis tabulis Wolfio legaverat, ſibi coëmit. Fuerunt in illa icones planta-
„ rum non paucæ ligno inſculptæ, & ad vivum permultæ ſtirpes admodum ac-
„ curatè depictæ. Item collectanea quædam βοτανολογικα, undè facilè apparuit
„ plurimum Rei Herbariæ Hiſtoriam Geſnerum meditatum fuiſſe. Ejus igitur
„ exemplo, ut Camerarius, propoſiti laudabilis ſpecimen aliquot daret, Patri
„ Andreæ Mathioli Herbarium latinè & Germanicè novis figuris & obſervatio-

nibus à ſe illuſtratum & auctius redditum edidit, quod hactenus ſæpius recuſum verſatur in omnium manibus. Collegerat autem jam plurima quæ ad majus illud opus Botanicum à Geſnero cœptum perficiendum deſtinaverat, cui fecerat titulum παραλειπόμενον Rei Herbariæ, in quo potiſſimum ab aliis ſcriptoribus derelicta, vel non accuratè deſcripta, ipſe plenius, additis ſimul pluribus remediis & ſingularibus obſervationibus longo à ſe uſu deprehenſis tractare decreverat; ſed functionis ipſius catenati labores, peregrinationes variæ, valetudinis etiam infirmioris incommoda, tam præclarum opus ut abſolveretur, non conceſſerunt. Rerum etiam naturalium, foſſilium, lapidum, metallorum, & id genus aliorum variorum diligentiſſimus fuit indagator, ut in ipſius Muſæo velut epitomen orbis quis conſpiceret: undè cùm viris quibus talia curæ, imprimis cum Ferdinando imperante, Joanne Baptiſta Porta Neapolitanis, Franciſco Calceolario Veronenſi, Joanne Vincentio Pinello, Bernardo Paludano, Felice Platero, & aliis litterarum atque communicationis liberalis perpetuum ipſi commercium interceſſit. a Ejus obſervationes Botanicæ necdum æditæ. De natalibus plantarum rariorum tam in Germania quàm in aliis regionibus naſcentium locis, in quibus ſecundum litterarum ſeriem loca quibus perveniunt certa, cum vernaculis appellationibus & euporiſtis ac familiaribus remediis diligenter exponuntur. Ejuſdem de Cultura plantarum quarundam generi humano imprimis utilium lib. 2. quæ ut deſideratiſſima unà cum Paralipomenis Botanicis aliiſque poſthumis filios ab obitu publica facturos confidimus. In ejuſdem porro Bibliothecâ delitescit etiamnum Hiſtoria Plantarum Geſneriana ad eundem pro editione tranſmiſſa. Perierunt forſan hæc omnia, vel ſaltem ad nos non pervenerunt; ſed ſi ab his quæ Camerarius vivens edidit de ejus Scientiâ Botanica judicare liceat, longè inferiora videntur auctoris famâ. Quid enim ex ſe ipſo præſtitit Camerarius? Mathiolum exornavit iconibus Geſneri; ſed ineptè de plantis ipſis locutus eſt. Horto verò Philoſophico ac Medico Geſneri ſpoliis etiam locupletato, ſi obſervationes ex Anguillaræ Epiſtolis ſumptæ demantur, pauca relinquentur quæ legi mereantur. Majorem laudem conſecutus eſſet, ac Geſneri deſiderium quodammodo legiſſet, ſi ſupellectilem ejus Botanicam, qualem à Wolfio emerat, publici juris feciſſet.

a *Schenec. Biblioth. iatric.*

Cum Camerario conjungi debet JANUS ANTONIUS SARRACENUS Lugdunæus, cujus demum ſummâ curâ & diligentiâ Dioſcoridis opera ſi priſtinæ dignitati non fuerint reſtituta, ſummum tamen nitorem adepta ſunt: b nec adeò multùm ſupereſt quod intelligi nequeat, ſi Conringio credamus. Sarracenus enim plurimorum codicum peritus & cæterorum interpretum labore adjutus, pro immenſa qua valebat eruditione & utriuſque linguæ cognitione ita ſe geſſit, ut parùm abſit quin ne latum quidem unguem à Dioſcoridis mente receſſerit, ac interim Pliniani ſermonis puritatem mordicus retinuerit, quod profecto tunc temporis ſummum fuit Herbariorum votum, ne dicam peccatum. Plinius autem eruditiſſimus vir, in Re Herbaria vix fuit tyro, c ita parum profuit illi αὐτοψία plantarum quas in Hortulo alebat Antonius Caſtor.

SARRACENUS, *anno* 1598.

b *Conring. introd. in Art. med.*

c *Salmaſ. proleg. in libr. de Homonym. Hyl. iatric.*

Doctis interim & bonis viris inſtitutum antiquiores interpretandi & enucleandi, in beneficii loco deferendum eſt; ſed nimium fortaſſis operæ & temporis poſuerunt in conquirendo inani theſauro. Melius haud dubiè ſibi nobiſque conſuluiſſent, ſi capto qui ex veterum operibus percipi poterat fructu, audacius ad naturæ ſinum, quæ ſeſe omnibus manifeſtat,

Vivebat anno 1520. „ confugiſſent. Qui de herbis dicturus eſt, inquit Collinutius, eum ego non „ tam librorum quàm telluris, non tam litterarum quàm agrorum ſtudio„ ſum eſſe oportere cenſeo. Tantum abeſt ut id conſilii caperent, quin potiùs conatus omnes adhibuerint in congerendis & conciliandis pluribus auctorum locis in quibus Plantæ de quibus diſceptabant ſibi videbantur adumbrari. In hoc fermè omnes erraſſe videntur quòd ſingulis penè herbis ſua ex Dioſcoride aut Theophraſto nomina accerſere voluerint: quaſi verò Dioſcorides & Theophraſtus omnium regionum plantas deſcripſerint. Hinc mirum dictu quàm interdum temerè admodum probatas, & multis jam annis receptas Dioſcoridis aut Theophraſti lectiones immutare ac depravare coacti fuerint, ut eorum verba ad propoſitam ſententiam adducerent, exiſtimantes apud nos planè eaſdem inveniri plantas, quas nobis Græcia, Aſia, Africa commendarunt. Mathiolus ſuis commentis tantum tribuit, ut nonnullas plantas incidi curaverit, falſa deluſus imagine quam in mente, ex Dioſcoridis verbis ipſe ſibi finxerat. *Ibid.* Memorat etiam Salmaſius ſe vidiſſe Codicem Græcum Dioſcoridis ante mille annos exaratum, in quo icones plantarum pictura oſtendit elegantius quàm verius expreſſas; ex verbis quippe Dioſcoridis adumbratas ab antiquario quàm ex autopſia ad fidem exhibitas.

Vix induci poſſum ut credam antiquiores, ſi lucis uſurâ interim fruerentur, agnituros opera quæ hodie ſub proprio eorum nomine circumferuntur. Vix Theophraſtus, vix Dioſcorides faterentur plantas octoginta vel centum à commentatoribus compertas fuiſſe, eaſque potius de manu in manum, aut aiunt, traditas, quàm ex deſcriptionibus erutas eſſe. Ad cæteras verò aſſequendas nulla certior, faciliorque videtur via, quàm ea quæ ducit ad ea loca in quibus majores ipſi plantas inveſtigarunt. Quæ Dioſcoridi obviæ fuerunt, eædem peregrinantibus in iiſdem locis procul dubio occurrerent, & ſi conjecturæ locus detur in re adeo obſcurâ, longè tutius eſt conjecturam facere in Græcia vel in Ægypto, quàm Pariſiis & Londini. Quid enim affirmari poteſt ex brevi deſcriptione in qua planta quæ inquiritur cum ignotiori comparatur? Plurimum fortè caperent auxilii, qui ſeſe ad Orientem eo animo conferre vellent ex vocabulorum, quæ nunc ſunt in uſu in iiſdem regionibus, affinitate cum antiquioribus: nec virium uſus fortaſſis penè obſolevit. Demum ſperandi locus eſt, fore ut hac arte diſſolverentur difficultates plurimæ, quas Bellonius, Rauvolfius, Guilandinus, Proſper Alpinus peragratis Græcia, Ægypto & Aſiâ non enodarunt.

BELLONIUS. [a] *Cluſ. in Epiſt. dedicat. Oper. Bellon.* „ PETRUS BELLONIUS Cenomanus [a] fuit vir indefeſſi ſtudii, quem„ admodum ex ejus lucubrationibus quas partim Latino, partim Gallico „ ſermone ipſi naturali evulgavit, perſpicere licet. Nam extant libri de „ coniferis Arboribus & perpetua fronte virentibus, de admiranda veterum

fabricarum ſtructurâ, de medicato funere, Latinè ab ipſo conſcripti. Gallicè verò libri de Avibus, de Piſcibus. Itinerarium, de neglecta plantarum Culturâ, de Serpentibus & inſectis. Tum commentaria in Dioſcoridem, & de agricultura librum, alia præterea quædam meditabatur; ſed laudabiles ipſius conatus inopina mors, nefarii latronis manu illata, interrupit non ſine magno litterariæ Reipublicæ diſpendio. Quapropter vix mihi ſuadere poſſum quod clariſſ. viri Thuanus & Sammarthanus affirmarunt, Bellonium Petri Gillii ſcripta ſubripuiſſe ac pro ſuis edidiſſe, cùm Opera Bellonii Pariſiis edita fuerint anno 1553. & teſte Thuano Romæ perierit anno 1555. [a] Petrus Gillius Albienſis qui ad exactam utriuſque Linguæ antiquitatis, veterum ſcriptorum, bonarum diſciplinarum, ac præcipuè rei naturalis cognitionem, indefatigabile longinquas regiones luſtrandi ſtudium attulerat, quo incitatus per 60. ampliùs annos inſtituta per Græciam, Aſiam utramque & majorem Africæ partem diligenti peregrinatione, partim ut Græcos libros, ſic enim à Franciſco I. juſſus erat, undique colligeret, partim ut multorum locorum poſitum deſcriberet. Mortuo eo diu vagatus, cum raro Dei beneficio ex Gerbenſium piratarum manibus elapſus eſſet, tamdem in familiam munificentiſſimi litterarum patroni Georgii Armeniaci Cardinalis, qui Romæ regis negotia procurabat, tanquam in tutiſſimum portum ſe contulit, ubi dum ordinandis ac recolligendis, quas tanto tempore ſparſim congeſſerat narrationibus, dies noctibus continuat, ardentiſſimâ febre correptus diem ſupremum clauſit annos natus 65. & ad B. Marcelli funeratus eſt. Scripta ejus ne perirent ejuſdem Armeniaci Cardinalis in clientem amor & propenſum ad rem litterariam juvandam ſtudium, prohibuit, qui partem majorem eorum in Galliam adferri juſſit & publicanda curavit. Pars tamen eorum (pergit Thuanus) à Petro Bellonio Cenomano amanuenſi & peregrinationum per aliquot annos comite ſubrepta creditur, qui ea ſuo non Gillii nomine poſtea evulgaverit, tamen vel plagiarius non mediocrem à litteratis gratiam inivit, cum quod multi faciunt, ille publico minimè invidit.

[a] *Thuan. ad ann.* 1555.

LEONARDUS RAUVOLFIUS [b] in Orientales regiones in quibus multa naſci nobis non ſat cognita dedicerat, navigare in animum ſuum induxit, & anno 1573. Maſſiliæ navim ingreſſus, in Orientem non ſine periculo venit, ubi Syriam, Judæam, Arabiam, Meſopotamiam, Babyloniam, Aſſyriam, Armeniam cum præſenti ſæpe vitæ diſcrimine peragravit. Eâ in peregrinatione non ſolum mores, ritus, ceremonias, religiones tam Mahumetiſtarum quàm Chriſtianorum varias vidit, atque obſervavit; ſed herbas quoque frutices, plantas, & ejuſmodi alia ad Rem medicam facientia diligenter collegit, adſervarit, & ſecum in Germaniam exportavit. Scripſit Hodæporicon ſive Itinerarium in Syriam, Judæam, Arabiam, Meſopotamiam, Babyloniam, Aſſyriam & Armeniam, quod in ſex partes diſtinxit, quibus plurima rara de omni Medicâ materiâ obſervata tradit. Quarta illius pars quæ continet plantarum Ægyptiarum & Syriacarum icones, figuras, & hiſtorias Latinè exivit cùm Hiſtoriæ plantarum Lugdunenſis appendice. Cæterum Rauvolfius floruit circa annum

RAUVOLFIUS.

[b] *Melchior Adam.*

„ 1583. Occoni alicubi Daſylycus dictus patriam habuit Auguſtam Druſi. „ Ex Germania maturè in Italiam ac Galliam ubi Medicæ Artis ſtudium „ tunc ut cùm maxime florere judicabatur, miſſus doctoribus Medicis tum „ temporis clariſſimis operam dedit, ac imprimis Herbariæ Rei ſtudio „ incenſus cùm Hieremia Martio poſt Medico Auguſtano circa Montem- „ peſſulanum ſæpiuſculè & montes & valles & campos perreptando ſex- „ centa ſimplicium (quæ vocant) genera collegit, inque uſum medicum „ exportavit. Laudabat inter alios præceptorum fideliſſimum Guilielmum „ Rondeletium Academiæ Monſpelienſis profeſſorem clariſſimum.

De Guilandino & Proſpero Alpino agemus inter Profeſſores Botanices Horti Patavini.

Infelicitatem Herbariorum in interpretandis antiquis abundè compenſarunt aſſiduis ſuis laboribus ſummi viri, qui deficienti ſæculo præterito & incipiente eo quod deſinit, Botanicen utilius excolentes, fabulis ſuperſtitionibuſque rejectis, maxima plantarum parte in Europa naſcentium, eam locupletarunt, non religiosè admodum anxii de Theophraſti aut Dioſcoridis ſententiâ.

DONONÆUS. Multùm profectò debemus lucubrationibus REMBERTI DODONÆI „ Mechlinienſis Archiatri & Medici Cæſarei. [a] Natus eſt Mechliniæ anno „ 1517. fortunis & muſis propitiis, ad ſummum eruditionis culmen in omni „ artium genere aſcendit: in Medica tamen Facultate imprimis excelluit, cu- „ jus gratiâ multas Germaniæ, Galliæ & Italiæ Academias adiit coluitque. Me- „ dicinæ lauream ſupremam conſecutus, cum ob artis inſignem peritiam, & „ in ejus praxi ſummam felicitatem longè latèque celebraretur, Maximiliani „ Auguſto ejuſque filio Imperatori Rodolpho II. commendatus, ab utroque in „ aulam adſcriptus ac curandæ valetudini præpoſitus fuit. Ibi cùm in ſummo „ honore eſſet, continuis amicorum Litteris Mechliniam eſt evocatus, ut bo- „ nis quæ ad Mechliniam & Antuerpiam habebat, præſto eſſet; niſi ea factioſis „ diripienda & quaſi pro derelicto habere vellet. Quibus ille tandem permotus „ impetratâ ab Imperatore miſſione ad ſuos rediturus, Coloniæ aliquamdiu „ ſubſtitit, quòd tum temporis toto Belgio & maximè in Brabantia omnia „ bellicis motibus infeſta eſſent. Amicis demum aſſiduè flagitantibus, relicta „ Coloniâ Antuerpiam conceſſit. Indeque non multò poſt in Academiam „ Lugdunenſem in Batavia, ſtipendio luculento à curatoribus invitatus anno „ 1582. Medicinæ profeſſionem publicam ſuſcepit, & lectionibus eam, „ ſcriptiſque doctiſſimis mirum in modum exornavit. Donec tandem ibi vive- re deſiit anno 1585. ætatis 68. Quam ſcripſit Plantarum Hiſtoria non tam iconum elegantiâ quàm rerum copiâ & delectu prædicari debet. Paucæ quidem Dodonæo plantæ propriæ fuerunt, quia peregrinandi locus ipſi defuit, ſed ab amicis quorum nomina recenſet initio ſui operis plurimas „ accepit, cæteras ab aliorum ſcriptis: unde [b] Joannes Bauhinus alienis ſe „ ornare plumis Dodonæo commune fuiſſe non ſemel indicavit. [c] Dodo- „ næi ſedulitas, ait Lobelius, ut multis aliis locis laudanda, ita pleriſque „ minus tempeſtiva, ubi ignotis plantis facultates certas aperit, quas è „ Dioſcoride accepit, magno detrimento ægrorum & experimentorum, qui quod vident à bono viro & veritatis amico ſcriptum, illico ut verum arripiunt,

a *Melchior Adam.*

b *Hiſt. Plant. lib.* 17. *pag.* 299. & 318.

c *Adv. pag.* 367.

piunt, & per experimenta mortes agunt. Sic vir pius & eruditus Turnerus Anglus in ſuis Herbariis alphabeticis Anglicis. [a] Icones autem plurimas " inquit Dodonœus, noſtrâ & operâ & curâ jamdiu delineatas fuiſſe, facile " agnoverint qui Frumentorum, Florum & Coronariarum, Purgantium- " que hiſtorias cum appendice prius habuerunt aut viderunt. His acceſſe- " runt non paucæ (præter nonnullas novas & antea non editas) & me " quidem procurante ſupra aliquot annos expreſſæ, quæ in vernaculis ac " Gallicis de Stirpium Hiſtoriâ commentariis à Joanne Loëo quondam edi- " tis. Reliquæ partim ex Caroli Cluſii; ſed plures ex Mathiæ Lobelii obſer- " vationibus acceſſerunt. Quod quidem nobis eâ causâ liquit, quod omnes " noſtras in ſuis Obſervationibus ipſe Lobelius inſeruerit; ſed tamen haud " præter conſenſum & voluntatem noſtram & ſub conditione, ut viciſſim " ſuâ curâ delineatas mihi liceret in meas Pemptades, quibus opus habe- " rem, transferre. Quæ Dodonæi verba declarant Chriſtophorum Platinum " eaſdem icones ex auctorum conſenſu adhibuiſſe in operibus Cluſii, Lobelii, & Dodonæi.

[a] *Dod. in Præfat.*

Mira fuit CAROLO CLUSIO in inquirendis plantis diligentia; earum autem noſcendarum amor illum cepit Monſpelii, in qua urbe triennium totum egit, Guilielmi Rondeletii Medici celebratiſſimi contubernio ac mensâ uſus, ut refert Boiſſardus. Natus eſt Cluſius Atrebati in Galliâ Belgicâ anno 1526. Lovanium miſſus Juri Civili operam dedit; ſed tanto Rerum naturalium ſtudio flagravit, ut Hiſpaniâ, Luſitaniâ, Galliâ, Germaniâ, Pannoniâ, Angliâ, Belgioque peregratis, nondum ſatis ipſe ſibi fecerit, ac longiora & moleſtiora itinera ſuſcepiſſet, ſi votis valetudo reſpondiſſet. Annum agens 64. hydrope laboravit ex intemperante aquæ frigidæ potu, quo morbo clariſſ. Viri Guilielmi Rondeletii curâ & diligentiâ liberatus fuit uſu Cichorii. Anno autem ætatis 39. in Hiſpanica peregrinatione, ruente in curſu per acclive equo cum ipſo ſeſſore, dextrum brachium ſupra cubitum fregit, & eum inſequente, dextrum crus. Viennæ porro Auſtriæ annum agenti quintum & quinquageſimum, pes ſiniſter illi luxatus, & malleolus fractus. Octennio deinde poſt Francofurti ad Mœnum, ex caſu dextrum femur luxatum, & luxatione nec à Medicis nec à Chirurgis agnitâ, ſed neglectâ, ad contuſionem dumtaxat medicamenta applicantibus, prorſus claudus effectus eſt, ut ne pedem quidem promovere poſſet, niſi gemino ſcipione ſub alis ſubnixus. Eam ob cauſam cum corpus exercere nequiret; ſed perpetuo fere illi ſedendum aut decumbendum eſſet, graves alii acceſſere morbi, calculus, coli dolor, & hernia. Ab Imperatoribus Maximiliano II. & Rudolpho ſucceſſore honeſtiſſimis conditionibus evocatus & numero familiarium aulicorum adſcriptus, Horti Cæſarei curam per annos circiter quatuordecim habuit. Aulicæ tandem vitæ pertæſus, Francofurtum ad Mœnum conceſſit. Demum anno 1593. ab Academiæ Leydenſis Curatoribus honorificis litteris & ſtipendio invitatus, Lugdunum venit, ibique quamdiu fuit quà publicè, quà privatim, utilis eſſe nullo unquam tempore deſtitit. Scripta ſua omnia ad incudem hic revocavit, extremamque manum addidit & in duos tomos digeſſit. In primo continentur icones plantarum 1133. in altero præter fructus & animalia exotica, plantarum effigies ſunt

CLUSIUS.

Icon. tom. 2.

Ex Orat. funebr. Everardi Verſtii in obit. Cluſ.

Cluſ. cur. poſt in fol. 35.

45. à Cluſio obſervatarum. Obiit cælebs in hac civitate anno 1609. die 6. Aprilis, ætatis 84. omnibus deſiderium ſui relinquens triſtiſſimum, ſimulque memoriam nominis nunquam interituram; nam præter Stirpium cognitionem qua certè omnes ſuperavit qui prius ſcripſerant, Hiſtoriarum etiam, Coſmographiæ, & Linguarum exactam habuit peritiam, Latinæ ſcilicet, Græcæ, Italicæ, Gallicæ, Hiſpanicæ, Luſitanicæ, Belgicæ, Germanicæ. Cæterum à ſe primum obſervatas Stirpes accuratè deſcribere & ex tempore rubricâ pingere ſolebat; ſed pluribus annis poſtquàm eas obſervaſſet, earum
a *Cluſ. Præfat.* „ icones ſculptæ ſunt. a Inde factum eſt, inquit, ut clariſſimus vir Rem-
„ bertus Dodonæus, nunc Cæſareus Medicus, veteri amicitiâ mihi con-
„ junctus, quas ex meis iconibus voluerit, liberè in ſuam purgantium Hiſto-
„ riam intulerit. Ego viciſſim eadem libertate fretus, Anemones quatuor
„ generum, Ariſtolochiæ longæ vulgaris, quàm & Sarracenicam Galli ap-
„ pellant, & Chamæſyces effigies, quoniam meo argumento deſerviebant,
ex eodem Libro deſumpſerim. Cluſii certè modeſtiam hoc in loco ſatis mirari nequeo; tantùm enim ab ipſo diſtabat Dodonæus in Re Herbaria quantùm à puero magiſter.

LOBELIUS. MATHIAS LOBELIUS Inſulanus Cluſio etiam longè fuit inferior, longè minorem in deſcribendis plantis diligentiam adhibuit, ut conſtat ex Adverſariis Obſervationibus & Illuſtrationibus Stirpium, in quibus omnibus ubi icones deſunt, vix ſanè poteſt intelligi. In aſſignandis autem plantarum locis nimiùm memoriæ ſuæ tribuit: nam ut optimè notat Raius, multas pro indigenis Angliæ habuit, quas nemo præter ipſum in Anglia ſponte naſcentes obſervavit, quaſque in locis ab illo deſignatis fruſtra requiſiveris; imò nec alibi fortè in rerum naturâ reperiendas. Exemplo ſit Lycopſis altera Anglica, & Nymphæa Lutea, nec non alba, minor. Lobelius autem auxilio fretus PETRI PENÆ Gallo-provincialis, viri doctiſſimi rariores plantas in Gallia Narbonenſi naſcentes divulgavit ſtylo duro, incompto, amaro, qui in virum celebroſum quadrare apertè videtur.

PENA.

BAUHINI FRATRES. b *Obiit Montis-Bellicardi* 1613. c *Obiit Baſilicæ* 1624. *ætatis* 64. d *Epiſt. pag.* 237.

Veniamus nunc ad b JOANNEM & c CASPARUM BAUHINUM, nobile illud par fratrum, qui tantam inter Herbarios famam adepti ſunt, vix ut minima herbula appelletur, ſine utriuſque commemoratione. Ex patre Gallo & Ambiano Baſileæ nati ſunt. Quamvis autem eruditiſſimi fuerint, videntur tamen ſibi plus oneris quàm humeri ferre poterant, impoſuiſſe.
„ Hiſtoriam ſcilicet univerſalem unuſquiſque ſcribere inſtituit; ſed ut ait
„ Geſnerus ad Fuchſium ſcribens, unus vir nullus vir, ſi uſquam in hoc
„ maximè argumento verè mihi dici videtur. Sunt enim infinitæ Planta-
„ rum ſpecies, quarum magnam partem ſingulos ignorare neceſſe eſt,
„ propter regionum diverſitatem. Quod ſi ſuas quiſque obſervationes protu-
„ lerit, ſpes eſt aliquando fore, ut ex omnibus opus unum abſolutum ab
„ aliquo Colophonem addituro, perficiatur. Quod ut noſtro ſæculo fieri optarim, ita vix ſperare auſim: neque hoc quo vivimus ſæculo plantarum Hiſtoria univerſalis abſolvi poteſt, quoniam ex deſcriptionibus hactenus cognitarum, ſingulæ ſpecies nec certò dignoſci, nec ad propria genera revocari poſſunt. Hinc fluxerunt errores penè omnes quibus Hiſtoriæ illæ univerſales turpiter fœdantur. Verùm ut ad Bauhinos revertamur, nullum

opus utilius mihi videtur ipso [a] Pinace neque tunc multo perfectius fieri poterat. [b] In Prodromo Theatri Botanici Plantæ supra sexcentæ à C. Bauhino primùm descriptæ cum pluribus figuris proponuntur, ex quibus tamen longè plures aridas, mutilasque accepit ab amicis, quàm vivas. Idem quoque usu venit Joanni Bauhino, qui sibi cognitas accuratius descripsit, ideoque fratri anteferendus; nam etiamsi nomina synonima plantarum uterque simili propemodum eventu collegerit, descriptiones tamen à Joanne concinnatæ longè præstant iis quas Gasparus paraverat, si de cæteris Theatri Botanici partibus ex prima quæ de Graminibus & Bulbosis agit, & ex ipso Prodromo liceat judicare. Cæterum in eo peccasse videntur viri præstantissimi quod institutionem generum qua nihil ad Historiam plantarum absolvendam magis necessarium, planè neglexerint.

a *Edit. annis* 1620. & 1671.
b *Edit. annis* 1613. & 1671.

Huc etiam spectant Crispini Passæi [c] Hortus floridus, in quo icones 325. accuratè delineatæ & secundùm quatuor anni tempora divisæ exibentur. [d] Emanuelis Svvertii Septimontii Batavi, itemque [e] Theodori de Bry Florilegia. Tùm [f] Joannis Ponæ Pharmacopæi Veronensis Descriptio Montis Baldi & [g] Jacobi Cornuti Doctoris Medici Parisiensis Canadensium Plantarum Historia. Cornuti autem parùm fuit in plantarum cognitione versatus, ut manifestum est ex ineptis appellationibus quibus utitur in Enchiridio Botanico Parisiensi & descriptionibus speciosis ab Herbariorum stylo tamen alienis, quibus rariores plantas à Joanne & Vespasiano Robino, cæterisque Rei Herbariæ studiosis observatas & Parisiis educatas, adornare conatus est, additis iconibus 68.

PASSÆUS.
c *Edit.* 1614. & 1717.
SUVERTIUS.
d *Anno* 1612.
BRY.
e *Anno* 1612. 1614. & 1618.
PONA.
f *Anno* 1601. 1608. & 1617.
CORNUTI.
g *Anno* 1635.

Post Bauhinos JOANNES PARKINSONUS Londinensis, Pharmacopæus Regius, Historiam etiam universalem Plantarum Anglicè tradere conatus est. [h] In Paradiso enim terrestri, opere sic nuncupato, florum Historiam latè persequitur. [i] In Theatro verò Botanico plures Plantarum species complectitur, quàm quævis alia quæ hactenus extet Historia. In plerisque C. Bauhini vestigiis insistit, multas tamen species addit ex Alpini Exoticis, Cornuti Canadensium Historia, aliisque. Ex altera etiam parte per oblivionem aut festinationem multas omisit, alias etiam repetit, ut monet Raius.

PARKINSONUS.
h *Edit.* 1629.
i *Edit.* 1640.

Ex his manifestum est, per paucos quidem maximè viros salutarem ipsam professionem increvisse, qui Plantas Europæ describere & ad proprios usus referre non dubitantes, Rem Herbariam valdè amplificarunt. Eò namque confidentius uti debemus nostris, quò nobiscum, ut dicam, nascantur. [k] Hæc sola naturæ placuerat esse remedia parata vulgò, inventu facilia ac sine dispendio, ex quibus vivimus. Postea fraudes hominum & ingeniorum capturæ officinas invenere istas, in quibus sua cuique venalis promittitur vita. Statim compositiones & mixturæ inexplicabiles decantantur. Arabia atque India in medio æstimantur ulcerique parvo medicina à rubro mari imputatur: cùm remedia reverà quotidie pauperrimus quisque cænet.

k *Plin. lib. 24. cap. 1.*

Quæ in Græciâ & Orientalibus regionibus proveniunt Herbæ ab Incolarum diligentiâ & Principum munificentia non minorem celebritatem quàm à propriis viribus acceperunt. [l] Juba Mauritaniæ Rex Herbarum studio

l *Fusch. Epist. nunc Hist. plant.*

quàm regno memorabilior. [a] Mithridates, quemadmodum & apud nos Attalus, inquit Galenus, omnium propè ſimplicium medicamentorum experientiam habere ſtuduit, quæ pernicioſis venenis adverſantur, facultates ipſorum in facinoroſis hominibus morte damnatis explorans.

[a] *Gal. lib. 1. de Antid. cap. 1.*

Imperatoribus Romanis non minori curæ fuerunt Herbæ. Arabiam, Lybiam, Siciliam celebrarunt & Cretam [b] cùm Herbarii viri qui illic à Cæſare alebantur, ut etiam à Galeno refertur, non ipſi Cæſari ſolùm, ſed toti quoque Romanorum urbi plena vaſcula tranſmitterent. Evacem etiam Arabum Regem memorant, qui de Simplicium effectibus ſcripſit ad Neronem; ſed [c] hanc Plinii lectionem nec Plinianam, nec illorum temporum eſſe, rectè judicat Salmaſius.

[b] *Gal. ibid. cap. 2.*

[c] *Lib. 15. cap. 2.*

Prolegom.

Sed cur ſileamus Principes, qui hoc parumque ſæculo Rem Herbariam liberaliter exceperunt? Nonne Philippum hujus nominis II. Hiſpaniarum Regem potentiſſimum in Americam miſiſſe Franciſcum Hernandem Archiatrum ſuum ut plantas indagaret, teſtatur [d] Joſephus Acoſta? De plantis, inquit, liquoribus, & aliis rebus medicis, Regis juſſu præclarum opus Doctor Franciſcus Hernandes condidit, in quo univerſæ plantæ ad vivum expreſſæ deſcribuntur numero 1200. comprehenſæ, conſumptis in hoc opere ſexaginta ducatorum millibus. [e] Conringius affirmat ſe ab amico accepiſſe in eo plus quàm 3800. Stirpes exponi. Alii volunt illud opus in locupletiſſima Bibliothecâ Regiæ Eſcurialis propè Madritum aſſervari: Cùm tamen ibi plantarum inquirendarum causâ verſarer, pro Hernandis collectionibus, plurimos Codices mihi oſtenderunt non quidem Plantarum ex America; ſed indigenarum, nec rariorum ſemiputridarumque.

[d] *De natura novi orbis lib. 4. cap. 29.*

[e] *Introd. in Art. med.*

HORTUS PATAVINUS.

Inter Hortos publicos, in quibus plantæ à Profeſſoribus indigitantur, antiquiſſimus eſt Patavinus, ob quem Senatui Veneto ſumma laus tribuenda eſt. Is enim [f] Hortum ſphæricum, amplum, irriguum inter duo templa auguſtiſſima D. Antonii & D. Juſtinæ, omni genere Herbarum medicinalium refertum, ad ſtudioſos medicinæ in Re Herbaria erudiendos conſtituit, ſuadente id clariſſimo Medico FRANCISCO BONIFIDIO Patavino, qui anno 1533. primus Simplicium explicator factus, id muneris quàm diligentiſſimè obivit uſque ad annum 1549. [g] quo ſenio confectus & oculis captus, ab hoc onere deſtitit. Huic poſtea ſucceſſit GABRIEL FALLOPIUS Mutinenſis, conjunctâ tunc Chirurgiâ cum Simplicium explicatione. [h] Bellonius monet cum Franciſco Bonafide, Danielem etiam Barbarum auctorem fuiſſe Senatui Veneto ut Hortum conſtrui juberet. Obſervandum autem eſt Patavii alios eſſe Plantarum profeſſores, alios verò Horti cuſtodes, ut vocare ſolent, ſeu Præfectos Horti. Fallopius de Stirpium naturâ tantùm differebat in Schola, earum verò curam non habebat. Quapropter [i] Caſparus Bauhinus Aloyſium Mundellam Brixianum recenſet ſecundum Horti præfectum & Aloyſium Anguillaram tertium, nec de Fallopio loquitur, nec de Bernardino Triviſano Patavino qui defuncto Fallopio ſuffectus eſt anno 1563. [k] Mundellæ extat memoria ſub Aloyſii nomine Libris publicis Academiæ Patavinæ anni 1547. qui etiam perhibent Anguillaræ anno 1561. Viridarium relinquenti die 20. Septem-

[f] *Riccob. de Gym. Patav.*

BONAFIDIUS. *ſive* BONAFIDES.

[g] *Thomas in Gym. Pat.*

FALLOPIUS.

[h] *De neglect. ſtirp. Cult.*

[i] *In Pin.*

[k] *Thomas ibid.*

bris ejuſdem anni ſucceſſiſſe Melchiorem Guilandinum Boruſſum è vinculis Turcarum ære Fallopii libratum. [a] ALOYSIUS MUNDELLA ſcripſit Epiſtolas de Stirpium naturâ eximias quidem & elegantes; ſed ad Rem Herbariam parùm conducentes. [b] ANGUILLARÆ Opiniones ſeu Epiſtolæ multò utiliores ſunt, rariores enim Plantas obſervaverat in ſuis Peregrinationibus, quod opus ex Italico ſermone C. Bauhinum Latinum feciſſe narrat [c] Schenckius notis ac ſcholis adornatum.

[d] Anno 1561. MELCHIOR GUILLANDINUS electus eſt horti Patavini cuſtos ad oſtendendas ibi herbas, earumque nomina & vires aperiendas. [e] Regiomonte Boruſſiæ oppido natus [f] à teneris ad litterarum ſtudia ita incubuit, ut & linguarum cognitione & in Diſciplinis ſubtilioribus atque Arte medica excelluerit. [g] Vir fuit ſine dubio litteratiſſimus, qui inſtar Gorgiæ de qualibet re propoſita, cùm ad alia omnia, tùm ad ſtirpes & herbas pertinente, doctiſſimè ac diſertiſſimè diſputabat. [h] E patria maturè egreſſus non ſolùm Europam peragravit; ſed etiam per mare Mediterraneum, in alterum quaſi orbem trajecit, & auſpiciis Marini Cabelli Veneti, Aſiæ atque Africæ magnam partem perluſtravit, atque in Indiam uſque penetravit, piratarumque perfidiâ captus ludibrium iniquæ ſortis, ferreis catenis ad triremium tranſtra alligatus, aliquandiu magno animo extantlavit. Ea in peregrinatione tantam medicamentorum, quæ vocant Sinplicium, ſtudio ac labore indefeſſo cognitionem ſibi comparavit, ut & apud Italos ad admirationem venerit, & Horto ille medicorum qui Patavii eſt celeberrimo fuerit Præfectus, inque cathedram collocatus medicam, Medicinam cum applauſu profeſſus. Scripſit Mathiolus, ſed ut aiunt falsò, eum in Sicilia & Romæ penuriâ laboraſſe, tantâ, ut aliunde ſibi victum comparare nequiverit, quàm ex allatis ex montibus illis cum aſino bajulo radicibus: quod etiamſi factum tantùm abeſt ut dedecori verti debeat, quin ad laudem ejus & commendationem faciat plurimum. Fatis conceſſit Patavii 1589. Cæterum cùm Guilandinus in Herbario Mathioli centum notaſſet errata & poſt quadriennale ſilentium Mathiolus tantùm viginti erratorum defenſionem ad I. Cratonem Medicum ediſſet, idque Guilandino in India tunc abſente, ſuſcepit defenſionem ejus Paulus Heſſus Medicus Uratiſlavienſis. Peregrinationum quoque ſuarum Commentarios adornavit rogatu aliorum Guilandinus; ſed illos interciſſe fama eſt ſcelere piratarum. Vehementer in adverſarios ſuos invehebatur teſte Theone. [i] Pauca tamen cùm multa expectarentur, ejus exſtant ſcripta, & inter ea Commentarius de Papyro ad C. Plinium editus, in quo tamen virum tantæ exiſtimationis multoties hallucinatum eſſe, eruditiſſimus Scaliger contrario ſcripto demonſtravit.

[k] Locus Melchioris Guilandini in Horto Patavino datus eſt JACOBO ANTONIO CORTUSO Patavino [l] anno 1590. [m] Is præter generis nobilitatem ſibi decus & ornamentum ſuis ipſius ſtudiis ac virtutibus comparavit. Semper enim fuit ſtudioſus quàm qui maximè, ac temetſi Medicum nunquàm profeſſus eſt, tantopere tamen Simplicium medicamentorum cognitione eſt delectatus, & Herbarum omnium, fruticum, arborum vires tam exactè cognovit, ut qui hujus rei peritior, ſuis temporibus fuerit,

MUNDELLA.
a *Edita ann.* 1538. 1543. & 1556.
ANGUILLARA.
b *Edit. ann.* 1561.
c *Biblioth. iatric.*
d *Riccob. ibid.*
e *Thuan. ad ann.* 1589.
f *Melchior Adam.*
g *Riccob. ibid.*
h *Melchior Adam.*
i *Thuan. ibid.*
CORTUSUS.
k *Riccob. ibid.*
l *Thomas ibid.*
m *Riccob.*

„ nominari poſſe nemo videatur. Obiit anno 1593. nullo edito niſi [a] Catalogo Plantarum Horti Patavini Italicè Venetiis excuſo.

[a] *Edit.* 1591.

PROSPER ALPINUS. [b] *Riccob. Ibid.*

„ [b] PROSPER ALPINUS Maroſticenſis ad lecturam Simplicium in „ Scholis & ad oſtenſionem Simplicium in Viridario electus eſt anno 1593. „ In Ægiptum profectus eſt cum Georgio Aimo Veneto anno 1580. ad „ Venetam nationem ibi commorantem curandam & ſanandam: & accitus eſt Genuam anno 1585. à Joanne Andrea Aurea Principe, claſſis Hiſpaniæ Imperatore, ut ei medicam operam navaret. Deinde Patavium ſe contulit ac explicationem Simplicium, vir ingenio verſatili, maximaque eruditione præditus. Multas rariores plantas tùm à ſe in Ægypto obſervatas, tùm ex Cretâ aut aliunde ab Hieronymo Capello & Nicolao Contareno Senatoribus ampliſſimis acceptas minùs feliciter deſcripſit, ac depingi curavit, ut abundè probant non ſolùm de plantis Ægypti tractatus; ſed de Exoticis Libri ab Alpino Alpino, Proſperi filio anno 1628. editi. Mortuus eſt Proſper anno 1617.

ZARABELLA & PREVOTIUS. [c] *Thomas ibid.*

„ [c] Anno 1618. JACOBUS ZARABELLA ad lecturam Simplicium, „ ad oſtenſionem verò eorundem in Horto adhibitus eſt JOANNES „ PREVOTIUS Rauracus uſque ad annum 1630. quo graſſante peſti„ lentiâ occubuit. Anno 1631. munus oblatum recuſavit JOANNES „ RHODIUS Dannus, & Senatuſconſulto datum ALPINO ALPINO „ Proſperi filio anno 1633. ad annum uſque 1637. quo tabe periit. Anno 1638. JOANNES VESLINGIUS Mindanus, Eques ſancti Sepulchri ſucceſſit: periit febri maligna 1649. Abundabat certè Veſlingius multiplici doctrinâ, nec minus inter anatomicos quàm Botanicos celebrandus. [d] Succeſſit ei GEORGIUS A TURRE Patavinus medendi peritiâ jam clarus & amœnioribus litteris ac potiſſimum priſcorum numiſmatum notitiæ deditus. Hujus locum nunc præclarè occupat multis nominibus perilluſtris Abbas FELIX VIALI.

ALPINUS ALPINUS. VESLINGIUS.

d *Thomas ibid.*

GEORGIUS A TURRE.

VIALI.

HORTUS PISANUS. [e] *Conring. Introd. in Art. med.*

„ [e] Exemplo Patavino incitatus, Piſis Hortum conſtrui fecit Coſmus Medi„ ces, magnus Dux Florentiæ, Heros & virtute & ingenio maximus, eique „ præfecit Andræam Cæſalpinum, cujus inferius mentionem faciemus. Jucunda proinde memoria debet eſſe Hortorum Farneſianorum, Barberinorum, Ludoviſianorum, Burgheſianorum, Aldobrandinorum, Eſtenſium, cæterorumque qui purpuratorum virorum nominibus decorati ſunt. Jucunda in„ quam memoria Federici Cæſii, ſancti Angelis Principis, [f] qui genus & „ proavos atque hæreditarium principatum vix ſua decora exiſtimans, omni „ diſciplinarum genere ſic animum illuſtravit, ut erudita perſpicuitate maxi„ mè Lynceus, Lynceorum omnium dux & oculus fuerit. Obliti ſumus Hortorum Caſparis à Grabielis & Priuli Senatorum qui Geſneri tempore percelebres erant Patavii, ut & Venetiis Hortus Cornelii viri illuſtris, qui Cipri inſulæ præfecturam geſſerat, ex qua ut Creta, Alexandria, aliiſque Regionibus multa pulcherrima, & rariſſima Venetias afferri curaverat. Bononienſem Hortum noſtris temporibus multùm locupletarunt plantarum ſtudio inprimis delectati JACOBUS ZANONI & LÆLIUS TRIUMPHETTI Romanum verò plurimum illuſtravit diligentiſſimus vir & Rei Herbariæ peritiſſimus JOANNES BAPTISTA TRIUMPHETTI; Sed priuſquam ex

[f] *Ferrar. de Flor. cult.*

Geſn. de Hort. Ital.

JACOBUS ZANONI. JOANNES BAPTISTA & LÆLIUS TRIUMPHETTI.

Italia discedamus, quod tribuemus præconium illustrissimo PRINCIPI CATHOLICÆ? cujus liberalitate & beneficentiâ rariores & elegantiores Plantas in ea Siciliæ parte, quæ tam magnifico viro patet, inspicere licet, diligentia & studio viri præstantissimi FRANCISCI CUPANI, iniquum planè foret reticere nomen clarissimi illius Episcopi Aichstadensis JOANNIS CONRADI A GEMMENSEN, qui Eystetii sive Aichstadii in Franconiâ maximos sumptus fecit, non tantùm in colendos Hortos elegantissimos arcem episcopalem cingentes in monte sancti Wilibaldi; sed in excudendas icones amplissimæ formæ; BASILIO BESLERO tantùm opus accurante, quòd Clusio si diutius vixisset fuerat destinatum. Descriptio autem hujus Horti celeberrimi edita est Norimbergæ anno 1613. cùm 1083. iconibus speciosis, quarum nonnullæ magnitudinem ipsarum plantarum superant.

PRINCEPS CATHOLICÆ.

FRANCISCUS CUPANI HORTUS EYSTETTENSIS.

BESLERUS.

Ne antiquiores palmam hac in arte nobis præripuisse existimentur Hortis tantopere celebratis Hesperidum, Babylonis, Adonidis, Alcinoi, Epicuri, Theophrasti, cæterisque, ponamus nobis ante oculos Belgii & Angliæ Hortos. Lugdunensis & Amstelodamensis abundè complectuntur quidquid in Indiis & Africâ gignitur. Oxonienses verò & Londinenses nihil exoptandum relinquunt ex Jamaicâ & Virginiâ: Hamptonienses, Camptonianus, Chelseianus nihil ex universo orbe. Mirùm dictu quantùm gloriæ & laudis consecutus sit CASPARUS FAGELIUS Potentissimorum Ordinum Hollandiæ, ut vocant *Pensionarius*, Herbarios in omnes orbis plagas mittendo plantas undecunque conquisituros: sed magno Rei Herbariæ detrimento periit tantus vir, cujus Hortos Kewenhorsti non longè à Lugduno Batavorum non semel vidisse gloriabor. HIERONYMI BEVERNINGII viri præclari & pluribus legationibus functi memoriam cadere non patientur doctissimi BREYNII Opera. Hortum BEAUMONTII cui Euphorbium ex Africâ propriis sumptibus accersitum non minorem famam conciliabit quàm Jubæ, semper commendabit petitissimi HAGELAERI Cathalogus. Quandiu in terris suus Botanicæ erat honos Zurflidianum & Honslardiacum; ab hominum oblivione & silentio vindicabunt curæ viri præstantissimi DANIELIS MARESII. Demum clarissimi PAULI HERMANNI Paradisus & Flora Batava æternum erunt monumentum amoris summi, quò Batavi plantas prosequuntur. Moveor tam amico orbatus, qualis ut arbitror, nullus unquàm erit. Quantùm ad absolutionem Artis Herbariæ contulerit ex Catalogo Horti Academici Lugduno Batavi quem emisit in lucem anno 1687. colligi potest. Rerum omnium rariorum quæ ad Philosophiam naturalem spectant, thesaurum habuit omni pretio majorem ex Indiis Orientalibus & Africâ à se delatum, quo nunc partim Anglos, partim Batavos potiri audio: sed mentem habuit omni thesauro præstantiorem. Natus est anno 1646. die 30. Junii Hallis in Saxoniâ. Obiit Lugduni Batavorum Medicinæ & Botanices Professor die 29. Januarii, 1695. Successorem habuit clarissimum virum JOANNEM HOTTON omni eruditionis genere prædicandum. Obiit parirer HENRICUS VAN DRAAKENSTEIN nobilis Botavus, Indiarum Præfectus qui nominis celebritatem apud posteros, nullis neque divitiis, neque volupta-

HERMANNUS.

tibus posthabendam assecutus ex celeberrimo illo Horto Malabarico, in quo plantæ 745. à PATRE MATTÆO Carmelita descalceato, Neapolitano, delineatæ, iconibus & descriptionibus eximiis exprimuntur, JOANNE CASEARIO Ecclesiaste opus promovente. Prima pars Horti Malabarici edita est anno 1678. duodecima verò anno 1693.

Gesn. de Hort. Gallia.

Galli nostri meritis laudibus defraudari non debent. Franciscum hujus nominis primum Galliarum Regem, disciplinarum bonarumque artium „ patrem, Re Herbariâ delectatum fuisse Ruellii & Bellonii opera osten- „ dunt. Petrus Bellonius (inquit Gesnerus) ex longinquis peregrinatio- „ nibus semina varia congessit, omnis stirpium generis, ex quibus Lutetiæ „ satis, variæ ei stirpes provenerunt: non solùm verò paucas singulorum „ generum, præsertim arborum, quæ Lutetiæ nasci antehac non solebant „ educare contentus est, sed etiam sylvas. Quis enim ignorat decus omne suum Viridaria Gallia debere Bellonio? Hortus Relati Bellaii Cenomanensis Episcopi, ut refert etiam Gesnerus, nunquam satis in Herbarum & Arborum variarum culturâ laudati, nobilissimus fuit omnium qui tum apud Germanos tum apud Italos visebantur, ut nihil addi potuisset ad absolutam Horti benè exculti & innumeris variarum plantarum divitiis refertissimi curam ac diligentiam. Henricus IV. Galliæ & Navarræ Rex potentissimus, circa annum 1570. Horti sui plantarum rariorum instructi curam dedit Joanni Robino in dignoscendis & excolendis plantis nulli secundo. Sed anno 1626. longè ampliorem HORTUM instituit PARISIIS ad Suburbium sancti Victoris Ludovicus XIII. rex & cognomine Justus, suadenditubus Heroardo Archiatron Comite & GUIDONE BROSSÆO Medico Regis ordinario, de Re Herbaria & medica optimè merito, qui Hortum verè Regium extrui & plantis undique conquisitis ornari curavit. Brossæus autem primus Horti præfectus, studiosis plantas indigitandi præposuit VESPASIANUM ROBINUM diligentissimum Botanicum, qui præter elegantes illas Linguæ cervinæ species, quarum nomina recensentur in Catalogo Plantarum Horti Regii, primus in Gallias attulit Felicem bacciferam, Adiantum Americanum, Origanum fistulosum, Asarum Canadense, Acaciam Americanam, Geranium triste, cæteraque rariores quibus Joannes Cornuti Doctor Medicus Parisiensis Historiam suam plantarum exornavit. Horti Regii præfecturam postea gesserunt Archiatron Comites; sed defuncto Antonio Vallot, eam obtinuit ædificiorum regiorum Moderator Colbertus, deinde Louvesius, postremò & Marchio de Villacerf: nunc æquissimi Principis dono Archiatron Comiti restituta est. Enim verò cujus tutelæ plantas ipsas commendare? Quem Horto suo, miro illi terrarum angulo præponere poterat LUDOVICUS MAGNUS, nisi illustrissimum GUIDONEM CRESCENTIUM FAGONEM, cujus admirabilem & benè divinam Herbarum cognitionem in se ipso tam faciliter experitur? qui in Horto Regio natus, & inter plantas educatus, eas adeo in amoribus & deliciis semper habuit, ut vix ex ephebis excedens, quascumque in Alpibus, Gebennis, Pyreneis, Arvenisque montibus & orâ maritimâ nascuntur, propriis manibus collectas in Hortum Regium suis sumptibus, quasi futuræ dignitatis conscius asportari curaverit. Nec eundem

HORTUS HENRICI IV.

HORTUS REGIUS PARISIENSIS.

GUIDO DE LA BROSSE.

VESPASIANUS ROBINUS.

Anno 1699.

GUIDO CRESCENTIUS FAGON.

dem ætate jam provectiorem ab earum ſtudiis avocarunt amœniores litteræ, non graviſſima medentis munia, quibus Aulæ & urbi aſſiduè ſuccurrit; ſed Regi, Regiæque familiæ conſulendo, plantis nequaquam defuit. Ludovico magno, in viros qui litterarum ſcientiâ præſtant verè munifico, ſemper fuit auctor ut diligentes Rhizotomos aleret, radices vivas ſeminaque ex omnibus partibus tranſmiſſuros: Unde nihil mirum ſi Hortus Regius Pariſienſis, immenſo illo plantarum numero quo inſtruitur, inter omnes emineat. Robino extincto, Dionyſius Joncquet Doctor Medicus Pariſienſis, Botanices Profeſſor renunciatus eſt. Huic ſucceſſit clariſſimus D. D. Fagon, ſummum Scholæ Medicæ Pariſienſis decus & ornamentum, qui ad aulam vocatus, Joannem Armandum de Mauvillain Doctorem Medicum Pariſienſem ſuffecit; & deinde pro ſingulari qua me complectitur benevolentiâ, eodem onere, grato quidem & ſuavi, anno 1683. me beavit.

HORTUS MONSPELIENSIS.

Nec Gallia ſolo Pariſienſi Horto gloriatur. Alterum regni ornamentum eſt Hortus Regius Monſpelienſis, ab Henrico IV. circa annum 1598. inſtitutus. Huic præfecit Rex maximus PETRUM RICHIERIUM DE BELLEVAL, Campanum, qui æternâ luce digna ſcripta reliquit, figuris elegantioribus inſignita; ſed hæredum incuriâ, perpetuis ut ita dicam tenebris involuta. Horti Monſpelienſis ſecundus Præfectus fuit JOANNES RICHIERIUS DE BELLEVAL: tertius verò MICHAEL CHYCOINEAU; ac nuperrimè per annos tres, juſſu Ludovici Magni, plantas indigitavit in ipſo PETRUS MAGNOL, qui curas omnes ad Rei Herbariæ incrementum feliciter contulit. Nunc eidem Horto præeſt FRANCISCUS CHYCOINEAU, qui magnas paternæ tum doctrinæ, tum famæ ſuſtinendæ ſpes facit.

RICHIERIUS DE BELLEVA.

MICHAEL & FRANCISCUS CHYCOINEAU.

PETRUS MAGNOL.

Infauſto ſidere nata ſunt, quæ de Rebus naturalibus concinnavit NICOLAUS FABRICIUS PEIRESKIUS Senator Aquiſextienſis, *quem virum vel nominare, laudare eſt.* Perierunt excellentiſſimi viri pretioſi fœtus priuſquam in lucem mitterentur. Gaſſendo teſte, ejus vitæ ſcriptore accuratiſſimo, Myrtum latifoliam flore pleno è ſylvoſis locis, quæ inter Maſſiliam & Telonem occurrunt, eradicari, excoli, propagari & ad amicos transferri; Jaſminum verò Indicum, flavum, odoratiſſimum è Sina, Papyrum è Saitarum regione, Lifam è Mecha, Vites rariores Tuneto, Smyrnâ, Sydone, Damaſco, ex nova Francia aliiſque locis deferri curavit. Nucem Cuciophoram Zinziberque germinantes vidit [a] Belgenſerii, in ſuaviſſimis illis Hortis, in quibus feliciter adoleſcebant Gelſeminum Americanum majus, flore phœniceo; Perſicum violaceo; Arabicum pleno; Arantia flore rubro atque variegato; Meſpilus & Ceraſus acida ſine nucleis; Ficus Adamæa, cæteræque.

PEIRESKIUS.

Salmaſ. Præf. in tab. Cebet. Arab. Anno 1605.

[a] *Beaugencier, oppidum non longè à Telone.*

Immortalem Rei Herbariæ ſplendorem adipiſcentur Horti illi nobiliſſimi, quos Bleſis ac Pariſiis, rarioribus plantis ditari voluit Sereniſſimus Princeps GASTO BORBONIUS Aurelianenſium Dux. In eo certè Principes cæteros vicit, quòd inter armorum ſtrepitus, non ſumptibus tantùm ut alii, ſed doctrinâ quâ pollebat maximâ, Botanicen illuſtraret. Nihil tamen magis in Re Herbaria prædicabile aut gloriandum mihi videtur, quàm immenſus ille Theſaurus iconum Plantarum nativis ſuis coloribus ad vivum expreſſarum,

GASTO BORBONIUS.

quæ aſſervantur in Pinacothecâ Ludovici Magni. Nihil pulchrius aut jucundius hoc Horto, qui non erucas aut bruchos, non inæquales autumnos, ſæviſſimas hiemes, ardenteſque ſoles pertimeſcit. Tantum opus inchoavit NICOLAUS ROBERTUS Bleſenſis, Pictor eximius, juſſu Gaſtonis Principis. Huic nunc incumbit JOANNES JOUBERTUS Pictavienſis, Roberto non inferior, ejuſque diſcipulus digniſſimus CLAUDIUS AUBRIETUS Catalaunenſis Campanus, qui in pingendis elegantoribus plantis, avibus, & quadrupedibus, induſtriam omnem & diligentiam adhibent, mandato Ludovici Magni, ſub cujus præſidio diſciplinæ & artes dulce degunt otium, pacis bellique temporibus, quibus tot tantiſque viris Academicis egregium largè liberaliterque decernit ſtipendium optimus Princeps, ut Hiſtoriam naturalem, Phyſicam & Mathematicas diſciplinas promoveant, Picturamque, Sculpturam, Architecturam, Rem Nummariam, cæteraſque bonas artes ad abſolutionem perducant.

ROBERTUS. JOUBERTUS. AUBRIETUS. *Pictores eximii.*

His progreſſibus mirè adolevit Res Herbaria ab Hippocratis ævo ad noſtra tempora; nec quicquam ei deeſſe videtur præter accuratam generum conſtitutionem: accuratam, dicam, non qualemcumque; debet enim eorum character è genuino fonte derivari. Ut clarius intelligatur qualis eſſe debeat generis acceptio apud Herbarios, notandum eſt ſimiles plantas à diſſimilibus ſeparandas & cum ſimilibus velut in faſciculos eſſe colligendas. Similitudo illa peti debet à propria partium ſtructurâ; non verò à remotis illis ſignis, quæ ratione locorum, tempeſtatum aut facultatum in plantis occurrunt. Eas igitur quæ ſimili ſtructurâ donantur, ad idem genus reducemus, ſeu quod idem eſt, generis nomine aliud nihil intelligemus præter congeriem plantarum, quibus nota propria, ſeu character idem, apprimè convenit. Quoniam autem plantæ quæ ejuſdem generis ſunt, ſigno quodam ſingulari inter ſe differunt, ſpecies ejuſdem generis appellandæ ſunt, quæ præter characterem generi proprium, alia ſingulari notâ diſtinguuntur à cæteris ejuſdem generis. Plantæ v. g. omnes quibus Ranunculi nomen convenit, non tantùm à cæteris generibus diſtinguuntur notâ propriâ omnibus Ranunculis communi; ſed à ſe invicem ſingulari quadam, ſpeciebus ſingulis hujus generis ita propriâ, ut nulli alteri ejuſdem generis conveniat. Inſuper duo obſervanda ſunt circa characteres generum plantarum, eos ſcilicet in omnibus ſpeciebus ejuſdem generis apprimè ſimiles eſſe debere; tùm & ſenſibus obvios abſque Microſcopii auxilio.

Quid generis nomine intelligi debeat apud Herbarios.

Quid ſpeciei nomine.

Deinde ſi tutiorem viam inſiſtere cupiamus, conſtituta genera vocabulis nullatenus immutandis appellari debent; & quòd Artis caput eſt, unicum tantum vocabulum cum notione characteris ſic conjungi oportet, ut nullatenus adhibeatur ad diverſa plantarum genera ſignificanda ſervatis quantum fieri poteſt traditis, melius quàm acceptis nominibus. Verumtamen quoniam magnum opus omnino & arduum eſt, Rem Herbariam ad optatos eos exitus provehere, multaque eam ob cauſam immutanda, novaque plurima inſtituenda: quæcunque in hoc opere proponentur, eo animo proponam, ut doctiorum ſententiam de his faciliùs accipiam, quod lubentem gratumque facturum me ſpondeo, meaque emendabo ex eorum judicio.

Etymologia nominum Plantæ.

Nihil mihi videtur integræ reſtitutioni Botanices magis adverſari quàm

vetus illa & intoleranda conſuetudo, ne dicam cacoëthes de naturâ plantarum judicandi ab etymologia. Qui primùm nomina plantis impoſuerunt, ſive in Græciâ ſive in Ægypto, plerumque rationem ſolùm habuerunt rerum ſingularium quæ plantis ſic appellatis vix reſpondebant, multò minùs cæteris ejuſdem generis. Nos verò attendere debemus ad ea quæ ſpeciebus omnibus apprimè conveniunt. Quid enim aliud eſt conſtituere genera plantarum, niſi explorare quid pluribus commune ſit, iiſque nomen idem impertiri, ratione communis illius ſigni? Sæpius autem præſtaret ut apertè loquamur, vim nominum in hac diſciplina ignorare, vel ea tantùm uſurpare quæ nihil ex ſeipſis ſignificant, ut Soldanella, Stramonium, aliaque quæ in errorem inducere non poſſunt: prolato enim tali nomine, illico veniret in mentem, eò ſignificari plantam cujus nota propria in ſtructura quadam ſingulari partium poſita eſt, cùm ſæpe uſu veniat ut nomina plures excitent in nobis notiones ejuſdem plantæ, characteris nempe generici, tum & cauſæ propter quam eadem nomina olim impoſita fuere, quæ tamen cauſa cæteris ſpeciebus ut plurimum non convenit.

rum tenebras ſæpius affert quàm lucem Rei Herbariæ.

Ranunculus v. g. ratione ſui nominis ſignificat plantam à Ranis, ut aiunt, expetitam & in paludibus naſcentem: ratione verò notæ propriæ plantam cujus character in certa propriarum partium ſtructurâ verſatur. Nonne igitur ſatius foret etymologiæ Ranunculi obliviſci, cùm plurimæ ejus ſpecies in aridioribus locis naſcantur? Leucoium vi ſui nominis Violam albam ſignificat; cùm tamen longè plures occurrant Leucoii ſpecies floribus luteis, aut purpureis. Angelica ſativa à ſummis viribus nomen habuit: an propterea Angelicæ nomen denegandum eſſet plantæ deleteriæ, quæ eadem notâ propriâ prorſus donaretur? Itaque à ſola partium ſtructurâ nomina plantarum peti debent, cùm nullâ tutiori ratione poſſint diſtingui.

Generibus autem conſideratè ſtatutis, alius Rei Herbariæ cardo in eorum diſpoſitione conſiſtit, quæ ſic inſtitui debet, ut maximè conducat ad planiorem & breviorem plantarum cognitionem. Hæc facilè obtinebitur ſi genera in nonnullas claſſes ita diſtribuantur, ut earum ope nomina plantarum ex tempore & ſine præceptore indicentur. Claſſis autem nomine intelligitur congeries generum, quibus nota quædam communis adeo propria eſt, ut ab omnibus aliis generibus plantarum prorſus differant.

Quid Claſſis nomine intelligi debeat apud Herbarios?

Naturalis ordo nunc poſtulat ut initium faciamus à ratione inſtituendorum generum, cujus præcepta jamdiu à doctiſſimis viris tradita ſunt. Deficiente enim ſæculo decimo ſexto, cùm in dies creſceret plantarum cognitio, & hinc confuſa nominum multitudo valde augeretur, maximum illi lumen Arti Herbariæ acceſſurum ſapienter judicarunt, ſi plantæ huc uſque cognitæ ex principiis quibuſdam quaſi naturalibus ad certa genera reducerentur, nec eos ſpes & eventus fefelliſſent, niſi Mæcenate vel otio, cæteriſque caruiſſent ad hoc inſtitutum neceſſariis.

CONRADUS GESNERUS, Tigurinus, [a] *vir ille publicum bonum juvandi adeo ſtudioſus*, totius Hiſtoriæ naturalis parens ac veluti promptuarium, primus omnium veram aperuit viam ad plantarum cognitionem aſſequendam, generum adjumento. [b] Natus eſt Tiguri celebri & totius Helvetiæ " primaria urbe, anno 1516. in nulla autem naturæ rerum parte diligentius "

GESNERUS.

a *Conring. Introd. in Art. medic.*

b *Melchior Adam.*

„ eſt verſatus, nulli plus temporis & operæ impendit quàm plantarum
„ cognitioni. Etenim adoleſcens aut potius puer ab avunculo Joanne Fric-
„ cio Rei Herbariæ perito ad hoc ſtudium adſuefactus eſt, quod deinde
„ ſemper amavit. Nam & Lauſannæ cùm eſſet, ſemper Herbarum gratiâ
„ montes Sabaudiæ pererrabat, & Baſileæ non minori ſtudio ad Rheni ripas
„ & paſſim etiam per latè patentes campos, & in vicinis montibus plantas
„ inveſtigare ſolebat. Tiguri etiam poſtquam habitare cœpit non tantùm in
„ agros & montes urbi vicinos Herbarum noſcendarum cauſâ exire conſue-
„ verat, ſed quotannis ferè aliquam peregrinationem in alias Helvetiæ par-
„ tes ejuſdem rei gratiâ ſuſcipiebat. Itaque magnam partem Alpium Rhæti-
„ carum & Helveticarum, Plantarum causâ perluſtravit. Cùm etiam Vene-
„ tias profectus eſſet ut Mediterranei maris piſces in urbe celeberrima cognoſ-
„ ceret, non minori causâ & ſtudio in illo itinere plantas quàm in ipſa urbe
„ piſces obſervavit, & depingendas curavit. Eademque diligentiâ in pere-
„ grinationibus Gallicis uſus eſt. Obſervabat autem non tantùm plantas à ve-
„ teribus Dioſcoride, Plinio & Theophraſto deſcriptas aut à recentiori-
„ bus Ruellio, Fuchſio, Trago; ſed naturæ ipſius ſcrutator, omnes ante
„ ſibi non viſas plantas colligebat, depingebat, in Hortulo ſuo plantabat.
„ Diligenter præterea primas qualitates plantarum & temperamenta inveſti-
„ gabat, & in hunc uſum quaſvis plantas guſtabat, alligabat corpori, &
„ variis rationibus earum vires experiebatur. Tantam ejus diligentiam cùm
„ cognoviſſent complures homines doctiſſimi & qui ejus judicio multùm
„ tribuerent, certatim ad eum miſere ſemina varia & plantas quampluri-
„ mas cùm recentes tùm ſiccas; idque ex Italia, ex Gallia, ex Germania
„ & Anglia uſque. Itaque cùm propria diligentiâ tùm amicorum ſtudio col-
„ legit plures quàm quingentas plantas, quarum deſcriptiones apud nullum
„ veterum extant. Jamque ſe operi accinxerat, ut quæ triginta ferè annis ma-
„ ximo ſtudio & labore penè infinito collegerat, in publicum ederet; cum
„ fati vi ſuis ereptus, præclarum opus obſolvere & explere non potuit.
„ Attamen ne tanti ejus labores perirent, quæcunque de plantis collegit &
„ annotavit, ea omnia cùm decumberet, teſtamento legavit claro Medico
„ Gaſparo Wolphio, eique operis editionem commiſit ac quantumvis æger
„ & admodum infirmus, diligenter tamen & accuratè methodum quam
„ ſervare inſtituerat, expoſuit. Antequam verò in morbum incideret, figu-
„ ræ plantarum quamplurimæ ligno inſculptæ fuerunt, in quibus depin-
„ gendis ipſe frequens pictori aderat & curabat; ſed ut plurimùm ut certa
„ ſervaretur in omnibus proportio; deinde ut pictor non artem ſuam
„ oſtentaret, ſed naturam imitaretur & ad illam quamprimè accederet.
„ [a] Singulari enim nec alias uſitata ratione icones ſtirpium depingi & ſculpi
„ fecit, plantas in partes dividendo & ſingula ſeorſim ſpectanda exhiben-
„ do. [b] Ego, inquit Geſnerus, in meo ſtirpium Oceano penè ſubmergor &
„ obruor multitudine rerum. Hæc autem omnia Wolphii & Camerarii in-
„ curiâ perierunt. [c] Periit & praxis medica Geſneriana ex infinitis experi-
„ mentorum & remediorum Schediaſmatis ac Collectaneis congeſta quæ refe-
„ rente Schenkio ſervabatur inabſoluta in Bibliothecâ Wolphianâ. Nuperri-
„ mè accepi ab eruditiſſimo viro D. Sheraſdo plurimas icones plantarum Geſ-

a *Conring. Introd. in Art. med.*
b *Geſn. epiſt. à C. B. Edit.*
c *Schenc. Bibliotb.*

neri curâ concinnatas, duobus voluminibus *in folio* (ut vocant) comprehen- "
ſas. Cum deſcriptionibus notiſque manu exaratis Norinbergæ aſſervari in Bi-
bliothecâ celeberrimi viri D. Joannis Georgii Volkameri ejuſdem civitatis
Phyſici. Mortuus eſt Geſnerus in Muſæo ſuo, quo paulò antè quàm expiraret
reduci voluit, lue peſtifera, quæ Tiguri graſſabatur correptus, anno 1565.
ætatis 49. cùm fundamenta Botanices jaceret, quæ pluribus deinde vitiis la-
boravit, quòd ejus veſtigia non fuerint ſecuti qui poſt ipſum vixerunt.

Fundamenta hæc maximè ponebat Geſnerus in flore & fructu plantarum.
[a] *Ex his enim potiùs quàm foliis*, inquit ad Theodorum Zuinggerum perdoc- a *Epiſt. p.* 118.
tum Medicum ſcribens, *Stirpium naturæ & cognationes apparent. His notis*
(à fructu, ſemine & flore) Staphiſagriam, & Conſolidam regalem vulgò dic-
tam Aconito συμφύλους *εἶναι* βοτάνας *facile deprehendi.* Hinc in Epiſtola ad Adol-
phum Occonem diligentem medicum Auguſtanum, ſententiam ſuam etiam
apertè declarat. [b] *Meliſſa Conſtantinopolitana ad Lamium vel Urticam mor-* b *Epiſt. p.* 65.
tuam quodammodo videtur accedere, ſeminis tamen, unde ego cognationes ſtir-
pium indicare ſoleo, figurâ differt.

FABIUS COLUMNA ex antiqua illa & perilluſtri Columnarum gente COLUMNA.
oriundus, quæ inter nobiliores Italiæ familias primas partes occupat, præ
aliis commendandus eſt ob exquiſitam Hiſtoriæ naturalis cognitionem.
Nihil profecto adeo abſolutum, nihil in hoc genere cum tanti viri operi-
bus comparandum eſt, ſive icones auctoris manu exaratas, ſive deſcriptio-
nes & diſſertationes criticas ſpectes. [c] Hieronymus Columna, ut ait Thua- "
nus, ex conjuge dilectiſſima Pompeium honoribus quibuſdam in aula Ro- " c *Ad annum*
mana defunctum reliquit, ac poſtremò & Fabium qui in naturali Hiſtoria " 1586.
induſtriam ſuam hodie exercet, ſcriptis in eo genere aliquot jam editis, "
& majore in poſterum ſpe excitata. Anno 1592. opus omnino eruditum "
φυτοβασάνου nomine, cum iconibus 35. in lucem emiſit; deinde ἐκφράσιν plan-
tarum iconibus 156. ornatam juris publici fecit anno 1606. ejuſque partem
alteram anno 1616. cum iconibus 43. In hac præcipuè ſuam mentem non
obſcurè aperit de generibus plantarum inſtituendis: *Foliorum effigiem*, in- *Col. part. alt.*
quit *in conferendis generibus parvi facimus; non enim ex foliis; ſed ex flore* *c.* 27.
ſeminiſque conceptaculo, & ipſo potius ſemine, plantarum affinitatem dijudica-
mus, reſpondente præſertim ſapore, in reliqua plantæ parte.

Legitima igitur conſtituendorum generum ratio Geſnero & Columnæ tri-
bui debet, eaque fortè in tenebris adhuc jaceret, niſi ROBERTUS MORISONUS MORISONUS.
Scotus, Aberdonenſis, qui per plures annos præfuit Hortis Sereniſſimi Prin- *Obiit Londini*
cipis Gaſtonis Aurelianenſium Ducis, eam quaſi ab Herbariis abalienatam 1683.
renovaſſet, inſtauraſſet, & primus ad uſus quotidianos adjunxiſſet, quâ in re
ſummis laudibus excipiendus, longè verò majoribus ſi à ſuis abſtinuiſſet.

JOANNI RAIO Socio Regio Londinenſi, qui nullam fermè Hiſtoriæ na- RAIUS.
turalis partem intactam reliquit, non fuit ſatis quæcumque optima in ſingulis
plantarum ſcriptoribus occurrunt, in unum corpus coacervaſſe, digeſſiſſe,
illuſtraſſe, quamplurima nova addidiſſe; plantas etiam huc uſque cognitas
in ſua genera pulchrè diſtinxit, ſingulorum proprias notas recenſens.

Ego verò poſt tantos viros his ſtatuendis nequaquam incubuiſſem, niſi pu-
taſſem Herbariorum plurimùm intereſſe, ut omnes modi quibus characteres

plantarum inſtitui poſſunt, in medium afferrentur. Non tamen ipſe mihi tantùm aſſumo, ut ſine aliorum ope hoc à me præſtari potuiſſe ſentiam. In lucro poſui quæ cæteris optima viſa ſunt, & cùm plura in Arte noſtra deſiderari animadverterem, collegi ipſe me & mecum quaſi ſum collocutus ut certior fierem an tutiori & breviori viâ ad cognitionem plantarum perveniri poſſet, quam vulgari, quæ diuturno uſu teri ſolet. Quamobrem Analiticam rationem adhibui, quæ, ut mox patebit, coegit me ad Geſneri & Columnæ ſententiam amplectendam. Quod ingenii bonitate tanti viri conſecuti ſunt, arte explorandi acquiſivi, & operæ pretium duxi, remque Herbariis gratam me facturum exiſtimavi, ſi ſingulis plantarum generibus methodum aptarem, quæ cæteras omnes antecellit; addens quæ neceſſaria, vel detrahens quæ viderentur inutilia.

Neque audiendi ſunt illi, qui ad appellationem plantarum omnibus nominibus abutentes, tantam artem in Arte Herbaria negant afferri debere. Confuſis enim nominibus plantarum, earum genera confundi neceſſum eſt. Confuſis autem generibus, quæ ſpecierum notio ſeſe nobis offeret? Natura, ut aiunt, à methodo prorſus aliena videtur; quod etſi concedatur, homines tamen abſque methodo rei adeo multiplicis & diffuſæ, qualis eſt Botanice, naturam niſi obſcurè admodum comprehendere poſſe experientiâ convicti fateantur neceſſe eſt. Non levius errant qui veram ſpecierum diſtributionem ex hominum arbitrio, perinde ac nominum impoſitionem pendere exiſtimant. Conditor rerum qui imponendorum plantis nominum facultatem nobis præbuit, in plantis ipſis notas inſigniores poſuit ex quibus peti debet ſimilitudo illa quæ requiritur inter ſpecies ejuſdem generis. Has notas immutare nequaquam poſſemus, neque ab earum contemplatione & uſu abſtinere, ſi erroris vitandi cura ſit. Quod verò ad nomina ſpectat, etſi nunc quæ aptè poſita ſunt, uſurpare debeamus; qui tamen ea impoſuerunt, alia ſanè adhibere poterant: Ranunculum v. g. appellare quod Aconitum vocarunt: Calamintham quod dixere Thymum; Sed ubi Ranunculi nomen cum idea ſtructuræ notæ propriæ conjunctum fuerit, non licet ampliùs nomen idem imponere plantis, quæ ejuſmodi notis deſtituuntur: unde primus nominum delectus noſtri juris eſt, notarum propriarum nequaquam.

Notas proprias Plantarum ab auctore naturæ ſtatutas eſſe.

Cùm igitur illæ ex plantis ipſis eruendæ ſint, priùs inquirendum videtur quid ſit Planta, & quænam ejus partes: nam etſi Theophraſtus auctor graviſſimus judicaverit Plantam rem variam atque multiplicem eſſe, inque univerſum de ea referre difficile, eam tamen deſcriptione depingere conabimur.

Definitio plantæ.

PLANTA eſt corpus organicum, quod radicibus ſemper, ſeminibus fortè ſemper; foliis, floribus & caulibus ferè ſemper donatur.

Quænam Plantarum organa.

I. Namque ut deſcriptionem noſtram explanemus, Clariſſimus vir Marcellus Malpighius, Philoſophus præſtantiſſimus, naturæ operum explorator accuratiſſimus, Innocentii XII. ſummi Pontificis Archiater, veram Plantarum anatomen inſtituit & opus admirationis plenum exegit. Primus omnium demonſtravit plantas præcipuè componi ex fiſtulis tenuiſſimis & veſiculis. Fiſtulæ duplicis generis ſunt: aliæ alimento convehendo inſerviunt, cæteræ aeri excipiendo: illæ vaſa, hæ pulmones plantarum quodammodo dici poſſunt: in faſciculum utræque veluti colliguntur in ipſis

radicibus, diſperguntur in ramis eorumque propaginibus, utrobique vario ac multiplici contextu, arctiùs aut laxiùs inter ſe conjunctæ veſiculas in interſtitiis ſuis complectuntur; quas amplificari cogit alimentum in carnem veluti concreſcens.

II. Plantas etiam abſque radicibus vivere non poſſe conſtat. Namque Cuſcuta, quæ plantarum vilior videtur, radicibus non deſtituitur, quamdiu terræ inhæret. His verò areſcentibus, capillamenta ſeu cauliculi Cuſcutæ tuberculis quibuſdam aſperis arctè adhærent plantis quas comprehendunt, & in meatus earum ſeſe inſinuando, alimentum cæteris reficiendis inſtitutum arripiunt: unde inter plantas paraſiticas Cuſcuta recenſeri ſolet. Et revera quæ radicibus carere exiſtimatur, magno radicum apparatu inſtituitur, ratione muneris accendentium ad cirros, quorum ope Hederæ rami abſciſsâ radice nutriuntur. Tubera terræ pariter, quæ inter vegetabilia numerantur, pro radicibus capillares fibras obtinent è cortice rugoſo erumpentes. Radicibus omnes plantas donari.

III. Folia verò, flores, & fructus in pluribus plantis deſiderantur. Tubera ipſa, pleræque Fungi ſpecies, foliis & caulibus carent. Filici, Capillo Veneris, Polypodio, Linguæ Cervinæ, Muſco & cæteris id genus plantis, flores denegavit natura. Semina ſingulis ineſſe naturali quodam judicio adducimur ad credendum; quamvis fruſtra explorentur in pluribus Muſci & fungi ſpeciebus, tum & herbis in fundo maris naſcentibus. Nonnullas foliis & floribus deſtitui. Omnes probabiliter ſemina obtinere.

Cæterùm plantarum partes tantum inter ſe commercium habent, ut aliæ aliarum causâ à natura inſtitutæ videantur. Radices ab ipſa tellure alimentum acceptum & elaboratum in caules tranſmittunt, ut foliorum nutritioni aptius evadat. Folia ſubactum floribus ſubminiſtrant: flores ſunt veluti viſcera quædam ad fructus incrementum comparata; fructuſque ad ſeminum nutritionem conſtituti. Hæc denique ſpectari debent tanquam ova quædam quæ ſingulas plantæ partes compendiariò delineatas continent: nec revera ovum ovo ſimilius, quam ſemen cujuſque plantæ ovis volatilium & inſectorum; idque Empedocles benè retulit ſuo carmine:

Οὕτω δ' ὁστοκεα μιγὰ δίνδεια πρῶτον ἰλλάς. *Ariſt. de Gener. animal. l. 2. c. 13.*

Ut autem generum notas ex ſtructura partium ex quibus plantæ componuntur, facilius eruamus, tria hic exploranda ſunt. 1. Utrum affinitas illa ſeu ſimilitudo quæ requiritur inter ſpecies ejuſdem generis, in quinque partibus jam recenſitis exigi debeat, an verò in tribus, duabus, aut unica ex his? 2. Utrum in ſingulis generibus earumdem partium ſit habenda ratio, an verò his vel aliis ad arbitrium uti liceat? 3. An affinitas illa præcisè peti debeat à partium ſtructura, an ab earum affectionibus, quales ſunt color, odor, ſitus, cæteræque? Hæc ut clariora fiant, ad combinandi artem recurrendum eſt: partes ſcilicet plantarum ita invicem ſingillatim conjungendæ, ut demum illæ ſeligantur, ex quibus characteres generum ad perſpicuitatem magis facientes, & ad uſum magis accommodati conſtitui poſſunt.

Inutile planè foret quinque plantarum partes ad hoc opus revocare, cùm fieri nequeat ut plures ſpecies ejuſdem generis occurrant, quarum radices, folia, caules, flores, ſeminaque ſimilia ſint. Tantùm abeſt ut hæc arte genera firmarentur, quin potius ſtabilita deſtruerentur, & quælibet ſpecies genus Notæ propriæ Generum plantarum ex quinque earum partibus deſumi nequeunt.

ſingulare conſtituerer. Ex Ranunculis alius eſt radicibus tuberoſis, alius grumoſis, alius fibratis. Folia ad Aconitum, ad Gramen, ad Rutam, ad Cerefolium, ad Chamæmelum, vel ad alias plantas accedunt: Ergo ſimilitudo plantarum generica in nonnullis tantùm earum partibus requirenda eſt. Hanc in quatuor partibus exigere nimiùm etiam videtur; cùm metuendi locus ſit ne affinitas illa in ſpeciebus cognitis aut cognoſcendis deſideretur potiùs quàm reperiatur. Laboratur vehementer in hoc argumento; & ut res facilius procedat, eæ tantùm videntur adhibendæ notæ quibus carere non poſſumus, ſeu quod idem eſt, ſine quibus genera ſtare nequeunt.

Neque ex quatuor.

Hiſt. Oxon. part. 2. pag. 86.

Supponamus v. g. cum Moriſono Glycyrrhizæ notas poſitas eſſe in caule altiſſimo, radicibus profundis, luteis, & latè per terram repentibus, admodum dulcibus, ſiliquis curtis, compreſſis; quæ ſuperveniunt floribus papilionaceis, dilutè cæruleis ſeu violaceis: quis non videt hanc eſſe deſcriptionem non generis quidem, ſed illius ſpeciei Glycyrrhizæ qua vulgò utimur. An propterea Glycyrrhizæ nomen negandum plantæ, quæ flores & fructus obtineret floribus & fructibus Glycyrrhizæ vulgaris ſimiles; etiamſi caulis ejus longè brevior eſſet; radixque minimè repens, amara, candida aut nigricans.

Neque ex unica, Foliis nempe.

Hinc manifeſtum eſt tres plantarum partes, duas aut unicam fortè uſurpari poſſe ad ſtatuenda genera. Quapropter à ſimplicioribus ordiendum eſt; ſingulæque ſeorſim conſiderandæ exceptis radicibus & caulibus ad hoc opus inutilibus. Ex foliis major fructus capi poſſe non videtur. Fingamus v. g. à foliorum ſimilitudine genus inſtitui Plantaginis nomine, plantas omnes comprehendens, quæ foliis ad Plantaginem vulgarem accedunt: quales ſunt Plantaginis ſpecies vulgares & cognitæ, Plantago aquatica, Ranunculus Plantaginis folio, cæteræque. An tale genus Herbariis arrideret? num magis ferendum eſſet aliud, quod à foliorum formâ plantas eas comprehenderet, quæ foliis ſunt Aconito ſimilibus? Quot quæſo Aconiti, Geranii, & Ranunculi ſpecies unà confunderentur? Quamquam enim ratio ex foliis deſumpta, veri quadam ſpecie oculos ludat, tum maximè quòd diuturniora ſint, quo tamen tempore cæteræ partes vigent, hæc ſæpiſſime ad inſtitutum noſtrum inepta videtur. Plantæ ſiquidem, quæ propter foliorum formam ad Plantaginis vel Aconiti genus referendæ videbantur, priori poſita formâ, novam induunt faciem advenientibus floribus & fructibus, ſeque ultro Ranunculi aut Geranii, ſi velis, ſpecies declarant. Quamobrem nullius generis character inſtitui debet, niſi exploratis, ſuo tempore, ſingulis plantarum partibus.

Neque à Floribus.

Flores operi noſtro non magis inſervirent. Cucurbitæ ſcilicet, Convolvuli & Campanulæ ſpecies, floribus ſunt planè ſimilibus: nihilque ineptius foret quàm genus ex his compoſitum. Omnes pariter plantæ umbelliferæ in idem genus redigerentur, ſi ſola florum haberetur notio, nec felicius res ſe haberet inter ipſa legumina & plantas leguminoſas.

Aut Seminibus.

In ſeminum uſu ſumma etiam erit difficultas. Meliſſa, Marrubium, Salvia, Betonica, Roſmarinus & cæteræ Plantæ quæ verticillatæ appellantur unicum genus ſtabilirent. Fruſtra hic naturæ ſcopum & finem, quæ ſoli fructificationi ſtuduiſſe videtur, objiciunt, aut partium præſtantiam, quæ fructibus ut

putant

putant, debetur. Non agitur hîc de naturæ fine aut partium nobilitate; ſed de inveniendâ ratione plantarum in genera diſtribuendarum, in qua quidem ignobiliores earum partes, cæteris eſſent anteponendæ, ſi magis facerent ad commodum Herbariorum.

Sed ex duabus, combinandi Arte conjunctis.

Exploratis ſingulis plantarum partibus, certum eſt duas aut tres ex his ad generum formam adhibendas eſſe; ideoque bino vel terno ordine conjungendas, rejectis iterum caulibus ad inſtitutum noſtrum inutilibus. Radices igitur bino ordine jungi poſſunt, vel cum foliis, vel cum floribus, vel cum fructibus. Folia ſumi poſſunt, vel cum floribus, vel cum fructibus: Flores demum & fructus ſimul uſurpari.

Non ex radicibus ſimul & foliis.

Radicum & foliorum conjunctio nullius omninò uſus eſt: Ranunculi enim ſpecies quæ foliis ſunt Aconiti & radice fibroſâ, à ſpeciebus quæ foliis ſunt Chærophylli & Rutæ radice grumoſa ſejungi deberent. Vitium idem occurreret in combinatione radicum & floris, aut radicum ſimul & fructûs; nam plantæ umbelliferæ quæ radicibus & floribus ſimiles ſunt, ad unicum genus ſpectarent; perinde ac quæ ſimiles ſunt radicibus & fructibus, ut Gentiana, Nicotiana, Scrophularia: nec majoris eſſet emolumenti foliorum & florum copulatio. Quot, quæſo, occurrunt plantæ leguminoſæ, quarum flores & folia ſunt ejuſdem conformationis? Quid ex foliis, ſi cum ſeminibus uſurpentur, auxilii? Digitalis & Nicotiana quæ foliorum formâ, & ſitu fructuumque ſtructurâ parùm differunt, unius eſſent generis.

Neque ex radicibus ſimul & flore: aut radicibus ſimul & fructu.

Non pariter ex foliis & floribus, neque ex foliis & fructibus.

Hæc cum ita ſint, genera plantarum ſtatui non poſſe liquet, niſi flores ſimul & fructus adhibeantur. Eamque methodum vim ferè demonſtrationis habere exiſtimo; cum exploratis cæteris omnibus, ſola videatur ad uſum revocanda. Enimverò ſimilitudo ſeu affinitas florum & fructuum longè magis abſoluta eſt quàm cæterarum partium, ſi ſingulæ cum ſui ſimilibus comparentur. Quid magis accedit ad florem & fructum, v. g. Anthirrhini vulgaris, quàm flos & fructus alterius ſpeciei Anthirrhini? An tam perfecta ſimilitudo inter folia Plantaginis vulgaris & cæterarum plantarum quæ foliis Plantaginis eſſe dicuntur? Quid pulchrius quàm tot ſpecies Ranunculorum & Roſarum, quarum flores & fructus in ſingulis eorum generum ſpeciebus adeo ſibi formâ & ſtructurâ reſpondent? Quis varias Campanulæ ſpecies ad idem genus referendas eſſe non concedat, ratione florum & fructuum.

Sed ex floribus ſimul & fructibus.

Harum rationum vim effugere conantur, qui methodo non opus eſſe contendentes in Re Herbaria, objiciunt argumenta quæ ratione Analyticâ deduci videntur à præjudiciis potius, ſeu ex iis quæ apud Herbarios longo uſu recepta ſunt, deſumi. Cur enim, petunt, quæ Ranunculi ſpecies appellatæ ſunt ratione floris & fructûs, aliis nominibus donari nequeant, ratione foliorum aut radicis? Cur huic uſui quem hominum arbitrium adduxit, neceſſariò parere cogimur? His tria reſponderi debent.

Hanc methodum à præjudiciis non pendere.

I. Methodum accuratam in appellandis plantis adhibendam eſſe, ne plantarum nomina in tantam abeant multitudinem, quantam ipſæ plantæ; quod haud dubiè eveniret, ſi ſingulas ad libitum unicuique appellare liceret. Hinc enim non ſolùm maxima oriretur confuſio, ſed memoria penitùs obrueretur infinitis propemodum nominibus.

Nobis veluti innatam esse.

II. Etiamsi characteres plantarum primo aspectu ex omnibus earum partibus earumque affectionibus erui posse videantur, certum tamen est plerosque homines sic affici floribus & fructibus, ut sibi temperare vix possint, quin inter species ejusdem generis recenseant eas, quæ simili flore fructuque donantur. Quis Violæ v. g. nomen denegabit Herbæ Trinitatis Fuchsii, cum florentem eam aspiciet? Etsi foliis longè diversam à Viola vulgari. Quis, inquam, nomen idem non dabit Violæ montanæ, laciniato folio Clusii? Quamquam illa Geranium ita repræsentet, ut oculatissimis imponat, flore fructuque carens. Ab Herbariis profectò irrideretur qui Betonicam nominaret quas Malvam, Convolvulum, aut Geranium Betonicæ foliis appellarunt. Quot quantæque, bone Deus! paucis abhinc annis ex Africa delatæ sunt plantæ, foliis Malvæ, Alchimillæ, Myrrhidis, Coriandri, Aquilegiæ, Uvæ crispæ! quas omnes vel morosi Botanici floribus & fructibus conspectis, uno ore & incredibili quadam consensione, Geranii nomine salutarunt. Adeò verum est omnes penè homines à natura ita ferri; quod autem naturaliter nobis insitum est, eo uti maximè decet.

Et ab omnibus fermè Herbariis etiam insciis usurpatam fuisse.

III. Nova plerisque plantis nomina nunc essent imponenda, & quæ prudentiâ vel bono fato rectius in arte nostra stabilita sunt, destruerentur, si foliorum tantùm vel caulium aut radicum haberetur ratio in generibus constituendis; nam in appellandis plantis florem simul & fructum multò sæpius, quasi naturaliter & quodam ut ita dicam instinctu ducti adhibuerunt qui ut disciplinæ denuo instaurari cœperunt Rei Herbariæ incubuere, etiamsi Gesneri & Columnæ præcepta neglexisse videantur. Sic ad violam, ut eodem utar exemplo, plantas omnes retulerunt, quæ floribus & fructibus ad Violam vulgarem accedunt, non verò foliis aut caulibus, ut patet ex Pinace C. Bauhini; Nec ad Ranunculum revocare dubitarunt plantas foliis Aconiti, Plantaginis, Graminis, Chærophylli, Chamæmeli solo flore & fructu inter se similes. Idcirco tot penè genera conficerentur ex his, quot species notæ sunt, si foliorum aut radicum forma spectaretur. Ea lege Asarum ad Violæ genus reduci deberet, aut Viola inter Asari species recenseri: Hincque earum nomina essent immutanda, cùm constet species ejusdem generis eodem communi nomine appellandas esse, ut moneamur eas ad idem genus pertinere.

Mihi non parùm gratulor, cui omnium postremo, nescio quo bono fato contigit demonstrasse hanc methodum cæteris omnibus præstare & singulis generibus ita aptasse, ut magno Herbariorum commodo futuram sperare ausim. Neque dubito quin Auctores tanti consilii, eodem, ut ita dicam, moderamine usi fuissent, quod & ipse adhibui, si generum singulorum notas decernendi locum habuissent. Habet enim ista methodus (ut mihi quidem videtur) suum modum, quem ultrà citràque nequit consistere legitima plantarum cognitio, à quo si quis recedat, quæ firmiora sunt in Re Herbaria turpiter cadere necessum est. Quare à combinatione trium partium, cæterarumque rerum de quibus paulò ante locuti sumus, consideratione abstinendum est.

Opponunt quidam eam methodum universalem non esse, cùm non paucæ plantæ floribus aut fructibus vel utrisque careant. Deinde eam parum com-

modam videri, cùm certa tantùm eaque breviori anni tempeſtate flores & fructus vigeant, proindeque vix aliis temporibus appellari poſſint. Poſtremo plurima etiam immutanda eſſe longo uſu recepta & confirmata, ſi ſola florum & fructuum habeatur ratio. His reſpondeo methodos illas univerſales ab hominibus potius expeti quàm reperiri: nec in Arte Herbaria quærendam eſſe magis patentem, ſed magis commodam. Nullus enim dubitat folia, radices & caules ſi genera conſtituere poſſent, eſſe floribus & fructibus anteponenda: ſed maximè exoptarim ut ſaxum hoc volverent per aliquot tempus, qui flores & fructus reſpuunt, ſoliſque foliis aut radicibus, utpote diuturnioribus immorandum cenſent. Cùm autem juxta naturæ leges plantarum partes continuatâ ſerie prodeant, ne de ignotis judicemus quo certè turpius nihil, tempus expectandum eſt, quò illæ ſeſe nobis manifeſtent. Quamobrem duo in his diſtinguenda ſunt, nimirum ſi plantam ex ſemine, vel propagine alterius plantæ cujus partes jam exploravimus natam, nobis appellandam offerant; ex ſemine v. g. Juglandis vulgaris vel Ranunculi pratenſis, erecti, acris, nequaquam hærebimus in appellanda ejuſmodi planta; etſi nondum flores & ſemina tulerit, vel etſi eas partes nos ipſi nequaquam obſervaverimus, quia certi ſumus ejus folia non convenire niſi illi, cujus flores & fructus nobis apprimè jam noti ſunt. Sibilis excipiendus eſſet, qui negaret Clariſſimo Raio Caſtaneas cæduas quibus ſylvæ noſtræ abundant, hoc nomine vocandas eſſe, quod fructum cum cortice coriaceo & calice echinato non ferant. Nihil magis cachinnos excitaret, quàm ſi quis ad Alpes v. g. accedens, Gentianam aut Imperatoriam non auderet appellare, eo quòd earum folia tantùm ſibi tunc temporis objicerentur. De his nugentur alii, inter Herbarios ſimplex, bonaque fides ſedere debet. Si verò plantæ appellandæ origo & proſapia, ut ita dicam, ignoretur, hoc eſt, ſi flores ejus fructuſque nunquam exploraverimus neque acceperimus à viris peritis cujus formæ ſint, quamvis illa planta ad Juglandem aut Ranunculum accedat, ad nullum genus referri debet, niſi perſpectis flore fructuque; cùm quotidiano uſu comprobetur Herbarios, ſola foliorum formâ plerumque decipi, nominaque plantarum immutanda eſſe cùm flores & fructus vigent. Plurimis plantis quæ in Horto Regio Pariſienſi adoleſcunt, nomen proprium nequaquam dabo, niſi fructum ediderint, vel ipſum aliunde acceperim. Hæ ſunt v. g. Cortuſa Americana, flore ſquallidè purpureo H. L. Bat. Cortuſa Indica vel Hedera terreſtris Bod. à Stap. Lutea maxima, Cretica, Honorii Belli J. Bauh. Chriſtophoriana Americana, Juglandis folio nomine miſſa, cæteræque ex quarum Piſtillo dignoſci nequit cujus figuræ fructus ſit futurus.

Hanc methodum univerſalem non eſſe.

Ut autem uſui nos accommodemus, cui in hac diſciplinâ non parùm tribuendum eſt, florum quidem ſimul & fructuum formæ in ſingulis generibus plantarum quæ flores & fructus proferunt, rationem habebimus; in auxilium tamen etiam vocatis aliis partibus, quando ſola florum & fructuum affinitas inſtituto noſtro planè ſatisfacere non videbitur. Quamobrem genera primi ordinis appellabimus ea quorum natura, ſolâ florum & fructuum formâ continetur, ut ſunt Aconitum, Ranunculus, Roſa, Viola, cæteræque;

Duo ſtatuenda ſunt Genera plantarum; primi & ſecundi ordinis.

reliqua quibus aliud, præter floris & fructûs ſtructuram accedet, ſecundi ordinis erunt: undè tantùm abeſt ut cæteras partes rejiciamus, quin potius iis utemur ſæpiſſimè ad majorem Artis Herbariæ perſpicuitatem, majuſque Herbariorum commodum.

Exemplo ſit Chamædrys. Hujus flos poſterius in fiſtulam tenuatur, anterius verò dilatatur in labium deorſum inflexum: ſtaminibus plerumque incurvis, labii ſuperioris locum occupantibus. Præterea ſemina quaterna perficiuntur in capſula tubulata, quæ floris calyx fuit. En generis primi ordinis ſpecimen, quod non ſolùm Chamædrym; ſed Teucrium & Polium complectitur. Quoniam verò nimiùm pateret, pluresque ſpecies contineret, quàm ut aptis brevibuſque nominibus diſtingui poſſent, ne ab uſu recedamus, tria genera ſecundi ordinis ex eo ſtatuemus: Chamædryos nempe notis addemus flores ſparſim in foliorum alis naſci: Polii flores in capitulum denſum colligi: Teucrii calycem Campanæ formam obtinere. Perpendamus nunc quiſnam fructus ex ſingulis plantarum partibus capi poſſit, ad genera ſecundi ordinis inſtituenda.

Radices ad Genera ſecundi ordinis adhiberi debent.

Bulbocaſtanum ſolâ radicis formâ, quæ tuber eſt, à pluribus umbelliferarum generibus differt; nec exiguum ratione radicum diſcrimen intercedit inter Lilium, Tulipam, & Coronam Imperialem. Lilii radix ex ſquamis, Tulipæ & Coronæ Imperialis ex tunicis componitur.

Situs etiam, & numerus foliorum.

Situs, numeruſque foliorum plurimùm faciunt ad generum diſtinctionem. Fragariæ folia terna, Quinquefolii plura ſummo pediculo digitatim inſident. In Pentaphylloide nec ordo nec numerus foliorum ſpectatur. Pinus, Abies & Larix nucamentis & fructibus ſquamoſis conveniunt: differunt foliorum ſitu, quæ in Abiete ſingularia & temerè ſparſa; in Pinu bina ab eodem exortu; in Larice longè plura. Quibus plantarum inveſtigatio curæ eſſe ſolet, ii teſtari poſſunt ſæviſſima hyeme Geniſtæ, Cytiſi, Anonidis ſpecies, ex foliis facilè internoſci: nihilque in Re Herbaria optabilius eſſet, quàm ſingula genera ex foliorum formâ conſtituere, ſi fieri poſſet.

Caulis, cortex, Pediculus, calix ſuccus, color florum, ſapor.

Caulis & corticis differentia genus quandoque perfecit. Dens Leonis pediculo fiſtuloſo & ſimplici ab Hieracii ſpeciebus differt: Suber ab Ilice cortice fungoſo: Scorzonera à Tragopogone calyce ſquamato: Pſeudodictamus à cæteris verticillatis, eodem infundibulum imitante. Apocyni ſuccus lacteus; Aſclepiadis limpidus. Chryſanthemi flores aurei; Leucanthemi candidi. Elychryſi calyx ſplendens; Filaginis nequaquam. Eruca, Sinapique ſolo ſapore cùm à ſe invicem, tùm à congeneribus dignoſcuntur.

Facies etiam externa ſeu totus plantæ habitus.

Facies illa exterior, quam pluribus plantis natura dedit, non planè rejicienda. Hæc autem non tantùm pendet à partium de quibus locuti ſumus affectionibus; ſed à creſcendi modo, totiuſque plantæ habitu. Populus & Salix florum & fructuum figurâ conveniunt, toto habitu differunt. Abſinthium, Abrotonum & Arthemiſia eam formam præ ſe ferunt, quæ cùm vix deſcribi poſſit, facili tamen negotio vel ab ipſis mulierculis dignoſcitur. Quæ ad plurima genera accedunt plantæ, ad illud referri debent ad quod magis accedunt; tuncque habitus plantæ conſulendus eſt; ſed ex ſolo illo habitu Syſtema Botanicum conſtitui nequit; nec ad ipſam faciem externam confugere debemus, niſi in rebus dubiis cùm perſpicuitas & majus commodum id poſtulant. Naſtur-

tium Alpium inſipidum C. B. ad Turritim ſpectat foliis, floribus, ſiliquis, totoque habitu; ad Naſturtium verò ſolis floribus. Cavendum tamen ne plantarum externæ faciei nimiùm tribuatur, cùm pro genuino plantæ habitu ſuum potius unuſquiſque ſequatur fingendi habitum. Gramen Parnaſſi toto habitu Clariſſimo Magnolio ad Ranunculum accedere; Cotyledon aquatica Hermanno ad Varenianellam; Bryonia Zeynalica ad Balſaminam Americanam; Scolymus Chryſanthemos & Eryngium, nonnullis ad Carduum accedere videntur: mihi verò ab iiſdem generibus toto cœlo, totoque habitu differre. Trahit ſua quemque voluptas: quapropter longè ſatius eſt in iis tantùm ſtare rebus, quæ ab hominum arbitrio non pendent, niſi res aliter præſtari queat. *Pin.* 105.

Hæc cùm ita ſint, regulas ſequentes ipſe mihi impoſui in Generum conſtitutione, non quidem perpetuas, cùm in Re Herbaria aliquid uſui aut ſenſibus ſit concedendum, ſed ab illis rarò nec niſi gravi de causâ declinabo. Quædam leges ſervandæ in generum inſtitutione.

I. Plantæ quæ floribus & fructibus vel alterutro carent, in genera redigi debent ratione rerum magis inſignium; perinde ac illæ quarum flores & fructus ſolo microſcopio patefiunt. Prima.

II. Floris ſimul & fructûs ſtructuræ ratio ſemper habenda eſt, ad conſtituenda genera plantarum, quæ floribus & fructibus donantur; cùm id naturâ & uſu acceptum habeamus, ut jam diximus. Secunda.

III. Floribus ſimul & fructibus ſtandum eſt, cùm abundè ſufficiunt ad genera diſtinguenda. Tertia.

IV. Non ſolùm cæteræ omnes plantarum partes; ſed earum affectiones, creſcendi modus, habitus & facies exterior in auxilium vocari debent; cùm flos ſimul & fructus non ſufficiunt ad genera rectè diſtinguenda. Quarta.

V. Quò facilius ſupervacanea rejiciantur à generum notis, explorari debet num tale genus mutaretur, ſi pars aliqua, aut affectio alicujus partis deeſſet. Agens v. g. de Mandragora à me ipſo ſciſcitatus ſum an rectè diceretur Mandragora radice fibrosâ, foliis laciniatis, ſi talis occurreret? undeque novi inter Mandragoræ notas proprias radicum & foliorum mentionem nequaquam fieri debere, cùm ſine his genus optimè ſtet: unde methodus, ut ita dicam, excluſionis hac in Arte adhiberi debet. Quapropter nihil unquam flori & fructui addendum exiſtimo, niſi aliter diſtingui nequeant; ne ſcilicet ſupervacanea deſiderentur in ſpeciebus reperiundis. Sic Populus à Salice ſolo habitu ſeu facie, Fœniculum foliis tenuiſſimis à congeneribus, Helianthemum foliis binis ad caulium nodos à Telephio differunt. Cavendum tamen ne iis abutamur. Quinta.

VI. Etymologiæ vis parvi facienda mihi videtur hac in re: quamquam enim ſæpe uſu veniat ut eruditiores viri Etymologiis magis delectentur quàm notis propriis, certum tamen eſt non generis ipſius, ſed unius tantùm ſpeciei quàm rei ſibi notæ comparabant, rationem habuiſſe qui primi nomina impoſuerunt, unde propter leviſſimam cauſam ordo qui naturalis videtur non debet inverti, novæque potius definitiones verborum afferri debent. Chamædryos v. g. nomine non intelligo plantam foliis quernis; ſed cujus nota propria è ſtructura floris & fructûs deſumitur. Qui Chamædryos nomen finxit, eam tantùm ſpeciem ob oculos habebat, quæ Sexta.

foliis ad Quercum quodammodo accedit, non verò cæteras, quæ florem & fructum gerunt chamædryos vulgaris ſimilem, quales ſunt Marum Cortuſi J. Bauh. & Scordium alterum ſive Salvia ſylveſtris C. B. Pin. Parum refert ad Menthæ genus conſtituendum, eam à Græcis ἡδύοσμον vocatam fuiſſe. Græci enim de ea ſpecie qua utebantur locuti ſunt, non verò de notis genericis Menthæ. Qui primus Convolvulum nominavit herbam quæ circa vicina ſe convolveret, ab hoc nomine procul dubio abſtinuiſſet, ſi Dorycnium Plateau Cluſii, & Lychnidis ſylveſtris ſpeciem Myconi Lugd. perſpectas habuiſſet, quæ quamvis ſtent, floribus tamen & fructibus ad Convolvuli ſpecies pertinent. Verumtamen ne cuiquam fortè moleſtum videatur Etymologias ex aliorum libris petere, eas referemus ſuo loco quæ rationi magis conſentaneæ videntur.

Cluſ. App. cclix. Lug. 817.

Genera in ſuprema & infima dividi non debent.

Nova quadam caligine Ars Herbaria involvitur ab iis, qui genera quædam ſuprema in infima dividenda eſſe contendunt. Moriſonus in eo minùs laudandus, quod ſummum quoddam genus fecerit Onobrychidis in tria minora genera diviſum: Onobrychis ſcilicet ſiliquis articulatis & aſperis: Onobrychis ſiliquis echinatis, criſtatis & ſpicatis: Onobrychis ſiliquis echinatis, ſed in capitulum conjectis, Platani pilularum modo. Neque enim hac arte partium ſtructura clarè declarari poteſt, omniaque perturbarentur in diſciplinis, ſi eodem nomine res adeo diverſas complecti liceret.

Senſibus aliquid tribuendum in Re Herbaria.

Præſtat tamen nonnunquam ſtructurâ partium uti, qualis illa apparet ſenſibus, quàm religioſa anxietate ſingulas ejus varietates perſcrutari; nam etſi florum & fructuum ſtructura veluti immutabilis ſpectetur, interdum tamen diverſitates nonnullæ occurrunt, quæ cùm nonniſi ab iis qui artem ſecandi optimè callent animadvertantur, ne in moroſi vel anxii notam incurrerem prætermittendas exiſtimavi. Trifolium pratenſe, purpureum C. B. Pin. aliæque nonnullæ Trifolii ſpecies flore ſunt Monopetalo; ſed Papilionaceum ita mentiente ut ab aliarum ejuſdem generis ſpecierum, quæ flore ſunt Polypetalo, diverſus nequaquam videatur. An proptera ex Trifolii genere excludendæ; Limonii flores Polypetali ſunt, mihi tamen Hiſpanias peragranti duæ occurrerunt ejus ſpecies flore Monopetalo: Limonium ſcilicet Hiſpanicum, fruteſcens, Portulacæ marinæ folio, & Limonium Hiſpanicum, multifido folio. Eas autem ad idem genus referre non dubitavi, eò quòd varietates hujuſcemodi nonniſi ab oculatioribus explorari poſſint in floribus illis exiguis. Linariæ flores anterius clauduntur duobus labiis, inter quæ cavitas intercipitur animalium palato reſpondens. Inter ſpecies hujus generis duæ ſunt, quarum flores anterius hiant tubuli modo; Linaria ſcilicet Bellidis folio C. B. & Linaria Luſitanica, villoſa, Bellidis folio ampliore: Aliam ex Luſitania attuli, quæ cùm palato careat propter labium inferius longiùs prominens, Linariam Luſitanicam appellavi floribus palato carentibus. Inter Matricariæ, Chamæmeli, Bidentis, Ptarmicæ ſpecies, quædam ex eodem ſemine flores proferunt nunc radiatos, nunc floſculoſos. Ex Chryſanthemi & Tagetis ſpeciebus nonnullæ ſunt flore fiſtuloſo, cæteræ verò radiato. Specierum Lychnidis capſula nullis diſſepimentis diſtingui ſolet; Lychnis tamen viſcoſa, purpurea, latifolia, lævis C. B. capſulam habet in tria loculamenta diviſam.

Pin. 212.

His attentè conſideratis, concludendum eſt methodum conſtituendorum generum ex floris ſimul & fructus ſtructura, non quidem univerſalem eſſe, ut jam annotavimus; ſed omnium præſtantiorem, cùm longè pluribus generibus conveniat quàm ulla alia quæ excogitari poſſit: neque ipſe pro univerſali unquàm habui aut habiturus ſum. Contrà verò in editione mea Gallica monui omnia in uſum eſſe revocanda, cùm flores & fructus ſimul uſurpati non ſufficiunt; ſed pro viginti fortè vel triginta generibus plantarum, quarum flores & fructus nonnunquam variant, methodus optima quæ mille, ut ita dicam, generibus convenit, reſpuenda nequaquam videtur. Cùm agitur de his varietatibus tunc liberum eſſe debet unicuique quam ſibi voluerit, ſententiam amplecti. Ego verò frequenter uſurpabo adverbium illud (plerumque) aut aliud ſimile ad ſignificandum ſpecies nonnullas à ſuis generibus nequaquam excludendas eſſe propter diſſimilitudines quaſdam, quæ vel à ſenſibus difficulter percipiuntur, vel leviores ſunt quàm ut iis rei natura immutari exiſtimetur. Dicam v. g. impoſterum flores Lilii convallium plerumque quinquepartitos eſſe, ut declaretur ſpeciem ab hoc genere nequaquam arcendam eſſe quæ flores quadripartitos aut indiviſos haberet; dummodò forma florum cæteraque reſpondeant. Certè nihil de plantarum generibus unquam ſtatueretur, ſi exquiſita illa Geometrarum diligentia adhiberetur: unde confido, fore ut nulla mihi culpa tribuatur, etiam ubi vocis (plerumque) oblitus fuerim: in ſingulis enim generibus adhiberi deberet, cùm ſæpiſſimè varietates occurrant, non ſolùm inter ſpecies ejuſdem generis, ſed inter plantas ejuſdem ſpeciei, imo & inter partes ejuſdem plantæ. Qui objiciunt fieri poſſe ut Mandragora occurrat flore Polypetalo, proindeque florem Monopetalum non requiri ad hoc genus, minus appoſitè facere videntur: nam ſi talis occurreret planta, novum genus haud dubiè eſſet inſtituendum, ut ſæpius feci.

Methodum allatam ſtrictè ſumptam pluribus generibus convenire quàm cæteras: Temperatam verò, ut decet, omnibus Generibus poſſe accommodari.

Quod ad diſtinctionem & differentiam ſpecierum ejuſdem generis attinet, peti debent illæ tum ab omnibus earum partibus, radice, foliis, caule, ramis; tum ab omnium partium accidentibus, colore, ſapore, odore, magnitudine, ſitu, ſimilitudine cum rebus vulgò cognitis, cæteriſque aliis quibus ſpecies inter ſe maximè differunt; notæ autem ſpecificæ à generibus accuratè diſtinguendæ ſunt. Specificas appello quæ ſpeciebus tantùm conveniunt ſive nonnullis, ſive omnibus quæ cognitæ ſunt; cùm tamen ad generis naturam nequaquam requirantur: Ruſci v. g. ſpecierum vulgarium flores è media folii parte prodeunt, non ideo tamen hanc notam ſpecificam à generica ſejunxi, quòd non conveniat Lauro Alexandrinæ anguſtifoliæ, fructu è ſummitate caulium prodeunte H. R. Par. ſed quia veritus ſum ne intra ſpatium aliquot annorum planta deprehendatur floribus & fructibus Ruſci diverſimodè poſitis. Herbariis non ſolùm inventarum; ſed inveniendarum cura eſſe debet ne genera ſtabilita notarum redundantiâ corrumpantur.

De ſpecierum diſtinctione.

Quid notæ ſpecificæ?

Nomina plantarum ſunt quædam veluti definitiones, quorum prima vox genus plantæ, cæteræ differentiam exprimunt. Numeri ad hanc rem longè minus commodi videntur. Hos enim nulla ſequuntur in mente ſimulacra, & ſpecies tertia cum quarta vel quinta facilè confunditur, cùm planta jam

Quid propriè ſint nomina Plantarum? & quæ cautiones adhibendæ in iis imponendis.

cognita ſeſe nobis objicit. Nomen verò à conformatione & accidentibus partium ductum illico venit in mentem eorum, qui ſimilium notionem cum eo conjunxerunt: ſic à Bauhinis prudenter inter Ranunculos alius appellatus eſt nemoroſus vel ſylvaticus folio rotundo, alius pratenſis erectus, acris; phragmites luteus, nemoroſus; & ita de cæteris, in quibus Ranunculus genus indicat, reliqua differentiam. Nomina plantarum brevia ſint; quod ſingulis proprium eſt magiſque ſenſibus obvium complectantur cum elegantia quadam, quæ ad ſtudium plantarum potius invitet quàm ab eo dimoveat. Si ipſæ nominibus carerent, vel ſi ex omnium conſenſu nova iis imponerentur, plantarum cognitio longè facilior evaderet, utendo vocabulis quorum ſonus & ſyllabarum numerus ac ordo diſcrimen indicaret, quod inter genera, claſſes & ſpecies intercedit; ſed hiſce temporibus ea vix ſperari poſſunt, neque potuerant in primis, ut ita dicam, Botanices incunabulis. Moriſonus & Breynius nonnulla concinnarunt, quæ vix uno ſpiritu ſuſtineri poſſunt.

Hiſt. Oxon. part. 2. pag. 121. MALVA annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis, pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & ſeminibus arcte iiſdem verticillatim adhærentibus.

Ibid. pag. 130. ONOBRYCHIS major, annua, ſiliculis articulatis, aſperis, clypeatis, undulatim, id eſt, introrſum & retrorſum junctis, flore purpuro-rubente.

Breyn. Prod. 2. MESEMBRIANTHEMUM Africanum, fruteſcens, minus erectum triangularibus foliis, viridibus, cornuum taurinorum in modum inflexis, fructu turbinato, parvo, pentagono, ligneſcente, flore albo.

Aliud profectò eſt plantam appellare, aliud deſcribere. Generum multiplicatione nihil utilius eſt ad nomina prolixiora vitanda, cùm pauciores ſpecies brevioribus nominibus ſint appellandæ: longèque facilius eſt plantas huc uſque cognitas ad ſexcenta genera quàm ad trecenta redigere, eo quòd novis generibus ſtatutis, novum tantummodo nomen introducatur, ſingularum ſpecierum appellationes contrahens.

Nova Genera audacter conſtituenda eſſe, ne Species malè ordinentur.

Ibid. pag. 37. Non leviter errare videntur qui heteroclitas, ſpurias, degeneres, anomalas vocitare ſolent plantas, quæ ad genera ſibi nota non penitus accedunt: quaſi verò difficile ſit nova effingere. Nonne ſatius eſt Lupulum vulgarem, Lupuli nomine omnibus jamdiu noto ſalutare, quàm ex Moriſono appellitare Convolvulum heteroclitum, perennem, floribus foliaceis, ſtrobyli inſtar. At, inquiunt, unica interdum quorundam generum ſpecies occurreret. Quid tum? nonne ſperandi locus eſt eas amplificatum iri, ſi quo pede cœperunt Herbarii, plantas indagare pergant? Quis, imperante Ludovico Magno, terrarum angulus Botanicis impervius? Carolus Plumerius Maſſilienſis, Botanicus Regius, è Minimorum Ordine, non doctrinâ tantùm, ſed omni virtutum genere commendabilis, innumeras plantas ex America detulit, cùm ad cognita tùm ad nova genera referendas. Quis neſcit Clariſſimum Hermannum ex Africa multas Ficoidis ſpecies attuliſſe, in quibus meritò repoſuit Kali floridum, repens, Aizooides, Neapolitanum Fabii Columnæ, qui ex ipſo proprium genus conſtituere fortè non fuit auſus, quod unicum ſibi notum eſſet. Breynius pariter cùm primùm in Horto Beverningiano Leonurum conſpexiſſet, novum genus condidit, cujus

Part. 2 pag. 72.

alia

alia deinde ſpecies ex America miſſa fuit, & ad idem ipſum ob floris & fructûs ſimilitudinem amandavi Origanum fiſtuloſum, Canadenſe Corn. Melianthi ſpeciem unicam tantùm novit Hermannus, alteram verò ex Inſulis Americanis alimus in horto Regio Pariſienſi : idem de Adhatoda, Belladona, Meniante, Pſeudoacacia, Trachelio, Hydrocotyle, Plumbagine, Sicyoide, Damaſonio, cæteriſque uſu comprobatum eſt. Luxurioſa namque eſt plantarum ſeges, & demetendæ collectis longè copioſiores ſunt. Tantùm abeſt ut ipſe metuam ne ſpecies deſiderentur inpoſterum, quin potius vereor, ne earum formis animo, nominibuſque memoriâ comprehendendis longè impares ſimus. Quis non miretur, potius quâm memoriâ teneat, immenſum illum plantarum numerum, quo Botanicen locupletandi finem non faciunt viri clariſſimi ad Rei Herbariæ gloriam nati, inter Anglos Guilielmus Sherard magnifica plantarum ſuppellectili inſignis; Jacobus Bobartus Horti Oxonienſis præfectus meritiſſimus; Hans Sloane ſocius Regius Londinenſis, ſpoliis inſulæ Jamaicæ clarus; Leonardus Plukenetius plantarum Almageſto & Phytographia colendus; Jacobus Pettiver muſæo lauto & ſplendido prædicandus; Samuël Doody Horti Chelſeiani cuſtos, & plantarum diligentiſſimus explorator: ex Batavis præclarus vir Simon Beaumontius, & nobilis ille promontorii Bonæ Spei gubernator Simon Vander Stel; Fredericus Ruyſchius Re Anatomica & Herbaria commendandus; Caſparus Commelinus paternæ dignitatis & doctrinæ hæres; Kiggellarius incredibili plantarum amore captus : ex Italis perilluſtris Senator Venetus Martinellus; Paulus Boccone tantis operibus notus; & Franciſcus Cupani diligentiſſimus plantarum cultor & conquiſitor; ex Germanis D. Auguſtus Quirinus Rivinus methodo ſua ſingulari celebrandus; Henricus Bernhardus Oldenlandius, Dioſcoridis redivivi nomine dignus : ex Hiſpanis Jacobus Salvador Barcinonenſis, gentis ſuæ Phœnix : inter Gallos verò Carolus Plumerius Maſſilienſis, ex Minimorum Ordine celeberrimo, Botanicus regius, quem nulli labores frangunt nec à plantarum inveſtigatione dimovent; Petrus Garidellus Profeſſor Rei Herbariæ apud Sextiaquenſes, multo nomine laudandus; Lignonius demum & Sarracenus viri optimi, quorum prior in inſulis Americanis, alter in Canada Regis mandato plantarum inquiſitioni incumbunt.

De methodo claſſium plantarum inſtituenda.

Ingrediar nunc ad explorandam rationem componendi Claſſes plantarum, quæ inutilis omnino ac rejicienda, niſi clariorem reddat earum cognitionem. Qui præceptore carent eam tantùm aſſequi poſſunt, vel progreſſione diſcendi, aliorum libros aſſiduè volvendo, donec caſus iconem plantæ quæ inquiritur obtulerit: vel methodum adhibendo, quæ veluti clavis locum teneat, eoſque per manum ducat. Prior inveſtigatio moleſta eſt, longa, incerta; altera quæ jucundior, brevior, tutiorque, verſatur tota in generibus aptè diſponendis: ſcilicet claſſium inſtitutio, aliud nihil eſt quàm eorum in plures quaſi faſciculos diſtributio, cujus ope extempore & ſine moderatore genus cujuſvis plantæ dignoſcatur. Quem ſcopum nullus quod ſciam Herbarius ſpectaſſe, multò minus attigiſſe mihi videtur.

Claſſes petendæ ſunt ex una ex

Ad illum autem ſcopum aſſequendum, cùm agitur de plantis quæ ex radicibus, caulibus, foliis, floribus & fructibus conſtant, claſſes inſtitui neceſſum

partibus quæ generis naturam constituit, ex solo flore nempe vel ex solo fructu.

est, ratione unius ex iis partibus quibus genus maximè continetur, floris nempe vel fructus: non utriusque, ne eadem esset classium & generum natura. Alterutra pars igitur debet eligi, & in omnibus classibus eadem usurpari, ne quærentes hæreant an plantæ, quam noscere volunt, mentio fiat in classe quæ à floribus, an in ea quæ à fructibus constituta est. Namque hujus methodi præstantia in eo consistit, ut simplex sit, uniusmodi, & sine mora plantarum nomina indicet: classe enim reperta ad generis cognitionem facilè devenitur; cognito vero genere, species ignota & descripta nullo labore dignoscitur; non descripta, ad proprium genus revocatur. Hæc est brevissima via quæ ad plantarum cognitionem ducit, cæteræ utcumque speciosæ longè minus utiles videntur: utilitate autem tyronum nihil antiquius nobis esse debet in classium institutione. Si verò nunc foliorum, nunc florum, fructuum, caulium, aut radicum haberetur ratio, ad quam confugeret classem qui plantas ignorat? Constat igitur classes plantarum unico niti debere fundamento, illudque in una ex partibus quæ genus constituunt, positum esse. Qua in re flos profectò anteferendus est fructui, cùm exploratâ illius structurâ ad fructus perfecti cognitionem vel illico vel intra paucos dies deveniatur, imò statim pistilli aut calycis transversa sectione, futuri fructus natura sæpissimè dignoscatur pauluhm hac in re exercitatis; proindeque totius generis caracter per breviorem viam innotescat, modò liber in manibus adsit, in quo genera plantarum in suas classes ratione florum digesta sunt, ipsaque genera instituta, ratione floris & fructus, ut præstare conatus sum. Si autem fructus adhibeatur ad classium constitutionem, annus proximè futurus exspectandus est ut altera generis pars, flos nimirum qui fructu maturo sæpissimè exaruit, observari possit.

Flos hoc in loco fructu præstat.

CÆSALPINUS. a *Thuan. ad ann.* 1602.

„ Hoc vitio laborare videtur methodus ANDREÆ CÆSALPINI, „ Aretini a præstantissimi Peripatetici, qui cùm diu Pisis docuisset, & „ scriptis famam nominis propagasset, à Clemente VIII. evocatus, Archia„ tros ejus fuit, & Romæ decessit initio anni 1601. VII. Cal. Mart. Hanc autem Botanices partem à nemine adhuc tentatam summo studio agitavit, & rationem plantarum per classes disponendarum, solus inter Herbarios philosopho dignam reliquit, petitam scilicet ex seminum formâ. Historiæ plantarum Cæsalpini nihil deest præter icones, quarum elegantia & nitor majorem sæpè famam comparârunt scriptoribus quàm doctrina. Fuit insuper Cæsalpinus in rebus physicis, ut ferebant illa tempora, multùm versatus, seminaque plantarum cum animantium ovis, & vim qua ovi partes *Lib. 1. cap. 6.* „ explicantur, cum fermentatione conferre non dubitavit. Inest, inquit, „ in omni semine quædam plantæ inchoatio: quemadmodum enim in ovo „ quædam particula continetur, in qua inest animalis futuri delineatio; re„ liquum autem corpulentiæ pro alimento est: sic in plantarum seminibus „ pars illa principatum continet, unde radix erumpit & germen. Est enim „ quasi corculum quoddam, reliqua parte seminis alimentum illi primum „ subministrante. Deinde excitato ignis principio in ipsis latente, ut calci „ contingit in humoris occursu, idem humor cum lacteâ seminis substan„ tiâ permixtus & concoctus tanquam familiare alimentum, auget concep„ tum antea inchoatum.

Clariſſimus PAULUS HERMANNUS, etiamſi diversè, plantas tamen ex ſolis fructibus in ordinem digeſſit in Flora ſua Batava; ſed neuter in animo habuiſſe videtur ut claſſium auxilio viam aperiret, quæ ad abſolutam plantarum cognitionem per genuina genera, extempore & ſine præceptore duceret. Cæteri qui de plantis ſcripſere, quò multiplicem magis, eò minus utilem ordinem ſecuti videntur. Multiformes illæ diſtributiones in quas genera vulgò partiri ſolent ad oculorum delicias, aut neſcio quam animo ſibi fingunt voluptatem potiùs, quàm ad utilitatem concinnatæ videntur; non ſecus ac elegantes illi coronariarum plantarum ordines, quibus Hortulani pulvinos ornare ſolent. Quare hoc in loco abſtinendum duxi à pluribus diſtributionibus quas Joannes Bauhinus cæteriquè peritiores anteacti ſæculi Botanici propoſuerunt, Verticillatarum nempe, Aſperifoliarum, Stellatarum, Pomiferarum, Pappoſarum, Capitatarum, Corymbiferarum, Bulboſarum, Graminifoliarum & cæterarum. Studioſos enim, ex quo Pariſiis doceo, has addiſcere non poſſe, neque iis uti ad plantas extempore dignoſcendas, niſi intra ſpatium plurimum annorum ſæpenumero cognovi. HERMANNUS.

Fateor autem methodum meam nequaquam abſolutam eſſe; cùm claſſes plantarum quæ floribus carent, comprehendere nequeant; ſed cùm illæ pauciores ſint, methodus quæ cæteris huc uſque propoſitis longè magis commoda videtur, rejici non debet, cùm paucioribus vitiis urgeatur, & ad plantarum cognitionem extempore aſſequendam conducat; quod maximè cordi eſſe debet iis qui docendi munere funguntur, idcirco quandoque genera ſolo flore proxima, cæteris verò partibus diverſa, conjungere coactus fui, ne à ſimplici methodo in qua cognoſcendarum plantarum genuina ratio ſita eſt, deſciſcerem. Si cui fortè deformis videatur aliquis claſſium quas inſtitui locus, in animum inducat ille ſuum, nulla breviori arte plantas addiſci poſſe: perpendatque num deformitas illa potius ab opinione præjudicata, quàm à rei veritate oriatur: genera enim plantarum ſimplici methodo in claſſes diſtributa, unicâ maximè parte convenire debent, cùm unica ſit Botanices clavis. Cæteras partium convenientias aucupantes, fructum omnium maximum, qui ex claſſibus capi poſſit, ſæpè amittunt; faciliorem nempe plantarum cognitionem. Hanc methodum univerſalem non eſſe, ſed magis commodam cæteris.

Uno verbo iterum dicam, in claſſium inſtitutione ſolo flore, tanquam clavi & fundamento Rei Herbariæ, utendum eſt, cùm agitur de plantis quæ floribus donantur. In generibus ſtatuendis flos ſimul & fructus adhibendus, iiſque alia quæ neceſſaria videntur ut accuratius diſtinguantur, addenda ſunt. In ſpeciebus verò dignoſcendis omnes plantarum partes earumque affectiones uſurpari debent. Igitur ut ad propoſitum meum redeam, cùm brevior tutiorque conſtituendarum claſſium methodus omninò verſetur in floribus, horum natura & uſus alius à nobis explorari debent. Anacephalæoſis præceptorum Rei Herbariæ.

FLOS eſt plantæ pars coloribus propriis perſæpè inſignis, fructuique naſcenti plerumque adhærens, cui primum alimentum ad tenerrimas ejus partes explicandas miniſtrare videtur. Quid Flos & cui uſui inſerviat?

De ſingulari colorum varietate, quæ non exiguum floribus decorem conciliat, nullus dubitat. Sæpiſſimè autem ipſi cum tenero fructu conjunguntur. Florum differentiæ.

Qui non adhærent fructui, ad tria capita pertinent, vel in eadem planta cum fructu partim junguntur & ab eo partim ſeparantur, ut in Cucurbitaceis obſervare eſt: vel in eadem planta nunquam conjunguntur cum fructibus, ut in Ricino, Buxo, & aliis, præſertim amentaceis; vel in eadem ſpecie aliæ plantæ flores, aliæ verò fructus ferunt, ut Urticæ, Lupulo, Cannabi, Salici, Populo, cæteriſque contingit. Verumtamen non diſſimulandum eſt tenerum fructum qui nullo flori adhæret, capillamentis quibuſdam aut exiguis foliis proprii coloris ornari, quæ pro floribus vel eorum partibus haberi poſſunt; cùm ne aliud quidem munus præſtare videantur. An igitur ejuſdem floris partes in variis plane locis diſperguntur? In Nuce, v. g. Corylo, cæteriſque, ſtamina nucamentis, petala tenero fructui innaſcuntur.

Flores eſſe veluti quædam viſcera.

Flores autem ſunt veluti viſcera quædam, in quibus alimentum multiplici circuitu ad primam ovi formationem vel amplificationem aptius evadit; ſive enim ſemina vario motu, ordine, figura, formentur in ſingulis plantis; ſive ut vero proximum videtur, quæ in tenero fructu jamdiu delineatæ ſunt partes evolvantur, alimento ſincero indigent, cujus primum impetum ferre non poſſent, niſi prius illud ab alienis partibus in flore purgaretur. Illæ verò à ſtaminibus tanquam à vaſis excretoriis exceptæ deponuntur in apices velut in cloacas. Floris igitur proprium munus eſt nutricandi tenerum fructum, ipſaque nutricatio paucarum horarum vel dierum eſt: lactis enim, ut ita dicam, fructus tantùm indiget in prima partium explicatione, tunc particulariter ſi flores reſecentur quo tempore geſtiunt expandi, nequaquam verò cùm jam explicati fuerint.

Cur brevi pereant.

Tribus fortè de cauſis flores brevi pereunt; tenuitate vaſorum quibus ad pediculum alligantur; fructu tenero in majorem molem excreſcente; alimenti denique in fructum tranſitu faciliori. Vaſorum tenuitas in multis floribus tanta eſt, ut petala & pediculus conglutinari videantur, ideoque naſcentes decidunt. Contra verò Hellebori flores diuturniores ſunt, quod ipſius pediculi vaſa in petalis abſque imminutione producantur; fructus adoleſcens ita comprimit vias, quæ humorem ad florem convehunt fructum complectentem, ut excluſus ille facilius in hunc feratur. Addendum & hujus vaſa molliora & criſpa quæ primò complicabantur, rectiora & validiora fieri, faciliuſque alimentum recipere quàm petala, quæ vias habent magis obliquas. Cadentibus floribus, fructus extrema vaſa, quæ à flore ortum habebant, aëris elatere conſtringuntur & penitus contrahuntur. A calyce ſi ſuperſit alimentum, tunc præparatur; ſi calyx deſit, à fructus cortice ſemi.ibus ſubminiſtratur, ad quorum incrementum tantus organorum apparatus videtur inſtitutus. Superfluæ verò & ad nutritionem ineptæ alimenti partes per villos fiſtuloſos, quibus fructus obduci ſolet, vel per cæcos ejuſdem meatus ſi glaber ſit, pulveris tenuiſſimi inſtar amandantur. Ideo calyces floribus ipſi ſæpe diuturniores ſunt, quòd ad pediculum annectantur fortioribus vaſis, quæ à fructu creſcente non læduntur. In Papavere tamen, Chelidonio, Anapodophyllo, & pluribus Ranunculi ſpeciebus, calyces prius cadunt quàm flores, ob vinculorum imbecillitatem. Polyphylli debiliores ſunt monophyllis, quoniam illorum baſis, quæ rotun-

dior eſt & intercepta paucioribus vaſis pediculo adhæret, quæ ſæpè rumpuntur à flore ſe explicante.

Floris partium uſus apertè declaratur in Tab. 1. quæ Coronæ Imperialis florem exhibet. Petala 1, 2, 3, 4, 5, 6, alimentum à pediculo 7 acceptum viſceris inſtar perficiunt, & fructui naſcenti 8 ſuppeditant; ineptis humoris partibus per ſtamina ſeu vaſa excretoria 9, 10, 11, 12, 13, 14, abeuntibus in apices ſeu receptacula 15, 16, 17, 18, 19, 20. Singulæ illæ partes ſeorſim eadem Tabula repræſentantur, ſcilicet petalum A quod imæ parti piſtilli C adhærebat & alimentum præbebat tenero fructui D. In exortu B petali A vas excretorium H poſitum eſt apice I ſeu receptaculo donatum. Utrumque apparet enim in figurâ K L. In figurâ E tuba piſtilli quæ in hoc flore cava eſt G: in F verò loculamenta teneri fructus ſeminibus fœta exhibentur. Explicatio uſus ſingularum partium floris.

Florum qui in eadem planta fructibus partim adhærent, partim ab illis ſeparantur, uſus idem ac eorum de quibus locuti ſumus. In Cucurbitaceis, v. g. qui conjunguntur cum fructu, alimentum illi ſine intermiſſione ſubminiſtrant. Cæteri verò, renum, ut ita dicam, munus præſtant, alimentum à partibus alienis purgantes. In plantis autem quarum aliæ ſpecies flores, aliæ fructus producunt, res aliter fortè ſe habet. An corpuſcula quæ fluunt ex floribus in teneros fructus procul naſcentes feruntur, ut veluti è torpore ad proprium incrementum excitentur? quemadmodum vulgò de Palmis mare & fœmina poſt Theophraſtum, Proſperum Alpinum, & cæteros affirmatur. Cùm in Hiſpania Bœtica Palmarum feraci, à prudentioribus viris hac de re ſciſcitarer, certum nihil accipere potui. Præclarus tamen vir Hadgi Muſtapha Aga Legatus Tripolitanus ad Regem Chriſtianiſſimum, non ita pridem Pariſiis mihi declaravit, ramulum floris Palmæ maris (quam Dokkyar anokal vocant) in Spatham Palmæ fœminæ (quæ Nakhla appellatur & fructus profert) inſeri, quo tempore Spatha hiare ſolet. Flos enim explicatus pulverem fundit, ſine cujus affectione dactyli acerbi forent & inſuaves. Imo & oſſiculis carerent (hæc namque ſæpè ita areſcunt, ut deeſſe videantur) camelis tantùm & jumentis exhibendi. De Lupulo certius loquar. In Horto Regio Pariſienſi luxuriat fructibus quotannis onuſtus. Qui verò floribus gaudet, non occurrit, niſi in inſulis Sequanæ & Matronæ longè diſtantibus; in Horto Regio tamen ſemina profert. An igitur uterque ſexus requiritur ad fructus perfectionem? an altera ſpecies hujuſcemodi plantarum, alterius nequaquam indiget? an flores emunctorii vices gerunt in ſpeciebus quibus inſunt? capillamenta verò per foliola quæ tenero fructui adhærent, floris locum tenent in aliis quæ floribus vulgò dictis deſtituuntur? *Calend. Junii 1697.*

Quærunt alii qui fieri poſſit ut flores, qui fructui naſcenti imminent, Roſæ. v. g. Valerianæ, Pyri Cotoneæ alimentum ipſi præbeant; cùm ab hoc potius ad illos fluat. Reſpondendum eſt alimentum à pediculo per fructûs cutim, ſive illa craſſior, ſive tenuior ſit, ad flores pervenire, ab his præparari, indeque circuitu quodam ad fructus per vaſa deferentia redire, & ſeminibus quæ centrum ejus occupant, diſtribui.

De partibus florum ſingillatim nunc tractandum eſt; quamvis illæ omnes

Quænam ſint florum partes, quid Petalum?

in ſingulis floribus non occurrant. Partes florum dicuntur Petala, Calyx, Stamina, Apices, Piſtillum. Petala vocantur illa folia, quæ forma & colore plerumque cæteris partibus præſtant, quæque unquam fiunt proprium ſeminis involucrum: unde Hellebori nigri, albique vulgaris flores petalis donari exiſtimantur, etiamſi illa ſubviridia ſint & diuturniora, quia fructus involucrum nequaquam evadunt. Fabius Columna vir præclari ingenii primus omnium quod ſciam Petali vocem propriè uſurpavit, ut folia florum à foliis propriè dictis diſtingueret.

In notis ad Rech. pag. 853.

Quid ſtamina?

Stamina ſunt capillamenta illa tenuia, quæ floris medium tenere & apices ſuſtinere ſolent. Quæ apicibus carent, capillamenta propriè dicuntur ſive bifida ſint, ſive ſimplicia ut in Centaurio majore, Dente Leonis, Aſtere, Petaſitide, cæteriſque. Hæc autem prodeunt è ſumma parte naſcentis fructûs per floſculum, aut ſemifloſculum ipſi inſidentem, ejuſque vaginam pervadunt, ut videre eſt in Tabula 2. in qua capillamentum E & D, floſculus A, & ſemifloſculus B, tum & vagina F quinque fulcris nixa, repræſentantur longè quidem majora quàm à natura inſtituta ſunt. Hæc etiam exhibentur in Tab. 3. Capillamentum I è ſummitate fructus N R in floſculum H G Q, ac vaginam D protenſum, tum & vagina P P O aperta & explicata, quò facilius interior ejus facies pateat. De ſtaminum uſu jam dictum eſt. Capillamentorum idem videtur officium, ſuperfluis aut noxiis alimenti partibus per eorum meatus abeuntibus, & ſæpiſſimè interiori vaginæ faciei glutinis aut pulveris inſtar adhærentibus, ut videtur in fig. PPO. Quare ſinguli flores cujuſvis generis ſint, perinde ac animalium glandulæ, ſuis muniuntur vaſis excretoriis.

Quid Apices? *Tab. 4.*

Apices vocantur ſummæ ſtaminum partes B. D. BC. G. craſſiores illæ quidem & tumidæ, cavæ, receptaculis ſimiles, à ſtaminibus ut plurimùm diſtinctæ, à quibus tamen in nonnullis non differunt ut in Populagine G, cujus ſtamina ipſa F in apices abeunt. Maxima horum receptaculorum pars in duo loculamenta dividitur bivalvia, dextrorſum & ſiniſtrorſum hiantia D. E. H. in Epimedio tamen K. LL. MM. ab imo ad ſummum aperiuntur. Diximus jam apices quidquid minus apti continet alimentum in ſe recipere, eorumque valvas à congeſtis excrementis diduci.

Quid Piſtillum? *Tab. 1.*

Piſtillum appello eam partem, quæ floris centrum inter ſtamina occupare ſolet 8. & DE. Illud autem multiforme eſt, ſubrotundum, ſphæricum, triangulum, aut quadrangulum, ovatum, capitatum, fuſi aut piſtilli quo utimur ad tundendum formam habens, unde nomen. In Tithymalo, Cappari, Granadillâ pediculi inſtar naſcentem fructum ſubſtinet. In Nymphæa alba caput ſphæricum repræſentat, cui petala floris innaſcuntur. Harum plantarum icones conſule. Piſtillum ſæpè aliud nihil quàm tenerrimus fructus. In umbelliferis, fructus caput potius videtur, circâ quod petala diſponuntur. In plantis quarum fructus flori abeſt, vaſis excretorii munere fungitur; in omnibus ſuprema ejus pars ſive fiſtuloſa D. ſive ſolida craſſeſcit, meatibus, veſicis, aut tubis admodum exiguis obſita, per quos alimenti pars inepti vacuatur, ut in Lilio CE, Papavere Rheade G, Populagine I, Gentiana L, Campanula N O P videre eſt. Eadem pars multiſciſſa eſt quò facilius aër ad ſemina ducatur, ac ea perficiat,

Tab. 5.

lentoque ſucco obducitur, quo minima inſecta ab his arceantur, ut monet Malpighius.

Calyx, meâ quidem ſententiâ, dici debet pars floris poſterior craſſitudine quadam notabili à pediculo diſtincta. Calyx autem flores vel involvit vel ſuſtinet vel utrumque præſtat: ſcilicet in Ranunculo A, & Papavere B B involucri; in Thapſia C, Scandice D, & omnibus penè umbelliferis, itemque Valeriana F, Rubia G, cæteriſque id genus fulcri; in Aſtrantia E, Roſa H, Pomo I, Pyro K, Punica L, utriuſque locum tenet; unde ex calycibus alii foliis componuntur, alii carent. Quanti momenti ſit partem interiorem floris quam piſtillum appellamus, à poſteriore cui calycis nomen fecimus accuratè diſtinguere, ex eo apparet quòd ſine hac cautione, eadem quod ad florem ſpectat, planè foret notio Plantarum umbelliferarum, Valerianæ & ſimilium, quarum flores vulgò calyce carere exiſtimantur; ac earum quarum flores eo revera deſtituuntur, quales ſunt flores Lilii vulgaris, Lilii convallium, Polygonati & aliarum. Miſſum facio calycem dici à voce Græca καλύπτω tego, plus enim commodi ex meâ novâ calycis acceptione ſequitur, quàm incommodi ex antiquæ abuſu. Fructuum origo ſcilicet faciliùs indicatur & plantarum claſſes in ſectiones commodiùs dividuntur: unde operæ pretium me facturum exiſtimavi, ſi duabus tantùm vocibus uterer ad denotandam eam partem quæ abit in fructum, quod à nullo Botanico hactenus præſtitum mihi videtur. Qui de generibus ſcripſerunt, affirmarunt v. g. Campanulam eſſe genus plantæ flore monopetalo, capſulâ in tres cellulas diſtinctâ; nec docuerunt eam à calyce ipſo originem ducere. Igitur qui à calyce originem trahere dicitur fructus, à floris parte poſteriori, cujuſvis illa formæ ſit, oriri intelligendus eſt; ſive illa florem tegat ſive ſuſtineat vel utrumque præſtet: qui verò à piſtillo, à parte interna quæ floris medium occupare ſolet, hîc enim agitur de ea partium diſtinctione quæ petitur ab earum ſitu, non verò à figurâ. Ratione pariter calycis & piſtilli claſſes in ſectiones varias diſtribuemus, majoris perſpicuitatis cauſâ, neque præter Aloem & Rubeolam genus ullum obſervavi, cujus ſpecies nonnullæ à calice, aliæ à piſtillo naſcantur. Non multùm laborandum eſt utrum calycis pars foliacea & turgida, eodem vel diverſo tempore cadant: primum contingit in Pyro, Cydonia, & aliis quamplurimis; alterum in Lyſimachia quam ſiliquoſam vocant, cæteriſque. In eodem flore piſtillum & calyx ſæpè adſunt, & alteruter plerumque abit in fructum; rarò uterque niſi in Saxifragâ & Samolo. Calyx autem vulgò marceſcit, & decidit cùm piſtillum ſit fructus: calyce verò in fructum abeunte, piſtillum areſcit. In nonnullis floribus geminus calyx adeſt involucri munus præſtans ut in Malva. Interdum alius florem ſuſtinet, alius eundem involvit, ut in Jalapa. Quandoque unus communis, alter proprius ut in floribus floſculoſis, ſemifloſculoſis, & radiatis: Calyx nempè communis totum florem involvit, quilibet verò floſculos aut ſemifloſculos proprio calyce inſidet in ſemen abeunti, in nonnullis floribus floſculoſis, floſculi à calice quodam ſingulari, hoc eſt, ſingularis ſtructuræ, ſemine videlicet facto fulciuntur, ut in Euchinopo, Scabioſa, Globularia.

Quid Calyx?

Tab. 6.

Quomodo petala floris à calyce diſtingui debeant?

Magnus ſæpè in hoc argumento nodus eſt, florum qui calyce donantur ab iis qui eodem carent dictinctio. Inter Herbarios convenit Roſæ, Caryophylli, Pyri, Ceraſi flores calycem habere; Lilio verò, Tulipæ, Hyacintho, aliiſque quamplurimis eum à natura denegatum fuiſſe. Sæpè tamen dubium eſt an quorundam florum pars foliacea, calyx vel petalum appellari debeat, ut in Atriplice, Alchimilla, Aſaro, quæ ſi inter plantas quorum flores ex petalis componuntur, recenſeantur, inter eas pariter numerandæ ſunt Cereales omnes, cum gluma florum quæ in his obſervatur, pro petalis haberi poſſit: verumque eſt eam petalorum officio fungi. Quod quamquam inter phyſicos abſurdum non ſit, ineptum tamen Botanicis videretur. Alchimilla enim Beta, Blitum, Triticum, Secale, Avena in eadem claſſe cum Tulipâ, Lilio, Hyacintho, Aquilegiâ aliiſque calyce carentibus conjungi deberent. A Bulboſarum verò & Tuberoſarum claſſe Narciſſus, Crocus, Iris, Gladiolus, Lilio-Narciſſus, Narciſſo-Leucoium quæ calyce donantur, excludi. Quamobrem folia florum cujuſvis coloris ſint, pro calyce habenda ſunt, cùm proprium fiunt ſeminis involucrum; pro petalis verò, cùm ſecus accidit, ſive illa brevi pereant, ſive durent.

His diligenter exploratis, claſſium inſtitutio peti debet vel à numero petalorum, ex quibus flores conſtant, vel ab earum ſtructura: cùm autem numerus petalorum ſæpè incertus ſit, ut occurrit in Ranunculo, Pulſatilla, Caryophyllata, Clematite, aliiſque ſpeciebus ejuſdem generis, ſtructuræ magis immorandum eſt: Hæc enim conſtans eſt & magis ſpecioſa; quin & numerum ſæpè includit, ut patet in floribus cruciformibus. Flores ergo dividemus in eos qui petalis donantur vel carent.

Quid flos petalodes? *Tab. 7.*

FLORES PETALIS DONATI ſeu PETALODES dicuntur illi, qui præter capillamenta ſeu ſtamina, ex foliis conſtant in involucrum ſeminum nequaquam abeuntibus; unde folia illa petala dicuntur, ut in Antirrhino, Ranunculo, Braſſicâ, Fabiâ, Petaſitide, Bellide, &c.

Quid flos apetalus? *Tab. 7.*

Cæteri STAMINEI ſeu CAPILLACEI & APETALI ideo vocantur, quòd præter ſtamina nihil habeant unde nomen trahere poſſint, ut in Equiſeto, Sparganio, Avenâ, Biſtortâ, cæteriſve. Hos calyce donari conſtat, exceptis Sparganio & Equiſeto. Nucamenta pariter ſeu Iuli inter illos recenſendi ſunt, etiamſi ſtamina in nonnullis adeo brevia ſint ut abeſſe videantur. Flores ſtaminei parùm inter ſe diſcrepant; niſi quod plerique tenero fructui adhæreant, alii nequaquam. Calyx eorum qui fructui adhærent, fit plerumque proprium ſeminis involucrum, piſtillum verò ſemen evadit.

Ex floribus qui ex petalis conſtant, alii ſimplices ſunt, alii compoſiti.

Quid flos ſimplex? *Tab. 8.*

FLORES SIMPLICES appello qui floſculis & ſemifloſculis carent, quales ſunt flores Hyoſciami, Salviæ, Ceraſi & Statices etiam, quamvis plures in capitulum colligantur.

Quid flos compoſitus? *Tab. 8. Tab. 166.*

FLORES COMPOSITOS voco eos omnes, qui componuntur ex floſculis & ſemifloſculis; quales ſunt flores Cyani, qui ex floſculis; Dentis Leonis, qui ex ſemifloſculis; Doronici, qui ex utriſque conſtant. Quid autem ſit floſculus & ſemifloſculus, mox dicemus.

Flores

Flores ſimplices vel unico vel pluribus petalis donantur. HI POLYPETALI, illi MONOPETALI. Florum ſimplicium monopetalorum differentiæ deſumuntur ab eorum formâ. Campaniformes, à Campana; ab infundibulo, Infundibuliformes; à rota, Rotati; ab animalium roſtro, labiati vel Perſonati dicuntur. *Tab. 9.*

FLOS CAMPANIFORMIS campanæ quidem formam obtinet: ſed in eo tria maximè ſpectanda ſunt. Fundum nempe, latera, & os. Si fundum ſimul & latera ampla ſint, neque os multò magis diffuſum, tunc flos campaniformis tantùm appellandus; quoniam à campanæ vulgaris formâ non multum recedit, qualis eſt flos Campanulæ & Belladonæ. Si verò fundum & latera anguſtiora ſint ac veluti in tubum contracta ut in flore Polygonati & Cerinthes obſervatur, tunc CAMPANIFORMIS TUBULATUS dicendus. CAMPANIFORMIS autem PATENS & diffuſus, ſi os lateraque fundo magis pateant; qualis eſt Acetabuli forma, floſque Malvæ, Aſclepiadis, Bryoniæ. Demum ſi cæteris partibus os anguſtius ſit, CAMPANIFORMIS GLOBOSUS nominari debet, ut revera eſt flos Arbuti, Ruſci, Ericæ. FLOS CAMPANIFORMIS. *Conſule Tab. 6. & alias in quibus exhibentur flores plantarum quæ hic appellantur.*

FLOS INFUNDIBULIFORMIS ab infundibulo nomen invenit. Inferior ejus pars in tubum deſinit, ſuperiore in conum inverſum vel in diſcum dilatatâ: Quare alius Infundibuliformis propriè dicitur, qui nempe è cono in tubum coarctatur; alius Hypocrateriformis qui hypocrateram ſeu vas quod poculis inter bibendum ſupponi ſolet, repræſentet. Flos Auriculæ Urſi, Centaurii minoris, Jalapæ, Echii, infundibuliformis eſt. Flos verò Primulæ veris & Androſaces Hypocrateriformis, quia tubus ejus in diſcum, non in conum explicatur. FLOS INFUNDIBULIFORMIS. *Tab. 9. & aliis.*

FLOS ROTATUS rotæ formam exhibet, ut patet in floribus Borraginis, Anagallidis, Lyſimachiæ. FLOS ROTATUS. *Tab. 9.*

FLOS LABIATUS infernè tenuatur in fiſtulam, ſupernè in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium eſt ut piſtillum ejus abeat in fructum ex quatuor ſeminibus conſtantem, in ipſo calyce tanquam in capſula propria matureſcentibus, ut in Salviâ, Hormino, Marrubio, Chamædri. Neque tamen à methodo mea, quæ in claſſibus ſtatuendis tota pendet à floribus, deflectere mihi videor, cùm fructûs etiam mentio fiat in quorundam florum definitione: nam præterquam quòd in Herbariorum uſu fuerit confirmatum, qui umbellatum florem definierunt eum, cui geminum ſuccedit ſemen; cur, quæſo, piſtilli vel calycis ratio non habenda in floris explicatione, cùm floris partes non ignobiles ſint, quarum alterutra ſemper abit in fructum. FLOS LABIATUS. *Tab. 9. & aliis. Tab. 9. & aliis.*

Flores ſimplices MONOPETALI ANOMALI, etiamſi pauciores, multiformes tamen ſunt: nec ſingulari nomine comprehendi poſſunt, ut ſunt flores Ariſtolochiæ, Digitalis, Scrophulariæ. Ab his excipias eos, qui labiatorum faciem præ ſe ferunt, ut Linariæ flores, Antirrhini, Pedicularis, Melampyri, &c. PERSONATI dici poſſunt, quòd confictam faciem ſeu perſonam, roſtrumque animalium rictu & labiis non malè referant. Perſonati à labiatis differunt, quod illorum piſtillum abeat in capſulam ſeminum, à calyce omnino diſtinctam. FLOS PERSONATUS.

Tab. 10. Flotum ſimplicium polypetalorum differentiæ à ſimilitudine cum aliis rebus vulgò cognitis ſumi poſſunt: unde Cruciformes alios appellavi, alios Roſaceos, Caryophyllæos, Liliaceos, Leguminoſos ſeu Papilionaceos, cæteros verò Polypetalos anomalos.

FLOS CRUCIFORMIS *Tab.* 10. *& aliis.* FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui ex quatuor petalis conficitur crucis partium in modum poſitis; quales ſunt flores Leucoii & Braſſicæ. Hujus pariter calyx quatuor obtinet folia, eodem ordine poſita. Piſtillum autem ſemper abit in fructum.

FLOS ROSACEUS. *Tab.* 10. FLOS ROSACEUS ex pluribus aut paucioribus petalis quam quatuor componitur in orbem poſitis, quo planè modo petala florum Roſæ diſponuntur. Ut videre eſt in Ranunculo, Quinquefolio, Pæonia.

FLOS CARYOPHYLLÆUS *Tab.* 10. *& aliis.* FLOS CARYOPHYLLÆUS in eo difert à Roſaceo, quòd ejus petala ex ipſo calice tanquam è tubulo emergant, ut ſunt flores Caryophilli, Lini, Statices.

FLOS LILIACEUS. FLOS LILIACEUS vel conſtat ex petalis ſex, rarò tribus, vel in ſex partes ſecatur ad Lilii formam ſæpe accedens. Ipſi autem proprium eſt ut piſtillum ejus aut calyx abeant in capſulam in terna ſemper loculamenta diviſam. Tales ſunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Aſphodeli, Ephemeri. *Tab.* 10.

Hiſt. plant. lib. 2. *cap.* 162. FLORES ſimplices POLYPETALI ANOMALI, etiamſi pauciores, multiformes tamen ſunt, nec ſingulari nomine comprehendi poſſunt, exceptis leguminoſis, quos Valerius Cordus à Pipilionis formâ PAPILIONACEOS appellavit.

FLOS PAPILIONACEUS. FLOS autem PAPILIONACEUS conſtat ex petalis diſſimilibus, quorum ſuperius D *Vexillum*, inferius E *Carina*; duo F quæ media ſunt, *Alæ* nuncupari ſolent. Carina quoque ſæpiſſime ex duobus petalis componitur, ut in Fabâ, Pyſo, Lathyro. Huic flori proprium eſt ut piſtillum L abeat in fructum O qui ſiliqua vocari ſolet. *Tab.* 10. *&* 209.

FLOS FLOSCULOSUS. Quid floſculus. *Ibid.* Flores compoſiti triplici generis ſunt, Floſculoſi, Semifloculoſi & Radiati. FLORES FLOSCULOSI ex plurimis floſculis componuntur denſè poſitis eodemque calyce comprehenſis. FLOSCULI autem ſunt petala fiſtuloſa, tenuia, quorum ſuprema pars ampliatur, multifariam, ſæpius tamen ſtellæ inſtar diviſa. Singuli quoque floſculi tenero plerumque fructui ſeu embryoni inſident, è quo ſurgit cappillamentum ultra vaginam eam protentum, de qua ſuperius locuti ſumus. Præterea teneri fructus fundum calycis occupant, quod Thalamus vocitatur. Hujuſmodi flores obſervantur in Santolina, Jacea, Carduis. Cordus floſculi vocem uſurpavit ad deſcribendum florem Petaſitidis. *Tab.* 2. 3. *Hiſt. plant. lib.* 2. *cap.* 6.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS. *Tab.* 11. Quid ſemifloſculus. *Lib.* 11. *cap.* 8. FLORES SEMIFLOSCULOSI è ſemifloſculis conficiuntur denſè in orbem poſitis eodemque calyce coercitis. SEMIFLOSCULUS autem eſt petalum infernâ tantum parte fiſtuloſum, mediâ verò & ſupernâ planum ac veluti in lingulam productum. SEMIFLOSCULI quoque tenero fructui ſeu embryoni inſident, è quo ſurgit capillamentum ultra vaginam protentum, perinde ac in floſculis. Præterea teneri fructus calycis fundum pariter occupant, quod Thalamus etiam dicitur. Plinius ſemifloſculos *Barbulas* appellavit.

FLORES RADIATI duas partes habent, quarum quæ medium tenet, *Diſcus* dicitur, ex floſculis tota conſtans; quæ circumferentiam ſeu limbum, *Corona* nominatur ex ſemifloſculis facta. Singuli floſculi & ſemifloſculi tenero ſuo fructui ſeu embryoni ſolent inſidere, eodemque calyce comprehendi, cujus fundum *Thalamus* etiam appellatur: tales ſunt flores Aſteris, Jacobeæ, Chamæmeli, &c. FLOS RADIATUS. Quid Diſcus. Quid Corona.

Reliquum eſt ut Claſſes plantarum inter ſe diſponamus concinno ordine; is quidem à floribus ſtamineis eſſet ducendus ad magis compoſitos progrediendo; niſi experientiâ confirmatum eſſet, flores magis inſignes & ſenſus afficientes incipientibus primùm offerendos eſſe: quapropter à ſimplicioribus quidem ordiemur qui ex petalis, non verò ex ſtaminibus ſolis componuntur, herbaſque & ſuffrutices à fruticibus & arboribus ut plurimùm ſeparabimus. Quid herba, ſuffrutex, frutex & arbor in explicatione vocum quæ Herbariis propriæ ſunt, declarabitur.

In I. igitur Claſſe comprehendentur herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Campaniformibus.
In II. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Infundibuliformibus & Rotatis.
In III. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Anomalis.
In IV. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Labiatis.
In V. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Cruciformibus.
In VI. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Roſaceis.
In VII. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis Roſaceis Umbellatis.
In VIII. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Caryophyllæis.
In IX. Herbæ & ſuffrutices, floribus Liliaceis.
In X. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Papilionaceis.
In XI. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Anomalis.
In XII. Herbæ & ſuffrutices, floribus Floſculoſis.
In XIII. Herbæ & ſuffrutices, floribus Semifloſculoſis.
In XIV. Herbæ & ſuffrutices, floribus Radiatis.
In XV. Herbæ & ſuffrutices, floribus Apetalis Stamineis.
In XVI. Herbæ & ſuffrutices, qui floribus carent & ſemine donantur.
In XVII. Herbæ & ſuffrutices, quorum flores & fructus conſpicui deſiderantur.
In XVIII. Arbores & frutices, floribus Apetalis.
In XIX. Arbores & frutices, floribus Apetalis Amentaceis.
In XX. Arbores & frutices, floribus Monopetalis.
In XXI. Arbores & frutices, floribus Roſaceis.
In XXII. Arbores & frutices, floribus Papilionaceis.

Cùm res in dubio vel extra regulas ſtatutas verſabitur, quod rarò admodum contingit, ſententiam vulgarem amplectar. Sic Momordicam, Chamæleam, Cucurbitam Lagenariam à congeneribus non ſeparabo; quamvis earum flores dubiæ ſint ſtructuræ. Flores pariter Lupuli, Mercurialis, Cannabis, & ſimilium apetalos appellabo, non petalodes, quia cùm à fructu longè diſtent, regulâ illâ non comprehenduntur, qua judicatur utrum fructus involucrum fiant, nec ne.

CLASSIS PRIMA,

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, campaniformi.

FLOS CAMPANIFORMIS, ut jam diximus, monopetalos eſt, formamque campanæ æmulatur. Hujus floris quatuor ſpecies ſunt, quarum omnium mentionem faciemus in hac claſſe. Campaniformis ſcilicet propriè dictus, qui maximè ad campanæ formam accedit: campaniformis tubulatus qui anguſtus eſt & oblongus: campaniformis patens qui velut in pelvim expanditur. Demum campaniformis globoſus, cujus os anguſtius eſt ventre.

SECTIO PRIMA.

De Herbis, flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum mollem & craſſiculum.

GENUS I.

Mandragora. *Mandragore.*

Tab. 10. MANDRAGORA eſt plantæ genus, flore AB monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod infimam floris partem perfodit: abitque deinde in fructum E mollem, plerumque globoſum, in quo F veluti nidulantur ſemina G ut plurimùm reniformia.

Mandragoræ ſpecies ſunt

Mandragora fructu rotundo C. B. Pin. 169. *Mandragoras mas J. B.* 3. 617. *Mandragoras Dod. Pempt.* 457.

Mandragora flore ſubcæruleo, purpuraſcente C. B. Pin. 169. *Mandragora fœmina J. B.* 3. 618. *Cluſ. Hiſt. lxxxvij.*

Mandragora flore ſubcæruleo, foliis minoribus, fructu globoſo.

Mandagoræ ſpecies flore fructuque carentes, foliis obſcurè virentibus, ſubrotundis, fœtidis, radicibuſque longis & craſſis quas anthropomorphas appellant, dignoſci ſolent.

Mandragora à voce Græca μανδρα nomen invenit, quòd circa mandras, ſeu pecorum ſtabula olim fuerit obſervata.

GENUS II.

Belladona.

BELLADONA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum: quod deindè abit in fructum veluti globoſum E mollem, ſepto intermedio F in duo loculamenta G H diviſum, & ſeminibus fœtum L placentæ I K affixis. *Tab.* 13.

Belladonæ ſpecies ſunt

Belladona majoribus foliis & floribus.

Belladona minoribus foliis & floribus.

Belladona fruteſcens, rotundifolia, Hiſpanica. *Solanum frutex, rotundifolium, Hiſpanicum. Barr. Icon.*

Belladona Americana, fruteſcens, flore albo, Nicotianæ folio Plum.

Cluſius unicam iconem affert primæ ſpeciei, quam foliis & floribus variare obſervavit; à C. Bauhino appellatur *Solanum μελανοκέρασος*; à J. Bauhino *Solanum manicum multis, ſive Belladona.* Quantùm à Solano differat ex icone judicari poteſt.

Belladonam Itali hanc plantam nominarunt, quòd ea utantur ad fucum. *Bella Donna.* Pulchra mulier.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum mollem & ſatis exiguum.

GENUS I.

Lilium Convallium. *Muguet.*

LILIUM CONVALLIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, brevi, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in fructum C mollem, ut plurimùm globoſum, & ſeminibus E densè congeſtis D fœtum. *Tab.* 14.

Lilii convallium ſpecies ſunt

Lilium convallium album C. B. Pin. 304. *Lilium Convallium vulgò J. B.* 3. 531. *Lilium Convallium Dod. Pempt.* 205. *Muguet à fleur blanche.*

Lilium convallium floribus è folliculis prodeuntibus Mapp. *Lilium convallium cum pluribus florum ordinibus J. B.* 3. 533.

Lilium convallium ad radicem monanthemum Mentz. Pug.

Lilium convallium anguſtifolium Raii Synopſ. 148.

Lilium convallium latifolium. C. B. Prodr. 136. Pin. 304. *J. B.* 3. 533.

Lilium convallium, latifolium, flore pleno variegato Didac.

Lilium convallium flore rubente C. B. Pin. 304. *J. B.* 3. 533. *Lilium convallium floribus ſuave-rubentibus Lob. Icon.* 173. *Muguet à fleur carnée.*

Ab eo genere excludendum eſt *Lilium convallium minus C. B. Pin.* 304. *ad Smilacis genus revocandum.*

Etiamſi Lilii convallium nomen ita fuerit longo uſu comprobatum ut rejici nequeat, advertendum tamen eſt Lilium convallium à Lilio vulgari omnino differre, neque ullam affinitatem inter illa duo genera intercedere.

GENUS II.

Polygonatum. *Seau de Salomon.*

Tab. 14. POLYGONATUM eſt plantæ genus, flore à monopetalo, campaniformi, tubulato, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo ſurgit piſtillum B. quod deinde abit fructum C mollem, plerumque globoſum & ſeminibus fœtum D, ut plurimùm ſubrotundis E.

Polygonati ſpecies ſunt

Polygonatum latifolium, vulgare C. B. Pin. 303. *Polygonatum vulgò Sigillum Salomonis J. B.* 3. 529. *Polygonatum Math.* 954. *Seau de Salomon.*

Polygonatum latifolium, vulgare, cauliculis rubentibus H. L. Bat.

Polygonatum latifolium, maximum C. B. Pin. 303. *Polygonatum majus, vulgari ſimile J. B.* 3. 529. *Polygonatum latifolium* 1. *Cluſ. Hiſt.* 275.

Polygonatum latifolium, Hellebori albi foliis C. B. Pin. 303. *Polygonatum amplitudinis foliorum Hellebori albi J. B.* 3. 530. *Polygonatum* 3. *latiore folio Cluſ. Hiſt.* 276.

Polygonatum Hellebori albi folio, caule purpuraſcente Raii Synopſ. 148.

Polygonatum latifolium, flore majore, odoro C. B. Pin. 303. *Polygonatum floribus ex ſingularibus pediculis J. B.* 3. 529. *Polygonatum latifolium* 2. *Cluſ. Hiſt.* 276.

Polygonatum latifolium, flore duplici, odoro H. R. Par. *Sigillum Salomonis, flore pleno A. R. Par.* 115. *Seau de Salomon à fleur double.*

Polygonatum latifolium, minus, flore majore C. B. Prod. 136. *Pin.* 303.

Polygonatum humile, Anglicum Raii Synopſ. 148.

Polygonatum anguſtifolium, non ramoſum C. B. Pin. 303. *Polygonatum anguſtifolium J. B.* 3. 531. *Polygonatum alterum Dod. Pempt.* 345.

Polygonatum anguſtifolium, ramoſum C. B. Pin. 304. *J. B.* 3. 531. *Polygonatum vj. ſive anguſtifolium ij. Cluſ. Hiſt.* 277.

Polygonatum Americanum, ſcandens, altiſſimum, foliis Tamni Plum.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Polygonatum ſpicatum, ſterile Corn.* 32. *Similacis ſpecies eſt. Polygonatum ſpicatum, fertile Corn.* 34. *Smilacis ſpecies eſt. Polygonatum racemoſum Corn.* 37. *floribus eſt polypetalis. Polygonatum racemoſum, flore luteo, majus Corn.* 39. *floribus eſt polypetalis. Polygonatum racemoſum, flore luteo, minus Corn.* 41. *floribus eſt polypetalis.*

Polygonatum à Lilio convallium formâ floris aptè diſtinguitur. Nomen

habet à vocibus Græcis πολυ *multum*, & γονυ *genu*; propterea quòd radices & caules polygonati geniculati ſunt.

GENUS III.

Ruſcus. *Houx-frelon.*

RUSCUS eſt plantæ genus, flore A D monopetalo, campaniformi & globoſo, cujus calyx B E multifariam ſcinditur, piſtillum verò C F ſurgit è fundo floris & deindè abit in fructum ut plurimùm globoſum G H mollem, uno vel altero ſemine fœtum I K plerumque duro. *Tab.* 15.

Ruſci ſpecies ſunt

Ruſcus Myrtifolius, aculeatus. *Ruſcus J. B.* 1. 579. *Ruſcum Dod. Pempt.* 744. *petit Houx, Houſſon, Fragon, Bouis piquant, Houx-frelon.*

Ruſcus latifolius, fructu folio innaſcente. *Laurus Alexandrina, fructu folio inſidente C. B. Pin.* 305. *Laurus Alexandrina. J. B.* 1. 574. *Laurus Alexandrina, Chamædaphne Col. Part.* 1. 165. *Laurier Alexandrin.*

Ruſcus anguſtifolius, fructu folio innaſcente. *Laurus Alexandrina, fructu pediculo inſidente C. B. Pin.* 304. *Bonifacia ſive Biſlingua J. B.* 1. 575. *Hippogloſſum, Laurotaxa Col. Part.* 1. 165. *Radix Idæa, Hippogloſſon Col. Phytob.* 64.

Ruſcus anguſtifolius, fructu ſummis ramulis innaſcente. *Laurus Alexandrina, ramoſa, fructu è ſummitate caulium prodeunte H. R. Par. & H. L. Bat. in cujus appendice Icon. exhibetur, pag.* 681. *Laurus Alexandrina, fructu longis pediculis caulibus alligato Mor. H. R. Bleſ.*

Floris loco calycem habuerunt auctores Rei Herbariæ: duas haſce partes ex regulis jam ſtatutis in Iſagoge ab invicem diſtinguendas duxi.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum ſiccum ſeu teſtam unicapſuralem in nonnullis generibus, in aliis verò multicapſuralem.

GENUS I.

Cerinthe. *Melinet.*

CERINTHE eſt plantæ genus, flore monopetalo, campaniformi, tubulato, & multifido; cujus os in nonnullis ſpeciebus A clauditur, in aliis verò C patet: ex floris calyce E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti B D adinſtar clavi infixum, tetragonum, quod deinde abit in fructum G ex duabus teſtis ſubrotundis conſtantem, in duo loculamenta H diviſis, ſemine fœtis ut plurimùm oblongo I. *Tab.* 16.

Cerinthes ſpecies ſunt

Cerinthe quorundam major, verſicolore flore J. B. 3. 602. *Cluſ. Hiſt. clxvij. Cerinthe ſeu Cynogloſſum montanum, majus C. B. Pin.* 258.

Cerinthe quorundam major, flore ex rubro purpuraſcente J. B. 3. 603. *Cluſ. Hiſt. clxviij. Cerinthe flore ex rubro purpuraſcente C. B. Pin.* 258.

Cerinthe quorundam major, ſpinoſo folio flavo flore J. B. 3. 602. *Cerinthe flavo flore, aſperior C. B. Pin.* 258. *Cerinthe quorundam major, flavo flore Cluſ. Hiſt. clxvij.*

Cerinthe quorundam minor, flavo flore J. B. 3. 603. *Cluſ. Hiſt. clxviij. Cerinthe minor C. B. Pin.* 258.

Cerinthe minor, flore albo Park. Theat. 521.

Cerinthe folio non maculato, viridi C. B. Pin. 258. *Cerinthe v. folio non maculato. Cluſ. App. alt. ad lib. v.*

Cerinthe Alpina, perennis, flore ſtriato. *Glaſtum montanum Dalechampii Lugd.* 1204. *Iſatis ſive Glaſtum montanum Dalechampii J. B.* 3. 603.

Cerinthes ſpecies flore fructuque carentes foliis glaucis, albis maculis non rarò notatis, plerumque dignoſci ſolent.

Cerinthe à voce Græca κηρὸς; quòd ad conficiendam ceram apibus inſervire exiſtimetur.

GENUS II.

Gentiana. *Gentiane.*

Tab. 40. GENTIANA eſt plantæ genus, flore monopetalo campaniformi vel patente A, vel tubulato & multifido B C: ex cujus calyce F G ſurgit piſtillum D E, quod infimam floris partem perfodit, abitque deindè in fructum H membranaceum, ovato-acuminatum, bivalvem II. unicapſularem K, ſeminibus fœtum K plerumque planis, orbiculatis & marginatis L.

Gentianæ ſpecies ſunt

Gentiana major, lutea C B. Pin. 187. *Gentiana vulgaris, major, Ellebori albi folio J. B.* 3. 520. *Gentiana Dod. Pempt.* 342. *Gentiane.*

Gentiana major, purpurea C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore purpureo J. B.* 3. 521. *Gentiana major, purpureo flore* 1. *Cluſ. Hiſt.* 312.

Gentiana major, floribus albis C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore albo J. B.* 3. 521. *Gentiana major, albo flore Cluſ. Hiſt.* 312.

Gentiana major, flore punctato C. B. Pin. 187. *Gentiana major, pallido flore, punctis diſtincto. Cluſ. Hiſt.* 312.

Gentiana Aſclepiadis folio C. B. Pin. 187. *Gentiana folio Aſclepiadis vulgò credita J. B.* 3. 523. *Gentiana* 2. *cæruleo flore Cluſ. Hiſt.* 312.

Gentiana Alpina, magno flore J. B. 3. 523. *Gentianella Alpina latifolia & anguſtifolia, magno flore C. B. Pin.* 187. *Gentiana v. Gentianella major, verna Cluſ. Hiſt.* 314.

Gentiana Alpina, pumila, verna, major; *Gentianella Alpina, verna, major C. B. Pin.* 188. *Gentianula quæ Hippion. J. B.* 3. 527. *Gentiana vj. Gentianella minor, verna Cluſ. Hiſt.* 315.

Gen-

Gentiana Alpina, pumila, verna, minor. *Gentianella Alpina, verna, minor G. B. Pin.* 188.

Gentiana Alpina, pumila, Centaurii minoris folio. *Gentianella Alpina, æstiva, Centaureæ minoris foliis C. B. Pin.* 188. *Gentianella fugax quinta Cluſii, flore cæruleo, colore elegantiſſimo J. B.* 3. 527.

Gentiana Alpina, pumila, brevi folio. *Gentianella brevi folio C. B. Pin.* 188. *Gentianella fugax, quarta Cluſii, flore dilutè purpuraſcente & cæruleo elegantiſſimo J. B.* 3. 527.

Gentiana cærulea, oris piloſis. *Gentianella cærulea, oris piloſis C. B. Pin.* 188. *Gentianella lanugine ad ſingulorum foliorum floris lacinias donata, flore quadripartito J. B.* 3. 525. *Gentianella cærulea, fimbriata, anguſtifolia, autumnalis Col. Part.* 1. 222.

Gentiana cruciata C. B. Pin. 188. *Gentiana minor ſeu vulgi Cruciata J. B.* 2. 522. *Gentiana iij Cruciata Cluſ. Hiſt.* 313.

Gentiana autumnalis, ramoſa C. B Pin. 188. *Gentiana annua Cluſii* 1, *flore ex cæruleo purpureo, exiguo J. B.* 3. 526.

Gentiana pratenſis, flore lanuginoſo C. B. Pin. 188. *Gentianellæ ſpecies quibuſdam, an Cordo Pneumonanthe aut Gentiana fugax, altera Cluſii J. B.* 3. 526. *Gentiana viij ſive Gentiana fugax ij. Cluſ. Hiſt.* 315.

Gentiana pratenſis, flore breviore & majore C. B. Pin. 188. *Gentianella fugax, tertia Cluſii, flore vireſcente & ſubcæruleo, breviore & majore J. B.* 3. 526. *Gentiana ix. ſive Gentiana fugax iij, Cluſ. Hiſt.* 315.

Gentiana utriculis ventricoſis C. B. Pin. 188. *Gentianella altera, cærulea, cordata Col. Part. j.* 221.

Gentiana paluſtris, latifolia flore punctato C. B. Pin. 188. *Gentiana punctato flore ſubcæruleo Pennæi J. B.* 3. 528. *Gentiana xij. punctato flore Cluſ. Hiſt.* 316.

Gentiana anguſtifolia, autumnalis, major C. B. Pin. 188. *Gentiana paluſtris, anguſtifolia Ejuſd. Gentianæ ſpecies, Calathiana quibuſdam, radice perpetua, ſive paluſtris J. B.* 3. 524. *Pneumonanthe Tabern. Icon.* 787.

Gentiana omnium minima. *Gentianella omnium minima C. B. Prodr.* 97. *Pin.* 188. *J. B.* 3. 528.

Gentiana ut refert Dioſcorides primùm inventa creditur à Gentio Illyriorum Rege, à quo etiam cognomentum habuit. *Lib.* 3. *Cap.* 3.

GENUS III.

Hydrophyllon.

HYDROPHYLLON eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E ferè globoſum, bivalvem F G & ſemine fœtum H ejuſdem penè formæ. *Tab.* 16.

Hydrophylli ſpeciem unicam novi.

Hydrophyllon Morini Hort. Joncq. 43. *Dentariæ affinis, Echii flore, capſula Anagallidis A. R. Par.* 77. *Dentariæ affinis, Echii flore H. R. Par.*

Hydrophyllon dicitur à vocibus Græcis ὕδωρ *aqua*, & φύλλον *folium*, quaſi diceres folium aquaticum. Cur autem Morinus hanc plantam ſic appellarit, obſcurum; cùm locis pinguibus quidem delectetur, ſed non multùm aquoſis.

GENUS IV.

Soldanella. *Soldanéle.*

Tab. 16. SOLDANELLA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, & plerumque fimbriato; ex cujus calyce C. ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E cylindraceum apice F dehiſcentem, ac plurimis ſeminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Soldanellæ ſpecies ſunt

Soldanella Alpina, rotundifolia C. B. Pin. 295. *Soldanella montana quibuſdam J. B.* 2. 817. *Soldanella Alpina, minor Cluſ. Hiſt.* 309.

Soldanella Alpina, rotundifolia, flore niveo C. B. Pin. 296.

Soldanella Alpina, folio minus rotundo C. B. Pin. 296. *Soldanella Alpina major Cluſ. Hiſt.* 308.

GENUS V.

Convolvulus. *Liſeron.*

Tab. 17. CONVOLVULUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, orâ plerumque repandâ; ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C, infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum ſubrotundum E F G, membranaceum, ipſo calyce plerumque involutum, modò unicapſularem I, modò tricapſularem H, & ſeminibus fœtum K L ut plurimùm angulatis.

Convolvuli ſpecies ſunt

Convolvulus major, albus C. B. Pin. 294. *Convolvulus major J. B.* 2. 154. *Smilax lævis, major Dod. Pempt.* 392. *Grand Liſeron.*

Convolvulus major, purpureus Cat. Plant. Bat.

Convolvulus major, flore ex purpureo variegato H. Amſtel. 12° 97.

Convolvulus major, albus, maritimus, craſſiori & auriculato folio Bot. Monſp. *Helxine Ciſſampelos Adv.* 274.

Convolvulus Sagittariæ foliis, flore purpureo Wheleri Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 3.

Convolvulus purpureus, folio ſubrotundo C. B. Pin. 295. *Campanula Indica J. B.* 2. 165. *Convolvulus Indicus, flore violaceo Eyſt.*

Convolvulus Indicus, flore albo H. R. Par.

Convolvulus Indicus, flore albo purpuraſcente, ſemine albo H. R. Monſp.

Convolvulus Maderaſpatanus, purpureus, Violæ martiæ foliis, floribus pluximis ſimul junctis Pluk. Phytog. Tab. 166. fig. 5.

Convolvulus luteus, Polyanthos Plum. cij. *Convolvulus polyanthos, folio ſubrotundo, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 55.*

Convolvulus Americanus, polyanthos, niveus, folio ſubrotundo majori Plum.

Convolvulus Americanus, piloſus, flore luteo, umbone purpureo H. Amſtel. 15.

Convolvulus Americanus, maritimus, ampliſſimo folio cordiformi, flore maximo, purpuraſcente Plum.

Convolvulus Americanus, ampliſſimo folio cordiformi, flore albo maximo Plum.

Convolvulus marinus, catharticus, foliis Acetoſæ, flore niveo Plum. cv.

Convolvulus marinus, catharticus, folio rotundo, flore purpureo Plum. civ. *Convolvulus marinus Piſon 258. Edit. 1658. Convolvulus marinus ſeu Soldanella Marcg. 51. Edit. 1648.*

Convolvulus maritimus, Zeylanicus, folio craſſo, cordiformi H. L. Bat.

Convolvulus maritimus, major, Italicus, ſinuato folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella vel Braſſica maritima, major, C. B. Pin. 295. Convolvulus marinus, Soldanella affinis J. B. 2. 168. Cunvolvulus marino Imp. 671.*

Convolvulus maritimus, noſtras, rotundifolius Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella maritima, minor C. B. Pin. 295. Braſſica marina ſive Soldanella J. B. 2. 166. Soldanella Dod. Pempt. 395.*

Convolvulus minor, arvenſis, flore roſeo C. B. Pin. 294. *Helxine Ciſſampelos multis, ſive Convolvulus minor J. B. 2. 157. Smilax lævis, minor Dod. Pempt. 393. petit Liſeron.*

Convolvulus minor, arvenſis, flore purpureo, radiis albis picto C. B. Pin. 295.

Convolvulus minor, arvenſis, flore candido C. B. Pin. 294.

Convolvulus minor, arvenſis, flore albo cum purpureo umbilico C. B. Pin. 295.

Convolvulus minor, arvenſis, flore albo, punicantibus lineis aſperſo C. B. Pin. 195.

Convolvulus anguſtiſſimo folio, noſtras, cun auriculis Pluk. Phytog. Tab. 24. fig. 3.

Convolvulus ramoſus, minor Mor. Hiſt. Oxon. Part. 1. 37.

Convolvulus Luſitanicus, flore cyanæo Broſſ. *Convolvulus peregrinus, cæruleus, folio oblongo C. B. Pin. 295. J. B. 2. 166. Campanula exotica Ald.*

Convolvulus minor, Africanus Park. Theat. 171.

Convolvulus Africanus, minimus Park. Theat. 171.

Convolvulus Siculus, minor flore parvo, auriculato Bocc. Rarior Plant. 89.

Convolvulus Syriacus & Scammonia Syriaca Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 12. *Scammonia Syriaca C. B. Pin. 294. Scammonia Syriaca, flore majore Convolvuli J. B. 2. 163. Scammonium Syriacum, Antiochenum. Lob. Icon. 620. Scamonée.*

Convolvulus Scammoniæ foliis æmulus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 17.

Convolvulus Scammonea dictus, macrorhyzos. Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 4.

Convolvulus Syriacus, minor. H. L. Bat. App. 660.

Convolvulus Linariæ folio aſſurgens. *Volvulus terreſtris Delechampii. Lugd. 1425. J. B. 2. 160.*

Convolvulus Linariæ folio, humilior. *Cantabrica quorundam Cluſ. Hiſt. xlix.*

Convolvulus minor, argenteus, repens, acaulis fermè H. R. Par. *Convolvulus minor, argenteus, repens, Rupellenſis, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 17.* hujus figura occurrit in Iconibus Lobelii pag. 622. prope Iconem Convolvuli Spicæfolii, vel Stœchadis citrinæ aut Linariæ.

Convolvulus argenteus, umbellatus, erectus. *Cneoron album, folio Oleæ argenteo, molli C. B. Pin. 463. Cneorum album Dalechampii, aliis Dorycnium J. B. 1. 597. Dorycnium Plateau Cluſ. App. cclv.*

Convolvulus argenteus, umbellatus, ſupinus. *Lychnidis ſylveſtris ſpecies Myconi Lugd. 817. Lychnis ſylveſtris Campanulæ flore C. B. Pin. 206. Campanula Lychnidea J. B. 2. 803.*

Convolvulus ramoſus, incanus, foliis Piloſellæ C. B. Pin. 294. *Ciſſampelo ramoſo di Candia Pon. Bald. Ital. 16.*

Convolvulus Americanus, minimus, villoſus, Helianthemi folio Plum.

Convolvulus minor, repens, Nummulariæ folio, flore cæruleo Sloane Cat. Plant. Jam. 58.

Convolvulus cæruleus, hederaceo anguloſo folio C. B. Pin. 295. *Nil Arabum quibuſdam, ſive Convolvulus cæruleus J. B. 2. 164. Aſureus ſive cæruleus, Convolvulus hederaceus, vel Smilaceus exoticus Lob. Icon. 623.*

Convolvulus cæruleus, hederaceo, anguloſo folio, latiori H. L. Bat.

Convolvulus Indicus, villoſus, Hederæ folio tripartito, flore cæruleo H. L. Bat.

Convolvulus Indicus, alatus, maximus, foliis Ibiſco nonnihil ſimilibus, anguloſis, Turbith officinis H. L. Bat. *Turpetum repens foliis Althææ vel Indicum C. B. Pin. 149. Turbit.*

Convolvulus Americanus, Mechoacan dictus Raii Hiſt. 723. *Jeticucu ſeu radix Mechoacan. Marcg. 41. Edit. 1648. Broynia Mechoacana, alba. C. B. Pin. 297. Mechoacan. J. B. 2. 149.*

Convolvulus Americanus, coccineus, heptaphyllos, radice craſſiſſima Plum.

Convolvulus Americanus, albus, folio laciniato, maritimus. Plum.

Convolvulus Americanus, polyphyllos, flore & fructu purpureis, maximis. Plum.

Convolvulus Americanus, pentaphyllos, folio glabro dentato, viticulis hirſutis. Plum.

Convolvulus Americanus, villoſus, pentaphyllus, & heptaphyllus major H. L. Bat.

Convolvulus Zeylanicus, villoſus, pentaphyllus, & heptaphyllus, minor. H. L. Bat.

Convolvulus multifidus, glaber. *Convolvulus quinquefolius C. B. Prodr. 134. Icon. Convolvulus foliis laciniatis vel quinquefoliis ibid. & Pin. 295.*

Convolvulus folio lanato, in tres lacinias diviſo, flore oblongo, purpureo Sloane. Cat. Plant. Jam. 55. *Convolvulus Jamaicenſis, trilobatus, foliis tomentoſa, lanugine denſiori & leniſſima, ac veluti adinſtar utrimque ob-*

ductis, flore peramænè purpureo Pluk. Tab. 167. fig. 4.

Convolvulus peregrinus, pulcher, folio Betonicæ J. B. 2. 159. *Convolvulus argentheus, Altheæ folio C. B. Pin. 295. Convolvulus Altheæ folio Cluſ. Hiſt. xlix.*

Convolvulus argenteus, elegantiſſimus, foliis tenuiter inciſis. *Convolvulus argenteus, Altheæ foliis magis inciſis & incanis H. L. Bat. Convolvulus minor, pentaphyllæus Mont. 503.*

Ab eo genere excludendus eſt *Convolvulus minor, ſeminæ triangulo C. B. Pin. 295. qui ſpecies eſt Fagopyri.*

Convolvulus dicitur à convolvendo, quòd plurimæ ejus ſpecies ſe convolvant.

GENUS VI.

Tithymalus. *Titimale.*

TITHYMALUS eſt plantæ genus, flore A B C monopetalo, campaniformi, globoſo, multifido, & duobus foliolis D E, M N, cincto, quæ calycis vice fungi videntur. Piſtillum autem F G ſurgit è floris fundo ut plurimùm trigonum, abitque deindè in fructum G ejuſdem formæ, in terna loculamenta diviſum, ac ſeminibus fœtum I K oblongis L. *Tab.* 18.

Tithymali ſpecies ſunt

Tithymalus arboreus P. Alp. Exot. 60. *Tithymalus myrtifolius, arboreus C. B. Pin. 290. Tithymalus dendroides J. B. 3. 675.*

Tithymalus arboreus, hortenſis, latifolius: *ex ſemine prioris naſcitur, ſed folia ampliora ſunt.*

Tithymalus arboreus, tuberoſa radice, mollioribus foliis, ſemine verrucoſo aſpero Bocc. Muſ. Part. 2. 109. Tab. 88.

Tithymalus arboreus, Africanus. *Tithymalus aphyllos J. B. 3. 676. Tithymalo aphyllo, pianta de Mauritania Imper. 664.*

Tithymalus arboreus, Americanus, Cotini folio H. Amſtel. 29. *Tithymalus Surinamenſis, arboreſcens, Cotini ſive Coccigriæ foliis & facie Breyn. Prodr. 2.*

Tithymalus Americanus, arboreſcens, Cotini foliis minoribus & verticillatim naſcentibus Plum.

Tithymalus Americanus, arboreſcens, foliis Amygdali obtuſis Plum.

Tithymalus Americanus, aboreſcens, foliis Linariæ Plum.

Tirhymalus Americanus, fruticoſus, foliis Buxi Plum.

Tithymalus arboreus, Æthiopicus, Mezerei Germanici folio, flore pallido H. Amſtel. in 12. Pluk. Tab. 230. fig. 1.

Tithymalus characias, rubens, peregrinus C. B. Pin. 290. *Tithymalus Amygdaloides ſive Characias J. B. 3. 672. Tithymalus Characias 1. Cluſ. Hiſt. clxxxviij.*

Tithymalus ſylvaticus, lunato flore C. B. Pin. 290. *Tithymalus ſylvaticus toto anno folia retinens J. B. 3. 671. Tithymalus lunato flore Col. part. 2. 57.*

Tithymalus Characias, folio lanuginoſo C. B. Pin. 290. *Tithymalus Characias ij Cluſ. Hiſt. clxxxviij.*

Tithymalus Characias, radice repente H. R. Par. Mor. H. R. Bleſ.

Tithymalus Lithoſpermi majoris folio Bot. Monſp. App.

Tithymalus latifolius Cataputia dictus H. L. Bat. *Lathyris major C. B. Pin.* 293. *Lathyris ſive Cataputia minor J. B.* 3. *App.* 880. *Lathyris Math.* 1259. *Eſpurge.*

Tithymalus latifolius, Hiſpanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos iij. Cluſ. Hiſp.* 438.

Tithymalus arvenſis, latifolius, Germanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos Fuſchſii J. B.* 3. 670. *Fuchſ. Edit. in fol.* 813.

Tithymalus Salicis folio tenuiſſimè ſerrato & villoſo.

Tithymalus nemoroſus, villoſus, mollior Barr. Icon.

Tithymalus Myrſinites, latifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites J. B.* 3. 674. *Tithymalus Myrſinites* 1. *Tab. Icon.* 591.

Tithymalus incanus, hirſutus C. B. Pin. 292. J. B. 3. 666. *Tithymalus Characias, pratenſis, hirſutus Bot. Monſp.*

Tithymalus Curaſſavicus, Salicis & Atriplicis foliis hirſutis, caulibus ſubrubentibus Prodr. Par. Bat.

Tithymalus Curaſſavicus Salicis & Atriplicis foliis glabris, caulibus viridantibus. Prod. Par. Bat.

Tithymalus ſive Eſula exigua C. B. Pin. 291. *Titymalus minimus, anguſtifolius, annuus J. B.* 3. 664. *Eſula exigua Tragi Lob. Icon.* 357.

Tithymalus exiguus, ſaxatilis C. B. Pin. 291. *J. B.* 3. 664. *Bot. Monſp.*

Tithymalus ſeu Eſula exigua, foliis obtuſis C. B. Pin. 291. *J. B.* 3. 664. hujus icon occurrit in Bot. Monſp. cum icone Tithymali exigui ſaxatilis.

Tithymalus annuus, Lini folio acuto Bot. Monſp.

Tithymalus montanus, non acris C. B. Pin. 292. *Tithymalus non acris, rubro flore J. B.* 3. 673. *Eſula dulcis Trag.* 298. *Pithyuſa ſeu Eſula minor altera, floribus rubris Lob. Icon.* 358.

Tithymalus Myrſinites, fructu verrucæ ſimili C. B. Pin. 291. *Tithymalus verrucoſus J. B.* 3. 673.

Tithymalus Myrſinites, anguſtifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites ij. Tabern. Icon.* 592.

Tithymalus Amygdaloides, auguſtifolius Tabern. Icon. 591. *Tithymalo maritimo affinis, Linariæ folio C. B. Pin.* 291. *Alypum Cam. Epit.* 985. *Alypum Mathioli Tithymalis affine. J. B.* 3. 676.

Tithymalus Cypariſſias, C. B. Pin. 291. *Tithymalus Cupreſſinus ſive humipinus Lob. Icon.* 356. *Eſula officinarum. Cæſalp.* 374.

Tithymalus Cypariſſias, capitulo rubente C. B. Pin. 291.

Tithymalus Cypariſſias. P. Alp. Exot. 65.

Tithymalus Linariæ folio, lunato flore Mor. H. R. Bleſ.

Tithymalus foliis Pini, fortè Dioſcoridis Pithyuſa. C. B. Pin. 292. *Tithymalo Cypariſſiæ ſimilis, Pithyuſa multis J. B.* 3. 665. *Tithymalus Pinea Lob. Icon.* 357.

Tithymalus maritimus C. B. Pin 291. *Tithymalus paralius J. B.* 3. 674. *Dod. Pempt.* 370.

Tithymalus arboreus; Linifolius H. R. Par. *Tithymalus maritimus, Juniperi folio Bocc. Rarior. Plant.* 9.

Tithymalus maritimus; ſpinoſus C. B. Pin. 291. *Tithymalus Raguſinus, flore luteo, pentapetalo H. L. Bat.*

Tithymalus Characias, Anguſtifoliis C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites iij, anguſtifolius Tabern. Icon.* 592.

Tithymalus Characias, folio ſerrato C. B. Pin. 290. *Tithymalus ſerratus Dalechampii J. B.* 3. 675. *Tithymalus Characias v. Dod. Pempt.* 369.

Tithymalus Characias, radice pyriformi Mor. H. R. Bleſ. *Tithymalus ſeu Iſchas Ranunculi radice, capſulâ molliter echinata D. Fagon Schol. Bot.* 124.

Tithymalus Characias, Salicis minoris folio Mor. H. R. Bleſ.

Tithymalus tuberoſa pyriformi radice C. B. Pin. 492. *Apios J. B.* 3. 666. *Tithymalus tuberoſa radice, Iſchas Cluſ. Hiſt. cxc.*

Tithymalus tuberoſa oblonga radice C. B. Pin. 292. *Apios ſive Iſchas altera J. B.* 3. 667. *Iſchas altera Cluſ. Hiſt. cxcj.*

Tithymalus paluſtris, fruticoſus C. B. Pin. 292. *Tithymalus magnus, multicaulis ſive Eſula major J. B.* 3. 671. *Eſula major Dod. Pempt.* 374.

Tithymalus Luſitanicus, latifolius, fructu exquiſitè triangulari.

Tithymalus Oleæ folio glauco, Narbonenſis.

Tithymalus exiguus, glaber, Nummulariæ folio. *Chamæſyce J. B.* 3. 667. *Dod. Pempt.* 377.

Tithymalus exiguus, villoſus, Nummulariæ folio. *Chamæſyce villoſa, major, Cauliculis viridibus Schol. Bot.* 122.

Tithymalus rotundis foliis, non crenatis H. L. Bat. *Peplus ſive Eſula rotunda C. B. Pin.* 292. *Peplos ſive Eſula rotunda J. B.* 3. 669. *Peplus Dod. Pempt.* 375.

Tithymalus Helioſcopius C. B. Pin. 291. *Dod. Pempt.* 371. *Tithymalus Helioſcopius ſive ſoliſequus J. B.* 3. 669.

Tithymalus annuus, erectus, folio oblongo, acuminato. *Peplis annua, foliis acutis, flore muſcoſo Bocc. Rarior. Plant.* 24.

Tithymalus annuus, ſupinus, folio rotundiore acuminato. *Peplis minor. J. B.* 3. 670. *Peplis, Peplus minor Tabern. Icon.* 597.

Tithymalus maritimus, folio obtuſo, aurito, rubro perinde ac caule. *Peplis maritima, folio obtuſo C. B. Pin.* 293. *Peplis J. B.* 3. 668. *Cluſ. Hiſt. clxxxvij.*

Tithymalus maritimus, folio obtuſo, aurito viridi perinde ac caule. *Peplis maritima, folio obtuſo, caule viridi H. R. Par.*

Tithymalus Siculus, polycoccos, Portulacæ folio. Bocc. Rarior. Plant. 39.

Tithymalus perennis, folio breviori & obtuſo.

Tithymalus Hiſpanicus, folio longiori, cordiformi.

Tithymalus Alepicus, folio ſubrotundo & incano.

Tithymalus Americanus, humifuſus, ſerratus, floribus in capitulum alis adhærens, congeſtis Plum. *Tithymalus dulcis, Parietariæ foliis hirſutis, floribus ad caulium nodos conglomeratis Sloan. Cat. Plant. Jam.* 82. *mal-nommée du Tertre* 91.

Tithymalus Americanus, erectus, ſerratus floribus in capitulum longo pediculo inſidens, congeſtis Plum.

Tithymali ſpecies lac fundunt: unde nomen traxiſſe credunt. τιθὸς *mamma* μαλακος *mollis*, quaſi mollis mamma. An ineptè diceretur Tithymalus lacte carens?

GENUS VII.

Glaux.

Tab. 60. GLAUX eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, vel patente vel clauſo & multifido: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum B, quod deindè abit in fructum ſeu teſtam C D, ut plurimùm globoſam, apice dehiſcentem, ac ſeminibus fœtam F exiguis, placentæ E affixis.

Glaucis ſpecies ſunt

Glaux maritima C. B. Pin. 215. *Glaux exigua, maritima J. B.* 3. 373. *Lob. Icon.*

Glaux maritima, flore albo.

Glaux paluſtris, flore ſtriato, clauſo, foliis Portulacæ.

GENUS VIII.

Oxys.

Tab. 19. OXYS eſt plantæ genus flore A monopetalo, campaniformi, patente, & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, floris infimæ parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum membranaceum E F, oblongum, in quinque loculamenta ut plurimùm diviſum 1, 2, 3, 4, 5, extrorſum à baſi ad apicem dehiſcentia, ſeminibus fœta I huc illuc ſæpè diſſilientibus, propter vim elaſticam calyptræ K qua ſingula ſolent involvi.

Oxydis ſpecies ſunt

Oxys flore albo. *Oxys ſive Trifolium acidum, flore albo J. B.* 2. 387. *Trifolium acetoſum, vulgare, flore lacteo C. B. Pin.* 330. *Trifolium acetoſum Dod. Pempt.* 578. *Alleluia à fleur blanche.*

Oxys flore purpuraſcente. *Oxys ſive Trifolium acidum, flore purpuraſcente J. B.* 2. 387. *Trifolium acetoſum, vulgare, flore purpuraſcente C. B. Pin.* 330. *Alleluia à fleur purpurine.*

Oxys flore ſubcæruleo. *Trifolium acetum, vulgare, flore ſubcæruleo C. B. Pin.* 330. *Alleluia à fleur bleuâtre.*

Oxys lutea J. B. 2. 388. *Oxys ſive Trifolium acetoſum, flore luteo Dod. Pempt.* 579. *Trifolium acetoſum, corniculatum C. B. Pin.* 330. *Alleluia à fleur jaune.*

Oxys lutea, Americana, erectior. *Trifolium acetoſum, corniculatum, luteum, majus, erectum, Indicum ſeu Virginianum Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 184.

Oxys

Oxys Americana, flore rubro, fibroſa radice. *Trifolium acetoſum Americanum, rubro flore Barr. icon. Bocc. Muſ. Part. 2. 63. Tab. 51.*

Oxys lutea, fruteſcens, Americana, Trifolii bituminoſi facie Plum.

Oxys purpurea, Virginiana, radice ſquamata. *Oxys purpurea, Virginiana, radice Lilii more nucleata, capitulis poſtquam defloruerit bulbillis ut in Allio corvino conflatis Pluk. Phytog. Tab. 102. fig. 4.*

Oxys bulboſa, Africana, rotundifolia, caulibus & floribus purpureis, amplis H. Amſtel. 41.

Oxys bulboſa, Africana, rotundifolia, caulibus virentibus, floribus amplis purpureis. *Oxyi affinis planta, bulboſa, Africana, flore purpureo, magno Breyn. Cent. 1. 46.*

Oxys bulboſa, Æthiopica minor, folio cordato, flore ex albido purpuraſcente H. Amſtel. 43.

Hujus generis ſpeciebus folia terna ſingulis pediculis inſunt, cordis effigiem, qualis illa pingi ſolet, ſæpè referentia, eaque ſaporis acidi, unde nomen ductum eſt; ὀξὺς enim acidum ſignificat; ſed nihil hæc ad notam propriam faciunt.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in unicum ſemen.

GENUS I.

Rhabarbarum.

RHABARBARUM eſt plantæ genus, flore ABC monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus fundo piſtillum D ſurgit, quod deindè craſſeſcit E, ſemine fœtum F triangulari G, capſulæ H triangulari pariter per maturitatem ita affixo, ut ab ipsâ divelli nequeat. *Tab.* 18.

Rhabarbari ſpeciem unicam novi.

Rhabarbarum fortè Dioſcoridis & antiquorum. *Rhaponticum P. Alp. Exot. 187.*

Rhabarbarum dicitur quaſi radix apud Barbaros naſcens: occurrit enim apud fluvium *Rha*, quem *Wolga* appellant in Moſcoviâ.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum ex vaginulis aut folliculis conſtantem.

GENUS I.

Cotyledon.

Tab. 19. COTYLEDON eſt plantæ genus, flore monopetalo, campaniformi, tubulato & multifido: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum D è plurimis vaginulis conſtantem, in capitulum quoddam collectis, à baſi ad apicem dehiſcentibus E, ac ſemine fœtis F ut plurimùm minutiſſimo.

Cotyledonis ſpecies ſunt

Cotyledon major C. B. Pin. 285. *Cotyledon vera, radice tuberosâ J. B. 3. 683. Cotyledon, Umbilicus veneris. Cluſ. Hiſt. lxiij.*

Cotyledon major, Luſitanica. *Cotyledon maximum, Luſitanicum Vir. Luſit.*

Cotyledon radice tuberoſa, longa, repente Mor. H. R. Bleſ. *Cotyledon flore luteo, radice tuberosâ, repente A. R. Par. 73.*

Cotyledon flore luteo, media H. L. Bat.

Cotyledon Africana, fruteſcens, foliis orbiculatis, limbo purpureo cinctis. *Sedum Africanum, fruteſcens, incanum, orbiculatis foliis H. L. Bat.*

Cotyledon Africana, teretifolia, flore pulcherrimo. *Sedum Africanum teretifolium, flore Hemerocallidis è Codice Comptoniano Pluk. Phytog. Tab. 223. fig. 1.*

Cotyledon Africana, foliis oblongis, floribus umbellatis, fibroſa radice. *Sedum Africanum, umbellatum, album, foliis Gentianæ cruciatæ anguſtioribus Prod. Par. Bat.*

Cotyledon maritima, Sedi folio, flore carneo, fibroſa radice.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Cotyledon media, foliis ſubrotundis, C. B. Pin. 285. quæ Gei ſpecies. Cotyledon media, foliis oblongis, ſerratis C. B. Pin. 285. Saxifragæ ſpecies. Cotyledon media, ſubhirſuta, floribus punctatis C. B. Pin. 285. Saxifragæ ſpecies videtur. Cotyledon minor, foliis ſubrotundis, ſerratis, C. B. Prodr. 133. Saxifragæ ſpecies. Cotyledon ſtellata C. B. Pin. 285. Sedi ſpecies*

Cotyledonis ſpecierum radix ut plurimùm tuberoſa, folia craſſa acetabuli formâ: unde Cotyledon à κοτύλη, quæ cavitatem ſignificat. In his tamen nequaquam ſita eſt hujus generis nota; nam inter ſpecies recenſitas aliæ ſunt foliis planis, aliæ radice fibroſâ.

GENUS II.

Apocynum. *Apocin.*

APOCYNUM eſt plantæ genus flore monopetalo quidem & campaniformi; ſed non planè uniuſmodi in ſingulis ſpeciebus: quare ſeorſum deſcribendus eſt. *Tab.* 20.

I. Igitur in nonnullis ſpeciebus flos AC campaniformis eſt, multifidus; ex cujus calyce E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti BD adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum ex duabus vaginis GH plerumque conſtantem, à baſi ad apicem dehiſcentem IKM, ac multo ſemine fœtum N pappis inſtructo, placentæ aſperæ L affixo.

II. In aliis ſpeciebus flos etiam campaniformis eſt 1 ſed inverſus & multifidus, ejuſque meditullium occupat capitulum quoddam elegans 2 ex quinque corniculis in orbem poſitis conſtans. Infimæ autem capituli parti 3 adinſtar clavi infigitur piſtillum 4 quod è calyce 5 ſurgit, abitque deindè in fructum 6 ex duabus vaginis plerumque compoſitum, à baſi ad apicem dehiſcentem 7, 8, ac multo ſemine fœtum ſquamatim poſito 11, pappis inſtructo 12, & placentæ 9 foliaceæ 10 affixo. His addendum eſt Apocyni ſpecies ſucco lacteo turgere. *Tab.* 21.

Apocyni ſpecies ſunt

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Ægyptiacum, floribus croceis Par. Bat. *Apocynum Ægyptiacum, lacteſcens, ſiliquâ Aſclepiadis C. B. Pin.* 303. *Beidelſar Alpini, ſive Apocinum Syriacum J. B.* 2. 136. *Beidelzar P. Alp. Ægypt.*

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Malabaricum, floribus ex albo ſuave-purpuraſcentibus Par. Bat. *Apocynum latifolium, Ægyptiacum, incanum, erectum, floribus magnis, pallidè violaceis Prod. Par. Bat. Ericæ H. Mal. Part.* 2. 53.

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Americanum, floribus ex incarnato ſuavè violaceis Par. Bat. *Apocynum erectum, majus, latifolium, Indicum, flore concavo, amplo, carneo, ſuavè purpuraſcente Breyn. Prod.* 2.

Apocynum erectum, latifolium, incanum, Syriacum, floribus parvis, obſoletè purpuraſcentibus Par. Bat. *Apocynum majus, Syriacum, rectum Corn.* 90. *Apocynum Syriacum Cluſ. Hiſt. lxxxvij. Beid-el ſſar Veſling. in P. Alp.* 28.

Apocynum majus, Syriacum, rectum, caule viridi, flore exalbido. H. R. Par.

Apocynum erectum, Canadenſe, anguſtifolium. Par. Bat. *Apocynum Americanum folio Aſclepiadis, flore rubro, umbellato Broſſ. Apocynum minus, rectum, Canadenſe Corn.* 93.

Apocynum erectum, Canadenſe, latifolium Par. Bat.

Apocynum erectum, Canadenſe, humilius anguſtiſſimo folio. H. L. Bat.

Apocynum Virginianum, flore herbaceo, ſiliquâ longiſſima Mor. H. R. Bleſ.

Apocynum Indicum, foliis Androſæmi majoris, flore Lilii convallium ſua-

rubentis H. R. Par. *Apocynum Americanum, foliis Andr. oſæmi majoris H. R. Par.* 59.

Apocynum folio ſubrotundo C. B. Pin. 302. *Apocynum folio rotundiore, flore ex albo-palleſcente J. B.* 2. 134. *Apocynum* 1. *latifolium Cluſ. Hiſt.* 124.

Apocynum maritimum, Venetum, Salicis folio, flore purpureo. *Tithymalus maritimus, purpuraſcentibus floribus C. B. Pin.* 291. *Alypum quibuſdam ſive Eſula rara, flore purpureo J. B.* 3. 676. *Eſula rara à Lio Venetorum inſula Lob. icon.* 372. *Eſula rara, noſtra, floribus purpuraſcentibus Donat.* 39.

Apocynum maritimum, Venetum, Salicis folio, flore albo. *Tithymalus maritimus ſive Eſula rara, è Lio Venetorum inſula, flore albo H. R. Par.*

Apocynum Novæ Angliæ ſubhirſutum, radice tuberoſa, floribus aurantiis H. L. Bat. App. *Apocynum erectum, minus, latifolium, Americanum, flore umbellato, aurantio, petalis reflexis, radice tuberosâ Breyn. Prodr.* 2.

Apocynum Curaſſavicum, fibroſa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis anguſtioribus Prodr. Par. Bat. *Pluk. Phytog. Tab.* 76. *fig.* 6. *Apocynum Americanum, Chamænerii foliis Par. Bat.*

Apocynum Curaſſavicum, fibroſa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis latioribus Prod. Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoſo fructu, Salicis folio lato, glabro Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoſo fructu, Salicis folio lato, ſubhirſuto Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoſo fructu, Salicis folio glabro, anguſto Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, ſubhirſutum, foliis undulatis Par. Bat.

Apocynum ſcandens, Vincæ Pervincæ foliis, viride, fructu villoſo Par. Bat.

Apocynum ſcandens, Africanum, Vincæ Pervincæ foliis, ſubincanum. Par. Bat. *Apocynum ſcandens, Africanum, hirſutum Prod. Par. Bat.*

Apocynum ſcandens, Africanum Aſphodeli radice, anguſtiſſimo folio Oldenlandii Par. Bat.

Apocynum Americanum, Viticis folio.

Apocynum Americanum, ſcandens, amplo flore, villoſo, luteo, ſiliquis anguſtiſſimis Plum.

Apocynum Americanum, foliis Amygdali longioribus Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, foliis Amygdali, ſiliquis Emeri Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, ſiliquarum extrema parte veſtibus hærente Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, foliis Citri, ſiliquis maculatis Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, foliis Lauri, flore albo, umbellato Plum.

Apocynum arboreum, Canarienſe, Æleagni facie. *Apocynum arboreum ad Æleagni faciem accedens, Canarienſi, ſiliquis binis Nerii æmulis (Cornicæ inſulanis vulgò) apicibus recurvis Pluk. Phytog. Tab.* 260. *fig.* 3.

Apocynum Hiſpanicum, fruteſcens, Linariæ folio.

Apocynum appellarunt ἀπὸ τῆς κυνὸς id eſt plantam caninam, nam Apocyni folia, ut ait Dioſcorides, cum ſubacta farina in panes cocta & in cibo data, canes necat. *Lib. 4. cap. 81.*

GENUS III.

Periploca.

PERIPLOCA eſt plantæ genus, flore monopetalo A, longè magis patente quàm Apocyni flos, adeo ut ad rotæ potiùs figuram accedat: ex calyce D ſurgit piſtillum C, poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum Apocyni fructui adeo ſimilem, ut hæc duo genera ab auctoribus non ſoleant diſtingui. *Tab. 22.*

Periplocæ ſpecies ſunt

Periploca foliis oblongis. *Apocynum folio oblongo C. B. Pin.* 303. *Apocynum ſive Periploca ſcandens, folio oblongo, flore purpurante J. B.* 2. 133. *Periploca altera Dod. Pempt.* 408.

Periploca foliis oblongis, anguſtioribus. *Scamone P. Alp. Ægypt.*

Periploca Monſpeliaca, foliis rotundioribus. *Scamonia Monſpeliaca, foliis rotundioribus C. B. Pin.* 294. *Scammonea Monſpeliaca, flore parvo J. B.* 2. 136. *Apocynum iiij. latifolium, Scammonea Valentina Cluſ. Hiſt.* 126. *Scammonia maritima Monſpeliaca Richier. Onomat.*

Periploca Monſpeliaca, foliis acutioribus. *Scammoniæ Monſpeliacæ affinis, foliis acutioribus C. B. Pin.* 294. *Apocynum latifolium amplexicaule J. B.* 2. 135. *Apocynum iij. latifolium. Cluſ. Hiſt.* 125.

Periploca Americana, fructu molliter echinato. *Ibati Braſilienſibus Marcg. Edit.* 1648. 20.

Periploca Americana, latifolia, ſiliquâ dura, oblonga, tumida & glabra. *Apocynum majus, ſcandens, ſiliqua oblonga, tumida & glabra Plum. xcv.*

Periploca Americana, ſcandens, Salicis anguſtiſſimo folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, humi ſe ſpargens, Linariæ folio Plum.

Periploca Americana, repens, umbellata, foliis Citri, flore coccineo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, Nummulariæ folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, folio Citri, fructu maximo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, folio Convolvuli, fructu alato Plum.

Periploca dicitur à περὶ *circa*, & πλοκὴ *nexus*; quaſi diceres plantam ſcandentem & ad plantas vicinas ſe alligantem.

GENUS IV.

Aſclepias. *Dompte-venin.*

ASCLEPIAS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patenti, & multifido: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B (cui reſpondet capitulum C quinquefidum) adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum, ex duabus vaginis FF plerumque conſtantem, mem- *Tab. 22.*

branaceis, à baſi ad apicem dehiſcentibus K, multo ſemine H fœtis, pappis inſtructo K, ac placentæ I ſquamatim affixo G. Ab Apocyno & Periploca differt Aſclepias, quòd lacte careat.

Aſclepiadis ſpecies ſunt

Aſclepias albo flore C. B. Pin. 303. *Aſclepias, ſive Vincetoxicum multis floribus albicantibus J. B.* 2. 138. *Vincetoxicum Dod. Pempt.* 407.

Aſclepias anguſtifolia, flore flaveſcente H. R. Par.

Aſclepias nigro flore C. B. Pin. 303. *Aſclepias flore nigro quorumdam J. B.* 2. 140. *Apocynum. Col. Phytob. iij.*

Aſclepias Africana, Aizooides. *Fritillaria craſſa Promontorii Bonæ ſpei Stap. in Theoph.* 335. *Apocynum humile, Aizooides, ſiliquis erectis, Africanum H. L. Bat.*

Aſclepias Africana, Aizooides, longioribus foliis, minus dentatis. *Apocynum humile, Aizooides, cauliculis longiſſimis, denticulis rarioribus donatum Pluk. Almag. Bot.* 37.

Ab Aſclepiade medico nomen inveniſſe credunt Aſclepiadem herbam.

SECTIO VI.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, ex cujus fundo tubus exurgit piſtillum excipiens, quod in fructum multicapſuralem abit.

GENUS I.

Malva. *Mauve.*

Tab. 23. *&* 24. MALVA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus D ſtaminibus plerumque onuſtus. Ex calyce verò Q ſurgit piſtillum EF, infimæ floris parti C, tuboque D adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum G planum, orbiculatum, quandoque acuminatum, calyce ut plurimùm involutum H, è plurimis capſulis LMP conſtantem, axi IK ita circumhærentibus, ut ſingulæ ejus ſtriæ capſulam ſuam quaſi articulatione quadam excipiant, ſemine fœtam N non rarò reniformi. His addenda ſunt folia O minus quidem ſecta quàm Alceæ, minuſque villoſa & incana quàm Altheæ folia.

Malvæ ſpecies ſunt

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore dilutius rubente C. B. Pin. 315. *Malva roſea ſive hortenſis, flore carneo J. B.* 2. 951. *Malva arborea ſive hortenſis Tabern. Icon.* 765. *Malva hortenſis, flore ſimplici incarnato Eyſt. Roſe d'outre-mer ou de tremier.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore candido C. B. Pin. 315. *Malva roſea ſive hortenſis, flore albo J. B.* 951. *Malva hortenſis, flore ſimplici albo Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore ſaturatius rubente C. B. Pin. 315. *Malva roſea ſive hortenſis, flore ſaturè ſanguineo J. B. 2. 951. Malva roſea, flore ſimplici rubro Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore purpuræ modo relucente C. B. Pin. 315.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore ex rubro nigricante C. B. Pin. 315.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore violaceo H. R. Par.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore ſimplici luteo H. R. Par.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno rubro C. B. Pin. 315. *Malva hortenſis, multiplici flore Dod. Pempt. 652. Malva roſea multiplex, flore pleno rubro Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno albo C. B. Pin. 315. *Malva roſea, multiplex, flore albo Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno incarnato C. B. Pin. 315. *Malva roſea multiplex, flore incarnato Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno puniceo C. B. Pin. 315.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno nigricante C. B. Pin. 315. *Malva roſea, flore pleno atronubente Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno luteo & ſubluteo H. R. Par.

Malva roſea, folio ſubrotundo, Chalepenſis, acaulos, flore pallidè luteo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 524.

Malva Acetis folio, Virginiana. *Althæa Ricini folio; Virginiana H. L. Bat.*

Malva Acetis folio, Americana, hirſuta. *Alcea Coraſſavica, hirſuta, parvo flore, foliis lobatis. Par. Bat.*

Malva Americana C. B. Prodr. 137.

Malva Americana, fruteſcens, hirſuta, floribus luteis in capitulum congeſtis Plum.

Malva foliis criſpis C. B. Pin. 315. *Malva criſpa J. B. 2. 952. Malva criſpatis oris. Lob. icon. 651. Mauve friſée.*

Malva vulgaris, flore majore, folio ſinuato J. B. 2. 949. *Malva ſylveſtris, folio ſinuato C. B. Pin.* 314. *Malva ſylveſtris, major Tabern. Icon.* 768. *Mauve.*

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore albo H. Edinb.

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore cæruleo H. Cathol.

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore purpureo-rubro H. Cathol.

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore cæruleo, candidis lineis inſcripto H. Cathol.

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore dilutè purpureo, duplo minori H. Cathol.

Malva ſylveſtris, atrovirenti folio, rotundiori, minus ſinuato, majorique flore H. Cathol.

Malva arvenſis, erecta, lucida, flore majore. *Malva arvenſis recta, rotundo-acuminato, angulato folio, pallidè lucido, carneo flore, multò majore H. Cathol.*

Malva vulgaris, flore minore, folio rotundo J. B. 2. 949. *Malva ſylveſtris, fo-*

lio rotundo C. B. Pin. 314. *Malva ſylveſtris, minor Tabern. Icon.* 769.

Malva ſylveſtris, rotundo, variegato folio H. R. Par.

Malva folio vario C. B. Prodr. 137. *Malva ſtellata J. B.* 2. 950.

Malva trimeſtris, flore cum unguibus purpureis J. B. 2. 950. *Malva trimeſtris Cluſ. Hiſt. xxiij.*

Malva rotundifolia, glabra, ex Hiſpania, flore amplo rubello Plük. Phytog. Tab. 44. fig. 3.

Malva rotundifolia, Italica, flore amplo purpuraſcente. *Althæa virens, rotundifolia, flore amplo, purpuraſcente, Italica. Bar. Icon.*

Malva annua, floſculis albis, verticillatim naſcentibus. *Malva annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & ſeminibus arctè iiſdem verticillatim adhærentibus. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 521.

Malva hirſuta, folio cordato M. Hiſt. Oxon. Part. 2. 205.

Malva annua, hirſuta foliis Hederæ angulosis. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 521.

Malva Luſitanica, Ribeſii folio.

Malva Indica, folio cordiformi. *Alcea Zeylanica, folio latiori, cordiformi H. L. Bat.*

Malva Ulmifolia, ſemine roſtrato. *Althea Ulmifolia, ſemine roſtrato H. R. Par. Malva annua di Pernambuco Zan.* 133.

Malva Ulmifolia, ſemine cum gemino roſtro. *Alcea Virginiana, Carpini folio, floſculis minimis luteis, ſemine duplici roſtro ſeu aculeo prædito. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 528.

Malva Ulmifolia, ſemine cum gemino roſtro, floribus racemoſis. *Alcea Zeylanica, floſculis faſciculatim congeſtis H. L. Bat.*

Malva Indica, foliis ſubrotundis. *Althæa roſtrata, Cormandelienſis Pimpinellæ majoris folio ſubrotundo Pluk. Phytog. Tab.* 9. *fig.* 3.

Malva Canadenſis, Mori folio, ſemine cum gemino roſtro. *Althæa Virginiana bidens, Pimpinellæ majoris acutiore folio, floſculis minimis, luteis Pluk. Phytog. Tab.* 9. *fig.* 6. *Alcea Morifolio, Virginiana, minor Schol. Bot.* 224.

Malva Americana, Ulmifolia, floribus conglobatis ad foliorum alas Plum.

Malva Americana, pampinea fronde, fructu ſubrotundo, echinato Plum.

Malva Americana, folio Hederaceo, flore coccineo Plum.

Malva Americana, Hederæ terreſtris folio & facie capſulis bifurcatis Plum.

Malva Americana, villoſa, Melonis folio. *Alcea Coraſſavica, Melonis folio. Par. Bat.*

Malva à μαλάττω, aut μαλάσσω, emollio, perinde ac μαλάχη, quòd emollendi vim habeat.

GENUS II.

Althæa. *Guimauve.*

ALTHÆA eſt plantæ genus, floribus & fructibus Malvæ omninò æmulis, à qua differt ex Dioſcoride, foliis lanuginoſis, & ut mihi videtur caneſcentibus. Quibus notis ſtandum eſt, ne celeberrimum Althææ nomen, tantopere celebratum in ſcriptis medicorum, à materiâ medica explodatur. *Dioſc. lib. 3. cap. 61.*

Ὠνόμασται δὲ ἀλθαία, διὰ τὸ πολυαλθὶς καὶ πολύχρηστον αὐτῆς.

Althææ ſpecies ſunt

Althæa Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 315. *Althæa ſive Biſmalva J. B. 2. 954. Althæa Ibiſcus Dod. Pempt. 655. Guimauve ordinaire.*

Althæa folio rotundiori, ſive minùs acuminato H. Edinb.

Althæa vulgari ſimilis, folio retuſo, brevi, Raii Synopſ. 138.

Althæa fruteſcens, folio rotundiore, incano C. B. Pin. 316. *Althæa arboreſcens J. B. 2. 956. Althæa frutex 1. Cluſ. Hiſt. xxiiij.*

Althæa flore majore C. B. Pin. 316. *Althæa flore grandi Alceæ, Thuringiaca Camerario J. B. 2. 955. Althæa frutex iij. Cluſ. Hiſt. xxv.*

Althæa fruteſcens, folio acuto, parvo flore C. B. Pin. 316. *Althæa arborea Olbiæ in Galloprovincia Lob. Icon. 553.*

Althæa fruteſcens, Hiſpanica, folio rotundiori.

Althæa fruteſcens, Luſitanica, folio rotundiori, undulato.

Althæa fruteſcens, Luſitanica, folio ampliori, minus incano.

Althæa maritima, arborea, Veneta. *Malva arborea, Veneta dicta, parvo flore C. B. Pin. 315. Malva arborea J. B. 2. 952. Malva arboreſcens Eyſt.*

Althæa maritima, arborea, Gallica. *Malva arborea, marina, noſtras Park. Theat. 301.*

Althæa Hiſpanica, foliis undulatis. *Malva Hiſpanica Mor. H. R. Bleſ.*

GENUS III.

Alcea.

ALCEA ex Dioſcoride folia habet diviſa, ἔχουσα φύλλα ἐπεχόμενα, quâ notâ ſi notabilis ſit, genus illud à Malvâ & Althæâ diſtinguemus. *Tab. 25. Lib. 3. cap. 164.*

Alceæ ſpecies ſunt

Alcea vulgaris, major, flore ex rubro roſeo C. B. Pin. 316. *Alcea vulgaris J. B. 2. 953. Dod. Pempt. 656.*

Alcea vulgaris, major, flore candidiore C. B. Pin. 316.

Alcea vulgaris, ſeminum involucris hirſutis H. Edinb.

Alcea folio rotundo, laciniato C. B. Pin. 316. *Malva montana ſive Alcea rotundifolio, laciniata Col. Part. j. 148.*

Alcea Cannabina C. B. Pin. 316. *Alcea Pentaphylli folio vel Cannabina J.B. 2. 958. Alcea fruticoſa, Cannabino folio Cluſ. Hiſt. xxv.*

Alcea major & procerior Raii. Hiſt. 605.

Alcea hirſuta C.B. Pin. 317. *Alcea villoſa Dalechampii Lugd. 594. Alcea villoſa J. B. 2. 1067.*

Alcea hirſuta, flore albo. H. R. Par.

Alcea minor, Sicula, flore minore Raii. Hiſt. 605.

Alcea tenuifolia, criſpa. J. B. 2. 1067.

Alcea maritima, Galloprovincialis, Geranii folio. *Alcea minor, maritima, tenuifolia, procumbens. Par. Bat.*

Alcea roſea, hortenſis maxima folio Ficus. *Malva roſea, folio ficus C. B. Pin. 315. Malva roſea, ſimplex, peregrina. Tabern. Icon. 767.*

Alcea roſea, hortenſis, maxima, folio Ficus, flore albo.

Alcea roſea, hortenſis, maxima, folio Ficus, flore luteo. *Malva roſea, folio Ficus, flore luteo H. R. Par.*

Alcea roſea, hortenſis maxima, folio Ficus, flore violaceo. *Malva roſea, folio Ficus, flore violaceo H. R. Par.*

Alcea roſea, hortenſis maxima, folio Ficus, flore purpureo. *Malva roſea, folio Ficus, flore purpureo. H. R. Par.*

Alcea roſea, hortenſis maxima, folio Ficus, flore carneo. *Malva roſea, folio Ficus, flore carneo. H. R. Par.*

Alcea roſea, hortenſis, maxima, folio Ficus, flore nigricante. *Malva roſea, folio Ficus, flore nigricante. H. R. Par.*

Alcea roſea, hortenſis, maxima, folio Ficus, nigricante & aſpero. *Malva folio Ficus, altera. C. B. Pin. 315. Malva folio Ficus ejuſd. Prodr. 137.*

Alcea hirſutiſſima, Americana fruteſcens Plum.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes, quæ Althææ notis carent, & inter ſpecies Ketmiæ recenſeri debent. *Alcea veſicaria C. B. Pin. 317. Alcea Indica, magno flore C. B. Pin. 317. Alcea Indica, parvo flore C. B. Pin. 317. Alcea Indica, parvo flore, altera C. B. Pin. 317. Alcea Ægyptiaca villoſa C. B. Pin. 317.*

GENUS IV.

Malacoides.

Tab. 25. MALACOIDES eſt plantæ genus, flore Malvæ; fructu verò A Rubi, etiamſi ſicco: conſtat enim ex pluribus capſulis B in capitulum quoddam conglobatis, placentæ C affixis, ſemine fœtis D plerumque reniformi E.

Malacoidis ſpecies ſunt

Malacoides Betonicæ folio. *Malva Betonicæ folio Mor. H. R. Bleſ. Bocc. Rarior. Plant. 15. Alcea Betonicæ folio, flore purpureo-violaceo Barr. Icon.*

Malacoides folio anguloſo. *Malva Tingitana, flore cæruleo, parvo Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 2.*

Malacoides à μαλάχη, Malva.

GENUS V.

Abutilon.

ABUTILON eſt plantæ genus, flore Malvæ, fructu verò A capitellum quodammodo referente, è plurimis vaginulis B conſtante, axi D ita circumhærentibus ut ſingulæ ejus ſtriæ capſulam ſuam C B quaſi articulatione quadam excipiant, bivalvem E, ſeminibus fœtam F, non rarò reniformibus. *Tab.* 25.

Abutili ſpecies ſunt

Abutilon Dod. Pempt. 656. *Althæa Theophraſti, flore luteo C. B. Pin.* 316. *Althæa Theophraſti, flore luteo, quibuſdam Abutilon J. B.* 2. 958.

Abutilon Indicum, J. B. 2. 959. *Cam. Hort.* 3. *Tab.* 1. *Althæa Theophraſti ſimilis C. B. Pin.* 316.

Abutilon Indicum, fronde pampinea, fructu quinquecapſulari. *Catu-Beloeren. H. Mal.* 6. 79.

Abutilon caulibus aſperis, hirſutis, folio acuto, fructu minore, ſtellato. *Althæa caulibus aſperis, hirſutis, flore incarnato, parvo Prod. Par. Bat.*

Abutilon Africanum foliis rugoſis, & ſiliculis lanuginoſis Oldenl.

Abutilon Americanum, maximum, pediculo & foliorum nervis purpuraſcentibus Lign.

Abutilon Americanum, ampliſſimo folio, caule villoſo Plum.

Abutilon Americanum, fruticoſum, folio ſubrotundo, flore luteo, fructu aculeato majori Plum.

Abutilon Americanum, fruticoſum, folio oblongo, flore luteo, fructu aculeato minori Plum.

Abutilon Americanum, paluſtre, ſpicâ florum pyramidatâ, flore parvo exalbido Plum.

GENUS VI.

Ketmia.

KETMIA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, patente, nec à Malvæ flore diverſo, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E, in plura loculamenta diviſum F, apice dehiſcentem G, & plurimis ſeminibus fœtum H. *Tab.* 26.

Ketmiæ ſpecies ſunt

Ketmia Syrorum quibuſdam C. B. Pin. 316. *Alcea arboreſcens, Syriaca ejuſdem ibid. Alcea arboreſcens, glabra, Ketmia dicta J. B.* 2. 957.

Ketmia Syrorum, flore purpureo-violaceo. *Alcea Syriaca, flore purpureo-violaceo H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, floribus ex albo & rubro variis. *Alcea Syriaca, floribus ex albo & rubro variis H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, flore parvo. *Althæa arboreſcens, glabra, Ketmia Syrorum dicta, flore flavo. H. L. Bat.*

Ketmia Africana, Populi folio. *Althæa roſea peregrina, fortè Roſa Moſchenatos Plinii Corn.* 144.

Ketmia Africana, Populi folio ſubtus incano & caule vireſcente. *Althæa Indica, Ulmi folio, prægrandis, ſubtus incana, flore amplo, purpureo Pluk. Tab. 6. fig. 3.*

Ketmia Africana, veſicaria, folio tripartito, flore purpureo. *Alcea Africana ſeu veſicaria, trifolia, flore purpureo. Barr. Icon.*

Ketmia Indica, Populi folio, fructu orbiculato, compreſſo. *Bupariti H. Mal.* 1. 51.

Ketmia Indica, Tiliæ folio. *Pariti ſive Taliparitì H. Mal.* 1. 53.

Ketmia Indica, Goſſypii folio, Acetoſæ ſapore. *Althæa Indica, Goſſypii folio, Acetoſæ ſapore. H. L. Bat.*

Ketmia Americana, arboreſcens, Malvæ folio, Acetoſæ ſapore Plum.

Ketmia Sinenſis, fructu ſubrotundo, flore ſimplici. *Althæa arborea, roſea, Sinenſis, flore ſimplici. H. L. Bat. Roſa Sinenſis, quinquefolia Ferr. Flor.* 493.

Ketmia Sinenſis, fructu ſubrotundo, flore pleno. *Sinenſis Roſa arbuſculæ Ferr. Flor.* 485.

Ketmia paluſtris, flore purpureo. *Althæa paluſtris C. B. Pin.* 316. *Althæa Sida dicta quibuſdam J. B.* 2. 957. *Althæa hortenſis ſive peregrina Dod. Pempt.* 655.

Ketmia caulibus aſperis, hirſutis, fructu ſtellato, foliis lanceolatis. *Althæa caulibus aſperis, hirſutis, flore incarnato, parvo, Prod. Par. Bat.*

Ketmia Indica, folio haſtato, fructu duro. *Alcea Indica, folio haſtato, flore parvo, purpureo, longo pediculo inſidente, pericarpio compacto, duro, in quinque cellulas, totidem ſemina includentes diſpertito. Pluk. Phytog. Tab. 7. fig. 1.*

Ketmia Indica, Vitis folio ampliore. *Alcea Indica, magno flore C. B. Pin.* 317. *Bamiæ aliquatenus affinis, Sabdariffa J. B.* 2. 960. *Alcea Americana Cluſ. Hiſt. xxvj.*

Ketmia Indica, Vitis folio, fructu corniculato.

Ketmia Ægyptiaca, Vitis folio, parvo flore. *Alcea Indica, parvo flore C. B. Pin.* 317. *Bamia J. B.* 2. 959. *Alcea Ægyptiaca Cluſ. Hiſt. xxvij.*

Ketmia Indica, Vitis folio, flore parvo, pendulo. *Althæa Indica, Vitis folio, flore amplo, flavo, pendente, H. L. Bat.*

Ketmia Ægyptiaca, ſemine moſchato. *Alcea Ægyptiaca, villoſa C. B. Pin.* 317. *Belmuſcus Ægyptiaca Honorio Bello J. B.* 2. 960. *Althæa Ægyptiaca, moſchata, Abelmoſch dicta Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 533.

Ketmia Americana, hirſuta, flore flavo & ſemine moſchato. *Alcea hirſuta, flore flavo & ſemine moſchato Marcg.* 45. *Edit.* 1648.

Ketmia Braſilienſis, folio Ficus, fructu pyramidato, ſulcato. *Quingombo Luſitanis Congenſibus & Angolenſibus, Quillobo Marcg.* 31. *Edit.* 1648. *Alcea Americana, annua, flore albo, maximo, fructu pyramidali, ſulcato, H. Amſtel.* 37. *fig.* 19.

Ketmia Indica, aculeata, foliis digitatis. *Alcea Bengalenſis, ſpinoſiſſima, Acetoſæ ſapore, flore luteo-pallido, umbone purpuraſcente, H. Amſtel. 35. fig. 18.*

Ketmia Americana, aculeata, flore ampliſſimo, coccineo Plum.

Ketmia Sicula, perennis, foliis moſchatis, ſerratis. *Malva perennis, Sicula, foliis moſchatis, criſpis Bocc. Rarior. Plant. 68.*

Ketmia veſicaria, vulgaris. *Alcea veſicaria C. B. Pin. 317. Alcea Soliſequa, multis Veneta J. B. 2. 1068. Alcea veſicaria Dod. Pempt. 657.*

Ketmia veſicaria, Africana. *Alcea veſicaria Capitis Bonæ Spei Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 533.*

Ketmia Americana, fruteſcens, Mori folio, flore purpureo Plum.

Ketmia Americana, ampliſſimo folio cordiformi, flore vario Plum.

Ketmia Americana, ampliſſimo folio, angulato, fructu hiſpido, clypeato Plum.

GENUS VII.

Xylon. *Coton.*

XYLON eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus C, ſtaminibus plerumque onuſtus. Ex calyce verò E, ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, tuboque C, adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E, ſubrotundum, in quaterna aut plura loculamenta diviſum G, apice dehiſcentem H I, ſeminibuſque fœtum K, obductis molli illa lanugine L M, in fila ductili, quæ Xylon ſeu Goſſypium appellatur. *Tab. 27.*

Xyli ſpecies ſunt

Xylon arboreum J. B. 1. 346. *Goſſypium arboreum, caule lævi C. B. Pin. 430. Goſſypium arboreum, Gotne M. Segiar. P. Alp. Ægypt. 29. flore eſt atro-purpureo.*

Xylon arboreum, flore flavo. *Goſſypium arboreum, flore flavo H. L. Bat.*

Xylon arboreum, caule ſpinoſo. *Goſſypium arboreum, caule ſpinoſo C. B. Pin. 430. Bambage Indiano Pon. Ital. 37.*

Xylon ſive Goſſypium herbaceum J. B. 1. 343.

Xylon Americanum, fructu oblongo, acuminato, Lign.

Xylon Americanum præſtantiſſimum, ſemine vireſcente Lign.

SECTIO VII.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum plerumque carnoſum.

GENUS I.

Bryonia. *Couleuvrée.*

Tab. 28. BRYONIA eſt plantæ genus, floribus A C, monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, quos ita complecti ſolet calyx B D, ut ab iis ſejungi nequeat : ex floribus autem alii ſteriles ſunt A, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fœcundi, inſidentes embryoni E, qui deindè abit in baccam F, globoſam vel ovatam, ſeminibus fœtam G, ſubrotundis H. His notis addendi ſunt claviculi, quibus Bryonia tanquam manibus adminicula apprehendit.

Bryoniæ ſpecies ſunt

Bryonia aſpera ſive alba, baccis rubris C. B. Pin. 397. *Vitis alba ſive Bryonia J. B.* 2. 143. *Bryonia alba Dod. Pempt.* 400. *Coleuvrée ou Vigne blanche.*

Bryonia alba, baccis nigris C. B. Pin. 297. *Bryonia nigra Dod. Pempt.* 399.

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias diviſis, fructu majori, *Balſamina ſcandens ſeu Momordica Indica, fœtida, Bryonioides, fructu lævi, majori, rubro Par. Bat.* 103.

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias diviſis, fructu minori. *Bryonia Zeylanica, foliis profundè laciniatis H. L. Bat.*

Bryonia Africana, glabra, foliis in profundas lacinias diviſis, flore luteo Oldenl. *Bryonia Africana, glabra, foliis profundè ſectis, tenuioribus Par. Bat.*

Bryonia Africana, laciniata, tubero à radice, floribus herbaceis Par. Bat.

Bryonia racemoſa, foliis Ficulneis Plum. 83.

Bryonia Americana, Olivæ fructu rubro Plum.

Bryonia Americana, repens, folio angulato, lævi.

Bryonia Canadenſis, folio angulato, fructu nigro. *Cucumis parva, repens, Virginiana, fructu minimo Baniſter Pluk. Phytog. Tab.* 85. *fig.* 5.

Bryonia à voce Græca βρύω germino, pullulo, quòd abundè pullulet.

GENUS II.

Tamnus.

Tab. 28. TAMNUS eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii ſteriles ſunt A, nulli embryoni adhæreſcentes: alii fœcundi B, inſidentes embryoni C, qui deindè abit in baccam D, plerùmque ovatam, calyptrâ membranaceâ inſtructam F G, ſeminibuſque

fœtam E, ſubrotundis. Tamno claviculi deſunt.

Tamni ſpecies ſunt

Tamnus racemoſa, flore minore, luteo-palleſcente. *Bryonia lævis ſive nigra, racemoſa C. B. Pin.* 297. *Vitis nigra quibuſdam ſive Tamnus Plinii, folio Cyclamini J. B.* 2. 147. *Vitis ſylveſtris Dod. Pempt.* 407. *Seau de notre Dame, ou racine Vierge.*

Tamnus baccifera, flore majore albo. *Bryonia lævis ſive nigra, baccifera C. B. Pin.* 297. *J. B.* 2. 149.

Tamnus Americana, Anguriæ folio Plum.

GENUS III.

Sicyoides.

SICYOIDES eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii A, ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fœcundi B, inſidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum D, Amygdalæ æmulum, carnoſum, echinatum, in capitulum plerumque collectum, & ſub tenui cute unico ſemine E, fœtum. *Tab.* 28.

Sicyoides ſpecies ſunt

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis angulatis. *Cucumis Canadenſis, monoſpermos, fructu echinato Par. Bat. Bryoioides Canadenſis, villoſo fructu, monoſpermos Ejuſd.*

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis laciniatis Plum.

Sicyoides planta Cucurbitacea audit. Σίκυος enim Cucumerem, Σίκυα Cucurbitam ſignificat.

GENUS IV.

Momordica. *Pomme de merveille.*

MOMORDICA eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & plerumque ita ſectis, ut è quinque petalis conſtare videantur: ex iis autem floribus alii ſteriles ſunt A, nulli embryoni adhæreſcentes, alii fœcundi B K, inſidentes embryoni C I, qui deindè abit in fructum modò magis E, modo minus N, turbinatum, cavum F, carnoſum, qui elaſtica vi rumpi ſolet G O, & ſemina fundere L P, calyptrâ ſeu involucro K R M Q, obducta, plana, margine ut plurimùm denticulato. *Tab.* 29. & 30.

Momordicæ ſpecies ſunt

Momordica vulgaris. *Momordica Caſt. Dur.* 61. *Charantia Dod. Pempt.* 670. *Balſamina rotundifolia, repens, ſive mat. C. B. Pin.* 306. *Balſamina Cucumeraria J. B.* 2. 251. *Pomme de merveille.*

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu breviori. *Pavel H. Mal.* 8. 18.

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu longiori. *Pandi-Pavel H. Mal.* 8. 17. *Balſamina Cucumerina, Indica, fructu majore, flaveſcente H. Amſtel.* 103.

An flos Momordicæ monopetalos ſit ad centrum uſque diviſus, an verò ex quinque petalis conſtet, obſcurum: quapropter à cæteris Cucurbitaceis hoc genus ſeparandum non duxi. Differt à Cucumere fructu unicapſulari, vi elaſtica prædito. Cum Balſaminâ vulgò ſolet confundi; ſed plurimùm ab ea diſtat.

GENUS V.

Cucumis. *Concombre.*

Tab. 31 & 32. CUCUMIS eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii ſteriles ſunt A B, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fœcundi inſidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum D E, carnoſum, plerumque teretem, in terna vel quaterna loculamenta F. G, diviſum, & ſeminibus fœtum oblongis H I.

Cucumeris ſpecies ſunt

Cucumis ſativus, vulgaris, maturo fructu ſubluteo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, viridis J. B.* 2. 245. *Cucumis vulgaris Dod. Pempt.* 662. *Concombre.*

Cucumis ſativus, vulgaris, maturo fructu albo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, albus J. B.* 2. 245.

Cucumis flexuoſus C. B. Pin. 310. *Cucumeres longiſſimi J. B.* 2. 247. *Cucumis oblongus Dod. Pempt.* 662.

Cucumis ſylveſtris, Aſininus dictus C. B. Pin. 314. *Cucumis ſylveſtris ſive Aſininus J. B.* 2. 248. *Cucumis ſylveſtris Dod. Pempt.* 663.

Cucumis ſylveſtris, folio ſinuato & diſſecto.

Cucumis Ægyptius, rotundifolius C. B. Pin. 310. *Cucumis Ægyptius Chate J. B.* 2. 248.

GENUS VI.

Melo. *Melon.*

Tab. 32. MELO eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus, multifidis, Cucumeris flores omnino referentibus: ex iis autem alii ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes, alii verò fœcundi, inſidentes embryoni, qui deindè abit in fructum ut plurimùm ovatum A, glabrum aut rugoſum, in terna loculamenta diviſum B, quæ bifariam ſecari videntur, ſeminibus fœtum oblongis C.

Melonis ſpecies ſunt

Melo vulgaris C. B. Pin. 310. *Melones J. B.* 2. 242. *Melo ſive Melopepo vulgò, Cucumis Galeni Dod. Pempt.* 663. *Melon.*

Melo magnus, cortice virente, lævi, ſemine parvo J. B. 2. 244.

Melo Hiſpanicus J. B. 2. 244. Tabern. Icon. 468.

Melo rotundus, parvus C. B. Pin. 311. *Melo Moſchatellinus, rotundus, parvus & pyriformis J. B.* 2. 244. *Melo ſacharinus Tabern. Icon.* 469.

Melo turbinatus J. B. 2. 244.

Melo

Melo reticulatus J. B. 2. 244.
Melo Ægyptius, minor, Abdelavi H. Pat. Georg. à Turre.
Etiamſi Melo à Cucumere foliis rotundioribus & fructu ſuavi diſtinguatur, plus tamen faciei externæ tribuendum eſt: neque enim ineptè diceretur Melo inſipidus, aut Melo foliis angulatis.
Melonem, ut putant, appellarunt à voce Græcâ μῆλον, quod Pomum ſignificat.

GENUS VII.

Pepo.

PEPO eſt plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, ex quibus alii ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fœcundi ſeu embryoni inſidentes, qui deindè abit in fructum B oblongum vel rotundum, carnoſum, cortice nonnunquam duro, tuberoſum, cavum, in tres partes C ſæpè diviſum, ſeminibus fœtum D planis, annulo quodam veluti cinctis, & placentæ ſpongioſæ affixis. *Tab.* 33.

Peponis ſpecies ſunt

Pepo oblongus C. B. Pin. 311. *Pepo major, oblongus Dod. Pempt. 665.*
Pepo vulgaris Raii Hiſt. 639. *Cucurbita foliis aſperis, ſive Zuccha flore luteo J. B. 2. 218. Cucurbita major, rotunda, flore luteo, folio aſpero C. B. Pin. 312.*
Pepo rotundus, Arantii formâ C. B. Pin. 311. *Cucurbita Arantii formâ Eyſt.*
Pepo fructu pilæ palmariæ formâ. *Cucurbitula pilæ palmariæ non multò major, rotunda J. B. 2. 218.*
Pepo fructu minimo, ſphærico. *Cucurbita aſpera, minima, ſphærica, crocea, variegata J. B. 2. 223.*
Pepo fructu ſubrotundo, variegato. *Cucurbita medio-crocea J. B. 2. 222.*
Pepo fructu turbinato, variegato. *Cucurbita aſpera, mediæ magnitudinis, turbinata, variegati coloris J. B. 2. 222.*
Pepo fructu turbinato, albido. *Cucurbitæ turbinatæ, majores, albæ J. B. 2. 222.*
Pepo fructu turbinato, ſubcroceo. *Cucurbita aſpera, turbinata, ſubcroceæ J. B. 2. 223.*
Pepo fructu minimo, turbinato. *Cucurbita aſpera, minima, turbinata, pallida J. B. 2. 223.*
Pepo fructu parvo, Pyriformi. *Cucurbita aſpera, Pyriformis, parva, alba J. B. 2. 223.*
Pepo fructu ovato, flaveſcente. *Cucurbita aſpera, ovalis, flavo colore J. B. 2. 223.*
Pepo fructu ovato, flaveſcente, alter. *Cucurbita aſpera, pugillaris ex rotunda oblonga J. B. 2. 223.*
Pepo fructu ovato, variegato. *Cucurbita ovalis, ferè variegata, parva J. B. 2. 218.*

GENUS VIII.

Melopepo.

Tab. 34. MELOPEPO differt à cæteris Cucurbitaceis fructu A ſubrotundo, carnoſo, ſtriato, angulato, in quinque partes plerumque ſecto B, ſeminibus fœto compreſſis C, placentæ ſpongioſæ affixis.

Melopeponis ſpecies ſunt

Melopepo compreſſus C. B. Pin. 312. *Tabern. Icon.* 470. *Cucurbitæ genus, ſive Melopepo compreſſus alter Lobelio J. B.* 2. 226.

Melopepo fructu maximo, albo. *Cucurbita aſpera, folio non fiſſo, fructu maximo, albo, ſeſſili J. B.* 2. 221. *Pepo compreſſus, major C. B. Pin.* 311.

Melopepo flaveſcens, folio aſpero. *Cucurbita ſeſſilis, flaveſcens, folio aſpero J. B.* 2. 222.

Melopepo latus & depreſſus. *Cucurbita lata, clypeiformi accedens, minus tuberoſa J. B.* 2. 227.

Melopepo fructu citriformi. *Cucurbitæ clypeatæ affinis, ovalis, anguloſa, ad Citrum nonnihil accedens J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu conico. *Cucurbitæ clypeatæ affinis, à pediculo in conum deſinens J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu utrinque turbinato. *Cucurbitæ clypeatis affines, utrinque aliquo modo turbinatæ J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu luteo, cortice tenero. *Cucurbita lutea, cortice tenero J. B.* 2. 218.

Melopepo clypeiformis C. B. Pin. 312. *Cucurbita clypeiformis ſive Siciliana, Melopepon latus à nonnullis vocata J. B.* 2. 224. *Melopepo clypeatus Tabern. Icon.* 470.

Melopepo verrucoſus. *Cucurbita verrucoſa J. B.* 2. 222.

Melopepo tuberoſus & verrucoſus. *Cucurbita clypeiformis, tuberoſa, & verrucoſa J. B.* 2. 227.

Melopepo verrucoſus, flaveſcens, leviter ſtriatus, folio aſpero. *Cucurbita ſeſſilis, flaveſcens, folio aſpero J. B.* 2. 222.

Melopepo verrucoſus, albicans, leviter ſtriatus, folio aſpero. *Cucurbita ſeſſilis Albicans folio aſpero J. B.* 2. 222.

Melopepo verrucoſus, fructu & ſemine albis. *Cucurbita alba, verrucoſa J. B.* 2. 222.

GENUS IX.

Anguria.

Tab. 35. ANGURIA differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias diſſecto & fructu eduli.

Anguriæ ſpecies ſunt

Anguria Citrullus dicta C. B. Pin. 312. *Citrullus folio Colocynthidis ſecto ſemine nigro, quibuſdam Anguria J. B.* 2. 235. *Anguria, Cucumis, Citrullus, Dod. Pempt.* 664.

Anguria Indica, maxima H. L. Bat.

Anguria triphyllos, Americana, parvo fructu. *Cucumis triphyllus, fructu variegato. Plum. 99.*

Anguria Americana, fructu echinato, eduli. *Cucumis Anguriæ folio latiore, aſpero, fructu minore, candido, ſpinulis obtuſis, muricato Sloane Cat. Plant. Jam. 103. Cucumis ſylveſtris, Americanus, Anguriæ folio, fructu ovi figurâ & magnitudine, ad maturitatem pallido, ſpinoſis tuberculis, Momordicæ inſtar muricato Pluk. Phytog. 170. fig. 3.*

GENUS X.

Cucurbita. *Calbaſſe.*

CUCURBITA eſt plantæ genus, floribns A B, campaniformibus, patentibus, & plerumque ita ſectis ut ex quinque petalis conſtare videantur; ex floribus autem alii ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes; alii verò fœcundi ſeu inſidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum, in quibuſdam ſpeciebus teretem & longum, in aliis lageniformem D, in ſex loculamenta plerumque diviſum E, ſeminibus fœtum, planis, oblongis, hinc obtuſis G, inde latioribus, & quaſi intorſum emarginatis F. *Tab. 36.*

Cucurbitæ ſpecies ſunt

Cucurbita longa, folio molli, flore albo J. B. 2. 214. *Cucurbita oblonga, flore albo, folio molli C. B. Pin. 313. Cucurbita longior Dod. Pempt. 669.*

Cucurbita falcatâ figurâ, folio molli, flore albo C. B. Pin. 313.

Cucurbita latior, folio molli, flore albo J. B. 2. 215. *Cucurbita major, ſeſſilis, flore albo C. B. Pin. 312. Cucurbita latior Dod. Pempt. 669.*

Cucurbita longa, flore albo, protuberante ventre J. B. 2. 218.

Cucurbita Americana, teres & bicubitalis H. R. Par.

Cucurbita lagenaria J. B. 2. 216. *Cucurbita lagenaria flore albo, folio molli C. B. Pin. 313. Cucurbita prior Dod. Pempt. 668.*

Cucurbita lagenaria, flore albo, folio molli, fructu turbinato C. B. Pin. 315.

Cucurbita lagenaria, variegata.

Cucurbita lagenaria, folio aſpero, major. *Cucurbita alba, aſpera, fructu longo collo J. B. 2. 224.*

Cucurbita lagenaria, fructu aſpero, minor. *Cucurbita lagenam exprimens, parva, aſpera J. B. 2. 224.*

GENUS XI.

Colocynthis. *Coloquinte.*

COLOCYNTHIS differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias diſſecto & fructu amaro, non eduli.

Colocynthidis ſpecies ſunt

Colocynthis fructu rotundo, major C. B. Pin. 313. *Colocynthis J. B. 2. 232. Dod. Pempt. 665. Coloquinte ordinaire.*

Colocynthis fructu rotundo, ſtriato. *Cucurbita folio aſpero, amara J. B.* 2. 228. *Pepo rotundus, Melonis effigie C. B. Pin.* 311. *Pepo ſylveſtris Dod. Pempt.* 668.

Colocynthis grandis, rotunda Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita aſpero folio, amara, grandis, rotunda, viridis J. B.* 2. 229.

Colocynthis fructu rotundo, minor C. B. Pin. 313. *Colocynthis fungoſa & lævis Cord. Hiſt.* 118.

Colocynthis fructu minori, variegato. *Colocynthis aſpera, amara, fructu parvo, globoſo, colore vario J. B.* 2. 230. *Colocynthis Pomiformis, cortice maculato C. B. Pin.* 314.

Colocynthis fructu majori, variegato. *Colocynthis amara, magna, folio aſpero, colore vario J. B.* 2. 230.

Colocynthis fructu Aurantio ſimili. *Cucurbita minima, lutea, amara J. B.* 2. 231.

Colocynthis oblonga C. B. Pin. 313. *Cucurbita aſpero folio, amara, grandis, oblonga, viridis J. B.* 2. 229. *Colocynthis grandis, oblonga Cord. Hiſt.* 114.

Colocynthis oblonga, glabra Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita oblonga, non anguloſa, colore viridi, amara, folio aſpero J. B.* 2. 229.

Colocynthis turbinata Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita aſpero folio, amara, turbinata, flava, candicantibus lineis inſcripta, parva J. B.* 2. 229. *tum & Cucurbita ſive Colocynthis amara, Pyriformis, variegata J. B.* 2. 230. *Colocynthis Pyriformis ſeu Pepo amarus C. B. Pin.* 313.

Colocynthis Pyriformis, folio vario. *Cucurbita amara, parva, mediocris magnitudinis J. B.* 2. 231.

Colocynthis fructu compreſſo. *Cucurbita ſeſſilis & compreſſa, flava, amara J. B.* 2. 231.

SECTIO VIII.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

Campanula. *Campanule.*

Tab. 37. CAMPANULA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, campaniformi & multifido: cujus calyx C D, abit in fructum membranaceum E F G, in tria vel plura loculamenta H diviſum, in quorum commiſſurâ axis I poſitus eſt, tribus placentis inſtructus L, quibus adhæreſcunt plurima ſemina in nonnullis ſpeciebus minutiſſima M, in aliis plana, ovata, annulo veluti cincta N. Hæc autem ſpargi ſolent per foramen K O ſingulis loculamentis proprium.

Campanulæ ſpecies ſunt

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore cæruleo C. B. Pin. 94. *Campa-*

mula pulchra à Toſſano Carolo miſſa J. B. 2. 807. *Trachelium majus Belgarum Cluſ. Hiſt. clxxij.*

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore albo C. B. Pin. 94. *Trachelium candidum, Anglicum majus, foliis ferè Digitalis vel Campanulæ J. B.* 2. 807.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore cinereo C. B. Pin. 94.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore ſuave-rubente H. R. Par.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, altera H. R. Par. *Trachelium giganteum quorundam.*

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior C. B. Pin. 94. *Campanula major & aſperior, folio Urticæ J. B.* 2. 805.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior, flore dilutè purpureo C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ, flore duplici cæruleo, interdum triplici aut quadruplici H. R. Par.

Campanula vulgatior, folii Urticæ vel major & aſperior, flore candido C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ, flore duplici, albo H. R. Par.

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus aſperis C. B. Pin. 94. *Cervicaria major ij. Dod. Pempt.* 164.

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus aſperis, flore albo H. L. Bat. *Campanula ſive Cervicaria major, lævior, flore albo, magno J. B.* 2. 804.

Campanula pyramidata, altiſſima. *Campanula lacteſcens, fœtidior Cluſ. Hiſt. clxxij. Pyramidalis lævis J. B.* 2. 808. *Rapunculus hortenſis, latiore folio ſeu Pyramidalis C. B. Pin.* 93. *Pyramidale.*

Campanula Alpina, Echiodes pyramidata. *Campanula foliis Echii C. B. Pin.* 94. *Alopecuros Alpinus quibuſdam, Echium montanum Dalechampii J. B.* 2. 809.

Campanula Alpina, glabra, flore dilutiſſimè cæruleo J. B. 2. 804.

Campanula ſive Cervicaria Bononienſis, parvo flore J. B. 2. 804.

Campanula pyramidalis, minor P. Alp. Exot. 340.

Campanula Lampſanæ folio, magno flore.

Campanula Canarienſis, Artiplicis folio, tuberoſâ radice. *Campanula Canarienſis regia ſeu Medium radice tuberoſa, foliis ſinuatis, cæſiis, Artiplicis æmulis, ternis circa caulem ambientibus, flore amplo, pendulo, colore flammeo rutilante Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab.* 276. *fig.* 1.

Campanula hortenſis, Rapunculi radice C. B. Pin. 94. *Campanula repens, flore minore, cæruleo J. B.* 2. 804. *Cervicaria major, ſylveſtris Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, cæruleo C. B. Pin. 94. *Viola Mariana Dodonæi, quibuſdam Medium J. B.* 2. 804. *Viola Mariana Dod. Pempt.* 163.

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ſubalbido C. B. Pin. 94. *Viola Mariana, flore cinaracei coloris Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, lacteo C. B. Pin. 94. *Medium flore albo Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, purpureo C. B. Pin. 94. *Medium flore purpureo Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo maculatim commixto. *Viola Mariana flore ex albo & violaceo maculatim commixto Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo radiatim commixto. *Viola Mariana flore ex albo & violaceo radiatim commixto Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio oblongo & flore pleno, cæruleo.

Campanula media, foliis inferiùs candidâ lanugine veſtitis C. B. Pin. 94. *Campanula ſive Cervicaria media Thalio, floribus cæruleis, parvis J. B. 2.* 807. *Cervicaria media Thal.* 32.

Campanula Hiſpanica, foliis inciſis, flore oblongo. *Campanula ſive Medium foliis minoribus criſpis, flore tubuloſo Schol. Bot.*

Campanula Alpina, folio longiori, lucido. *Trachelium oblongo folio, Alpinum Bocc. Muſ. Part. 2. 70. Tab. 58.*

Campanula pratenſis, flore conglomerato C. B. Pin. 94. *Trachelium minus multis J. B. 2.* 800. *Cervicaria minor Dod. Pempt.* 164. *Rapunculus ſylveſtris, umbellatus 2. Thal. Icon. viij.*

Campanula pratenſis, flore conglomerato, albo H. R. Par.

Campanula pratenſis, floribus ſingularibus, per caulem ſparſis C. B. Pin. 94.

Campanula pratenſis, flore per caulem ſparſo, albo H. R. Par.

Campanula Alpina, ſphærocephalos C. B. Pin. 94. *Trachelium majus, petræum Pona Bald. in fol. cccxxxiij. J. B. 2.* 801.

Campanula Alpina, ſphærocephalos, folio rotundiori, hirſuto. *Campanula pratenſis, flore conglomerato, Aſarinæ foliis Schol. Bot.* 76.

Campanula foliis ſubrotundis C. B. Prodr. 35.

Campanula Alpina, Teucronii folio angulato. *Rapunculus Alpinus, Teucrii folio rhomboidali Bocc. Muſ. Part. 2. 75. Tab. 61.*

Campanula foliis Echii, floribus villoſis C. B. Pin. 94. *Prodr.* 36.

Campanula foliis Anchuſæ, floribus oblongis C. B. Pin 94. *Rapunculus montanus ſive Trachelium montanum J. B. 2.* 808. *Trachelium montanum Lugd.* 1202.

Campanula ſaxatilis, Echii folio, flore magno.

Campanula Alpina, pubeſcens, ſpicâ florum pyramidatâ.

Campanula umbellata, foliis oblongis, hiſpidis. *Rapunculus ſylveſtris, umbellatus 1. Thal. Icon. viij.*

Campanula Alpina, altiſſima, hirſuta, parvo flore. *Trachelium altiſſimum, hirſutum, aſperius, foliis anguſtis, floribus parvis J. B. 2.* 801.

Campanula Alpina, Tragopogi folio C. B. Pin. 94. *Trachelium Tragopogi folio, montanum Fabii Columnæ J. B. 2.* 802. *Trachelium Tragopogi folio, montanum Col. Phytob.* 25.

Campanula pratenſis, flore conglomerato, ſuave-rubente.

Campanula Alpina, ſphærocephalos, purpureo flore.

Campanula Saxatilis, Echii folio, flore magno, albo.

Campanula Saxatilis, Echii foliis criſpis.

Campanula Perſicæ folio Cluſ. Hiſt. clxxj. *Campanula anguſtifolia, cærulea J. B. 2.* 803. *Rapunculus Perſicifoliis, magno flore C. B. Pin.* 93.

Campanula Perſicæfolia, flore cæruleo, pleno.

Campanula Perſicæfolia, flore albo Eyſt. *Campanula anguſtifolia, alba, J. B.* 2. 803.

Campanula Perſicæfolia, flore albo, pleno.

Campanula nemoroſa, anguſtifolia, magno flore, major. *Rapunculus nemoroſus, anguſtifolius, magno flore, major C. B. Pin.* 93. *Rapunculus nemoroſus ij. Tabern. Icon.* 411.

Campanula nemoroſa, anguſtifolia, magno flore, minor. *Rapunculus nemoroſus, magno flore, minor C. B. Pin.* 93. *Rapuntium ſive Erinus, magno flore Col. Part.* 2. 24.

Campanula nemoroſa, anguſtifolia, parvo flore. *Rapunculus nemoroſus, anguſtifolius, parvo flore C. B. Pin.* 93. *Rapunculus nemoroſus iij. Tabern. Icon.* 412.

Campanula flore minore, albicante, ramoſior Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 456. *Erinos major Fabii Columnæ, Rapunculo affinis J. B.* 2. 799. *Erinus Nicandri & Dioſcoridis Col. Phytob.* 101.

Campanula radice eſculentâ, flore cæruleo H. L. Bat. *Rapunculus eſculentus C. B. Pin.* 92. *Rapunculus vulgaris, campanulatus J. B.* 2. 795. *Rapunculum Dod. Pempt.* 165.

Campanula radice eſculentâ, flore candicante H. L. Bat. *Rapunculus eſculentus, flore candicante C. B.* 92.

Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore cæruleo, patulo H. L. Bat. *Trachelium Americanum, minus, flore cæruleo patulo H. R. Par.* 119. *Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore cæruleo, patulo H. R. Par.*

Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore albo, patulo H. L. Bat. *Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore albo, patulo H. R. Par.*

Campanula Alpina, minor, florum ſpicâ pyramidatâ. *Rapunculus ſive Pyramidalis, minor C. B. Prodr.* 32.

Campanula hirſuta, Bellidis folio Pluk. Phytog. Tab. 153. fig. 5.

Campanula Alpina, Linifolia, cærulea C.B. Prodr. 34. *& Bot. Monſp.*

Campanula Linifolia, rara, flore cæruleo *J. B.* 2. 797.

Campanula Alpina, pumila, repens, maximo flore.

Campanula Cretica, ſaxatilis, Bellidis folio, magno flore. *Trachelium ſaxatile, Bellidis folio, cæruleo flore, Creticum Bocc. Muſ. Part.* 2. 76. *Tab.* 64. *Barr. Icon.*

Campanula minor, rotundifolia, vulgaris C. B. Pin. 93. *Campanula parva, Anguillara Cantabrica J. B.* 2. 796. *Campanula ſylveſtris, minima Dod. Pempt.* 167.

Campanula minor, rotundifolia, vulgaris, floribus candidis C. B. Pin. 93.

Campanula minor, rotundifolia, flore in ſummis cauliculis C. B. Pin. 93. *Rapunculus ſylveſtris, flore ex purpureo candicante. Tabern. Icon.* 410.

Campanula Alpina, rotundifolia, minor C. B. Prodr. 34. *Campanula minor, rotundifolia, altera C. Bauhini J. B.* 2. 797. *Campanula minor, Alpina, rotundioribus imis foliis Cluſ. Hiſt. clxxiij.*

Campanula rotundifolia, minima C. B. Pin. 93. *Prodr.* 34. *J. B.* 2. 797.

Campanula Cymbalariæ foliis vel folio Hederaceo C. B. Pin. 93. *Campanula folio Hederaceo, ſpecies Cantabricæ Anguillaræ J. B.* 2. 797.

Campanula Serpillifolia C. B. Pin. 93. *Prodr.* 35. *J. B.* 2. 816.

Campanula Alpina, latifolia, flore pullo C. B. Pin. 93. *Prodr.* 33.

Campanula minor, annua, foliis inciſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 458. *Rapunculus minor, foliis inciſis C. B. Pin.* 92. *Alſine oblongo folio ſerrato, flore cæruleo J. B.* 3. 367. *Erinos Fabii Columnæ, minor J. B.* 2. 799. *Erini ſive Rapunculi minimum genus Col. Phytob.* 28.

Campanula minor, annua, foliis inciſis, flore albo Cat. H. Amſtel.

Campanula rotundifolia, Caëtana, longiùs radicata Bocc. Rarior. Plant. 54.

Campanula parva, rotundifolia, flore cæruleo, pentagono, grandi Raii Hiſt. 741. *Campanula ſaxatilis, rotundifolia, hiſpida, flore cæſio, amplo, Italica Barr. Icon.*

Campanulæ Drabæ minoris foliis C. B. Pin. 94. *Rapunculi genus, folio ſerrato, rotundiore J. B.* 2. 798.

Campanula hirſuta, Ocimi folio, caulem ambiente, flore pendulo Bocc. Rarior. Plant. 83.

Campanula anguſtifolia, pumila, monanthos, Luſitanica.

Campanula arvenſis, erecta H. L. Bat. *Onobrychis arvenſis vel Campanula arvenſis, erecta C. B. Pin.* 215. *Pentagonion, Viola Pentagonia Tabern. Icon.* 316. *Viola arvenſis ejuſd.* 304. *Doucete.*

Campanula arvenſis, procumbens. *Campanula arvenſis, minima Dod. Pempt.* 168. *Avicularia Sylvii quibuſdam J. B.* 2. 800.

Campanula ſeu Viola pentagonia, folio oblongo, latiori Mor. H. R. Bleſ.

Campanula arvenſis, erecta, flore albo. *Onobrychis arvenſis vel Campanula arvenſis, erecta, flore albo H. R. Par.*

Campanula arvenſis, minor, ſiliquâ ampliori. *Speculum Veneris minus Ger. emac.* 439. *& Park. Theat.* 1331.

Campanula pentagonia, flore ampliſſimo, Thracica. *Speculum Veneris, flore ampliſſimo, Thracicum Raii Hiſt.* 742.

Campanula pentagonia, perfoliata Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 457. *Onobrychis peregrina, perfoliata, folio rotundiore H. R. Par.*

Campanula nomen invenit à Campanâ. In Elementis Botanices Campanulam à Medio, loculamentorum numero diſtinguendam exiſtimavi; verùm non ita pridem nonnullarum ſpecierum Campanulæ fructus, modò in terna, modò verò in quina loculamenta dividi obſervavi.

GENUS

GENUS II.

Rapunculus. *Raiponce.*

RAPUNCULUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo quidem, & ad campanæ formam accedente, ſed ita patente & inciſo, ut ſtellatus videatur: hujus piſtillum C, plerumque bicorne eſt; calyx verò B deinde abit in fructum D, in tria loculamenta diviſum, E & ſeminibus F fœtum, ut plurimùm exiguis. *Tab.* 38.

Rapunculi ſpecies ſunt

Rapunculus ſpicatus C. B. Pin. *Rapunculus ſpicatus ſive comoſus, cæruleus J. B.* 2. 809. *Rapunculum Alopecuron Dod. Pempt.* 165.

Rapunculus ſpicatus, flore ſaturatè violaceo, foliis maculis nigris notatis C. B. Pin. 92. *Rapunculus ſpicatus ſive comoſus, folio maculato J. B.* 809.

Rapunculus ſpicatus, albus C. B. Pin. 92. *Rapunculus ſpicatus ſive comoſus, albus J. B.* 2. 809.

Rapunculus ſpicatus, flore flaveſcente.

Rapunculus folio oblongo, ſpicâ orbiculari C. B. Pin. 92. *Rapunculus flore globoſo, purpureo J. B.* 2. 810. *Rapuntium corniculatum, montanum Col. Part.* 1. 224.

Rapunculus Creticus, ſeu Pyramidalis altera C. B. Pin. 93. *Rapunculus Creticus, Petromarula J. B.* 2. 811. *Petromarula, Rapunculus Creticus Imper.* 668.

Rapunculus Alpinus, corniculatus C. B. Pin. 93. *& Prodr.* 33. *Rapunculo comoſo ſpicato aliquatenus affinis ex Baldo J. B.* 2. 811.

Rapunculus folio gramineo. *Rapuntium anguſtifolium Col. Part.* 2. 26.

Rapunculus Scabioſæ capitulo cæruleo C. B. Pin. 92. *Scabioſa globularis quam ovinam vocant J. B.* 3. 12. *Rapuntium montanum, capitatum, leptophyllon. Col. Part.* 1. 227.

Rapunculus Scabioſæ capitulo albo C. B. Pin.

Rapunculus à Rapa, ut Napellus à Napo propter radicum, ut aiunt, affinitatem.

SECTIO IX.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum gemellum.

GENUS I.

Rubia. *Garance.*

RUBIA eſt plantæ genus, flore A B campaniformi, patente, multifido, & plerumque perforato C, cujus calyx D deindè abit in fructum E, ex gemellis baccis F ſucculentis conſtantem, ſemine fœtis G H, ut plurimùm umbilicato I. His notis addenda ſunt folia verticillata. *Tab.* 38.

Rubiæ ſpecies ſunt

Rubia tinctorum ſativa C. B. Pin. 333. *Rubia ſativa J. B.* 3. 714. *Rubia Dod. Pempt.* 352. *Garance.*

Rubia ſylveſtris, Monſpeſſulana, major J. B. 3. 715.

Rubia quadrifolia, aſperrima, lucida, peregrina H. L. Bat.

Rubiæ ſpecies huc uſque cognitæ foliis ſunt ad caulium nodos verticillatim poſitis; unde facile dignoſcuntur, cum flore fructuque carent: à congeneribus autem diſtinguuntur fructu ſucculento ſeu baccâ.

GENUS II.

Aparine. *Gratteron.*

Tab. 39. APARINE eſt plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido, cujus calyx B deinde abit in fructum ſiccum C G, cortice tenui obductum, ex gemellis globulis D conſtantem, ſemine fœtis E umbilicato F. His notis addenda ſunt folia aſpera aut villoſa, verticillatim ad caulium nodos naſcentia, quina vel plura.

Aparines ſpecies ſunt

Aparine vulgaris C. B. Pin. 334. *Aparine J. B.* 3. 713. *Dod. Pempt.* 313.

Aparine vulgaris, ſemine minori.

Aparine ſemine Coriandri ſaccharati Park. Theat. 567. *Aparine fructu verrucoſo Joncq. Hort.*

Aparine Luſitanica, fructu echinato.

Aparine ſemine lævi H. R. Par. *Aparine ſemine læviore Raii Hiſt.* 484.

Aparine latifolia, humilior, montana. *Aſperula ſive Rubeola montana, odora C. B. Pin.* 334. *Rubiis accedens Aſperula quibuſdam, ſive Hepatica ſtellaris J. B.* 3. 718. *Aſperula odorata, flore albo Dod. Pempt.* 355.

Aparine anguſtifolia, humilior, montana.

Aparine ſupina, pumila, flore cæruleo. *Rubia parva, flore cæruleo, ſe ſpargens J. B.* 3. 719.

Aparine maritima, incana, flore purpureo. *Gallium maritimum, hirſutum, flore rubro H. R. Par.*

Aparine paluſtris, minor, Pariſienſis, flore albo.

Aparine Hiſpanica, minima.

Aparine dignoſcitur à Rubia fructu ſicco; à Cruciata foliis quinis vel pluribus; à Gallio foliis aſperis aut villoſis.

GENUS III.

Gallium. *Caillelait.*

Tab. 39. GALLIUM eſt plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido: cujus calyx B deindè abit in fructum D, ex gemellis ſeminibus conſtantem, ſiccis, ut plurimùm lunatis C. His notis addenda ſunt folia E, neque aſpera neque villoſa, verticillatim ad caulium nodos poſita, quina vel plura.

Gallii ſpecies ſunt

Gallium montanum, latifolium, ramoſum. *Mollugo montana, latifolia, ramoſa C. B. Pin.* 334. *Rubia ſylvatica, lævis J. B.* 3. 716. *Mollugo Dod. Pempt.* 354.

Gallium album, vulgare. *Mollugo montana, anguſtifolia, vel Gallium album, latifolium C. B. Pin.* 334. *Gallium album J. B.* 3. 721. *Mollugo vulgatior Herbariorum, Gallion album quorundam Lob. Icon.* 802.

Gallium luteum C. B. Pin. 335. *Gallion verum J. B.* 3. 720. *Gallium Dod. Pempt.* 355.

Gallium flore pallido J. B. Pin. 3. 721. *Gallium flore flaveſcente.*

Gallium nigropurpureum, montanum, tenuifolium Col. Part. 1. 298.

Gallium arvenſe, flore cæruleo. *Rubia cærulea, erectior elevatiorve J.B.* 3. 719.

Gallium flore luteo, annuum, Luſitanicum Vir. Luſit.

Gallium Luſitanicum, flore parvo, verticillato, luteo.

Gallium ſaxatile, glauco folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 116. *Gallium ſaxatile, glabro folio Ejuſd. pag.* 172.

Gallium ſaxatile, minimum, ſupinum & pumilum.

Gallium ſaxatile, minimum, Pyrenaicum, Muſci facie.

Gallium Narbonenſe, tenuifolium, flore albo.

Gallium Pariſienſe, tenuifolium, flore atro purpureo.

Gallium differt ab Aparine, foliis nec villoſis nec aſperis.

Gallium ſeu potius Galium, quod γάλα, *lac* coagulare exiſtimetur.

GENUS IV.

Cruciata. *Croiſete.*

CRUCIATA differt à Gallio & Aparine ſolo foliorum numero, quæ quaterna tantùm F, decuſſatim ad caulium nodos oriuntur. *Tab.* 39.

Cruciatæ ſpecies ſunt

Cruciata hirſuta C. B. Pin. 335. *Cruciata Dod. Pempt.* 357. *Gallium latifolium, Cruciata quibuſdam, flore luteo J. B.* 3. 717.

Cruciata glabra C. B. Pin. 335. *Rubia quadrifolia, glabra, anguſtifolia J. B.* 3. 717.

Cruciata Alpina, latifolia, lævis. *Rubia quadrifolia vel latifolia lævis C. B. Pin.* 334. *Rubia quadrifolia, Italica, hirſuta J. B.* 3. 717. *Rubia lævis Taurinenſium Lob. Icon.* 800.

Cruciata floribus paniculatim naſcentibus. *Rubia ſemine duplici, hiſpido, latis & hirſutis foliis. Bocc. Rarior. Plant.* 10.

Cruciata Alpina, tenuifolia, lævis.

Cruciata Pyrenaica, villoſa, rotundifolia.

Cruciata Luſitanica, latifolia, glabra, flore albo. *Cruciata minor, glabra, flore Molluginis albo Barr. Icon.*

Cruciata paluſtris, alba. *Gallium paluſtre, album C. B. Pin.* 335. *Gallium album Tabern. Icon.* 151.

Cruciata minima.

CLASSIS II.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, infundibuliformi & rotato.

FLOREM INFUNDIBULIFORMEM appellavimus florem monopetalum, qui formam infundibuli æmulatur. Hujus autem floris duæ ſpecies ſunt. Alius ore ſeu parte ſuperiori conum inverſum, alius diſcum repræſentat, uterque in tubum deſinit. Ille INFUNDIBULIFORMIS propriè, hic HYPOCRATERIFORMIS dicetur, quia Hypocrateram ſeu vas quod apud magnificos viros inter bibendum poculo ſupponitur, quodammodo referat.

FLOS ROTATUS monopetalos eſt, & à ſimilitudine Rotæ nomen invenit.

SECTIO PRIMA.

De Herbis flore monopetalo infundibuliformi, cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Quamoclit.

Tab. 39. QUAMOCLIT eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E ſubrotundum, ſeminibus fœtum F G ut plurimùm oblongis.

Quamoclit ſpecies ſunt

Quamoclit foliis tenuiter inciſis & pennatis. *Convolvulus pennatus, exoticus, Quamoclit. Col. Part. 1. lxxiij. Quamoclit. J. B. 2. 177.*

Quamoclit Americana, folio digitato, flore coccineo Plum.

Quamoclit Americana, heptaphyllos, flore coccineo, umbellato Plum.

Quamoclit Americana, foliis ampliſſimis, cordiformibus Plum.

Quamoclit Americana, foliis ampliſſimis, angulatis. *Convolvulus coccineus, folio anguloſo Plum. ciij.*

Quamoclit Americana, Hederæ folio, trifido Plum.

Quamoclit Americana, Solani folio, flore roſeo Plum.

Quamoclit à Convolvulo differt floris formâ.

GENUS II.

Menyanthes. *Meniante.*

MENYANTHES eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E ut plurimùm oblongam, bivalvem G H, ſeminibus fœtam F ſubrotundis I. *Tab.* 15.

Menyanthes ſpecies ſunt

Menyanthes paluſtre, latifolium & triphyllum. *Trifolium paluſtre, majus, rotundiore folio C. B. Pin.* 327. *Trifolium majus Tabern. Icon.* 520.

Menyanthes paluſtre, anguſtifolium & triphyllum. *Trifolium paluſtre, minus, acutiore folio C. B. Pin.* 327. *Trifolium fibrinum Tabern. Icon.* 521.

Menyanthes Americanum, Nymphææ folio, flore albo Plum.

GENUS III.

Nicotiana. *Nicotiane ou Tabac.*

NICOTIANA eſt plantæ genus, flore AB monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E membranaceum, oblongum, vel ſubrotundum, ſepto intermedio G in duo loculamenta F F diviſum, plurimis ſeminibus fœtum I, placentæ H affixis. *Tab.* 42.

Nicotianæ ſpecies ſunt

Nicotiana major, latifolia C. B. Pin. 169. *Nicotiana major ſive Tabacum majus J. B.* 3. 629. *Hyoſcyamus Peruvianus Dod. Pempt.* 452. *Nicotiane, ou Tabac à large feuille.*

Nicotiana major, anguſtifolia C. B. Pin. 170. *Nicotiana ſive Tabacum folio anguſtiore J. B.* 3. 630. *Hyoſcyami Peruviani altera Icon. Dod. Pempt.* 452. *Nicotiane ou Tabac à feuille étroite.*

Nicotiana major, lato & rotundo folio H. L. Bat. *Pycielt ſeu Tabacum Hernand.* 173.

Nicotiana minor C. B. Pin. 170. *Priapeia quibuſdam, Nicotiana minor J. B.* 3. 630. *Dubius Hyoſcyamus luteolus, Solanifolius Lob. Icon.* 269.

Nicotiana arboreſcens, ſpinoſiſſima, flore exalbido Plum.

Nicotiana nomen habet à Joanne Nicotio Nemauſenſi, Regis Chriſtianiſſimi ad Regem Luſitaniæ Oratore, qui ſemen Nicotianæ vulgaris ſeu primæ à Belgâ quodam è Floridâ allatum miſit in Gallias.

GENUS IV.

Hyoſcyamus. *Juſquiame.*

HYOSCYAMUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B *Tab.* 42.

adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F in ipſo calyce reconditum E, ollæ ſimilem, operculo H K inſtructum, & in duo loculamenta G G diviſum ſepto intermedio I, cui adhæreſcunt plurima ſemina.

Hyoſcyami ſpecies ſunt

Hyoſcyamus vulgaris vel niger C. B. Pin. *Hyoſcyamus vulgaris J. B.* 3. 627. *Hyoſcyamus niger Dod. Pempt.* 450. *Juſquiame ou Hannebane.*

Hyoſcyamus albus, major, vel tertius Dioſcoridis & quartus Plinii C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus albus J. B.* 3. 627. *Dod. Pempt.* 451. *Juſquiame blanche.*

Hyoſcyamus albus, minor C. B. Pin. 169. *J. B.* 3. 628. *Hyoſcyamus albus, vulgaris Cluſ. Hiſt. lxxxiv.*

Hyoſcyamus Creticus, luteus, minor C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus albus, Creticus Cluſ. Hiſt. lxxxiv. Hyoſcyamus aureus P. Alp. Exot.* 99.

Hyoſcyamus Creticus, luteus, major C. B. Pin. 169. *Prodr.* 92. *Hyoſcyamus Creticus, luteus, minor J. B.* 3. 628.

Hyoſcyamus rubello flore C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus peculiaris, flore purpuraſcente J. B.* 3. 628. *& Hyoſcyamus Syriacus J. B.* 3. 628. *Cam. Icon. xxj.*

Hyoſcyamus albus, Ægyptius P. Alp. Exot. 192. *Hyoſcyamus albus Veſling. in P. Alp.* 59.

Hyoſcyamus puſillus, aureus, Americanus, Antirrhini foliis glabris Pluk. Phytog. Tab. 37. fig. 5.

Hyoſcyamus peregrinus, luteus, minor, annuus H. R. Monſp.

Hyoſcyamus dicitur à vocibus Græcis ὗς *ſus*, & κύαμος, *Faba*, quaſi diceres Fabam ſuillam.

GENUS V.

Stramonium.

Tab. 43. *&* 44. STRAMONIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E F plerumque ſubrotundum & aculeis ſæpe donatum, in quaterna loculamenta G X diviſum ſepto cruciformi, quatuor placentis inſtructo I K L M, quibus N adhæreſcunt plurima ſemina O ſæpe ſæpius reniformia.

Stramonii ſpecies ſunt

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore albo, ſimplici. *Solanum Pomo ſpinoſo, rotundo, longo flore C. B. Pin.* 168. *Stramonia multis dicta, ſive Pomum ſpinoſum J. B.* 3. 624. *Stramonia Dod. Pempt.* 460.

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore albo, pleno. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo, rotundo, ſemine pallido, triplici calyce odoro & albo H. R. Par.*

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore violaceo, ſimplici. *Stramonia Ægyptiaca, fœtida, ſemine pallido, Pomo ſpinoſo, rotundo, flore violaceo, ſimplici H. L. Bat.*

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive. *Stramonia Ægyptiaca, fœtida, ſemine pallido, Pomo ſpinoſo, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive H. L. Bat. Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo rotundo, ſemine pallido C. B. Pin.* 168. *Datura o vero Stramonia d'Egitto con fior pieno Pon. Ital.* 61.

Stramonium Ægyptiacum, flore pleno, intus albo, foris violaceo. *Solanum Ægyptiacum, flore pleno C. B. Pin.* 168. *Stramonia Ægyptiaca, flore pleno, exterius purpuraſcente, intus albicante, punctis purpureis aſperſo C. Bauhini, du Bry.*

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore albo. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo, oblongo, flore albo C. B. Pin.* 168. *Stramonia altera, major ſive Tatura quibuſdam J. B.* 3. 624. *Solanum manicum Dioſcoridis Col. Phytob.* 47.

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore purpureo. *Solanum fœtidum, pomo ſpinoſo, oblongo, flore purpureo C. B. Pin.* 168.

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore violaceo. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo, oblongo, flore violaceo H. Edinb.*

Stramonium ferox Bocc. 50. *Solanum fœtidum, Pomo grandiore, ſpinoſiſſimo H. R. Par. Datura di coccino ſpinoſiſſima Zan.* 77.

Stramonium Americanum, minus, Alkekengi folio. *Stramonia Coraſſavica, humilior, Hyoſcyami folio Prodr. Par. Bat. Stramonia Coraſſavica, humilior. Par. Bat.*

Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore ſimplici violaceo. *Stramonia fœtida, Malabarica, ſemine pallido, Pomo glabro, flore ſimplici, violaceo H. L. Bat. Nila-humatu H. Mal.* 2. 49.

Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore duplici & triplici. *Stramonia fœtida, Malabarica, ſemine pallido, Pomo glabro, flore duplici triplicive H. L. Bat. Mudela-Nila-humatu H. Mal.* 2. 51.

Stramonii ſpecies quo tempore flore fructuque carent, dignoſci ſolent foliis amplis, angulatis, fœtidis, obſcurè virentibus.

GENUS VI.

Pervinca. *Pervenche.*

PERVINCA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, quaſi hypocrateriformi & multifido: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ex duabus ſiliquis conſtantem, ſemine F fœtis oblongo G, plerumque cylindraceo & ſulcato. *Tab.* 45.

Pervincæ ſpecies ſunt

Pervinca vulgaris, latifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides, major C. B. P.* 302. *Dod. Pempt.* 406. *Clematis Daphnoides, major, flore cæruleo J. B.* 2. 132. *Grande Pervenche.*

Pervinca vulgaris, latifolia, flore albo. *Clematis Daphnoides, major, flore albo J. B.* 2. 132.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides, minor, flore cæruleo C. B. Pin.* 301. *Clematis Daphnoides, minor, flore cæruleo ſimplici J. B.* 2. 130. *Clematis Daphnoides Dod. Pempt.* 405.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore albo. *Clematis Daphnoides, minor, flore candido C. B. Pin.* 301. *Clematis Daphnoides, minor, flore albo, ſimplici J. B.* 2. 130.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore rubente. *Clematis Daphnoides, minor, flore rubente C. B. Pin.* 301. *Clematis Daphnoides, minor, flore purpureo, ſimplici J. B.* 2. 130.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore pleno, cæruleo. *Clematis flore pleno C. B. Pin.* 302. *Clematis Daphnoides, minor, flore pleno J. B.* 2. 130. *Clematis Daphnoides, flore purpureo, pleno Eyſt. Pervenche à fleur bleue double.*

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore pleno, ſaturatè purpureo. *Clematis Daphnoides, minor, flore ſaturatè purpureo duplici H. Edinb. Pervenche à fleur double purpurine.*

Pervinca flore pleno, variegato. *Clematis altera, variegato flore pleno H. R. Par. Pervenche à fleur panachée.*

Pervinca latifolia, variegata. *Pervenche à large feuille panachée.*

Pervinca anguſtifolia, variegata. *Pervenche à feuille étroite panachée.*

Arbor cui nomen Padri H. Mal. 6. 47. ad hoc genus valde accedit.

Pervincæ ſpecies jam recenſitæ flore fructuque carentes facile dignoſcuntur ſarmentis longis, repentibus, & foliis glabris ad Laurum accedentibus. Earum fructus rarò matureſcunt, nec eos niſi ſoli Cæſalpino licuit obſervare. Facile autem obtinentur ſi Pervinca vulgaris, latifolia ſeratur in olla : tunc enim cum radices huc illuc vagari & luxuriare nequeant, alimentum copioſius ad piſtillum defertur, quod in fructum abit bene conformatum.

GENUS VII.

Auricula Urſi. *Oreille d'Ours.*

Tab. 46. AURICULA URSI eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum globoſum E, ipſo calyce C partim involutum, apice F dehiſcentem, & pluribus ſeminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Auriculæ Urſi ſpecies ſunt

Auricula Urſi flore luteo *J. B.* 3. 499. *Auricula Urſi lutea H. L. Bat. Sanicula Alpina, lutea C. B. Pin.* 242. *Alpina ſive Damaſonium Dioſcoridis Col. Phytob.* 18. *Oreille d'Ours à fleur jaune.*

Auricula Urſi flore purpureo Lob. Icon. 570. *Sanicula Alpina, purpurea C. B. Pin.* 242. *Auricula Urſi ſive Primula veris Alpina, flore rubente J. B.* 3. *App.* 867. *Oreille d'Ours à fleur purpurine.*

Auricula Urſi flore magno, atro-purpureo, holoſerico, ſimplici, umbone candido,

dido, ampliſſimo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à grande fleur, pourpre foncé.*

Auricula Urſi flore magno, undulato, obſoletè incarnato, umbone pallido, ampliſſimo H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, undulato, colore vario, umbone ampliſſimo, flaveſcente H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone triplici, vario H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone ampliſſimo, radiato, aureo H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone ampliſſimo, ſtellato, aureo H. L. Bat.

Auricula Urſi alba J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina, alba, foliis non crenatis C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi vj. Cluſ. Hiſt.* 304. *Oreille d'Ours à fleur blanche.*

Auricula Urſi flore nigricante, ferrugineo, majore. *Sanicula Alpina flore nigricante, ferrugineo, majore H. R. Par.*

Auricula Urſi denſis & variegatis foliis, flore maximo. *Sanicula Alpina denſis & variegatis foliis, flore maximo H. R. Par. Oreille d'Ours à grande fleur, à feuilles panachées.*

Auricula Urſi flore variegato. *Sanicula Alpina, flore variegato C. B. Pin.* 242. *Auricula Urſi flore rubro, maculis exalbidis, foliis ſubhirſutis J. B.* 3. *App.* 868. *Auricula Urſi floribus guttatis Tabern. Icon.* 324. *Oreille d'Ours à fleur marbrée.*

Auricula Urſi foliis rotundis. *Sanicula Alpina, foliis rotundis C. B. Pin.* 242. *Auricula Urſi orbiculata, ſerrata, coloris rubicundi J. B.* 3. *App.* 868.

Auricula Urſi Alpina, anguſtifolia. *Sanicula Alpina, anguſtifolia C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi anguſtifolia, colore rubente J. B.* 3. *App.* 868. *Auricula Urſi flore purpureo Eyſt.*

Auricula Urſi foliis quaſi farinâ aſperſis. *Sanicula Alpina, foliis quaſi farinâ aſperſis C. B. Pin.* 243. *Auricula vij. Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 30.

Auricula Urſi Carnei coloris, foliis minimè ſerratis J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina rubeſcens, folio non ſerrato C. B. Pin.* 243. *Anricula Urſi iv. Cluſ. Hiſt.* 304.

Auricula Urſi minima, flore carneo & niveo J. B. 3. App. 896. *Sanicula Alpina, minima, carnea & nivea C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi viij. Cluſ. Hiſt.* 305.

Auricula Urſi minima, folio inferius venoſo & incano, flore ſuavè-rubente Ciaſſi H. L. Bat.

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore rubro. *Sanicula montana, latifolia, laciniata C. B. Pin.* 243. *Cortuſa J. B.* 3. 499. *Cortuſa Mathioli Cluſ. Hiſt.* 307.

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore violaceo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus violaceis C. B. Pin.* 243.

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore albo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus albis C. B. Pin.* 243.

Auricula Urſi flore magno, pleno, flavo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur jeaune double.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, albo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur blanche double.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, purpureo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur purpurine double.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, atro-puniceo, holoſerico H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, pleno, coccineo H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, pleno, ex aureo, albo & puniceo variegato H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, pleno, ex flavo & coccineo variegato H. L. Bat.

Auricula Urſi Alpina, gramineo folio, Jaſmini lutei flore.

Auriculæ Urſi ſpecies antequam floreant vulgò dignoſcuntur foliis craſſis, denſis, glabris, Primulæ veris foliis minoribus, plerumque è ſubrotundo in arcatum deſinentiaus.

GENUS VIII.

Centaurium minus. *Petite Centaurée.*

Tab. 48. CENTAURIUM MINUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum D cylindraceum penè vel ovatum, in duas partes E E dehiſcentem, in duo loculamenta diviſum F & ſeminibns fœtum G ut plurimùm exiguis.

Centaurii minoris ſpecies ſunt

Centaurium minus C. B. Pin. 278. *Dod. Pempt.* 336. *Centaurium minus, flore purpureo J. B.* 353. *Petite Centaurée.*

Centaurium minus, caule longiſſimo. *Centaurium minus longitudine duarum ulnarum Mentz. Purg.*

Centaurium minus, flore albo C. P. Pin. 278. *J. B.* 3. 353. *H. R. Par. Centaurium minus album Tabern. Icon.* 780.

Centaurium minus, flore ferrugineo C. B. Pin. 278.

Centaurium minus, flore cæruleo H. Cathol.

Centaurium minus, ab imo ad ſummum ramoſum, eleganti flore majori, patulo, è punicante vegetè rubro H. Cathol.

Centaurium minus, ramoſum Barr. Icon.

Centaurium minus, Linariæ folio longiori. *Centaurium minus anguſto, prælongoque folio, flore rubello Barr. Icon.*

Centaurium minus, Linariæ folio breviori. *Centaurium minus, leptophyllon, polyanthes, accenſo acutoque folio Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part.* 2. 50. *Tab.* 43.

Centaurium minus, Linariæ folio breviſſimo. *Centaurium minus purpureum, anguſtifolium Barr. Icon.*

Centaurium minus, ſupinum, maritimum, Luſitanicum, Linariæ foliis, floribus glomeratis.

Centaurium minus, ſpicatum, flore rubro H. R. Par.

Centaurium minus, ſpicato flore è puniceo rubente, latiori folio glauco H. Cathol.

Centaurium minus ſpicatum, album C. B. Pin. *Prodr.* 130.

Centaurium purpureum, minimum Mor. H. R. Bleſ. & *Hiſt. Oxon. Part.* 2. 566.

Centaurium minus, maritimum, Americanum amplo flore cæruleo Plum.

Centaurium minus, Africanum, Caryophylli folio, flore ſuavè-rubente. *Centaurium Lini foliis & facie, flore amplo, ſuavè-rubente Capitis bonæ ſpei Breyn. Prodr.* 2. 27. *Rapuntio affinis Lini facie Capitis bonæ ſpei Breyn. Cent. j.* 175. *Tab.* 90.

Centaurium luteum, perfoliatum C. B. Pin. 278. *Perfoliatum Centaurium luteum J. B.* 3. 355. *Centaurium luteum Cam. Epit.* 427.

Centaurium luteum, perfoliatum, Aphacæ Dodonæi foliis Scaglioni H. Cathol. *Centaurium parvum, flavo flore Cluſ. Hiſt. clxxx.*

Centaurium luteum, puſillum C. B. Pin. 278. *Centaurium luteum, novum Col. Part.* 2. 78.

Centaurium luteum, triphyllum Ambroſ. 145.

Centaurium paluſtre, luteum, minimum Raii Hiſt. 1092. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 566.

Centaurium minus, luteum, perfoliatum, caule penè alato.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo hypocrateriformi, cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Androſace.

ANDROSACE eſt plantæ genus flore A monopetalo, hypocrateriformi & multifido, cujus infimam partem perfodit piſtillum B, quod deinde abit in fructum C globoſum, ipſo calyce D partim involutum, apice E dehiſcentem & plurimis ſeminibus G fœtum, placentæ F affixis. *Tab.* 46.

Androſaces ſpecies ſunt

Androſace vulgaris, latifolia, annua. *Alſine affinis Androſace dicta, major C. B. Pin.* 251. *Androſace Mathioli altera J. B.* 3. 368. *Androſace altera Mathioli Cluſ. Hiſt. cxxxiv.*

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, glabra & multiflora.

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, villoſa & multiflora. *Sedum Alpinum, hirſutum, lacteo flore C. B. Pin.* 284. *Phyllo Dalechampii aliquatenus ſimilis J. B.* 3. 762. *An Chamæjaſme Alpina ejuſdem App.* 869. *Sedum minus x, Alpinum iiij. Cluſ. Hiſt. lxij.*

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, glabra, flore ſingulari. *Sedum mi-*

nus xj. Cluſ. Hiſt. lxj. Sedum Alpinum, gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284.

Androſace floris formâ differt ab Auricula Urſi.

GENUS II.

Primula veris. *Primevere.*

Tab. 47. PRIMULA VERIS eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, hypocrateriformi & multifido; ex cujus calyce D E (qui tubulatus eſt) ſurgit piſtillum F infimæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam G oblongam, in ipſo calyce D vel E ferme reconditam, apice H dehiſcentem, & ſeminibus fœtam I L ſubrotundis, placentæ K affixis.

Primulæ veris ſpecies ſunt

Primula veris odorata, flore luteo, ſimplici J. B. 3. 495. *Verbaſculum pratenſe, odoratum C. B. Pin.* 241. *Primula veris flavo flore, elatior Cluſ. Hiſt.* 301. *Primevere.*

Primula veris pallido flore, elatior Cluſ. Hiſt. 301. *Verbaſculum pratenſe vel ſylvaticum, inodorum C. B. Pin.* 241. *Primula veris caulifera, pallido flore inodoro, aut vix odoro J. B.* 3. 496.

Primula veris inodora, flore calycis experte. *Paralyſis flore flavo, ſimplici, inodoro, abſque calycibus Park. Par.* 245.

Primula veris flore geminato, inodoro. *Paralyſis flore geminato, inodora Park. Par.* 245.

Primula veris inodora, calycibus diſſectis. *Paralyſis inodora, calycibus diſſectis Park. Par.* 245.

Primula veris floris loco in ſummo folioſa. *Paralyſis flore fatuo Park. Par.* 245.

Primula veris montana, incana, lutea C. B. Pin. 241. *Paralytica rotundifolia, montana Col. Part.* 1. 256.

Primula veris rubro flore Cluſ. Hiſt. 300. *Verbaſculum umbellatum, Alpinum, minus C. B. Pin.* 242. *Primula veris minor, purpuraſcens J. B.* 3. 498.

Primula veris albo flore Cluſ. Hiſt. 300. *Verbaſculum Alpinum, umbellatum, majus C. B. Pin.* 242.

Primula veris hortenſis, umbellata, caule & flore folioſa, major, coccinea H. L. Bat.

Primula veris hortenſis, umbellata, caule & flore folioſa, minor, lutea H. L. Bat.

Primula veris hortenſis, flore luteo, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore albo, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore rubro, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore ferrugineo, umbellato. *Verbaſculum Alpinum, umbellatum, majus, flore ferrugineo, odorato H. R. Par.*

Primula veris multiflora, ſylveſtris Tabern. Icon. 319. *Verbaſculum ſylveſtre*

magno plenoque flore C. B. Pin. 232. Primula veris floribus plenis ex ſingularibus pediculis J. B. 3. 497.

Primula veris multiflora Tabern. Icon. 318. *Primula veris Anglicana, flore pleno Eyſt. Verbaſculum hortenſe, multiplex C. B. Pin. 242. Primula veris caulifera, flore luteo, pleno, odorato J. B. 3. 496.*

Primula veris caulifera, prolifera, odorata J. B. 496. *Verbaſculum proliferum C. B. Pin. 242. Primula veris prolifera Tabern. Icon. 322.*

Primula veris prolifera, flore majore. *Verbaſculum proliferum, flore majore H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore albo. *Verbaſculum proliferum, flore albo H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore purpureo. *Verbaſculum proliferum, flore purpureo H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore ferrugineo H. R. Monſp.

Primula veris floribus ex ſingularibus pediculis, pallidis, majoribus, ſimplicibus *J. B. 3. 497. Primula veris pallido flore, humilis Cluſ. Hiſt. 302. Verbaſculum ſylveſtre, majus, ſingulari flore C. B. Pin. 241.*

Primula veris flore albo Park. Par. 242. *Primula veris alia, flore albo J. B. 3. 497.*

Primula veris flore viridi, ſimplici Park. Par. 242.

Primula veris flore viridi, duplici Park. Par. 242.

Primula veris flore viridante & albo, ſimplici Park. Par. 242.

Primula veris Heskeri, flore multiplici, ſeparatim diviſo Park. Par. 244.

Primula veris floribus obſcurè virentibus, fimbriatis J. B. 3. 498. *Primula ſylvarum, floribus obſcurè virentibus, fimbriatis Lob. Icon. 569. Verbaſculum ſylveſtre minus, ſingulari flore C. B. Pin. 242.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore dilutè purpureo. *Carchichec Turcarum, ſive Primula veris Conſtantinopolitana Corn. 85. Verbaſculum Conſtantinopolitanum H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore majore, purpureo. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore purpureo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore minore, purpureo. *Verbaſculum Turcicum ſive Carchichec Turcarum, flore purpureo, minore H. Edinb.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore miniato. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore miniato H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore ferrugineo, punctis albis notato. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore ferrugineo, punctis albis notato H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore albo. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore albo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore dilutè carneo. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore dilutè carneo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore luteo. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore luteo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore flaveſcente. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore ſulphureo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore obſoletè pallido. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore obſoletè pallido H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore obſoleti coloris. *Verbaſculum Turcicum ſive Carchichec Turcarum, flore obſoleto H. Edinb.*

Primula veris dicitur à primo vere, quòd ſcilicet plurimæ ejus generis ſpecies tunc florere ſoleant. Dignoſcuntur autem flore & ſemine carentes, foliis rugoſis & veluti aſperis, tenuibus, ad Lactucam nonnihil accedentibus.

GENUS III.

Plantago. *Plantain.*

Tab. 48. PLANTAGO eſt plantæ genus, flore A monopetalo, hypocrateriformi, plerumque quadripartito: ex cujus fundo ſurgit piſtillum C ſtaminibus ut plurimùm longioribus B ſtipatum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam D ferè ovatam aut conicam, per maturitatem in duas partes E F, quarum altera alteri incumbebat, tranſversè dehiſcentem, ſepto intermedio in duo veluti loculamenta diviſam, & ſeminibus fœtam oblongis H, placentæ G affixis.

Plantaginis ſpecies ſunt

Plantago latifolia, glabra C. B. Pin. 189. *Plantago maxima, Hiſpanica Corn. 162. Plantain de marais.*

Plantago latifolia, ſinuata C. B. Pin. 189. *Plantago major, folio glabro, non laciniato ut plurimùm J. B. 3. 502. Plantago major Dod. Pempt. 107.*

Plantago lato, ſanguineo folio H. R. Monſp.

Plantago latifolia, incana C. B. Pin. 189. *Plantago major, hirſuta, media à nonnullis cognominata J. B. 3. 504. Plantago media Dod. Pempt. 107.*

Plantago latifolia, incana, ſpicâ albâ H. Edinb.

Plantago latifolia, roſea, flore expanſo C. B. Pin. 189. *Plantago roſea, flore expanſo J. B. 3. 502. Plantago roſea Lob. Icon. 304. Plantain à bouquet.*

Plantago latifolia, roſea, floribus quaſi in ſpicâ diſpoſitis C. B. Pin. 189. *Plantago roſea J. B. 3. 503. Plantago multiplex Tabern. Icon. 733.*

Plantago latifolia, ſpicâ multiplici, ſparsâ C. B. Pin. 189. *Plantago major, paniculâ ſparsâ J. B. 3. 503. Plantaginis majoris ſpica multiplex Dod. Pempt. 107.*

Plantago latifolia, incana, ſpicis variis C. B. Pin. 189. *Plantago peregrina, latifolia Gareti Cluſ. Hiſt. cix.*

Plantago latifolia, glabra, minor C. B. Pin. 189. *Plantago latifolia, minor J. B. 3. 505. Tabern. Icon. 731.*

Plantago latifolia, hirſuta, minor C. B. Pin. 189. *Plantaginis mediæ genus minimum Thal. 86.*

Plantago villoſa ſeu incana, lanuginoſa C. B. Pin. 189. *Plantago Salmanticenſis Cluſ. Hiſt. cix.*

Plantago anguſtifolia, major C. B. Pin. 189. *Plantago lanceolata J. B. 3. 505. Plantago minor Dod. Pempt.* 107.

Plantago anguſtifolia, minor, ſummo caule folioſo ſeu prolifera noſtras Pluk. Almag. Bot.

Plantago anguſtifolia, prolifera C. B. Pin. 189. *Plantago anguſtifolia Gareti, prolifera Cluſ. Hiſt. cx.*

Plantago argentea, anguſtifolia, è rupe Victoriæ.

Plantago anguſtifolia, ſerrata, Hiſpalenſis C. B. Pin. 189. *Plantago anguſtifolia, alia Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 34.

Plantago anguſtifolia, fruticans Cluſ. Cur. poſt. in fol. 34.

Plantago trinervia, latifolia, minor, incana, Hiſpanica Barr. Icon.

Plantago anguſtifolia, minor Tabern. Icon. 732. *Plantaginis lanceolatæ ſpecies minima J. B. 3. 505.*

Plantago piloſa, bulboſa C. B. Pin. 189. *Plantago piloſa, laciniata, Apulæ Col. Part. 1. 259.*

Plantago anguſtifolia, paniculis Lagopi C. B. Pin. 189. *Prodr. 98. Plantago quinquenervia, cum globulis albis, piloſis J. B. 3. 504.*

Plantago trinervia, folio anguſtiſſimo C. B. Pin. 189. *Prodr. 98. Plantago anguſtifolia, minor, ſpica hirſuta alba, foliis ex atro virentibus valde piloſis J. B. 3. 506.*

Plantago Alpina, folio anguſto, longo & nigricante Bocc. Muſ. Part. 2. 22. *Plantago Alpina, folio nigricante Ejuſd. Tab. 5.*

Plantago trinervia, montana C. B. Pin. 190. *Plantago incana, trinervia, montana Col. Part. 1. 259.*

Plantago anguſtifolia, albida, Hiſpanica. *Holoſteum Plantagini ſimile J. B. 3. 508. Holoſteum hirſutum, albicans, majus C. B. Pin. 190. Holoſteum Salmanticenſe, majus Cluſ. Hiſt. cx.*

Plantago anguſtifolia, albida, Monſpelienſis. *Holoſteum Monſpeſſulanum J. B. 3. 508. Holoſteum hirſutum, albicans, minus C. B. Pin. 190. Holoſteum Salmanticenſe, minus Cluſ. Hiſt. cxj.*

Plantago maritima, major, tenuifolia. *Coronopus maritimus, major C. B. Pin. 190. Coronopus maritimus, noſtras J. B. 3. 511. Plantago anguſtifolia Dod. Pempt. 108.*

Plantago maritima, minor, tenuifolia. *Holoſteum Maſſilienſe C. B. Pin. 190. Coronopi, & Sedi montani media planta Maſſilienſium Lob. Icon. 438.*

Plantago maritima, minima, gramineo folio rigido. *Coronopus maritimus Raynaudeti J. B. 3. 511.*

Plantago gramineo folio, major. *Holoſteum ſtrictiſſimo folio, majus C. B. Pin. 190. Coronopus, Serpentina J. B. 3. 510. Serpentina Mathioli Dod. Pempt. 109.*

Plantago gramineo folio, minor. *Holoſteum ſtrictiſſimo folio, minus C. B. Pin. 190. Coronopus, Serpentaria omnium minima J. B. 3. 511. Serpentaria omnium minima Lob. Icon. 439.*

Plantago anguſtifolia, minima, Maſſilienſis, Lagopi capitulo.

Plantago paluſtris, gramineo folio, monanthos, Pariſienſis. *Holoſteum aquaticum, Alſinanthemum H. R. Par. App.*

Plantago Luſitanica, hirſuta, maritima, ſpicâ longiori.

Plantago Luſitanica, hirſuta, maritima, ſpicâ breviori.

Quas Plantaginis aquaticæ ſpecies appellarunt, ad Ranunculi genus revocavimus.

Plantaginem per excellentiam dictam fuiſſe exiſtimant, quaſi plantam præſtantiſſimam: alii nomen illud ducunt à pedum plantâ, quâ vulgò teritur, vel quam repræſentat.

GENUS IV.

Coronopus *Corne de Cerf.*

Tab. 49. CORONOPUS eſt plantæ genus, floribus & fructibus Plantaginis, à quâ differt foliis in profundas partes diſſectis: Plantaginis enim folia vel inciſuris carent vel ſolum denticulata ſunt.

Coronopi ſpecies ſunt

Coronopus hortenſis C. B. Pin. 190. *Coronopus ſive Cornu Cervinum vulgò, ſpicâ Plantaginis J. B. 3. 509. Herba ſtella ſive Cornu Cervinum Dod. Pempt. 109. Corne de Cerf.*

Coronopus Maſſiliens, hirſutior, latifolius. *Coronopus Prachytæ Col. Part. 1. 258.*

Coronopus Neapolitanus, tenuifolius Col. Part. 1. 258. *Coronopus laciniatus Ejuſd. Part. 2. 71.*

Coronopus maritimus, minimus, hirſutus C. B. Pin. 191. *Coronopus maritimus minimus Ejuſd. Prodr. 98.*

Coronopus maritimus, roſeus Bocc. Rarior. Plant. 69.

Coronopus dicitur à vocibus Græcis κορώνη, *Cornix*, & πούς, *pes*, quaſi dicas pedem Cornicis.

GENUS V.

Pſyllium. *Herbe aux puces.*

Tab. 49. Hiſt. 330. PSYLLIUM eſt plantæ genus à Coronopo & Plantagine diverſum: quòd in caules aſſurgat foliatos & ramoſos, ut ait Cæſalpinus. Coronopi enim & Plantaginis flores & fructus ſimplici pediculo inſident.

Pſyllii ſpecies ſunt

Pſyllium Dioſcoridis vel Indicum, foliis crenatis C. B. Pin. 191. *Pſyllium Indicum, foliis crenatis J. B. 3. 514. Pſyllium laciniatis foliis Bocc. Rarior. Plant. 8.*

Pſyllium majus, erectum, C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Pſyllium Dod. Pempt. 115. Herbe aux puces, annuelle.*

Pſyllium majus, ſupinum C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Pſyllium Plinianum ſoytè, radice perenni, ſupinum Lob. Icon. 437. Herbe aux puces, vivace.*

Pſyllium

Pſyllium minus C. B. Pin. 191. *Prodr.* 99.

Pſyllium dicitur à voce Græca ψύλλα, Pulex, quòd pulices fugare, vel potius quòd ſemen ejus pulici ſimile exiſtimetur.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, cujus calyx plerumque abit in fructum.

GENUS I.

Jalapa. *Jalap.*

JALAPA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, plerumque leviter inciſo, qui gemino calyce donatur; altero C, à quo involvi, altero verò B, cui inſidere ſolet: is autem deinde abit in fructum D, ſubrotundum, ſemine fœtum E, ejuſdem formæ F. *Tab.* 50.

Jalapæ ſpecies ſunt

Jalapa flore purpureo. *Solanum Mexiocanum, flore magno, purpureo ſeu Kermeſino C. B. Pin.* 168. *Jeſminum Mexiocanum, ſive flos Mexiocanus J. B.* 2. 814. *Viola Peruviana Tabern. Icon.* 315. *Belle de nuit à fleur cramoiſi.*

Jalapa flore flavo. *Solanum Mexiocanum, flore magno, flavo C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur jaune.*

Jalapa flore obſoletè rubente. *Solanum Mexiocanum, flore magno, obſoletè rubente C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur rougeâtre.*

Jalapa flore exalbido. *Solanum Mexiocanum, flore magno, exalbido C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanchâtre.*

Jalapa ex flore purpureo & luteo mixto. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex purpureo & luteo mixto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur panachée de jaune & de purpurin.*

Jalapa flore ex rubro, luteo & albo mixto. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex rubro, luteo & albo mixto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur panachée de rouge, de jaune & de blanc.*

Jalapa flore ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur mi-partie de blanc & de purpurin.*

Jalapa, flore albo, purpureis maculis, inæqualibus vel latis vel minutis, tam punctatim quàm virgatim aſperſo. *Solanum Mexiocanum, flore magno inæqualibus vel latis vel minutis maculis purpureis, tam punctatim quàm virgatim album colorem incurrentibus C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanche marbrée & panachée de purpurin.*

Jalapa flore radiis flavis diſtincto. *Solanum Mexiocanum, flore magno, radiis flavis per longitudinem diſtincto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanche foüetée de jaune.*

Jalapa parvo flore. *Solanum Mexiocanum, parvo flore C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à petite fleur.*

Jalapa officinarum fructu rugoso. *Jalap usuel.*

Scribebat Patavio ad Clusium Jacobus Antonius Cortusus, dragmas duas radicis admirabilis Peruanæ flore vario, seu Jalapæ flore vario, intus sumptas egregiè aquas educere. Plumerius & Lignonius ex Americâ reduces sæpè mihi affirmarunt radices Jalapæ, quæ in officinis usurpatur non differre ab ea specie quam appellavi Jalapam officinarum, fructu rugoso.

Clus. Hist. xc.

GENUS II.

Rubeola.

Tab. 50. RUBEOLA est plantæ genus floribus A B, monopetalis, infundibuliformibus vel quadripartitis vel leviter incisis, insidentibus calyci D E, nunc gemino D C, nunc unico E, tantùm. Cui flos insidebat calyx, abit ille deinde in fructum ex duobus seminibus constantem F G.

Rubeolæ species sunt

Rubeola latiore folio. *Rubia latifolia, spicata C. B. Pin.* 334. *Rubia spicata Imp.* 666. *J. B.* 3. 727.

Rubeola angustiore folio. *Rubia angustifolia, spicata C. B. Pin.* 334. *Prodr.* 145.

Rubeola supina, spicâ longissimâ. *Rubia spicata, repens Bot. Monsp.*

Rubeola vulgaris, quadrifolia, lævis, floribus purpurascentibus. *Rubia cynanchica C. B. Pin.* 333. *J. B.* 3. 723. *Galium tetraphyllon, montanum, cruciatum Col. Part.* 1. 297.

Rubeola vulgaris, quadrifolia, levis, floribus albis. *Rubia cynanchica, flore albo Bot. Monsp.*

Rubeola Lusitanica aspera, floribus purpurascentibus.

Rubeola maritima. *Rubia maritima C. B. Pin.* 334. *Rubia marina Narbonensium J. B.* 3. 721. *Rubia marina. Dod. Pempt.* 357.

Rubeola quasi exigua Rubia dicitur propter foliorum formam: à Gallio differt flore infundibuliformi.

GENUS III.

Trachelium.

Tab. 50. TRACHELIUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido, cujus calyx B, abit in fructum membranaceum, sæpè trigonum C, in terna loculamenta divisum D, & seminibus fœtum E, ut plurimùm exiguis.

Trachelii species sunt

Trachelium azureum, umbelliferum Pon. Bald. Ital. 44. *Cervicaria Valerianoides, cærulea C. B. Pin.* 95.

Trachelium umbelliferum, violaceum, foliis laciniatis. *Valeriana Urti-*

cæfolia, flore violaceo Corn. 23.

Trachelium villoſum, floribus confertim ex foliorum alis naſcentibus. *Pyramidalis P. Gregorii da Reggio Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 36.

Trachelium petræum, floribus in capitulum congeſtis. *Rapunculus petræus P. Alp. Exot.* 343.

Trachelium minus, Africanum, floribus violaceis, per caulem ſparſis. *Campanula minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, cauliculis erectis H. L. Bat.*

Trachelium Americanum, Sonchi folio, flore albo longiſſimo Plum.

Trachelium à tracheâ arteriâ dicitur: eoque nomine appellarunt Campanulæ ſpeciem quandam, quæ aſperæ arteriæ morbis auxiliari exiſtimatur.

GENUS IV.

Valeriana. *Valeriana.*

VALERIANA eſt plantæ genus, flore A B, monopetalo, infundibuliformi, multifido, & calyci C D, inſidente, qui deindè abit in ſemen ut plurimùm oblongum, ferè planum E F, pappis inſtructum G H. *Tab.* 52.

Valerianæ ſpecies ſunt

Valeriana maxima, Pyrenaica, Cacaliæ folio D. D. Fagon. *Nard de montagne de Leon Lugd. Gall.* 805.

Valeriana Alpina, foliis integris, radice repente, inodora Raii Hiſt. 389.

Valeriana paluſtris, media, parùm laciniata C. B. Pin. 164. *Valeriana paluſtris, inodora, parùm laciniata C. B. Prodr.* 86.

Valeriana Alpina, prima C. B. Pin. 164. *Prodr.* 86. *Valeriana Alpina J. B.* 3. *Part.* 2. 208.

Valeriana Alpina, altera C. B. Pin. 164. *Valeriana ſylveſtris, Alpina* 1. *latifolia Cluſ. Hiſt. lv.*

Valeriana Alpina, Scrofulariæ folio C. B. Pin. 164. *Prodr.* 87. *Valeriana Alpina, folio Scrofulariæ J. B.* 3. *Part.* 2. 208.

Valeriana montana, ſubrotundo folio C. B. Pin. 165. *Valeriana montana Lugd.* 1127.

Valeriana Alpina, Nardo Celticæ ſimilis C. B. Pin. 165. *Valeriana minima Nardifolia J. B.* 3. *Part.* 2. 206. *Valeriana ſylveſtris, Alpina ij, ſaxatilis Cluſ. Hiſt. lvj.*

Valeriana Cretica, Filipendulæ radice. *Nardus Cretica, Filipendulæ radice C. B. Pin.* 165. *Nardo ruberoſo di Candia Pon. Bald. Ital.* 125.

Valeriana Celtica. *Nardus Celtica Dioſcoridis C. B. Pin.* 165. *Nardus Celtica J. B.* 3. *Part.* 2. 205. *Nardus Alpina Hiſt. lvij.*

Valeriana rubra C. B. Pin. 165. *Dod. Pempt.* 351. *Valeriana rubra, latifolia J. B.* 3. *Part.* 2. 211.

Valeriana marina, anguſtifolia ſive minor, rubra Mor. Umb.

Valeriana rubra, anguſtifolia C. B. Pin. 165. *J. B.* 2. *Part.* 2. 211.

Valeriana marina, latifolia ſive major, alba Mor. Umb.

Valeriana marina, anguſtifolia ſive minor, alba Mor. Umb.

Valeriana hortenſis, Phu folio Oluſatri Dioſcoridis C. B. Pin. 174. *Valeriana major, odoratâ radice J. B. 3. Part. 2. 209. Valeriana hortenſis Dod. Pempt. 349. Grande Valeriane.*

Valeriana ſylveſtris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana ſylveſtris, magna, aquatica J. B. 3. Part. 2. 210. Valeriana ſylveſtris Dod. Pempt. 349.*

Valeriana ſylveſtris, major, altera, folio lucido H. R. Par.

Valeriana paluſtris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana paluſtris, major, profundè laciniata C. B. Prodr. 86.*

Valeriana paluſtris, minor C. B. Pin. 164. *Valeriana minor, pratenſis vel aquatica J. B. 3. Part. 2. 211. Valeriana minima Dod. Pempt. 350.*

Valeriana aquatica, minor, flore minore Raii Hiſt. 389.

Valeriana Alpina, minor C. B. Pin. 165. *Nardus montana, radice Olivari Ejuſd. Pin. 165. Nardus montana, radice oblonga Ejuſd. Pin. 165. Nardus montana, longius radicata Cam. Epit. 16.*

Valeriana foliis Calcitrapæ C. B. Pin. 164. *Valeriana annua, altera Cluſ. Hiſt. liiij.*

Valeriana Luſitanica, latifolia, annua, laciniata.

Valeriana à Valerio quodam ſeu potius à voce latinâ *valeo*; quòd viribus eximiis valere exiſtimetur.

Valerianæ ſpecies quo tempore floribus & ſemine carent, radice odoratâ, foliis glabris, ad nodos caulium geminis vulgò dignoſcuntur.

GENUS V.

Valerianella. *Mache.*

Tab. 52. VALERIANELLA eſt plantæ genus, flore monopetalo, infundibuliformi, multifido A B C D, & calyci E F G, inſidente. Is autem deindè abit in fructum monoſpermum quidem, ſed variæ prorſus figuræ. Alius enim H, à ferri lanceæ formâ non multum recedit, ex duabus partibus conſtans I, quarum alterutra K, ſemen fovet A. Alius M N, ovatus eſt umbilicatus, tricuſpis, unico ſemine fœtus. Fructus O, ſemen unicum pariter gerit umbilico pelviformi pulchrè ſecto ornatum. Fructus P, cæteris longior eſt, fungoſus, lunatus cum ſemine tereti Q R. Fructus denique S, in tres hamos deſinit & ſemen habet nonnihil incurvum T.

Valerianellæ ſpecies ſunt

Valerianella arvenſis, præcox, humilis, ſemine compreſſo Mor. Umb. *Valeriana campeſtris, inodora, major C. B. Pin. 165. Locuſta herba J. B. 3. 323. Mache.*

Valerianella arvenſis, præcox, humilis, foliis ſerratis. *Lactuca agnina ſeu Valerianella foliis ſerratis Raii Hiſt. 392. Locuſta altera, foliis ſerratis J. B. 3. 324.*

Valerianella arvenſis, ſerotina, altior, ſemine turgidiori Mor. Umb.

Valerianella ſemine umbilicato, nudo, rotundo Mor. Umb.

Valerianella ſemine umbilicato, nudo, oblongo Mor. Umb.
Valerianella ſemine umbilicato, hirſuto, majore Mor. Umb.
Valerianella ſemine umbilicato, hirſuto, minore Mor. Umb.
Valerianella Cornucopoides, flore galeato Mor. Umb. *Valeriana peregrina, purpurea, albave C. B. Pin.* 164. *Valeriana peregrina, ſeu Indica J. B.* 3. *Part.* 2. 212. *Valeriana Indica Cluſ. Hiſt. liiij.*
Valerianella Cornucopoides, echinata Col. Part. 1. 206.
Valerianella ſemine ſtellato C. B. Pin. 156. *Valerianella ſemine Scabioſæ ſtellato, hirſuto & etiam umbilicato Col. Part.* 1. 209.
Valerianella Scabioſæ ſemine, major, Luſitanica Mor. Umb.
Valerianella dicitur quaſi exigua Valeriana. Quo tempore floribus & fructu caret, ramis bifidis ſeu dichotomis, foliis binis ex adverſo poſitis, glabris, & venoſis diſtingui ſolet.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, vel rotato, cujus piſtillum quatuor veluti embryonibus ſtipatur in totidem ſemina abeuntibus & in calyce matureſcentibus.

GENUS I.

Borrago. *Bourrache.*

BORRAGO eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato: ex cujus calyce C, multifido ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deindè abeunt in totidem ſemina F, viperini capitis æmula, quæ in calyce ipſo E, longè ampliato matureſcunt. *Tab.* 53.

Borraginis ſpecies ſunt

Borrago floribus cæruleis J. B. 3. 574. *Bugloſſum latifolium, Borrago flore cæruleo C. B. Pin.* 256. *Bugloſſum ſive Borrago Matth.* 1186. *Bourrache à fleur bleuë.*
Borrago floribus albis J. B. 3. 574. *Bugloſſum latifolium, Borrago flore candido C. B. Pin.* 256. *Bourrache à fleur blanche.*
Borrago flore palleſcente, roſeo aut ſuave-rubente. *Bugloſſum latifolium, Borrago, flore palleſcente, roſeo aut ſuave-rubente C. B. Pin.* 256. *Bourrache à fleur de chair.*

GENUS II.

Bugloſſum. *Bugloſe.*

BUGLOSSUM eſt plantæ genus, flore A C, monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce E, ad baſim uſque ſecto, ſurgit piſtillum F, infimæ floris parti B. D. adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum em- *Tab.* 53.

bryonibus, qui deindè abeunt in totidem ſemina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipſo G, longè ampliato matureſcunt.

Bugloſſi ſpecies ſunt

Bugloſſum latifolium, ſemper virens C. B. Pin. 256. *Bugloſſum folio Borraginis, Hiſpanicum J. B.* 3. 577. *Bugloſſum ſemper virens Lob. Icon.* 575.

Bugloſſum anguſtifolium, majus, flore cæruleo C. B. Pin. 256. *Bugloſſum vulgare, majus, J. B.* 3. 578. *Bugloſſum anguſtifolium Lob. Icon.* 576. *Bugloſe.*

Bugloſſum anguſtifolium, majus, flore albo C. B. Pin. 276. *Bugloſſum Italicum, flore albo Eyſt.*

Bugloſſum anguſtifolium, majus, flore rubro aut variegato C. B. Pin. 256.

Bugloſſum foliis ſinuoſis C. B. Pin. 256.

Bugloſſum vulgare, aſperitate & proceritate diſcrepans C. B. Pin. 256. *Bugloſſum vulgare, violaceo & albo colore Eyſt.*

Bugloſſum ſylveſtre, majus, nigrum C. B. Pin. 256. *Bugloſſum alterum, flore nigro Matth.* 1188.

Bugloſſum Creticum, majus, flore cæruleo, purpurante H. R. Par. *Borragine ſylveſtre di Candia, di fior azuro Zan.* 51.

Bugloſſum Creticum, majus, flore ſuave-rubente.

Bugloſſum Creticum, majus, flore albo.

Bugloſſum Luſitanicum, Echii folio undulato.

Bugloſſum anguſtifolium, minus C. B. Pin. 256. *Bugloſſum vulgare minus J. B.* 3. 578. *Echii facie Bugloſſum minimum, flore rubente Lob. Icon.* 576.

Bugloſſum ſylveſtre, minus C. B. Pin. 256. *Echium Fuchſii, ſive Borrago ſylveſtris J. B.* 3. 581. *Bugloſſa ſylveſtris Dod. Pempt.* 628.

Bugloſſum Creticum, minimum, odoratum, flore vario eleganti H. R. Par. *Borragine murale, con fior odorato di Candia Zan.* 47.

Bugloſſum Creticum, verrucoſum, perlatum quibuſdam H. R. Par. *Bugloſſum Luſitanicum, bullatis foliis Mor. H. R. Bleſ.*

Bugloſſum anguſtifolium, ſemine echinato. *Cynogloſſum minus C. B. Pin.* 257. *J. B.* 3. 606. *Cynogloſſa minor Plinii Col. Part.* 1. 179.

Bugloſſum radice rubra, ſive Anchuſa vulgatior, floribus cæruleis. *Anchuſa puniceis floribus C. B. Pin.* 255. *Anchuſa Monſpeliana J. B.* 3. 584. *Anchuſa parva Lob. Icon.* 578. *Orcanette.*

Bugloſſum radice rubra, ſive Anchuſa vulgatior, floribus albis.

Bugloſſum anguſtis, dentatis foliis. *Anchuſa anguſtis, dentatis foliis Bocc. Muſ. Part.* 2. 84. *Tab.* 77.

Bugloſſum fruticoſum, Roriſmarini folio. *Anchuſa anguſtifolia C. B. Pin.* 255. *Libanotidis ſpecies Rondeletii J. B.* 2. 25. *Anchuſa minor, lignoſior Ejuſdem* 3. 582. *Anchuſa lignoſior, anguſtifolia Lob. Icon.* 578.

Bugloſſum fruticoſum, Luſitanicum, Lithoſpermi folio.

Bugloſſum arvenſe, annuum, Lithoſpermi folio. *Lithoſpermum arvenſe, radice rubra C. B. Pin.* 258. *Lithoſpermum nigrum quibuſdam, flore albo, ſemine Echii J. B.* 2. 592. *Echioides alba Col. Part.* 1. 185.

Bugloſſum luteum, annuum, minimum. *Anchuſa lutea, minor J. B.* 3. 583.

Echoides lutea, minima, Apula, campeſtris Col. Part. 1. 184. *Anchuſa lutea, minima Lob. Obſ.* 312.

Bugloſſum Luſitanicum, foliis aſperis, oblongis, anguſtioribus, & criſpis.

Bugloſſum Luſitanicum, foliis anguſtioribus, bullis minimis exaſperatis.

Bugloſſum marinum, incanum, cæruleo flore H. L. Bat. *Cynogloſſum procumbens, glaucophyllon, maritimum, noſtras, floribus purpuro-cæruleis, ſemine levi Pluk. Phytog. Tab.* 172. *fig.* 3. *Echium marinum Phytol. Britan.*

Bugloſſum differt à Borragine floris ſtructurâ. Dicitur autem à vocibus Græcis, Βοὸς *Bos* & γλῶσσα, *lingua*, quaſi diceres linguam bovillam.

GENUS III.

Aſperugo.

ASPERUGO eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C, pelviformi (qui deindè ſponte comprimitur D) ſurgit piſtillum E, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum & quatuor veluti ſtipatum embryonybus, qui deindè abeunt in totidem ſemina F, ut plurimùm oblonga K, quæ matureſcunt in calyce ipſo I longè ampliato, cujus partes GH, tunc adeo comprimuntur ut ſibi mutuo adhæreſcant. *Tab.* 54.

Aſperuginis ſpecies ſunt

Aſperugo vulgaris. *Bugloſſum ſylveſtre, caulibus procumbentibus C. B. Pin.* 257. *Cynogloſſa forte topiaria Plinio, ſive Echium lappulatum quibuſdam J. B.* 3. 590. *Aſperugo ſpuria Dod. Pempt.* 136.

Aſperugo tenuior, floribus albis. *Bugloſſum caulibus procumbentibus, tenerius, floribus albis Mentz. Pug. Tab.* 7.

GENUS IV.

Echium. *Viperine.*

ECHIUM eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, infundibuliformi, nonnihil inflexo, cujus margo ſuperior longius excurrit quàm inferior. Ex calyce autem DEF, ad baſim uſque ut plurimùm ſecto, ſurgit piſtillum G, poſticæ floris parti C, adinſtar clavi infixum & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deindè abeunt in totidem ſemina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipſo I, longè ampliato matureſcunt. *Tab.* 54.

Echii ſpecies ſunt

Echium majus & aſperius, flore albo C. B. Pin. 254. *Echium albo flore, majus J. B.* 3. 588. *Echium flore albo Cam. Epit.* 738.

Echium majus & aſperius, flore dilutè purpureo Bot. Monſp. *Lycopſis Monſpeliaca, floribus dilutè purpureis Mor. H. R. Bleſ.*

Echium ampliſſimo folio, Luſitanicum.

Echium vulgare C. B. Pin. 254. *J. B.* 3. 586. *Echium Dod. Pempt.* 631.

Echium flore albo H. Edinb.

Echium Creticum, latifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum* 1. *Cluſ. Hiſt. clxiiij.*

Echium Creticum, flore variegato H. Edinb.

Echium Creticum, anguſtifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum 2. Cluſ. Hiſt. clxv.*

Echium ſylveſtre, hirſutum, maculatum C. B. Pin. 254. *Echium rubro flore J. B. 3. 589. Cluſ. Hiſt. clxiiij.*

Echium maritimum, inſularum Stæchadum, flore maximo. *Lycopſis Spatulæ folio, Hiſpanica & Sicula Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium procumbens, floſculis atro-rubentibus, annuum Mor. H. R. Bleſ.

Echium foliis anguſtis & villoſis. *Anchuſa anguſtis, villoſis foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium Roriſmarini folio. *Lycopſis anguſtifolia, minor Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium dicitur à voce Græca ἔχις, *vipera*, non tantùm propter ſeminis formam, ſed quòd demorſis à Viperâ auxiliari exiſtimetur.

GENUS V.

Pulmonaria. *Pulmonaire.*

Tab. 55. PULMONARIA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, cujus pars ſuperior quæ multifida eſt, pelvim quodammodo refert. Ex calyce autem C E, tubulato, ut plurimùm pentagono, quinquefido ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, quæ in calyce ipſo E, ampliato matureſcunt.

Pulmonariæ ſpecies ſunt

Pulmonaria Italorum ad Bugloſſum accedens J. B. 3. 599. *Symphytum maculoſum ſive Pulmonaria latifolia C. B. Pin. 259. Pulmonaria vulgaris, maculoſo folio Cluſ. Hiſt. clxix.*

Pulmonaria vulgaris, latifolia, flore albo.

Pulmonaria Alpina, foliis mollibus, ſubrotundis, flore cæruleo. *Symphytum ſeu Pulmonaria Alpina, foliis mollibus ſubrotundis, flore cæruleo H. R. Par.*

Pulmonaria folio non maculoſo Cluſ. Hiſt. clxix.

Pulmonaria foliis Echii Lob. Icon. 386. *Pulmonaria anguſtifolia, rubente cæruleo flore C. B. Pin. 260.*

Pulmonaria foliis Echii, flore albo.

Pulmonaria rubro flore, foliis Echii J. B. 3. 597. *Pulmonaria iv. rubro flore Cluſ. Hiſt. clxx.*

Pulmonaria anguſtifolia, cæruleo flore J. B. 3. 597. *Symphytum maculoſum ſive Pulmonaria anguſtifolia, cærulea C. B. Pin. 260. Pulmonaria anguſtifolia Taber. Icon. 557.*

Pulmonaria Alpina, anguſto folio, Italica Bocc. Muſ. Part. 2. 110. *Pulmonaria Alpina, anguſto folio Ejuſd. Tab. 86.*

Pulmonaria mitis, Fragariæ odore Bocc. Muſ. Part. 2. 148. *Pulmonaria Fragariæ odore Ejuſd. Tab. 105.*

Pulmonaria

Pulmonaria Cretica, annua, calyce veſicario. *Borragine ſylveſtre, annua, di Candia Zan. Hiſt.* 48.

Pulmonaria viridi, ſubrotundo, non maculato folio Bocc. Muſ. Part. 2. 135. *Pulmonaria viridis, non maculata, ſubrotunda Ejuſd. Tab.* 95.

Pulmonaria differt à congeneribus calycis formâ. Quo tempore ſpecies ejus floribus & fructu carent facile dignoſcuntur foliis oblongis vel ſubrotundis, non inciſis, mollibus vel aſperis, & plerumque maculatis, pulmonis malè affecti adinſtar, unde nomen traxit.

GENUS VI.

Lithoſpermum. *Gremil, ou Herbe aux perles.*

LITHOSPERMUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido: ex cujus calyce C ad baſim uſque ſecto ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina G ſubrotunda, dura, expolita, nitida, quæ in calyce ipſo E, longè ampliato matureſcunt. *Tab.* 55.

Lithoſpermi ſpecies ſunt

Lithoſpermum majus, erectum C. B. Pin. 258. *Lithoſpermum ſive Milium ſolis J. B.* 3. 590. *Lithoſpermum minus Dod. Pempt.* 83. *Gremil, Herbe aux perles.*

Lithoſpermum minus, repens, latifolium C. B. Pin. 258. *Lithoſpermum majus Dodonæi, flore purpureo, ſemine Anchuſæ J. B.* 3. 572. *Lithoſpermum majus Dod. Pempt.* 83.

Lithoſpermum arvenſe, minus. *Echium Scorpioides, arvenſe C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, ſoliſequum, flore minore J. B.* 3. 589.

Lithoſpermum arvenſe, minus, floribus luteis vel luteo-cæruleis.

Lithoſpermum paluſtre, minus, flore cæruleo. *Echium Scorpioides, paluſtre C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, ſoliſequum, flore majore, cæruleo J. B.* 3. 589.

Lithoſpermum paluſtre, minus, flore albo. *Echium Scorpioides, paluſtre, flore niveo C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, ſoliſequum, flore majore, albo J. B.* 3. 589.

Lithoſpermum Alpinum, tomentoſum, minimum. *Echium Scorpioides, Alpinum, nanum, ſupinum Bocc. Muſ. Part.* 2. 149. *Echium Scorpioides, Alpinum, tomentoſum, nanum, ſupinum Ejuſd. Tab.* 107.

Ab eo genere excludendæ ſunt ſpecies ſequentes, quæ Lithoſpermi notis carent. *Lithoſpermum arundinaceum forte Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin.* 258. *Vide Lacryma Job. Lithoſpermum arvenſe, radice rubra C. B. Pin.* 258. *Bugloſſi ſpecies eſt. Lithoſpermum Linariæ folio, Germanicum C. B. Pin.* 259. *inter Thymeleæ ſpecies recenſitum. Lithoſpermum Linariæ folio, Monſpeliacum C. B. Pin.* 259. *quod ad Linum attinet.*

Lithoſpermum, quaſi diceres ſemen lapideum, à vocibus nempe λίθος, *lapis*, & σπέρμα, *ſemen*.

GENUS VII.

Symphytum. *Conſoude.*

Tab. 56. SYMPHYTUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi oblongo & quaſi campaniformi : ex calyce autem C D ad baſim fermè ſecto, ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina G viperini capitis H æmula, quæ in calyce ipſo F, longe ampliato matureſcunt.

Symphyti ſpecies ſunt

Symphytum Conſolida major flore purpureo, quæ mas C. B. Pin. 259. *Symphytum magnum J. B.* 3. 593. *Dod. Pempt.* 134. *grande Conſoude.*

Symphytum Conſolida major, flore purpureo-cæruleo C. B. Pin. 259.

Symphytum Conſolida major, flore albo vel pallide-luteo, quæ fœmina C. B. Pin. 259.

Symphytum Conſolida major, flore luteo C. B. Pin. 259.

Symphytum Conſolida major, flore variegato H. L. Bat.

Symphytum majus, tuberoſa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberoſum, J. B.* 3. 594. *Dod. Pempt.* 134.

Symphytum minus, tuberoſa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberoſum, minus Cluſ. Hiſt. clxvj.*

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore luteo. *Anchuſa lutea, major C. B. Pin. 255. Anchuſa lutea J. B.* 3. 583. *Lob. Icon.* 578.

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore exalbido. *Anchuſa flore albo aut pallido Cluſii J. B.* 3. 583. *Anchuſa exalbido flore Cluſ. Hiſt. clxv.*

Symphytum Echii folio anguſtiore, radice rubra, flore luteo. *Anchuſa lutea, minor C. B. Pin. 255. Anchuſa Echioides, lutea, Cerinthoides, montana Col. Part.* 1. 183.

Ab eo genere excludendum eſt *Symphytum minus, Borraginis facie C. B. Pin. 259. quod Omphalodis ſpecies eſt.*

Lib. 4. cap. 10. Symphytum à congeneribus differt floris formâ : nomen duxit ἀπὸ τῆ συμφυεῖν, hoc eſt ſimul naſci ; nam ex Dioſcoride radices Symphyti alterius carnium fruſta quibuſcum coquuntur, cogunt, ita ut coaleſcant.

GENUS VIII.

Heliotropium. *Herbe aux verruës.*

Tab. 57. HELIOTROPIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, centro ſtellæ in modum corrugato & in decem partes alternatim inæquales ad oram inciſo : ex calyce autem C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina E F hinc angulata, inde gibba, quæ in calyce ipſo matureſcunt.

Heliotropii ſpecies ſunt

Heliotropium majus Dioſcoridis C. B. Pin. 253. *Heliotropium majus, flore albo J. B.* 3. 604. *Heliotropium Dod. Pempt.* 70.

Heliotropium Siculum, majus, flore amplo, odorato Bocc. Rarior. Plant. 90.

Heliotropium majus, autumnale, Jaſmini odore.

Heliotropium medium, ſtrigoſius, Italicum Barr. Icon.

Heliotropium minus, ſupinum C. B. Pin. 253. *Heliotropium minus quorundam ſive ſupinum J. B.* 3. 605. *Heliotropium ſupinum Dod. Pempt.* 70.

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini A. R. Par. 83. *Aguaraquinha Piſon. Edit.* 1658. 229.

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini anguſtioribus H. L. Bat. *Jacua-Acanga Piſon. Edit.* 1658. 229.

Heliotropium Curaſſavicum, folio Lini umbilicati Prodr. Par. Bat. *Heliotropium Lini umbilicati facie Par. Bat.* 183.

Heliotropium arboreum, maritimum, tomentoſum, Gnaphalii Americani foliis Sloane Cat. Plant. Jam. 93. *Heliotropium Gnaphaloides, littoreum, fruticeſcens, Americanum, ſeu Lavender Barbadenſibus dictum Pluk. Phytog. Tab.* 193. *fig.* 5.

Ab eo genere excludendum eſt *Heliotropium tricoccon C. B. Pin.* & ad Ricinoidis ſpecies amandandum.

Heliotropium dicitur à vocibus Græcis, ἥλιος, *ſol*, & τρέπειν, *vertere:* non quòd hæc planta ad ſolis diurnum motum convertatur, ſed ut ait Dodonæus, quòd æſtivo ſolſtitio floreat, quo tempore ſol longiſſime ab æquinoctiali circulo digreſſus ad ipſum rurſus converſionem facit. *Pempt.* 76.

GENUS IX.

Cynogloſſum. *Langue de Chien.*

CYNOGLOSSUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex quatuor capſulis conſtantem H I K, ut primùm aſperis, & ſemine ferè plano G fœtis, placentæ F pyramidatæ & quadrilateræ affixis. *Tab.* 57.

Cynogloſſi ſpecies ſunt

Cynogloſſum majus, vulgare C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum vulgare J. B.* 3. 598. *Cynogloſſum Dod. Pempt.* 54. *Langue de Chien.*

Cynogloſſum majus, vulgare, flore albo C. B. Pin. 257.

Cynogloſſum maximum, Belgicum C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum maximum Lob. Obſ.* 313.

Cynogloſſum montanum, maximum. *Cynogloſſa montana, maxima, frigidarum regionum Col. Part.* 1. 178. *Deſcript. Icon.* 175.

Cynogloſſum montanum, virenti folio, majori flore. *Cynogloſſa media, altera, virente folio, rubro flore, montana, frigidarum regionum Col. Part.* 1. 176. *Deſcript. Icon.* 170.

Cynogloſſum montanum, virenti folio, minore flore. *Cynogloſſa folio virenti J. B.* 3. 600.

Cynogloſſum globoſo flore C. B. Pin. 257. *Cynogloſſa media, montana, incana, anguſtifolia, altera, flore globoſo, frigidarum regionum Col. Part.* 1. 173.

Cynogloſſum fructu umbilicato C. B. Pin. 257. *Cynogloſſa altera, media, fructu κοτυλώδης, ſive λυχνιώδης, montana Col. Part.* 1. 178.

Cynogloſſum Creticum, latifolium, fœtidum C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum Creticum ij Cluſii J. B.* 3. 601. *Cluſ. Hiſt. clxij. Cynogloſſum folio molli, incano, flore cæruleo, ſtriis rubris variegato Mor. H. R. Bleſ.*

Cynogloſſum Creticum, argenteo, anguſto folio C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum Creticum* 1. *Cluſii J. B.* 3. 600. *Cluſ. Hiſt. clxij.*

Cynogloſſum Lithoſpermi folio, Hiſpanicum.

Ab eo genere excludendum eſt *Cynogloſſum medium & minus C. B. Pin.* 257. inter Bugloſſi ſpecies recenſendum.

Cynogloſſum dicitur à vocibus Græcis κυων, κυνὸς, *Canis* & γλῶσσα, *Lingua.*

GENUS X.

Omphalodes.

Tab. 58. OMPHALODES eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ex quatuor capſulis conſtantem G H, cavis, umbilicatis, calathum quodammodo referentibus, ſemine ferè plano I fœtis, placentæ F, pyramidatæ & quadrilateræ affixis.

Omphalodis ſpecies ſunt

Omphalodes Luſitanica, Lini folio. *Linum umbilicatum Park. Theat.* 1687.

Omphalodes Luſitanica, Cynogloſſi folio.

Omphalodes pumila, verna, Symphyti folio. *Symphytum minus, Borraginis facie C. B. Pin.* 259. *Symphytum pumilum, repens, ſive Borrago minima Herbariorum J. B.* 3. 597. *Symphytum pumilum, repens, Borraginis facie ſeu Borrago minima Herbariorum, ſpuria Lob. Icon.* 577.

Omphalodes dicitur à voce Græca ὀμφαλὸς umbilicus: ejus enim capſulæ umbilicatæ ſunt.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, & ſemine ſingulari.

GENUS I.

Plumbago.

Tab. 58. PLUMBAGO eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, & multifido: ex cujus calyce tubulato C, ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti

Badinſtar clavi infixum, quod deinde abit in ſemen oblongum F G plerumque acuminatum, in ipſo calyce E, matureſcens.

Plumbaginis ſpecies ſunt

Plumbago quorundam Cluſ. Hiſt. cxxiij. *Lepidium Dentellaria dictum C. B. Pin.* 97. *Dentellaria Rondeletii J. B.* 2. 941.

Plumbago flore albo.

Plumbago Americana, Betæ folio ampliori Plum.

Plumbago Americana, ſcandens, aculeata, Betæ folio minori Plum.

SECTIO VI.

De Herbis flore monopetalo, rotato, cujus piſtillum abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

Lyſimachia *Corneille.*

LYSIMACHIA eſt plantæ genus, flore A B, monopetalo, rotato, & multifido: ex ejus calyce D, ſurgit piſtillum E, mediæ floris parti C, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ferè globoſam F, apice dehiſcentem G, ſeminibus fœtam K, placentæ H I, affixis. Tab. 590.

Lyſimachiæ ſpecies ſunt

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea J. B.* 2. 91. *Lyſimachium legitimum Dod. Pempt.* 84.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis ternis C. B. Pin. 245.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis quaternis C. B. Pin. 245.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis quinis.

Lyſimachia lutea, major, pentaphyllos, Canadenſis flore pleno H. R. Par.

Lyſimachia lutea, minor, foliis nigris punctis notatis C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea, minor J. B.* 2. 902. *Lyſimachia lutea ij Cluſ. Hiſt. lij.*

Lyſimachia trifolia, lutea, ſpicata C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea, altera, Col. Part.* 1. 257.

Lyſimachia bifolia, flore globoſo, luteo C. B. Pin. 245. *Lyſimachia altera, lutea Lobelio, flore quaſi ſpicato J. B.* 2. 902. *Lyſimachia lutea, altera aut Lyſimachia Salicaria Lob. Icon.* 263. *Part.* 2.

Lyſimachia ſpicata, flore albo, Salicis folio. *Ephemeron Matthioli J. B.* 2. 905. *Ephemerum Matthioli vel potius Ephemerum ſpurium Lob. Icon.* 354.

Lyſimachia humifuſa; folio rotundiore, flore luteo. *Nummularia major, lutea C. B. Pin.* 309. *Nummularia ſive Centimorbia J. B.* 3. 370. *Nummularia Dod. Pempt.* 600. *Nummulaire.*

Lyſimachia humifuſa, folio rotundiore, flore purpuraſcente. *Nummularia rubra J. B.* 3. 371. *Nummularia minor, purpuraſcente flore C. B. Pin.* 310.

Nummularia flore purpuraſcente Ejuſd. Prodr. 136.

Lyſimachia humifuſa, folio ſubrotundo, acuminato, flore luteo. *Anagallis lutea nemorum C. B. Pin.* 252. *Anagallis lutea, Nummulariæ ſimilis J. B.* 3. 370. *Anagallis lutea Lob. Icon.* 466.

Lyſimachia annua, minima, Polygoni folio. *Linum minimum, ſtellatum C. B. Pin.* 214. *Prodr.* 107. *Bot. Monſp.*

Ab eo genere excludendæ ſunt *Lyſimachia lutea, corniculata C. B. Pin.* 245. *quæ Onagræ ſpecies eſt. Lyſimachiæ ſiliquoſæ ſpecies C. B. ad Chamænerion revocandæ. Lyſimachia ſpicata, purpurea ſertè Plinii C. B. Pin.* 246. *quæ ad Salicariæ genus attinet. Lyſimachia ſpicata, cærulea C. B. Pin.* 246. *inter Veronicas recenſenda. Lyſimachia rubra, non ſiliquoſa C. B. Pin.* 246. *Salicariæ ſpecies videtur. Lyſimachia Linifolia, purpureo-cærulea C. B. Pin.* 246. *hæc fortè etiam inter Salicarias annumeranda. Lyſimachia cærulea, galericulata vel gratiola cærulea C. B. Pin.* 246. *Caſſidæ ſpecies eſt.*

Lib. 25. *cap.* 7. Invenit & Lyſimachius herbam Lyſimachiam, inquit Plinius, quæ ab eo nomen retinet.

GENUS II.

Anagallis. *Mouron.*

Tab. 59. ANAGALLIS eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ferè globoſam E, per maturitatem in duas partes G F, quarum altera alteri incumbebat, tranſverſa dehiſcentem, & ſeminibus fœtam H, ut plurimùm angulatis I, placentæ K, affixis.

Anagallis ſpecies ſunt

Anagallis phæniceo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis phœnicea, mas J. B.* 3. 369. *Anagallis mas Dod. Pempt.* 32. *Mouron à fleur rouge.*

Anagallis phœnicea, foliis amplioribus, ex adverſo quaternis Raii Synopſ. 205.

Anagallis cæruleo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis cærulea, fœmina J. B.* 3. 269. *Anagallis fœmina Dod. Pemtp.* 32.

Anagallis cærulea, foliis binis, terniſve ex adverſo naſcentibus C. B. Pin. 252. *Anagallis tenuifolia Monnelli Cluſ. App. alt. ad lib. vj.*

Anagallis fœmina, flore ferrugineo H. Edinb.

Anagallis floribus obſoletè purpureis Park. Theat. 558. *Anagallis purpuraſcente flore Cluſ. Hiſt. clxxxiij.*

Anagallis floribus carneis Park. Theat. 558.

Anagallis flore albo C. B. Pin. 252. *Anagallis fœmina, flore albo H. Edinb. Anagallis terreſtris, flore albo Raii Synopſ.* 206.

Anagallis Hiſpanica, latifolia, maximo flore. *Anagallis exotica, amplo flore cæruleo Broſſ.*

Anagallis Luſitanica, folio rotundiore.

Anagallis Luſitanica, latifolia, parvo flore.

Anagallis Luſitanica, Linariæ folio, major.
Anagallis Luſitanica, Linariæ folio anguſtiore.
Anagallis puſila ſeu omnium minima Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 569.
Anagallis minima, maritima, Gallo-Provincialis, folio rotundiore.
Ab eo genere excludendæ ſunt *Anagallidis aquaticæ ſpecies C. B. Pin.* 252. quæ ad Veronicam vel ad Samolum revocandæ.

GENUS III.

Samolus.

SAMOLUS eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde cum calyce conjunctum, abit in fructum ſeu teſtam E, apice dehiſcentem F, ſeminibus fœtam G, ut plurimum exiguis. *Tab.* 60.

Samoli ſpeciem unicam novi.

Samolus Valerandi J. B. 3. 791. *Anagallis aquatica, folio rotundo, non crenato C. B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, tertia Lob. Icon.* 467.

Samolus non ſolùm differt à Lyſimachiâ floris formâ; ſed etiam fructu, qui fit ex calyce ſimul & piſtillo.

GENUS IV.

Veronica. *Veronique.*

VERONICA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E G, membranaceum, in duo loculamenta diviſum F H, ſeminibus fœtum modò craſſioribus I, modò exiguis K. *Tab.* 60.

Veronicæ ſpecies ſunt

Veronica mas, ſupina & vulgatiſſima C. B. Pin. 246. *Veronica vulgatior, folio rotundiore J. B.* 3. 282. *Veronica mas, ſerpens Dod. Pempt.* 40. *Veronique mâle.*

Veronica mas, repens, Pyrenaica, folio longiori, glabro Schol. Bot. *Pluk. Phytog. Tab.* 233. *fig.* 1.

Veronica mas, erecta C. B. Pin. 246. *Veronica aſſurgens Dod. Pempt.* 40.

Veronica ſpicata, latifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, latifolia, foliis ſplendentibus & non ſplendentibus J. B.* 3. 283. *Veronica* 1. *erectior, latifolia Cluſ. Hiſt.* 346.

Veronica ſpicata, flore purpureo Mor. H. R. Bleſ.

Veronica ſpicata, anguſtifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, anguſtifolia caulibus viridibus J. B.* 3. 284. *Veronica ij. erectior, anguſtifolia Cluſ. Hiſt.* 346.

Veronica ſpicata, longifolia. *Lyſimachia ſpicata, cærulea C. B. Pin.* 246. *Veronica ſpicata, recta, profundè ſerrata, quam Lyſimachiam cæruleam*

quidam vocant J. B. 3. 284. *Pſeudolyſimachium cæruleum Dod. Pempt* 86.

Veronica ſpicata, minor C. B. Pin. 247. *Veronica ſpicata, recta, minor J. B.* 3. 282. *Veronica recta, minima Cluſ. Hiſt.* 347.

Veronica parva, ſaxatilis, cauliculis nudis Rai Hiſt. 846. *Veronica Alpina, pumila, caule aphyllo Bocc. Muſ. Part.* 2. 17. *Tab.* 1. *&* 9.

Veronica pratenſis, Serpyllifolia C. B. Pin. 247. *Veronica fœmina quibuſdam, aliis Betonica Pauli Serpyllifolia J. B.* 3. 285. *Veronica pratenſis Dod. Pempt.* 41.

Veronica mas, Alpina, glabra, erecta, foliis parum crenatis Bocc. Muſ. Part. 2. 17. Tab. 10.

Veronica minima, Clinopodii minoris folio, glabra, Romana Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 102.

Veronica Serpylli cochleato & lenticulari folio, repens Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 32.

Veronica Alpina, Bellidis folio, hirſuta C. B. Pin. 247. *Prodr.* 116.

Veronica Alpina, fruteſcens C. B. Pin. 247. *Veronica ſaxatilis J. B.* 3. 284. *Veronica iij. fruticans Cluſ. Hiſt.* 347.

Veronica fruteſcens, durior, oblongo Chamædrys folio, Patavina Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 10.

Veronica Alpina, fruticans, Serpylli minoris folio circinato Pluk. Phytog. Tab. 232. fig. 6.

Veronica petræa, ſempervirens Pon. Bald. in fol. ccxxxvj. *Chamædrys Alpina, ſaxatilis C. B. Pin.* 248. *Veronica petræa, ſempervirens Ponæ, ad Chamædrym vulgarem falſam accedens J. B.* 3. 289.

Veronica Auſtriaca, foliis tenuiſſimè laciniatis. *Chamædrys Auſtriaca, foliis tenuiſſimè laciniatis C. B. Pin.* 248. *Prodr.* 117. *Chamædrys ſpuria, tenuiſſimè laciniata J. B.* 3. 287.

Veronica maxima Lugd. 1165. *Chamædrys ſpuria, major, latifolia C. B. Pin.* 248.

Veronica maxima, Pyrenaica, non ramoſa. *Veronica ſeu Chamædrys ſpuria, latifolia, major, non ramoſa, Pyrenaica Schol. Bot. Pluk. Phytog. Tab.* 233. *fig.* 2.

Veronica major, fruteſcens, altera Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 19. *Chamædrys ſpuria, major, altera ſive fruteſcens C. B. Pin.* 248. *Chamædrys falſa, maxima, an Teucrium* 1. *ſeu majus Pannonicum Cluſio J. B.* 3. 286. *Teucrium* iv. *Cluſ. Hiſt.* 349.

Veronica ſupina, facie Teucrii pratenſis Lob. Icon. 473. *Chamædrys ſpuria, anguſtifolia J. B.* 3. 285. *Chamædrys ſpuria, major, anguſtifolia C. B. Pin.* 249.

Veronica minor, foliis imis rotundioribus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 120. *Chamædrys ſpuria, latifolia J. B.* 3. 286. *Chamædrys ſpuria, minor, rotundifolia C. B. Pin.* 249. *Teucrium pratenſe & ſupinum, ſpurium, Chamædryoides Lob. Icon.* 490.

Veronica minor, foliis imis rotundioribus, flore albo H. L. Bat.

Veronica minor, anguſtifolia, ramoſior & procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 321.

2. 321. *Chamædrys ſpuria, minor, anguſtifolia J.B.* 3. 287. *C.B. Pin.* 249.

Veronica multicaulis, Pannonica. *Chamædrys ſpuria, minor, latifolia C.B. Pin.* 249. *Chamædryos falſa ſpecies: Teucrium ij. aut v. Cluſii J.B.* 3. 286. *Teucrium v. Cluſ. Hiſt.* 350.

Veronica tetragona, montana, recta, minima Col. Part. 1. 289. *Chamædrys ſpuria, latifolia, minima C.B. Pin.* 249.

Veronica ſupina, Teucrii folio. *Chamædri ſpuriæ affinis rotundifolia, ſcutellata C.B. Pin.* 249. *Alyſſum Dioſcoridis montanum Col. Part.* 1. 286.

Veronica floſculis cauliculis adhærentibus Mor. Hiſt. Oxon. Par. 2. 322. *Alſine Veronicæ foliis, floſculis cauliculis adhærentibus C.B. Pin.* 250. *Alſine ſerrato folio, hirſutior, floribus & loculis cauliculis adhærentibus J.B.* 3. 367.

Veronica aquatica, major, folio ſubrotundo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio ſubrotundo C.B. Pin.* 252. *Berula ſeu Anagallis aquatica Tabern. Icon.* 719. *Anagallis aquatica, folio rotundiore, major J.B.* 3. 791.

Veronica aquatica, minor, folio ſubrotundo. *Anagallis aquatica, minor, folio ſubrotundo C.B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, flore cæruleo, foliolo rotundiore, minor J.B.* 3. 790.

Veronica aquatica, major, folio oblongo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio oblongo C.B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, flore cæruleo, folio oblongo, major J.B.* 3. 791. *Berula major Tabern. Icon.* 719.

Veronica aquatica, minor, folio oblongo. *Anagallis aquatica, minor, folio oblongo C.B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, flore purpuraſcente, folio oblongo, minor J.B.* 3. 791. *Anagallis aquatica, minor, ij. Tabern. Icon.* 718.

Veronica aquatica, repens Oleæ folio. *Beccabunga Alpina ſive Veronica glabra, Alpina, aquatica, Oleæ folio, repens Bocc. Muſ. Part.* 2. 22. *Beccabunga Alpina, anguſtifolia, repens Ejuſd. Tab.* 6.

Veronica aquatica, anguſtiore folio. *Anagallis aquatica, anguſtifolia, ſcutellata C.B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, anguſtifolia J.B.* 3. 791.

Veronica Nummulariæ folio, Pyrenaica.

Veronica Cymbalariæ folio, verna. *Alſine Hederulæ folio C.B. Pin.* 250. *Alſines genus Fuchſio, folio Hederulæ hirſuto J.B.* 3. 368. *Alſine ſpuriæ prior, ſive morſus Gallinæ Dod. Pempt.* 31.

Veronica floſculis oblongis pediculis inſidentibus, Chamedryos folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 322. *Alſine Chamædryfolia, floſculis pediculis oblongis inſidentibus C.B. Pin.* 250. *Alſine ſerrato folio, glabro J.B.* 3. 366. *Alſine ſpuria, altera Dod. Pempt.* 31.

Veronica floſculis pedículis oblongis inſidentibus, Chamædryos folio alterno H.L. Bat.

Veronica verna, trifido vel quinquefido folio. *Alſine triphyllos, cærulea C.B. Pin.* 250. *Alſine folio profundè ſecto, flore purpureo ſive violaceo J.B.* 3. 367. *Alſine parva, recta, folio Alſines Hederaceæ, ſed Rutæ modo diviſo Lob. Icon.* 464.

Veronica terreſtris annua, folio Polygoni, flore albo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 322.

Veronica Americana, erecta, fruteſcens & ramoſa, folio Verbenæ Prodr. Par. Bat. *Veronica Americana, erecta, fruteſcens Par. Bat.* 241.

GENUS V.

Chryſoſplenium.

Tab. 60. CHRYSOSPLENIUM eſt plantæ genus, flore A, monopetalo rotato; multifido & calycis experte: ex cujus centro ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in capſulam C, membranaceam, bicornem; bivalvem D, ſeminibus fœtam ut plurimum exiguis E.

Chryſoſplenii ſpecies ſunt

Chryſoſplenium foliis amplioribus, auriculatis. *Saxifraga rotundifolia, aurea C. B. Pin.* 309. *Saxifraga aurea Dodonæi J. B.* 3. 707. *Saxifraga aurea, Dod. Pempt.* 316.

Chryſoſplenium foliis minoribus, ſubrotundis. *Saxifraga rotundifolia, aurea, minor, Montis aurei H. R. Par.*

Chyſoſplenium foliis pediculis oblongis inſidentibus. *Saxifraga aurea, foliis pediculis oblongis inſidentibus Raii Hiſt.* 207.

GENUS VI.

Polemonium.

Tab. 61. POLEMONIUM eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ſubrotundam E, trifariam ut plurimùm dehiſcentem F, in terna loculamenta diviſam G, ſeminibus fœtam ſæpe ſæpius oblongis H.

Unicam novi Polemonii ſpeciem, quæ floris colore variat.

Polemonium vulgare, cæruleum. *Valeriana cærulea C. B. Pin.* 164. *Valeriana Græca quorumdam, colore cæruleo J. B.* 3. *Part.* 2. 212. *Valeriana Græca Dod. Pempt.* 352.

Polemonium vulgare, album. *Valeriana Græca quorumdam, colore albo J. B.* 3. *Part.* 2. 212. *Valeriana alba C. B. Pin.* 164.

Polemonium flore variegato. *Valeriana Græca, flore ex albo & cæruleo variegato. H. L. Bat.*

GENUS VII.

Verbaſcum. *Bouillon blanc.*

Tab. 61. VERBASCUM eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ovato-acuminatam E, ſepto intermedio G, in duo loculamenta diviſam F F, & ſeminibus fœtam I, ut plurimùm exiguis & angulatis; placentæ H, affixis.

Verbaſci ſpecies ſunt

Verbaſcum mas, latifolium, luteum C. B. Pin. 239. *Verbaſcum vulgare, flore luteo, magno, folio maximo J. B. 3. App.* 871. *Verbaſcum latius Dod. Pempt.* 143. *Moléne, Bouillon blanc.*

Verbaſcum fœmina, flore albo C. B. Pin. 239. *Verbaſcum maximum Meridionalium, odoratum, album J. B. 3. App.* 871. *Maximus odoratus Meridionalium Thapſus barbatus fœmina flore albo Lob. Icon.* 560.

Verbaſcum fœmina, flore luteo, magno C. B. Pin. 239. *Verbaſcum maximum Meridionalium, odoratum, luteum J. B. 3. App.* 871. *Verbaſcum maximum, album, fœmina, flore ſubpallido Lob. Icon.* 561.

Verbaſcum anguſtifolium, ramoſum, flore aureo, folio craſſiore J. B. 3. App. 872. *Verbaſcum foliis viridibus, craſſioribus Mor. Hiſt.* 488.

Verbaſcum nigrum, flore ex luteo purpuraſcente C. B. Pin. 240. *Verbaſcum nigrum, flore parvo, apicibus purpureis J. B. 3. App.* 873. *Verbaſcum nigrum Dod. Pempt.* 144.

Verbaſcum foliis viridibus, annuum, floribus luteis H. L. Bat.

Verbaſcum nigrum Dioſcoridis Lob. Icon. 562.

Verbaſcum nigrum, folio Papaveris corniculati C. B. Pin. 240. *Verbaſcum criſpum & ſinuatum J. B. 3. App.* 872. *Verbaſcum Intubaceum Tabern. Icon.* 565.

Verbaſcum pulverulentum, flore luteo, parvo J. B. 3. App. 872. *Verbaſcum mas, anguſtioribus foliis, floribus pallidis C. B. Pin.* 239.

Verbaſcum Lychnitis, flore albo, parvo C. B. Pin. 240. *Verbaſcum flore albo, parvo J. B. 3. App.* 873. *Phlomos mas alter, Verbaſcum Lychnite Matthioli Lob. Icon.* 562.

Verbaſcum ramoſum, perenne, Pariſienſium.

Verbaſcum alpinum, perenne, nigrum, flore albo, ſtaminibus purpureis H. R. Par. *Verbaſcum perenne, nigrum, floribus albis Mor. H. R. Bleſ. Verbaſcum Alpinum, perenne, nigrum, flore ex albo purpuraſcente Joncq. Hort.*

Verbaſcum ramoſum, floribus albis, parvis Mor. H. R. Bleſ.

Verbaſcum humile, Alpinum, villoſum, Borraginis flore & folio. *Sanicula Alpina, foliis Borraginis, villoſa C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi Myconi piloſa, cærulea J. B. 3. App.* 869. *Auricula Urſi Myconi Lugd.* 837.

Verbaſcum humile, Alpinum, villoſum, Borraginis flore albicante. *Sanicula Alpina, foliis Borraginis, villoſa, flore albicante H. R. Par.*

Verbaſcum ſeu potius Barbaſcum dici volunt à canitie illa ſeu barba pubeſcente, qua folia Verbaſci vulgaris obduci ſolent.

GENUS VIII.

Blattaria. *Herbe aux mites.*

BLATTARIA differt à Verbaſco, fructu rotundiori K. *Tab. 61.*
Blattariæ ſpecies ſunt

Blattaria lutea, folio longo, laciniato C. B. Pin. 240. *Blattaria Dod. Pempt.* 145. *Blattaria lutea J. B. 3. App.* 874.

Blattaria alba C. B. Pin. 241. *Blattaria flore albo, J. B. 3. App.* 874.

Blattaria flore albo, perperam Verbaſcum fœmina vulgò Lob. Icon. 563.

Blattaria purpurea C. B. Pin. 241. *Blattaria flore cæruleo vel purpureo J. B. 3. 875. Blattaria flore purpureo Lob. Icon. 565.*

Blattaria flore obſoleto colore purpuraſcente C. B. Pin. 241.

Blattaria flore nigræ Violæ, colore eleganti nitente C. B. Pin. 242.

Blattaria flore obſoletè cæruleo H. Edinb.

Blattaria flore ferrugineo H. R. Par.

Blattaria Anglicana, perennis, flore obſoletè phœniceo H. R. Par.

Blattaria magno flore J. B. 3. 875.

Blattaria folio Verbaſci, flore luteo, amplo Mor. H. R. Bleſ.

Blattaria Raguſina, incana multifida Mor. Oxon. Part. 2. Hiſt. 490. *Blattaria incana, multifidæ Bocc. Rarior. Plant. 61.*

Blattaria perennis, Cretica, incana, foliis binis conjugatim poſitis, uno majore extremum claudente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 489. *Arturo di Candia, o vero Verbaſco fruticoſo auriculato Pon. Bald. Ital. 120. Verbaſcum foliis ſubrotundis, flore Blattariæ C. B. Pin. 240.*

Lib. 25. cap. 9. Blattaria abjecta, ut ait Plinius, Blattas in ſe contrahit; ideoque Romæ Blattariam vocarunt.

SECTIO VII.

De Herbis flore monopetalo, rotato, cujus piſtillum abit in fructum mollem.

GENUS I.

Solanum. *Morelle.*

Tab. 62. SOLANUM eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce EF, ſurgit piſtillum G, mediæ floris parti CD, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ferè globoſum vel ovatum HI, mollem, ſucculentum, ſeminibus fœtum KL, ut plurimùm planis MN. Solani ſpecies ſunt

Solanum officinarum, acinis nigricantibus C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe ſive vulgare, acinis nigris J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis nigricantibus Dod. Pempt. 453. Solanum nigrum, vulgare Cord. Hiſt. 158. Morelle à fruit noir.*

Solanum officinarum, acinis puniceis C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe ſive vulgare, acinis rubris J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis rubentibus Dod. Pempt. 453. Solanum puniceum Cord. 158. folio eſt ampliori, minus rugoſo, acinis verò rubentibus. Morelle à fruit rougeâtre.*

Solanum officinarum, acinis luteis C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe, ſive vulgare, acinis luteis J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis lutei coloris Dod. Pempt. 453. Solanum luteum Geſn. Hort. 281. folio eſt minori, pallidè virente & villoſo, acinis verò flaveſcentibus. Morelle à fruit jaunâtre.*

Solanum officinarum, acinis è luteo vireſcentibus H. L. Bat. *Morelle à fruit verdâtre.*

Solanum bacciferum, vulgari ſimile, Africanum, foliis frequentius & profundius crenatis Prodr. Par. Bat.

Solanum bacciferum, vulgari ſimile, maximum, Sirinamenſe Prod. Par. Bat.

Solanum Luſitanicum, perenne, foliis amplis profundè crenatis fructu rubro.

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara C. B. Pin. 167. *Glycypicros ſive amara dulcis J. B.* 2. 109. *Dulcamara Dod. Pempt.* 402.

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara flore albo C. B. Pin. 167.

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara, flore pleno. *Dulcis amara flore pleno Eyſt.*

Solanum ſcandens, foliis variegatis H. R. Par.

Solanum lignoſum ſeu Dulcamara marina Raii Synopſ. 149.

Solanum fruticoſum, bacciferum C. B. Pin. 166. *Strychnodendros J. B.* 3. 614. *Pſeudocapſicum Dod. Pempt.* 718.

Solanum tuberoſum, eſculentum C. B. Pin. 167. *Prodr.* 89. *Papas Americanum J. B.* 3. 621.

Solanum tuberoſum, eſculentum, flore albo H. R. Par.

Solanum Pomiferum, fruteſcens, Africanum, ſpinoſum, nigricans, Borraginis flore, foliis profundè laciniatis H. L. Bat.

Solanum annuum, nigricans, Virginianum, ſpinoſiſſimum, latè ſe ſpargens, flore cæruleo, glabrum Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 3. *Solanum Pomiferum, fruteſcens, Africanum, ſpinoſum, nigricans, Borraginis flore, foliis minus profundè laciniatis, ſpinis multò longioribus, majoribus & crebrioribus horridum Raii Hiſt.* 1799.

Solanum ſpiniferum, fruteſcens, ſpinis igneis, Americanum Pluk. Phytog. Tab. 225. fig. 5.

Solanum fruticoſum, Indicum, fructu rubro, *Cheru-Schunda H. Mal. Part.* 2. 67.

Solanum ſpinoſum, Indicum, Borraginis flore Icon. Robert. H. R. Par. *Solanum foliis & caule ſpinoſis Mor. H. R. Bleſ.*

Solanum ſpinoſum, maximè tomentoſum Bocc. Rarior. Plant. 8. *Anachunda H. Mal.*

Solanum incanum, Chinenſe, minus ſpinoſum, floribus parvis ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 1.

Solanum indicum, folio ſinuoſo, aculeis atropurpureis inſtructo.

Solanum Americanum, molle, foliorum nervis & aculeis flaveſcentibus, fructu mammoſo Plum. *Solanum Pomiferum, tomemtoſum, fructu Pyriformi inverſo Sloane Cat. Plant. Jam.* 108. *Solanum Barbadenſe, ſpinoſum, foliis villoſis, fructu aureo, rotundiore, Pyri parvi inverſi formâ & magnitudine Pluk. Phytog. Tab.* 226. *fig.* 6.

Solanum Americanum, ſpinoſum, foliis Melongenæ, fructu mammoſo. *Pommes de tetons. D. Lign.*

Solanum Americanum, fruteſcens, Acanthi folio Plum.

Solanum Americanum, fruticoſum, Perſicæ foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, fruticoſum, Lauri foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, ſcandens, foliis tomentoſis Plum.
Solanum Americanum, tomentoſum, folio Verbaſci, parvo fructu, flaveſcente Plum.
Solanum Americanum, arboreſcens, Solani hortenſis folio, parvo fructu coccineo Plum.
Solanum Americanum, arboreſcens, Amygdali folio undulato, magno flore albo, fructu rubro Plum.
Solanum Americanum, fruticoſum, Polyacanthi folio, monoſpermon Plum.
Solanum Americanum, ſcandens, aculeatum, Hyoſcyami folio, flore intus albo, extus purpureo Plum.

GENUS II.

Lycoperſicon.

Tab. 63. LYCOPERSICON eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E, carnoſum, ſubrotundum, in varia loculamenta F, diviſum, ſeminibus fœtum G, ut plurimùm planis.

Lycoperſici ſpecies ſunt

Lycoperſicon Galeni Ang. 217. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato molli C. B. Pin.* 167. *Mala aurea odore fœtido, quibuſdam Lycoperſicon J. B.* 3. 620. *Aurea mala Dod. Pempt.* 458.
Lycoperſicon fructu rubro, non ſtriato.
Lycoperſicon fructu luteo. *Poma amoris fructu luteo Eyſt.*
Lycoperſicon fructu albo, *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato, molli albo C. B. Pin.* 167.
Lycoperſicon fructu è rubro palleſcente. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſtriato, molli, rubro-palleſcente H. R. Par.*
Lycoperſicon fructu Ceraſi rubro. *Solanum racemoſum, Ceraſorum formâ C. B. Pin.* 167. *J. B.* 3. 623.
Lycoperſicon fructu Ceraſi, luteo. *Solanum racemoſum, Ceraſorum formâ, fructu luteo H. R. Par. Solanum Pomiferum, fructu rotundo, parvo, rubro, plano, nunc luteo, nunc rubro Mor. H. R. Bleſ.*
Lycoperſicon fructu ſtriato, duro. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato, duro C. B. Pin.* 167. *J. B.* 3. 620. *Mala Æthiopica Dod. Pempt.* 459.
Lycoperſicon Americanum, arboreſcens, ampliſſimis foliis angulatis Plum.
Lycoperſicon differt à Solano fructu in plura loculamenta diviſo.
Lycoperſicon dicitur à vocibus Græcis λύκος, *lupus*, & περσικὸς, *Perſica*, quaſi Perſica Lupina.

GENUS III.

Alkekengi. *Coqueret.*

Tab. 64. ALKEKENGI eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & mul-

tifido: ex cujus calyce campaniformi C, ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, mollem, ceraſiformem, ſeminibus fœtum F, ut plurimùm planis G, & involutum folliculo quodam membranaceo H, qui aliud nihil eſt quàm calyx C, longè ampliatus.

Alkekengi ſpecies ſunt

Alkekengi officinarum. *Solanum veſicarium C. B. Pin.* 166. *Solanum halicacabum, vulgare J. B.* 3. 609. *Solanum veſicarium Dod. Pempt.* 454. *Coqueret.*

Alkekengi officinarum, foliis variegatis. *Solanum veſicarium, foliis ex luteo variis H. R. Par.*

Alkekengi fructu parvo, verticillato. *Solanum ſomniferum, verticillatum C. B. Pin.* 166. *Solanum verticillatum J. B.* 3. 610. *Solanum ſomniferum Dod. Pempt.* 455.

Alkekengi Virginianum, fructu luteo. *Solanum Virginianum, fructu luteo H. R. Par. Alkekengi ſive Halicacabum Virginenſe Park. Theat.* 463. *Camaru Piſon Edit.* 1658. 223.

Alkekengi Indicum, majus. *Solanum veſicarium, Indicum C. B. Pin.* 166. *Solanum ſive Halicacabum Indicum J. B.* 3. 609. *Halicacabum ſive Solanum Indicum Cam. Hort. Tab. xvij.*

Alkekengi Indicum, minimum, fructu vireſcente. *Solanum veſicarium, Indicum, minimum H. L. Bat.*

Alkekengi Indicum, minimum, fructu luteo. *Solanum veſicarium, minus, baccâ lutea Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part.* 2. 63. *Tab.* 51.

Alkekengi Americanum, flore albo, folliculis è rubro vireſcentibus, fructu flaveſcente Plum.

GENUS IV.

Melongena. *Mayenne.*

MELONGENA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, carnoſum, in quo F, veluti nidulantur ſemina G, ut plurimùm reniformia. *Tab.* 65.

Melongenæ ſpecies ſunt

Melongena fructu oblongo, violaceo, *Solanum Pomiferum, fructu oblongo C. B. Pin.* 167. *Mala inſana Dod. Pempt.* 458.

Melongena fructu oblongo, albo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, albo C. B. Pin.* 167.

Melongena fructu oblongo, luteo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, luteo C. B. Pin.* 167.

Melongena fructu oblongo, ſuave-rubente. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, carneo H. R. Par.*

Melongena fructu tereti, violaceo.

Melongena fructu rotundo. *Solanum Pomiferum, fructu inſtar Mali rotundo*

C. B. Pin. 617. *Solanum Pomiferum; fructu rotundo J. B.* 3. 618.

Melongena fructu incurvo. *Solanum Pomiferum fructu incurvo C. B. Pin.* 167. *J. B.* 3. 619. *Melantzana Arabum, Melongena Lugd. App.* 23.

Melongena ſpinoſa, fructu rotundo, croceo. *Solanum ſpinoſum, fructu rotundo C. B. Pin.* 176. *Pomum de Hierico Melongenis congener J. B.* 3. 619.

Melongena fructu rotundo, cum ſpinis violaceis. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſpinis violaceis. H. L. Bat.*

Melongena fructu rotundo, cum ſpinis ex albo virentibus. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſpinis ex albo virentibus H. L. Bat.*

Melongena ſpinoſa, fructu rotundo, nigro. *Solanum Pomiferum fructu nigro, ſpinoſo C. B. Pin.* 167. *Melantzana nigra Lugd. App.* 23. *Solanum Pomiferum, fructu ſpinoſo J. B.* 3. 619.

Melongena ſpinoſa, fructu longo, nigro. *Solanum Pomiferum, fructu longo, nigro, ſpinoſo C. B. Pin.* 167.

GENUS V.

Capſicum. *Poivre d'Inde ou de Guinée.*

Tab. 66. CAPSICUM eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum EF, mollem, quaſi membranaceum, in duo H, vel plura G, loculamenta diviſum, & ſeminibus fœtum compreſſis I, ut plurimum reniformibus.

Capſici ſpecies ſunt

Capſicum ſiliquis longis, propendentibus. *Piper Indicum, vulgatiſſimum C. B. Pin.* 102. *Capſicum Actuariè ſive Caninum Zinziber, Avicennæ Calecuticum Piper, ſive Piper Indicum, longioribus ſiliquis Lob. Icon.* 316.

Capſicum recurvis ſiliquis Dod. Pempt. 716. *Piper Indicum, propendentibus ſiliquis, oblongis, recurvis C. B. Pin.* 102. *Piper Calecuticum ſive Capſicum oblongius J. B.* 2. 943.

Capſicum ſiliquis recurvis, minus. *Piper Indicum, minus, ſiliquis recurvis Eyſt.*

Capſicum fructu flaveſcente. *Piper Indicum, ſiliquis flavis Eyſt.*

Capſicum fructu ſurrecto, oblongo. *Piper Indicum, ſiliquis ſurrectis, & oblongis C. B. Pin.* 102.

Capſicum ſiliquis ſurrectis & oblongis, brevibus. *Piper erectum, minus pyramidale vel iij. Regio Cluſ. Cur. poſt.* 52.

Capſicum ſiliquis ſurrectis & oblongis, exiguis. *Piper oblongum, exiguum erectum, pyramidale, vel iv. Regio Cluſ. Cur. poſt.* 52.

Capſicum fructu biſido. *Piper Indicum, bifurcatâ ſiliquâ Eyſt.*

Capſicum fructu tereti, ſpithamæo.

Capſicum fructu longo, ventre tumido, per ſummum tetragono. *Piper Indicum, longum, ventre tumido, ſiliquâ per ſummum tetragona. H. R. Par.*

Capſicum ſiliquâ latiore & rotundiore J. B. 2. 943. *Siliquaſtrum quartum Fuchſ.*

Fuchſ. Hiſt. 734. *Piper Indicum, propendentibus ſiliquis rotundis C. B. Pin.* 102.

Capſicum ſiliquâ propendente, oblongâ & cordiformi. *Piper Indicum, cordatum, oblongum Eyſt.*

Capſicum ſiliquâ propendente, rotundâ & cordiformi. *Piper Indicum, cordatum Eyſt.*

Capſicum ſiliquâ Olivæ formâ. *Piper cum ſiliqua Olivaria Cluſ. Cur. poſt.* 52.

Capſicum ſiliquâ propendente, Ceraſi formâ. *Piper minimum, ſiliquis rotundis Eyſt.*

Capſicum fructu rotundo, maximo. *Piper Indicum, fructu dependente, Pomi amoris formâ C. B. Pin.* 102. *Piper Indicum, rotundum, maximum Eyſt.*

Capſicum fructu aculeato, majori. *Piper Indicum, fructu aculeato majori C. B. Pin.* 102. *Piper Indicum rotundum, aculeatum Eyſt.*

Capſicum fructu aculeato, minori. *Piper Indicum, fructu aculeato, minori C. B. Pin.* 102. *Piper Indicum, aculeatum, medium Eyſt.*

Capſicum ſiliquis ſurrectis, rotundis. *Piper Indicum, ſiliquis ſurrectis, rotundis C. B. Pin.* 103. *Piper rotundum, majus, ſurrectum vel primum Regio Cluſ. Cur. poſt in fol.* 51.

Capſicum ſiliquis ſurrectis, rotundis, parum acuminatis. *Piper Indicum rotundum, minus, parum acuminatum C. B. Pin.* 103.

Capſicum ſiliquis ſurrectis, cordiformibus. *Piper Indicum, cordatum, majus C. B. Pin.* 103.

Capſicum ſiliquis ſurrectis, cordiformibus angulatis. *Piper Indicum, cordatum, minus, anguloſum C. B. Pin.* 103.

Capſicum ſiliquis ſurrectis, Ceraſi formâ. *Piper Indicum, ſiliquis ſurrectis, Ceraſi formâ C. B. Pin.* 103. *Capſicum minimis ſiliquis Dod. Pempt.* 717. *Piper ſiliquâ parva, Braſilianum J. B.* 2. 944.

Capſicum caule piloſo, flore majore. *Piper Indicum, caule piloſo, flore majore C. B. Pin.* 103. *Piper Indicum, caule pilis albis prædito Cam. Hort.* 127.

Capſicum fructu rotundo, minimo. *Piper ſiliquoſum, magnitudinis baccarum Aſparagi J. B.* 2. 944.

Capſicum Americanum, fructu oblongo, dulci Plum.

Capſicum dicitur vel à voce Græca κάπτω mordeo, propter vim deurentem ſeminis, vel à voce *capſa*, propter fructus formam quæ capſulam refert.

GENUS VI.

Nymphoides.

NYMPHOIDES eſt plantæ genus, flore A monopetalo, plerumque rotato, & multifido: ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod infimam floris partem perfodit, abitque in fructum ſeu thecam oblongam D, compreſſam, mollem, unicapſularem E, ſeminibus H fœtam, caliptrâ F G, involutis. Tab. 67.

Nymphoides ſpecies ſunt

Nymphoides aquis innatans. *Nymphæa lutea, minor, flore fimbriato C. B.*

Pin. 194. *Nymphæa minor, lutea, flore fimbriato J. B.* 3. 772.

Nymphoides folio maculis purpureis notato. *Nymphæa lutea, minor, flore fimbriato, foliis purpureis maculis eleganter notatis Pluk. Almag. Bot.* 266.

Nymphoides Indica, flore albo, fimbriato. *Nadel-Ambel. H. Mal. Part.* XI. *Tab.* 28.

Nymphoides dicitur quaſi planta ad Nymphæam accedens: toto enim habitu & creſcendi modo eam repræſentat; ſed maximè differt floris, fructus & ſeminis ſtructurâ.

GENUS VII.

Cyclamen. *Pain de Pourceau.*

Tab. 69. CYCLAMEN eſt plantæ genus flore A monopetalo, rotato, globoſo, in quinque partes C D E F G, ſurſum revolutas plerumque ſecto: ex calyce autem I, ſurgit piſtillum H, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum K, ferè globoſum, membranaceum, multifariam dehiſcentem, ſeminibus fœtum M, ut plurimum oblongis & angulatis N, placentæ L, affixis.

Cyclaminis ſpecies ſunt

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpuraſcente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio rotundiore, vulgatior J. B.* 3. 551. *Cyclaminus orbicularis, rotundifolius Dod. Pempt.* 337.

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpuraſcente, flore pleno H. L. Bat.

Cyclamen orbiculato folio, infernè ex viridi pallente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odorato flore ij Cluſ. Hiſt.* 264.

Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroſo folio, ſubtus rubente odoratiſſimo, flore carneo, Corcyræum H. R. Par. *Cyclamen de Corfou. Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroſo folio, ſubtus rubente, odorato flore ad purpuram vergente H. R. Par. Joncq. Hort.*

Cyclamen autumnale, folio ſubrotundo, lucido, molliori & crenato, ſuavè-rubente flore, Syriacum. H. R. Par. *Hugueteau.*

Cyclamen autumnale, folio ſubrotundo lucido, molliori & crenato, baſi rubra, flore niveo maximo, Syriacum, *Hugueteau* dictum D. Chauveau Joncq. Hort.

Cyclamen odoratum, æſtivo ſolſtitio florens, folio maculato C. B. Pin. 308. *Cyclaminis odorati varietas Cluſ. Hiſt.* 264.

Cyclamen æſtivo ſolſtitio florens, folio paulò longiore, vixdum maculato, flore dilutè purpuraſcence, Romanum recentiorum H. R. Par. *Cyclamen autumnale, folio paulò longiore, vixdum maculato, dilutè incarnato flore Romanum Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio ſubrotundo, ampliore, flore dilutè violaceo Pictavienſium H. R. Par. *Cyclamen autumnale Pictavienſium, dilutè violaceo flore D. de Bertinieres Joncq, Hort.*

Cyclamen autumnale, exoticum, alterum Joncq. Hort. *Cyclaminum Montis Libani Corn.*

Cyclamen hyemale, orbiculatis foliis, infernè rubentibus, purpuraſcente flore, Coum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen hyemale, orbiculatis foliis, infernè rubentibus, purpureo flore, Coum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Chio.*

Cyclamen hyeme & vere florens, folio anguloſo, amplo flore albo, baſi purpureâ, Perſicum dictum H. R. Par. *Cyclamen autumno florens & hyeme folio anguloſo, amplo flore albo, baſi purpureâ, Perſicum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Perſe.*

Cyclamen hyeme & vere florens folio anguloſo, amplo flore carneo, baſi purpurea H. R. Par.

Cyclamen toto ferè anno florens, odorato, purpureo flore, Africanum dictum H. R. Par. *Cyclamen d'Afrique.*

Cyclamen Africanum aliud, Gigas Monſpeſſulanis dictum H. R. Par. *Le Grand Africain.*

Cyclamen vernum, anguloſo folio, triplici viriditate ſericea vario, maximis floribus albis, imo oſculo purpuraſcente, Antiochenum nuperorum H. R. Par. *Cyclamen vernum, anguloſo folio triplici viriditate holoſericeâ vario, imo oſculo rotundo purpuraſcente, maximis floribus albis, Antiochenum Morini Joncq. Hort. Cyclamen d'Antioche.*

Cyclamen Antiochenum, autumnale, flore purpureo, duplici Park.

Cyclamen latifolium, auriculatum, flore ſuavè-rubente H. R. Par.

Cyclamen folio anguſtiſſimo, auriculato, flore albo, imâ ſui parte purpuraſcente, Byzantinum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen folio quinque auriculis donato, flore albo, imâ ſui parte purpuraſcente Morini, Regium Herbariorum Joncq. Hort. Cyclamen Bizantin.*

Cyclamen Aprili florens, cordato folio, amœna viriditate & albedine picto, minimo flore H. R. Par. *Cyclamen Aprili florens, cordato folio, flore niveo, interdum purpurea baſi, lacteſcente flore Joncq. Hort. Cyclamen Orientale Corn. Cyclamen Orientale.*

Cyclamen folio longiore, anguloſo & linguam ſerpentis mentiente, Regium noſtras H. R. Par. *Cyclamen anguloſo folio, ſerpentis linguam æmulante Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio longiore, anguloſo & linguam ſerpentis mentiente, amplo flore albo H. R. Par.

Cyclamen radice maxima, foliis infernè rubentibus C. B. Pin. 308. *Cyclamen Romanum Eyſt.*

Cyclamen folio anguloſo C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio anguloſo J. B. 3. 553. Cyclamen verno tempore florens Cluſ. Hiſt. 265.*

Cyclamen Hederæ folio C. B. Pin. 308. *Cyclaminus orbicularis Dod. Pempt. 337.*

Cyclamen folio Hederaceo, polyanthes C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus, polyanthes Cluſ. Hiſt. 264.*

Cyclamen radice Caſtaneæ magnitudinis C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus Cluſ. Hiſt. 264.*

Cyclamen radice exigua C. B. Pin. 308. *Cyclaminus parva radice J. B. 3. 553. Cyclaminus æſtivus Cluſ. Hiſt. 265.*

Cyclamen oblonga radice C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odoratus*, μακρορίζος *Cluſ. Hiſt.* 264.

Cyclamen vernum, album C. B. Pin. 308. *Cyclaminus flore albo, vernus J. B.* 3. 554.

Cyclamen vernum, flore rubro Pancii Lob. Obſ. 332. *Cyclaminus flore rubro, graciliori J.B.* 3. 554.

Cyclamen foliis Violariæ, radice cordis effigie C. B. Pin. 308. *Cyclaminus vernus, ſpurius, flore luteo J. B.* 3. 554. *Cyclamen vernum, ſpurium Cluſ. Hiſt. App. alt. Auct.*

Cyclamen dicitur à voce Græca κύκλος *circulus*, propter radices & folia orbiculata ſpecierum hujus generis: quo enim tempore flore & fructu carent dignoſci ſolent foliis ſubrotundis vel angulatis, ex albo & vario plerumque variegatis. Earum radices ut plurimum tuberoſæ.

GENUS VIII.

Moſchatellina.

Tab. 68. Hiſt. 684. MOSCHATELLINA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce E, ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti C, adinſtar clavi infixum, quod deinde obſervante Clariſſ. Raio abit in fructum mollem ſeu baccam ſucculentam, ſeminibus fœtam ut plurimum compreſſis.

Moſchatellinæ ſpeciem unicam novi.

Moſchatellina foliis Fumariæ bulboſæ J. B. 3. 206. *Ranunculus nemoroſus, Muſchatellina dictus C. B. Pin.* 178. *Minimus Ranunculus Septentrionalium, herbido muſcoſo flore, & Muſcatella Cordi Lob. Icon.* 674.

SECTIO VIII.

De Herbis, flore monopetalo, rotato, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Pimpinella. *Pimprenelle.*

Tab. 68. PIMPINELLA eſt plantæ genus, flore monopetalo, rotato, ad centrum uſque plerumque quadripartito, ſtaminibus plurimis A ſtipato, vel piſtillo fimbriato B. calyx autem C, deinde abit in fructum D H, ut plurimum quadrangularem & utrimque acutum, modò unicapſularem F, modò bicapſularem E, ſeminibus fœtum ſæpe ſæpius oblongis G.

Pimpinellæ ſpecies ſunt

Pimpinella ſanguiſorba, major C. B. Pin. 160. *Sanguiſorba major, flore ſpadiceo J. B.* 3. *Part.* 2. 120. *Pimpinella ſive Sanguiſorba, major Matth.* 1033.

Pimpinella major, rigida, prælta, auriculata, Sabauda Bocc. Muſ. Part. 2. 19. *Pimpinella auriculata, Sabauda, rigida Ejuſd. Tab.* 9.

Pimpinella major, Hiſpanica, ſpicâ dilutè rubente H. R. Par.

Pimpinella major, Hiſpanica altera, conglomerato flore H. R. Par.

Pimpinella Canadenſis, ſpicâ longa, rubente H. R. Par. *Pimpinella maxima, ſpicâ longa, rubra Mor. H. R. Bleſ. Pimpinella maggiore, ſpicata, di Canada Zan.* 161.

Pimpinella maxima, Canadenſis Corn. 174. *Sanguiſorba major, Americana, flore albo, ſpicato Broſſ.*

Pimpinella Agrimonoides, odorata H. R. Par. *Pimpinella Agrimonoides Mor. H. R. Bleſ. Bocc. Rarior. Plant.* 58.

Pimpinella ſanguiſorba, minor, hirſuta C. B. Pin. 160. *Sanguiſorba minor J. B.* 3. *Part.* 2. 113. *Pimpinella ſanguiſorba Dod. Pempt.* 105.

Pimpinella ſanguiſorba, minor, lævis C. B. Pin. 160.

Pimpinella ſanguiſorba, inodora C. B. Pin. 160. *Prodr.* 84. *J. B.* 3. *Part.* 2. 121.

Pimpinella ſanguiſorba, minor ſemine majore & craſſiore Bot. Monſp.

Pimpinella ſpinoſa ſeu ſemper virens Mor. Umb. 57. *Poterio affinis, foliis Pimpinellæ, ſpinoſa C. B. Pin.* 388. *Poterium quibuſdam ſive Pimpinella ſpinoſa J. B.* 1. *Part.* 2. 410. Χαλκίων *Anguillaræ, Poterium Dalechampii Cluſ. Hiſt.* 108.

Pimpinellæ ſpecies quo tempore flore carent & ſemine, dignoſci ſolent foliis conjugatis ut plurimùm nitidis.

CLASSIS III.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, anomalo.

FLORES monopetalos anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, monopetalos, qui ſingulari nomine comprehendi nequeunt; quales ſunt flores Ariſtolochiæ, Digitalis, Scrofulariæ. Ex iis tamen alii Perſonati dici poſſunt, quòd conſectam faciem ſeu perſonam, roſtrumque animalium rictu & labiis non malè referant: Perſonati autem à Labiatis differunt capſulâ ſeminum, quæ à calyce omnino diverſa eſt; cum Labiatorum capſula prius fuerit calyx florum.

SECTIO I.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, aurito vel cucullato.

GENUS I.

Arum. *Pied de Veau.*

Tab. 69. *Hiſt.* 104. ARUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, auris aſininæ vel leporinæ formâ, ut ait Cordus: ex floris autem fundo ſurgit piſtillum B, ad baſim plurimis embryonibus ſtipatum C, qui ſinguli deinde abeunt in baccam D, ferè globoſam uno vel altero ſemine fœtam E, ſubrotundo F. His addenda ſunt folia non diviſa vel leviter tantùm inciſa.

Ari ſpecies ſunt

Arum vulgare, non maculatum C. B. Pin. 195. *Arum Tabern. Icon.* 746.

Arum maculatum, maculis candidis C. B. Pin. 195. *Arum J. B.* 2. 783. *Dod. Pemp.* 328.

Arum maculatum, maculis nigris C. B. Pin. 195.

Arum maculatum, folio ſubrotundo H. R. Par.

Arum venis albis, majus, nigris lituris maculatum H. R. Par. *Arum venis albis, lituris nigris ſignatum Mor. H. R. Bleſ.*

Arum venis albis, Italicum, maximum H. R. Par.

Arum venis albis C. B. Pin. 195. *Arum majus, Veronenſe Lob. Obſ.* 326.

Arum Byzantinum J. B. 2. 785. *Cluſ. Hiſt. lxxiiij.*

Arum Arabicum, flore maculato H. Oxon. D. Sherard. Pluk. Almag. Bot. 50.

Arum Ceylanicum, humile, latifolium, piſtillo coccineo H. Amſtel. 97.

Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocaſia C. B. Pin. 139. *Colocaſia J. B. 2. 790. Cluſ. Hiſt. lxxv. Culcas, Faba Ægyptia P. Alp. Exot. 39.*

Arum Ægyptiacum, florigerum & fructum ferens, radice magna, orbiculari Pluk Almag. Bot. 51. *Colocaſſia Ægyptia, florida Veſling. Obſer. 38. Arum Ægyptium, multiflorum Col. Part. 2. 1.*

Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocaſſia, cauliculis nigricantibus, Zeylanica H. L. Bat. *Colocaſſia ſtrongylorhiza, Zeylanica, pediculis & limbis foliorum atro puniceis Par. Bat. 15.*

Arum maximum, macrorhizon, Zeylanicum Par. Bat. *Arum maximum, Zeylanicum, foliis nervoſis Prod. Par. Bat.*

Arum Africanum, flore albo, odorato Prod. Par. Bat. *Arum Æthiopicum, flore albo, odorato, Moſcum olente H. L. Bat. Arum Æthiopicum, flore albo, odorato H. Amſtel. 95.*

Arum Indicum, magno flore H. R. Par. *Arum Indicum, bicubitale amplo flore Mor. H. R. Bleſ.*

Arum minus, Nymphææ foliis, eſculentum Sloane Cat. Plant. Jam. 62. *Braſſica Braſiliana, foliis Nymphææ C. B. Pin. 111. Arum Ceylanicum minus, cauliculis nigricantibus & viridantibus foliis Colocaſſiæ ſimilibus Commel. Cat. Hort. Amſtel. Chou Caraibe du Tertre.*

Arum minus, eſculentum, Sagittariæ foliis viridi-nigricantibus Sloane Cat. Plant. Jam. 63. *Arum minus, Sagittariæ foliis ex inſulâ Barbados Pluk. Tab. 149. fig. 2.*

Arum Americanum, majus, foliis colli Columbini adinſtar verſicoloribus D. Lign.

Arum Americanum, ſcandens, ampliſſimo folio, flore albo. *Colocaſia Hederacea, ſterilis, latifolia Plum. 37. fig. lij. quipoſtea florentem plantam invenit.*

Arum Americanum, ſcandens, anguſtiore folio. *Colocaſia Hederacea, ſterilis, anguſtifolia Plum.*

Arum Americanum, ſcandens, foliis cordiformibus. *Colocaſia Hederacea, ſterilis, minor, folio cordato Plum. 39. fig. lv.*

Arum Hederaceum, amplis foliis, perforatis Plum. 40. fig. lvj. *Clematis Malabarenſis, foliis Vitis, colore Dracunculi C. B. Pin. 301. Lignum colubrinum 1. Acoſtæ Lugd. 191 1.*

Arum arboreſcens, Sagittariæ foliis Plum. 44. fig. lx.

Arum cauleſcens, Cannæ Indicæ foliis Plum. 45. fig. lxj.

Arum foliis rigidis, anguſtis & acuminatis Plum. 47. fig. lxij.

Arum amplis foliis cordiformibus, radice nodoſâ, rubra. *Dracunculus amplis foliis, cordatis, radice nodoſâ, rubra Plum. 48. fig. lxiij.*

Arum Americanum, ampliſſimo folio, flore & fructu rubro Plum.

Arum Americanum, maximum, nervis foliiſque purpureis, margine vireſcente cinctis.

Arum Americanum, ſcandens, maximum, flore flaveſcente Plum.
Arum Americanum, ſcandens, ampliſſimo folio, fructu longiſſimo Plum.
Arum Americanum, acinis amethyſtinis, parvo flore Plum.
Arum bifolium, Arabicum, maculatum, Ardabar Mathæi à ſancto Joſeph Par. Bat. *Arum Indiæ Orientalis, Ardabar dictum, foliis ſecuris inſtar, maculatis Mentz. Ardabar, pianta Orientale Zan. Tab.* 78.
Arum Scorzoneræ folio. *Ariſarum anguſtifolium Dioſcoridis fortè C. B. Pin.* 196. *Arum anguſtifolium Dod. Pempt.* 332.
Arum Scornozeræ folio, alterum. *Serpentaria minor, ſaxatilis, Sicula, Ariſari anguſtifolii foliis Bocc. Muſ. Part.* 2. 137. *Serpentaria minor, Ariſari anguſtifolii foliis Ejuſd. Tab.* 87.
Arum anguſtiſſimo folio. *Ariſarum anguſtifolium, minimum Bocc. Rarior. Plant.* 80.

GENUS II.

Dracunculus. *Serpentaire.*

Tab. 70. DRACUNCULUS eſt plantæ genus, floribus & fructibus Ari, foliis vero A, in varias & profundas lacinias diſſectis.

Dracunculi ſpecies ſunt

Dracunculus polyphyllus C. B. Pin. 195. *Dracunculus major vulgaris J. B.* 2. 789. *Dracontium Dod. Pempt.* 329.
Dracunculus polyphyllus, foliis ex luteo variegatis H. R. Par.
Dracunculus polyphyllus, foliis venis albis eleganter ſtriatis. *Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, foliis venis albis eleganter ſtriatis Pluk. Almag.* 52.
Dracunculus polyphyllus, major, Indicus ſerotinus immaculato caule H. R. Par. *Dracontium majus, caule glauco, immaculato Par. Bat.*
Dracunculus polyphyllus, minor, Indicus, immaculato caule. *Dracontium caule immaculato, minus & humilius Par. Bat. Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, caule non maculato, minus & humilius H. L. Bat.*
Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus caule aſpero, ex flavo & viridi variegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, caule ex viridi & flavo variegato, aſpero Par. Bat.*
Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aſpero, vireſcente, maculis albicantibus notato. *Arum polyphyllum, Zeylanicum, caule ſcabro, viridi diluto, maculis albicantibus notato H. Amſtel.* 99.
Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aſpero, maculis veridi-fuſcis, viridi-dilutis & Albicantibus pulchrè notato. *Arum Zeylanicum, polyphyllum, caule aſpero, maculis viridi-fuſcis viridi-dilutis & albicantibus pulchrè notato H. Amſtel.* 101.
Dracunculus Americanus, caule aſpero, puniceo, radice Cyclaminis. *Dracontium Americanum, ſcabro puniceo caule, radice Cyclaminis Par. Bat.*

Dracunculus

Dracunculus Zeylanicus, ſpinoſus, Polypodii foliis, radice repente. *Dracontium Zeylanicum, ſpinoſum, Polypodii foliis, radice repente Par. Bat.*

Dracunculus Zeylanicus, Polyphyllus, caule lævi, ex viridi & albo variegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, caule ex viridi & albo variegato, lævi, Par. Bat. Serpentaria major ſeu Dracunculus major, polyphyllos Marcgr. 27. Edit. 1648.*

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, maximus, caule trifido. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, maximum Par. Bat.*

Dracunculus Americanus, ſcandens. *Dracontium Hederaceum, polyphyllum Plum. 40. fig. lxiv.*

Dracunculus Americanus, ſcandens, triphyllus & auritus. *Dracontium Hederaceum, triphyllus & auritum Plum. 41. fig. lviij.*

Dracunculus Canadenſis, triphyllus, pumilus. *Arum humile, Ariſarum dictum Virginenſe, triphyllon Pluk. Phytog. Tab. 148. fig. 6.*

Dracunculus Americanus, Colocaſiæ foliis laciniatis. *Colocaſia Hederacea, ſterilis & laciniata Plum. 38. fig. liij.*

Dracunculus Americanus, humilis, flore & fructu albo Plum.

Dracunculus Americanus piſtillo viridi, longiſſimo. *Arum ſeu Ariſarum Virginianum, Dracontii foliis, bene viridi, longo, acuminato Pluk. Phytog. Tab. 271. fig. 2.*

Dracunculus Indicus, folio quinquefido. *Romphal pianta Orientale Zan. 205.*

Dracunculus Indicus, folio trifido. *Arum Zeylanicum, trilobato folio, humilius & minus Par. Bat.*

GENUS III.

Ariſarum.

ARISARUM eſt plantæ genus ab Aro & Dracunculo diverſum, flore A, cucullato. Tab. 70.

Ariſari ſpecies ſunt

Ariſarum latifolium, majus C. B. Pin. 196. *Ariſarum latifolium, alterum Cluſ. Hiſt. lxxiij.*

Ariſarum latifolium, alterum C. B. Pin. 196. *Ariſarum latifolium quibuſdam J. B. 2. 786. Ariſarum latifolium 1. Cluſ. Hiſt. lxxiij.*

Ariſarum flore in tenuem caudam abeunte. *Ariſarum minus, proboſcideum Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. 61. Tab. 50.*

Ariſarum triphyllum, Americanum, amplioribus foliis. *Dracunculus ſive Serpentaria triphylla, Braſiliana A. R. Par. 81.*

Ariſarum triphyllum, minus, bene atro-rubente Baniſt. *Arum triphyllum, minus, bene atro-rubente, Virginianum Pluk. Phytog. Tab. 77. fig. 5.*

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, in linguam deſinente.

GENUS I.

Ariſtolochia. *Ariſtoloche.*

Tab. 71. ARISTOLOCHIA eſt plantæ genus, flore A C, monopetalo, anomalo, tubulato & lingulato B D, plerumque adunco, cujus calyx E F, deinde abit in fructum G, membranaceum, ut plurimùm globoſum, ovatum vel cylindraceum, in loculementa ſex H, diviſum, ſeminibus fœtum I K, compreſſis & ſibi viciſſim incumbentibus.

Ariſtolochiæ ſpecies ſunt

Ariſtolochia rotunda, flore ex purpurâ nigro C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia rotunda J.* B. 3. 559. *Dod. Pempt.* 324. *Ariſtoloche ronde.*

Ariſtolochia rotunda, flore ex albo purpuraſcente C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia rotunda, altera Cluſii J.* B. 3. 559. *Cluſ. Hiſt. lxx. Bocc. Rarior. Plant.* 5.

Ariſtolochia longa, vera C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia longa J.* B. 3. 560. *Dod. Pempt.* 324.

Ariſtolochia longa, Hiſpanica C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia longa, altera Cluſii J.* B. 3. 560. *Cluſ. Hiſt. lxxj.*

Ariſtolochia Clematitis, recta C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia Clematitis, vulgaris J.* B. 3. 560. *Ariſtolochia Sarracenica Dod. Pempt.* 326.

Ariſtolochia Clematitis, ſerpens C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia Clematitis, non vulgaris J.* B. 3. 561. *Ariſtolochia Clematitis, Bœtica Cluſ. Hiſt. lxxj.*

Ariſtolochia Piſtolochia dicta C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia polyrrhizos J. B.* 3. 561. *Piſtolochia Dod. Pempt.* 325.

Ariſtolochia Piſtolochia, minima, incana. *Piſtolochia minima, incana Bocc. Muſ. Part.* 2. 109. *Tab.* 88.

Ariſtolochia Piſtolochia, altera J. B. 3. 563. *Piſtolochia Cretica* C. B. *Pin.* 307. *Piſtolochia altera, ſempervirens Cluſ. Hiſt. App.* 1. *cclx.*

Ariſtolochia polyrrhizos, auriculatis foliis, Virginiana Pluk. Phytog. Tab. 78. fig. 1.

Ariſtolochia Piſtolochia ſeu Serpentaria Virginiana, caule nodoſo Baniſter, Pluk. Phytog. Tab. 148. fig. 5.

Ariſtolochia Orientalis, foliis lanceolatis. *Ariſtolochia Maurorum C.* B. *Pin.* 307. *Ariſtolochiis ſimilis, Rhaſut & Rumigi Maurorum J.* B. 3. 563. *Maurorum Rhaſut & Rumigi Lugd. App.* 29.

Ariſtolochia Clematitis 2. fronde perpetuâ, odora V. Luſit.

Ariſtolochia Clematitis, indica, flore albicante. *Careloe-Vegon. H. Mal. Part.* 8. 49.

Ariſtolochia longa, ſcandens, foliis Ferri equini effigie Plum. 91. fig. cvj.

Ariſtolochia Americana, ſcandens, foliis oblongis, radice repente Plum.

Ariſtolochia Americana, flore è viridi flaveſcente, radice repente Plum.

Ariſtolochia Americana, folio cordiformi, flore longiſſimo, atro-purpureo, radice repente Plum.

Ariſtolochia Americana, folio Hederaceo trifido, maximo flore, radice repente Plum.

Ariſtolochia Americana, Aſari folio, umbilicato, flore longiſſimo, radice repente Plum.

Ariſtolochia dicitur à vocibus Græcis ἄριστος, *optimus*, & τοκεία, quæ ſignificat ea quæ partum ſequuntur: eò quòd puerperis opituletur, ut ait Dioſcorides. *Lib. 3. cap. 4.*

GENUS II.

Rapuntium.

RAPUNTIUM eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, tubulato vel ſulcato D, in plurimas partes linguiformes C, digitatim diviſo, vaginâ munito E, quæ piſtillum F, excipit; calyx autem G, deinde abit in fructum H, in terna loculamenta I, diviſum, ſeminibus L, fœtum ut plurimùm exiguis, placentæ K, tripartitæ affixis. *Tab. 57.*

Rapuntii ſpecies ſunt

Rapuntium maximum, coccineo ſpicato flore Col. in Rech. 880. *Rapuntium galeatum, Virginianum ſeu Americanum, coccineo flore majore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 466. Cardinale couleur de feu.*

Rapuntium Americanum, coccineo flore, lineis albis eleganter picto. *Rapunculus galeatus, Americanus, coccineo flore, lineis albis eleganter ſtriato Pluk. Almag. Bot. Cardinale panachée.*

Rapuntium Americanum, flore dilutè cæruleo A. R. Par. 105. *Rapunculus galeatus, Virginianus, flore violaceo, majore Mor. Hiſt. Oxon. Par. 2. 466. Cardinale bleuë.*

Rapuntium Americanum, floribus albis. *Rapunculus galeatus, Virginianus, floribus immaculati candoris Hort. Oxon. Cardinale blanche.*

Rapuntium Americanum, Virgæ aureæ foliis, parvo flore ſubcæruleo.

Rapuntium Americanum, altiſſimum, foliis Cirſii, flore vireſcente Plum.

Rapuntium Americanum, foliis Cirſii lucidis, flore multiplici, coccineo, conglobato Plum.

Rapuntium Americanum, Trachelii folio, flore purpuraſcente Plum.

Rapuntium urens, Solonienſe Mor. H. R. Bleſ. *Bocc. Rarior. Plant. 20. Rapunculus galeatus, Bleſenſis ſeu Solonienſis, flore violaceo, minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 467.*

Rapuntium urens, flore purpureo-cæruleo.

Rapuntium urens, flore albo.

Rapuntium Africanum, minus, anguſtifolium, flore violaceo. *Campanula*

minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, caulibus procumbentibus H. L. Bat.

Rapuntium Æthiopicum, violaceo galeato flore, foliis Pinaſtri Breyn. Cent. 1. 173.

Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis Coronopi Breyn. Cent. 1. 174.

Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis dentatis Breyn. Cent. 1. 175.

Rapuntium Canadenſe, pumilum, Linariæ folio Sarrac.

Rapuntium differt à Campanula & Rapunculo, floris formâ.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, utrimque patente.

GENUS I.

Bignonia.

Tab. 72. BIGNONIA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, tubulato, utrimque patente & quaſi bilabiato: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E, ſepto intermedio G, in duo loculamenta diviſam F, ſeminibus fœtam H, ut plurimùm compreſſis, utrimque alatis I K.

Bignoniæ ſpecies ſunt

Bignonia Americana, Fraxini folio, flore amplo, phœniceo. *Gelſeminum Hederaceum, Indicum Corn.* 102. *Jaſmin de Virginie.*

Bignonia Americana, arbor, flore luteo, Fraxini folio Plum. *Bignonia Americana, lutea, Fraxini folio, ſiliquis anguſtioribus Sur.*

Bignonia Americana, capreolis donata, ſiliquâ breviori. *Clematis tetraphyllos, Americana, Digitalis flore H. R. Par. Clematis Americana, ſiliquoſa, tetraphyllos A. R. Par.* 71. *Clematide tetraphylla, Americana Zan. Iſt.* 74.

Bignonia Americana, capreolis aduncis donata, ſiliquâ longiſſima. *Clematis quadrifolia, flore Digitalis luteo, claviculis aduncis Plum.* 80. *fig. xciv.*

Bignonia Americana, bifolia, ſcandens, ſiliquis latis & longioribus, ſemine lato Plum. *Bignonia Americana, ſiliquis longioribus, fuſcis, ſemine ſpadiceo, magno Sur.*

Bignonia Americana, bifolia, ſcandens, flore violaceo, odoro, fructu ovato, duro Plum.

Bignonia Americana, bifolia, ſcandens, flore è luteo purpuraſcente, inodoro, fructu ovato, duro Plum.

Bignonia Americana, arboreſcens, Buxi folio tenuiore Plum.

Bignonia arboreſcens, folio ſingulari, undulato, ſiliquis longiſſimis & anguſtiſſimis Plum.

Bignonia arbor Indica, foliis cordiformibus. *Palega-Pajanelli H. Mal. Part.* 1. 77.

Bignonia arbor Indica, foliis oblongis. *Pajanelli H. Mal. Part.* 1. 79.

Bignonia Americana, arboreſcens, pentaphylla, flore roſeo, major, ſiliquis planis Plum.

Bignonia Americana, arboreſcens pentaphylla, flore roſeo, minor ſiliquis angulatis Plum.

Bignoniam appellavi, ut Illuſtriſſimo Abbati Bignonio ſingularem qua ipſum ſemper colui obſervantiam, teſtificarer.

GENUS II.

Digitalis. *Digitale.*

DIGITALIS eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, tubulato utrimque patente, & quaſi bilabiato EFGH: ex cujus calyce K, ſurgit piſtillum I, poſticæ floris parti CD, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum LO, ſeu teſtam è rotundo acuminatam, bifariam dehiſcentem NO, in duo loculamenta diviſam MP, & ſeminibus fœtam Q, ut plurimùm exiguis. *Tab.* 73.

Digitalis ſpecies ſunt

Digitalis purpurea J. B. 2. 812. *Dod. Pempt.* 169. *Digitalis purpurea, folio aſpero C. B. Pin.* 243.

Digitalis vulgaris, flore carneo H. Edinb. *Digitalis flore incarnato C. B. Pin.* 243.

Digitalis flore magno, candido J. B. 2. 803. *Digitalis alba, folio aſpero C. B. Pin.* 244. *Digitalis* 2. *Dod. Pempt.* 169.

Digitalis Hiſpanica, purpurea, minor. *Digitalis Verbaſci folio, purpurea, minor, perennis, Hiſpanica Barr. Icon. Digitalis anguſto Verbaſci folio, montana Bocc. Muſ. Part.* 2. 108. *Digitalis Verbacifolia Ejuſd. Tab.* 85.

Digitalis Orientalis Seſamum dicta. *Seſamum J. B.* 2. 896. *Dod. Pempt.* 532. *Jugeoline.*

Digitalis Orientalis, altera, ſemine obſcuro. *Seſamum alterum, foliis trifidis, Orientale, ſemine obſcuro Pluk. Phytog. Tab.* 109. *fig.* 4.

Digitalis Orientalis, trifida, flore niveo. *Seſanum Orientale, trifidum, flore niveo Hort. Compt.*

Digitalis minima, Gratiola dicta Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 579. *Gratiola Centauroides C. B. Pin.* 279. *Gratiola J. B.* 3. 474. *Dod. Pempt.* 362.

Digitalis Linifolia, Luſitanica, paluſtris. *Gratiola alia Luſitanica V. Luſit.*

Digitalis lutea, magno flore C. B. Pin. 244. *Digitalis lutea, flore majore, folio latiore J. B.* 2. 813. *Digitalis lutea Tabern. Icon.* 567.

Digitalis major, lutea vel pallida, parvo flore C. B. Pin. 244. *Digitalis flore minore, ſubluteo, anguſtiore folio J. B.* 2. 814.

Digitalis minor, luteo, parvo flore C. B. Pin. 144. *Digitalis anguſtifolia, luteo, parvo flore C. B. Prod.* 115.

Digitalis anguſtifolia, lutea C. B. Pin. 244. *Digitalis lutea, parva Lob. Icon.* 573.

Digitalis latifolia, flore ferrugineo H. R. Par. *Digitalis maxima, ferruginea Park. Par.* 381.

Digitalis latifolia, flore ferrugineo, minore H. R. Par.

Digitalis media, flore luteo, rubente Park. Par. 381.

Digitalis anguſtifolia, flore ferrugineo C. B. Pin. 244. *Digitalis ferruginea folio anguſtiore J. B.* 2. 813. *Digitalis ferruginea Lob. Icon.* 573.

Digitalis anguſtifolia, flore purpuraſcente.

Digitalis Hiſpanica, anguſtifolia, flore flaveſcente.

Digitalis Hiſpanica, anguſtifolia, flore nigricante. *Digitalis anguſtifolia, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part.* 2. 136. *Tab.* 98.

Digitalis à ſimilitudine floris cum Digitali, quo mulieres inter conſuendum digitos munire ſolent.

GENUS III.

Scrophularia. *Scrofulaire.*

Tab. 74. SCROPHULARIA eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, utrimque patente plerumque globoſo, in duo veluti labia ſecto, quorum ſuperiori ſubſunt duo foliola D: ex calyce autem G, ſurgit piſtillum F, poſticæ floris parti E, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam H, è rotundo acuminatam, bifariam dehiſcentem K L M, ſepto intermedio N, in duo loculamenta diviſam II. ſeminibuſque fœtam ut plurimùm exiguis O, placentæ P, affixis.

Scrophulariæ ſpecies ſunt

Scrophularia nodoſa, fœtida C. B. Pin. 235. *Scrophularia vulgaris & major J. B.* 3. 421. *Scrophularia Dod. Pempt.* 50. *grande Scrofulaire.*

Scrophularia major, hirſuta HR. Par. *Scrophularia foliis & caule hirſutis Mor. H. R. Bleſ.*

Scrophularia major, caulibus, foliis & floribus viridibus Raii Synopſ. 161.

Scrophularia aquatica, major C. B. Pin. 235. *Scrophularia maxima, radice fibroſa J. B.* 3. 421. *Betonica aquatilis Dod. Pempt.* 50. *Herbe du Siege.*

Scrophularia paluſtris, non fœtida ſeu aquatica, minor C. B. Pin. 235. *Scrophularia fœmina Cam. Epit.* 867.

Scrophularia flore luteo C. B. Pin. 236. *Prodr.* 112. *Scrophularia lutea, magna amplis foliis J. B.* 3. 422.

Scrophularia folio Urticæ C. B. Pin. 246. *Scrophularia flore rubro Camerarii J. B.* 3. 422. *Scrophularia peregrina Cam. Hort. Tab. xliij.*

Scrophularia Meliſſæ folio. *Scrophularia Scorodoniæ folio Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 482.

Scrophularia Betonicæ folio. *Scrophularia Scordianæ folio V. Luſit.*

Scrophularia peregrina, fruteſcens, foliis Teucrii craſiuſculis Breyn. Cent. 1.

Scrophularia Hiſpanica, Sambuci folio glabro. *Scrophularia Sambuci folio Park. Theat.* 611. *Sideritis Sambuci folio P. Alp. Exot.* 203.

Scrophularia maxima, Luſitanica, Sambuci folio lanuginoſo.
Scrophularia ſubrotundo, craſſo & nigrigante folio, flore luteo pallido, capſulâ turgidâ Bocc. Muſ. Part. 2. 65. *Scrophularia capſulâ turgidâ Ejuſd. Tab. 65.*
Scrophularia foliis Filicis modo laciniatis vel Ruta canina, latifolia C. B. Pin. 236. *Scrophularia Cretica 1. Cluſ. Hiſt. ccix.*
Scrophularia ſaxatilis, Lucida, Laſerpitii Maſſilienſis foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 166. *Scrophularia Laſerpitii foliis Ejuſd. Tab. 117.*
Scrophularia Ruta canina dicta, vulgaris C. B. Pin. 236. *Scrophularia tertia Dodonæo tenuifolia, Ruta canina quibuſdam vocata J. B. 3. 423. Ruta canina Cluſ. Hiſt. ccix.*
Scrophularia minor, Ruta canina dicta Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 483.
Scrophularia Luſitanica, fruteſcens, Verbenacæ foliis.
Scrophularia à ſcrophulis quas ſanare exiſtimatur nomen invenit. Scrophulariæ ſpecies odore quodam fœtido & ad Sambuci odorem accedente dignoſci ſolent, priuſquam flores & fructus proferant.

GENUS IV.

Pinguicula. *Graſſete.*

PINGUICULA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, utrimque patente, ſed Violæ formam æmulante, veluti bilabiato D A, & in caudam C, deſinente: ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam F F, bifariam dehiſcentem G G, ſeminibus fœtam H, exiguis K, placentæ I, affixis. *Tab. 74.*

Pinguiculæ ſpecies ſunt
Pinguicula Geſneri J. B. 3. 546. *Sanicula montana, flore calcari donato C. B. Pin. 243. Pinguicula Cluſ. Hiſt. 310.*
Pinguicula flore albo, minore, calcari breviſſimo Raii Hiſt. 752.
Pinguicula flore amplo, purpureo, cum calcari longiſſimo Raii Hiſt. 752.
Pinguicula Cornubienſis, flore minore, corneo Raii Hiſt. 752.
Pinguicula ab humore pingui, quo folia aſperguntur, dicta fuit.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato.

GENUS I.

Antirrhinum. *Muſle de Veau.*

ANTIRRHINUM eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato B, & in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A, bifidum eſt, inferius vero D, tripartitum: ex calyce autem F, ſurgit piſtillum E, *Tab. 75.*

poſticæ floris parti C, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum C, ſeu teſtam calvariæ ſuillæ æmulam (H, nempe ſinciput, IK, orbitas, M, os exhibere videntur) ſepto intermedio O, in duo loculamenta N, diviſam & ſeminibus fœtam ut plurimum exiguis P, placentæ QR, affixis.

Antirrhini ſpecies ſunt

Antirrhinum vulgare J. B. 3. 462. *Antirrhinum majus, alterum, folio longiore C. B. Pin.* 211. *Antirrhinum Dod. Pempt.* 182.

Antirrhinum majus, alterum, folio longiore, flore ex candido dilutè purpuraſcente C. B. Pin. 211.

Antirrhinum flore albo, oris rubentibus Eyſt.

Antirrhinum flore albo, oris rubris Eyſt.

Antirrhinum flore albo, oris luteis Eyſt.

Antirrhinum luteo flore C. B. Pin. 211. *Antirrhinum floribus luteis Lob. Icon.* 405.

Antirrhinum latifolium, pallido, amplo flore Bocc. Muſ. Part. 2. 49. Tab. 41.

Antirrhinum anguſtifolium, majus peregrinum, ruberrimo flore H. R. Par.

Antirrhinum Luſitanicum, flore rubro, elegantiſſimo Par. Bat. 18.

Antirrhinum longifolium, majus, Italicum, flore amplo, niveo, lacteſcente H. R. Par.

Antirrhinum Hiſpanicum, villoſum, Origani folio.

Antirrhinum Hiſpanicum, villoſum, Valerianæ rubræ folio.

Antirrhinum Hiſpanicum, altiſſimum, anguſtiſſimo folio. *Antirrhinum majus, anguſtifolium, amplo flore, purpureum, Romanum Barr. Icon.*

Antirrhinum medium, flore albo, patulo V. Luſit. *Antirrhinum minus, albo amplo flore Barr. Icon.*

Antirrhinum arvenſe, majus C. B. Pin. 212. *Antirrhinum anguſtifolium, ſylveſtre J. B.* 3. 464. *Antirrhinum ſylveſtre, Phyteuma Dod. Pempt.* 182.

Antirrhinum arvenſe, majus, flore albo H. R. Par.

Antirrhinum majus, ſaxatile, anguſtiſſimis foliis, flore purpuraſcente, minori Barr. Icon.

Ab eo genere excludi debent *Antirrhinum folio diſſecto C. B. Pin.* 211. *quod Pedicularis ſpecies eſt. Antirrhinum arvenſe, minus C. B. Pin.* 212. *cum ſequenti ad Linariam referendum. Antirrhinum ſaxatile, foliis Serpylli C. B. Pin.* 212.

GENUS II.

Linaria. *Linaire.*

Tab. 76. LINARIA eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, perſonato, poſteriùs in caudam FG, deſinente, anteriùs in duo labia diviſo, quorum ſuperius CD, bifariam vel multifariam, inferius verò AB, trifariam ſecatur: ex calyce autem I, ſurgit piſtillum H, poſticæ floris parti E, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam K, ſubrotundam, ſepto intermedio Q, in duo loculamenta diviſam L, ſeminibuſque fœtam modo compreſſis &

ſis & marginatis M, modò angulatis & ſubrotundis, placentæ PO, affixis.

Loculamenta autem diverſimodè rumpi ſolent N; & ſemina effundere.

Linariæ ſpecies ſunt

Linaria latiſſimo folio Luſitanica H. R. Par. *Antirrhinum triornithophorum V. Luſit. Linaria Americana, maxima, purpureo flore H. L. Bat.*

Linaria latifolia, Dalmatica, magno flore C. B. Pin. 212. *Prodr.* 106. *Linaria maxima, foliis Lauri, Dalmatica J. B.* 3. 458.

Linaria ſicula, latifolia, triphylla Bocc. Rarior. Plant. 44.

Linaria Valentina Cluſ. Hiſt. 351. *Linaria triphylla, minor, lutea C. B. Pin.* 212. *Linaria trifolia J. B.* 3. 458.

Linaria triphylla, cærulea C. B. Pin. 212. *Linaria cærulea, Apula Col. Part.* 1. 78.

Linaria Bellidis folio C. B. Pin. 212. *Linariæ aliquatenus ſimilis, folio Bellidis J. B.* 3. 459. *Linaria odorata Dod. Pempt.* 184.

Linaria Bellidis folio, flore albo.

Linaria Luſitanica, Bellidis folio ampliore & villoſo.

Linaria Hederaceo folio glabro ſeu Cymbalaria vulgaris. *Cymbalaria floſculis purpuraſcentibus J. B.* 3. 685. *Cymbalaria Italica, folio Hederaceo Lob. Icon.* 615.

Linaria Hederaceo folio villoſo ſeu Cymbalaria Alpina. *Cymbalaria Alpina, villoſa Triumph. Syllab.*

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio villoſo. *Elatine folio ſubrotundo C. B. Pin.* 252. *Elatine mas, folio ſubrotundo J. B.* 3. 372. *Veronica fœmina Fuchſii ſive Elatine Dod. Pempt.* 42.

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio aurito & villoſo, flore luteo. *Elatine folio acuminato, in baſi auriculato, flore luteo C. B. Pin.* 253. *Elatine fœmina, folio anguloſo J. B.* 3. 372. *Elatine altera Icon. Dod. Pempt.* 42.

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio auri o & villoſo, flore cæruleo. *Elatine folio acuminato, flore cæruleo C. B. Pin.* 253.

Linaria Valentina, ſaxatilis & perennis, villoſa, flore luteo.

Linaria pumila, vulgatior, arvenſis. *Antirrhinum arvenſe, minus C. B. Pin.* 212. *Antirrhinum minimum J. B.* 3. 465. *Antirrhinum alterum, minimum repens Lob. Icon.* 406.

Linaria ſaxatilis, Serpylli folio. *Antirrhinum ſaxatile, folio Serpylli C. B. Prodr.* 106. *Bot. Monſp.*

Linaria ſaxatilis, Alſines folio villoſo.

Linaria ſaxatilis, Polygoni folio villoſo.

Linaria Hiſpanica, Nummulariæ folio villoſo. *Antirrhinum ſaxatile, minus, Origani folio viſcoſo & villoſo, flore albo, amplo Barr. Icon.*

Linaria Hiſpanica, triphylla & latifolia, villoſa.

Linaria Luſitanica, maritima, Polygalæ folio.

Linaria minima, hirſuto folio acuminato, in baſi auriculato, flore luteo, minimo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 503.

Linaria puſilla, procumbens, latifolia, flore pallido, rictu aureo Raii Hiſt. 755.

Linaria latifolia, triphylla, flore purpureo, magno, rictu aureo.

Linaria annua, purpuro-violacea, calcaribus longis, foliis imis rotundioribus Bot. Monſp. *An Linaria cærulea, calcaribus longis J. B.* 3. 461.

Linaria pumila, Luſitanica, floribus palato carentibus.

Linaria vulgaris, lutea, flore majore C. B. Pin. 212. *Linaria lutea, vulgaris J. B.* 3. 456. *Linaria prima Dod. Pempt.* 183. *Linaire commune ou Lin ſauvage.*

Linaria vulgaris, flore majore, albo C. B. Pin. 213.

Linaria, vulgaris, lutea, flore minore C. B. Pin. 213.

Linaria flore pallido, rictu aureo C. B. Pin. 213. *Linaria Pannonica, flore luteo, minore quam in vulgari J. B.* 3. 458. *Linaria Pannonica* 1. *Cluſ. Hiſt.* 322.

Linaria flore pallido, rictu aureo, elatior.

Linaria flore pallido, rictu purpureo C. B. Pin. 213. *Linaria flore albicante Eyſt.*

Linaria erecta, flore majore, odoro, obſoletè cæruleo, rictu flaveſcente H. R. Par.

Linaria minor, repens & inodora H. R. Par.

Linaria purpurea, major, odorata C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea, magna J. B.* 3. 360. *Linaria altera, purpurea Dod. Pemp.* 183.

Linaria alba, major, odorata C. B. Pin. 213.

Linaria purpurea, major, odorata, foliis minus anguſtis C. B. Pin. 213.

Linaria capillaceo, folio odora C. B. Pin. 213. *Linaria odorata, Monſpeſſulana J. B.* 3. 459. *Linaria Caryophyllata Cam. Hort.* 90.

Linaria foliis anguſtis, ex viridi caneſcentibus C. B. Pin. 213. *Linaria Hiſpanica, iij Cluſ. Hiſt.* 320.

Linaria tenuifolia, æruginei coloris C. B. Pin. 212. *Linaria Hiſpanica ij Cluſ. Hiſt.* 320.

Linaria lutea, montana, Geniſtæ tinctoriæ folio C. B. Pin. 213.

Linaria lutea, flore minimo C. B. Pin. 213.

Linaria Americana, parvo flore, luteo C. B. Pin. 212. *Linaria Americana C. B. Prodr.* 106.

Linaria arvenſis, cærulea C. B. Pin. 213. *Linaria arvenſis, cærulea, erecta C. B. Prodr.* 107. *Linaria odorata, Monſpeſſulana, minor, cærulea J. B.* 3. 461.

Linaria arvenſis, violacea C. B. Pin. 213.

Linaria quadrifolia, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria tetraphylla, lutea, minor Col. Part.* 1. 299.

Linaria pumila, ſupina, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, ſerpens J. B.* 3. 457. *Linaria Hiſpanica v Cluſ. Hiſt.* 321.

Linaria pumila, foliis carnoſis, floſculis minimis, flavis C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, annua J. B.* 3. 457. *Linaria* 2. *Moravica* 1. *Cluſ. Hiſt.* 321.

Linaria foliis carnoſis, cinereis C. B. Pin. 213. *Linaria Hiſpanica iv. Cluſ. Hiſt.* 321.

Linaria cærulea, repens C. B. Pin. 213. *Linaria parva, purpurea, foliis ſine*

ordine diſpoſitis J. B. 3. 460. *Linaria iv. Moravica ij Cluſ. Hiſt.* 322.
Linaria repens, flore candidiſſimo Pluk. Almag. Bot.
Linaria quadrifolia, ſupina C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea, parva J. B.* 3. 480. *Linaria tertia, Styriaca Cluſ. Hiſt.* 322.
Linaria Sicula, multicaulis, Molluginis folio Bocc. Rarior. Plant. 38.
Linaria annua, anguſtifolia, flore majore, luteo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 499.
Linaria maritima, minima, viſcoſa, foliis hirſutis, floribus luteis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 499.
Linaria Hiſpanica, tenuifolia, villoſa & viſcoſa.
Linaria ſaxatilis, Thymi folio.
Linaria annua, anguſtifolia, floſculis albis, longius caudatis Triumph. 87. *An Linaria alba vel albicans, inodora J. B.* 3. 459. *Oſyris alba Lob. Icon.* 408?
Ab eo genere excludendæ ſunt *Oſyris fruteſcens, baccifera C. B. Pin.* 212. *quæ ad Caſiam pertinet. Linaria folioſo capitulo luteo, majore C. B. Pin.* 212. *quæ Conyzæ ſpecies. Linaria folioſo capitulo luteo, minor C. B. Pin.* 213. *Conyzæ ſpecies. Linariæ aureæ affinis C. B. Pin.* 213. *Linaria montana, floſculis albicantibus C. B. Pin.* 213. *ad Alchimillam revocanda.*
Linariam à Lini foliorum ſimilitudine appellarunt.

GENUS III.

Aſarina.

ASARINA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato, Antirrhini floris æmulo: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E, ſubrotundam, ſepto intermedio G, in duo loculamenta diviſam K, & ſeminibus fœtam H, placentæ affixis. Loculamenta autem variè rumpi ſolent F, ut Linariæ fructus. Quare Aſarina definiri poteſt plantæ genus Antirrhini flore & Linariæ fructu. *Tab.* 76.

Aſarinæ ſpeciem unicam novi.
Aſarina Lobelii Lugd. 915. *Hedera ſaxatilis, magno flore C. B. Pin.* 306. *Aſarina Lobelii, flore Hederæ terreſtris J. B.* 3. *App.* 856. *Aſarina ſive ſaxatilis Hederula Lob. Icon.* 601.
Aſarina dicitur quaſi planta ad Aſarum accedens, propter foliorum formam.

GENUS IV.

Pedicularis. *Pediculaire.*

PEDICULARIS eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius AB, galeatum eſt, inferius verò C, plerumque tripartitum. Ex calyce autem DF, ſurgit piſtillum EG, poſticæ floris parti X, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum HM, bifariam dehiſcentem IN, in duo loculamenta diviſum KO, *Tab.* 77.

ſeminibuſque fætum oblongis L, vel compreſſis & marginatis P.

Pedicularis ſpecies ſunt

Pedicularis pratenſis, lutea vel Criſta galli C. B. Pin. 163. *Criſta galli fœmina J. B.* 3. 436. *Criſta galli Dod. Pempt.* 556.

Pedicularis pratenſis, lutea, erectior, calyce floris hirſuto. *Criſta galli mas J. B.* 3. 436. *Pedicularis lutea Tabern. Icon.* 791.

Pedicularis Alpina, floribus ſpicatis, pallidis. *Criſta galli montana, floribus pallidis in ſpicam congeſtis Raii Hiſt.* 770.

Pedicularis lutea, viſcoſa, ſerrata, pratenſis *Euphraſia lutea, viſcata, ſerrata, pratenſis Mor. H. R. Bleſ.*

Pedicularis Hiſpanica, umbellata. *Criſta galli umbellata C. B. Prodr.* 85.

Pedicularis anguſtifolia, montana. *Criſta galli anguſtifolia, montana C. B. Prodr.* 86.

Pedicularis verſicolor, ſpicata. *Alectorolophos Italica, verſicolor ſpicata Barr. Icon.*

Pedicularis maritima, folio oblongo, ſerrato *Trixago apula, unicaulis* τετραχήν *Col. Part.* 1. 199. *Chamædrys unicaulis, ſpicata C. B. Pin.* 148. *Antirrhinum album, ſerrato folio J. B.* 3. 437. *Antirrhinum folio diſſecto C. B. Pin.* 211.

Pedicularis annua, Alpina, lutea, anguſtifolia.

Pedicularis purpurea, annua, minima, verna. *Euphraſia purpurea, minor C. B. Prodr.* 111. *Bot. Monſp. Euphraſia pratenſis, Italica, latifolia C. B. Pin.* 234. *Euphraſia non ſcripta ſive media Col. Part.* 1. 202.

Pedicularis alba, annua, minima, verna. *Euphraſia pratenſis, Italica, latifolia, flore candido C. B. Pin.* 234.

Pedicularis Anglica, foliis brevibus, obtuſis. *Euphraſia rubra Weſt-Morlandica, foliis brevibus, obtuſis Raii Synopſ.* 162.

Pedicularis alpina, Teucrii folio, atrorubente comâ. *Clinopodium Alpinum, hirſutum C. B. Pin.* 225. *Chamædri vulgari falſæ aliquatenus affinis, Alpina & Clinopodium Alpinum Ponæ J. B.* 3. 289. *Clinopodium Alpinum Pon. Bald. Ital.* 95.

Pedicularis Pyrenaica, Veronicæ folio.

Pedicularis Luſitanica, altiſſima, Chamædrifolia.

Pedicularis ſerotina, purpuraſcente flore. *Euphraſia pratenſis, rubra C. B. Pin.* 234. *Euphraſia parva, purpurea J. B.* 3. 433. *Euphraſia altera Dod. Pempt.* 55.

Pedicularis ſerotina, lutea. *Euphraſia pratenſis, lutea C. B. Pin.* 234. *Coris Monſpeſſulana, lutea J. B.* 3. 433. *Euphraſia ſylveſtris, major, lutea, anguſtifolia Col. Part.* 1. 203.

Pedicularis foliis Lini anguſtioribus. *Euphraſia foliis Lini, anguſtioribus C. B. Pin.* 234. *Euphraſia Linifolia Col. Part.* 2. 69.

Pedicularis Luſitanica, pratenſis, gramineo folio. *Euphraſia ſcoparia, flore luteo V. Luſit.*

Pedicularis Hiſpanica, paluſtris Kali folio.

Pedicularis Alpina, lutea C. B. Pin. 163. *Pedicularis Alpina, flore luteo, radice nigra J. B.* 3. 439. *Filipendula Alpina Lugd.* 1138.

Pedicularis Alpina, Filicis folio, major C. B. Pin. 163. *Pedicularis major Dalechampii J. B.* 3. 438. *Pedicularis major, Alpina Lugd.* 1138.

Pedicularis Alpina, Filicis folio, minor C. B. Pin. 163. *Alectorolophos iij. Cluſ. Hiſt. ccx. Alectorolophus Alpinus, minor Cluſ. Pan.* 707.

Pedicularis Alpina, folio Ceterac C. P. Pin. 163. *Herba foliis Aſpleno perſimilis Geſn. Fract.* 65.

Pedicularis Alpina, Aſphodeli radice, purpuraſcente flore. *Filipendula montana, flore Pedicularia C. B. Pin.* 163. *Pedicularis bulboſa J. B.* 3. 438 *Alectorolophos Alpina Cluſ. Hiſt. ccx.*

Pedicularis Alpina, altera, Aſphodeli radice. *Filipendula montana, altera C. B. Pin.* 163. *Alectorolophos Alpina ij. Cluſ. Hiſt. ccx.*

Pedicularis pratenſis, purpurea C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibuſdam Criſta galli, flore rubro J. B.* 3. 437. *Fiſtularia Dod. Pempt.* 556.

Pedicularis pratenſis, ſtoribus candidis C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibuſdam Criſta galli flore albo J. B.* 3. 437.

Pedicularis paluſtris, rubra, elatior Raii Hiſt. 770.

Pedicularis paluſtris, alba, elatior Raii Synopſ. 162.

[a] Dodonæus Pedicularem dictam exiſtimat, quòd pecori ac jumentis quæ eâ paſcuntur, pediculorum copiam gignat: [b] Lobelius, quòd pediculos enecet: [c] Raius verò, quòd ejus folia rugas habeant pediculis ſimiles.

a *Pempt.* 556.
b *Adv.* 228.
c *Hiſt.* 769.

GENUS V.

Melampyrum.

MELAMPYRUM eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius C; galeatum eſt, inferius D, plerumque integrum. Ex calyce autem F, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam G, ſubrotundam, bifariam dehiſcentem H H, ſepto intermedio L, in duo loculamenta diviſam K, ſeminibuſque fœtam I, granorum Tritici æmulis. *Tab.* 78.

Melampyri ſpecies ſunt

Melampyrum purpuraſcente comâ C. B. Pin. 234. *Melampyrum multis ſive Triticum Vaccinum J. B.* 3. 439. *Triticum Vaccinum Dod. Pempt.* 541.

Melampyrum luteum, latifolium C. B. Pin. 234. *Melampyrum ſylvaticum, flore luteo ſive Satureia lutea, ſylveſtris J. B.* 3. 441. *Milium ſylvaticum* 1. *Alſine ſylvatica & Milium ſylvaticum, ij. Tabern. Icon.* 242.

Melampyrum criſtatum, flore albo & purpureo J. B. 3. 440.

Ab genere excludendum eſt *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin.* 234. quod Ranunculi ſpecies exiſtimatur.

Melampyrum dicitur à vocibus Græcis πυρὸς *Triticum*, & μέλας *niger*, propter ſeminis formam & colorem.

GENUS VI.

Euphraſia. *Eufraiſe.*

Tab. 78. EUPHRASIA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius ſurrectum & multifariam ſectum, inferius vero C, in tres partes dividitur, quæ ſingulæ quoque bifidæ ſunt. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam oblongam FG, in duo loculamenta diviſam H, ſeminibuſque fœtam exiguis I.

Euphraſiæ ſpecies ſunt

Euphraſia officinarum C.B.Pin. 233. *Euphraſia J.B.* 3. 432. *Dod. Pempt.* 54. *Eufraiſe.*

Euphraſia ramoſa, pratenſis, flore albo Eyſt.

Euphraſia minus ramoſa, flore ex cæruleo purpuraſcente Eyſt.

Euphraſia Alpina, parva luteis floribus C.B. Pin. 233. *Euphraſia minima, lutea Bocc. Muſ. Part.* 2. *Tab.* 60.

Euphraſia tenuiſſimè diſſecto folio, anguloſo Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 60.

Euphraſiæ ſpecies floribus & fructu carentes dignoſci ſolent foliis venoſis & inciſis: à Melampyro & Pediculari differt Euphraſia floris formâ.

GENUS VII.

Polygala.

Tab. 79. POLYGALA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perſonato poſteriùs non perforato B, anteriùs in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A, bifidum eſt, inferius verò C, pulchrè fimbriatum. Ex floris ima parte ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, compreſſum, bifariam dehiſcentem F, in duo loculamenta diviſum G, & ſeminibus fœtum oblongis H, fructus autem involvi ſolet calyce ipſo floris I, ex quinque foliis conſtante; tribus nempe exiguis, & duobus amplioribus KL, quæ deinde fructum complectuntur alarum inſtar M.

Polygalæ ſpecies ſunt

Polygala major C.B.Pin. 215. *Polygala vulgaris, major J.B.* 3. 387. *Polygala major, cærulea Tabern. Icon.* 829.

Polygala major, alba Tabern. Icon. 829.

Polygala major purpurea Tabern. Icon. 830.

Polygala vulgaris C. B. Pin. 215. *Polygalon multis J.B.* 3. 386. *Polygala cærulea Tabern. Icon.* 831.

Polygala alba Tabern. Icon. 831.

Polygala purpurea Tabern. Icon. 831.

Polygala acutioribus foliis, Monſpeliaca C.B. Pin. 215. *Onobrichis tertia, purpurea Dalechampii Lugd.* 491.

Polygala acutioribus foliis, Monſpeliaca, floribus cæruleis H.R. Monſp.

Polygala annua, erecta, anguſtifolia, floribus coloris obſoleti, carneis lineis, virgatis Bot. Monſp. *Polygala vulgaris, coloris obſoleti, foliis anguſtiſſimis J. B.* 3. 388.

Polygala foliis lanceolatis, brevibus Bocc. Muſ. Part. 2. 141. *Polygala brevi, lanceolato folio Ejuſd. Tab.* 99.

Polygala montana, minima, Myrtifolia. *Chamæmyrſine quorundam Dalechampii Lugd.* 1175.

Polygala Luſitanica, fruteſcens, magno flore, foliis minimis.

Polygala Africana, fruteſcens, anguſtifolia, major Oldenl. *Polygala fruteſcens Capitis Bonæ Spei Breyn. Cent.* 1. 107.

Polygala Africana, fruteſcens, anguſtiſſimo folio minor Oldenl.

Polygala Africana, Lini folio, magno flore Oldenl.

Polygala Africana, fruteſcens, Buxi folio, maximo flore Oldenl.

Polygala fruticoſa, Buxi folio, flore flaveſcente. *Chamæbuxus flore Coluteæ flaveſcente C. B. Pin.* 471. *Anonymos flore Coluteæ Cluſ. Hiſt.* 105.

Polygala fruticoſa, Buxi folio, flore ex purpurea rubente. *Chamæbuxus flore Coluteæ ex purpurea rubeſcente C. B. Pin.* 471. *Prioris varietas.*

Polygala à vocibus Græcis πολὺ, *multùm*, & γάλα, *lac*, quaſi diceretur planta lactis copiam afferens.

GENUS VIII.

Adhatoda.

ADHATODA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A, vel aduncum vel ſurſum ad poſteriora revolutum, inferius verò C, tripartitum. Ex floris calyce D, ſurgit piſtillum E, floris parti poſteriori B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, clavæ æmulum, ſepto intermedio H, in duo loculamenta G, diviſum, bifariam dehiſcentem, ſeminibuſque fœtum ut plurimum compreſſis, & quaſi cordiformibus I. *Tab.* 79.

Adhatodæ ſpecies ſunt

Adhatoda Zeylanenſium H. L. Bat.

Adhatoda flore minori. *Bem-curini H. Mal. Part.* 2. 33.

Adhatoda floris labio ſuperiori anguſtiſſimo & ad poſteriora reclinato. *Carim-curini H. Mal. Part.* 2. 31.

Adhotada herbacea, Circææ foliis, parvo fructu.

GENUS IX.

Orobanche.

OROBANCHE eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A, galeatum eſt, inferius vero B, tripartitum. Ex ima parte floris ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, unicapſularem, in duas veluti *Tab.* 88.

carinas dehiſcentem E, ſeminibuſque fœtum F, ut plurimùm minutiſſimis.

Orobanches ſpecies ſunt

Orobanche major, Caryophyllum olens C. B. Pin. 87. *Orobanche flore majore J. B.* 2. 780. *Limodoron ſive Orobanche Dod. Pempt.* 552.

Orobanche major, fœtidiſſima, ſylvæ Bononienſis.

Orobanche Luſitanica, flore atropurpureo.

Orobanche flore minore J. B. 2. 781.

Orobanche ſubcæruleo flore ſive ij Cluſ. Hiſt. 271.

Orobanche ramoſa, floribus purpuraſcentibus C. B. Pin. 88. *Orobanche minor, purpureis floribus ſive ramoſa J. B.* 2. 781. *Orobanche iij.* πολύκλαδος *Cluſ. Hiſt.* 271.

Orobanche ramoſa, floribus cæruleis C. B. Pin. 88.

Orobanche ramoſa, floribus ſubalbidis C. B. Pin. 88.

Orobanche, quaſi Orobi angina à vocibus Græcis Ὄροβος ἄγχω, quod Orobum & Viciam cæteraque legumina inter quæ naſcitur, ſtrangulare exiſtimetur.

SECTIO V.

De Herbis, flore monopetalo, anomalo, in annulum deſinente.

GENUS I.

Acanthus. *Acante.*

Tab. 80. & 81. ACANTHUS eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, cujus anterior pars A, trifariam dividitur, poſterior verò B, in annulum deſinit, ſtaminibus C, labii ſuperioris locum occupantibus, apiceſque D, ſcoparum æmulos ſuſtinentibus. Ex calyce autem K, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum FG, glandiformem, calyce obvolutum, ſepto intermedio L, in duo loculamenta diviſum HI, & ſeminibus fœtum M, ut plurimùm gibbis.

Acanthi ſpecies ſunt

Acanthus ſativus vel mollis Vergilii C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus ſive Branca Urſina J. B.* 3. 75. *Acanthus ſativus Dod. Pempt.* 719. *Acante.*

Acanthus aculeatus C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus ſive Branca Urſina ſpinoſa J. B.* 3. 75. *Acanthus ſylveſtris Dod. Pempt.* 719.

Acanthus rarioribus & brevioribus aculeis munitus. *Acanthus ſylveſtris, mitioribus ſpinis Pluk. Almag. Bot.*

Acanthi ſpecies floribus carentes foliorum formâ dignoſcuntur. Hæc autem adeo venuſta ut columnarum capitulis inſculpi ſoleat. Conſulatur Vitruvius lib. 4. cap. 1.

CLASSIS

CLASSIS IV.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, labiato.

FLOS LABIATUS dicitur flos monopetalos, qui infernè tenuatur in fiſtulam, ſupernè verò in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium eſt 1° ut calycem habeat unifolium, plerumque tubulatum, vel cucullum papyraceum referentem. 2° Ut piſtillum ejus, cui quatuor embryones adhæreſcunt, abeat in fructum ex quatuor ſeminibus conſtantem, in ipſo calyce tanquam in capſula propria matureſcentibus, quâ notâ diſtinguitur à flore Perſonato, cujus piſtillum abit in capſulam à calyce longè diviſam. Differt præterea flos labiatus à flore rotato vel infundibuliformi cui ſuccedunt quatuor ſemina (quales ſunt flores Echii, Bugloſſi, Symphyti) quòd floris Labiati labia rictum habeant, hoc eſt faciem larvæ ſeu ludicræ cujuſdam perſonæ vel roſtri animalium æmulam.

SECTIO I.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius galeatum eſt vel falcatum.

GENUS I.

Phlomis.

PHLOMIS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, quod galeatum eſt, inferiori H, totum incumbit, tripartito & nonnihil extuberanti: ex calyce autem C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, oblonga, in capſula G, ſeu tubo pentagono, qui calyx floris fuit, recondita. *Tab.* 82.

Phlomidis ſpecies ſunt

Phlomis fruticoſa, Salviæ folio latiore & rotundiore. *Verbaſcum latis Salviæ foliis C. B. Pin. Verbaſcum iv. ſive ſylveſtre Matth.* 1146.

Phlomis fruticoſa, Salviæ folio longiore & anguſtiore. *Verbaſcum* 4. *Maſthioli Lob. Icon.* 560.

Phlomis fruticoſa, flore purpureo, foliis rotundioribus. *Salvia fruticoſa*

Ciſti folio, haud incano, floribus purpureis Pluk. Phytog. Tab. 57. fig. 6. Verbaſcum ſubrotundo Salviæ folio C. B. Pin. 240.

Phlomis fruticoſa, Luſitanica, flore purpuraſcente, foliis acutioribus. *Verbaſcum Salviæ folio, flore rubro, Luſitanicum V. Luſit. Verbaſcum latis Salviæ foliis, alterum, flore rubello H. R. Par.*

Phlomis Narbonenſis, Hormini folio, flore purpuraſcente. *Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin.* 230. *Herba venti Monſpelienſibus J. B.* 3. *App.* 854. *Herba venti Lob. Icon.* 532.

Phlomis Hiſpanica, fruticoſa, candidiſſima, flore ferrugineo. *Stachys fruticans, latifolio, tomentoſa, flore ferrugineo Barr. Icon.*

Phlomis Hiſpanica, candidiſſima, herbacea.

Phlomis Lychnitis Cluſ. Hiſt. xxvij. *Verbaſcum anguſtis Salviæ foliis C. B. Pin.* 240. *Verbaſcum ſylveſtre, Monſpelienſe, flore luteo, hiante J. B.* 3. 307.

GENUS II.

Horminum. *Ormin.*

Tab. 82. HORMINUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, parvum & galeatum eſt, inferius verò C, in tres partes diviſum, mediâ cochlearis inſtar excavatâ. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, ſubrotunda, in capſulâ G, quæ calyx floris fuit, recondita.

Hormini ſpecies ſunt

Horminum comâ purpuro-violaceâ J. B. 3. 309. *Horminum ſativum C. B. Pin.* 238. *Horminum Dod. Pempt.* 294.

Horminum comâ rubrâ J. B. 3. 309.

Horminum comâ viridi. *Horminum ſativum, alterum, foliis totis viridibus H. R. Par.*

Horminum ſylveſtre, latifolium, verticillatum C. B. Pin. 238. *Gallitrico affinis planta, Horminum ſylveſtre, latifolium Cluſio J. B.* 3. 514. *Horminum ſylveſtre, iij. Cluſ. Hiſt. xxix.*

Horminum Napi folio Mor. H. R. Bleſ.

Horminum minus, folio ſinuato, flore minore, dilutè cæruleo Mor. H. R. Bleſ. *Horminum Verbenæ laciniis, anguſtifolium Triumph.* 66.

Horminum pratenſe, flore minimo Schol. Bot. 68.

Horminum ſylveſtre, Lavandulæ flore C. B. Pin. 239. *Gallitricis affine Maru, ſi non genus aliquod, Sclarea Hiſpanica Taberbæmontani J. B.* 3. 113. *Sclarea Hiſpanica Tabern. Icon.* 374.

Horminum ſpicatum, Lavandulæ flore & odore Bocc. Rarior. Plant. 48.

a *Dioſc. lib.* 3. *cap.* 145. Horminum dicitur ab ὀρμαίνω, hoc eſt *impetu feror.* a Creditur enim in vino bibitum etiam Venerem ſtimulare.

GENUS III.

Sclarea. *Toute-bonne.*

SCLAREA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, falcatum eſt, inferius verò C, in tres partes diviſum, media cochlearis inſtar excavatâ. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, floris parti poſteriori B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F H, ſubrotunda G I, in capſula K L, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab.* 82.

Sclareæ ſpecies ſunt

Sclarea Tabern. Icon. 373. *Horminum Sclarea dictum C. B. Pin.* 238. *Gallitricum ſativum J. B.* 3. 309. *Orvala Dod. Pempt.* 292. *Orvale, Toute-bonne.*

Sclarea vulgaris, lanuginoſa, ampliſſimo folio. *Æthiopis foliis ſinuoſis C. B. Pin.* 231. *Æthiopis multis J. B.* 3. 315. *Æthiopis Dod. Pempt.* 148.

Slarea laciniatis foliis. *Æthiopis laciniatis foliis Barr. Icon.*

Slarea Luſitanica, glutinoſa, ampliſſimo folio.

Slarea Aſphodeli radice. *Horminum ſanguineum, Aſphodeli radice Triumph.* 69. *Horminum ſylveſtre, maculatum, tuberoſum Franc. de Honuphriis.*

Slarea Indica, flore variegato. *Horminum Indicum, maximum, flore variegato H. R. Par. Horminum majus, amplo flore violaceo, lobis florum punctis aureis notatis Mor. H. R. Bleſ.*

Sclarea Pyrenaica, glutinoſa, foliis ſinuatis. *Horminum Anguriæ folio Par. Bat. Horminum Pyrenaicum, glutinoſum, Anguriæ folio D. Fagon. Schol. Bot.*

Sclarea Tingitana, fœtidiſſima, hirſuta, flore albo.

Sclarea Africana, præcox, annua.

Sclarea maxima, Bætica, annua, flore dilutè cæruleo. *Horminum Bæticum, maximum, flore dilutè cæruleo H. R. Par.*

Sclarea pratenſis, foliis ſerratis, flore cæruleo. *Horminum pratenſe, foliis ſerratis C. B. Pin.* 238. *Gallitricum ſylveſtre vulgò ſive ſylveſtris Sclarea flore cæruleo, magno J. B.* 3. 311. *Orvala ſylveſtris, ſpecies quarta Dod. Pempt.* 293.

Sclarea pratenſis, foliis ſerratis, flore albo. *Horminum pratenſe, flore albo, foliis ſerratis H. R. Par. Gallitricum ſylveſtre, flore majore albo J. B.* 3. 312.

Sclarea pratenſis, foliis ſerratis, flore ſuavè-rubente. *Horminum pratenſe foliis ſerratis, flore ſuavè-rubente H. R. Par. Gallitricum ſylveſtre vulgò, ſive ſylveſtris Sclarea, flore purpureo, magno J. B.* 3. 311.

Sclarea major, foliis in profundas lacinias inciſis, *Horminum ſylveſtre, majus foliis profundius inciſis C. B. Pin.* 239. *Gallitricum ſylveſtre, comâ vireſcente J. B.* 3. 312. *Hormini ſylveſtris iiij. prima ſpecies Cluſ. Hiſt. quoad Icon. xxx.*

Sclarea Syriaca, flore albo. *Horminum Syriacum, Sclarea dicto congener, flore albo, an Biſermas Camerarii H. R. Par.*

Sclarea Syriaca, flore cæruleo.

Sclarea, folio Salviæ, major vel maculata. *Horminum Sylveſtre, Salvi-folium, majus vel maculatum C. B. Pin.* 239. *Hormini ſylveſtris v. altera ſpecies Cluſ. Hiſt xxxj.*

Sclarea folio Salviæ, minor, ſive glabra. *Horminum ſylveſtre, Salviſolium minus C. B. Pin.* 239. *Gallitricum glabrum, folio Salviæ, flore purpureo J. B.* 3. 312. *Hormini ſylveſtris v. ſpecies prior Cluſ. Hiſt.* xxxj.

Sclarea folio Salviæ, flore purpureo. *Horminum Salviæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Sclarea folio triangulari, dentato. *Horminum Lapathi unctuoſi folio ſeu majus, haſtato folio Mor. H. R. Bleſ.*

Sclarea folio triangulari, caule tomentoſo. *Horminum haſtatis amplioribus foliis ſeu Ari modo alatis, caulis & pediculis araneosâ lanugine villoſis, ex inſula Gomera Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab.* 301. *fig.* 2.

Sclarea Tingitana, Betonicæ folio, flore cæruleo.

Sclarea Africana, fruteſcens, Helianthemi folio Oldenl.

Sclarea laciniata, pumila, flore magno. *Horminum valde pumilum, laciniatum, flore amplo, cæruleo Sherardi Pluk. Almag. Bot.*

Sclarea rugoſo, verrucoſo & laciniato folio. *Horminum Syriacum, rugoſo verrucoſoque folio, Cornu cervinum exprimente Prod. Par. Bat. Horminum rugoſo verrucoſoque folio Par. Bat. Pluk. Phytog. Tab.* 194. *fig.* 5.

GENUS IV.

Salvia. *Sauge.*

Tab. 83. SALVIA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A B, modò fornicatum eſt, modò falcatum, inferius verò D E, tripartitum, extuberans, nec cochlearis inſtar excavatum, ut in Hormino & Sclareâ. Ex calyce autem H, ſurgit piſtillum I, poſticæ floris parti C, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina M, ſubrotunda L, in capſulâ K, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda ſunt ſtamina F G, os Hyoïdes quodammodo repræſentantia.

Salviæ ſpecies ſunt

Salvia montana, maxima, foliis Hormini, flore flaveſcente. *Horminum luteum, glutinoſum C. B. Pin.* 238. *Galeopſis ſpecies lutea, viſcida, odorata, nemorenſis J. B.* 3. 314. *Orvala* 3. *Dod. Pempt.* 292.

Salvia major, an Sphacelus Theophraſti C. B. Pin. 237. *Salvia latifolia J. B.* 3. 304. *Salvia major Dod. Pempt.* 390.

Salvia major, calyce florum purpuraſcente.

Salvia major, foliis verſicoloribus C. B. Pin. 237.

Salvia major, foliis ex luteo & viridi variegatis H. A. Par.

Salvia altera, perelegans, tricolor, argentea Belgarum H. R. Par.

Salvia minor, ſinuata, foliis per limbum aureis H. R. Par.

Salvia folio ſubrotundo C. B. Pin. 238. *Prodr.* 113.

Salvia latifolia, ſerrata C. B. Pin. 237. *Salvia folio ſerrato Prodr.* 113. *Salvia ſerrata, criſpa J. B.* 3. 305. *Sauge friſée.*

Salvia Abſinthium redolens J. B. 3. 307. *Salvia minor, altera C. B. Pin.* 237.

Salvia baccifera C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, Pomifera Cluſ. Hiſt.* 343.

Salvia Cretica, non Pomifera Cluſ. Hiſt. 343.
Salvia Cretica, non Pomifera, flore albo.
Salvia anguſtifolia, ſerrata C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, anguſtifolia Cluſ. Hiſt.* 343.
Salvia minor, aurita & non aurita C. B. Pin. 237. *Salvia minor, auriculata J. B.* 3. 305. *Salvia minor Dod. Pempt.* 290. *Sauge franche.*
Salvia minor, non aurita, flore albo H. R. Par.
Salvia minor, foliis variegatis H. R. Par. App.
Salvia folio tenuiore C. B. Pin. 237. *Salvia Hiſpanica, flore albo Eyſt.*
Salvia Hiſpanica, Lavandulæ folio.
Salviæ ſpecies flore fructuque carentes facile dignoſcuntur odore quodam proprio, aromatico, graveolente, & foliis rugoſis quales eſſe ſolent uſu detritæ veſtes.
Salvia à ſolvendo, quòd pluribus morbis ſuccurrere exiſtimetur.

GENUS V.

Dracocephalon.

DRACOCEPHALON eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, quod galeatum eſt, inferiuſque C, tripartitum in fauces deſinunt B, ſpeciemque capitis neſcio cujus Draconis præ ſe ferunt. Ex calyce autem ſurgit piſtillum F, poſticæ floris parti D, adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, in capſulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab.* 83.

Dracocephali ſpeciem unicam novi.

Dracocephalon Americanum Breyn. Prodr. 1. 34. *Digitalis Indica, anguſtifolia, profundè ſerrata, Perſicæ folio H. R. Par. Digitalis Americana, purpurea, folio ſerrato A. R. Par.* 79. *Pſeudodigitalis foliis dentatis, Perſicæ foliis Bocc. Rarior. Plant.* 11.

Dracocephalon dicitur à vocibus Græcis δράκον *draco*, & κεφαλὴ *caput*.

GENUS VI.

Caſſida. *La Toque.*

CASSIDA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C, galeam cum duabus auriculis refert: inferius verò D, plerumque bifidum eſt. Ex calyce autem E, cujus ſuperior pars eſt criſtata F, ſurgit piſtillum G, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abit in totidem ſemina K, oblonga L, in capſulâ HI, quæ floris calyx fuit, recondita, capſulâ, inquam, caput galeâ munitum non malè repræſentante; pars enim ſuperior I, criſtam, inferior verò H, aliam partem galeæ quà maxilla inferior fovetur, exhibere videntur. *Tab.* 84.

Caſſidæ ſpecies ſunt

Caſſida Col. Part. 1. 187. *Lamium peregrinum ſive Scutellaria C. B. Pin.* 231.

Scutellaria Teucrii facie J. B. 3. 291. *Lamium Aſtragaloides Corn.* 129.

Caſſida flore exalbido. *Scutellaria Teucrii facie, flore albo J. B. Deſcript.* 3. 291. *Caſſida flore ex albo pallente Col. Part.* 1. 190.

Caſſida Alpina, ſupina, magno flore. *Teucrium Aſtragaloides, Caſſida minor H. R. Par.*

Caſſida Americana, procerior. *Scutellaria aquatica, major, Americana H. L. Bat.*

Caſſida paluſtris, vulgatior, flore cæruleo. *Lyſimachia cærulea, galericulata vel Gratiola cærulea C. B. Pin.* 246. *Tertionaria aliis Lyſimachia galericulata J. B.* 3. 435. *Lyſimachia galericulata Lob. Icon.* 344.

Caſſida paluſtris, vulgatior, flore albo.

Caſſida paluſtris, minima, flore purpuraſcente. *Gratiola minor & latifolia noſtras Park. Theat.* 220.

Caſſida Americana, Malvæ folio. *Scutellaria Americana, Malvæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Caſſida Alpina, ſupina, magno flore albido.

Caſſida peregrina, Meliſſæ folio.

Caſſida Canadenſis, pumila Origani folio Sarrac.

Col. Part. 1. 187. A ſingulari & privata fructus ſive Pericarpii formâ (inquit Columna,) in aliis nondum viſa, militaris galeæ iconem exprimente, Caſſidam appellare libuit, ſic enim Latinè illam appellant.

GENUS VII.

Brunella. *Brunelle.*

Tab. 84. BRUNELLA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius B, galeatum eſt, inferius verò C, in tres partes diviſum, mediâ D cochlearis inſtar excavatâ. Ex calyce autem X ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum F, qui deinde abeunt in totidem ſemina ſubrotunda K, in capſulâ G quæ floris calix fuit, recondita. His notis addendum eſt flores denſe in ſpicam diſponi, eorumque ſtamina ad oſſis Hyoidis figuram non accedere, ut in Hormino Sclarea Salvia.

Brunellæ ſpecies ſunt

Brunella latifolia, Italica, flore carneo Barr. Icon.

Brunella major, folio non diſſecto C. B. Pin. 260. *Brunella flore minore, vulgaris J. B.* 3. 428. *Brunella Dod. Pempt.* 136. *Brunelle.*

Brunella major, folio non diſſecto, flore albo C. B. Pin. 261.

Brunella major, folio non diſſecto, flore purpuraſcente H. R. Par.

Brunella cæruleo, magno flore C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno, folio non laciniato J. B.* 3. 329. *Brunella* 1. *Cluſ. Hiſt. xliij.*

Brunella flore magno, albo C. B. 261.

Brunella flore magno, carneo H. Edinb.

Brunella Pyrenaica, maxima, flore majore.

Brunella Luſitanica, flore & ſpicâ majore A. R. Par. 67.

Brunella Hyſſopifolia C. B. Pin. 261. *Brunella ij. flore purpureo Cluſ. Hiſt. xliij.*

Brunella folio laciniato, flore albo H. R. Par. *Brunella flore albo parvo, folio laciniato J. B. 3. 429. Brunella ij. non vulgaris, albo flore Cluſ. Hiſt. xliij.*

Brunella minor, alba, laciniata C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno albo, folio laciniato J. B. 3. 429.*

Brunella folio laciniato, flore roſeo H. R. Par.

Brunella, inquit C. Bauhinus, ab effectu nomen accepit, eò quòd faucium & linguæ effectibus, ſeu potius malo caſtrenſi, Germanis *die Braune* dicto medeatur. *Pin. 360.*

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius cochlearis inſtar eſt excavatum.

GENUS I.

Lamium.

LAMIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, cochlearis inſtar eſt excavatum, inferius verò E, bifidum, cordiforme, deſinuntque ambo in fauces C, marginatas D D. Ex calyce autem F, tubulato, ac quinque partito, ſurgit piſtillum G, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina triangularia H, in capſulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 89.*

Lamii ſpecies ſunt

Lamium purpureum, fœtidum, folio ſubrotundo, ſive Galeopſis Dioſcoridis C. B. Pin. 230. *Galeopſis ſive Urtica iners, folio & flore minore J. B. 3. 323. Urtica iners, altera Dod. Pempt. 153.*

Lamium purpureum, fœtidum, folio ſubrotundo, minus H. L. Bat.

Lamium folio oblongo, flore rubro Park. Theat. 606. *Lamium purpureum, non fœtens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopſis ſive Urtica iners, flore purpuraſcente, majore, folio non maculato J. B. 3. 321.*

Lamium vulgare, album ſive Archangelica, flore albo Park. Theat. 604. *Lamium album, non fœtens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopſis ſive Urtica iners, floribus albis J. B. 3. 322. Urtica iners ſive Lamium primum Dod. Pempt. 153.*

Lamium albâ lineâ notarum C. B. Pin. 231. *Lamium montanum Campoclarenſium Col. Part. 1. 192.*

Lamium Parietariæ facie Mor. H. R. Bleſ.

Lamium montanum, foliis eleganter inciſis, flore purpuraſcente. *An Lamium Æquicolorum Col. Part. 1. 192.*

Lamium rubrum, minus, foliis profundè inciſis Raii Synop. 129.

Lamium folio caulem ambiente, minus C. B. Pin. 231. *Galeopſis ſive Urtica iners, minor folio caulem ambiente J. B. 3. App. 853. Morſus Gallinæ folio Hederulæ, alterum Lob. Icon. 463.*

Ab eo genere excludi debent, *Lamium maximum, ſylvaticum, fœtidum C. B. Pin. 231. quod Galeopſis ſpecies eſt. Lamium maximum, ſylvaticum, alterum C. B. Pin. 231. Lamium montanum, Meliſſæ folio C. B. Pin. 231. ad Meliſſam revocandum. Lamium folio oblongo, luteum C. B. Pin. 231. Galeopſis ſpecies. Lamium maculatum C. B. Pin. 231. Galeopſis ſpecies. Lamium peregrinum ſive Scutellaria C. B. Pin. 231. Caſſidæ ſpecies.*

Lamium dictum exiſtimatur à perſonatâ neſcio quam effigie, quam *Lamiam* vocant.

Lamii ſpecies flore fructuque carentes dignoſci ſolent, foliis ad Urticam accedentibus & fœtidis, ſed notæ illæ ſpecificæ Galeopſi etiam conveniunt.

GENUS II.

Moldavica.

Tab. 85. MOLDAVICA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, nonnihil fornicatum eſt, bifidum ac ſurſum reflexum; inferius vero F, bifidum pariter, deſinuntque ambo in fauces C, marginatas D E. Ex calyce autem G, tubulato & in duo labia inæqualia plerumque ſecto, ſurgit piſtillum H, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina K, oblonga L, in capſula I, que floris calyx fuit, recondita.

Moldavicæ ſpecies ſunt

Moldavica Betonicæ folio, flore cæruleo. *Meliſſa peregrina, folio oblongo C. B. Pin. 229. Meliſſa Turcica, multis dicta J. B. 3. Part. 2. 234. Meliſſa Moldavica, flore cæruleo Eyſt. Meliſſa Turcica Tabern. Icon. 355.*

Moldavica Betonicæ folio, flore purpuro-cæruleo. *Meliſſophyllon Turcicum, flore purpuro-cæruleo Lob. Icon. 715.*

Moldavica Betonicæ folio, flore albo. *Meliſſophyllon Turcicum, flore albo Lob. Icon. 515. Meliſſa Moldavica, flore albo Eyſt.*

Moldavica Americana, trifolia, odore gravi. *Meliſſa fortè Canarina, triphyllos, odorem Camphoræ ſpirans penetrantiſſimum Pluk. Almag. Bot. 401. & Phytogr. Tab. 325. fig. 5.*

GENUS III.

Ballote.

Tab. 85. BALLOTE eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato cujus labium ſuperius cochlearis inſtar eſt excavatum, inferius verò C, in tres partes diviſum, mediâ ampliori & cordiformi. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum ac quatuor velut iembryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina H, oblonga G, in capſulâ F, tubulatâ pentagonâ

tagonâ & quinquepartitâ, quæ floris calyx fuit, recondita.

Ballotes ſpeciem unicam novi.

Ballote Matth. 825. *Marrubium nigrum, fœtidum, Ballote Dioſcoridis. C. B. Pin.* 230. *Marrubium nigrum ſive Ballote J. B.* 3. 318.

Ballote flore albo.

Ballote differt à Marrubio floris & fructûs formâ.

GENUS IV.

Galeopſis.

GALEOPSIS eſt planræ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A B, cochlearis inſtar eſt excavatum, inferius verò C G, in tres partes diviſum, mediâ ampliori acutâ, vel obtusâ. Ex calice autem E, ſurgit piſtillum F, poſticæ floris parti D, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina oblonga I, in capſulâ H. infundibuliformi & quinquepartita, quæ floris calyx fuit, recondita. Tab. 22.

Galeopſeos ſpecies ſunt

Galeopſis procerior, fœtida, ſpicata. *Lamium maximum, ſylvaticum, fœtidum C. B. Pin.* 231. *Galeopſis ſive Urtica iners magna, fœtidiſſima J. B.* 3. *App.* 853. *Urtica Herculea Tabern. Icon.* 536.

Galeopſis procerior, caliculis aculeatis, flore purpuraſcente. *Urtica aculeata, foliis ſerratis C. B. Pin.* 232. *Cannabis ſylveſtris quorundam, Urticæ inerti affinis J. B.* 3. *App.* 854. *Cannabis ſylveſtris, ſpuria, altera, Lamium quorundam Lob. Icon.*

Galeopſis procerior, caliculis aculeatis, floribus candidis. *Urtica aculeata foliis ſerratis, floribus candidis C. B. Pin.* 232.

Galeopſis altera, caliculis aculeatis, flore flaveſcente. *Urtica aculeata, foliis ſerratis, altera C. B. Pin.* 232. *Cannabis ſylveſtris, ſpuria, tertia Lob. Icon.* 528.

Galeopſis anguſtifolia, flore variegato. *Cannabis ſpuria, anguſtifolia, variegato flore, Polonica Barr. Icon.*

Galeopſis patula ſegetum, flore purpuraſcente. *Sideritis arvenſis, anguſtifolia, rubra C. B. Pin.* 233. *Ladanum ſegetum, flore rubro quorundam J. B.* 3. 855. *Alyſſum Galeni, flore purpureo Tabern. Icon.* 541.

Galeopſis patula ſegetum, flore albo. *Ladanum ſegetum, flore albo quorundam J. B.* 3. *App.* 855.

Galeopſis Alpina, Betonicæ folio, flore variegato. *Pſeudoſtachys Alpina C. B. Pin.* 236. *Salvia Alpina Tabern. Icon.* 372.

Galeopſis paluſtris, Betonicæ folio, flore variegato. *Stachys paluſtris, fœtida J. B. Pin.* 236. *Galeopſis anguſtifolia, fœtida J. B.* 3. *App.* 854. *Clymenum minus Dalechampii Lug.* 1357.

Galeopſis ſive Urtica iners, flore luteo J. B. 323. *Lamium folio oblongo, luteum C. B. Pin.* 231. *Urtica iners terria, ſive Lamium luteo flore Dod. Pempt.* 153.

Galeopſis lutea, amplioribus foliis maculatis.

Galeopſis annua, Hiſpanica, rotundiore folio. *Ocimaſtrum Valentinum Cluſ. Hiſt. xlij. Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin.* 230.

Galeopſis Hiſpanica, fruteſcens, Teucrii folio. *Teucrium regium, latifolium, flore albo H. R. Par. Lamio arboreo, perenne di Candia Zan.* 112.

Galeopſis à voce Græca γαλῆ *Felis*, quod ejus flores Felis faciem repræſentare exiſtimarint.

GENUS V.

stachys.

Tab. 86. STACHYS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius AB, nonnihil fornicatum eſt ac erectum, inferius verò CD, in tres partes diviſum, mediâ cæteris ampliori. Ex calyce autem F, ſurgit piſtillum G, poſticæ floris parti E, adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, ſubrotunda K, *Lib.* 3. *cap.* 110. in capſulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita. His addenda ſunt folia villoſa & incana, qualia Dioſcotides tribuit Stachydi.

Stachydis ſpecies ſunt

Stachys major, Germanica C. B. Pin. 236. *Stachys Fuchſii J. B.* 3. 319. *Stachys Dioſcoridis Lob. Icon.* 530.

Stachys major, Germanica, flore dilutiore.

Stachys Cretica, latifolia.

Stachys Cretica C. B. Pin. 236. *Pſeudoſtachys Cretica Ejuſd. Prodr.* 113.

Stachys minor, Italica C. B. Pin. 236. *Stachys Dod. Pempt.* 90.

Stachys Canarienſis, fruteſcens, Verbaſci folio. *Stachys ampliſſimis Verbaſci foliis, floribus albis, parvis, non galeatis, ſpicâ Betonicæ ex Inſulâ Canariná Pluk. Almag. Bot. Salvia Sylveſtris, ampliſſimis Verbaſci foliis, graveolens, flore albo, parvo, Canarienſis Ejuſd. Almag. Bot. & Phytog. Tab.* 322. *fig.* 4.

Stachys á voce Græca στάχυς, *ſpica*, quaſi planta ſpicata diceretur: quod tamen plantis hoc nomine inſignitis non multùm convenit, ut notat Raius.

GENUS VI.

Cardiaca. *Agripaume.*

Tab. 87. CARDIACA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, imbricatum & multò longius eſt inferiore C, tripartito. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum K, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina E, angulata, totam capſulam F, quæ floris calyx fuit, occupantia.

Cardiacæ ſpeciem unicam novi.

Cardiaca J. B. 3. 320. *Dod. Pempt.* 94. *Lob. Icon.* 516. *Marrubium Cardiaca dictum, fortè* 1. *Theophraſti C. B. Pin.* 230. *Agripaume.*

Cardiaca flore albo.

Cardiaca criſpa Raii Hiſt. 572. *Cardiaca foliis eleganter criſpis Cat. Hort. Oxon.* 38.

Cardiaca flore & ſemine carens, foliis ad Ranunculum vel Aconitum accedentibus dignoſci ſolet.

Cardiacam dixerunt à voce Græca καρδία, *Cor*; quaſi planta ad Cordis affectus valens.

GENUS VII.

Leonurus. *Queuë de Lion.*

LEONURUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, imbricatum & multò longius eſt inferiore C, tripartito. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, oblonga F, in capſulâ H, longâ & tubulatâ quæ calyx floris fuit, recondita. *Tab.* 87.

Leonuri ſpecies ſunt

Leonurus perennis, Africanus, Sideritidis folio, flore phœniceo, majore Breyn. Prodr. 2. *Leonurus Capitis Bonæ ſpei Breyn. Cent.* 1. *Cardiaca Africana, perennis, foliis Sideritidis, floribus longiſſimis, phœniceis, villoſis H. L. Bat.*

Leonurus annuus, Americanus, Nepetæ folio, flore phœniceo, minore Breyn. Prodr. 2. *Cardiaca Americana, annua, Nepetæ folio, floribus brevibus, phœniceis villoſis H. L. Bat.*

Leonurus Canadenſis, Origani folio. *Origanum fiſtuloſum, Canadenſe Corn.* 14.

Leonurus à Cardiaca differt capſulæ formâ, quæ tubus admodum longa eſt, ſi cum Cardiacæ capſulâ comparetur.

Leonurum appellavit Breynius à vocibus Græcis λέων, *Leo*, & οὐρὰ *Cauda*, quaſi diceretur Leonis cauda.

GENUS VIII.

Molucca.

MOLUCCA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A D, cochlearis adinſtar eſt excavatum, inferius verò C F, tripartitum. Ex calyce autem G H, ſurgit piſtillum I, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina K, angulata L, in capſulâ M N, campaniformi, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab.* 88.

Moluccæ ſpecies ſunt

Molucca lævis Dod. Pempt. 92. *Meliſſa Moluccana, odorata C. B. Pin.* 229. *Molucca J. B.* 3. *Part.* 234.

Molucca ſpinoſa Dod. Pempt. 92. *Meliſſa Moluccana, fœtida C. B. Pin.*

229. *Molucca asperior, fœtida J. B. 3. Part. 2. 235.*

Molucca fruticosa, Sicula. *Melissa fruticosa, Sicula, calyce amplo, patulo Raii Hist. 568.*

Molucca dicitur à Moluccis Insulis, unde ejus semen delatum fuit.

GENUS IX.

Pseudodictamnus.

Tab. 89. PSEUDODICTAMNUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, fornicatum est plerumque bifidum, inferius verò C, tripartitum. Ex calyce autem D E, infundibuliformi surgit pistillum F, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga H, in capsulâ D E, infundibuliformi, quæ floris calyx fuit, recondita.

Pseudodictamni species sunt

Pseudodictamnus acetabulis Moluccæ C. B. Pin. 222. *Dictamno falso di Cerigo, overo Dittamno 2. di Theofrasto Pon. Bald. Ital. 25.*

Pseudodictamnus Hispanicus, foliis crispis & rugosis. *Marrubium Dictamni spurii foliis & facie Par. Bat. Pseudodictamnum nigro, rotundo, crispo folio Bocc. Mus. Part. 2. 152. Tab. 129.*

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio candicante & villoso. *Marrubium album, rotundifolium, Hispanicum Par. Bat. Marrubium subrotundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 167. Marrubium Hispanicum, rotundifolium, album, majus seu latifolium Ejusd. Tab. 122.*

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio nigricante & villoso. *Pseudodictamnum seu Marrubium nigrum, Siculum, Galeopsidi Anguillaræ respondens Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 114.*

Pseudodictamnus Hispanicus, Scrophulariæ folio. *Galeopsis Ang. 278. Galeopsis Auguillaræ, sive Pseudodictamnum nigrum, Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 151.*

Pseudodictamnus verticillatus, inodorus C. B. Pin. 222. *Dictamnum adulterinum quibusdam verticillatum, vel potius Gnaphalium veterum J. B. 3. Part. 2. 255. Pseudodictamnum Dod. Pempt. 281.*

Pseudodictamnus Alpinus, verticillatus minor H. R. Par.

Pseudodictamnus Africanus, Hederæ terrestris folio Oldenl.

Pseudodictamnus quasi dictamnus falsus, quod foliis canescentibus & subrotundis dictamnum Creticum referat.

GENUS X.

Mentha. *Menthe.*

Tab. 87. MENTHA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, fornicatum est; inferius verò B. tripartitum: sic tamen ambo secantur, ut flos quadripartitus primo aspectu videatur, observante Clarisſ. Raio.

Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti C, adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, in capſulâ quæ calyx floris fuit, recondita.

Menthæ ſpecies ſunt

Mentha ſylveſtris, rotundiore folio C. B. Pin. 227. *Manthaſtrum folio rugoſo, rotundiore ſpontaneum, flore ſpicato, odore gravi J. B. 3. Part. 2.* 219.

Mentha ſylveſtris, rotundiore folio, purpureo flore Bot. Monſp.

Mentha hortenſis, verticillata, Ocimi odore C. B. Pin. 227. *Mentha verticillata, minor, acuta, non criſpa, odore Ocimi J. B. 3. Part. 2. 216. Mentha quarta Dod. Pempt. 95.*

Mentha criſpa, verticillata C. B. Pin. 227. *Mentha criſpa, verticillata, folio rotundiore C. B. Pin. 3. Part. 2. 215. Mentha prima Dod. Pempt. 95.*

Mentha rotundifolia, criſpa, ſpicata C. B. Pin. 227. *Mentha ſpicata, rotundifolia, criſpa J. B. 3. Part. 2. 218. Mentha alta Dod. Pempt. 95.*

Mentha criſpa, Danica aut Germanica, ſpecioſa Park. Theat. 32.

Mentha rotundifolia, ſpicata, altera C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, cultum, folio rotundiore, rugoſo J. B. 3. Part. 2. 218. Syſimbria, Mentha agreſtis Lob. Icon. 508.*

Mentha rotundifolia, paluſtris ſeu aquatica, major C. B. Pin. 227. *Mentha aquatica ſive Syſimbrium J. B. 3. Part. 2. 223. Syſimbrium Dod. Pempt. 97.*

Mentha rotundifolia, paluſtris ſeu aquatica, major, folio variegato.

Mentha arvenſis, verticillata, hirſuta J. B. 3. Part. 2. 217. *Calamintha arvenſis, verticillata C. B. Pin. 229. Calamintha arvenſis 1. Tabern. Icon.* 352.

Mentha arvenſis, verticillata, folio rotundiore, odore aromatico D. Vernon Raii Synopſ. 123.

Mentha ſpicata, folio variegato C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, folio criſpo, rotundiore, colore partim albo, partim cinereo vel virente J. B. 3. Part. 2. 219.*

Mentha anguſtifolia, ſpicata C. B. Pin. 227. *Mentha tertia Dod. Pempt. 95.*

Mentha anguſtifolia, ſpicata, glabra, folio rugoſiore, odore graviore Raii Synopſ. 123.

Mentha ſylveſtris, longioribus, nigrioribus & minus incanis foliis C. B. Pin. 227. *Mentha ſpicata, folio longiore, acuto, glabro, nigriori C. B. 3. Part. 2.* 220. *Menthaſtrum Campenſe & Zuvolenſe Lobelii Lugd. 673.*

Mentha ſpicis brevioribus & habitioribus, foliis Menthæ fuſcæ, ſapore fervido Piperis Raii Synopſ. 124.

Mentha ſylveſtris, longiore folio C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, folio longiore, candicante J. B. 3. Part. 2. 221. Menthaſtrum Dod. Pempt. 96.*

Mentha paluſtris, folio oblongo C. B. Pin. 228. *Menthaſtri aquatici genus hirſutum, ſpicâ latiore J. B. 3. Part. 2. 222. Calamintha tertia Dioſcoridis, Menthaſtrifolia aquatica, hirſuta Lob. Icon. 510.*

Mentha aquatica ſeu Pulegium vulgare. *Pulegium latifolium C. B. Pin. 222.*

Pulegium J. B. 3. Part. 2. 256. Dod. Pempt. 282. Poulior.

Mentha aquatica ſeu Pulegium vulgare, flore albo. *Pugelium latifolium, flore albo H. R. Par.*

Mentha aquatica, Pulegium mas dicta. *Pulegium latifolium, alterum C. B. Pin. 222. Pulegium mas Plinii J. B. 3. Part. 2. 257. Lob. Icon. 501.*

Mentha aquatica, tomentoſa, minima. *Pulegium tomentoſum, minimum Bocc. Rarior. Plant. 40.*

Mentha aquatica, Satureiæ folio. *Pulegium anguſtifolium C. B. Pin. 222. Pulegium Cervinum, anguſtifolium J. B. 3. Part. 2. 257. Pulegium Maſſilioticum Tabern. Icon. 356.*

Mentha aquatica, Satureiæ folio, flore albo. *Pulegium anguſtifolium, flore albo H. R. Par.*

Liv. 3. cap. 41. Mentha dicitur Latinis, Græcis verò μίνθη, tum & Ἡδυόσμος, ut ait Dioſcorides.

Menthæ ſpecies flore fructuque carentes, odore quodam proprio aromatico dignoſci ſolent.

GENUS XI.

Marrubiaſtrum.

Tab. 89. MARRUBIASTRUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, cochlearis adinſtar eſt excavatum, inferius verò B, in tres crenas diviſum. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti C, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina ſubrotunda G, in capſula F, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda eſt floris facies quædam propria, quâ Marrubiaſtrum differt à Galeopſi.

Marrubiaſtri ſpecies ſunt

Marrubiaſtrum vulgare. *Sideritis Alſines Triſſaginis folio C. B. Pin. 233. Prodr. 111.*

Marrubiaſtrum paluſtre, fœtidum. *Lamium paludoſum, Belgicum, Meliſſa folio H. L. Bat.*

Marrubiaſtrum Sideritidis folio, caliculis aculeatis, flore candicante. *Sideritis genus, ſpinoſis verticillis J. B. 3. 428.*

Marrubiaſtrum Sideritidis folio, caliculis aculeatis, flore flavo cum limbo atro-purpureo. *Sideritis montana, parvo flore nigro-purpureo, capite medio-croceo Col. Part. 1. 196.*

Marrubiaſtrum Cardiacæ folio Bocc. Muſ. Part. Tab. 98.

Marrubiaſtrum Americanum, floribus in capitulum congeſtis, Meliſſæ odore Plum.

GENUS XII.

Lycopus.

Tab. 89. LYCOPUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, ſed labiato & quo-

dammodo campaniformi, labium enim ſuperius A B, vix diſtingui poteſt à partibus labii inferioris, adeo ut primo aſpectu flos quadripartitus videatur. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum F, poſticæ floris parti C, adinſtar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina E, ſubrotonda, in capſula quæ floris calyx fuit, recondita.

Lycopi ſpecies ſunt

Lycopus paluſtris, glaber. *Marrubium paluſtre, glabrum C. B. Pin.* 230. *Marrubium aquaticum quorumdum J. B.* 3. 318. *Marrubium aquatile Dod. Pempt.* 595.

Lycopus paluſtris, villoſus. *Marrubium paluſtre, hirſutum C. B. Pin.* 230.

Lycopus Canadenſis, glaber, foliis inciſis.

Lycopus foliis in profundas lacinias inciſis. *Marrubium aquaticum ſeu aquatile, foliis tenuiùs diſſectis Mor. H. R. Bleſ.*

Lycopus à vocibus Græcis λυκος, *Lupus*, & πους, *Pes*, quaſi diceretur planta ad Lupi pedem accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius erectum eſt.

GENUS I.

Sideritis. *Crapaudine.*

SIDERITIS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt, inferius verò tripartitum. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, floris parti poſteriori B, adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, oblonga, in capſula F, quæ floris calyx fuit, recondita. His addendum eſt flores Sideritidis verticillatim diſponi, in alis foliorum H, quæ plerumque criſtæ modo inciduntur & à cæteris differunt. *Tab.* 90.

Sideritidis ſpecies ſunt

Sideritis hirſuta, procumbens C. B. Pin. 233. *Tetrahit Herbariorum Lob. Icon.* 523.

Sideritis hirſuta, procumbens, altera, minimùm crenata C. B. Pin. 233. *Sideritis iiij Cluſ. Hiſt. xl.*

Sideritis foliis hirſutis, profundè crenatis C. B. Pin. 233. *Sideritis Monſpeſſulana J. B.* 3. 426. *Sideritis Monſpeliaca, Scorpioides, floribus luteis, Tragoriganum Praſſoides Franciſci Pennini Lob. Icon.* 525.

Sideritis Alpina, Hyſſopifolia C. B. Pin. 233. *Sideritis Valerandi Dourez, brevi ſpica J. B.* 2. 427. *Sideritis vij Cluſ. Hiſt. xlj.*

Sideritis Alpina, Hyſſopifolia in ſummitate crenata C. B. Pin. 233.

Sideritis Hiſpanica, erecta, folio anguſtiore. *Tragoriganum tenuioribus foliis,*

flore candido J. B. 3. Part. 2. 261. Tragoriganum ij Cluſ. Hiſt. 240.

Sideritis Hiſpanica, crenata, procumbens, flore albo, major.

Sideritis Hiſpanica, bituminoſa, anguſtifolia, crenata.

Sideritis Hiſpanica, fœtidiſſima, glabra, flore purpuraſcente & comâ caneſcente.

Sideritis Hiſpanica, fruteſcens, ſeu lignoſior.

Sideritis Pyrenaica, Hyſſopifolia, minima, procumbens.

Sideritis montana, trifolio folio Barr. Icon.

Sideritis Canadenſis, altiſſima, Scrofulariæ folio, flore flaveſcente. *Betonica maxima, Scrofulariæ folio, flore è luteo palleſcente Schol. Bot.*

Sideritis Canadenſis, altiſſima, Scrophulariæ folio, flore purpuraſcente. *Betonica maxima, Scrophulariæ folio, floribus incarnatis Par. Bat.*

Ab eo genere excludi debent *Sideritis arvenſis, latifolia, glabra C. B. Pin. 233. Sideritis arvenſis, anguſtifolia, rubra C. B. Pin. 233. Sideritis Alſines Triſſaginis folio C. B. Pin. 233. quarum prima ad Betonicam; ſecunda ad Galeopſim; tertia ad Marrubiaſtrum attinet.*

Sideritis à voce Græca σίδηρος *ferrum*, quòd vulnera à ferro inflicta ſanare exiſtimetur.

GENUS II.

Marrubium. *Marrube.*

Tab. 91. MARRUBIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt & bicorne, inferius verò C, tripartitum. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina oblonga FI, in capſula GH, quæ floris calyx fuit, recondita.

Marrubii ſpecies ſunt

Marrubium album, vulgare C. B. Pin. 230. *Marrubium album J. B. 3. 316. Marrubium ſive Praſſium album Tabern. Icon. 539.*

Marrubium album, villoſum C. B. Pin. 230. *Prodr. 110.*

Marrubium album, latifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium candidum, folio ſubrotundo J. B. 3. 317. Marrubium candidum Dod. Pempt. 87.*

Marrubium album, peregrinum, brevibus & obtuſis foliis C. B. Pin. 230. *Marrubium Creticum, anguſtis foliis, inodorum Eyſt.*

Marrubium album, anguſtifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium album, anguſtiore folio J. B. 3. 317. Marrubium Creticum Tabern. Icon. 539.*

Marrubium Hiſpaniacum, ſupinum, calyce ſtellato & aculeato. *Alyſſon Galeni Cluſ. Hiſp. 387. Dod. Pempt. 88.*

Marrubium Hiſpanicum, ſupinum, foliis ſericeis argenteis. *Marrubium album, ſericeo, parvo & rotundo folio Bocc. Muſ. Part. 2. 78. Tab. 69.*

Ab eo genere excludi debent *Marrubium Cardiaca dictum, forte primum Theophraſti C. B. Pin. 230. quod Cardiaca dicitur. Marrubium nigrum, fœtidum*

fœtidum, Ballote Dioſcoridis C. B. Pin. 230. quod Ballotes ſpecies eſt. Marrubium paluſtre, glabrum C. B. Pin. 230. ad Lycopum cum ſequenti ſpectat. Marrubium paluſtre, hirſutum C. B. Pin. 230. Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin. 230. Vide Galeopſim. Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin. 230. ad Phlomidis genus revocandum.

GENUS III.

Meliſſa. *Meliſſe.*

MELISSA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiatò, cujus labium ſuperius A B, ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum; inferius verò E F, tripartitum. Ex calyce autem G H, ſurgit piſtillum I, poſticæ floris parti C D, adinſtar clavi infixum, ac quatuor velut i embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina NK, ſubrotunda ML, in capſulâ HG, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Meliſſæ in foliorum quidem alis naſci, non tamen omnino verticillatos eſſe. *Tab. 91.*

Meliſſæ ſpecies ſunt

Meliſſa hortenſis C. B. Pin. 229. *Meliſſa vulgaris, odore Citri J. B. 3. Part. 2. 232. Meliſſa Dod. Pempt. 91. Meliſſe.*

Meliſſa Romana, molliter hirſuta & grave olens H. R. Par. *Meliſſa Romana, hirſutior Mor. H. R. Bleſ.*

Meliſſa humilis, latifolia, maximo flore purpuraſcente. *Meliſſa Trag. 12. Lamium montanum, Meliſſæ folio C. B. Pin. 231. Meliſſa adulterina quorundam, amplis foliis & floribus non grati odoris J. B. 3. Part. 2. 233. Meliſſa Fuchſii Lob. Icon. 515.*

Meliſſa humilis, latifolia, maximo flore albo. *Lamium Pannonicum 1. albo flore Cluſ. Hiſt. xxxvij.*

Meliſſa humilis, anguſtifolia, maximo flore. *Lamii Pannonici 1. ſpecies altera Cluſ. Hiſt. xxxvij.*

Meliſſa Pyrenaica caule brevi, Plantaginis folio. *Gallitricum folio rotundiore, flore magno, violaceo J. B. 3. 212.*

Meliſſam dixerunt à voce Græca μέλι, *mel*, quòd apes mellificationi incumbentes ea maximè delectentur.

GENUS IV.

Calamintha. *Calament.*

CALAMINTHA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C, ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum: inferius verò E F, tripartitum. Ex calyce autem G, ſurgit piſtillum H, poſticæ floris parti B D, adinſtar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui abeunt in totidem ſemina K, ſubrotunda L, in capſulâ I, quæ floris calix fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Calaminthæ in foliorum alis naſci, pediculis ramoſis inſidentes. *Tab. 92.*

Calaminthæ ſpecies ſunt

Calamintha vulgaris vel officinarum Germaniæ C. B. Pin. 228. *Calamintha flore magno, vulgaris J. B. 3. Part. 2. 228. Calamintha montana Dod. Pempt. 98. Calament.*

Calamintha procerior, magno flore, ſylvæ Fontis-Bellaquei.

Calamintha Pulegii odore, ſive Nepeta C. B. Pin. 228. *Calamintha flore minore, odore Pulegii J. B. 3. Part. 229. Pulegium ſylveſtre ſive Calamintha altera Dod. Pempt. 98.*

Calamintha montana, prælta, Pulegii odore, dentatis foliis, floribus dilutè cæruleis, ex longo, ramoſo, & brachiato pediculo pro leuntibus Bocc. Muſ. Part. 2. 45. *Calamintha prælta, Pulegii odore Ejuſd. Tab. 40. Calaminthæ prælta Pulegii odore altera Icon, ex Sabaudia Ejuſd. Tab. 38.*

Calamintha magno flore C. B. Pin. 229. *Calamintha montana, flore magno, ex calyce longo J. B. 3. Part. 2. 229. Calamintha montana, præſtantior Lob. Icon. 512.*

Calamintha magno flore albo H. R. Par.

Calamintha vulgaris, exiguo flore C. B. Pin. 229. *& Prodr.*

Calamintha humilior, folio rotundiore. *Hedera terreſtris, vulgaris C. B. Pin. 306. Chamæciſſus ſive Hedera terreſtris J. B. 3. App. 855. Hedera terreſtris Dod. Pempt. 394. Lierre terreſtre. Terrette.*

Calamintha humilior, folio rotundiore, flore purpureo. *Hedera terreſtris vulgaris, flore purpureo H. R. Par.*

Calamintha humilior, folio rotundiore, minor & elegantior. *Hedera terreſtris, vulgaris, minor & elegantior C. B. 306.*

Calamintha incana, Ocimi foliis C. B. Pin. 228. *Calamintha folio & flore parvo, incana J. B. 3. Part. 2. 230. Calamintha 2. incana Lob. Icon. 514.*

Calamintha fruteſcens, Satureiæ folio, facie, & odore. *Satureia montana C. B. Pin. 218. Satureia durior J. B. 3. 272. Thymbra Dod. Pempt. 288.*

Calamintha Hiſpanica fruteſcens Mari folio. *Satureia Hiſpanica, fruteſcens, Marifolio Elem. de Bot.*

Calamintha Cretica, anguſto, oblongo folio. *Clinopodium Creticum P. Alp. Exot. 265.*

Calamintha minima, annua, Thymi folio.

Calamintha dicitur à vocibus Grecis καλὸς, *pulcher*, & μίνθη, *Mentha*; quaſi pulchra Mentha.

GENUS V.

Clinopodium.

Tab. 92. CLINOPODIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt, ſubrotundum, plerumque bifidum: inferius verò C, tripartitum. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, oblongo H, in calyce F, quæ calyx

floris fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Clinopodii verticillatum diſponi.

Clinopodii ſpecies ſunt

Clinopodium Origano ſimile, elatius, majore folio C. B. Pin. 225. *Clinopodium quorundam, Origani facie J. B. 3. Part. 2. 250. Acinos Lob. Icon.* 504.

Clinopodium Origano ſimile, humilius, alterum, minore folio C. B. Pin. 225.

Clinopodium Origano ſimile, flore albo C. B. Pin. 225. *H. Edinb.*

Clinopodium arvenſe, Ocimi facie C. B. Pin. 225. *Acinos multis J. B. 3. Part. 2. 259. Ocimum ſylveſtre, Acinos Dod. Pempt.* 280.

Clinopodium montanum C. B. Pin. 225. *Acini pulchra ſpecies J. B. 3. Part. 2. 260. Clinopodium Auſtriacum Cluſ.* 353.

Clinopodium Luſitanicum, ſpicatum & verticillatum. *Bugula odorata, Luſitanica Corn.* 46.

Clinopodium Alpinum, Hiſſopi folio. *Brunella Alpina, glabro folio, anguſto, integro Mor. H. R. Bleſ.*

Clinopodium quaſi Lectipes, à vocibus Græcis κλίνη *lectus*, & ποὺς *pes*: floribus nempe (orbiculato ſuo ambitu) ut ait Dioſcorides, lecti pedum ſpeciem præbentibus, ex intervallis Marrubii modo diſpoſitis. *Lib. 3. cap. 119.*

GENUS VI.

Roſmarinus. *Romarin.*

ROSMARINUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, bifidum & ſurſum verſus poſteriora revolutum eſt, cum ſtaminibus aduncis E, inferius verò B, in tres partes diviſum, mediâ C, cochlearis inſtar excavatâ. Ex calyce autem bidentato vel tridentato F, ſurgit piſtillum K, poſticæ floris parti D, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina H, ſubrotunda I, in capſula G, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 92.*

Roriſmarini ſpecies ſunt

Roſmarinus hortenſis, anguſtiore folio C. B. Pin. 217. *Roſmarinus coronarius, fruticoſus, ſive nobilior anguſtiore folio J. B. 2. 25. Roſmarinum coronarium Dod. Pempt.* 272. *Romarin.*

Roſmarinus hortenſis, anguſtiore folio, argenteus H. R. Par.

Roſmarinus hortenſis, anguſtiore folio, argenteus H. R. Par.

Roſmarinus ſpontaneus, latiore folio C. B. Pin. 217. *Roſmarinus coronarius, fruticoſus, ignobilior J. B. 2. 25.*

Roſmarinus folio variegato. *Roſmarinum ſtriatum ſive aureum Park. Theat.* 74.

Roſmarinus Almerienſis, flore majore, ſpicato, purpuraſcente.

Roriſmarini ſpecies flore fructuque carentes, caulibus duris, fruteſcentibus, foliis anguſtis, oblongis, Camphoram olentibus dignoſci ſolent.

GENUS VII.

Thimus. *Thim.*

Tab. 93. THYMUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius AC, ſurrectum eſt plerumque biſidum, inferius verò EF, tripartitum. Ex calyce autem G, ſurgit piſtillum H, poſticæ floris parti BD, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, in capſulâ K, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendi ſunt caules duri, lignoſi, flores in capitula L M, collecti.

Thymi ſpecies ſunt

Thymus capitatus, qui Dioſcoridis C. B. Pin. 219. *Thymum Creticum ſive antiquorum J. B.* 3. *Part.* 2. 262. *Thymum cephaloton Dod. Pempt.* 276. *Thim de Créte.*

Thymus vulgaris, folio latiore C. B. Pin. 219. *Thymum durius Dod. Pempt.* 276.

Thymus vulgaris, folio tenuiore C. B. Pin. 219. *Thymum vulgare, rigidius, folio cinereo J. B.* 3. *Part.* 2. 263.

Thymus vulgaris, folio tenuiore, candido & graveolente C. B. Pin. 219. *Thymus variegato folio H. R. Par.*

Thymus ſupinus, candicans, odoratus. *Thymum ſupinum, candicans, odoratum Bot. Monſp.*

Thymus inodorus. *Thymum inodorum C. B. Pin.* 219. *Prodr.* 108.

Thymus capitulis minoribus, Maſſilienſis H. R. Par.

Thymus Luſitanicus, folio capillaceo villoſo, capite magno, purpuraſcente, oblongo.

Thymus Luſitanicus, folio capillaceo villoſo, capite magno, purpuraſcente, rotundo.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, capitulo majori.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, capitulo minori.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, ſquamis capitulorum amplioribus. *Tragoriganum Dictamni capite, Hiſpanicum Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part.* 2. 50. *Tab.* 43.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, maritimus, glaber, & lucidus.

Thymus cephalotos, autumnalis, longiore folio. *Satureia floribus in ſummitate diſpoſitis H. L. Bat. Satureia Virginiana Par. Bat. Serpentaria Virginiana Bocc. Muſ. Part.* 2. 161. *Tab.* 108. & 115.

Thymus, cùm ſit herba odorata, dicitur à θύω *ſuffit*, vel à θυμὸς *animus*, quòd animum addat ſpiritus inſtaurans.

GENUS VIII.

Serpillum. *Serpolet.*

SERPILLUM differt tantùm à Thymo caulibus humilioribus & minus duris ac lignoſis.

Serpilli ſpecies ſunt

Serpillum latifolium, hirſutum C. B. Pin. *Prodr.* 108.

Serpillum vulgare, majus, flore purpureo C. B. Pin. 220.

Serpillum vulgare, majus, flore albo C. B. Pin. 220. *Serpillum album Tabern. Icon.* 361.

Serpillum vulgare, minus C. B. Pin. 220. *Serpillum vulgare J. B.* 3. *Part.* 2. 269. *Dod. Pempt.* 277.

Serpillum vulgare, flore albo H. Edinb.

Serpillum vulgare, minus, folio ex albo & viridi, vario H. L. Bat. *Serpillum vulgare, foliis variegatis H. Edinb.*

Serpillum vulgare, minus, capitulis lanuginoſis C. B. Pin. 220.

Serpillum foliis Citri odore C. B. Pin. 220. *Serpillum Citrii odore J. B.* 3. *Part.* 2. 270. *Serpillum Citratum Tabern. Icon.* 360.

Serpillum vulgare, Citratum, minus H. R. Par.

Serpillum antiguſtifolium, glabrum C. B. Pin. 220. *Serpillum odore Juglandis J. B.* 3. *Part.* 2. 270. *Serpillum anguſto, glabroque folio Cluſ. Hiſt.* 359.

Serpillum anguſtifolium, hirſutum C. B. Pin. 220. *Serpillum anguſto, lanuginoſoque folio J. B.* 3. *Part.* 2. 270. *Serpillum Pannonicum, iij. Cluſ. Hiſt.* 360.

Serpillum Thymi folio, humillimum. *Marum repens Tabern. Icon.* 342.

Serpillum Græcè Ἕρπιλλος *ab* ἕρπω *repo*, quaſi diceretur planta repens.

GENUS IX.

Satureia. *Sarriete.*

SATUREIA differt à Thymo floribus ſparſim in foliorum alis naſcentibus, non verò in capitulum collectis; à Calamintha, floribus pediculis non ramoſis inſidentibus; à Thymbrâ vero, floribus non verticillatim diſpoſitis.

Satureiæ ſpeciem unicam novi.

Satureia ſativa J. B. 3. 272. *Satureia hortenſis ſive Cunila ſativa Plinii C. B. Pin.* 218. *Satureia Dod. Pempt.* 289.

GENUS X.

Tymbra.

THYMBRA differt à Thymo, Satureiâ & Calamintha floribus verticillatim poſitis.

Thymbra legitima Cluſ. Hiſt. 358. *Satureia Cretica C. B. Pin.* 218.

Thymbra Hiſpanica, Majoranæ folio. *Sampſuchus ſive Marum Maſtichen redolens C. B. Pin.* 224. *Clinopodium quibuſdam, Maſtichina Gallorum J. B.* 3. *Part.* 2. 243. *Marum vulgare, Clinopodium Dod. Pempt.* 271.

Thymbra Hiſpanica, folio ſubrotundo.

Thymbra Hiſpanica, Coridis folio. *Serpillum ſylveſtre, Zygis Cluſio, Thymo*

vulgatiori, rigidiori ſimile J. B. 3. Part. 2. 271. Serpillum ſylveſtre, Zygis Dioſcoridis Cluſ. Hiſt. 358.

Thymbra Sancti Juliani, ſive Satureia vera Lob. Icon. 425. *Satureia ſpicata C. B. Pin. 218. Satureia foliis tenuibus, ſive tenuifolia S. Juliani quorundam J. B. 3. 273.*

GENUS XI.

Lavandula. *Lavande.*

Tab. 93. LAVANDULA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius AC, ſurrectum eſt, ſubrotundum, plerumque bifidum, inferius verò DE, tripartitum. Ex calyce autem F, ſurgit piſtillum G, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, in capſulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Lavandulæ ſpicæ in modum verticillatim ſummis caulibus & ramis innaſci.

Lavandulæ ſpecies ſunt

Lavandula latifolia, Indica, ſubcinerea, ſpicâ breviore H. R. Par.

Lavandula latifolia, Hiſpanica, tomentoſa.

Lavandula latifolia C. B. Pin. 216. *Pſeudonardus quæ Lavendula vulgò J. B. 3. 281. Lavandula Dod. Pempt. 273. Lavande, Aſpic.*

Lavandula latifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Lavandula flore albo Eyſt.*

Lavandula anguſtifolia C. B. Pin. 216. *Lavandula altera Dod. Pempt. 273.*

Lavandula anguſtifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Pſeudonardus quæ Lavendula flore albo J. B. 3. 281.*

Lavandula folio diſſecto C. B. Pin. 216. *Lavendula multifido folio J. B. 3. 281. Cluſ. Hiſt. 345.*

Lavandula folio longiori, tenuiùs & elegantiùs diſſecto.

Lavandula foliis crenatis. *Stœchas folio ſerrato C. B. Pin. 216. Stœchas ſerrato & criſpo folio J. B. 3. 279. Stœchas criſpo folio Cluſ. Hiſt. 345.*

Lavandula foliis crenatis, latioribus, Americana, fruteſcens Plum.

Lavandula, ut aiunt, à lavando, quòd ex ea parentur balnea.

GENUS XII.

Origanum. *Origan.*

Tab. 94. ORIGANUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum; inferius verò B, tripartitum. Ex calyce autem C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti E, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, ſubrotunda, in capſulâ F, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Origani in ſpicis ſquamoſis H, & Muſcarii æmulis I, naſci.

Origani ſpecies ſunt

Origanum ſylveſtre, Cunila bubula Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum vulgare,*

ſpontaneum J. B. 3. 236. *Origanum ſylveſtre Dod. Pempt.* 285.
Origanum ſylveſtre, foliis variegatis H. Edinb.
Origanum ſylveſtre, album C. B. Pin. 223. *Origanum album Tabern. Icon.* 344.
Origanum ſylveſtre, humile C. B. Pin. 223. *Prodr.* 109. *Origanum repens, villoſum, Aurelianenſium H. R. Par.*
Origanum Heracleoticum, Cunila gallinacea Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum Heracleoticum Matthioli, aliis fortè Creticum J. B.* 3. *Part.* 2. 237. *Origanum Heracleoticum* 1 *&* 2 *Tabern. Icon.* 345.
Origanum Heracleoticum, Cunila Gallinacea Plinii, floribus candidis C. B. Pin. 223.
Origanum Onites C. B. Pin. 223. *Origanum Creticum J. B.* 3. *Part.* 2. 238. *Genuina Græcorum Hyſſopus Lob. Icon.* 494.
Origanum Onites, floribus albicantibus C. B. Pin. 223. *Origanum Onites dictum Eyſt.*
Origanum folio ſubrotundo C. B. Pin. 223. *Origanum Monſpelienſe, pulchrum Cam. Epit.* 468. *J. B.* 3. *Part.* 2. 238.
Origanum Pulegii folio.
Origanum humilius, latifolium, glabrum.
Origanum Canadenſe, flore albo, umbellato.
Origanum Creticum, latifolium, tomentoſum ſeu Dictamnus Creticus. *Dictamnus Creticus C. B. Pin.* 222. *Dictamnus Cretica ſeu vera J. B.* 3. *Part.* 2. 253. *Dictamnum verum Dod. Pempt.* 281. *Dictame de Crête.*
Origanum Montis Sipyli H. L. Bat.
Origanum Canadenſe, capitulis tenuioribus.
Origanum lignoſum, Syracuſanum, umbellâ ampliſſima Bocc. Muſ. Tab. 38. *Origanum lignoſum, Syracuſanum, perenne, umbellâ ampliſſimâ, brevi, lato & nervoſo folio nigricante Bocc. Muſ.* 43.
Origanum ab ὄρος *mons*, & γάνος, *lætitia*; quaſi dicatur planta, quæ montibus delectatur.

GENUS XIII.

Majorana. *Marjolaine.*

MAJORANA differt ab Origano capitulis K, rotundioribus, denſioribus & brevioribus, ex quaterno ordine foliorum ſquamatim poſitorum conflatis. *Tab.* 94.
Majoranæ ſpecies ſunt
Majorana vulgaris C. B. Pin. 224. *Majorana majori folio ex ſemine nata J. B.* 3. *Part.* 2. 241. *Majorana ſive Marum Dod. Pempt.* 270.
Majorana latifolia, aurea Park. Theat. 12.
Majorana rotundifolia, villoſa, Satureiæ odore. *An Marum Syriacum, gracilioribus ſarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv.* 213.
Majorana rotundifolia, ſcutellata, exotica H. R. Par. *Majorana rotundifolia, cochleata, radice perenni Joncq. Hort. Origano cognata Zatarendi C. B. Pin.* 223.

Majorana tenuifolia C. B. Pin. 224. *Majorana tenuior & lignoſior J. B. 3. Part. 2. 241.*

GENUS XIV.

Verbena. *Verveine.*

Tab. 94. VERBENA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum & plerumque bifidum eſt; inferius verò B, tripartitum: ſic tamen ſecantur ambo, ut flos quinquepartitus primo aſpectu videatur. Ex calyce autem C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti E, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, tenuia & oblonga H, totam penè capſulam F, quæ floris calyx fuit, occupantia. His notis addendum eſt flores Verbenæ ſpicatim ut plurimùm naſci, non tamen verticillatim, & quandoque in capitulum diſponi.

Verbenæ ſpecies ſunt

Verbena communis, cæruleo flore C. B. Pin. 269. *Verbena vulgaris J. B. 3. 443. Verbenaca recta Dod. Pempt. 150.*

Verbena communis, floribus albidis C. B. Pin. 269.

Verbena Luſitanica, latifolia, procerior.

Verbena tenuifolia C. B. Pin. 269. *Verbenaca ſupina J. B. 3. 444. Verbenaca ſupina Dod. Pempt. 250.*

Verbena Urticæfolia Canadenſis H. R. Par. *Verbena con foglie d'Ortica di Canada Zan. 203. Verbena Urticæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Verbena Urticæfolia, Canadenſis, foliis inciſis, flore majore H. R. Par. *Hujus ſpeciei folia pinguntur in eadem tabula Zan.*

Verbena Americana, ſpicâ multiplici, foliis Urticæ anguſtiſſimis, floribus cæruleis Prod. Par. Bat. *Verbena altiſſima, Americana Par. Bat.*

Verbena Americana, ſpicâ multiplici, foliis Urticæ anguſtiſſimis, floribus purpureis Prod. Par. Bat.

GENUS XV.

Hyſſopus. *Hiſope.*

Tab. 95. HYSSOPUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum: inferius verò C, in tres partes diviſum, mediâ D, cochlearis inſtar excavatâ, bicuſpide & quodammodo alatâ. Ex calyce autem E, ſurgit piſtillum F, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, oblonga, in capſula H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Hyſſopi ſpecies ſunt

Hyſſopus officinarum, cærulea ſeu ſpicata C. B. Pin. 217. *Hyſſopus vulgaris, ſpicatus, anguſtifolius, flore cæruleo J. B. 3. 174. Hyſſopus vulgaris Dod. Pempt. 287.*

Hyſſopus utrimque florida Dod. Pempt. 287.

Hyſſopus

Hyſſopus vulgaris, moſchum redolens C. B. Pin. 217. *Hyſſopus moſchata vel peregrina ſeu Ciliſſa Geſn. Hort.* 262.
Hyſſopus criſpa Geſn. Hort. 262.
Hyſſopus foliis diſſectis C. B. Pin. 217.
Hyſſopus ſpicâ brevi & rotundâ C. B. Pin. 217.
Hyſſopus verſicolor, ſive aureus Park. Par. 457.
Hyſſopus vulgaris, alba C. B. Pin. 218. *Hyſſopus albis floribus Lob. Icon.* 435.
Hyſſopus rubro flore C. B. Pin. 217. *Hyſſopus Arabum, flore rubro Lob. Icon.* 434. *Hyſſopus vulgaris, ſpicatus, anguſtifolius, flore rubro J. B.* 3. 274.
Hyſſopus hirſuta C. B. Pin. 218.
Hyſſopus hirſuta, flore albo.
Hyſſopus humilior, Myrtifolia H. R. Par.
Hyſſopi ſpecies flore fructuque carentes foliis longis, anguſtis, & odore grato dignoſci ſolent.

GENUS XVI.

Stœchas.

STŒCHAS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, erectum eſt bifidumque; inferius verò C, tripartitum: ſic tamen ſecantur ambo, ut primo aſpectu flos quinquepartitus videatur. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, ſubrotunda, in capſulâ G, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt Stœchadis flores variâ ſerie diſponi in capitulis ſquamoſis H, è quorum cacumine aliquot foliola eminent I, viſui grata, quæ Cluſius membranaceas ligulas vocat. *Tab.* 95. *Hiſt.* 344.

Stœchadis ſpecies ſunt
Stœchas purpurea C. B. Pin. 216. *Sthœchas Arabica vulgò dicta J. B.* 3. 277. *Stœchas brevioribus ligulis Cluſ. Hiſt.* 344.
Stœchas cauliculis non foliatis C. B. Pin. 216. *Stœchas longioribus ligulis Cluſ. Hiſt.* 344.
Stœchas latifolia, flore albo C. B. Pin. 216.
Stœchas Luſitanica, ligulis amplioribus ex roſeo & purpureo colore variegatis.
Stœchas Luſitanica, foliis viridibus, lanuginoſis. *An Stœchas viridis J. B.* 3. 279.
Stœchas in Inſulis Galliæ gignitur, quæ è regione Maſſiliæ ſitæ Stœchades appellantur & ab iis quoque nomen accepit, inquit Dioſcorides. Stœchades autem Inſulæ exiſtimantur, quæ nunc vocantur *Les Iſles d'Hieres*, è regione Telonis. *Lib.* 3. *cap.* 31.

GENUS XVII.

Cataria. *Herbe aux Chats.*

Tab. 95. CATARIA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum; inferius verò in tres partes diviſum, mediâ C, cochlearis inſtar excavatâ: cæteris DD, tanquam alis orificium inſigne, inter duo labia poſitum, cingentibus. Ex calyce autem E, ſurgit piſtillum F, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, ſubrotunda, in capſulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Catariæ ſpecies ſunt

Cataria major, vulgaris. *Mentha Cataria, vulgaris ſeu major C. B. Pin.* 228. *Mentha Cataria J. B.* 3. *Part.* 2. 225. *Cataria herba Dod. Pempt.* 99.

Cataria minor, vulgaris. *Mentha Cataria, minor C. B. Pin.* 228. *Cataria tenuifolia Cluſ. Hiſt. xxxiij.*

Cataria minor, Alpina. *Mentha Cataria, minor, Alpina C. B. Pin.* 228. *Nepetella Eyſt.*

Cataria anguſtifolia, major. *Mentha Cataria, anguſtifolia, major C. B. Pin.* 228. *Mentha Cataria, Hiſpanica, anguſtioribus foliis J. B.* 3. *Part.* 2. 226. *Cataria folio longiore Dod. Pempt.* 99.

Cataria anguſtifolia, minor. *Mentha Cataria, anguſtifolia, minor C. B. Pin.* 228. *Prodr.*

Cataria Hiſpanica, Betonicæ folio anguſtiori, flore cæruleo. *Mentha Cataria, Hiſpanica, olim mihi Sideritis altiſſima, flore ſubcæruleo J. B.* 3. 226.

Cataria Hiſpanica, Betonicæ folio anguſtiori, flore albo. *Mentha Cataria, Hiſpanica, olim mihi Sideritis altiſſima, flore albo J. B.* 3. 226.

Cataria Hiſpanica, ſupina, Betonicæ folio, tuberoſâ radice. *Mentha tuberoſâ radice C. B. Pin.* 227. *Menthaſtrum tuberoſâ radice J. B.* 3. *Part.* 2. 227. *Menthaſtrum iij, tuberoſâ radice Cluſ. Hiſt. xxxiij.*

Cataria Luſitanica, erecta, Betonicæ folio, tuberoſâ radice. *Cataria radice tuberoſâ, flore cæruleo, ſpicato V. Luſit. Nepeta tuberoſa, ſpicata, purpurea, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part.* 2. 44. *Tab.* 36.

Cataria Luſitanica, Betonicæ folio, minor, radice fibroſâ.

Cataria à Cato ſeu Fele, qui eâ delectari videtur.

Catariæ ſpecies flore fructuque carentes odore quodam proprio, acri & aromatico, foliiſque caneſcentibus, dignoſci ſolent.

GENUS XVIII.

Betonica. *Betoine.*

Tab. 96. BETONICA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt, imbricatum, & plerumque bifidum; inferius verò

in tres partes diviſum, mediâ B, ampliori & bifidâ. Ex calyce autem C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti E, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, oblonga, in capſulâ G, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Betonicæ verticillatim & ſpicatim ſummis caulibus H, innaſci.

Betonicæ ſpecies ſunt

Betonica purpurea C. B. Pin. 235. *Betonica vulgaris, purpurea J. B.* 3. 301. *Betonica Dod. Pempt.* 40.

Betonica rubicundiſſimo flore, Montis aurei H. R. Par.

Betonica alba C. B. Pin. 235. *Betonica flore albo J. B.* 3. 302. *Betonica albido flore Dod. Pempt.* 39.

Betonica major, Danica Park. Theat. 615.

Betonica minima, Alpina, Helvetica Park. Theat. 614.

Betonica Alpina, latifolia, major, villoſa, flore luteo H. R. Par. *Betonica montana, lutea Barr. Icon. Betonica montana, lutea, latifolia, Bocc. Muſ. Part.* 2. 82. *Tab.* 72.

Betonica arvenſis, annua, flore ex albo flaveſcente. *Sideritis arvenſis, latifolia, glabra C. B. Pin.* 235. *Sideritis glabra, arvenſis J. B.* 3. 427. *Alyſſum majus Tabern. Icon.* 541.

Betonica maritima, flore ex luteo palleſcente. *Sideritis Heraclea, latifolia Dioſcoridis, Sideritis marina Salvifolia noſtra Donat.* 84.

Betonicam ſeu Veronicam vocant, à Vetonibus Hiſpaniæ populis, ut refert Plinius. *Lib.* 25. *cap.* 8.

GENUS XIX.

Ocimum. *Baſilic.*

OCIMUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt, ſubrotundum, crenatum, & amplius inferiori B, quod plerumque criſpum eſt, aut leviter inciſum. Ex calyce autem C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti E, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, oblonga G, in capſulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. Hæc vero capſula in duo labia dividitur, quorum ſuperius H, ſurrectum & bifidum eſt; inferius verò I, multifariam inciſum. *Tab.* 96.

Ocimi ſpecies ſunt

Ocimum Caryophyllatum Monachorum ſive Acinos Columnæ J. B. 3. 260. *Acinos Dioſcoridis Col. Phytob.* 23.

Ocimum foliorum fimbriis ad Endiviam accedentibus, maximum H. L. Bat.

Ocimum latifolium, maculatum vel criſpum C. B. Pin. 225. *Ocimum Sancto-Mauritanum, latum, criſpum, maximum J. B.* 3. *Part.* 2. 249. *Ocimum Indicum Cluſ. Hiſt.*

Ocimum viride, foliis bullatis C. B. Pin. 225. *Ocimum viride, majus, foliis protuberantibus Eyſt.*

Ocimum foliis fimbriatis, viridibus C. B. Pin. 225. *Ocimum criſpum, viride Eyſt.*

Ocimum Caryophyllatum, maximum C. B. Pin. 225. *Ocimum latifolium, magnum Eyſt.*

Ocimum Caryophyllatum, majus C. B. Pin. 226. *Ocimum magnum J. B. 3. Part. 2. 246. Ocimum tertium, maximum Dod. Pempt. 279.*

Ocimum nigrum, majus, acuto Rutæ odore H. L. Bat.

Ocimum Citri odore C. B. Pin. 226. *Ocimum medium ſive Citratum Tabern. Icon. 343.*

Ocimum Aniſi odore C. B. Pin. 226. *Ocimum Aniſatum Eyſt.*

Ocimum vulgatius C. B. Pin. 226. *Ocimum Aniſatum Eyſt.*

Ocimum vulgatius C. B. Pin. 226. *Ocimum medium, vulgatius & nigrum J. B. 3. Part. 2. 247. Ocimum magnum Tabern. Icon. 343.*

Ocimum vulgatius, foliis ex nigro vireſcentibus, flore albo H. R. Par.

Ocimum vulgatius, foliis ex nigro vireſcentibus, violaceo flore H. R. Par.

Ocimum medium, criſpum, conglomeratâ brevique ſpicâ H. R. Par.

Ocimum minus, anguſtifolium, foliis ſerratis C. B. Pin. 226. *Ocimum minus, anguſtifolium, flore albo Eyſt.*

Ocimum minus, anguſtifolium, bullatis foliis H. R. Par.

Ocimum minimum C. B. Pin. 226. J. B. 3. Part. 2. 247. *Ocimum Caryophyllatum, minus Tabern. Icon. 344.*

Ocimum minimum, foliis ex purpura nigricantibus H. R. Par.

Ocimi ſpecies flore fructuque carentes, odore quodam proprio, aromatico & ſuavi dignoſci ſolent.

Ocimum à voce Græca ὠκὺς, *citò* quòd ſemen ejus ſatum citò erumpat.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, unilabiato.

GENUS I.

Chamædrys. *Germandrée.*

Tab. 97. CHAMÆDRYS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus ſtamina F, labii ſuperioris locum occupant; labium verò inferius A, in quinque partes diviſum eſt, mediâ D, ampliori cochlearis inſtar excavatâ & quandoque biſidâ: cæteris C C, in floris cervice è regione poſitis. Ex calyce autem G, ſurgit piſtillum H, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, ſubrotunda, in capſulâ K, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores L L, Chamædryos in foliorum alis naſci, & calyce donari tubulato. G.

Chamædryos ſpecies ſunt

Chamædrys major, repens C. B. Pin. 248. *Dod. Pempt. 43. Chamædrys vulgò vera exiſtimata J. B. 3. 288.*

Chamædrys major, repens, flore albo & rubello in eadem planta C. B. Pin. 249.

Chamædrys minor, repens C. B. Pin. 248. *Chamædrys, repens, minor Dod. Pempt.* 43.

Chamædrys minor, repens, flore niveo C. B. Pin. 248. *Chamædrys minor, albo flore Cluſ. Hiſt.* 351.

Chamædrys Alpina, villoſa.

Chamædrys paluſtris, caneſcens, ſeu Scordium officinatum. *Scordium C. B. Pin.* 247. *Dod. Pempt.* 126. *J. B.* 3. 292.

Chamædrys fruticoſa, ſylveſtris, Meliſſæ folio. *Scordium alterum ſive Salvia ſylveſtris C. B. Pin.* 247. *Scordotis ſive Scordium folio Salviæ J. B.* 3. 293. *Salvia agreſtis ſive Sphacelus Dod. Pempt.* 291.

Chamædrys fruticoſa, ſylveſtris, Meliſſæ folio variegato. *Scordium alterum ſeu Salvia ſylveſtris, folio variegato H. R. Par.*

Chamædrys fruticoſa, inſularum Stœchadum, Meliſſæ folio minori, Pomum redolens.

Chamædrys fruticoſa, Luſitanica, Meliſſæ folio minori, flore purpureo.

Chamædrys fruteſcens, Teucrium vulgò. *Teucrium multis J. B.* 2. 290. *Teucrium C. B. Pin.* 247. *Chamædrys aſſurgens Dod. Pempt.* 44.

Chamædrys Alpina, frutescens, folio ſplendente. *Chamædrys Alpina, lucida H. R. Par. Chamædrys durior, Alpina Broſſ.*

Chamædrys fruticoſa, lucida, Hiſpanica.

Chamædrys fruticoſa, Cretica, purpureo flore. *Teucrium Creticum, odoratum, flore purpureo H. R. Par.*

Chamædrys multiflora, tenuifolia, Hiſpanica.

Chamædrys Hiſpanica, minima, ſaxatilis, incana.

Chamædrys Canadenſis, Urticæ folio ſubtus incano. Sarrac.

Chamædrys maritima, incana, fruteſcens, foliis lanceolatis. *Marum Cortuſi J. B.* 3. 242.

Chamædrys laciniatis foliis Lob. Icon. 383. *Botrys Chamædryoides C. B. Pin.* 138. *Botrys verticillata J. B.* 3. 298.

Chamædrys multifida, ſpinoſa, odorata V. Luſit.

Ab eo genere excludi debent. *Chamædrys Alpina, Ciſti flore C. B. Pin.* 248. *ad Caryophyllatam revocanda. Chamædrys Alpina, ſaxatilis C. B. Pin.* 248. *Veronicæ ſpecies. Chamædrys unicaulis, ſpicata C. B. Pin.* 248. *de quâ inter Pediculares ſpecies egimus. Chamædrys Alpina, minima, hirſuta C. B. Pin.* 248. *& Chamædryos ſpuriæ ſpecies inter Veronicæ ſpecies pariter annumerandæ.*

Chamædrys à vocibus Græcis χαμαὶ *humi* & δρῦς, *Quercus* quaſi diceretur Quercus humilis. Plures enim Chamædryos ſpecies foliorum formâ ad Quercum accedere exiſtimantur.

GENUS II.

Polium.

Tab. 97. POLIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus ſtamina K, labii ſuperioris locum occcupant: labium verò inferius A, in quinque partes dividitur, non ſecus ac in Chamædryos floribus. Ex calyce autem C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, in capſula E, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Polii in capitulum G, collectos ſummis ramulis & caulibus innaſci.

Polii ſpecies ſunt

Polium Lavandulæ folio C. B. Pin. 220. *Polium recentiorum fœmina, Lavandulæ folio Lob. Icon.* 488.

Polium Lavandulæ folio anguſtiori C. B. Pin. 220. *Polium campeſtre Tabern. Icon.* 365.

Polium montanum, luteum C. B. Pin. 220. *Tabern. Icon.* 364. *Polium luteum Lob. Icon.* 487.

Polium montanum, album C. B. Pin. 321. *Polium montanum* 1. *Cluſ.* 361.

Polium montanum, alterum, foliis anguſtioribus, capitulis longioribus C. B. Pin. 221. *Polium* 2. *albo flore Cluſ. Hiſt.* 361.

Polium montanum, repens C. B. Pin. 221. *Polium montanum, ſupinum, minimum Lob. Icon.* 488.

Polium maritimum, erectum, Monſpeliacum C. B. Pin. 221. *Polium Monſpeſſulanum J. B.* 3. 299.

Polium maritimum, ſupinum, Venetum C. B. Pin. *Polium Venetum J. B.* 3. 200. *Adv.* 207.

Polium candidum, tenellum, tomentoſum, flore purpureo J. B. 3. 300. *Polium montanum* γ, *purpureo flore Cluſ. Hiſt.* 362.

Polium montanum, ſupinum, alterum C. B. Pin. 221. *Polium* γ, *albo flore Cluſ. Hiſt.* 462. *Polium candidum, tenellum, tomentoſum, flore albo J. B.* 3. 300.

Polium Pyrenaicum, ſupinum, Hederæ terreſtris folio. *An Chamædrys Montis Sumani J. B.* 3. 279.

Polium Hiſpanicum, Chamædryos folio, purpuraſcente flore. *Polium ſaxatile, Chamædryos rotundo folio, ſupinum, rubrum Barr. Icon. Polium ſatile Chamædryoides, rotundo folio, flore rubello Bocc. Muſ. Part.* 2. 76. *Tab.* 62.

Polium Luſitanicum, ſupinum, minus, incanum, caulibus purpuraſcentibus, flore albo.

Polium Hiſpanicum, latifolium, capitulo breviori, purpuraſcente flore.

Polium Hiſpanicum, maximum, album.

Polium Hiſpanicum, maximum, luteum.

Polium Hiſpanicum, maritimum, Roriſmarini folio, flore albo.

Polium Hiſpanicum, maritimum, fruteſcens, Roriſmarini folio, flore rubro. *Polium montanum, majus, erectum, Roriſmarini flore rubro Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, montanum, pumilum, Roriſmarini folio, flore rubro. *Polium montanum, pumilum rubrum, viridi Stœchadis folio, caule tomentoſo Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, ſupinum, flore flaveſcente.

Polium Hiſpanicum, longiore capitulo, flore vario.

Polium erectum, tenuifolium, flore albo, capitulo breviori.

Polium Hiſpanicum, Linariæ foliis caneſcentibus, flore albo. *Polium montanum, album, non ſerratum, longis anguſtiſque foliis caneſcentibus Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, Linariæ foliis brevioribus, flore albo. *Polium montanum, album, non ſerratum, viride, longis anguſtiſque foliis, caule incano Barr. Icon.*

Polium montanum, pumilum, rubrum, anguſto viridique folio, caule incano Barr. Icon.

Polium ſurrectum, minus, anguſtifolium, ſerratum, è viridi caneſcens Barr. Icon.

Polium montanum, album, anguſtifolium, ſerratum, ſupinum, minus Barr. Icon.

Polium minus, erectum, anguſtis, crebris, brevibus foliis, flore rubro Barr. Icon.

Polium montanum, Gnaphalodes, inciſum, flore rubro, ſupinum Barr. Icon.

Polium marinum, daſyphyllum, Gnaphalodes, flore albo Barr. Icon.

Polium montanum, Hiſpanicum, non crenatum, flore albo Barr. Icon.

Polium montanum, album, ſerratum, latifolium, erectum, majus Barr. Icon.

Polium montanum, album, ſerratum, latifolium, ſupinum, majus Barr. Icon.

Polium montanum, album, ſerratum, latifolium, ſupinum, minus Barr. Icon.

Polium montanum, luteum, daſyphyllum, ſerratum Barr. Icon.

Polium Haſpanicum, luteum, Majoranæ folio. *Polium montanum, luteum, ſerratis Amaraci foliis, comâ ſubluteâ Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, ſerpilli folio purpuraſcente flore. *Polium ſaxatile, purpureum, non ſerrato Serpilli folio, preſſâ comâ Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, Thymi folio, purpuraſcente comâ. *Polium ſaxatile, minimum, Thymi folio carneo flore Barr. Icon.*

Polium à voce Græcâ πολιὸς *canus:* nam ex Dioſcoride corymbos habet cæſariei canæ ſimiles. *Lib. 3. cap. 114.*

GENUS III.

Teucrium.

TEUCRIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus ſtamina A labii ſuperioris locum occupant: labium verò inferius in quinque partes dividitur, mediâ D, ampliori & cochlearis adinſtar excavatâ: cæteris CC, BB, *Tab. 17.*

in floris cervice è regione poſitis. Ex calyce autem F, campaniformi ſurgit piſtillum G, poſticæ floris parti E, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, ſubrotunda K, in capſula campaniformi H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Teucrii ſpecies ſunt

Teucrium Bœticum Cluſ. Hiſp. 229. *J. B.* 3. 291. *Teucrium fruticans, Bœticum, ſive iij. Cluſ. Hiſt.* 348. *Teucrium peregrinum, folio ſinuoſo C. B. Pin.* 247.

Teucrium Hiſpanicum, latiore folio.

Teucrium Americanum, halicacabos & Alopecuroides. Plum.

Teucrium ſupinum, perenne, foliis laciniatis. *Chamæpitys ſpuria, multifido folio, Lamii flore C. B. Pin.* 250. *Pſeudo-Chamæpitys Cluſ. Hiſt. clxxxv.*

Teucrium ſupinum, annuum, Luſitanicum, foliis laciniatis.

Teucrium, ut aiunt, à Teucro nomen invenit.

GENUS IV.

Chamæpitys. *Ivette.*

Tab. 98. CHAMÆPITYS eſt planræ genus, flore A, monopetalo, unilabiato D, in tres partes diviſo, quarum media bifida eſt, labii ſuperioris locum occupantibus denticulis C. Ex floris autem fundo ſurgit piſtillum E, quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, oblonga I, in capſulâ H, quæ floris calyx F, fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Chamæpityos ſparſim in foliorum alis naſci, non verò verticillatim.

Chamæpityos ſpecies ſunt

Chamæpitys moſchata, foliis ſerratis, an prima Dioſcoridis C. B. Pin. 249. *Chamæpitys ſive Iva moſchata Monſpelienſium J. B.* 3. 296. *Chamæpitys ſpuria prior, ſive Anthyllis altera Dod. Pempt.* 47.

Chamæpitys moſchata, foliis ſerratis, flore albo H. R. Par.

Chamæpitys moſchata, foliis ſerratis, flore luteo.

Chamæpitys lutea, vulgaris, ſive folio trifido C. B. Pin. 249. *Chamæpitys vulgaris, odorata, flore luteo J. B.* 3. 295. *Ajuga ſive Chamæpitys mas Dioſcoridis Lob. Icon.* 382.

Chamæpitys vulgaris, folio trifido, flore roſeo, Luſitanica. *Ajuga multifidis foliis & rubeſcente flore Cluſ. Hiſt. clxxxiiij.*

Chamæpitys à vocibus Græcis χαμαὶ *humi*, & πίτυς *Pinus*, quaſi diceres Pinum humi jacentem, propter odorem reſinoſum.

GENUS V.

Bugula. *Bugle.*

Tab. 98. BUGULA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, unilabiato in tres partes diviſo, quarum media D, bifida eſt, labii ſuperioris locum occupantibus denticulis B. Ex calyce autem E, ſurgit piſtillum F, poſticæ floris parti C, adinſtar clavi

clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina H, ſubroronda, in capſula G, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Bugulæ verticillatim diſponi.

Bugulæ ſpecies ſunt

Bugula Dod. Pempt. 135. *Conſolida media, pratenſis, cærulea C. B. Pin.* 260. *Conſolida media, quibuſdam Bugula J. B.* 3. 430.

Bugula flore cinereo vel albo. *Conſolida media, pratenſis, cinerea vel alba C. B. Pin.* 260.

Bugula Alpina, maxima.

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore cæruleo. *Conſolida media, Genevenſis J. B.* 3. 432. *Conſolida media, pratenſis, hirſuta H. R. Par.*

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore ſuaverubente. *Conſolida media, Genevenſis, flore rubello J. B.* 3. 432. *Bugula carneo flore Cluſ. Hiſt. xliij.*

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore albo. *Conſolida media, Genevenſis, flore albo J. B.* 3. 432.

Bugulam appellari exiſtimant à voce Gallica. *Bugle.*

CLASSIS V.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, cruciformi.

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui ſemper componitur ex quatuor petalis, & crucem quodammodo repræſentat, qualis eſt flos Leucoii, Erucæ, Braſſicæ, &c. Hujus autem floris calyx, ſi adſit, quatuor plerumque foliis donatur, eodem ut plurimùm ordine poſitis ac petala. Piſtillum verò ſemper abit in fructum.

SECTIO I.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem non ſiliquoſum.

GENUS I.

Jonthlaſpi.

Tab. 99. JONTHLASPI eſt plantæ genus, flore A, Cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum E, unicapſularem, planum, orbiculatum, clypeiformem, ſemine fœtum F, orbiculato G, pariter & plano.

Jonthlaſpeos ſpecies ſunt

Jonthlaſpi luteo flore, incanum, montanum, Διοσκορίδης Col. Part. 1. 280. *Thlaſpi ſaxatile, incanum, luteum, Serpilli folio, minus C. B. Pin.* 107.

Jonthlaſpi minimum, ſpicatum, lunatum Col. Part. 1. 284. *Thlaſpi clypeatum, Serpilli folio C. B. Pin.* 107. *Lunaria peltata, minima, quibuſdam, ad Thlaſpi referenda J. B.* 2. 935.

GENUS II.

Rapiſtrum.

Tab. 99. RAPISTRUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E, ferè globoſam, unicapſularem F, ſemine fœtam ut plurimùm ſingulari G.

Rapiſtri ſpecies ſunt
Rapiſtrum monoſpermon C. B. Pin. 95. *Prodr.* 37. *J. B.* 2. 845.
Rapiſtrum maximum, rotundifolium, monoſpermon Corn. 147.
Rapiſtrum arvenſe, folio auriculato, acuto. *Myagro ſimilis ſiliquâ rotundâ C. B. Pin.* 109. *Prodr.* 52. *Myagro affinis herba, capitulis rotundis J. B.* 2. 895.
Rapiſtrum quaſi planta ad Rapam accedens.

GENUS III.

Myagrum.

MYAGRUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, turbinatum, unicapſularem H, ſemine fœtum oblongo G, & duobus loculis inanibus F, ad apicem IK, inſtructum. *Tab.* 99.

Myagri ſpecies ſunt
Myagrum monoſpermon, latifolium C. B. Pin. 109. *Prodr.* 51. *Maygron monoſpermon J. B.* 3. 894.
Myagrum monoſpermon, minus C. B. Pin. 109. *Prodr.* 52.
Myagrum à vocibus Græcis μυῖα *Muſca*, & ἀγρεύω *capto*; quaſi dicas plantam, quæ glutine ſuo muſcas capit, quod tamen Myagro non convenit.

GENUS IV.

Iſatis. *Paſtel.*

ISATIS eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum E, lingulatum, ad oram compreſſum, bifariam dehiſcentem FG, unicapſularem H, & ſemine fœtum I, ut plurimùm oblongo. *Tab.* 100.

Iſatidis ſpecies ſunt
Iſatis ſativa vel latifolia C. B. Pin. 113. *Iſatis ſive Glaſtrum ſativum J. B.* 2. 909. *Iſatis ſativa Dod. Pempt.* 79. *Paſtel ou Guéde.*
Iſatis ſylveſtris vel anguſtifolia C. B. Pin. 113. *Iſatis ſive Glaſtrum ſpontaneum J. B.* 2. 909. *Iſatis ſylveſtris Dod. Pempt.* 79.
Iſatis ſylveſtris, minor, Luſitanica H. L. Bat. App.

GENUS V.

Crambe.

CRAMBE eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E, unicapſularem F, bifariam dehiſcentem GG, ſemine fœtam ut plurimùm oblongo H. *Tab.* 100.

Crambes ſpecies ſunt
Crambe maritima, Braſſicæ folio. *Braſſica maritima, monoſpermos C. B. Pin.*

112. *Braſſica monoſpermos, Anglica J. B.* 2. 830. *Braſſica marina, ſylveſtris, multiflora, monoſpermos Lob. Icon.* 245.

Crambe maritima, foliis Erucæ latioribus, fructu haſtiformi. *Eruca maritima latifolia, Italica, ſiliquâ haſtæ cuſpidi ſimili C. B. Pin.* 99. *Cakile ſive Eruca maritima, latifolia J. B.* 2. 868. *Eruca maritima, Anglica, ſiliquâ fungosâ, torosâ, rotundâ, foliis craſſis, latioribus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 231.

Crambe maritima, foliis Erucæ anguſtioribus, fructu haſtiformi. *Eruca maritima, anguſtifolia, Italica, ſiliquâ haſtæ cuſpidi ſimili C. B. Pin.* 99. *Cakile quibuſdam, aliis Eruca marina & Raphanus marinus J. B.* 2. 867. *Cakile Serapionis, Erucæ folio, Napi flore, vulgò Eruca marina Lob. Icon.* 223.

SECTIO II.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum ſatis brevem, bifariam diviſum ſepto intermedio, reſpectu valvarum, ad perpendiculum obliquè poſito.

GENUS I.

Thlaſpi.

Tab. 101. THLASPI eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis BC, conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum F, ſubrotundum, planum, orâ plerumque foliaceâ, & ſupremâ fiſſum, in duo loculamenta IK, diviſum ſepto intermedio H, reſpectu valvarum G, ad perpendiculum obliquè poſito, ſeminibus fœtum ut plurimùm planis L. His notis addenda ſunt folia indiviſa, quibus differt à Naſturtio.

Thlaſpeos ſpecies ſunt

Thlaſpi vulgatius J. B. 2. 921. *Thlaſpi arvenſe, Vaccariæ incano folio, majus C. B. Pin.* 106. *Thlaſpi alterum Dod. Pempt.* 712.

Thlaſpi Vaccariæ incano folio, minus C. B. Pin. 106. *Prodr.* 47.

Thlaſpi arvenſe, ſiliquis latis C. B. Pin. 105. *Thlaſpi cum ſiliquis latis J. B.* 2. 923. *Thlaſpi latius Dod. Pempt.* 712.

Thlaſpi capſulis hirſutis J. B. 2. 922. *Thlaſpi villoſum, capſulis hirſutis C. B. Pin.* 106. *Prodr.* 47.

Thlaſpi capſulâ cordatâ, peregrinum J. B. 2. 927.

Thlaſpi Allium redolens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 297. *Scorodothlaſpi Ulyſſis Aldrovandi J. B.* 2. 927.

Thlaſpi arvenſe, perfoliatum, majus C. B. Pin. 106. *Burſa paſtoria, foliis Perfoliatæ J. B.* 2. 938. *Thlaſpi oleraceum Tabern. Icon.* 462.

Thlaſpi perfoliatum, minus C. B. Pin. 106. *Thlaſpi iij, pumilum Cluſ. Hiſt. cxxxj.*

Thlaſpi parvum, ſaxatile, flore rubente C. B. Pin. 107. *Lithothlaſpi quartum, carnoſo, rotundo folio Col. Part.* 1. 279.

Thlaſpi Alpinum, folio rotundiore, carnoſo, flore purpuraſcente.

Thlaſpi minimum, Luſitanicum, Cochleariæ folio.

Thlaſpi Alpinum, minimum, foliis craſſis & anguſtis. *Naſturtiolum Alpinum, capſulâ Naſturtii vulgaris, J. B.* 2. 918. *Naſturtiolum Alpinum, capſula Naſturtii hortenſis C. B. Prodr.* 45.

Thlaſpi Roſa de Hiericho dictum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 328. *Roſa Hierichuntea vulgò dicta C. B. Pin.* 484. *Roſa Hiericontea Lob. Icon.* 203. *Roſe de Jerico.*

Thlaſpi Virginianum, foliis Iberidis ampliſoribus & ſerratis. *Iberis humilior, annua, Virginiana, ramoſior Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 311.

Thlaſpi montanum, ſempervirens C. B. Pin. 106. *Thlaſpi ſempervirentis ſpecies candida J. B.* 2. 930. *Thlaſpi montanum, candidum Lugd.* 1180.

Thlaſpi Creticum quibuſdam, flore rubente & albo J. B. 2. 924. *Thlaſpi umbellatum, Creticum, Iberidis folio C. B. Pin.* 106. *Draba ſive Arabis aut Thlaſpi Candiæ Dod. Pempt.* 713.

Thlaſpi umbellatum, arvenſe, amarum J. B. 925. *Thlaſpi umbellatum, arvenſe, Iberidis folio C. B. Pin.* 106. *Thaſpi amarum Tabern. Icon.* 462.

Thlaſpi umbellatum, Creticum, flore albo, odoro, minus C. B. Pin. 106. *Thlaſpi parvum, umbellato flore niveo, odorato J. B.* 2. 925. *Thlaſpi iiij, parvum, odorato flore Cluſ. Hiſt. cxxxij.*

Thlaſpi Luſitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore purpuraſcente.

Thlaſpi Luſitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore albo.

Thlaſpi ſaxatile, vermiculato folio C. B. Pin. 107. *Lithothlaſpi montanum, fruticoſius, vermiculato acuto folio Col. Part.* 1. 277.

Thlaſpi à verbo Græco θλάω *premo*, quòd fructum habeat planum & quaſi compreſſum.

GENUS II.

Naſturtium. *Creſſon.*

NASTURTIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis conſtante: ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum DK, ſubrotundum, planum, in duo loculamenta diviſum H, ſepto intermedio EN, reſpectu valvarum FG, LM, ad perpendiculum obliquè poſito & ſeminibus fœtum I, ut plurimùm planis. His notis addenda ſunt folia O, multifida, quibus Naſturtium differt à Thlaſpi. *Tab.* 101.

Naſturtii ſpecies ſunt

Naſturtium hortenſe, vulgatum C. B. Pin. 103. *Naſturtium vulgare. J. B.* 2. 912. *Naſturtium hortenſe Dod. Pempt.* 711.

Naſturtium hortenſe, criſpum C. B. Pin. 104. *Naſturtium hortenſe, criſpum, latifolium & anguſtifolium C. B. Prodr.* 43. & 44. *Naſturtium criſpum J. B.* 2. 913.

Naſturtium hortenſe, criſpius, auguſtifolium Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 301.

Naſturtium hortenſe, latifolium C. B. Pin. 103. *Naſturtium latifolium, Dioſcoridæum J. B.* 2. 913.

Naſturtium ſylveſtre Dalechampii Lugd. 655. *Thlaſpi umbellatum, Naſtur-*

tii folio, Monſpeliacum C. B. Pin. 106. *Thlaſpi umbellatum, tenuiter diviſo folio, amarum, Narbonenſe J. B.* 2. 925.

Naſturtium ſylveſtre, tenuiter inciſum, minoris fructu. *Iberis Naſturtii folio C. B. Pin.* 97. *Iberis Matth.* 293.

Naſturtium ſylveſtre, tenuiſſimè inciſum. *Thlaſpi Iberidis folio, tenuiſſimè diviſo Mor. H. R. Bleſ.*

Naſturtium Orientale, foliis inferioribus Millefolium, ſuperioribus Perfoliatam referentibus. *Thlaſpi vero di Dioſcoride, primo Zan.* 193.

Naſturtium ſylveſtre, capſulis criſtatis. *Ambroſia campeſtris, repens C. B. Pin.* 138. *Coronopus Ruellii ſive Naſturtium verrucoſum J. B.* 2. 919. *Cornu Cervi alterum, repens Dod. Pempt.* 110.

Naſturtium Alpinum, tenuiſſimè diviſum C. B. Pin. 105. *Naſturtiolum Alpinum, tenuiſſimè diviſum J. B.* 2. 918. *Cardamine Alpina, iij, minima Cluſ. Hiſt. cxxviij.*

Naſturtium pumilum, vernum C. B. Pin. 105. Edit. 1. *Cardamine puſilla, ſaxatilis, montana,* Δικραδὲς *Col. Part.* 1. 273.

Naſturtium petræum, foliis Burſæ Paſtoris C. B. Pin. 104. *Burſa Paſtoris minor, foliis inciſis Ejuſd.* 108. *Burſa paſtoris parva, folio glabro, ſpiſſo J. B.* 2. 937. *Naſturtium petræum Tabern. Icon.* 451. *Paſtoria Burſa minor Dod. Pempt.* 103.

Naſturtium pumilum, ſupinum, vernum Bot. Monſp.

Naſturtium minimum, vernum, foliis tantùm circa radicem Bot. Monſp. *Naſturtium minimum, Monſpelienſe, caule aphyllo. Thlaſpi minus Monſpelienſium C. B. Pin.* 108.

GENUS III.

Thlaſpidium.

Tab. 101. THLASPIDIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum EF, quaſi gemellum, planum, ex duabus partibus compoſitum GH, ſepto intermedio I, diſtinctis; quæ ſingulæ K, ſemine turgeſcunt L, ut plurimùm oblongo M, & compreſſo.

Thlaſpidii ſpecies ſunt

Thlaſpidium Monſpelienſe, Hieracii folio hirſuto. *Thlaſpi biſcutatum, aſperum, Hieracifolium & majus C. B. Pin.* 107. *Lunaria biſcutata J. B.* 2. 935. *Thlaſpi parvum, Hieracifolium, ſive Lunaria lutea Monſpelienſium & Leucoium luteum, marinum & Biſcutella Lob. Icon.* 214.

Thlaſpidium hirſutum, calice floris auriculato. *Leucoium montanum, flore pedato Col. Part.* 2. 61.

Thlaſpidium annuum, flore pallidè luteo. *Thlaſpi biſcutatum, flore ſulphureo Hort. Oxon. Thlaſpi biſcutatum, annuum, aſperum H. R. Par.*

Thlaſpidium Raphani folio. *Thlaſpi biſcutatum, Raphani aut Irionis folio Bocc. Rarior. Plant.* 55.

Thlaſpidium fruticoſum, Leucoii folio, ſemperflorens. *Thlaſpi latifolium platycarpon, Leucoii foliis Bocc. rarior. Plant.* 55.

Thlaſpidium fruticoſum, Leucoii folio variegato, ſemperflorens.
Thlaſpidium Anchuſæ folio. *Thlaſpi biſcutellatum, luteum, Anchuſæ foliis Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 122. Thlaſpi biſcutatum, Anchuſæ foliis Ejuſd. 167.*
Thlaſpidium Apulum, ſpicatum. *Jondraba Apula, Alyſſoides, ſpicata Col. Part. 1. 285.*
Thlaſpidium montanum, anguſtifolium, glabrum.
Thlaſpidium Alpinum, pumilum aſperum.
Thlaſpidium, quaſi planta ad Thlaſpi accedens.

GENUS IV.

Cochlearia. *Herbe aux cuilliers.*

COCHLEARIA eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum E, ferè globoſum, ſepto intermedio H, cui valvæ F G, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta I, diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis K. *Tab. 101.*

Cochleariæ ſpecies ſunt
Cochlearia folio ſubrotundo. C. B. Pin. 110. *Cochlearia J. B. 2. 942. Dod. Pempt. 594.*
Cochlearia major, Batavica, erecta, folio oblongo H. L. Bat.
Cochlearia folio ſinuato C. B. Pin. 150. *Cochlearia Britannica Dod. Pempt. 594.*
Cochlearia Aremorica H. R. Part. *Hederaceum Thlaſpi Lob. Icon. 615. Thlaſpi Hederaceum J. B. 2. 933.*
Cochlearia minima, Aremorica, flore dilutè rubello Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 309.
Cochlearia Danica, procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 309. *Cochlearia Danica repens C. B. Pin. 110. Prodr. 53. Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270.*
Cochearia minor, erecta, Danica Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270. *Cochlearia minor, erecta C. B. Pin. 110. Prodr. 53.*
Cochlearia altiſſima, Glaſti folio. *Lepidium glaſtifolium C. B. Pin. 97. Lepidium annuum Lob. Icon. 321. Lepidium non repens J. B. 2. 941.*
Cochlearia folio cubitali. *Raphanus ruſticanus C. B. Pin. 96. Raphanus ſylveſtris ſive Armoracia multis J. B. 2. 851. Raphanus ruſticanus, craſſâ radice, Lapathi folio Lob. Icon. 320.*
Cochlearia dicitur, quòd ejus folia Cochlearis inſtar quandoque ſint excavata.

GENUS V.

Lepidium.

LEPIDIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, lanceiformem, ſepto intermedio I, cui valvæ G H, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum K; ut plurimùm oblongis. *Tab. 103.*

Lepidii ſpecies ſunt

Lepidium latifolium C. B. Pin. 97. *Lepidium Paulli J. B.* 2. 640. *Lepidium Plinii Dod. Pempt.* 716. *Paſſerage.*

Lepidium humile, incanum, arvenſe. *Draba umbellata, vel Draba major, capitulis donata C. B. Pin.* 109. *Draba multis, flore albo J. B.* 2. 939. *Arabis ſive Draba & Naſturtium Babylonicum Lob. Icon.* 224.

Lepidium humile, minus incanum, Alepicum. *Draba Calepenſis, repens, humilior, foliis minus cinereis, quaſique viridibus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 314.

Lepidium gramineo folio, ſive Iberis. *Iberis latiore folio C. B. Pin.* 97. *Iberis J. B.* 2. 918. *Dod. Pempt.* 714.

Lepidium capillaceo folio, fruticoſum, Hiſpanicum.

Lepidium à voce Græca λεπὶς, ſquama: eò quòd ſquamas & maculas faciei auferre exiſtimetur.

GENUS VI.

Burſa Paſtoris. *Tabouret.*

Tab. 103. BURSA PASTORIS eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, planum, orâ ſupremâ ſciſſum, triangulum Iſoſceles inverſum quaſi referentem, ſepto intermedio H, cui valvæ F G, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum exiguis I.

Burſæ paſtoris ſpecies ſunt

Burſa paſtoris major, folio non ſinuato C. B. Pin. 108.

Burſa paſtoris major, folio ſinuato C. B. Pin. 108. *Burſa paſtoria J. B.* 2. 936. *Paſtoria Burſa Dod. Pempt.* 103. *Tabouret, bourſe à berger.*

Burſa paſtoris eleganti folio, inſtar Coronopi repentis Cam. Hort. 32.

Burſa paſtoris media C. B. Pin. 108. *Burſa paſtoria minor Tabern. Icon.* 199.

Burſa paſtoris montana, Globulariæ folio. *Thlaſpi Alpinum, Bellidis cæruleæ folio C. B. Pin.* 106. *Thlaſpi foliis Globulariæ J. B.* 2. 926. *Thlaſpi montanum, Burſæ paſtoris fructu, primum Col. Part.* 1. 276.

Burſa paſtoris dicitur à fructûs forma, qui ad paſtoris marſupium accedere exiſtimatur.

SECTIO III.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum ſepto intermedio valvis parallelo, bifariam diviſum.

GENUS I.

Alyſſon.

Tab. 104. ALYSSON eſt plantæ genus, flore A B, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis C, conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in

in fructum FG, ſatis exiguum & gibbum, ſepto intermedio H, valvis GK, parallelo in duo loculamenta MN, diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis L.

Alyſſi ſpecies ſunt

Alyſſon perenne, montanum, incanum. *Thlaſpi montanum, luteum J. B.* 2. 928.

Alyſſon incanum, luteum, Serpilli folio, majus. *Thlaſpi minus quibuſdam, aliis Alyſſon minus J. B.* 2. 928. *Thlaſpi Alyſſon dictum, campeſtre, majus C. B. Pin.* 107. *Alyſſum minimum Cluſ. Hiſt. cxxxiij.*

Alyſſon incanum, Serpilli folio, minus. *Thlaſpi Alyſſon dictum, campeſtre minus C. B. Pin.* 107.

Alyſſon incanum, Serpilli folio, fructu nudo. *Thlaſpi Alyſſon dictum minus, capſulis majoribus, rotundis, non foliatis Bot. Monſp.*

Alyſſon maritimum. *Thlaſpi Alyſſon dictum, maritimum C. B. Pin.* 107. *Naſturtium vel Thlaſpi maritimum J. B.* 2. 927. *Thlaſpi Narbonenſe, Centumculi anguſto folio, Alyſſon Italorum Tabern. Icon.* 461.

Alyſſon Halimi folio, ſempervirens. *Thlaſpi Halimi folio, ſempervirens H. L. Bat.*

Alyſſon minus, Halimi argenteo anguſto folio. *Thlaſpi parvum, Halimi anguſto, incano folio Bocc. Muſ. Part.* 2. 45. *Thlaſpi parvum, Halimi anguſto, argenteo folio Ejuſd. Tab.* 39.

Alyſſon minimum. *Thlaſpi Alyſſum minimum Mor. H. R. Bleſ.*

Alyſſon fruticoſum, aculeatum. *Thlaſpi fruticoſum, ſpinoſum C. B. Pin.* 108. *Leucoium ſpinoſum ſive Thlaſpi ſpinoſum aliis J. B.* 1. 931. *Thlaſpi fruticoſum, ſpinoſum, Narbonenſe Lob. Icon.* 217.

Alyſſon fruticoſum, incanum. *Thlaſpi fruticoſum, incanum C. B. Pin.* 108. *Thlaſpi capſulis ſublongis, incanum J. B.* 2. 929. *Thlaſpi incanum, Mechlinienſe Lob. Icon.* 216.

Alyſſon Alpinum, hirſutum, luteum. *Sedum Alpinum, hirſutum, luteum C. B. Pin.* 285. *Sedum petræum, montanum Lob. Icon.* 381.

Alyſſon Alpinum, Poligoni folio incano. *Burſa paſtoris Alpina, hirſuta C. B. Pin.* 108. *Prodr.* 51.

Alyſſon vulgare, Poligoni folio, caule nudo. *Burſa paſtoris minor, loculo oblongo C. B. Pin.* 108. *Burſa paſtoria minima, oblongis ſiliquis, verna, loculo oblongo J. B.* 2. 937. *Paronychia vulgaris Dod. Pempt.* 112.

Alyſſon Veronicæ folio. *Burſa paſtoris major, loculo oblongo C. B. Pin.* 108. *Burſa paſtoria ſublongo loculo affinis, pulchra planta J. B.* 2. 938. *Draba minima, muralis, diſcoides Col. Part.* 1. 274.

Alyſſon ſegetum, foliis auriculatis, acutis. *Myagrum ſativum C. B. Pin.* 109. *Myagrum dictum Camelina J. B.* 2. 892. *& Myagrum Turcicum Ejuſd.* 2. 893. *Myagrum ſativum C. B. Pin.* 109. *Camelina ſive Myagrion. Dod. Pempt.* 532.

Alyſſum ſegetum, foliis auriculatis, acutis, fructu majori.

Alyſſon Pyrenaicum, perenne, minimum, foliis trifidis.

Alyſſon differt à Thlaſpi ſepto intermedio fructus, quod in Alyſſo valvis parallelum, in Thlaſpi verò ad perpendiculum obliquum eſt ratione valvarum; differt etiam ab Alyſſoide valvis fructus minùs concavis.

GENUS II.

Alyſſoides.

Tab. 104. ALYSSOIDES eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, ferè ellipticum, turgidum, craſſum ſatis, ſepto intermedio I, valvis G H, ſemiellipticis & turgeſcentibus parallelo in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum K, orbiculatis, planis, marginatis.

Alyſſoidis ſpecies ſunt

Alyſſoides fruticoſum, Leucoii folio viridi. *An Leucoium luteum, utriculato ſemine P. Alp. Exot.* 117?

Alyſſoides incanum, foliis ſinuatis. *Leucoium incanum, ſiliquis rotundis C. B. Pin.* 201. *Leucoium cum ſiliquis rotundis, flore luteo J. B.* 2. 931. *Eruca peregrina Cluſ. Hiſt.* 421.

Alyſſoides quaſi planta ad Alyſſon accedens.

GENUS III.

Lunaria. *Lunaire* ou *Bulbonac.*

Tab. 105. LUNARIA eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, omnino planum, ſepto intermedio H K, cui valvæ membranaceæ G I L M, & parallelæ adhæreſcunt, in duo veluti loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum N O, ut plurimum reniformibus & quaſi marginatis.

Lunariæ ſpecies ſunt

Lunaria major, ſiliquâ rotundiore J. B. 2. 881. *Viola Lunaria major, ſiliquâ rotundâ C. B. Pin.* 203. *Viola latifolia Dod. Pempt.* 161. *Viola Lunaris, 1. Tabern. Icon.* 313.

Lunaria major, perennis, ſiliquâ rotundiore, flore albo. *Leucoium lunatum ſeu lunarium latifolium, majus, alterum, ſiliqua rotunda, flore albo Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 246.

Lunaria major, ſiliquâ longiore J. B. 2. 882. *Viola Lunaria major, ſiliquâ oblongâ C. B. Pin.* 203. *Viola Lunaris. ij, Tabern. Icon.* 314.

Lunaria major, ſiliquâ longiore, flore purpureo. *Leucoium majus, perenne, ſiliquâ lunatâ, longâ, coronatâ, flore purpureo H. R. Bat.*

Lunaria Leucoii folio, ſiliquâ oblongâ, majori. *Leucoium Alyſſoides, clypeatum, majus C. B. Pin.* 201. *Alyſſon ſiliquâ latâ, aſperâ, quibuſdam Lunaria flore luteo J. B.* 2. 934. *Alyſſon Dioſcoridis Dod. Pempt.* 89.

Lunaria Leucoii folio, ſiliquâ oblongâ, minori. *Leucoium Alyſſoides, clypeatum, minus C. B. Pin.* 201. *Leucoium minus, peltatum, Romanum Col. Part.* 2. 60.

Lunaria siliquâ oblongâ, intortâ. *Leucoium sive Lunaria vasculo sublongo, intorto Raii Synops.* 164.

Lunaria à Lunâ, propter siliquarum formam.

SECTIO IV.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum siliquosum, bicapsularem.

GENUS I.

Brassica. *Chou.*

BRASSICA est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E, teretem, longam, cylindraceam, septo medio F, qui valvæ G H, imbricatæ utrinque adhæresunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam subrotundis I. His notis addenda est totius plantæ facies, quæ posita est in foliis plerumque rugosis, sinuatis, & cæsiis. *Tab.* 106.

Brassicæ species sunt

Brassica capitata, alba C. B. Pin. 111. *J. B.* 2. 826. *Brassica capitata, alba Dod. Pempt.* 623. *Chou pommé, blanc.*

Brassica alba, capite oblongo, non penitus clauso C. B. Pin. 111. *Brassica Italica, tenerrima, glomerosa, flore albo J. B.* 2. 827. *Brassica Sabauda, hyberna Lob. Icon.* 244. *Chou de Milan ou de Savoye.*

Brassica alba vel viridis C. B. Pin. 111. *Brassica alba, vulgaris, J. B.* 2. 829. *Brassica vulgaris, sativa Dod. Pempt.* 621. *Chou blond.*

Brassica alba, expansa J. B. 2. 829.

Brassica alba, crispa C. B. Pin. 111. *Brassica Sabauda, rugosa J. B.* 2. 828. *Brassica Sabauda Dod. Pempt.* 624. *Chou frisé, blanc.*

Brassica ex capitibus pluribus conglobata C. B. Pin. 111. *Brassica capitata, polycephalos Lugd.* 521.

Brassica capitata, rubra C. B. Pin. 111. *J. B.* 2. 831. *Brassica rubra, capitata Dod. Pempt.* 621. *Chou pommé, rouge.*

Brassica gongylodes C. B. Pin. 111. *Brassica caulorapa J. B.* 2. 829. *Brassica caule Rapum gerens Dod. Pempt.* 625. *Chou-Rave.*

Brassica cauliflora C. B. Pin. 111. *Brassica multiflora J. B.* 2. 828. *Brassica florida, botrytis Lob. Icon.* 245. *Chou-fleur.*

Brassica rubra C. B. Pin. 111. *& Tabern. Icon.* 396. *Brassica rubra, vulgaris J. B.* 2. 831. *Chou rouge.*

Brassica radice Napiformi. *Napobrassica C. B. Pin.* 111. *Prodr.* 54. *Chou-Navet.*

Brassica Asparagodes, crispa C. B. Pin. 111. *Brassica crispa, prolifera Tabern. Icon.* 398. *Brassica thyrsoides J. B.* 2. 833.

Braſſica rugoſa, longioribus foliis J. B. 2. 828.

Braſſica fimbriata C. B. Pin. 112. *Braſſica criſpa, laciniosa J. B.* 2. 832. *Braſſica tophoſa Tabern. Icon.* 401.

Braſſica fimbriata, maxima.

Braſſica fimbriata, pumila C. B. Pin. 112. *Braſſica Anglicana, nivea, minima J. B.* 2. 830. *Anglica minima Braſſica Adv.* 92.

Braſſica laciniata, alba J. B. 2. 832.

Braſſica laciniata, rubra J. B. 2. 832.

Braſſica lato Apii folio C. B. Pin. 112. *Braſſica tenuiſſimè laciniata J. B.* 2. 832. *Braſſica Seliniſia, latifolia Tabern. Icon.* 401.

Braſſica anguſto Apii folio C. B. Pin. 112. *Braſſica Seliniſia, anguſtiſolia Tabern. Icon.* 402.

Braſſica arvenſis C. B. Pin. 112. *Braſſica rubra, minor J. B.* 2. 833. *Braſſica ſylveſtris, Crambe dicta Dod. Pempt.* 623. *Colſa.*

Braſſica maritima, arborea ſeu procerior, ramoſa Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 208.

Braſſica peregrina, moſchum olens H. R. Par. *Chou muſqué.*

Braſſica campeſtris, perfoliata, flore albo C. B. Pin. 112. *Perfoliata ſiliquoſa J. B.* 2. 835. *Braſſica campeſtris, 1. Cluſ. Hiſt. cxxvij.*

Braſſica campeſtris, perfoliata, flore purpureo C. B. Pin. 112. *Perfoliata ſiliquoſa, purpurea Cluſio J. B.* 2. 836. *Braſſica campeſtris, purpureo flore Cluſ. Hiſt. cxxvij.*

Braſſica Alpina, perennis.

Ab eo genere excludi debent *Braſſica maritima, monoſpermos C. B. Pin.* 112. *quæ Crambe ſpecies eſt. Braſſica ſylveſtris foliis circa radicem Cichoraceis C. B. Pin.* 112. *quæ ſpecies eſt Turritidis, perinde ac ſequentes. Braſſica ſylveſtris, hiſpida, non ramoſa C. B. Pin.* 112. *Braſſica ſylveſtris, ramoſa, hiſpida C. B. Pin.* 112. *Edit.* 2.

Lib. 20. *cap.* 9. Braſſica quaſi πρασικὴ *olus*, per excellentiam. De ea enim teſte Plinio, ſcripſere Chryſippus, Dieuches, Pythagoras, & Cato.

GENUS II.

Leucoium. *Giroſlier* ou *Violier.*

Tab. 107. LEUCOIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam EF, longam, compreſſam, ſepto intermedio GL, cui valvæ HI, MN, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam planis, orbiculatis KO, ut plurimùm marginatis.

Leucoii ſpecies ſunt

Leucoium incanum, majus C. B. Pin. 220. *Leucoium hyemale & diu durans etiam album J. B.* 2. 874. *Leucoium candidum, majus Dod. Pempt.* 159.

Leucoium incanum, majus, flore cinericeo C. B. Pin. 200.

Leucoium purpureum vel rubrum C. B. Pin. 200. *Leucoium hyemale & diu durans, purpureum & roſeum J. B.* 2. 874. *Leucoium purpureum Tabern. Icon.* 309.

Leucoium incanum, majus, coccineum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 240.
Leucoium violaceum Tabern. Icon. 310.
Leucoium flore ex purpura puniceo C. B. Pin. 200.
Leucoium incanum, minus C. B. Pin. 200. *Leucoium æſtivum, flore purpureo & roſeo & albo J. B.* 2. 875. *Leucoium minus & annuum Dod. Pempt.* 159. *Quarantain.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore rubro C. B. Pin. 200. *Leucoium multiplici flore Dod. Pempt.* 159.
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore purpureo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore purpureo, pleno Eyſt.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore pupuro-violaceo C. B. Pin. 200. *Leucoium ſive Keiri, purpuro-violaceum, pleno flore Suvert.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore albo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore pleno, albo Eyſt.*
Leucoium incanum, majus, variegatum, ſimplici flore, ſtriis inæqualibus notato C. B. Pin. 200.
Leucoium variegatum, album, rubris maculis Eyſt.
Leucoium variegatum, purpureis maculis Eyſt.
Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore C. B. Pin. 201.
Leucoium purpureum, variegatum, ſanguineis maculis ſignatum Bry.
Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore, foliis in ambitu argenteis H. L. Bat.
Leucoium pleno flore, album, ſanguineis maculis ſignatum Eyſt.
Leucoium pleno flore, album, purpureis maculis ſignatum Eyſt.
Leucoium album, odoratiſſimum, folio viridi C. B. Pin. 202. *Leucoium hyemale, diu durans, flore albo, folio viridi & livido, glabro J. B.* 2. 875.
Leucoium vernum, perenne, album, majus. *Draba alba, ſiliquoſa C. B. Pin.* 109. *Heſperis Alpina ſive muralis minor, repens J. B.* 2. 880. *Draba ij Cluſ. Hiſt. cxxv.*
Leucoium vernum, perenne, album minus.
Leucoium Heſperidis folio. *Glaſtifolia Cichoroides J. Bauhini & Turritis* 2. *Cluſio J. B.* 2. 836. *Turrita major, Plateau Cluſ. Hiſt. cxxvj.*
Leucoium maritimum, minimum, Hiſpanicum, vernum, foliis Erucæ.
Leucoium maritimum, ſinuato folio C. B. Pin. 201. *Leucoium maritimum, magnum, latifolium J. B.* 2. 875. *Leucoium marinum, majus Cluſ. Hiſt.* 298.
Leucoium maritimum, candidum C. B. Pin. 201. *Keiri marinum, flore candido Lob. Icon.* 332.
Leucoium luteum, maximum, foliis tuberculis obſitis C. B. Pin. 202. *Flos Cheiri Eyſtettenſis, maximus Eyſt.*
Leucoium luteum, magno flore C. B. Pin. 202. *Flos Keiri ſimplex, medius Eyſt.*
Leucoium luteum, ſerrato folio, flore grandiore C. B. Pin. 202.
Leucoium luteum, vulgare C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, vulgò Cheiri, flore ſimplici J. B.* 2. 872. *Lucoion luteum Dod. Pempt.* 260.

Leucoium luteum, pleno flore, majus C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, pleno flore J. B.* 2. 873. *Leucoium flore luteo, pleno, majus Eyſt.*

Leucoium flore pleno, minus C. B. Pin. 202. *Viola petræa, lutea, multiplex Tabern. Icon.* 306.

Leucoium luteum, flore pleno, patulo. *Keiri ſeu Leucoium luteum, alterum, flore pleno Raii Hiſt.* 782.

Leucoium majus, flore pleno, ferrugineo. *Keiri ſive Leucoium luteum, majus, flore pleno, ferrugineo Park. Par.* 257.

Leucoium majus, flore pleno, ex purpureo colore & aureo varium H. R. Par.

Leucoium anguſtifolium, Alpinum, flore ſulphureo H. R. Par.

Leucoium à vocibus Græcis λευκὸν ἴον, i. Viola alba.

GENUS III.

Heſperis. *Juliane* vel *Juliene.*

Tab. 108. HESPERIS eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calice C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E F, longam, teretem, cylindraceam, ſepto intermedio G L, cui valvæ imbricatæ H I, M N, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta, diviſam ſeminibuſque fœtam oblongis, quaſi cylindraceis K, aut globoſis O, quæ veluti nidulantur in ſcrobiculis ſepti intermedii.

Heſperidis ſpecies ſunt

Heſperis hortenſis, flore purpureo C. B. Pin. 202. *Heſperis flore purpureo J. B.* 2. 877. *Viola hyemalis, purpurea Tabern. Icon.* 308. *Juliane ſimple, purpurine.*

Heſperis hortenſis, flore candido C. B. Pin. 202. *Heſperis flore albo J. B.* 2. 877. *Viola hyemalis, flore albo Tabern. Icon.* 308.

Heſperis hortenſis flore viridi C. B. Pin. 202. *Heſperis hortenſis, flore viridi ſeu abortivo Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 251.

Heſperis flore purpureo, pleno H. R. Par. *Juliane double, purpurine.*

Heſperis flore pleno, albo H. R. Par. *Viola matronalis, flore multiplici Corn.* 210. *Juliane double blanche.*

Heſperis hortenſis, flore vario, pleno H. L. Bat. *Juliane à fleur double panachée.*

Heſperis montana, pallida, odoratiſſima C. B. Pin. 201. *Heſperis colore ineleganti J. B.* 2. 879. *Heſperis* 1. *Cluſ. Hiſt.* 296.

Heſperis ſylveſtris, inodora C. B. Pin. 202. *Heſperis Pannonica, inodora J. B.* 2. 878. *Heſperis* 3. *Cluſ. Hiſt.* 297.

Heſperis peregrina, ſiliquis articulatis C. B. Pin. 202. *Heſperis Syriaca Cam. Hort. Tab. xix. J. B.* 2. 879.

Heſperis Allium redolens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 252. *Alliaria Matth.* 843. *J. B.* 2. 883.

Heſperis lutea, ſiliquis ſtrictiſſimis. *Draba lutea, ſiliquis ſtrictiſſimis C. B. Pin.* 110. *Arabis à quibuſdam dicta planta Cam. Epit.* 342. *Draba lutea quibuſdam J. B.* 2. 870.

Heſperis Leucoii folio non ſerrato, ſiliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum, ſylveſtre, anguſtifolium C. B. Pin.* 202. *Leucoium luteum, ſylveſtre Cluſii J. B.* 2. 873. *Leucoium ſylveſtre Tabern. Icon.* 319.

Heſperis Leucoii folio ſerrato, ſiliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum montanum, ſerrato folio C. B. Pin.* 202. *Leucoium luteum, ſylveſtre, Pannonicum, ſerrato folio obtuſo & acuto J. B.* 2. 873. *Leucoio giallo, montano Pon. Bald. Ital.* 232.

Heſperis ſiliquâ corniculatâ, flore obſoleto C. B. Pin. 202. *Leucoium corniculatum, ſaxatile, obſoleto flore Col. Part.* 1. 262.

Heſperis maritima, ſupina, exigua. *Leucoium marinum, parvum, folio virente, craſſiuſculo J. B.* 2. 877.

Heſperis ſylveſtris, parvo flore C. B. Pin. 202. *Prodr.* 103.

Heſperis maritima, anguſtifolia, incana. *Leucoium maritimum, anguſtifolium C. B. Pin.* 201. *J. B.* 2. 876. *Leucoium marinum, minus Cluſ. Hiſt.* 298.

Heſperis Africana, villoſa, flore cæruleo. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, latifolium, hirſutum H. L. Bat.*

Heſperis peregrina, foliis dentatis, floribus variis. *Leucoium peregrinum, dentatis foliis, floribus purpuro-cæruleis & variis H. R. Monſp.*

Heſperis Luſitanica, anguſtifolia, folio dentato, purpuraſcente flore.

Heſperis Hiſpanica, foliis inciſis, ſiliquâ lunatâ.

Heſperis maritima, latifolia, ſiliquâ tricuſpidi. *Leucoion marinum Cam. Hort. Tab. xxiiij. Leucoio affine Tripolium Anguillare & Leucoium maritimum Camerarii J. B.* 2. 876.

Heſperis Sicula, fruteſcens, ſiliquâ tricuſpidi. *Leucoium minus, fruticans, purpureum, montanum, crucigerum Bocc. Muſ. Part.* 2. 138. *Tab.* 111.

Heſperis Sicula, Coronopi folio, ſiliquâ tricuſpidi. *Leucoium montanum, crucigerum, Coronopi folio Bocc. Muſ. Part.* 2. 147. *Tab.* 111.

Heſperis Africana, major, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, anguſto Coronopi folio, majus H. L. Bat.*

Heſperis Africana, minor, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, anguſto Coronopi folio, minus H. L. Bat.*

Heſperis differt à Leucoio ſiliquis cylindraceis, ſeminibuſque tumeſcentibus, non marginatis quæ in ſepti intermedii ſcrobiculi veluti nidulantur.

GENUS IV.

Turritis.

TURRITIS differt ab Heſperide ſiliquis planis: à Leucoio ſeminibus non marginatis: à Braſſica, tum facie, tum ſiliquis planis.

Turritidis ſpecies ſunt

Turritis Lob. Icon. 220. *Braſſica ſylveſtris, hiſpida non ramoſa C. B. Pin.* 112. *Edit.* 2. *Braſſica ſylveſtris, foliis integris & hiſpidis C. B. Pin.* 112. *Edit.* 1. *Turritis vulgatior J. B.* 2. 836.

Turritis minor Bot. Monſp.

Turritis vulgaris, ramoſa. *Burſa paſtoris ſimilis, ſiliquoſa, major, ſeu majoribus foliis C. B. Pin.* 108. *Piloſella ſiliquata D. Thal. Tab. vij. Burſa paſtoria ſive Piloſella ſiliquoſa J. B.* 2. 870.

Turritis Leucoii folio. *Myagrum ſiliquâ longâ C. B. Pin.* 109. *Myagro affinis planta, ſiliquis longis J. B.* 2. 894. *Myagrum* 11. *Lobelii Tabern. Icon.* 866.

Turritis Alpina, foliis inciſis. *Naſturtium Alpinum, inſipidum C. B. Pin.* 105. *Cardamine inſipida F. Gregorii Col. Part.* 2. 69.

Turritis foliis inferioribus Cichoraceis, cæteris Perfoliatæ. *Braſſica ſylveſtris foliis circa radicem Cichoraceis C. B. Pin.* 112. *Sinapi album Lugd.* 1168.

Turritis annua, verna, flore purpuraſcente. *Leucoium maritimum, latifolium C. B. Pin.* 201. *Leucoium maritimum, latifolium, flore cæruleo-purpurante J. B.* 201. *Leucoium marinum, cæruleo-purpureum Tabern. Icon.* 311.

GENUS V.

Cardamine.

Tab. 109. CARDAMINE eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E F, ſepto intermedio G K, cui valvæ H I, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam plerumque orbiculatis L. His notis addi debet valvas H I, per maturitatem helicis in modum revolvi & ſemina cum impetu excutere.

Cardamines ſpecies ſunt

Cardamine pratenſis, magno flore purpuraſcente. *Naſturtium pratenſe, magno flore C. B. Pin.* 104. *Iberis Fuchſii ſive Naſturtium pratenſe, ſylveſtre J. B.* 2. 899. *Flos Cuculi Dod. Pempt.* 592.

Cardamine pratenſis, magno flore albo. *Naſturtium pratenſe, magno flore prorſus albo C. B. Pin.* 194.

Cardamine pratenſis, magno flore pleno. *Naſturtium pratenſe, flore pleno C. B. Pin.* 104. *Iberis Fuchſii ſive Naſturtium pratenſe, flore pleno J. B.* 2. 889. *Cardamine altera, pleno flore Cluſ. Hiſt. cxxix.*

Cardamine pratenſis, parvo flore. *Naſturtium pratenſe, parvo flore C. B. Pin.* 104. *Prodr.* 44.

Cardamine annua, exiguo flore. *Siſymbrii Cardamine, ſpecies quædam inſipida J. B.* 2. 886. *Sium minimum P. Alp. Exot.* 331.

Cardamine Sicula, foliis Fumariæ. *Sio minimo Proſperi Alpini affinis, ſiliquis latis Bocc. Rarior. Plant.* 84.

Cardamine iv Dalechampii Lugd. 659. *Naſturtium aquaticum, minus C. B. Pin.* 104. *Siſymbrium Cardamine hirſutum, minus, flore albo J. B.* 2. 888.

Cardamine flore majore, elatior. *Siſymbrium Cardamine ſive Naſturtium aquaticum, flore majore, elatius J. B. Pin.* 104. *Naſturtium aquaticum, majus & amarum C. B. Pin.* 104. *Naſturtium aquaticum, erectum, folio longiore Ejuſd.*

Cardamine

Cardamine Alpina, minor, Reſedæ foliis. *Naſturtium Alpinum, minus, Reſedæ foliis C. B. Pin.* 104. *Prodr.* 45.

Cardamine montana, Aſari folio. *Naſturtium montanum, Aſari folio Bocc. Rarior. Plant.* 5.

Cardamine hirſuta, Chelidonii folio, flore purpuraſcente. *Sinapi agreſte, flore purpureo J. B.* 2. 866. *Sinapi alterum, agreſte, noſtras Col. Phytob.* 25.

Cardamine glabra, Chelidonii folio. *Naſturtium Alpinum, Halicacabi peregrini foliis Ambroſ.* 374.

Cardamine Alpina, 1. trifolia Cluſ. Hiſt. cxxvij. *Naſturtium Alpinum, trifolium C. B. Pin.* 104. *Iberidi Fuchſii affinis, trifolia Cardamine J. B.* 2. 890.

Cardamine Africana, trifolia. *Naſturtium foliis ternis, facie Chriſtophorianæ Par. Bat.*

Cardamine à Cardamo, quaſi planta ad Cardamum ſeu Naſturtium accedens.

GENUS VI.

Dentaria. *Dentaire.*

DENTARIA eſt planræ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, ſeu ſiliquam ſepto intermedio G, cui valvæ H I, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam K, plerumque ſubrotundis. His notis non tantùm addi debet valvas H I, per maturitatem helicis in modum revolvi & cum impetu ſemina excutere; ſed radices etiam L, carnoſas eſſe, ſquamata, ac veluti dentibus incidi. *Tab.* 110.

Dentariæ ſpecies ſunt

Dentaria heptaphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides altera ſive ſeptifolia J. B.* 2. 899. *Viola dentaria, altera Dod. Pempt.* 162.

Dentaria pentaphyllos, foliis mollioribus C. B. Pin. 322. *Dentaria quinquefolia J. B.* 2. 900. *Viola Dentaria, prima Dod. Pempt.* 162. *Dentaria vij, πεντάφυλλος, ij Cluſ. Hiſt. cxxij.*

Dentaria pentaphyllos, foliis aſperis C. B. Pin. 322. *Coralloides prima, quinquefolia J. B.* 2. 900. *Dentaria vj, πεντάφυλλος, 1. Cluſ. Hiſt. cxxij.*

Dentaria heptaphyllos, baccifera C. B. Pin. 322. *Coralloides minor, bulbifera J. B.* 2. 902. *Dentaria iiij, baccifera Cluſ. Hiſt. cxxj.*

Dentaria triphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides enneaphyllos Cluſii J. B.* 2. 902. *Dentaria v, τρίφυλλος, Cluſ. Hiſt. cxxj. Ceratia Plinii Col. Part.* 1. 307.

Dentaria enneaphyllos, montis aurei H. R. Par.

Dentaria à radicum formâ, quæ veluti dentibus inciduntur.

GENUS VII.

Siſymbrium.

SISYMBRIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in *Tab.* 109.

fructum ſeu ſiliquam E, ſepto intermedio F, cui valvæ GH, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam I, ut plurimùm ſubrotundis. His notis addenda eſt facies quædam ſpeciebus hujus generis propria.

Siſymbrii ſpecies ſunt

Siſymbrium aquaticum Matth. 487. *Naſturtium aquaticum, ſupinum C. B. Pin.* 104. *Siſymbrium Cardamine, ſive Naſturtium aquaticum J. B.* 4. 884. *Creſſon d'eau.*

Siſymbrium Pyrenaicum, latifolium, purpuraſcente flore. *Naſturtium Pyrenaicum, aquaticum Par. Bat.*

Siſymbrium Erucæ folio glabro, flore luteo. *Eruca lutea, latifolia, ſive Barbarea C. B. Pin.* 98. *Barbarea J. B.* 2. 868. *Dod. Pempt.* 712.

Siſymbrium Erucæ folio glabro; minus & præcocius.

Siſymbrium Erucæ folio glabro, flore pleno. *Eruca lutea ſive Barbarea, pleno flore C. B. Pin.* 99.

Siſymbrium Erucæ folio aſpero, flore luteo. *Leucoium luteum, Erucæ folio C. B. Pin.* 201. *Leucoium terreſtre, majus Col. Part.* 1. 262.

Siſymbrium aquaticum, Raphani folio, ſiliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, alter C. B. Pin. Edit.* 1. 97. *Prodr.* 38. *Raphanus aquaticus, Rapiſtri folio C. B. Pin. Edit.* 2. 97. *Rapiſtrum aquaticum Tabern. Icon.* 408.

Siſymbrium aquaticum, Raphani folio variegato, ſiliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, alter, foliis variegatis H. R. Par.*

Siſymbrium aquaticum, foliis in profundas licinias diviſis, ſiliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias diviſis C. B. Pin.* 97. *Prod.* 38.

Siſymbrium paluſtre, repens, Naſturtii folio. *Eruca paluſtris & Naſturtii folio, ſiliquâ oblongâ C. B. Pin.* 98. *Eruca paluſtris, minor Tabern. Icon.* 447. *Eruca quibuſdam ſylveſtris, repens, floſculo luteo J. B.* 2. 866.

Siſymbrium paluſtre, minus, ſiliquâ aſperâ. *Sinapi parvum, ſiliquâ aſperâ C. B. Pin.* 99. *Prodr.* 41. *Sinapi Monſpeſſulanum, ſiliquâ aſperâ, birſutâ J. B.* 2. 858.

Siſymbrium paluſtre, minus, ſiliquâ glabrâ. *Sium tenuifolium, montanum, luteum Col. Part.* 1. 269.

Siſymbrium annuum, Abſinthii minoris folio. *Naſturtium ſylveſtre, tenuiſſimè diviſum C. B. Pin.* 105. *Seriphium Germanicum ſive Sophia quibuſdam J. B.* 2. 886. *Sophia Chirurgorum Lob. Icon.* 738.

Siſymbrium differt à Cardamine valvis fructûs vi elaſticâ deſtitutis, à Leucoio verò, braſſicâ, & cæteris, facie ſibi propriâ.

GENUS VIII.

Eruca. *Roquette.*

Tab. III. ERUCA eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ſeu ſiliquam, ſepto intermedio F, cui valvæ GH, utrinque adhæreſcunt,

in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam ut plurimùm ſubrotundis I. His notis addenda eſt ſapor Erucæ proprius.

Erucæ ſpecies ſunt

Eruca latifolia, alba, ſativa Dioſcoridis C. B. Pin. 98. *Eruca major, ſativa, annua, flore albo, ſtriato J. B.* 2. 857. *Eruca ſativa Dod. Pempt.* 708.

Eruca ſativa, foliis magis diſſectis H. Edimb.

Eruca Romana ſeu Gentilis, ſiliquâ anguſtâ, folio lato J. B. 2. 860.

Eruca Bellidis folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 231.

Eruca tenuifolia, perennis, flore luteo J. B. 2. 861.

Eruca ſylveſtris, major, lutea, caule aſpero C. B. Pin. 98. *Eruca ſylveſtris Dod. Pempt.* 708.

Eruca ſylveſtris, minor, lutea, Burſæ paſtoris folio C. B. Pin. 98. *Prodr.* 39. *Eruca minimo flore, Monſpelienſis J. B.* 2. 862. *Eruca Sicula, Burſa paſtoris folio Bocc. Rarior. Plant.* 18.

Eruca Tanacetifolia H. R. Par. *Eruca Indiana con foglie di Tanaceto Zan.* 86. *Eruca Tanaceti foliis Mor. H. R. Bleſ.*

Eruca ab erodendo, propter ſaporem acerrimum.

GENUS X.

Sinapi. *Moutarde.*

SINAPI eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E F, ſepto intermedio G L, (cui valvæ H I, M N, utrinque adhæreſcunt) in duo loculamenta diviſam, ſeminibus fœtam ut plurimùm ſubrotundis K P, & in cornu quoddam fungoſum O, conſimili ſemine prægnans, plerumque deſinentem. His notis addendus eſt ſapor acris & fervidus Sinapi proprius. *Tab.* 112.

Sinapi ſpecies ſunt

Sinapi Rapi folio C. B. Pin. 99. *Sinapi ſiliquâ latiuſculâ, glabrâ, ſemine rufo ſive vulgare J. B.* 2. 855. *Sinapi ſativum, prius Dod. Pempt.* 706.

Sinapi album, ſiliquâ hirſutâ, ſemine albo & rufo J. B. 2. 856. *Sinapi Apii folio C. B. Pin.* 99. *& Sinapi hortenſe, ſemine albo Ejuſd. Sinapi ſativum, alterum Dod. Pempt.* 707.

Sinapi arvenſe, præcox, ſemine nigro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 216. *Rapiſtrum flore luteo, foliis inciſis vel ſinuatis C. B. Pin.* 95. *J. B.* 2. 844. *Rapiſtrum arvorum Lob. Icon.* 198.

Sinapi arvenſe, præcox, ſemine nigro, foliis integris. *Rapiſtrum flore luteo, foliis non inciſis C. B. Pin.* 95. *Rapiſtrum Dod. Pempt.* 675.

Sinapi Erucæ folio C. B. Pin. 99. *Sinapi Eryſimo Tragi cognatum ſive ſimile J. B.* 2. 857. *Sinapi ſylveſtre Dod. Pempt.* 707.

Sinapi Hiſpanicum, foliis lobatis, flore ſulphurei coloris.

Sinapi Hiſpanicum, Naſturtii folio.

Sinapi Hiſpanicum, minus, Raphani folio.

Sinapi Hiſpanicum, pumilum, album.

Sinapi Indicum, maximum, Lactucæ folio Schol. Bot. *Sinapi Indicum, Lactucæ folio Par. Bat.*

Sinapi Indicum, Lactucæ foliis anguſtioribus Flor. Bat. *Sinapi Indicum, Lactucæ folio minus, ſeu anguſto, profundius crenato Par. Bat.*

GENUS X.

Eryſimum. *Velar* ou *Tortelle.*

Tab. 111. ERYSIMUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam EIK, ſepto intermedio F, cui valvæ GH, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta I, diviſam, ſeminibuſque fœtam L, ut plurimùm exiguis & rotundis. His notis addi debet facies quædam Eryſimo propria.

Eryſimi ſpecies ſunt.

Eryſimum vulgare C. B. Pin. 100. *Eryſimum Tragi, floſculis luteis, juxta muros proveniens J. B.* 2. 863. *Eryſimum, Irio* 1. *Tabern. Icon.* 449.

Eryſimum alterum, ſiliquis Erucæ C. B. Pin. 101. *Eryſimum ij Tabern. Icon.* 449.

Eryſimum polyceration vel corniculatum C. B. Pin. 101. *Eryſimum alterum Matthioli, ſiliquis parvis, quibuſdam Dentaria J. B.* 2. 864. *Eryſimum alterum, Italicum & Matthioli Lob. Icon.* 206.

Eryſimum latifolium, majus, glabrum C. B. Pin. 101. *Irio Apulus alter, lævi Erucæ folio Col. Part.* 1. 265. *Sinapi ſylveſtre Monſpeſſulanum, lato folio, floſculo luteo, minimo, ſiliquâ longiſſimâ J. B.* 2. 858.

Eryſimum anguſtifolium, majus C. B. Pin. 101. *Rapiſtrum ſylveſtre, Irionis folio Col. Part.* 1. 268.

Eryſimum corniculatum, Glaſti folio, Pyrenaicum.

Eryſimum Dentis leonis folio, perenne, Pyrenaicum. *Eryſimo vero di Dioſcoride Zan.* 82.

Eryſimum à verbo Græco ἐρύω *ſalvum conſervo*; propter eximias qualitates quas Eryſimo tribuerunt Antiqui.

GENUS XI.

Rapa. *Rave.*

Tab. 113. RAPA eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E, ſepto intermedio F, cui valvæ GH, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibus fœtam L, ut plurimùm ſubrotundis, & in cornu quoddam fungoſum I, conſimili ſemine K, prægnans, plerumque deſinentem. His notis addenda radix MN, carnoſa tuberoſaque.

Rapæ ſpecies ſunt

Rapa ſativa, rotunda, radice candidâ C. B. Pin. 89. *Rapum ſativum, rotundum J. B.* 2. 838. *Rapum vulgare Dod. Pempt.* 673.

Rapa ſativa, rotunda, radice obſoletè nigricante C. B. Pin. 90.

Rapa ſativa, rotunda, radice viridi C. B. Pin. 90.
Rapa ſativa, rotunda, radice puniceâ C. B. Pin. 90.
Rapa ſativa, rotunda, radice foris & intus flaveſcente C. B. Pin. 90.
Rapa ſativa, oblonga, ſeu fœmina C. B. Pin. 90. *Rapum ſativum, oblongum J. B.* 2. 838. *Rapum oblongius Dod. Pempt.* 673.
Rapa à voce Græca ῥάπις, ſeu ῥάφυς, quæ *Rapam* etiam ſignificat.

GENUS XII.

Napus. *Navet.*

NAPUS eſt plantæ genus à Rapa tantùm diverſum propriâ illâ facie, quæ ab hortulanis & colonis facilè dignoſcitur : quapropter ad idem genus ſi lubeat referri poteſt.

Napi ſpecies ſunt
Napus ſativa, radice albâ C. B. Pin. 95. *Napus J. B.* 2. 842. *Dod. Pempt.* 674.
Napus ſativa, radice luteâ C. B. Pin. 95.
Napus ſativa, radice nigrâ C. B. Pin. 95.
Napus ſativa, altera, maximâ radice H. A. Par.
Napus ſylveſtris C. B. Pin. 95. *J. B.* 2. 843. *Bunias ſylveſtris, Napus flore luteo Lob. Icon.* 200.

GENUS XIII.

Raphanus. *Raifort.*

RAPHANUS eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, ſeu ſiliquam corniformem, craſſam, ſpongioſam, duobus I, ſeminum ſubrotundorum K, ordinibus fœtam, mediaſtino tenui L, diſcretis G H. *Tab.* 114.

Raphani ſpecies ſunt
Raphanus major, orbicularis vel rotundus C. B. Pin. 96. *Raphanus ſive Radicula ſativa Dod. Pempt.* 676.
Raphanus major, orbicularis vel rotundus, floribus candidis C. B. Pin. 96.
Raphanus niger C. B. Pin. 96. & *Lob. Icon.* 202.
Raphanus minor, oblongus C. B. Pin. 96. *Raphanus J. B.* 2. 846. *Radicula ſativa, minor Dod. Pempt.* 676.
Ab eo genere excludi debent *Raphanus ruſticanus C. B. Pin.* 96. *ad Cochleariam ſpectans. Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias diviſis C. B. Pin.* 97. *qui inter Siſymbrium cum ſequenti annumerandus. Raphanus aquaticus, Rapiſtri folio C. B. Pin.* 97.
Raphanus, quaſi ῥᾴδιον φαίνει *facilè apparens*, ſeu velocis incrementi.

SECTIO V.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in ſiliquam articuloſam.

GENUS I.

Raphaniſtrum.

Tab. 115. RAPHANISTRUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ſeu ſiliquam articuloſam, columnæ cujuſdam faſciatæ æmulam, ſemine fœtam H, ſubrotundo, in ſingulis articulis F. G. recondito.

Raphaniſtri ſpecies ſunt

Raphaniſtrum ſiliquâ articulatâ, glabrâ, majore & minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 265. *Rapiſtrum alterum arvorum Park. Theat.* 863. *Rapiſtrum flore albo, ſtriato. Sinapi agreſte, album Trago J. B.* 2. 851.

Raphaniſtrum flore albo, ſtriato, ſiliquâ articulatâ, ſtriatâ minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 266. *Rapiſtrum album, articulatum Park. Theat.* 863.

Raphaniſtrum arvenſe, flore albo. *Lampſana Cæſalp.* 355. *Rapiſtrum flore albo, Erucæ foliis Lob. Icon.* 199.

Raphaniſtrum ſegetum, flore luteo vel pallido. *Rapiſtrum flore luteo, ſiliquâ glabrâ articulatâ Raii Hiſt.* 805.

Raphaniſtrum ſiliquâ articulatâ, ſtriatâ, maximâ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 866.

Raphaniſtrum, quaſi planta ad Raphanum accedens.

GENUS II.

Hypecoon.

Tab. 115. HYPECOON eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B C D, plerumque trifidis conſtante: ex cujus calyce E, ſurgit piſtillum F, quod deinde abit in fructum G, ſeu ſiliquam articuloſam, planam, ſemine fœtam ut plurimùm reniformi K, in ſingulis articulis H I, recondito.

Hypecoi ſpecies ſunt

Hypecoon latiore folio. *Hypecoum ſiliquoſum J. B.* 2. 899. *Hypecoum C. B. Pin.* 172. *Hypecoon Dod. Pempt.* 449.

Hypecoon tenuiore folio. *Hypecoi altera ſpecies C. B. Pin.* 172. *Alterum Dioſcoridis Cuminum, ſylveſtre, ſiliquoſum Lob. Icon.* 473.

SECTIO VI.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in ſiliquam unicapſularem.

GENUS I.

Chelidonium. *Chelidoine* ou *Eclaire.*

CHELIDONIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E, unicapſularem, valvis F, feneſtræ G, adhæreſcentibus, & ſeminibus fœtam ut plurimùm ſubrotundis H. *Tab.* 116.

Chelidonii ſpecies ſunt

Chelidonium majus, vulgare C. B. Pin. 144. *Chelidonia J. B.* 3. 482. *Chelidonium majus Dod. Pempt.* 48. *Chelidoine* ou *grande Eclaire.*

Chelidonium majus, foliis quernis C. B. Pin. 144. *Chelidonium folio laciniato J. B.* 3. 483. *Chelidonium majus, laciniato flore Cluſ. Hiſt. cciij.*

Chelidonium majus, foliis quernis, variegatis H. R. Par.

Chelidonium majus, foliis & flore minutiſſimè laciniatis H. R. Par. *Othonna di Dioſcoride, chiamata d'Alcuni Celidonia Indiana Zan.* 154.

Chelidonium vel Chelidonia, à voce Græca χελιδὼν, *Hirundo*, quaſi diceretur Hirundinis herba. Porrò creditur, Chelidoniæ nomen ſibi vindicaſſe (ut ait Dioſcorides) quòd primo ſtatim Hirundinum adventu erumpat, earumdemque diceſſu marceſcat. Sunt & qui tradiderint, ſi quis ex Hirundinum pullis excæcatus fuerit, matres admotâ herbâ illius cæcitati mederi, adeóque viſum reſtituere. *Lib.* 2. *cap.* 27.

GENUS II.

Sinapiſtrum.

SINAPISTRUM eſt plantæ genus, flore A, ferè cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E, cylindraceam, bivalvem G H, & ſeminibus fœtam F, ut plurimùm ſubrotundis I. *Tab.* 116.

Sinapiſtri ſpecies ſunt

Sinapiſtrum Ægyptiacum, heptaphyllum, flore carneo, majus ſpinoſum H. L. Bat. *Pentaphyllum peregrinum, ſiliquoſum, bivalve, majus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 288. *Lupinus Ægyptius ſylveſtris Veſling. in P. Alp.* 70.

Sinapiſtrum indicum, pentaphyllum, flore carneo, minus, non ſpinoſum H. L. Bat. *Pentaphyllum peregrinum, ſiliquoſum, bivalve, minus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 288. *Quinquefolium ſiliquoſum P. Alp. Exot.* 322.

Sinapiſtrum indicum, triphyllum, flore carneo, non ſpinoſum H. L. Bat.

Sinapiſtrum Americanum, fruteſcens, triphyllum, Naſturtii ſapore Plum.
Sinapiſtrum Luſitanicum, triphyllum, flore rubro, ſiliquis corniculatis. *Trifolium Luſitanicum, bivalve, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 289. *Trifolium Luſitanicum, corniculatum, flore rubro Park. Theat.* 1103. & 1687.
Lotus ſylveſtris ex Codice Cæſareo Dod. Pempt. 572. Sinapiſtri ſpecies videtur.

GENUS III.

Epimedium.

Tab. 117. EPIMEDIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, tubulatis conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E unicapſularem, bivalvem E, & ſeminibus fœtam.
Epimedii ſpecies unica hactenus cognita.
Epimedium Dod. Pempt. 599. *Epimedium quorumdam J. B.* 2. 395.

SECTIO VII.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum in terna aut quaterna loculamenta diviſum.

GENUS I.

Erucago.

Tab. 103. ERUCAGO eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, clavæ cujuſdam tetragonæ & criſtatæ æmulum, in quaterna plerumque loculamenta F, diviſum, ſeminibuſque fœtum G, ut plurimùm ſubrotundis & roſtratis.
Erucaginis ſpecies unica hactenus cognita.
Erucago ſegetum. *Erucâ Monſpeliaca, ſiliquâ quadrangulâ, echinatâ C. B. Pin.* 99. *Sinapi echinatum Lugd.* 647. *J. B.* 2. 858.

SECTIO VIII.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in plurima ſemina in capitulum collecta.

GENUS I.

Potamogeton.

Tab. 103. POTAMOGETON eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante & calycis experte. Hujusautem piſtillum C, abit in qua-

tuor

tuor ſemina D, ut plurimùm oblonga E, & in capitulum quoddam collecta.

Potamogetonis ſpecies ſunt

Potamogeton rotundifolium C. B. Pin. 193. *Potamogeton rotundiori folio J. B.* 3. 770. *Potamogeton. Spicata Tabern. Icon.* 739.

Potamogeton longo, ſerrato folio C. B. Pin. 193. *Lapathum fluitans, longo, ſerrato folio J. B.* 2. 988. *Potamogeton altera Dod. Pempt.* 582. *Oxylapathum aquaticum Dalechampii Lugd.* 603.

Potamogeton Alpinum, Plantaginis folio. *Fontinalis lucens, major J.B* 3. 777.

Potamogeton foliis latis, ſplendentibus C. B. Pin. 193. *Potamogeton altera Dodonæi J. B.* 3. 778. *Potamogeton tertia Dod. Pempt.* 582.

Potamogeton foliis criſpis, ſive Lactuca ranarum C. B. Pin. 193. *Fontinalis criſpa J. B.* 3. 778. *Tribulus aquaticus, minor, Quercus floribus Ger. emac.* 824.

Potamogeton foliis anguſtis & undulatis. *Tribulus aquaticus, minor, Muſcatellæ floribus Ger. emac.* 824.

Potamogeton minus, foliis denſis mucronatis, non ſerratis Bot. Monſp. *Fontinalis media, lucens J. B.* 3. 777.

Potamogeton ramoſum, angiſtifolium C. B. Pin. 193. *Prodr.* 101. *J. B.* 3. 778.

Potamogeton caule compreſſo, folio Graminis canini Raii Hiſt. 189.

Potamogeton puſillum, Gramineo folio, caule rotundo Raii Hiſt. 190.

Potamogeton floſculis ad foliorum nodos. *Millefolium aquaticum, floſculis ad foliorum nodos C. B. Pin.* 141. *Myriophyllum, aquaticum, minus Cluſ. Hiſt. eclij.*

Potamogeton foliis pennatis. *Millefolium aquaticum, pennatum, ſpicatum C. B. Prodr.* 73. *Millefolium pennatum, aquaticum J. B.* 3. 783.

Potamogeton à vocibus Græcis πταμὸς, *Fluvius & γείτων vicinus.* Nomen enim (ut ait Dioſcorides) ex eo inditum eſt, quòd in paludibus & aquoſis locis naſcatur. *Lib.* 4. *cap.* 101.

SECTIO IX.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum mollem.

GENUS I.

Herba Paris.

HERBA PARIS eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: totidemque ſtaminibus C, plerumque donato. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum F, mollem, ferè globoſum, in quatuor loculamenta diviſum G, ſeminibuſque fœtum H, ut plurimùm oblongis. *Tab.* 117.

Hujus generis unicam ſpeciem novi.

Herba Paris Dod. Pempt. 444. *J. B.* 3. 613. *Solanum quadrifolium, baccifera C. B. Pin.* 167.

CLASSIS VI.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Roſaceo.

FLOS ROSACEUS dicitur ille, qui ex plurimis petalis componitur in orbem poſitis, quô planè modò petala florum Roſæ diſponuntur, ut videre eſt in Ranunculo, Pæonia, Quinquefolio. In hoc autem flore petalorum diſpoſitio non verò numerus requiritur. Illa conſtans ſemper, hic incertus, ut in Pulſatilla, Sedo, Caryophyllata: rarò binus aut quaternus, ni in Circæa & Onagra; ſæpe quinus. Si quaternus occurrat, tunc flos roſaceus à cruciformi differt, quòd flos cruciformis ex quatuor ſemper, roſaceus verò modo ex quatuor, modò ex quinque aut ſex petalis componatur, ut in Clematiti, Ruta, Cappari aliiſque obſervare eſt: idcircò genera illa ad claſſem florum roſaceorum amandari poſſe mihi viſum eſt.

SECTIO I.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem, bifariam tranſversâ dehiſcentem.

GENUS I.

Amaranthus. *Amaranthe.*

Tab. 118. AMARANTHUS eſt plantæ genus, flore ABH, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C, conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum DI, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ferè globoſam vel ovatam E, bifariam FK, tranſversâ dehiſcentem, ſeminibuſque fœtam GL, ut plurimùm ſubrotundis.

Amaranthi ſpecies ſunt

Amaranthus maximus C. B. Pin. 120. *Blitum maximum ſive Amaranthus major, ſemine albo J. B.* 2. 968. *Amaranthus major, floribus obſoleti coloris Dod. Pempt.* 185.

Amaranthus maximus, paulo humilior, dilutiore paniculâ & foliis anguſtioribus C. B. Pin. 121.

Amaranthus maximus, paniculâ ſparsâ & longiori H. R. Par.

Amaranthus maximus, ſemine rubello, qui granis rubris Petri Ciecæ C. B. Pin. 121.

Amaranthus maximus, præcox, ſemine pallido H. R. Par.

Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, totus viridis H. R. Par. *Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis viridibus Raii Hiſt.* 201.

Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis purpureis Raii Hiſt. 201.

Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis carneis Raii Hiſt. 201.

Amaranthus coccineus, elegans, maximus Park. Theat. 753.

Amaranthus paniculâ incurvâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus paniculâ ſpecioſâ, criſtatâ J. B. 2. 969. Amaranthus holoſericeis, ſanguineis, reticulatis floribus Lob. Icon. 252.*

Amaranthus criſtatus, rubicundiſſimo flore H. R. Par.

Amaranthus reticulatus ſeu corniculatus, ſerotinus, minor H. R. Par.

Amaranthus crameſino colore Suvert.

Amaranthus paniculâ incurvâ, luteâ. *Amaranthus paniculis luteis H. L. Bat.*

Amaranthus paniculis luteo-pallidis H. L. Bat.

Amaranthus paniculis coccineis H. L. Bat.

Amaranthus paniculis ex fuſco purpuraſcentibus H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici ex fuſco purpuraſcente H. R. Par.*

Amaranthus paniculis obſolete violaceis H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici, obſolete violacea H. R. Par.*

Amaranthus ſimplici paniculâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus anguſtifolius, ſimplici ſpicatâ paniculâ Lob. Icon. 251. Amaranthus purpureus J. B. 2. 968.*

Amaranthus major, paniculis ſurrectis, coccineis ſeu phœniceis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 602.

Amaranthus major, paniculis ſurrectis, viridibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 602.

Amaranthus major, paniculis flaveſcentibus H. L. Bat.

Amaranthus ſpicatus, ſericeus flore luteo vireſcente H. R. Par.

Amaranthus ſpinis carneis, interfuſâ flavedine micantibus H. R. Par.

Amaranthus ſpicatus, æneo colore ſimul & carneo varius H. R. Par.

Amaranthus ſingularibus paniculis, flammeo colore lucentibus H. R. Par.

Amaranthus aurea ſpicâ & ignis fulgore verſicolori H. R. Par.

Amaranthus Siculus, ſpicatus, radice perenni Bocc. Rarior. Plant. 16.

Amaranthus Americanus, altiſſimus, longifolius, ſpicis è viridi albicantibus Plum.

Amaranthus paniculâ conglomeratâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus purpureus, ſaturo-coccineus Lob. Icon. 250.*

Amaranthus paniculâ conglomeratâ, majus, puniceo colore ſplendidâ H. R. Par.

Amaranthus folio variegato, colore hilariori, qui fœmina C. B. Pin. 121. *Symphonia Dalechampio ſive Amaranthus tricolor J. B. 2. 970. Amaranthus tricolor Lob. Icon. 252.*

Amaranthus folio variegato, colore obſcuriori ſive mas C. B. Pin. 121.

Amaranthus aculeatus, ſpicâ gracili.

Amaranthus Indicus, ſpinoſus, ſpicâ herbaceâ H. L. Bat.

Amaranthus Indicus, ſpinoſus, ſpicâ purpuraſcente. *Amaranthus Indicus ſpinoſus, ſpicâ & caule rubentibus Schol. Bot.*

Amaranthus Indiæ Orientalis, minimus, ſupinus, Portulacæ folio, floribus in capitulum collectis.

Amaranthus quaſi flos non marceſcens; à vocibus Græcis ἄνθος *Flos*, μαραίνω *marceſco*; cum particula privativa *a*: mirumque poſtquam defecere cuncti flores, (ait Plinius,) madefactus aquâ reviviſcit, & hybernas coronas facit. Summæ ejus naturæ in nomine eſt appellatio, quoniam non marceſcat. *Lib. 21. cap. 8.*

SECTIO II.

Portulaca. *Pourpier.*

PORTULACA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, monophyllo, & bifido ſurgit piſtillum D, quod deinde ſimul cum calyce abit in fructum E, plerumque ovatum, ſeminibus fœtum exiguis I, & duabus teſtis in ſummo donatum, quarum exterior F, quæ calyce pars fuit bifida primò; interior verò H, quæ aliud nihil eſt quàm piſtillum ampliatum poſtremò, tranſversâ bifariam dehiſcunt: inferiori G, ſeu calycis altera parte, pediculo affixâ. *Lib. 11. 118.*

Portulacæ ſpecies ſunt

Portulaca latifolia ſive ſativa C. B. Pin. 288. *Portulaca hortenſis, latifolia J. B. 3. 678. Portulaca ſativa Dod. Pempt. 661.*

Portulaca anguſtifolia ſive ſylveſtris C. B. Pin. 288. *Portulaca ſylveſtris, minor ſive ſpontanea J. B. 3. 678. Portulaca ſylveſtris Dod. Pempt. 661.*

Portulaca ſativa, latifolia, flaveſcens, ſive foliis aureis H. R. Par. *Portulaca hortenſis, folio flavo Mor. H. R. Bleſ. Pourpier doré.*

Portulaca marina, latifolia, flore ſuave-rubente Plum.

Portulaca Curaſſavica, anguſto, longo, lucidoque folio procumbens, floribus rubris Prodr. Par. Bat. *Portulaca Coraſſavica, anguſto, longo, lucidoque folio Par. Bat.*

Portulaca Curaſſavica, procumbens, Capparidis folio, flore muſcoſo, capſulâ bifurcatâ Par. Bat.

Portulaca Curaſſavica, lanuginoſa, Kali folio, erectior & elatior, flore dilatiùs rubente Prodr. Par. Bat. *Portulaca Coraſſavica, lanuginoſa, erecta Par. Bat.*

Portulaca Curaſſavica, lanuginoſa, Kali folio humilior & ſupina, flore ſaturatiùs & elegantiùs rubente, capſulis in ſummo nonnihil acuminatis Prodr. Par Bat. *Portulaca Coraſſavica, lanuginoſa, procumbens Par. Bat.*

Portulaca Curaſſavica, lanuginoſa, Kali folio, humilior & ſupina, flore ſatu-

ratiùs & elegantiùs rubente, capſulis in ſummo concavis Prodr. Par. Bat.
Portulacæ ſpecies flore fructuque carentes foliis craſſis, carnoſis alternatim poſitis dignoſci ſolent.

SECTIO II.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum aut calyx abeunt in fructum unicapſularem.

GENUS I.

Papaver. *Pavot.*

PAPAVER eſt plantæ genus, flore A B, roſaceo, quatuor plerumque petalis C, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D, bifolio ſurgit piſtillum E F, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam G, H, I, L, ovatam vel oblongam, capitello ornatam M, N, O, Q, ſub quo in quibuſdam ſpeciebus ſeries ſpiraculorum R S, in circuitu aperitur in fructus cavitatem variis per longitudinem foliis T P, munitam ſeu lamellis, quibus tanquam placentis adhærent numeroſa ſemina rotunda ut plurimùm & minutiſſima V X. *Tab.* 119. 120.

Papaveris ſpecies ſunt

Papaver hortenſe, ſemine albo, ſativum Dioſcoridis, album Plinio C. B. Pin. 170. *Papaver album, J. B.* 3. 390. *Papaver album, ſativum Lob. Icon.* 271.

Papaver hortenſe, ſemine albo: ſativum Dioſcoridis, album Plinio, flore levirer purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenſe, ſemine albo: ſativum Dioſcoridis, album Plinio, flore cinereo, ungue purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenſe, ſemine albo, ſativuam Dioſcoridis, album Plinio, flore candido, rubris maculis infecto & ſemine flavo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenſe, nigro ſemine, ſylveſtre Dioſcoridis, nigrum Plinio C. B. Pin. 160. *Papaver nigrum, ſativum Dod. Pempt.* 445.

Papaver hortenſe, flore pleno, violaceo H. R. Par.

Papaver hortenſe, flore pleno, dilutè violaceo H. R. Par.

Papaver vulgare, cujus capitula foraminibus hiant ſemine incano, ἀκρυότερον Dioſcoridi C. B. Pin. 170. *Papaver ſativum, tertium Dod. Pempt.* 445.

Papaver flore rubro, ſemine fuſco C. B. Pin. 171. *Papaver ſylveſtre ſive nigrum Dodonæi Lugd.* 1710.

Papaver criſtatum, floribus & ſemine album C. B. Pin. 171. *Papaver fimbriatum aut criſtatum, album Lob. Icon.* 273. *Papaver fimbriatum, flore albo J. B.* 3. 391.

Papaver criſtatum, floribus rubris, ſemine nigro C. B. Pin. 171. *Papaver fimbriatum aut criſtatum; nigrum Lob. Icon.* 273. *Papaver fimbriatum flore purpureo J. B.* 3. 391.

Papaver criſtatum, floribus ex albo & rubeo mixtis C. B. Pin. 171.

Papaver criſtatum, flore ſimplici, purpuraſcente, unguibus plumbeis H. R. Par.

Papaver flore multiplici, incarnato Eyſt.

Papaver flore multiplici, purpuraſcente Eyſt.

Papaver flore miniato, pleno Eyſt.

Papaver flore pleno, argentei coloris Eyſt.

Papaver multiplex, album, oris rubicundis Eyſt.

Papaver flore pleno, album C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, niveum Tabern. Icon.* 573.

Papaver flore pleno, purpureo C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, purpureum Tabern. Icon.*

Papaver pleno flore rubeo, ſaturato C. B. Pin. 171. *Papaper polyanthos, iij. Tabern. Icon.* 573.

Papaver pleno flore violaceo C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iv. Tabern. Icon.* 572.

Papaver album, polyanthos, minus Tabern. Icon. 572.

Papaver pleno flore, nigrum C. B. Pin. 171. *Papaver nigrum, polyanthos ſeu multiflorum Lob. Icon.*

Papaver flore pleno, laciniato, eleganter ſtriato Hort. Edinb.

Papaver laciniatis floribus C. B. Pin. 171. *Papaver laciniatum, rubrum, aliud unguibus purpureis, aliud unguibus albis Eyſt.*

Papaver erraticum, majus, ἐρυθρᾶς Dioſcoridi, Theophraſto, Plinio C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, rubrum, campeſtre J. B.* 3. 394. *Papaver erraticum Dod. Pempt.* 447. *Coquelicoc.*

Papaver erraticum, majus, foliis florum variegatis H. R. Par.

Papaver erraticum, majus, flore albo C. B. Pin. 171.

Papaver erraticum, majus ſive Rhœas, florum unguibus albis Hort. Edinb.

Papaver erraticum, majus ſive Rhœas, flore carneo H. Edinb.

Papaver erraticum, pleno flore C. B. Pin. 171. *Argemone multiplex Trag.* 119.

Papaver erraticum, pleno flore miniato H. R. Par.

Papaver erraticum, pleno flore igneo H. R. Par.

Papaver erraticum, pleno flore igneo, marginibus candidis H. L. Bat.

Papaver erraticum, pleno flore purpuraſcente H. R. Par.

Papaver erraticum, flore phœniceo, pleno, unguibus albis H. R. Par.

Papaver erraticum, minus C. B. Pin. 171. *Tabern. Icon.* 575.

Papaver erraticum, capite oblongo, hiſpido. *Argemone capitulo breviori C. B. Pin.* 172. *Argemone capitulo breviore, hiſpido J. B.* 3. 396. *Argemone capitulo torulis canulato ſive Argemone Lacunæ Lob. Icon.* 276.

Papaver erraticum, capite longiore, hiſpido. *Argemone capitulo longiore C. B. Pin.* 172. *Lob. Icon.* 176. *Argemone capitulo longiore, ſpinoſo J. B.* 3. 396.

Papaver erraticum, capite longiſſimo, glabro. *Argemone capitulo longiori, glabro Mor. H. R. Bleſ.*

Papaver erraticum, foliis non diſſectis. *Papaver Rhœas, integro folio, Hiſpanicum Boc. Muſ. Part.* 2. 77. *Tab.* 65.

Papaver erraticum, Pyrenaicum, flore flavo C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, Pyrenaicum, luteo flore Prodr.* 92.

Papaver Alpinum, ſaxatile, Coriandri foliis. *Argemone Alpina, Coriandri folio C. B. Pin.* 172. *Argemone giallo Pon. Bald. Ital.* 100.

Papaver à Pappâ pultis ſpecie, cui ſemen Papaveris olim immiſcebatur.

GENUS II.

Argemone.

ARGEMONE eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ſeu teſtam plerumque ovatam, unicapſularem, veluti feneſtratam E, coſtis à baſi ad apicem protentis, quarum intervalla occupant valvæ in ſummo plerumque dehiſcentes F, ſingulis autem coſtis G, placenta H, adhæreſcit, ſeminibus onuſta ferè globoſis I. *Tab.* 121.

Argemones ſpeciem unicam novi.

Argemone Mexicana. *Papaver ſpinoſum C. B. Pin.* 171. *Prodr.* 92. *J. B.* 3. 397.

GENUS III.

Anapodophyllon.

ANAPODOPHYLLON eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, plerumque ovatum, unicapſularem, & ſeminibus fœtum E, ut plurimùm ſubrotundis. *Tab.* 122.

Anapodophylli ſpeciem unicam novi.

Anapodophyllon Canadenſe Morini. *Ranunculi facie planta peregrina H. R. Par. Aconitifolia humilis, flore albo, unico, campanulata, fructu Cynosbati Mentz. Tab.* 11.

Anapodophyllon Canadenſe, Ricini folio Sarrac.

Anapodophyllon, quaſi planta cujus folia ad pedem Anatis accedunt.

GENUS IV.

Opuntia. *Raquette* ou *Cardaſſe.*

OPUNTIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: cujus calyx C, deinde abit in fructum D, carnoſum, umbellicatum F, unicapſularem E, & ſeminibus fœtum G, ſæpe annulatis. *Tab.* 122.

Opuntiæ ſpecies ſunt

Opuntia vulgò Herbariorum J. B. 1. 154. *Ficus Indica, folio ſpinoſo, fructu majore C. B. Pin.* 458.

Opuntia folio oblongo, media. *Ficus Indica, folio oblongo, media H. R. Par.*

Opuntia major, validiſſimis ſpinis munita. *Ficus Indica, ſeu Opuntia major, folio ſpinis longiſſimis & validiſſimis armato Breyn. Prodr.* 2. 35.

Opuntia folio minori, rotundiori & compreſſiori. *Ficus Indica ſeu Opuntia, folio minori, rotundiori & compreſſiori H. L. Bat.*

Opuntia maxima, folio ſpinoſo, latiſſimo & longiſſimo. *Ficus Indica ſeu Opuntia maxima, folio ſpinoſo, latiſſimo & longiſſimo H. L. Bat.*

Opuntia folio ſpinoſo, longiſſimo & anguſto H. L. Bat.

Opuntia minima, folio ſubrodundo. *Ficus Indica minima, folio ſubrotundo. H. R. Par.*

Opuntia Americana, minima, ſpinis creberrimis, tenuiſſimis Breyn. Prodr. 2. *Ficus Indica ſeu Opuntia Curaſſavica, minima Hort. Beaum. & Hort. Amſtel.* 107. *fig.* 56. *Ficus Indica, minima, ſpinis breviſſimis munita ex Horto Fageliano Schol. Bot.*

Opuntia Americana, minima, flagelliformis Plum.

Opuntia Americana, arbor excelſa cereiformis, flore albo Plum.

Opuntia Americana, arbor excelſa, foliis reticulatis, flore flaveſcente Plum.

Lib. 1. Hiſt. Plant. cap. 12. Circa Opuntem Bœotiæ oppidum herbulam naſci ſcribit Theophraſtus quæ ex foliis radicem dimittat. Indeque Recentiores Opuntiæ nomen dederunt primæ ſpeciei quam recenſuimus.

GENUS V.

Granadilla. *Fleur de la Paſſion.*

Tab. 123. & 124. GRANADILLA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, multifido ſurgit piſtillum E, corollâ fimbriatâ D, ad baſim; in apice verò tenero fructu ſeu embryone F, inſtructum, cui inſident clavæ tres H, & ſubſunt ſtamina G. Embryo autem abit deinde in fructum I, ovatum ferè aut globoſum, carnoſum, unicapſularem L, ſeminibuſque fætum L, coſtis O, tanquam placentæ affixis, calyptrâ quadam M N, obvolutis.

Granadillæ ſpecies ſunt

Granadilla Hiſpanis, Flos paſſionis Italis Col. in Rech. 889. *Clematitis trifolia, flore roſeo, clavato C. B. Pin.* 302. *Maracot Indicum Ald. Hort. Farneſ.* 50. 52. 58.

Granadilla folio tricuſpidi, flore ex purpurâ nigricante. *Clematitis trifolia, altera, flore clavato, ex nigro punicante H. R. Par.*

Granadilla folio tricuſpidi, flore magno, flaveſcente.

Granadilla folio tricuſpidi, flore parvo, flaveſcente. *Clematitis paſſionalis, triphyllos, flore luteo Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 7.

Granadilla flore amplo, tricuſpidi, fructu Olivæ formâ. *Clematitis Indica, folio Hederaceo, major, fructu Olivæformi Plum.* 70. *Tab.* 84.

Granadilla folio anguſto tricuſpidi, fructu Olivæ formâ. *Clematitis Indica, folio anguſto, trifido, fructu Olivæformi Plum. Tab.* 85.

Granadilla folio glabro, tricuſpidi & anguſto, flore vireſcente, minino. *Flos paſſionis flore & fructu omnium minimis Par. Bat. Flos paſſionis Curaſſavicus, folio glabro, trilobato & anguſto, flore flaveſcente, omnium minimo Prodr. Par. Bat.*

Granadilla fœtida, folio tricuſpidi, villoſo, flore albo. *Flos paſſionis albus Par.*

Par. Bat. Icon. Clematitis Indica, hirſuta, fœtida Plum. 71. *Tab.* 86.
Granadilla fœtida, folio tricuſpidi, villoſo, flore purpureo, variegato. *Flos paſſionis hirſuto folio, flore purpureo, variegato Par. Bat. Icon.*
Granadilla polyphyllos, fructu ovato.
Granadilla polyphyllos, fructu Colocynthidis. *Clematitis Indica, polyphylla, major, flore clavato, fructu Colocynthidis Plum.* 62. *Tab.* 79.
Granadilla polyphyllos, flore criſpo. *Clematitis Indica alia, polyphylla, flore criſpo Plum.* 66. *Tab.* 81.
Granadilla folio Hederaceo, flore & fructu minimis. *Clematitis Indica, flore minimo, pallido Plum.* 73. *Tab.* 88.
Granadilla folio Hederaceo, flore albo, fructu globoſo, villoſo Plum.
Granadilla folio vario Plum.
Granadilla Sirinamenſis, folio oblongo, ſerrato.
Granadilla Sirinamenſis, folio Ulmi.
Granadilla flore ſuaverubente, folio bicorni. *Clematitis Indica, flore clavato, ſuaverubente, fructu hexagono, coccineo, folio bicorni Plum.* 68. *Tab.* 83.
Granadilla latifolia, fructu Maliformi. *Clematitis Indica, latifolia, flore clavato, fructu Maliformi Plum.* 67. *Tab.* 82.
Granadilla fructu Citriformi, foliis oblongis. *Clematitis Indica, fructu Citriformi, foliis oblongis Plum.* 64. *Tab.* 80.
Granadilla fructu minore, corymboſo. *Clematitis Indica, polyanthos, odoratiſſima Plum.* 75. *Tab.* 90.
Granadilla Androſæmi folio, fructu Jujubino. *Clematitis Indica alia, flore minore, pallido Plum. Tab.* 89.
Granadilla à voce Hiſpanicâ *Granada* ſeu Mali Punicæ fructu, ad quem Granadillæ fructum accedere exiſtimarunt.

GENUS VI.

Murucuia.

MURUCUIA auctore clariſſ. Plumerio eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis 1, 2, 3, 4, 5, conſtante, & calyce C, multifido D, E, F, G, H, donato. Floris autem medium occupat tubus K, coni trunci æmulus, è quo ſurgit piſtillum L, tenero fructu ſeu embryone M, inſtructum, cui inſident clavæ tres R, S, T, ſubſunt verò ſtamina N, O, P, Q. Embryo deinde abit in fructum V, ut plurimùm ovatum, unicapſularem X, carnoſum & ſeminibus fœtum Y, calyptrâ quâdam Z, obvolutis. *Tab.* 125.

Murucuiæ ſpecies unica hactenus cognita eſt.
Murucuia folio lunato. *Clematitis Indica, flore puniceo, folio lunato Plum.* 72. *Tab.* 87.

GENUS VII.

Mitella.

MITELLA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, *Tab.* 126.

in orbem positis constante : ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, è rotundo acuminatum, bifariam F, mitræ adinstar dehiscentem, seminibusque fœtum G, ut plurimùm subrotundis.

Mitellæ species sunt

Mitella Americana, florum petalis fimbriatis. *Sanicula seu Cortusa Americana, altera, flore minuto, fimbriato H. R. Par. Cortusa Americana, altera, floribus minutis, fimbriatis Vallot H. R. Mentz. Tab. x.*

Mitella Americana, florum petalis integris. *Sanicula montana, Americana, repens H. R. Par. Cortusa Indica vel Hedera terrestris Bod. à Stap. in Theophr. 366. hujus fructus describitur in Par. Bat. 131.*

Mitella Americana, maxima, tinctoria. *Orleana, seu Orellana folliculis Lappaceis H. L. Bat. Urucu Pison. edit. 1658. 133. Achiotl, seu Medicina tingendo apta Hernand. 74. Roucou.*

Mitella à fructus formâ, quæ Mitram exiguam seu pileum Episcopalem æmulatur.

GENUS VIII.

Alsine. *Morgeline.*

Tab. 126. ALSINE est plantæ genus, flore A, C, rosaceo, plurimis scilicet petalis modò bifidis B, modò integris constante : ex cujus calyce quinquefolio E, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum membranaceum, unicapsularem subrotundum L, vel conicum F, apice dehiscentem G, M, seminibusque fœtum I, K, O, placentulæ affixis.

Alsines species sunt

Alsine altissima nemorum C. B. Pin. 250. *Alsine major, repens, perennis J. B. 3. 362. Alsine major Dod. Pempt. 29.*

Alsine maxima, Solanifolia Mentz. Pug. Tab. 2.

Alsine montana, latifolia, flore laciniato C. B. Pin. 251. *Alsine Hederacea, montana, maxima Col. Part. 1. 290.*

Alsine media C. B. Pin. 290. *Alsine vulgaris sive Morsus Gallinæ J. B. 3. 363. Alsine minor Dod. Pempt. 29.*

Alsine Plantaginis folio J. B. 3. 363.

Alsine Hyperici folio D. Vaillant.

Alsine Americana, Nummulariæ foliis Prod. Par. Bat. & *Par. Bat.*

Alsine maritima, perennis, Nummulariæ folio.

Alsine Lotoides, Sicula Bocc. Rarior. Plant. 21. *Alsine folio sphæroide. Heliotropio cognata H. Cathol.*

Alsine Americana, Auriculæ Ursi foliis Plum.

Alsine littoralis, foliis Portulacæ C. B. Pin. 251. *Alsines quoddam genus Pelagicum & littorale Clus. Hist. clxxxiiij.*

Alsine verna, glabra, floribus umbellatis, albis. *Caryophyllus arvensis, umbelliferus J. B. 3. 361. Caryophyllus arvensis, umbellatus, folio glabro C. B. Pin. 219. Holosteum Caryophyllæum, arvense Tabern. Icon. 233.*

Alsine verna, glabra Bot. Monsp.

Alſine pratenſis, Gramineo folio ampliore. *Caryophyllus arvenſis, glaber, flore majore C. B. Pin.* 210. *Gramen Fuchſii ſive Leucanthemon J. B.* 3. 361. *Gramen floridum, majus Tabern. Icon.* 232.

Alſine pratenſis, Gramineo folio anguſtiore. *Caryophyllus arvenſis, glaber, flore minore C. B. Pin.* 216. *Gramini Fuchſii Leucanthemo affinis & ſimilis planta J. B.* 3. 361. *Gramen floridum, minus Tabern. Icon.* 232.

Alſine aquatica, media C. B. Pin. 251. *Alſine longifolia, uliginoſis proveniens locis J. B.* 3. 365. *Alſine fontana Tabern. Icon.* 712.

Alſine paluſtris, Serpilli folio Bocc. Rarior. Plant. 48.

Alſine Alpina, Serpilli folio, multicaulis & multiflora.

Alſine minor, multicaulis C. B. Pin. 250. *Alſine minima J. B.* 3. 364. *Dod. Pempt.* 30.

Alſine Bononienſis, non aculeata Bocc. Rarior. Plant. 32.

Alſine tenuifolia J. B. 3. 364.

Alſine Alpina, Junceo folio C. B. Pin. 251. *Prodr.* 119.

Alſine tenuifolia, muſcoſa C. B. Pin. 251. *Alſine muſcoſa quibuſdam J. B.* 3. 365. *Alſine muſcoſa Lugd.* 1235.

Alſine ſaxatilis, Laricis folio, major & majori flore. *Auricula muris pulchro flore, folio tenuiſſimo J. B.* 3. 360.

Alſine ſaxatilis Laricis folio, minor & minori flore. *Caryophyllus ſaxifragus, foliis tenuiſſimis, pulchro flore albo Bot. Monſp.*

Alſine ſaxatilis & multiflora, capillaceo folio.

Alſine paluſtris, capillaceo folio, minima.

Alſine Alpina, ſubhirſuta, Linariæ folio.

Alſine Alpina, ſubhirſuta, Linariæ folio glabro.

Alſine maritima, longiùs radicata, Herniariæ foliis Bocc. Rarior. Plant. 18.

Alſine littoralis, Graminea Bot. Monſp. App.

Alſine puſilla, Graminea, flore tetrapetalo. *Saxifraga Graminea, puſilla, flore parvo, tetrapetalo Raii Hiſt.* 1026. *Caryophyllus minimus, muſcoſus, noſtras Park. Theat.* 1340.

Alſine annua, Graminea, foliis obſcurè virentibus, flore tetrapetalo. *Saxifraga Anglicana, annua, Alſinefolia D. Plot. Hiſt. Oxon.*

Alſine paluſtris, tenuiſſimis foliis, ſive Saxifraga paluſtris, Alſinefolia Ger. Emac. Raii Hiſt. 1032.

Alſine Caryophylloides, ſubhirſuta, capillaceo folio, pulchro flore albo.

Alſine puſilla, pulchro flore, folio tenuiſſimo, noſtras, ſeu Saxifraga Caryophylloides, puſilla, flore albo, pulchello Raii Hiſt. 1033. *Alſine Alpina, glabra Par. Bat.*

Alſine minima, Luſitanica, verna, capitulis echinatis.

Alſine minima, flore fugaci.

Alſine montana, capillaceo folio C. B. Pin. 251. *Alſine ſaxifraga, anguſtifolia minima, montana Col. Part.* 1. 290.

Alſine ſpergula dicta, major C. B. Pin. 251. *Spergula J. B.* 732. *Dod. Pempt.* 437.

Alſine ſpergulæ facie, media C. B. Pin. 251. *Spergula marina, noſtras J. B.* 3. 772. *Spergula marina Lugd.* 1385.

Alsine Spergulæ facie, minor, sive Spergula minor, flosculo subcæruleo C. B. Pin. 251. *Spergula purpurea J. B.* 3. 722.

Alsine Spergulæ facie, minima, seminibus marginatis. *Alsine Spergulæ facie, minima Bot. Monsp.*

Alsine Spergulæ facie, minima, seminibus nudis.

Ab eo genere excludi debent *Alsine Hederulæ folio C. B. Pin.* 250. *Alsine Veronicæ foliis, floscul is cauliculis adhærentibus C. B. Pin.* 250. *Alsine Chamædrifolia, floscul is pediculis oblongis insidentibus C. B. Pin.* 250. *Alsine tryphyllos cærulea C. B. Pin.* 250. *quæ Veronicæ species sunt. Alsine scandens baccifera C. B. Pin.* 250. *Vide Cucubalum. Alsine baccifera similis, suis acinis C. B. Pin.* 250. *Cujus genus ignoro. Alsine affinis, Androsace dicta major, C. B. Pin.* 251. *Vide Androsacem. Alsine Alpina, glabra C. B. Pin.* 251. *Lychnidis species. Alsines hirsutæ species C. B. Pin.* 251. *ad Myosotim revocandæ.*

Alsine maritima, Supina, Villosa, foliis lanceolatis. *Anthyllis P. Alp. Exot.* 157.

Alsine maritima, Supina, foliis Chamæsyces. *Anthyllis maritima, Chamæsyce similis C. B. Pin.* 282. *Anthyllis Valentina Clus. Hist. clxxxvj.*

Alsine maritima, Supina, foliis quasi vermiculatis.

Alsine maritima, Hispanica, fruticosa, foliis quasi vermiculatis.

Alsine distinguitur à Lychnide flore rosaceo & calyce polyphyllo.

Lib. 4. cap. 87. Alsine à voce Græca ἄλσος *Lucus.* Alsine enim, ut ait Dioscorides, dicta est quòd opacis, nemorosisque locis gaudeat.

GENUS IX.

Alsinastrum.

ALSINASTRUM est plantæ genus, calyce monophyllo ab Alsine diversum: à Lychnide verò flore rosaceo.

Alsinastri species sunt

Alsinastrum Gratiolæ folio.

Alsinastrum Gallii folio.

Alsinastrum quasi planta ad Alsinem accedens.

GENUS X.

Myosotis. *Oreille de Souris.*

Tab. 126. MYOSOTIS est plantæ genus flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, cornu bovilli æmulum, apice dehiscentem F, seminibusque fœtum exiguis, plerumque subrotundis H, placentæ G, affixis.

Myosotis species sunt

Myosotis Alpina, latifolia. *Caryophyllus holosteus, Alpinus, latifolius C. B. Pin.* 210. *Prodr.* 104.

Myoſotis tomentoſa, Linariæ folio ampliore. *Caryophyllus holoſtius, tomentoſus, latifolius C. B. Pin.* 210. *Prodr.* 104.

Myoſotis tomentoſa, Linariæ folio anguſtiore. *Caryophyllus holoſtius, tomentoſus, anguſtifolius C. B. Pin.* 210. *Prodr.* 104. *Caryophyllus holoſtius, tomentoſus J. B.* 3. 360.

Myoſotis incana, repens. *Lychnis incana, repens C. B. Pin.* 206. *Ocimoides Lychnidis, reptante radice J. B.* 3. 353. *Ocimoides Lychnitis Col. Phytob. App.* 20.

Myoſotis Hiſpanica ſegetum. *Lychnis ſegetum, minor C. B. Pin.* 204. *Alſine corniculata Cluſ. Hiſt. clxxxiiij. J. B.* 3. 359.

Myoſotis arvenſis, ſubhirſuta, flore majore. *Caryophyllus arvenſis, hirſutus, flore majore C. B. Pin.* 210. *Auricula muris pulchro flore albo J. B.* 3. 360. *Holoſtium Caryophyllæum Tabern. Icon.* 233.

Myoſotis arvenſis hirſuta, parvo flore. *Auricula muris quorundam, flore parvo, vaſculo tenui longo J. B.* 3. 359.

Myoſotis hirſuta, altera, viſcoſa. *Alſine hirſuta, altera viſcoſa C. B. Pin.* 251. *Alſine ſpuria, iv. Dod. Pempt.* 31.

Myoſotis hirſuta, minor. *Alſine hirſuta, minor C. B. Pin.* 251.

Myoſotis arvenſis, Polygoni folio.

Myoſotis Alpina, anguſtifolia, villoſa, & viſcoſa.

Myoſotis Alpina, pumila, Myrtifolia.

Myoſotis tenuiſſimo folio rigido.

Myoſotis Luſitanica, Linariæ folio, magno flore.

Myoſotis à vocibus μῦς *Mus*, & οὖτα *Auris*; quaſi diceres auriculam muris.

GENUS III.

Ros Solis.

ROS SOLIS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, tubulato ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ovatum vel acuminatum G, apice dehiſcentem F H, ſeminibuſque fœtum K I, ſubrotundis vel oblongis. His notis addenda ſunt folia villis aſperſa, fiſtuloſa, è quibus guttulæ quædam emanare videntur. *Tab.* 117.

Roris ſolis ſpecies ſunt

Ros ſolis folio ſubrotundo C. B. Pin. 357. *Rorida ſive Ros ſolis major Lob. Icon.* 811. *Ros ſolis foliis circinnatæ rotunditatis J. B.* 3. 761.

Ros ſolis folio oblongo C. B. Pin. 357. J. B. 3. 761. *Ros ſolis Dod. Pempt.* 474. *Rorida ſive Ros ſolis & Droſion recentiorum Lob. Icon.* 811.

Ros ſolis folio rotundo, perennis. *Rorella rotundifolia, perennis Raii Synopſ.* 227.

Ros ſolis folio oblongo, perennis. *Rorella longifolia, perennis Raii Synopſ.* 227.

Ros ſolis folio oblongo, maximus. *Rorella longifolia, maxima Raii Synopſ.* 227.

Ros ſolis Luſitanicus, foliis Aſphodeli minoris. *Chamæleontoides Griſl. V. Luſit. Epiſt. dedic.*

Rorem ſolis appellarunt à guttis roris quibus aſpergitur.

GENUS XII.

Parnaſſia.

Tab. 117. PARNASSIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, petalis amplioribus B, aliiſque minoribus C, fimbriatis & in orbem poſitis conſtante: ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, quod deindè abit in fructum F, membranaceum, ut plurimùm ovatum, unicapſularem G, ſeminibuſque fœtum I, quadruplici plerumque placentæ H, affixis.

Parnaſſiæ ſpeciem unicam novi.

Parnaſſia paluſtris & vulgaris. *Gramen Parnaſſi, albo ſimplici flore C. B. Pin.* 309. *Gramen Parnaſſi Dodonæo, quibuſdam Hepaticus flos J. B.* 3. 537. *Gramen Parnaſſium Dod. Pempt.* 564.

Parnaſſia à monte Parnaſſo, in quo teſte Dioſcoride Graminis ſpecies naſcitur, quæ Gramen Parnaſſi vocatur.

Lib. 4. cap. 32.

GENUS XIII.

Juncus. *Jonc.*

Tab. 117. JUNCUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in fructum ſeu capſulam C, plerumque trigonam, trifariam dehiſcentem D, ſeminibuſque fœtam ut plurimùm ſubrotundis E.

Junci ſpecies ſunt

Juncus acutus, capitulis Sorghi C. B. Pin. 11. *Juncus pungens, ſeu Juncus acutus capitulis Sorghi J. B.* 2. 520.

Juncus acutus, paniculâ ſparsâ C. B. Pin. 11. *Juncus foliaceus J. B.* 2. 521. *Juncus acutus Dod. Pempt.* 605.

Juncus lævis, paniculâ ſparsâ, major C. B. Pin. 12. *Juncus panicula arundinaceâ J. B.* 2. 520. *Juncus lævis Dod. Pempt.* 605.

Juncus lævis, paniculâ non ſparsâ C. B. Pin. 12. *Juncus Matthioli J. B.* 2. 520. *Juncus lævis, glomerato flore Lob. Icon.* 84.

Juncus acumine reflexo, major C. B. Pin. 12. *J. B.* 2. 508. *Juncus melancranis Lugd.* 985.

Juncus acumine reflexo, minor vel trifidus C. B. Pin. 12. *Juncus acumine reflexo, trifidus Ejuſd. Prodr.* 22. *Juncus trifidus J. B.* 2. 521.

Juncus villoſus, capitulis Pſyllii. *Gramen hirſutum, capitulis Pſyllii C. B. Pin.* 7. *Gramen Cyperinum, piloſum Tabern. Icon.* 219. *Gramen exile, hirſutum, Cyperoides Lobelii J. B.* 493.

Juncus nemoroſus, latifolius, major. *Gramen hirſutum, latifolium, majus C. B. Pin.* 7. *Gramen rore lucidum, nemorenſe, ſive Luzula J. B.* 2. 492. *Gramen ſylvaticum, piloſum Tabern. Icon.* 227.

Juncus paluſtris, humilior, erectus. *Gramen nemoroſum, calyculis paleaceis, erectum C. B. Pin.* 7. *Holoſtium Matthioli Junceum J. B.* 2. 510. *Holoſteum Matthioli Lob. Icon.* 18.

Juncus paluſtris, humilior, repens. *Gramen nemoroſum, calyculis paleaceis, repens C. B. Pin. 7. Gramen Junceum, bufonium Tabern. Icon. 225.*

Juncus foliis articuloſis floribus umbellatis. *Gramen Junceum, folio articulato, aquaticum C. B. Pin. 5. Prodr. 12. Gramen aquaticum Tabern. Icon. 214.*

Juncus foliis articuloſis, floribus umbellatis cum utriculis. *Gramen Junceum, folio articulato, cum utriculis C. B. Prodr. 12. Juncus foliaceus, capſulis triangulis J. B. 2. 521.*

Juncus foliis articuloſis, floribus umbellatim & paniculatim diſpoſitis.

Juncus nemoroſus, folio articuloſo. *Gramen Junceum, folio articulato, ſylvaticum C. B. Pin. 5. Gramen Junceum, ſylvaticum Tabern. Icon. 225.*

Juncus montanus, paluſtris Raii Hiſt. 1303.

Juncus parvus, cum pericarpiis rotundis J. B. 2. 522. *Gramen Junceum, foliis & ſpicâ junci C. B. Pin. 5. Gramen Junceum, iij. Tabern. Icon. 224.*

Juncus anguſtifolius villoſus, floribus albis, paniculatis. *Gramen hirſutum, anguſtifolium, minus, paniculis albis C. B. Pin. 7. Gramen Luzulæ affine flore albo J. B. 2. 492. Gramen Leucanthemum Dalechampii Lugd. 426.*

Juncus foliatus, minimus J. B. 2. 523.

Ab eo genere excludi debent *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin. 11. Juncus maximus ſeu Scirpus major C. B. Pin. 12. Juncus capitulis Equiſeti, major C. B. Pin. 12. Juncus capitulis Equiſeti, minor & fluitans C. B. Pin. 12. qui Scirpi ſpecies ſunt. Juncus capitulo lanuginoſo ſive Schœnolaguros C. B. Pin. 12. Juncus Alpinus, Bombycinus C. B. Pin. 12. Juncus floridus, major C. B. Pin. 12. Vide Butomum. Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin. 11. ad Cyperum pertinet.*

Juncus (ut aiunt) à jungendo; utuntur enim ipſo ad faſciculos ligandos.

GENUS XIV.

Kali. *Soude.*

KALI eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ferè globoſum, membranaceum, ſingulari ſemine fœtum E, cochleæ adinſtar intorto, & plerumque petalis floris obvolutum F. *Tab. 118.*

Kali ſpecies ſunt

Kali majus, cochleato ſemine C. B. Pin. 289. *Cali vulgare J. B. 3. 702. Soda, Kali magnum, Sedi medii folio, ſemine cochleato Lob. Icon. 394. Kali Dod. Pempt. 81.*

Kali ſpinoſum, foliis longioribus & anguſtioribus. *Tragus ſpinoſus Matthioli ſive Kali ſpinoſum J. B. 3. 706. Tragon Matthioli Lob. Icon. 797.*

Kali ſpinoſum, foliis craſſioribus & brevioribus. *Tragum Matth. 1035.*

Kali Siculum, lignoſum, floribus membrancaceis Bocc. Rarior. Plant. 59.

Kali fruticoſum, Hiſpanicum, Tamariſci folio.

Kali fruticoſum, Hiſpanicum, Geniſtæ fronde.

Kali fruticoſum, Hiſpanicum, capillaceo folio villoſo. *Kali vermiculatum, frutiçans, minori folio, Hiſpanicum Barr. Icon.*

Ab eo genere excludi debent *Kali geniculatum, majus C. B. Pin.* 289. *Kali minus, album, ſemine ſplendente C. B. Pin.* 289. *Kali minus, villoſum C. B. Pin.* 289. *Kali Gramineo folio C. B. Pin.* 289. *Kali Craſſulæ minoris foliis C. B. Pin.* 289.

GENUS XV.

Telephium.

Tab. 128. TELEPHIUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, polyphyllo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, trigonum, unicapſularem F, ſeminibus fœtum G, ut plurimùm ſubrotundis H. His notis addenda ſunt folia alternatim in caule poſita.

Telephii ſpecies ſunt

Telephium Dioſcoridis Imper. 665. *Telephium legitimum Imperati vij. Cluſ. Hiſt. lxvij. Telephium repens, folio non deciduo C. B. Pin.* 287.

Telephium Americanum, Portulacæ folio. *Chamæciſtus Americana Portulacæ folio, flore albo Par. Bat. Portulaca Americana ſeu Coraſſavica, latifolia, erecta, floribus albis Prod. Par. Bat.*

Telephium maritimum, Sedi folio, flore rubello. *Ciſtus humilis, Aizoides, maritimus, Africanus, flore rubello H. L. Bat.*

Telephium maritimum, Sedi folio, flore albo. *Ciſtus humilis, Aizoides, Africanus, glauco folio, flore albo Par. Bat.*

Telephium à Telepho, ut aiunt, Myſiæ rege, appellatur.

GENUS XVI.

Helianthemum.

Tab. 128. HELIANTHEMUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, polyphyllo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ferè globoſum, trifariàm dehiſcentem F, ſeminibuſque fœtum G, ſubrotundis H, tenuibus capillamentis ſeu placentæ affixis.

Helianthemi ſpecies ſunt

Helianthemum vulgare, flore luteo J. B. 2. 15. *Chamæciſtus vulgaris, flore luteo C. B. Pin.* 465. *Flos ſolis Dod. Pempt.* 193.

Helianthemum vulgare, flore dilutiore.

Helianthemum vulgare, flore albo. *Chamæciſtus vulgaris, flore albo Hort. Edimb.*

Helianthemum folis majoribus, flore albo J. B. 2. 16. *Chamæciſtus vulgaris, flore albo, majore C. B. Pin.* 466. *Helianthemon albis floribus Lob. Icon.* 117.

Helianthemum album, Germanicum Tabern. Icon. 1062.

Helianthemum flore albo, folio anguſto, hirſuto J. B. 2. 17. *Chamæciſtus foliis Thymi incanis C. B. Pin.* 466. *Chamæciſtus iiij. Cluſ. Hiſt.* 74.

Helianthemum ſaxatile, foliis & caulibus incanis, oblongis, floribus albis,

Apennini

Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Helianthemum Serpilli folio, flore majore, aureo, odorato. *Chamæciſtus Serpilli folio nigricante & hirſuto, flore aureo, odorato J. B. 2. 17. Chamæciſtus repens, Serpillifolia, lutea C. B. Pin. 466. Chamæciſtus 2. Cluſ. Hiſt. 73.*

Helianthemum Serpilli folio, flore minore, aureo, odorato. *Ciſtus Helianthemos, flore parvo, luteo J. B. 2. 17.*

Helianthemum anguſtifolium, luteum. *Chamæciſtus anguſtifolia C. B. Pin. 446. Chamæciſtus anguſtifolius, flore luteo Cluſii J. B. 2. 17. Chamæciſtus vj. Cluſ. Hiſt. 75.*

Helianthemum foliis Myrti minoris, ſubtus incanis. *Chamæciſtus foliis Myrti minoris, incanis C. B. Pin. 466. Chamæciſtus foliis Myrti Tarentinæ, canis vel cinereis J. B. 2. 18. Chamæciſtus iij. Cluſ. Hiſt. 74.*

Helianthemum tenuifolium, glabrum, erectum, luteo flore J. B. 2. 18. *Chamæciſtus Ericæ folio, luteus elatior C. B. Pin. 466.*

Helianthemum tenuifolium, glabrum, luteo flore, per humum ſparſum J. B. 2. 18. *Chamæciſtus Ericæ folio, luteus, humilior C. B. Pin. 466. Ciſtus humilis, anguſtifolius, Coris Monſpelienſis foliis. Selago Monſpelienſium, Ciſtus 5. Aſſatii & Erica Chryſanthemos minima, noſtra Lob. 552.*

Helianthemum Alpinum, folio Piloſellæ minoris Fuchſii. J. B. 2. 18.

Helianthemum folio Thymi incano J. B. 2. 19. *Chamæciſtus tenuifolius, Narbonenſis H. R. Par.*

Helianthemum Thymi folio glabro. *Ciſtus folio Thymi C. B. Pin. 465. Cluſ. Hiſt. 72. Ciſtus folio Thymi Cluſii, cum maculis in flore J. B. 2. 6.*

Helianthemum ſive Ciſtus humilis, folio Sampſuchi, capitulis valde hirſutis J. B. 2. 20.

Helianthemum ad Nummulariam accedens J. B. 2. 20. *Chamæciſtus Nummulariis H. R. Par.*

Helianthemum foliis Polii montani. *Ciſtus Helianthemos, folio Polii montani J. B. 2. 19.*

Helianthemum fruteſcens, folio Majoranæ incano. *Ciſtus humilis, 1. Cluſ. Hiſt. 151.*

Helianthemum Halimi folio breviore, obtuſo. *Ciſtus folio Halimi, 1. Cluſ. Hiſt. 71. Ciſtus fœmina, Portulacæ marinæ folio latiore, obtuſo C. B. Pin. 465. Ciſtus folio Halimi, flore luteo J. B. 2. 5.*

Helianthemum Halimi folio latiore, mucronato. *Ciſtus fœmina, Portulacæ marinæ folio anguſtiore, mucronato C. B. Pin. 465. Ciſtus folio Halimi longiore incano J. B. 2. 5. Ciſtus folio Halimi, 2. Cluſ. Hiſt. 71.*

Helianthemum Ledi folio. *Ciſtus Ledi folio C. B. Pin. 465. Ciſtus annuus, folio Ledi Lob. Icon. 118.*

Helianthemum Salicis folio. *Ciſtus folio Salicis C. B. Pin. 465. Ciſtus annuus 1. Cluſio, folio rotundiore J. B. 2. 13. Ciſtus annuus folio Salicis Lob. Icon. 118.*

Helianthemum Lavandulæ folio. *Ciſtus folio ſpicæ C. B. Pin. 465. Ciſtus folio Lavandulæ Cluſio, fortè idem cum Helianthemo recto J. B. 2. 5. Ciſtus folio Lavandulæ Cluſ. Hiſt. 72.*

Helianthemum flore maculoſo Col. Part. 2. 77. *Ciſtus flore pallido, punicante macula inſignito C. B. Pin.* 465. *Ciſtus annuus*, 2. *Cluſio, flore pallido, maculâ punicante inſignito J. B.* 2. 13.

Helianthemum folio thymi, floribus umbellatis. *Ciſtus Ledon, foliis Thymi C. B. Pin.* 467. *Ciſtus Ledon, Thymi foliis Cluſii J. B.* 2. 12. *Ledon x. Cluſ. Hiſt.* 81.

Helianthemum foliis Roriſmarini ſplendentibus, ſubtus incanis, *Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini ſubtus incanis C. B. Pin.* 467. *Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini coronariæ Cluſii, flore luteo J. B.* 2. 12. *Ledon viij. Cluſ. Hiſt.* 80.

Helianthemum folio Sampſuchi. *Ciſtus folio Sampſuchi incano C. B. Pin.* 465. *Ciſtus folio Sampſuchi Cluſii, cui macula in flore J. B.* 2. 6.

Helianthemum Maſſilienſe, Coridis folio. *Chamæciſtus Maſſilienſis, foliis Camphoratæ ſimilibus & glabris Raii Hiſt.* 1016.

Helianthemum Polii folio ampliore, Luſitanicum.

Helianthemum Polii folio anguſtiore, Luſitanicum.

Helianthemum humilius, Luſitanicum, Halimi folio nigriore, magno flore luteo.

Helianthemum Algarvienſe, Halimi folio, flore luteo, punicante macula inſignito.

Helianthemum Hiſpanicum, Halimi folio rotundiore.

Helianthemum Hiſpanicum, Halimi folio anguſtiore.

Helianthemum Hiſpanicum, Halimi folio minimo.

Helianthemum Luſitanicum, Mari folio incano, flore luteo.

Helianthemum Luſitanicum, Mari folio incano, capitulis valde hirſutis.

Helianthemum Luſitanicum, Majoranæ folio, flore luteo, punicante maculâ inſignito.

Helianthemum Hiſpanicum, Halimi folio ampliſſimo, incano & nervoſo. *Ciſtus Halimi folio, flore luteo amplo, maximus, Hiſpanicus Barr. Icon.*

Helianthemum Alpinum, Oleæ folio ſubtus incano.

Helianthemum Hiſpanicum, anguſto folio, flore carneo.

Helianthemum Plantaginis folio, perenne. *Tuberaria noſtras J. B.* 2. 12. *Tuberaria major Myconi Ejuſd. ibid.*

Helianthemum Luſitanicum, Buplevri folio, flore maculato.

Helianthemum Luſitanicum, Globulariæ folio.

Helianthemum Luſitanicum, annuum, Plantaginis folio, flore tricolore.

Helianthemum Hiſpanicum, folio minimo, rotundiore.

Helianthemum Hiſpanicum, Origani folio ſubtus incano.

Helianthemum Hiſpanicum, Ocimi folio ſubtus incano.

Helianthemum pumilum, Portulacæ marinæ folio argenteo.

Helianthemum à vocibus Græcis ἥλιος *Sol*, & ἄνθεμον *flos*; quaſi dicerem florem Solis.

GENUS XVII.

Androſæmum.

ANDROSÆMUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, 1, 2, 3, 4, 5 in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, polyphyllo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ſeu baccam ferè ovatam, unicapſularem F, ſeminibuſque fœtam ut plurimùm exiguis I, placentæ triplici affixis H. *Tab.* 128.

Androſæmi ſpeciem unicam novi.

Androſæmum maximum, fruteſcens C. B. Pin. 280. *Siciliana, aliis Siciliana, vel Androſæmon J. B.* 3. 384. *Androſæmum Dod. Pempt.* 78.

Androſæmum à vocibus Græcis ἁιμα *ſanguis*, & ἀνηρ ανδρος *vir*. Hypericum enim, ut ait Dioſcorides, digitis tritum, ſanguinem ſuccum remittit: qua ex cauſa etiam Androſæmon appellatum eſt. *Lib.* 3. *cap.* 17.

SECTIO III.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum plerumque bicapſularem.

GENUS I.

Geum.

GEUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, bicorne, quod deinde abit in fructum E F, oblongum, hydriæ biroſtratæ quodammodo æmulum; bicapſularem G, ſeminibuſque fœtum plerumque exiguis H. *Tab.* 129.

Gei ſpecies ſunt

Geum rotundifolium, majus, *Sanicula montana, rotundifolia, major C. B. Pin.* 243. *Sanicula Alpina, guttata J. B.* 3. 707. *Caryophyllata ſive Geum Alpinum recentiorum, folio Hederaceo Lob. Icon.* 613. *Sanicula montana*, 2. *Cluſ. Hiſt.* 307.

Geum rotundifolium, minus. *Sanicula montana, rotundifolia, minor C. B. Pin.* 243. *Sanicula montana alterius ſpecies ij Cluſ. Hiſt.* 308.

Geum folio circinato, piſtillo floris pallido. *Sanicula montana, crenata, umbilico pallido H. R. Par.*

Geum folio circinato, acutè crenato, piſtillo floris rubro.

Geum folio ſubrotundo, majori, piſtillo floris rubro. *Sedum montanum, ſerratum guttato flore Park. Theat.* 738.

Geum folio ſubrotundo, minori, piſtillo floris rubro.

Geum folio ſubrotundo, minimo. *Cotyledon altera olim Matthioli J. B.* 3. 684.

Geum paluſtre minus, foliis oblongis, crenatis *Sanicula Alpina aliquatenus affinis J. B.* 3. 708. *Sanicula Myoſotis Alpina, floribus albicantibus ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab.* 58.

Geum paluſtre, Luſitanicum, minus & ramoſus.

Geum anguſtifolium, autumnale, flore luteo, guttato. *Saxifraga anguſtifolia, autumnalis, flore luteo guttato, foliolis ſlorum magis acuminatis Breyn. Cent.* 1. 106.

GNUS II.

Saxifraga. *Saxifrage.*

Tab. 129. SAxifraga eſt plantæ genus, flore AB, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D. multifido ſurgit piſtillum E, plerumque bicorne F, quod deinde ſimul cum calyce abit in fructum G, ſubrotundum, bicornem pariter, bicapſularem H, ſeminibuſque fœtum I, ut plurimùm exiguis.

Saxifragæ ſpecies ſunt

Saxifraga rotundifolia, alba C. B. Pin. 309. *Saxifraga alba, radice granulosâ J. B.* 3. 706. *Saxifraga alba Dod. Pempt.* 316.

Saxifraga ad folia bulbos gerens C. B. Pin. 309. *Saxifraga bulboſa, altera, bulbifera, montana Col. Part.* 1. 317.

Saxifraga verna, annua, humilior. *Sedum tridactylites tectorum C. B. Pin.* 285. *Tridactylites tectorum, flore albo J. B.* 3. 762. *Paronychia altera Dod. Pempt.* 112.

Saxifraga muſcoſa, trifido folio. *Sedum Alpinum, trifido folio C. B. Pin.* 284. *Sedis affinis triſulca, Alpina, flore albo J. B.* 3. 696. *Sedum minus xiij. Cluſ. Hiſt. lxij.*

Saxifraga tridactylites, Alpina, pallidè lutea. *Sedum tridactylites, Alpinum, pallidè luteum C. B. Pin.* 284.

Saxifraga tridactylites, Alpina, minor & villoſa. *Sedum tridactylites, Alpinum, minus C. B. Pin.* 284. *Prodr.* 131.

Saxifraga alba, petræa Ponæ, in fol. cccxxxvij. *Tridactylites Alpina J. B.* 3. 762.

Saxifraga Sedi folio, flore albo, multiflora. *Sedum ſerratum, flore albo, multiſlorum H. R. Par.* 113.

Saxifraga Sedi folio, Pyrenaica, ſerrata. *Sedum Pyrenaicum, ſerratum, minus, flore guttato H. R. Par.*

Saxifraga Sedi folio anguſtiore, ſerrato. *Cotyledon media, foliis oblongis, ſerratis C. B. Pin.* 285. *Sedum ſerratum J. B.* 3. 689. *Umbilicus veneris, minor* 1 & 2. *Tabern. Icon.* 847. *Aizoum ſerratum Cord. Hiſt.* 92.

Saxifraga foliis ſubrotundis ſerratis. *Cotyledon minor, foliis ſubrotundis, ſerratis C. B. Pin.* 285. *Prodr.* 133. *J. B.* 3. 690.

Saxifraga Alpina, Sedi foliis crenatis, aſperis, *Sedum Alpinum, foliis crenatis, aſperis C. B. Pin.* 284. *Prodr.* 132. *Sedum Alpinum, hiſpidum, ferè ſpinoſum, flore albido J. B.* 3. 695.

Saxifraga Alpina, Ericoides, flore purpuraſcente. *Sedum montanum Ericoides C. B. Prodr.* 132.

Saxifraga Alpina, Ericoides, flore cæruleo. *Sedum Alpinum, Ericoides, cæruleum C. B. Prodr.* 132. *J. B.* 3. 694.

Saxifraga montana, pyramidata, folio longiore.

Saxifraga Pyrenaica, lutea, minima, Sedi foliis denſiſſimè congeſtis.

Saxifraga Pyrenaica alba, minima, foliis denſiſſimè congeſtis.

Saxifraga Alpina, minima, foliis cæſiis, deorſum incurvis.

Saxifraga Alpina lutea, Sedi folio.

Saxifraga Pyrenaica, tridactylites, latifolia.

Saxifraga Cantabrica, latifolia, tridactylites, rigidior.

Saxifraga tridactylites Pyrenaica, pallidè lutea, minima.

Saxifraga Pyrenaica, foliis partim integris, partim trifidis.

Saxifraga Pyrenaica, minima, lutea, Muſco ſimilis.

Saxifraga, quaſi planta frangens ſaxa, vel quòd è fiſſuris rupium erumpat, vel quód calculum frangere exiſtimetur.

GENUS III.

Salicaria.

SALICARIA. eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, in orbem ex inciſuris calycis tubulati C, naſcentibus: ex hujus autem fundo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ſeu teſtam ovatam, bicapſularem F, ſeminibus fœtam ut plurimùm exiguis H, placentæ, G, affixis, ipſo calyce plerumque obvolutam I. *Tab.* 112

Salicariæ ſpecies ſunt

Salicaria vulgaris, purpurea, foliis oblongis. *Lyſimachia ſpicata, purpurea fortè Plinii C. B. Pin.* 246. *Lyſimachia purpurea, quibuſdam ſpicata J. B.* 2. 902. *Pſeudolyſimachium purpureum, alterum Dod. Pempt.* 86.

Salicaria, trifolia, caule hexagono. *Lyſimachia purpurea, trifolia, caule hexagono Spig. Iſag.* 49.

Salicaria purpurea, foliis ſubrotundis. *Lyſimachia ſpicata, lanuginoſa, folio ſubrotundo, flore purpureo H. R. Par. Lyſimachia ſpicata, purpurea, folio ſubrotundo, Ocimi facie Munt. Hiſt.* 744.

Salicaria Luſitanica, anguſtiore folio. *Lyſimachia purpurea, altera, Luſitanica V. Luſit.*

Salicaria Hyſſopi folio latiore. *Hyſſopifolia major, latioribus foliis C. B. Pin.* 218. *Hyſſopifolia aquatica J. B.* 3. 792.

Salicaria Hyſſopi folio anguſtiore. *Hyſſopifolia minor, anguſtioribus foliis C. B. Pin.* 218.

Salicaria Hyſſopi folio, floribus albis. *Hyſſopifolia floribus albis. C. B. Pin.* 218.

Salicaria Hiſpanica, Hyſſopifolia, floribus oblongis, ſaturatè cæruleis. *Hyſſopifolia Hiſpanica, floribus oblongis, ſaturatioris cærulei coloris C. B. Pin.* 218.

Salicaria minima, tenuifolia. *Hyſſopifolia minor vel potius Thymifolia, maritima J. B.* 3. 792.
Salicaria minima, Luſitanica, Nummulariæ folio.
Salicaria à Salice, quòd in Salictis naſcatur.

GENUS IV.

Glaucium.

Tab. 130. GLAUCIUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, quatuor ſcilicet petalis B, in orbem poſitis plerumque conſtante: ex cujus calyce C, bifolio ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in ſiliquam E, longam, teretem, unicapſularem, valvis F G, ſepto intermedio H, adhæreſcentibus, ſeminibuſque fœtam I, ut plurimùm ſubrotundis. Occurrunt & hujus ſpecies fructu unicapſulari quidem, ſed quadrifariam dehiſcente.

Glaucii ſpecies ſunt

Glaucium flore luteo. *Papaver corniculatum, luteum J. B.* 3. 398. *Papaver corniculatum, majus Dod. Pempt.* 448.

Glaucium hirſutum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, folio hirſuto J. B.* 3. 399. *Papaver corniculatum, phœniceum, hirſutum C. B. Pin.* 171. *Papaver corniculatum, rubrum Dod. Pempt.* 449.

Glaucium glabrum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, glabrum C. B Pin.* 171. *Papaver corniculatum, phœniceum, alterum Lob. Icon.* 271.

Glaucium flore violaceo. *Papaver corniculatum, violaceum. C. B. Pin* 172. *J. B.* 3. 399. *Dod. Pempt.* 449.

Lib. 20. *cap.* 19. Glaucium ex Plinio appellatum eſt Papaver corniculatum; ideòque cum ad Papaver aut Chelidonium propter fructus formam reduci nequeat, Glaucii voce utendum duxi.

SECTIO IV.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum multicapſularem.

GENUS I.

Hypericum. *Millepertuis.*

Tab. 131. HYPERICUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calice C, polyphyllo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, plerumque trigonum & tricuſpidem F, tricapſularem G, ſeminibuſque fœtum H, ut plurimùm exiguis I. His notis addenda ſunt folia bina è regione in caulis geniculis naſcentia.

Hyperici ſpecies ſunt

Hypericum vulgare C. B. Pin. 279. *Hypericum vulgare ſive Perforata caule*

rotundo, foliis glabris J. B. 3. 381. *Hypericon Dod. Pempt.* 76 *Millepertuis.*

Hypericum vulgare, guttis ſanguineis Bocc. Muſ. Part. 2. 25. Tab. 11.

Hypericum Nummulariæ folio C. B. Pin. 279. *Prod.* 130. *Androſæmum ſupinum, ſaxatile, Nummulariæ folio aversa parte rubente Bocc. Muſ. Part.* 2. 134. *Tab.* 91.

Hypericum folio breviore C. B. Pin. 279. *Hypericum Syriacum & Alexandrinum J. B.* 3. 383. *Lob. Icon.* 3. 398.

Hypericum criſpum, triquetro & cuſpidato folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 12. *Hypericum ceſpitoſum, criſpum, triquetro & cuſpidato folio caulem ambiente, ſive Hypericum fruteſcens; foliis criſpis, mucronatis caulem ambientibus Ejuſd. pag.* 31.

Hypericum minus, erectum C. B. Pin. 279. *Hypericum pulchrum Tragi J. B.* 3. 383. *Hypericum pulchrum Trag.* 74.

Hypericum minus ſupinum, vel ſupinum, glabrum C. B. Pin. 279. *Hypericum ſupinum iij, minimum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum ſupinum, tomentoſum, majus vel Hiſpanicum C. B. Pin. 279. *Hypericum ſupinum, tomentoſum, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum ſupinum, tomentoſum, minus vel Monſpeliacum C. B. Pin. 279. *Hypericum tomentoſum J. B.* 3. 384. *Hypericum ſupinum, tomentoſum alterum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum paluſtre, ſupinum, tomentoſum. *Aſcyron, ſupinum, villoſum, paluſtre C. B. Pin.* 280. *Aſcyron ſupinum,* ἰλαδὲς *Cluſ. App. Alt. auct.*

Hypericum villoſum, erectum, caule rotundo. *Androſæmum hirſutum C. B. Pin.* 280. *Hypericum Amdroſæmum dictum J. B.* 3. 382. *Androſæmum alterum, hirſutum Col. Part.* 1. 74.

Hypericum montis Olympi, foliis circa margines hirſutis Whel. Itin. 221.

Hypericum elegantiſſimum, non ramoſum, folio lato J. B. 3. 383. *Androſæmum Campoclarenſe Col. Part.* 1. 74. *Androſæmum glabrum, non ramoſum Bot. Monſp.*

Hypericum amplo, perfoliato folio. *Androſæmum, amplo, perfoliato folio Bocc. Muſ. Part* 2. 164. *Androſæmum Sambac perfoliato folio Ejuſd. Tab.* 127.

Hypericum Aſcyron dictum, caule quadrangulo J. B. 3. 382. *Aſcyron Dod. Pempt.* 78.

Hypericum ſaxatile, tenuiſſimo & glauco folio. *Coris lutea C. B. Pin.* 2. 380. *Hypericoides, Coris quorumdam & Coris legitima, Cretica J. B.* 3. 384. *Cori legitimo di Dioſcoride. Pon. Bald. Ital.* 98.

Hypericum fœtidum, fruteſcens. *Androſæmum fœtidum, capitulis longiſſimis filamentis donatis C. B. Pin.* 280. *Ruta Hypericoides quibuſdam. Sicilianæ affinis ſive Tragium J. B.* 3. 385. *Tragio legitimo degli Antichi, Pon. Bal. Ital.* 88.

Hypericum perfoliatum & perforatum. *Androſæmum perfoliatum & perforatum C. B. Pin.* 280. *Androſæmum alterum, Apulum Col. Part.* 1. 78.

Hypericum Alpinum, humilius, magno flore punctato.
Hypericum latifolium, Luſitanicum V. Luſit. *Hypericum Myrti acuto folio, Siculum Bocc. Muſ. Part. 2. 133. Tab. 92.*
Hypericum Luſitanicum, Linariæ folio.
Hypericum tomentoſum, Luſitanicum, minimum.

GENUS II.

Aſcyrum.

Tab. 131. ASCYRUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, polyphyllo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum pyramidatum E, quinque capſularem F, ſeminibuſque fœtum G, ut plurimum oblongis & exiguis.

Aſcyri ſpecies ſunt
Aſcyrum magno flore C. B. Pin. 280. *Prodr.* 130. *Androſæmum flore & theca quinquecapſulari, omnium maximis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 472.*
Aſcyrum exiguo folio, flore magno. *Hypericon Olympi Montis Whel. Itin.*
Aſcyrum erectum, Salicis folio, magno flore.
Aſcyrum à voce Græcâ *τραχὺς aſperitas* & particula *ἀ*, quaſi planta minimè aſpera.

GENUS III.

Pyrola. *Pyrole.*

Tab. 132. PYROLA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, in proboſcidem E, deſinens, quod deinde abit in fructum F, ſubrotundum, ſtriatum, plerumque umbilicatum, quinquecapſularem G, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm exiguis H.

Pyrolæ ſpecies ſunt
Pyrola rotundifolia, major C.B.Pin. 191. *Pyrola J.B. 3. 535. Dod. Pempt. 138.*
Pyrola rotundifolia, minor C. B. Pin. 191. *Pyrola minima, Alpina J. B. 3. 536. Pyrola iiij. minima Cluſ. Hiſt. cxviij.*
Pyrola folio mucronato, ſerrato C. B. Pin. 191. *Pyrola folio ſerrato J. B. 3. 536. Pyrola ij, tenerior Cluſ. Hiſt. cxvij.*
Pyrola fruteſcens, Arbuti flore C. B. Pin. 191. *Pyrola fruticans J. B. 3. 536. Pyrola iij, fruticans Cluſ. Hiſt. cxvij.*
Pyrola à Pyro propter foliorum ſimilitudinem.

GENUS IV.

Damaſonium.

Tab. 132. DAMASONIUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, tribus petalis B, in orbem poſitis plerumque conſtante: ex cujus calyce ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ſtelliformem, multicapſularem E F, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm oblongis G.

Damaſonij

Damaſonii ſpecies ſunt

Damaſonium ſtellatum Lugd. 1058. *Damaſonium ſtellatum Dalechampii J. B. 3. 789. Plantago aquatica, ſtellata C. B. Pin.* 190.

Damaſonium Americanum, maximum, Plantaginis folio, flore flaveſcente, fructu globoſo Plum.

GENUS V.

Ruta. *Rue.*

RUTA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, quatuor plerumque petalis B, cavis in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ſubrotundum, ut plurimùm tetragonum, ex quatuor ſæpe capſulis F, axi G, affixis compoſitum H, ſeminibuſque fœtum non rarò reniformibus I, aut angulatis. *Tab.* 132.

Rutæ ſpecies ſunt

Ruta hortenſis, latifolia C. B. Pin. 336. *Ruta ſativa, vel Hortenſis J. B.* 3. 197. *Ruta graveolens, hortenſis Dod. Pempt.* 119.

Ruta hortenſis, latifolia, arbuſculæ ſimilis C. B. Pin. 336.

Ruta hortenſis, altera C. B. Pin. 336. *Ruta tenuifolia Tabern. Icon.* 133.

Ruta ſylveſtris, major C. B. Pin. 336. *J. B.* 3. 199. *Ruta ſylveſtris, graveolens Dod. Pempt* 119.

Ruta ſylveſtris, minor C. B. Pin. 336. *J. B.* 3. 200. *Ruta ſylveſtris, minima Dod. Pempt.* 120.

Ruta Chalepenſis latifolia, florum petalis villis ſcatentibus H. L. Bat.

Ruta Chalepenſis, tenuifolia, florum petalis villis ſcatentibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 508.

Ruta montana, ſpinoſa, Coriandri folio, flore albo Bocc. Muſ. Part. 2. 70. *Ruta montana, ſpinoſa, alba Ejuſd. Tab.* 59.

Ruta ſylveſtris, Linifolia, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part. 2. 82. 73.

Ruta, à ῥύω *tueor*, quòd ſanitati tuendæ conferat.

Ruta ad Claſſem florum cruciformium pertineret, niſi ſæpe floribus eſſet pentapetalis: cruciformes enim ſemper ſunt tetrapetali.

GENUS VI.

Harmala.

HARMALA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum E, ſubrotundum, tricapſularem F, ſeminibuſque fœtum G, plerumque oblongis. His notis addenda ſunt folia alterno ordine in caule poſita. *Tab.* 133.

Harmalæ ſpeciem unicam novi.

Harmala Dod. Pempt. 121. *Ruta ſylveſtris, flore magno, albo C. B. Pin.* 336. *Ruta quæ dici ſolet Harmala J. B.* 3. 200.

GENUS. VII.

Nigella.

Tab. 134. NIGELLA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, & corollâ Z, donato inter petala & ſtamina X, collocatâ, quam efformant corpora quædam corniformia C. Ex floris meditullio ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum membranaceum ſubrotundum F G, vel oblongum E, ſupernè multicornem, multicapſularem H I K, ſeminibuſque fœtum L M.

Nigellæ ſpecies ſunt

Nigella arvenſis, cornuta C. B. Pin. 145. *Melanthium ſylveſtre ſive arvenſe J. B.* 3. 209. *Melanthium ſylveſtre Dod. Pempt.* 303.

Nigella arvenſis, cornuta, flore pleno, ſubcæruleo.

Nigella arvenſis, cornuta, flore albo.

Nigella latifolia, flore majore, ſimplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium Hiſpanicum, majus. Eyſt.*

Nigella anguſtifolia, flore majore, ſimplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite & flore majore J. B.* 3. 207. *Melanthium Damaſcenum Dod. Pempt.* 304.

Nigella anguſtifolia, flore majore ſimplici albo.

Nigella flore majore, pleno, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite vel calyce & flore majore, pleno J. B.* 3. 208. *Melanthium Damaſcenum, pleno flore Cluſ. Hiſt. ccviij.*

Nigella flore minore, ſimplici, candido C. B. Pin. 145. *Melanthium calyce & flore minore, ſemine nigro & luteo J. B.* 3. 208. *Melanthium Dod. Pempt.* 303.

Nigella flore minore, pleno & albo C. B. Pin. 146. *Melanthium capite minore, flore multiplicato J. B.* 3. 209. *Melanthium pleno flore Cluſ. Hiſt. ccvij.*

Nigella Cretica C. B. Pin. 146. *& Prodr.* 75.

Nigella Cretica, latifolia, odorata Park. Theat. 1376. *Nigella alba, ſimplici flore P. Alp. Exot.* 261.

Nigella flore ſimplici, palleſcente Par. Bat.

Nigella, quaſi Nigrella, à ſeminum colore nigro.

GENUS. VIII.

Fabago.

Tab. 135. FABAGO eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum E, membranaceum, cylindri æmulum, plerumque pentagonum, quinquecapſularem F, quinquefariam dehiſcentem G, ſingulis valvis H, ſepto intergerino I, munitis, ſeminibuſque fœtum K, ut plurimùm planis. His notis addenda ſunt folia bina, è regione in caulium nodis naſcentia.

Fabaginis ſpeciem unicam novi.

Fabago Belgarum, ſive Peplus Pariſienſium Lugd. 456. Morgſani Syrorum *Ejuſd. App.* 25. *Capparis Fabaginea ſive Peplios Lutetianorum J. B.* 2. 66. *Capparis Portulacæ folio C. B. Pin.* 480.

Fabago quaſi planta ad fabam accedens.

GENUS IX.

Corchorus.

CORCHORUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum E, cylindri æmulum, quinquecapſularem F, quinquefariam dehiſcentem G, ſeminibuſque fœtum ut plurimum angulatis H. His notis addenda ſunt folia alterno ordine in caulium nodis naſcentia. *Tab.* 135.

Corchori ſpecies ſunt

Corchorus ſive Melochia J. B. 2. 982. *Melochia P. Alp. Ægypt.* 39.

Corchorus Americana, Carpini folio, fructu longiore. *Alcea cibaria ſeu Corchorus Americana, Carpini foliis, ſextuplici capſulâ longiore ornata Pluk. Phytog. Tab.* 127.

Corchorus Americana, foliis & fructu anguſtioribus. *Alcea olitoria ſeu Corchorus Americana, anguſto barbato folio, capſulâ ſtrictiori Pluk. Phytog. Tab.* 127.

GENUS X.

Ciſtus.

CISTUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, vel acuminatum F, apice plectumque dehiſcentem G, multicapſularem HI, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm exiguis K. *Tab.* 136.

Ciſti ſpecies ſunt

Ciſtus mas, major folio rotundiore J. B. 2. 2. *Ciſtus mas, folio rotundo, hirſutiſſimo C. B. Pin.* 464. *Ciſtus mas Matthioli Lugd.* 222.

Ciſtus mas 2. folio longiore J. B. 2. 2. *Ciſtus mas, anguſtifolius C. B. Pin.* 464. *Ciſtus mas ij. Cluſ. Hiſt.* 69.

Ciſtus mas, folio breviore C. B. Pin. 464. *Ciſtus mas iij. foliis dilutiùs virentibus J. B.* 2. 3.

Ciſtus mas Luſitanicus, folio ampliſſimo, incano.

Ciſtus mas, folio oblongo, incano C. B. Pin. 464. *Ciſtus mas iv. Monſpelienſis, folio oblongo, albido J. B.* 2. 3. *Ciſtus mas* 1. *Cluſ. Hiſt.* 68.

Ciſtus mas, foliis undulatis & criſpis. *Ciſtus mas foliis Chamædryos C. B. Pin.* 464. *Ciſtus mas v. foliis criſpis, & quodammodo ſinuoſis J. B.* 2. 3. *Ciſtus mas v. Cluſ. Hiſt.* 69.

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, elatior & rectis virgis C. B. Pin. 464. *Ciſtus fœmina, Monſpeliana, flore albo J. B.* 2. 4. *Ciſtus fœmina Cluſ. Hiſt.* 70.

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, ſupina, humi ſparſa C. B. Pin 465.

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, flore ochræ colore C. B. Pin. 465. *Ciſtus fœmina, Hiſpanica, flore luteo. J. B.* 2. 4.

Ciſtus Ladanifera Monſpelienſium C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ladanifera ſive Ledon Monſpeſſulanum, anguſto folio, nigricans J. B.* 2. 10.

Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, Salicis folio, flore candido. *Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, incana C. B. Pin.* 467. *Ciſtus Ledon* 1. *anguſtifolium, flore omnino interdum albo. Cluſ. Hiſt.* 77.

Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, Salicis folio, flore albo, maculâ punicante inſignito. *Ciſtus Ledon* 1, *anguſtifolium, flore maculâ ex purpurâ nigricante infecto Cluſ. Hiſt.* 77. *Ciſtus Ledon, flore maculâ nigricante notato J. B.* 2. 8.

Ciſtus Ledon, foliis Laurinis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, latiore folio J. B.* 2. 8. *Ledon* 1, *latifolium Cluſ. Hiſt.* 77.

Ciſtus Ledon, foliis populi nigræ, major C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, Populi nigræ foliis Cluſii, major J. B.* 2. 9. *Ledon latifolium ij. majus Cluſ. Hiſt.* 78.

Ciſtus Ledon, foliis Populi nigræ, minor C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, Populi nigræ foliis Cluſ. minor J. B.* 2. 9. *Ledon ij. latifolium, minus Cluſ. Hiſt.* 78.

Ciſtus Ledon, latifolium, Creticum J. B. 2. 9. *Ciſtus Ledon Cretenſe C. B. Pin.* 467.

Ciſtus Ledon hirſutum C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon iv. Cluſii, flore candido J. B.* 2. 10. *Ledon iiij. Cluſ. Hiſt.* 78.

Ciſtus Ledon, foliis Oleæ, ſed anguſtioribus C. B. Pin. 167. *Ledon v. Cluſ. Hiſt.* 79.

Ciſtus Ledon anguſtis foliis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon vj. minoribus anguſtioribuſque foliis Cluſii J. B.* 2. 11. *Ledon vj. Cluſ. Hiſt.* 79.

Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini, hiſpidis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon foliis colore cinereo J. B.* 2. 11. *Ledon vij Cluſ Hiſt.* 80.

Ciſtus Ledon, foliis Roriſma rini ſed non incanis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon ix. Cluſio J. B.* 2. 12. *Ledon ix. Cluſ. Hiſt.* 80.

Ab eo genere excludendæ ſunt plurimæ ſpecies, quas C. Bauhinus ad Ciſtum revocavit; ego vero eaſdem ad Helianthemum referri debere exiſtimavi.

GENUS IX.

Nymphæa. *Nenuphar.*

Tab. 137. & 138. NYMPHÆA eſt plantæ genus, flore A B, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C D, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce E F, ſurgit piſtillum G H, quod deinde abit in fructum I fere globoſum, vel conicum K, multicapſularem L M, ſeminibuſque fœtum N O, ut plurimùm oblongis.

Nymphææ ſpecies ſunt

Nymphæa alba, major C. B. Pin. 193. *Nymphæa alba J. B.* 3. 770. *Dod. Pempt.* 585. *Nenuphar Blanc d'eau.*

Nymphæa Americana, foliis circinatis, maximis, acutè crenatis, ſubtus purpureis, flore albo Plum.

Nymphæa Americana, foliis circinatis, minoribus, obtusè crenatis, ſubtus viridibus, flore albo Plum.

Nymphæa lutea, major C. B. Pin. 193. *Nymphæa lutea J. B.* 3. 771. *Dod. Pempt.* 585.

Nymphææ ſpecies, flore fructuque carentes, facilè dignoſcuntur foliis amplis, ſubrotundis, aquis innatantibus.

SECTIO V.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum, in quo veluti nidulantur ſemina.

GENUS. I.

Nelumbo.

NELUMBO eſt plantæ genus à Nymphææ diverſum fructûs formâ, neque enim in loculamenta dividitur ut Nymphææ fructus, ſed in eo ſparſim veluti nidulantur ſemina.

Nelumbonis ſpeciem unicam novi.

Nelumbo Zeylanenſium. *Nymphæa Indica, Faba Ægyptia dicta, flore incarnato. Par. Bat.*

GENUS II.

Capparis. *Caprier.*

CAPPARIS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, quatuor plerumque petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, embryone inſtructum, qui deinde abit in fructum E, ut plurimùm pyriformem, vel ſiliquoſum, carnoſum, in quo F, veluti nidulantur plurima ſemina G, non rarò ſubrotunda & quaſi reniformia. *Tab.* 139.

Capparis ſpecies ſunt

Capparis ſpinoſa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *Capparis ſpinoſa, J. B.* 2. 63. *Capparis retuſo folio Lob. Icon.* 635.

Capparis folio acuto C. B. Pin 480. *Lob. Icon.* 634. *Capparis Dod. Pempt.* 746.

Capparis Sicula, duplicatâ ſpinâ, folio acuto Bocc. Rarior. Plant. 79.

Capparis non ſpinoſa fructu majore C. B. Pin. 480. *Capparis non ſpinoſa J. B.* 2. 63.

Capparis Americana, arboreſcens, Lauri folio, fructu longiſſimo, flore albo Plum.

Capparis Americana, arboreſcens, Lauri folio, fructu ſubrotundo, flore albo Plum.

Ab eo genere excludi debet *Capparis Portulacæ folio C. B. Pin.* 480. *quæ ad ſabaginem pertinet.*

SECTIO VI.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum ex plurimis veluti capſulis compoſitum.

GENUS I.

Sedum *Joubarbe.*

Tab 140. SEDUM eſt plantæ genus, flore A C, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B D, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce F G, ſurgit piſtillum E H, quod deinde abit in fructum I K, ex plurimis velut capſulis L M, vaginarum æmulis, in capitulum quoddam collectis compoſitum ſeminibuſque fœtum ut plurimùm exiguis N.

Sedi ſpecies ſunt

Sedum majus, arboreſcens J. B. 3. 686. *Sempervivum ſive Sedum arboreſcens, majus Dod. Pempt.* 127.

Sedum majus, vulgare C. B. Pin. 283. *J. B.* 3. 687. *Sempervivum majus alterum ſive Jovis barba Dod. Pempt.* 127.

Sedum vulgari magno ſimile J. B. 3. 688.

Sedum vulgare, maximum H. L. Bat.

Sedum latifolium, floribus magnis, albicantibus J. B. 3. 689. *Sedum majus, montanum, dentatis foliis C. B. Pin.* 283. *Cotyledon altera, ſecunda Cluſ. Hiſt. lxiij.*

Sedum majus, montanum, dentatis foliis, alterum C. B. Pin. 283. *Sedi latifolii, flore albicante minor ſpecies magis dentata J. B.* 3. 689. *Cotyledonis alterius altera ſpecies Cluſ. Hiſt. lxiiij.*

Sedum, majus, montanum, foliis non dentatis, floribus rubentibus C. B. Pin. 283. *Sedum montanum, latifolium, flore purpureo J. B.* 3. 688. *Cotyledon altera iij. Cluſ. Hiſt. lxiiij.*

Sedum montanum, tomentoſum C. B. Pin. 284. *Sempervivum rubrum, montanum,* γναφαλώδες *Col. Part.* 1. 291.

Sedum montanum, tomentoſum, minus. *Sedum montanum, roſeum, reticulatum Barr. Icon.*

Sedum Alpinum, roſeum, acuto folio, hæmatodes, majus, H. R. Par.

Sedum Alpinum, roſeum, medium, aculeo rubente H. R. Par.

Sedum Alpinum, roſeum, minus, viride & ſubhirſutum H. R. Par.

Sedum Alpinum, ſubhirſutum, folio longiore H. R. Par.

Sedum Alpinum, ſubhirſutum, coronâ floris purpuraſcente, diſco viridi H. R. Par.

Sedum minus, teretifolium, album C. B. Pin. 283. *Sedum minus folio longiuſculo tereti, flore candido J. B.* 3. 690. *vermicularis, Craſſula minor Officinarum, & Illecebra major Lob. Icon.* 377.

Sedum teretifolium, majus, flore albo Mor. H. R. Bleſ-

Sedum minus, teretifolium, alterum C. B. Pin. 283. *J. B.* 3. 681. *Sedum medium, teretifolium ſive Sempervivum minus officinarum Lob. Icon.* 376.

Sedum minus, teretifolium, luteum C. B. Pin. 282. *Sedum minus æſtivum luteum J. B.* 3. 693. *Sempervivum minus, æſtivum Lob. Icon.* 378.

Sedum minus, folio circinato C. B. Pin. 283. *Sedum parvum, folio circinato, flore albo J. B.* 3. 691. *Aizoon daſyphyllum Dalecampii Lugd.* 1133.

Sedum minus, luteum, folio acuto C. B. Pin. 283. *Sedum minus, flore luteo J. B.* 3. 692. *Aizoon hæmatoides Lob. Icon.* 378.

Sedum minus, lato & craſſo caule, Portlandicum Belgarum H. R. Par. *Portlandicum Sedum Lob. Icon.* 380. *Sedum monſtroſum, minus vel platycaulon H. R. Monſp.*

Sedum minus, luteum, ramulis inflexis C. B. Pin. 283. *Sedum minus, luteum, flore ſe circumflectente J. B.* 3. 693. *Aizoon Scorpioides Lob. Icon.* 377.

Sedum longifolium, citrino flore Mor. H. R. Bleſ.

Sedum arvenſe, flore rubente C. B. Pin. 283. *Prodr.* 132.

Sedum parvum, acre, flore luteo J. B. 3. 694. *Sempervivum minus, vermiculatum, acre C. B. Pin.* 283. *Sedum minus viij. cauſticum Cluſ. Hiſt. lxj.*

Sedum minimum, luteum, non acre J. B. 3. 695. *Sempervivum, minus, vermiculatum, inſipidum C. B. Pin.* 284.

Sedum minimum, non acre, flore albo Raii Hiſt. 1041.

Sedum Alpinum, flore pallido C. B. Pin. 284. *Sedum parvum, montanum, luteum J. B.* 3. 693. *Sedum minus vj. ſive Alpinum* 1. *Cluſ. Hiſt. lx.*

Sedum Alpinum, rubro, magno flore C. B. Pin. 284. *Aizoon montanum Lugd.* 1131.

Sedum paluſtre, ſubhirſutum, purpureum C. B. Pin. 285. *Sedum purpureum, pratenſe J. B.* 3. 692. *Sedum minus iij. ſive paluſtre Cluſ. Hiſt. lix.*

Sedum echinatum vel ſtellatum, flore albo J. B. 3. 680. *Cotyledon ſtellata C. B. Pin.* 285. *Sempervivum tertium Col. Phytob.* 42.

Sedum echinatum, flore luteo J. B. 3. 680. Hujus Icon occurrit apud Columnam in eadem Tabulâ cum Sempervivo tertio.

Sedum Cepæa dictum H. L. Bat. *Cepæa J. B.* 3. 679. *Cepæa Matthioli Cluſ. Hiſt. lxviij.*

Sedum Cepæa dictum, floribus purpuraſcentibus. *Cepæa floribus ex purpureo candicantibus C. B. Pin.* 288.

Sedum minimum, montanum, flore purpuraſcente, parvo, ſemine ſtellato Raii Hiſt. 692.

Sedum Alpinum, Coridis folio.

Sedum Africanum, fruticoſum, Ericæ folio Oldenl.

Ab eo genere excludi debent Sedi ſpecies foliis laciniatis, quæ ad Saxifragam pertinent. *Sedum minus, fruticoſum C. B. Pin.* 284. *Sedum minus, fruticoſum, alterum C. B. Pin.* 284. *Sedum Alpinum, Saxifragæ albæ flore, vel grandiflorum C. B. Pin.* 284. *quod Saxifragæ ſpecies videtur*

perinde ac ſequens. Sedum Alpinum, album, foliolis compactis C. B. Pin. 284. *Sedum Alpinum, hirſutum, lacteo flore C. B. Pin.* 284. *Vide Androſacen. Sedum Alpinum, Gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin.* 284. *Androſaces etiam ſpecies. Sedum Alpinum, anguſtiſſimo folio, flore carneo C. B. Pin.* 284. *Sedum Alpinum, exiguis foliis C. B. Pin.* 284. *Sedum Alpinum, hirſutum, luteum C. B. Pin.* 284. *Alyſſi ſpecies. Sedum Alpinum, foliis crenatis, aſperis C. B. Pin.* 284. *ad Saxifragam cum ſequentibus referendum. Sedum Alpinum, Ericoides, purpuraſcens C. B. Pin.* 284. *Sedum Alpinum, Ericoides, cæruleum C. B.* 284. *&c.*

Sedum à ſedendo vel à ſedando: ejus enim ſpecies humi ſedent, & inflammationes ſedant.

GENUS. II.

Anacampſeros. *Orpin.*

Hiſt. 689. ANACAMPSEROS eſt plantæ genus, flore & fructu Sedi, à quo differt ex ſententia Clariſſ. Rai quòd à prima ſtatim germinatione exauleſcat, cùm folia Sedi in globulos oculi bovilli æmulos congerantur.

Anacampſerotis ſpecies ſunt

Anacampſeros vulgò Faba craſſa J. B. 3. 681. *Telephium vulgare C. B. Pin.* 287. *Telephium alterum ſive Craſſula Dod. Pempt.* 130.

Anacampſeros purpurea J. B. 3. 682. *Telephium purpureum, majus C. B. Pin.* 287. *Telephium floribus purpureis Lob. Icon.* 389.

Anacampſeros minor, purpurea. *Telephium purpureum, minus C. B. Pin.* 287. *J. B.* 3. 682.

Anacampſeros maxima J. B. 3. 682. *Telephium latifolium, peregrinum C. B. Pin.* 287. *Telephium primum Dod. Pempt.* 130.

Anacampſeros minor, rotundiore folio, ſempervirens J. B. 3. 682. *Telephium repens, folio deciduo C. B. Pin.* 287. *Telephium minus, ſempervirens Lob. Icon.* 390.

Anacampſeros minor, longiore folio, ſempervirens.

Anacampſeros radice Roſam ſpirante, major. *Rhodia radix C. B. Pin.* 286. *J. B.* 3. 683. *Dod. Pempt.* 347.

Anacampſeros radice Roſam ſpirante, minor. *Rhodia radix minor H. R. Par.*

Anacampſeros Luſitanica, hæmatodes, maxima. *Telephium Luſitanicum, hæmatodes, maximum H. R. Par.*

Anacampſeros Luſitanica, hæmatodes, maxima, flore albido. *Telephium Luſitanicum, hæmatodes, maximum, flore pallido H. R. Par.*

Anacampſeros Portulacæ folio. *Telephium Portulacæ folio. Mor. H. R. Bleſ.*

Anacampſeros flore purpuraſcente & foliis rarioribus. *Telephium flore purpuraſcente & foliis rarioribus C. B. Pin.* 287. *Telephium tertium, purpuraſcente flore Cluſ. Hiſt. lxvj.*

Anacampſeros flore albo, ſupina.

Anacampſeros quod Veneficæ olim πρὸς τὸ ἀναχάμψιν τὸν ἔρωτα, id eſt, *ad amorem revocandum*, ea uterentur.

GENUS

GENUS III.

Ulmaria.

ULMARIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum E, ex plurimis vaginulis F, membranaceis, intortis & in capitulum congeſtis compoſitum, ſemineque fœtum G, ut plurimum ſingulari & exiguo. *Tab.* 141.

Ulmariæ ſpeciem unicam novi.

Ulmaria Cluſ. Hiſt. cxcviij. *J. B.* 3. 488. *Barba Capræ, floribus compactis C. B. Pin.* 164. *Regina prati Dod. Pempt.* 57. *Reine des prez.*

Ulmaria ab Ulmo, propter foliorum neſcio quam ſimilitudinem.

GENUS IV.

Barba Capræ.

BARBA CAPRÆ eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, monophyllo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum FE, ex multis veluti vaginulis in capitulum quoddam collectis compoſitum, quæ ſingulæ G, ſemine turgeſcunt H, ut plurimùm oblongo. *Tab.* 141.

Barbæ Capræ ſpeciem unicam novi.

Barba Capræ, floribus oblongis C. B. Pin. 163. *Barba Capri J. B.* 3. 488. *Drymopogon* 1. *Tabern. Icon.* 777. *Barbe de Chevre.*

Barba Capræ à ſimilitudine, ut aiunt, barbæ Caprillæ.

GENUS V.

Fagonia.

FAGONIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, è rotundo acuminatum, ſtriatum, multicapſularem E, ex plurimis vaginis compoſitum, quæ ſingulæ F, ſemine turgeſcunt ſubrotundo G. *Tab.* 141.

Fagoniæ ſpecies ſunt

Fagonia Cretica, ſpinoſa. *Trifolium ſpinoſum, Creticum C. B. Pin.* 330. *Prodr.* 142. *Trifolium aculeatum, Creticum J. B.* 2. 388.

Fagonia Hiſpanica, non ſpinoſa.

Fagoniam appellavi ut illuſtriſſimo viro D. D. Fagoni Archiatron Comiti, quæ reddere beneficia nequeo, memori mente perſolverem.

GENUS VI.

Tribulus.

TRIBULUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod *Tab.* 141.

deinde abit in fructum quodammodo cruciformem E, vel turbinatum, ex pluribus partibus F, plerumque compoſitum, muricatis, in capitulum collectis & ſeminibus fœtis H, ut plurimùm oblongis, in loculis G, nidulantibus.

Tribuli ſpecies ſunt

Tribulus terreſtris, Ciceris folio, ſeminum integumento aculeato Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 102. *Tribulus terreſtris, Ciceris folio, fructu aculeato C. B. Pin.* 350. *Tribulus terreſtris. J. B.* 2. 352. *Dod. Pempt.* 557.

Tribulus terreſtris, major, Curaſſavicus Prodr. Par. Bat. *& Par. Bat. Tribulus terreſtris, Americanus, Chamæciſti flore, fructu ſpinoſo, maximo Breyn. Prodr.* 2. *Hort. Amſtel. fig.* 32.

Tribulus terreſtris, Americanus, fructu turbinato, foliis lanuginoſis Plum.

Tribulus terreſtris, Indiæ Orientalis, foliis Viciæ ſubrotundis & villoſis.

GENUS VII.

Juncago.

Tab. 142. JUNCAGO eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum oblongum D, in baſi dehiſcentem E, ex tribus vaginulis compoſitum, quæ ſingulæ F, ſemen complectuntur ſingulare G, oblongum.

Juncaginis ſpeciem unicam novi.

Juncago paluſtris & vulgaris. *Gramen junceum, ſpicatum ſeu Triglochin C. B. Pin.* 6. *Gramen Triglochin. J. B. & Hyacinthi parvi facie, Gramen Triglochin J. B.* 2. 508. *Gramen marinum, ſpicatum, alterum Lob. Icon.* 17.

GENUS VIII.

Geranium. *Bec de grue.*

Tab. 142. GERANIUM eſt plantæ genus, flore AC, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum roſtratum F, quinque ſtriis per longitudinem inciſum G, quibus totidem adhæreſcunt capſulæ HIKLM, in longam caudam deſinentes, per maturitatem à baſi ad apicem extrorſum ſe revolventes & ſemine fœtæ NP, ut plurimùm oblongo O.

Geranii ſpecis ſunt

Geranium Batrachioides, folio Aconiti C. B. Pin. 317. *Geranium Batrachioides aliud folio Aconiti nitente Cluſii J. B.* 3. 476. *Geranium ἴ, βατραχώδες, minus Cluſ. Hiſt. xcix.*

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo, lineis cæruleis variegato C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo, C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, maximum, minus laciniatum, folio Aconiti J. B. 3. 477. *Geranii majoris ſpecies, foliis magnis figurâ ferè & magnitudine Aconiti lutei, hirſutis, aſperis Geſn App.* 292.

Geranium Batrachioides, odoratum C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioi-*

des, longiùs radicatum, odoratum J. B. 3. 477. Geranium Batrachioides alterum Dod. Pempt. 63.

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides J. B. 3. 475. Dod. Pempt. 63.*

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum, flore albo C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides, album J. B. 3. 476.*

Geranium Batrachioides minus, ſive Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318.

Geranium Batrachioides, flore variegato C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides ex albo cum cæruleo colore varium J. B. 3. 476. Geranium Anglicum, variegatum Eyſt.*

Geranium Batrachioides, Collum Gruis Germanorum C. B. Pin. 318. *Gruinalis Dodonæi Lugd. 1278.*

Geranium annuum, minus; Batrachioides Bohemicum, purpuro-violaceum Mor. Hiſt. Oxon. 2. Part. 511.

Geranium Batrachioides minus, perenne, verſicolor Mor. H. R. Bleſ.

Geranium phæum ſive fuſcum, petalis reflexis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 515. *Geranium montanum, fuſcum C. B. Pin. 318. Geranium phæum, flore reflexo J. B. 3. 477.*

Geranium phæum ſive fuſcum, petalis reflexis, folio non maculato H. L. Bat.

Geranium phæum ſive fuſcum, petalis rectis ſeu planis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 515. *Geranium phæo ſive pullo flore Cluſii J. B. 3. 477.*

Geranium phæum ſive fuſcum, petalis rectis ſeu planis, folio maculato H. L. Bat.

Geranium radice grumoſâ C. B. Pin. 318. *Geranium Aſphodeli radice J. B. 3. 475. Geranium iiij, bulboſum Pennei Cluſ. Hiſt. c.*

Geranium nodoſum C. B. Pin. 318. *Geranium magnum, folio trifido J. B. 3. 478. Geranium v, nodoſum Plateau Cluſ. Hiſt. cj.*

Geranium Moſcoviticum, purpureum Park. Theat. 705.

Geranium Romanum, verſicolor, ſive ſtriatum Park. Par. 229.

Geranium ſanguineum, maximo flore C. B. Pin. 318. *Geranium ſanguineum, ſive ἁματώδες, craſſâ radice J. B. 3. 478. Geranium vij, αἱματῶδες Cluſ. Hiſt. cij.*

Geranium hæmatodes, flore variegato Hort. Edinb. *Geranium hæmatodes, Lancaſtrenſe, flore eleganter ſtriato Raii Hiſt. 1061.*

Geranium hæmatodes, foliis majoribus pallidioribus & altiùs inciſis Raii Synopſ. 219.

Geranium ſanguineum, cauliculis erectis, flore minore H. L. Bat.

Geranium tuberoſum, majus C. B. Pin. 318. *Geranium tuberoſum J. B. 3. 474. Dod. Pempt. 71.*

Geranium argenteum, Alpinum C. B. Pin. 318. *Geranium argenteum, Montis Baldi J. B. 3. 474. Geranium Alpinum, longiùs radicatum Pon. Bald. in fol. ccclxij.*

Geranium Pyrenaicum, foliis cineraceis, radice craſsâ, magno flore variegato.

Geranium lucidum, ſaxatile C. B. Pin. 318. *Geranium lucidum J. B. 3. 481.*

Geranium rotundifolium, ſaxatile; montanum Col. Part. 1. 137.

Geranium parvum, foliis Ranunculi C. B. Pin. 318. *Geranium Salmanticenſe, roſtratum Cluſ. Hiſt. cij.*

Geranium folio Malvæ rotundo C. B. Pin. 318. *Geranium folio rotundo multum ſerrato, ſive Columbinum J. B.* 3. 473. *Pes columbinus Dod. Pempt.* 61.

Geranium folio Malvæ rotundo, flore majori, cæruleo C. B. Pin. 318.

Geranium Columbinum, majus, flore minore, cæruleo Raii Hiſt. 1059.

Geranium Malacoides ſeu Malvæ folio rotundo, flore albo Mor. H. R. Bleſ.

Geranium folio Malvæ rotundo, minus C. B. Pin. 318.

Geranium Columbinum, perenne, Pyrenaicum, maximum.

Geranium montanum, rotundifolium, perenne, flore purpureo, majore Bocc. Muſ. Part. 2. 81. Tab. 72.

Geranium Columbinum, maximum, foliis diſſectis D. Plot. Hiſt. nat. Oxon. *Geranium Columbinum, majus, foliis imis longis, uſque ad pediculum diviſis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 511.

Geranium Columbinum diſſectis foliis, pediculis florum longiſſimis Raii Hiſt. 1059. *Geranium Columbinum, annuum, minus, folio tenuiùs laciniato, flore pediculo longiſſimo inſiſtente Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 512.

Geranium Columbinum, tenuiùs laciniatum C. B. Pin. 318. *Prodr.* 138.

Geranium Columbinum, tenuiùs laciniatum, flore albo H. R. Par.

Geranium Columbinum, minus, majori flore & foliis florum bifidis Bot. Monſp.

Geranium Columbinum, majus, foliis tenuiter diſſectis, foliis florum bifidis Bot. Monſp. *Geranium gruinale, folio tenuiter diviſo J. B.* 3. 474.

Geranium folio Althææ C. B. Pin. 318. *Geranium Malvaceum J. B.* 3. 272. *Geranium Malacoides Lob. Icon.* 662.

Geranium Althææ folio, floribus ſaturatiùs rubentibus H. L. Bat.

Geranium Malacoides, minus C. B. Pin. 319. *Prodr.* 138.

Geranium Malacoides craſſo, rugoſo, integro folio Bocc. Muſ. Tab. 89. *Geranium Malacoides, ſupinum lato rotundo, craſſo, rugoſo, integro folio, acu breviſſima Carinenſe Ejuſd. pag.* 109.

Geranium puſillum, ſupinum, maritimum, Althææ aut Betonicæ folio, noſtras Raii Hiſt. 1056.

Geranium Alceæ veſicariæ foliis Park. Theat. 707.

Geranium Robertianum 1, viride C. B. Pin. 319. *Geranium Robertianum, murale J. B.* 3. 480. *Geranium robertianum Dod. Pempt.* 62.

Geranium Robertianum 1, rubens C. B. Pin. 319.

Geranium Robertianum, flore albo Mor. H. R. Bleſ.

Geranium lucidum ſaxatile, foliis Geranii Robertiani Raii Synopſ. 218.

Geranium Cicutæ folio, acu longiſſima C. B. Pin. 319. *Prodr.* 138. *Geranium Coriandri folio, odorum Ejuſd.* 319. *Geranium Apulum, Coriandri folio, alterum, odorum Col. Part.* 1. 135.

Geranium Cicutæ folio, moſchatum C. B. Pin. 319. *Geranium ſupinum Dod. Pempt.* 63.

Geranium Cicutæ folio, inodorum C. B. Pin. 319.

Geranium Cicutæ folio, minus & ſupinum C. B. Pin. 319. *Geranium Moſchatum, folio ad Myrrhidem accedente, minus J. B.* 3. 479. *Geranium minus, Geranium arvenſe Tabern. Icon.* 57.

Geranium cicutæ folio, minus & ſupinum, flore albo C. B. Pin. 319. *Geranium arvenſe, album Tabern. Icon.* 57.

Geranium Cicutæ folio, erectum, Romanum Bocc. Muſ. Part. 2. 93. Tab. 82.

Geranium Chryſanthemi Cretici folio, Neapolitanum Bocc. Muſ. Part. 2. 93. Tab. 83.

Geranium latifolium, longiſſimâ acu C. B. Pin. 319. *Geranium ſpecioſum, annuum, longiſſimis roſtris, Creticum J. B.* 3. 479. *Geranium Creticum, annuum, hæmatodes Lob. Icon.* 662.

Geranium maritimum, annuum, laciniatum, acu longiſſimâ. *Geranium ſupinum, Botrys folio acu ſurſum ſpectante Bocc. Muſ. Part.* 2. 145. *Geranium Botrys folio Ejuſd. Tab.* 109.

Geranium craſſo Batrachioides folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 128. *Geranium ſupinum, rotundo Batrachioides, craſſo tomentoſo folio, radice ruſeſcente longiùs radicata Ejuſd. pag.* 160.

Geranium minimum, Chamædryoides Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 128. *Geranium æſtivum, minimum, ſupinum, Alpinum, Chamædryoides, flore albo variegato Ejuſd.* 160.

Geranium Petræum, Cicutæ folio, radice craſsâ Bot. Monſp. *Geranium fœtidum Park. Theat.* 709. *Lob. Illuſtr.* 134.

Geranium Hiſpanicum, magnâ radice, Cicutæ folio craſſiori Schol. Bot.

Geranium Africanum, arboreſcens, Ibiſci folio rotundo, Carlinæ odore H. L. Bat.

Geranium Africanum, fruteſcens, Malvæ folio laciniato, odorato H. L. Bat.

Geranium Africanum, Alchimillæ hirſuto folio, floribus albidis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Betonicæ folio laciniato & maculato, floribus incarnatis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Betonicæ folio procumbens floribus parvis, elegantèr variegatis Pluk. Almag. Bot.

Geranium Africanum, noctu olens, tuberoſum & nodoſum, Aquilegiæ foliis H. L. B. *Geranium Æthiopicum, noctu olens radice tuberoſâ, Aquilegiæ foliis Breyn. Cent.* 1. 127.

Geranium Africanum, noctu olens, Aquilegiæ folio, flore incarnato rubente Pluk. Phytog. Tab. 187. fig. 1.

Geranium Africanum, noctu olens flore ruberrimo, Anemones folio latiore Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 5.

Geranium Africanum noctu olens, flore rubro Anemones folio anguſtiori Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 6.

Geranium Africanum, uvæ criſpæ folio, floribus exiguis, rubellis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, majus H. L.

Bat. *Geranium Æthiopicum, Myrrhidis folio, tertium, flore magno ſtriato Breyn. Cent.* 1. 129.

Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, minus H.L.Bat.

Geranium triſte ſive Indicum, noctu olens Park. Theat. 709. *Geranium triſte Corn.* 110.

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberoſâ, foliis Paſtinacæ incanis, lanuginoſis, latioribus, flore pallidè flaveſcente H. L. Bat. *Geranium Æthiopicum, noctu olens, radice tuberoſâ, foliis Myrrhidis latioribus Breyn. Cent.* 1. 126.

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberosâ, foliis Paſtinacæ incanis, lanuginoſis anguſtioribus H. L. Bat.

Geranium Africanum, Althææ folio, parvo flore.

Lib. 3. *cap.* 131. Geranium à voce Græcâ γέρανος *Grus*, Geranium enim in ſummis alis ſurſum ſpectantes eminentias quaſdam habet (ut ait Dioſcorides) veluti Gruum capitula cum ſuis roſtris, aut dentes caninos.

GENUS IX.

Thalictrum.

Tab. 143. THALICTRUM eſt plantæ genus, flore A C, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B D, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit numeroſa ſtaminum congeries E, piſtillum cingens F G, quod deinde abit in fructum in quo velut in capitulum colliguntur capſulæ modò alatæ H I, modò alis carentes K L, ſeminibuſque fœtæ ſingularibus, ut plurimùm oblongis M N.

Thalictri ſpecies ſunt

Thalictrum majus, ſiliquâ angulosâ aut ſtriatâ C.B.Pin. 336. *Thalictrum nigrius, caule & ſemine ſtriato J.B.* 3.486. *Thalictrum magnum Dod. Pempt.* 58.

Thalictrum flore incarnato Eyſt.

Thalictrum flore albo Eyſt.

Thalictrum majus, ſiliquâ ſeminis ſtriatâ, foliis rugoſis, trifidis Mor. Umb. 70. *Thalictrum pratenſe, maximum, Monſpelienſium, aſperioribus foliis ſeu folio rugoſo Mor. H. R. Bleſ. Thalictrum pratenſe, majus Monſpelienſium, foliis rugoſis H. R. Par.*

Thalictrum majus, non ſtriatum C. B. Pin. 336. *Thalictrum magnum ſecundum Dod. Pempt.* 58.

Thalictrum majus, flavum, ſtaminibus luteis vel glauco folio C.B.Pin. 336. *Thalictrum ſpecioſiſſimum, glaucum, ſemine & caule ſtriato J. B.* 3.486. *Thalictrum magnum, tertium Dod. Pempt.* 58.

Thalictrum Alpinum, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus purpuraſcentibus. *Thalictrum majus florum ſtaminibus purpuraſcentibus C. B. Pin.* 337. *Thalictrum majus, folliculis anguloſis, caule lævi J. B.* 3. 487. *Thalictrum magnum, Dod. Pempt.* 58.

Thalictrum Alpinum, majus, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum, album, altius C. B. Pin.* 337. *Thalictrum montanum*, 1. *Cluſ. Hiſt.* 234.

Thalictrum Alpinum, minus, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum*, 2. *Cluſ. Hiſt.* 234.

Thalictrum Canadenſe, caule purpuraſcente, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis. *Thalictrum Canadenſe Corn.* 186.

Thalictrum Americanum, minus Park. Theat. 265.

Thalictrum magnum, flore luteo, odorato V. Luſit.

Thalictrum minus, Aſphodeli radice, magno flore. *Oenanthe Myconi Lugd.* 785. *J. B.* 3. *Part.* 2. 192.

Thalictrum minus, Aſphodeli radice, parvo flore.

Thalictrum montanum, præcox. *Ranunculus præcox ij*, *Thalictri folio Cluſ. Hiſt.* 233.

Thalictrum minus C. B. Pin. 337. *Thalictrum minus ſive Rutæ pratenſis genus minus, ſemine ſtriato J. B.* 3. 487. *Thalictrum minus Dod. Pempt.* 58.

Thalictrum pratenſe, anguſtifolium C. B. Pin. 337. *J. B.* 3. 487. *Thalictrum vj. vel pratenſe ij. Cluſ. Hiſt.* 234.

Thalictrum minus, alterum, Pariſienſium, foliis graſſioribus & lucidis H. R. Par. *Thalictrum* 5. *vel pratenſe*, 1. *Cluſ. Hiſt.* 234.

Thalictrum pratenſe, anguſtiſſimo folio C. B. Pin. 337. *Thalictrum anguſtiſſimo folio Prodr.* 146.

Thalictrum minimum, fœtidiſſimum C. B. Pin. 337. *Prodr.* 147. *J. B.* 3. 488.

Thalictrum montanum, minus, foliis latioribus Raii Synopſ. 100.

Thalictrum minimum, montanum, atrorubens, foliis ſplendentibus Raii Synopſ. 100.

GENUS X.

Butomus.

BUTOMUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis majoribus B & minoribus C in orbem poſitis plerumque conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F in cornu ut plurimùm deſinentes, ſecundùm longitudinem dehiſcentes, ſeminibus fœtæ G plerumque oblongis H. *Tab.* 143.

Butomi ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt

Butomus flore roſeo. *Butomus Ceſalp.* 553. *Juncus floridus*, *major C. B. Pin.* 12. *Juncus floridus J. B.* 2. 524. *Gladiolus aquatilis Dod. Pempt.* 601.

Butomus flore albo. *Juncus floridus*, *major*, *flore albo. H. R. Par.*

GENUS XI.

Helleborus. *Ellebore noir.*

HELLEBORUS eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D plurimis corniculis C, inter ſtamina X & petala jacentibus circa baſim cinctum *Tab.* 144.

quod deinde abit in fructum E, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F membranaceæ in cornu plerumque desinentes, secundùm longitudinem dehiscentes G & seminibus fœtæ H plerumque subrotundis vel ovatis I K.

Hellebori species sunt

Helleborus niger, fœtidus C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, sylvestris, adulterinus, etiam hyeme virens J. B.* 3. *App.* 880. *Veratrum nigrum iij. Dod. Pempt.* 386.

Helleborus niger, hortensis, flore viridi C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, vulgaris, flore viridi, vel herbaceo, radice diuturna J. B.* 3. 636. *Veratrum nigrum, ij. Dod. Pempt.* 385.

Helleborus niger, hortensis, alter C. B. Pin. 185. *Veratrum nigrum iiij. peregrinum Clus. Hist.* 274.

Helleborus niger, ampliorıbus foliis. *Veratrum nigrum, Stiriacum Tabern. Icon.* 723.

Helleborus niger, angustioribus foliis. *Helleborus niger, flore roseo C. B. Pin.* 186. *Elleborus niger, legitimus Clus. Hist.* 274.

Helleborus niger, autumnalis, flore maximo H. R. Par. *Elleborus autumnalis, flore roseo, majore, albo D. de Mauvilain, Joncq. Hort.*

Helleborus niger, flore roseo, minor, Belgicus Mor. H. R. Blef.

Helleborus niger, sanguineo folio Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, foliis dessectis Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, trifoliatus Ald. Hort. Farnes. 92.

Helleborus niger, tuberosus, Ranunculi folio, flore luteo. *Aconitum unifolium, luteum bulbosum C. B. Pin.* 183. *Ranunculus cum flore in medio folio, radice tuberosa J. B.* 3. 414. *Aconitum luteum, minus Dod. Pempt.* 440.

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoso, majore. *Ranunculus montanus, Aconiti folio, flore globoso C. B. Pin.* 182. *Ranunculus flore globoso, quibusdam Trollius flos J. B.* 3. 419. *Ranunculus flore globoso Dod. Pempt.* 430.

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoso, minore.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major C. B. Pin.* 186. *Astrantiæ species est. Helleborus Saniculæ folio, minor C. B. Pin.* 186. *Astrantiæ species. Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin.* 186. *ad Ranunculum revocandus. Helleborus albus, flore subviridi C. B. Pin.* 186. *Species Veratri ut & sequens. Helleborus albus, flore atrorubente C. B. Pin.* 186.

Helleborus dicitur à vocibus Græcis ἕλειν βορᾶ, quod esu interimere credatur.

GENUS XII.

Veratrum. *Ellebore blanc.*

Tab. 145. VERATRUM est plantæ genus, flore A rosaceo plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: excujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D in quo velut in capitulum colliguntur tres plerumque vaginæ

vaginæ membranaceæ F, ſeminibus fœtæ E G, oblongis I, grani Tritici æmulis, marginatis & quaſi alâ foliaceâ cinctis H.

Veratri ſpecies ſunt

Veratrum flore ſubviridi. *Helleborus albus, flore ſubviridi C. B. Pin.* 186. *Helleborus albus, flore ex viridi albeſcente J. B.* 3. 634. *Helleborum album ſive Veratrum Lob. Icon.* 311. *Ellebore blanc, à fleur vert-pâle.*

Veratrum flore atro-rubente. *Helleborus albus, flore atro-rubente C. B. Pin.* 186. *Helleborum album, flore nigro J. B.* 3. 634. *Helleborum album, floribus atro-rubentibus, præcox Lob. Icon.* 311. *Ellebore blanc à fleur rouge-brun.*

Veratrum differt ab Helleboro, quòd corniculis careat & ſemen habeat marginatum: ideoque diverſis nominibus hæc duo genera diſtinguenda ſunt.

GENUS XIII.

Populago.

POPULAGO eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in fructum C, membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur plurimæ vaginæ D, plerumque deorſum inflexæ, ſeminibuſque fœtæ E, ut plurimùm oblongis F. *Tab.* 145.

Populaginis ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt

Populago flore majore. *Populago major. Tabern. Icon.* 750. *Caltha paluſtris, flore ſimplici C. B. Pin.* 276. *Caltha paluſtris J. B.* 3. 470.

Populago flore minore. *Populago minor Tabern. Icon.* 750.

Populago flore pleno. *Populago multiflora Tabern. Icon.* 751. *Caltha paluſtris, flore pleno C. B. Pin.* 276. *Caltha paluſtris, flore multiplicato J. B.* 3. 470.

Populago à Populo, quòd inter Populos naſcatur.

GENUS XIV.

Pæonia. *Pivoine.*

PÆONIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, polyphyllo, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, in quo plurima cornicula velut in capitulum colliguntur deorſum inflexa, lanugine plerumque pubeſcentia, per longitudinem dehiſcentia, & ſeminibus fæta F, ferè globoſis G. *Tab.* 146.

Pæoniæ ſpecies ſunt

Pæonia folio nigricante, ſplendido, quæ mas C. B. Pin. 323. *Pæonia mas procerior J. B.* 3. 492. *Pæonia mas Dod. Pempt.* 194. *Pivoine mâle.*

Pæonia mas, flore incarnato Eyſt.

Pæonia mas, flore albo Eyſt.

Pæonia mas, foliorum ſegmentis amplioribus C. B. Pin. 323. *Pæonia mas, major Eyſt.*

Pæonia mas, major, flore incarnato Eyst.

Pæonia mas, altera, tardior J. B. 3. 492.

Pæonia communis vel fœmina C. B. Pin. 323. *Pæonia fœmina, vulgatior J. B.* 3. 492. *Pæonia fœmina, altera Dod. Pempt.* 195.

Pæonia fœmina, altera C. B. Pin. 323. *Pæonia promiscua, strictiore folio J. B.* 3. 493. *Pæonia fœmina, prior Dod. Pempt.* 194.

Pæonia promiscua Vormarii, folio latiore J. B. 3. 493.

Pæonia hyemalis, pumila, Rosæ rubræ mone flore H. Cathol.

Pæonia tenuiùs laciniata, subtus pubescens, flore purpureo C. B. Pin. 323. *Pæonia pumila, fœmina Lob. Icon.* 685.

Pæonia folio subtus incano, flore albo vel pallido C. B. Pin. 323. *Pæonia simplex, niveo flore Clus. Hist.* 281.

Pæonia Aquilinæ foliis C. B. Pin. 323. *Pæonia iiij, Aquilinæ foliis Clus. Hist.* 280.

Pæonia Pomi Arantii colore C. B. Pin. 323. *Pæonia iij. Clus. Hist.* 280.

Pæonia flore variegato C. B. Pin. 324. *Pæonia v. Clus. Hist.* 280.

Pæonia peregrina, flore saturè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina 1. Clus. Hist.* 279.

Pæonia peregrina, flore dilutè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina, altera Clus. Hist.* 279.

Pæonia fœmina, flore pleno, rubro, majore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro J. B.* 3. 493. *Pæonia fœmina multiplex flos Dod. Pempt.* 195.

Pæonia flore pleno, rubro, minore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro minor J. B.* 3. 494. *Pæonia pleno rubro flore, minor Clus. Hist.* 280.

Pæonia fœmina, flore albo, pleno C. B. Pin. 324. *Pæonia albo flore pleno, sive polyanthos alba, fœmina J. B.* 3. 494.

Pæonia flore exalbido, pleno, major C. B. Pin. 324. *Pæonia exaldido pleno flore major Clus. Hist.* 280.

Pæonia flore exalbido, pleno, minor, C. B. Pin. 324. *Pæonia pleno flore albescente, minor Clus. Hist.* 280.

Pæonia à Pæone Medico, qui eâ curasse perhibetur Plutonem ab Hercule vulneratum, ut refert Homerus Odyss. 5.

SECTIO VII.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum ex plurimis ſeminibus in capitulum quoddam collectis compoſitum.

GENUS I.

Anemone. *Anemone.*

ANEMONE eſt plantæ genus, flore AL, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante : ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, oblongum, cujus axi F, plurima ſemina adhæreſcunt G, caliptrâ ut plurimùm lanuginoſâ HI, obvoluta : figura L, Anemonem exhibet flore pleno. His notis addenda ſunt foliola quædam MN, caulem alias nudum cingentia, plerumque terna. *Tab. 143.*

Anemones ſpecies ſunt

Anemone Cyclaminis ſeu malvæ folio, lutea C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore flavo*, 1 *Cluſii J. B.* 3. 401. *Anemone hortenſis, latifolia, ſimplo flavo flore Cluſ. Hiſt.* 248. *Anemone latifolia flore.*

Anemone latifolia, flava C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, duplo flore flavo* 2. *Cluſii J. B.* 3. 402. *Anemone hortenſis, latifolia, duplo flore flavo Cluſ. Hiſt.* 249.

Anemone latifolia, flore intus luteo, foris rubro & violaceo V. Luſit.

Anemone latifolia, flore ſimplici, emaculati candoris, H. R. Par.

Anemone latifolia, flore albo, duplici & triplici foliorum ſerie V. Luſit.

Anemone latifolia, flore intus albo, extrinſecus rubro & violaceo V. Luſit.

Anemone latifolia, flore duplo, foliis albo & amœno violaceo virgatis H. R. Par. *Anemone latifolia ſeu Pavo minor, foliis amœno violaceo & albo variegatis Joncq. Hort. Sylvie ou Daufine.*

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prima C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, pleno flore coccineo, ſive Pavo major*, 1. *Cluſii J. B.* 3. 405. *Anemone hortenſis, latifolia, Pavo major*, 1. *Cluſ. Hiſt.* 261.

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prolifera C. B. Pin. 176. *Anemone Pavoſa latifolia, multiplex, flore miniato Bry.*

Anemone latifolia, Pavo dicta, luxuriantibus ſolùm foliis infeliciter ſylveſcens & florens rarò H. R. Par.

Anemone latifolia, Pavo dicta polyphylla, flore ſuave-rubente H. R. Par. *Pavo major, à fleur double, couleur de chair.*

Anemone latifolia, flore pleno, arboris Perſicæ quoad floris colorem æmula H. R. Par. & Joncq. Hort. *Anemone roſée.*

Anemone latifolia, maxima, verſicolor C. B. Pin. 175. *Anemone latifolia flore pleno, variegato J. B.* 3. 404. *Anemone hortenſis, latifolia, pleno flore*, 1. *Cluſ. Hiſt.* 261.

Anemone latifolia, maxima, foliis amœno candore & ſuavi purpurâ variis H. R. Par.

Anemone Chalcedonica, major, flore viridi pleno, violaceo, rubentibus lineis Suvert.

Anemone latifolia, multiplex, flore violaceo H. R. Par. *Anemone violette.*

Anemone latifolia, circumfuſis foliis obſoletiùs holoſericea, mediis glomeratis foliolis vireſcens, ſaliente comâ ex purpura nigricante H. R. Par. *La Diableſſe.*

Anemone latifolia, flore ſimplici, croceo-palleſcente, vivaci rubore radiato, Pavo minor Herbariorum H. R. P.

Anemone Geranii rotundo folio purpuraſcens C. B. Pin. 173. *Anemone Italica, latiuſculis ſpinoſis foliis* 3. *Cluſii J. B.* 3. 402. *Anemone* 1. *Dod. Pempt.* 434.

Anemone Geranii rotundo folio, dilutè purpuraſcens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, ex purpura dilutiore albicante flore*, 4. *Cluſii J. B.* 3. 402. *Anemone hortenſis, latifolia* 4. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 250.

Anemone Geranii rotundo folio, dilutè rubens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ad carneum colorem tendente, albicantibus unguibus*, 5. *Cluſii J. B.* 3. 402. *Anemone hortenſis, latifolia*, 5. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 250.

Anemone latifolia, ſimplici carneo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, purpurei ferè coloris, unguibus albicantibus, Byzantina* 6. *Cluſii J. B.* 3. 403. *Anemone hortenſis, latifolia* 6. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 250. *Anemone lierrée.*

Anemone latifolia, flore purpuro-ſaturo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore coloris purpurei, ſaturi, unguibus magnis, albis, infima parte purpureis*, 8. *Cluſio J. B.* 3. 403. *Anemone hortenſis, latifolia* 8. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 251.

Anemone latifolia, purpuro-violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, unguibus argenteis*, 12. *Cluſii J. B.* 3. 403. *Anemone hortenſis, latifolia* 12, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 251.

Anemone latifolia, flore purpuro-violaceo, altera C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ampliore, duodenis foliis violaceo purpureis, unguibus albis*, 13. *Cluſii J. B.* 3. 403. *Anemone hortenſis, latifolia* 13. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 252.

Anemone latifolia, violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ex purpura violaceo, ad umbilicum albicante orbe*, 9. *Cluſii J. B.* 3. 403. *Anemone hortenſis, latifolia*, 9, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 251.

Anemone latifolia, flore violaceo, ſaturo colore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore violaceo, unguibus magnis, candidis, Byzantina* ij. *Cluſii J. B.* 3. 403. *Anemone hortenſis, latifolia* ij. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 251.

Anemone latifolia, flore variegato C. B. Pin. 173. *Anemone colore ſaturatiùs ex purpureo rubens, oris coccineis, unguibus albis, magnis, Byzantina* 7. *Cluſii J. B.* 3. 403. *Anemone hortenſis, latifolia* 7. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 250.

Anemone latifolia, punctato flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, maculis albis notata,* 10. *Cluſii J. B.* 3. 403. *Anemone hortenſis, latifolia,* 10. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 251. *Sylvie à fleur ſimple.*

Anemone latifolia, flore carneo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore veluti carneo, unguibus albis,* 14. *Cluſii J. B.* 3. 403. *Anemone hortenſis, latifolia* 14. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 252.

Anemone latifolia, Saniculæ folio C. B. Pin. 173. *Anemone ſimplex, latifolia, dilutè purpuraſcens Eyſt.*

Anemone latifolia, flore Orangei coloris C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, colore Orengens dicto,* 15. *Cluſii J. B.* 3. 403. *Anemone hortenſis, latifolia* 15. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 252.

Anemone latifolia, flore coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, flore coccineo, itemque unguibus,* 16. *Cluſii J. B.* 3. 404. *Anemone hortenſis, latifolia* 16. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 252.

Anemone latifolia, flore magno, coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, coccinea, ſine unguibus, Byzantia* 17. *Cluſii J. B.* 3. 404. *Anemone hortenſis, latifolia* 17. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 253.

Anemone latifolia, flore coccineo, phœniceo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, ex coccineo phœnicei coloris, unguibus parvis, ſubpallidis* 18. *Cluſii J. B.* 3. 404. *Anemone hortenſis, latifolia* 18. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 253.

Anemone ſylveſtris, alba, major C. B. Pin. 176. *Anemone alba, magna, plurimâ parte anni florens J. B.* 3. 411. *Anemone ſylveſtris,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 244.

Anemone ſylveſtris, alba, minor C. B. Pin. 176. *Prodr.* 93.

Anemone Virginiana Par. Bat. *Anemone Virginiana, tertiæ Matthioli ſimilis, parvo flore H. L. Bat. App.*

Anemone Geranii Rupertiani folio, cærulea: an Dioſcoridis? C. B. Pin. 174. *Anemone Geranifolia J. B.* 3. 405. *Anemone hortenſis, tenuifolia* 1, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 254. Anemone tenuifolia.

Anemone tenuifolia, flore multifido, dilutè purpuraſcente C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, flore pluribus foliis conſtante, carnei quaſi coloris,* 9. *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia* 9. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 257.

Anemone Oenanthes foliis, flore violaceo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, purpurea, foliis floris in acutum deſinentibus,* 2. *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia, ſimplici flore* 2. *Cluſ. Hiſt.* 255.

Anemone tenuifolia, flore pallidè coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone ſanguinea, unguibus venis albicantibus diſtinctis, foliis floris orbiculato*

mucrone, 16. *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia* 16. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 259.

Anemone tenuifolia, coccineo flore hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coccinea, unguibus ex pallido, fuſco & albo coloribus mixtis, tenuifolia*, 3. *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 3. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 255.

Anemone tenuifolia, coccineo flore octophyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coccinea, unguibus albis*, 4. *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 4. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 256.

Anemone tenuifolia, flore magno coccineo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, flore magno, coccineo, unguibus albis orbiculatis*, 5. *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 5. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 256.

Anemone tenuifolia, flore coccineo, ſanguineo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coloris ſangninei, coccineo permixti, unguibus ejuſdem ferè coloris*, 8. *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 8. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 257.

Anemone tenuifolia, flore ſanguineo, coccineo, altera C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, ſanguinea, albicantibus unguibus*, 20. *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 20. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 260.

Anemone tenuifolia, flore ex ſanguineo & coccineo, medio C. B. Pin. 165. *Anemone tenuifolia, cochinillea, unguibus magnis albis, foliis florum extrema parte orbiculatis*, 19. *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 19. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 260.

Anemone tenuifolia, flore amplo, ſanguineo, hexaphyllo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, flore amplo, (foliis florum in cuſpidem ferè deſinentibus) ſanguineo, unguibus albis, magnis*, 6. *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 6. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 256.

Anemone tenuifolia, flore amplo, atrorubente C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, Kermeſina*, 17. *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 17. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 259.

Anemone tenuifolia, flore rubro, ſaturo C. B. Pin. 175. *Anemone ſanguinea, unguibus venis albicantibus diſtinctis, foliis floris orbiculato mucrone*, 16. *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 16. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 259.

Anemone tenuifolia, flore niveo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, prorſus nivea præter ungues, in quibus aliquid carnei coloris*, 13. *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 13. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 258.

Anemone tenuifolia, flore amplo, candido C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, candida, exceptis unguibus, externâ parte nonnihil viresſcentibus*, 12. *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 12. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 258.

Anemone tenuifolia, Cretica, flore magno, albo, C. B. Pin. 175. *Prodr.* 93.

Anemone tenifolia, flore albicante C. B. Pin. 157. *Anemone tenuifolia præcedenti candidior*, 15. *Cluſii J. B.* 3. 467. *Anemone hortenſis tenuifolia*, 15. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 259.

Anemone tenuifolia, flore exalbido, majore C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, ex albido vireſcens, unguibus albis*, 10. *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 10. *flore ſimplici Cluſ. Hiſt.* 258.

Anemone tenuifolia, flore exalbido, minore C. B. Pin. 175. *Anemone prorſus ferè alba, unguibus & venis ex albo paululum vireſcentibus*, ij. *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, ij. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 258.

Anemone tenuifolia, flore furvo, albicante C. B. Pin. 175. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 21. *ſimplici flore Cluſii Cur. poſt.*

Anemone tenuifolia, flore carneo, ſtriato C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, exalbida, venis carnei coloris*, 14. *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 14. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 259.

Anemone tenuifolia, flore magno, ſuaverubente, unguibus albis C. B. Pin. 175. *Hæc eſt flore ſimplici differtque à Cluſianâ de qua C. B. ibi loquitur.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, albo H. R. Par. *Anemone griſea verſicolor Suvertii.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, phœniceo H. R. Par. *Anemone couleur de Datte.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, miniato H. R. Par. *Anemone orangée.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, puniceo H. R. Par. *Anemone ponceau, ou ceuleur de Grenade.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, igneo ſeu rutilo H. R. Par. *Anemone couleur de feu.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, rubro H. R. Par. *Anemone rouge.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, rubicundo ſeu ſanguineo H. R. Par. *Anemone rouge comme du ſang.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici rubro, ſplendido H. R. Par. *Anemone rouge luſtré.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, purpureo H. R. Par. *Anemone couleur de pourpre.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, atropurpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre brun.*

Anemone tenuifolia flore ſimplici, hyacinthino, H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre bleuâtre.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, dilutè purpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre claire.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, ſuave-rubente H. R. Par. *Anemone à fleur couleur de chair.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violette.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, dilutè violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pâle.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, ianthino H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pourpre.*
Anemone tenuifolia, flore ſimplici, ianthino dilutiore H. R. Par. *Anemone à fleur gris de lin.*
Anemone tenuifolia, flore ſimplici, leucophæo H. R. Par. *Anemone à fleur gris blanc.*
Anemone tenuifolia, flore ſimplici, argenteo H. R. Par. *Anemone à fleur gris argenté ou gris de perle.*
Anemone tenuifolia, flore ſimplici, aqueo H. R. Par. *Anemone couleur d'eau.*
Anemone tenuifolia, flore ſimplici, Amethyſtino H. R. Par. *Anemone bleu turquin, vif.*
Anemone tenuifolia, flore ſimplici, cæruleo, ſaturo H. R. Par. *Anemone bleu turquin morne, ou couleur d'Inde.*
Anemone tenuifolia, flore ſimplici, cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleue.*
Anemone tenuifolia, flore ſimplici, dilutè cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleu-pâle.*
Anemone tenuifolia, flore albo, circa caulem purpuraſcente H. R. Par.
Anemone tenuifolia, flore ſimplici, rubro, pallentibus oris H. R. Par.
Anemone tenuifolia, flore ſimplici flammeo & albo, ſplendoris participe H. R. Par. *Anemone couleur de feu & blanc, luſtré.*
Anemone tenuifolia, luteo pallore decolor H. R. Par. *Anemone tenuifolia, degeneri pallore decolor Jonc. Hort. Anemone couleur de Chamois.*
Anemone tenuifolia, holoſerico magis pulla: ſeu foliis fuſco colore ſaturatis H. R. Par. *Princeſſe de Caſerte.*
Anemone tenuifolia, foliis lutosè candidis, foliolis flammæ ſplendore lucentibus, Scala dicta H. R. Par.
Anemone tenuifolia, flore obſoletè rubro foliolis atro-purpureis, medio villo concolori H. R. Par. *Amaranthe.*
Anemone tenuifolia foliis florum majoribus, albâ lineâ ſtriatis, ſtaminibus Amaranthinis H. R. Par. *Regate Amaranthe.*
Anemone tenuifolia, foliis & foliolis vivaci cocco ſplendentibus, & nivis albedine virgatis H. R. Par. *Anemone tenuifolia, foliis rubris, albedine variegatis Joncq. Hort. Regate vulgaire.*
Anemone tenuifolia, foliis florum utrimque contractis, cocco ſaturatiore nitentibus H. R. Par. *Gallipolite.*
Anemone tenuifolia, miniato colore & albo varia H. R. Par. *Anemone tenuifolia, rutilo & albo varia Joncq. Hort. Gallipolite de Toulouſe.*
Anemone tenuifolia, phœniceo flore, foliolis interfuſo candore lucentibus H. R. Par. *Anemone intensè miniata, foliis & foliolis interfuſo candore lucentibus Jonc. Hort. Dorothée.*
Anemone tenuifolia, rubicundiſſimo flore, lacteis lacrymis aſperſo, & minùs ardenti H. R. Part. *Anemone larmoyée.*
Anemone flore violaceo, dilutiori, præcox, maxima H. R. Par.
Anemone circumfuſis foliis obſoletiùs purpureis, umbilico blandè virenti H. R. Par. *La fantaſque.*

Anemone

Anemone tenuifolia, ianthino flore, lactis albedine ſtolato H. A. Par. *La Cayetane.*

Anemone tenuifolia, flore albo, maximo H. R. Par. *La grande blanche.*

Anemone tenuifolia, flore amplo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Roſe de Gueldres.*

Anemone trifolia flore maximo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Paſſeroſe de Gueldres.*

Anemone tenuifolia maxima pallido candore lactea & levi per oras rubedine conſperſa H. R. Par. *La Luquoiſe.*

Anemone ſupina & ferè jacens, maxima, languido rubore ſpectabilis H. R. Par. *Anemone groſſe carnée.*

Anemone tenuifolia, amplo flore ſeſſili, carnis colorem æmulante H. R. Par. *Anemone groſſe merveille.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, flammæ & nivis colore vario eminulis cirris blandè luteis H. R. Par. *Anemone Coloſſe.*

Anemone tenuifolia, minore, flore niveo & ſuaverubente, ſemper elegans H. R. Par. *Anemone Auguſte.*

Anemone gigantea, flore flammeo, dilutiore H. R. Par. *Anemone la mutine.*

Anemone vivido Cinnabaris rubore ſplendens, foliis albâ lineâ notatis H. R. Par. *Anemone Salviane.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, ſanguineo H. R. Par. *Anemone ſang de bœuf.*

Anemone tenuifolia, ruberrimo flore maximo H. R. Par. *Anemone groſſe rouge de Luxembourg.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, rubicundiſſimo, foliis albo candore radiatis H. R. Par. *Regate Royale.*

Anemone profundi coloris amœnum ruborem interfuſo candore vittâ ſuâ diluens H. R. Par. *Anemone rouge, à cordon blanc.*

Anemone tenuifolia, maxima, purpureo flore H. R. Par.

Anemone tenuifolia, propendente flore, ex violaceo & ferrugineo verſicolori H. R. Par. *Anemone changeante, ou gorge de Pigeon.*

Anemone tenuifolia, floribus dilutè violaceis, viridi colore & rubore perfuſis H. R. Par. *Anemone Orientale.*

Anemone gigantea, flore cæruleo H. R. Par. *Anemone groſſe bleuë, Boutin.*

Anemone altera, ſupina, & floris mole ferè jacens, Amethyſtina H. R. Par. *Anemone Africaine.*

Anemone tenuifolia, flore cæruleo, albis interſecto radiis H. R. Par. *Comteſſe Hermaphrodite.*

Anemone folioſa, toto interdum flore ſubrubente & lateritio H. R. Par. *Anemone briquée.*

Anemone tenuifolia, foliis ad baſim rutilis, cacumine albeſcente H. R. Par.

Anemone folioſa, candidis floribus diluto rubore umbilicatis & latiſſimum in orbem patens H. R. Par.

Anemone Hermaphroditica, foliis circa baſim & media ſui parte rubris, alterâ lactis candore fulgentibus H. R. Par. *Anemone Hermaphrodite Brancione.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, majore, albicante H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore miniato, venis albis diſtincto H. R. Par. *Brancione.*

Anemone flore pleno.

Anemone tenuifolia, multiplex, rubra C. B. Pin. 176. *Anemone hortenſis, tenuifolia, pleno flore Cluſ. Hiſt. 263.*

Anemone tenuifolia, multiplex, purpurea C. B. Pin 176. *Anemone tenuifolia, pleno purpureo, flore Caccini Cluſ. Cur. poſt. in fol. 28.*

Anemone tenuifolia, multiplex, atropurpuraſcens C. B. Pin. 176. *Anemone tenuifolia, pleno flore ex atro purpuraſcente Cluſ. Cur. poſt. in folio. 28.*

Anemone Geranii rotundo folio, pleno C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, purpuro rubeſcens, plena Eyſt. Deſcript.*

Anemone tenuifolia, flore duplici, albo H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore pleno, ſordide albo, & ſubcæruleo colore irrorata H. R. Par. *Anemone Angelique.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, albo, nitidè ſordido, margine ſuaverubente H. R. Par. *Anemone flore pleno, lucosè albido (gris ſale) margine roſea Joncq. Hort. Anemone albicante.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, pallido candore lacteſcente H. R. Par. *& Joncq. Hort. Anemone blanc de lait.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis & foliolis coccineis H. R. Par. *Anemone rouge & double.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, ignis fulgore ardens, innocenterque flammea H. R. Par. *Anemone incarnadine d'Eſpagne.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, foliis & foliolis fulgentiſſimo cocco ſplendentibus, oris niveis H. R. Par. *Anemone flore rutilo & lactis albedine tricolor Joncq. Hort. Anemone purpurea, foliis niveo candore ſtolatis Ferr. Orlate Romaine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, rutilo & argenteo candore bicolor H. R. Par. *Orlate de Flandres.*

Anemone tenuifolia, multiplex, Ranunculi flore H. R. Par. *Anemone Xerampelina, multiplex, latis foliolis ſine foliis, Ranunculi flore Joncq. Hort. Anemone Renonculée.*

Anemone flore pleno, miniato, cacumine albeſcente, foliolis partim albidis, partim miniatis H. R. Par. *La Marguerite.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, violaceo major H. R. Par. *Anemone groſſe violette.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, ex griſeo dilutè violaceo, minor H. R. Par. *Anemone tenuifolia ex griſeo dilutè violaceo flore pleno dicta griſe Dodier Joncq. Hort.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, Mali Perſicæ rubello flore, concolor H. R. Par. *Anemone fleur de Pêcher.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, foliis & foliolis ex viridi pallente &

purpuro-violaceo colore pictis H. R. Par. *La précieuſe.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttato punctis, maxima H. R. Par. *Albertine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttata punctis, firmiore caule, ſuperbum attollens caput H. R. Par. *La Françoiſe.*

Anemone tenuifolia, multiplex, mutatâ florum facie quotannis nova H. R. Par. *Cameleone.*

Anemone tenuifolia, multiplex, alto & firmiori cauliculo, amplum floris verticem promens, notabilem mirâ coloris ſuavitate H. R. Par. *Belle Breman.*

Anemone tenuifolia, maxima, foliis & foliolis fulgenti cocco ſplendentibus, oris niveis H. R. Par. *La Pariſienne.*

Anemone flore pleno, multiplici, rubente comâ fuſcâ H. R. Par. *Houppe minime.*

Anemone tenuifolia, multiplex, ruberrimo flore, vittâ ſeu ſtaminibus violaceis H. R. Par. *Groſſe rouge à cordon violet.*

Anemone tenuifolia, multiplex, flammea, ſtaminibus Citrii colore præditis H. R. Par. *Anemone citronée.*

Anemone tenuifolia, multiplex, coccinea, vittâ viridi H. R. Par. *Anemone cramoiſie à cordon verd.*

Anemone tenuifolia, hilari Cinnabaris fulgore ardentiſſima, expanſo pleno flore, unguibus albis H. R. Par. *La Portier.*

Eadem vegetiſſimo ignis ſplendore coloratior H. R. Par. *comme La Portier.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, fulgentiſſimo minio & maculis guttato albis bicolori H. R. Par. *Groſſe Brancione.*

Anemone tenuifolia, multiplex, magno flore violaceo & rubente colore mixto H. R. Par. *Anemone changeante, ou Diane.*

Anemone tenuifolia, flore violaceo, foliis & foliolis lactis albedine ſtriatis H. R. Par. *Anemone éminente.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, foliis & foliolis per oras interfuſo candore pictis H. R. Par. *La Comteſſe.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, per totum major & magis variegata H. R. Par. *Anemone Paſſe-Comteſſe.*

Anemone foliis & foliolis, ex rubro purpureo & albo variegatis, comâ holoſericeâ H. R. Par. *Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis holoſericeis ex albo & rubro-purpureo variegatis, foliolis ex Ianthino fuſcis, comâ minutiſſimâ holoſericeo rubro purpureo ſimili Joncq. Hort. Anemone amaranthe ou quadricolor.*

Anemone tenuifolia, foliis latioribus; pleno flore flammeo H. R. Par. *Hermaphrodite couleur du feu.*

Anemone tenuifolia, multiplex, folioſa, ſanguinea, major. H. R. Par. *Hermaphrodite ſang de bœuf.*

Anemone folioſa, flore ſuaverubente, multiplici H. R. Par.

Anemone folioſa, flore albo H. R. Par.

Anemone folioſa, flore ſubviridi H. R. Par.

Anemone folioſa, flore amœno, violaceo, & albo mixta H. R. Par.

Anemone folioſa, flore ianthino H. R. Par. *Anemone pourpre-violet.*

Anemone folioſa, flore Hyacinthino H. R. Par. *Anemone violet-bleuâtre ou frappe d'abord.*

Anemone quòd flante ἀνέμῳ *vento*, flos ejus explicetur; vel ut aliis placet quòd locis delectetur vento expoſitis.

GENUS II.

Pulſatilla. *Coquelourde.*

Tab. 148. PULSATILLA eſt plantæ genus, flore AB, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D, ſtaminibus E, plerumque obſitum, quod deinde abit in fructum H, in quo velut in capitulum colliguntur ſemina F, in tenue capillamentum G, deſinentia. His notis addenda ſunt folia quædam caulem infra florem cingentia, non ſecus ac in Anemone, à qua differt Pulſatilla ſemine nudo in caudam tenuato.

Pulſatillæ ſpecies ſunt

Pulſatilla folio craſſiore & majore flore C. B. Pin. 177. *Pulſatilla purpurea, cæruleave J. B.* 3. 409. *Pulſatilla Dod. Pempt.* 433.

Pulſatilla flore violaceo, duplici, fimbriato H. R. Par.

Pulſatilla folio tenuiùs inciſo & flore minore ſive paluſtris C. B. Pin. 177. *Pulſatilla paluſtris C. B. Prodr.* 94.

Pulſatilla folio tenuiùs inciſo ſeu paluſtris, dilutiore flore H. R. Par.

Pulſatilla flore minore, nigricante C. B. Pin. 177. *Pulſatilla flore clauſo, cæruleo J. B.* 3. 410. *Pulſatilla flore clauſo Lob. Icon.* 283.

Pulſatilla Apii folio, vernalis, flore majore C. B. Pin. 177. *Prodr.* 94.

Puſatilla Apii folio, vernalis flore minore C. B. Pin. 177. *Prodr.* 94.

Pulſatilla Apii folio, autumnalis C. B. Pin. 177. *Prodr.* 94.

Pulſatilla folio Anemones ſecundæ ſive ſubrotundo C. B. Pin. 177. *Prodr.* 94.

Puſatilla flore rubro, obtuſo C. B. Pin. 177. *Pulſatilla rubra J. B.* 3. 410. *Lob. Icon.* 282.

Pulſatilla flore albo C. B. Pin. 177. *Pulſatilla alba J. B.* 3. 310. *Lob. Icon.* 282.

Puſatilla Pyrenaica, flore albo, duplici H. R. Par.

Puſatilla lutea, Apii hortenſis folio C. B. Pin. 177. *Pulſatilla lutea, Apii hortenſis folio, 2. Dalechampii J. B.* 3. 411. *Pulſatilla j, Alpina Dalechampii Lugd.* 851.

Pulſatilla lutea, Paſtinacæ ſilveſtris folio C. B. Pin. 177. *Pulſatilla lutea, Apii hortenſis folio, 3. Dalechampii J. B.* 3. 411. *Pulſatilla iij, Alpina Dalechampii Lugd.* 851.

Pulſatilla lutea, Alpina, hiſpidior C. B. Pin. 177. *Pulſatilla lutea J. B.* 3. 411. *Pulſatilla 1. Alpina Dalechampii Lugd.* 850.

Verbum Italum *Pulſatilla* Latinum fecerunt Herbarii.

GENUS III.

Ranunculus. *Renoncule.*

RANUNCULUS eſt plantæ genus, flore A C D, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, & calyce E F, multifolio plerumque donato. Ex floris meditullio ſurgit piſtillum G, quod deinde abit in fructum ferè globoſum H K, S T, vel cylindraceum M, aut ſpicatum P, cujus axi ſeu placentæ N Q, multa ſemina adhæreſcunt I, L, O, R, V, plerumque nuda. *Tab.* 149.

Ranunculi ſpecies ſunt

Ranunculus nemoroſus, luteus C. B. Pin. 178. *Ranunculus Phragmites, luteus, nemoroſus J. B.* 3. 413. *Nemoroſus Ranunculus luteus Lob. Icon.* 674. Ranunculus Anemones facie.

Ranunculus nemoroſus, foliis minoribus, eleganter inciſis, flore luteo, ſimplici Pluk. Almag. Bot. *Anemone nemorum, flore luteo Bobarti.*

Ranunculus phragmites, albus, vernus J. B. 3. 412. *Anemone nemoroſa, flore majore C. B. Pin.* 176. *Anemone v. Dod. Pempt.* 435.

Ranunculus phragmites, purpureus, vernus J. B. 3. 412. *Ranunculus nemoroſus, purpureus Tabern. Icon.* 45.

Ranunculus nemoroſus, ex rubro purpureus, ij. Tabern. Icon. 46.

Ranunculus nemoroſus, flore pleno purpuraſcente. *Ranunculus ſylvarum, pleno flore purpuraſcente Cluſ. Hiſt.* 248.

Ranunculus nemoroſus flore pleno, albo, foliis cincto, *Ranunculus ſylvarum, pleno albo flore Cluſ. Hiſt.* 247.

Ranunculus nemoroſus, flore albo, pleno Mor. H. R. Bleſ.

Ranunculus nemoroſus, trifolius H. L. Bat. *Anemone trifolia, flore albo J. B.* 2. 412. *Anemone trifolia Dod. Pempt.* 436.

Ranunculus nemoroſus, flore cæruleo, foliis majoribus Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemoroſus, flore cæruleo, foliis minoribus, Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemoroſus, flore cæruleo, minori.

Ranunculus nemoroſus, flore pleno, violaceo Mor. H. R. Bleſ.

Ranunculus nemoroſus vel ſylvaticus, folio rotundo C. B. Pin. 178. *Ranunculus rotundifolius, vernus, ſylvaticus J. B.* 3. *App.* 857. *Ranunculus auricomus, Ranunculus dulcis Tragi Lob. Icon.* 669. Ranunculus folio ſubrotundo.

Ranunculus rotundifolius, vernus, ſylvaticus, major vel Caſſubicus, foliis Thoræ ſive Calthæ Breyn. Prod. 1. 45.

Ranunculus nemoroſus, vel ſylvaticus, Virginianus, flore parvo, molliori folio H. L. Bat.

Ranunculus Cyclaminis folio, Aſphodeli radice, major. *Aconitum Pardalianches.* 1. *ſeu Thora major C. B. Pin.* 184. *Thora folio Cyclaminis J. B.* 3. 650. *Phtora Valdenſium montis Baldi Cluſ. Hiſt.* 239.

Ranunculus Cyclaminis folio, Aſphodeli radice minor. *Aconitum Pardalianches alterum, ſive Thora minor C. B. Pin.* 184. *Ranunculus grumoſâ radice, iij. Cluſ. Hiſt.* 239.

Ranunculus vernus, rotundifolius, major. *Chelidonia rotundifolia, major C. B. Pin.* 309.

Ranunculus vernus, rotundifolius, minor. *Ranunculus latifolius Lugd.* 1036. *Chelidonia rotundifolia, minor C. B. Pin.* 309. *Scrophularia minor, ſive Chelidonium minus vulgò dictum. J. B.* 3. 468.

Ranunculus vernus, rotundifolius, minor, maculatus. *Chelidonia rotundifolia minor, foliis maculâ purpureâ notatis C. B. Pin.* 309.

Ranunculus vernus, rotundifolius, flore pleno. *Chelidonium minus, flore pleno. Cam. Hort.*

Ranunculus vernus, rotundifolius, petalis florum gemino ordine digeſtis *Chelidonia rotundifolia, minor, duplici florum ſerie in flore H. R. Par.*

Ranunculus montanus, graminis Parnaſſi folio H. R. Par.

Ranunculus Alpinus, Tribuli aquatici foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 162. Tab. 124.

Ranunculus aquaticus, hederaceus, flore albo, parvo. *Ranunculus aquaticus, hederaceus, luteus C. B. Pin.* 180. *Ranunculus hederaceus rivulorum ſe extendens, atrâ maculâ notatus J. B.* 3. 782 *Ranunculus hederaceus Dalechampii Lugd.* 1031.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Aſari folio, ad nodos umbelliferus Plum.

Ranunculus ſaxatilis, Apii folio, minor, radice tuberoſâ, reticulâ obductâ Bocc. Muſ. Part. 2. 162. *Ranunculus radice tuberoſâ, reticulatâ Ejuſd. Tab.* 124.

Ranunculus Luſitanicus, grumoſâ radice, foliis Hederæ terreſtris.

Ranunculus rotundifolius, repens, echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr.* 95.

Ranunculus paluſtris, Echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr.* 95. *J. B.* 3. *App.* 858. *Ranunculus Apulei quibuſdam Cluſ. Hiſt.* 233.

Ranunculus ſtellatus, echinatus, Creticus C. B. Pin. 180. *Ranunculo echinato di Candia Ponæ Ital. Bald.* 41.

Ranunculus latifolius, bullatus, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus Luſitanicus, bullatus J. B.* 3. *App.* 867. *Ranunculus grumoſâ radice*, 1. *Cluſ. Hiſt.* 238.

Ranunculus Luſitanicus, folio ſubrotundo, parvo flore. *Ranunculi grumoſâ radice* 1. *ſpecies ij. Cluſ. Hiſt.* 238. *Ranunculus autumnalis Cluſ. Hiſt.* 316. *Ranunculus autumnalis, folio lato, rotundo, ſerrato J. B.* 3. *App.* 866.

Ranunculus latifolius, multiplex, ſerotinus Corn. 94. *Ranunculus autumnalis, flore multiplici Park. Theat.* 332.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, cæruleo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, cæruleo C. B. Pin.* 330. *Trifolium hepaticum ſive Trinitatis herba, flore cæruleo J. B.* 2. 389. *Hepatica trifolia, cæruleo flore Cluſ. Hiſt. ccxlvij.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, violaceo. *Trifolium hepa-*

ticum, flore ſimplici, violaceo C. B. Pin. 330.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, ſubpurpureo. *Triſolium hepaticum, flore ſimplici, ſubpurpureo C. B. Pin.* 330.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici rubro. *Triſolium hepaticum, flore ſimplici, rubro C. B. Pin.* 330. *Hepatica trifolia, rubro flore Cluſ. Hiſt. ccxlviij. Triſolium hepaticum, ſive Trinitatis herba, flore rubro J. B.* 2. 390.

Ranunculus tridentatus, vernus flore ſimplici, carneo. *Triſolium hepaticum, flore ſimplici, carneo H. R. Par.*

Ranunculus tridentatus, vernus flore ſimplici, cinereo. *Triſolium hepaticum, flore ſimplici, cinereo H. R. Par. Hepatica albida ſive argentea Park. Par.* 225.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, albo, magno. *Hepatica alba, magno flore Park. Par.* 225.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, albo. *Triſolium hepaticum, flore albo J. B.* 2. 390. *Hepatica trifolia, flore niveo Paſſ.*

Ranunculus tridentatus, flore ſimplici, albo cum apicibus rubris. *Hepatica alba, ſtaminibus rubris Park. Par.* 226.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, cæruleo. *Triſolium hepaticum, flore pleno J. B. Pin.* 330. *J. B.* 2. 390. *Hepatica trifolia, cæruleo pleno flore Cluſ. Hiſt. ccxlviiij.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, purpureo. *Hepatica flore purpureo, multiplici ſive pleno Park. Par.* 226.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, carneo.

Ranunculus tridentatus, vernus, folio variegato. *Herba Trinitatis foliis majoribus, maculis notuliſve variegatis Lugd.* 1274.

Ranunculus grumoſâ radice, flore phœniceo, minimo, ſimplici C. B. Pin. 181. *Ranunculus Tripolitanus, flore phœniceo vel Aſiaticus grumoſâ radice J. B.* 1. 3. *App.* 863. Ranunculus Aſiaticus vulgo dictus.

Ranunculus grumoſâ radice, ramoſus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, polyclonos ſive grumoſâ radice, ſecundus J. B.* 3. *App.* 863. *Ranunculus Aſiaticus, πολύκλωνος ſive grumoſâ radice ij. Cluſ. Hiſt.* 241.

Ranunculus grumoſâ radice, flore flavo, vario C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumoſâ radice, flore flavo, rubris venis diſtincto Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 26.

Ranunculus grumoſâ radice, flore albo C. B. Pin. 181. *Ranunculus peregrinus, grumoſâ radice, 1. Cluſ. Hiſt.* 241.

Ranunculus grumoſâ radice, flore niveo C. B. Pin. 181. *J. B.* 3. *App.* 864. *Ranunculus peregrinus, grumoſâ radice, iij. Cluſ. Hiſt.* 242.

Ranunculus Aſiaticus, grumoſâ radice, flore ſimplici, luteo palleſcente, ſtriis rubentibus H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, flore aureo, ſimplex, Ferr. Flor. 182.

Ranunculus grumoſâ radice, aureo panno concolor, fundo & limbo rubentibus H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, flore ſimplici, melino H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, flore miniato, per oras luteo H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, flore roſeo, lineis albis picto H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, foliis intus & per oras pallidè luteis, lituris purpureis, alas referentibus papillionum H. R. Par.

Ranunculus grumosâ radice, flore phœniceo ſimplici, odoro H. R. Par.

Ranunculus Alepus, grumosâ radice, flore purpuro-ſanguineo maximo H. R. Par. *Renoncule ſphérique ou Péone.*

Ranunculus Alepus, grumosâ radice, flore lineis rubris & luteis ſtriato H. R. Par. *Renoncule ſphérique panaché.*

Ranunculus Syriacus grumosâ radice, flore miniato, patulo H. R. Par. *Renoncule Salamine.*

Ranunculus Syriacus, grumosâ radice, ex luteo palleſcente & rubro mixtus H. R. Par. *Le grand Pontife ou le Salamine panaché.*

Ranunculus Alepenſis, flore albo, prolifero, Chermeſinis ſtaminibus repleto Pluk. Almag. Bot.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſanguineo C. B. Pin. 281. *Ranunculus Conſtantinopolitanus, flore ſanguineo, pleno J. B. 3. App. 864. Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore Cluſ. Hiſt. 242. Renoncule rouge, vulgaire.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſubphæniceo, rubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore, ij. Cluſ. Hiſt. 243. Renoncule cramoiſi.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore flavo, venis rubris diſtincto Boſvel dictus H. R. Par.

Ranunculus flore pleno flaveſcente, & rubris lineis elegantiſſimè variegato H. R. Par. *Le Séraphique.*

Ranunculus Aſphodeli radice, prolifer, miniatus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore iij. Cluſ. Hiſt. 243.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſanguineo, maximo H. R. Par. *Le Monſtre rouge.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore luteo, variegato H. R. Par. *Le Monſtre Panachè.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno, ex albo vireſcente H. R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno albo, parvo, rubris ſtriis diſtincto H. R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice flore pleno, magno, albo, roſeo H. R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno, magno, ianthino H. R. Monſp.

Ranunculus Conſtantinopolitanus, Gigas flore coccineo H. R. Par. *Le Géant de Conſtantinople, ou le grand Orange.*

Ranunculus Conſtantinopolitanus, Gigas flore eleganti, variegato H. R. Par.

Ranunculus Romanus, Gigas miniato flore H. R. Par. *Le Géant de Rome.*

Ranunculus

Ranunculus Romanus, Gigas pleniſſimo flore miniato & luteo, vario H. R. Par. *Le Geant de Rome, rayé de jaune.*

Ranunculus Rutæ folio, ſerotinus, flore aureo, pleno H. R. Par. *Ranunculus Rutæ folio, ſerotinus, flore luteo, pleno, Morini Joncq. Hort.* Ranunculus leptophyllos.

Ranunculus Rutaceo folio, flore ſuaverubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus folio Rutaceo J. B.* 3. 314. *Ranunculus præcox* 1. *Rutæ folio Cluſ. Hiſt.* 232.

Ranunculus Chærophyllos, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus montanus, leptophyllos, Aſphodeli radice Col. Part.* 1. 311.

Ranunculus Ceratophyllos, ſeminibus falcatis in ſpicam adactis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 440. *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin.* 234. *perpuſillum Melampyrum luteum Lob. Icon.* 37.

Ranunculus arvenſis, echinatus C. B. Pin. 179. *J. B.* 3. *App.* 859. *Ranunculus arvorum Lob. Icon.* 665.

Ranunculus lanuginoſus, anguſtifolius, grumoſâ radice, major C. B. Pin. 181. *Ranunculus Illyricus, radicibus bulboſis, foliis longis J. B.* 3. *App.* 863. *Ranunculus Illyricus, major Cluſ. Hiſt.* 240.

Ranunculus lanuginoſus, anguſtifolius, grumoſâ radice, minor C. B. Pin. 181. *Ranunculus grumoſâ radice, iiij. Cluſ. Hiſt.* 240.

Ranunculus lanuginoſus, Apii folio, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus ſaxatilis, montanus, Aſphodeli radice Col. Part.* 1. 313.

Ranunculus Alpinus, Fumariæ folio H. L. Par.

Ranunculus montanus, purpureus, calyce villoſo Fœlicis Plateri *J. B.* 3. *App.* 862.

Ranunculus pratenſis, erectus, acris C. B. Pin. 178. *Ranunculus rectus, non repens, flore ſimplici, luteo J. B.* 3. 416. *Ranunculus pratenſis, ſurrectis cauliculis Lob. Icon.* 665. Ranunculus Aconiti vel Geranii facie.

Ranunculus pratenſis, erectus, acris & maculatus C. B. Pin. 179. *Ranunculi alterius ſpecies maculis notata Trag.* 95.

Ranunculus polyanthemos, ſimplex Lob. Icon. 666.

Ranunculus rectus, foliis pallidioribus, hirſutis J. B. 3. 417.

Ranunculus pratenſis, erectus, dulcis C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis, Barrachium ſalutiferum Tabern. Icon.* 51.

Ranunculus oleraceus, major Tabern. Icon. 52.

Ranunculus pratenſis, repens, hirſutus C. B. Pin. 179. *Ranunculus repens, flore luteo, ſimplici J. B.* 3. 419. *Ranunculus pratenſis, reptante cauliculo Lob. Icon.* 664.

Ranunculus pratenſis, repens, hirſutus, foliis ex albo variis H. R. Par.

Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotundâ C. B. Pin. 179. *Ranunculus tuberoſus, major J. B.* 3. 417. *Ranunculus bulboſus Lob. Icon.* 667.

Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotundâ, minor C. B. Pin. 179.

Ranunculus arvenſis, parvus, folio trifido C. B. Pin. 179. *Ranunculus minimus, Apulus Col. Part.* 1. 316.

Ranunculus arvenſis, annuus, hirſutus, flore omnium minimo, luteo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 440.

Ranunculus hortenſis, erectus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus rectus, non repens, pleno flore J. B.* 3. 416. *Ranunculus polyanthemos, duplex Lob. Icon.* 666.

Ranunculus multiflorus, maximus Tabern. Icon. 53. *Ranunculus magnus, hirſutus, repens, flore pleno J. B.* 3. 857.

Ranunculus hortenſis, inclinans C. B. Pin. 179. *Ranunculus hortenſis, reptante cauliculo Lob. Icon.* 664.

Ranunculus dulcis, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis, multiflorus Tabern. Icon.* 53.

Ranunculus bulboſus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus bulboſus, major. Eyſt.*

Ranunculus radice tuberosâ, flore pleno & prolifero C. B. Pin. 179. *Ranunculus maximo tubere, flore magno, pleno J. B.* 3. 418. *Ranunculus tuberoſus, flore multiplici Dod. Pempt.* 431.

Ranunculus grumosâ radice, folio Ranunculi bulboſi C. B. Pin. 181. *Prodr.* 95.

Ranunculus Aſphodeli radice, Creticus C. B. P. 181. *Ranunculus Creticus, latifolius Cluſ. Hiſt.* 239.

Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore minore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani* 1. *ſpecies* 1. *Cluſ. Hiſt.* 234.

Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore majore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani* 1. *ſpecies altera Cluſ. Hiſt.* 234.

Ranunculus montanus, hirſutus, albus, altior C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus* 2. *vel ſecundi ſpecies* 1. *Cluſ. Hiſt.* 235.

Ranunculus montanus, hirſutus, humilior, Narciſſi flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus Alpinus, Narciſſi flore J. B.* 3. *App.* 860. *Ranunculi montani ii. ſpecies altera Cluſ. Hiſt.* 235.

Ranunculus montanus, hirſutus, purpuraſcente flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, albus, hirſutus J. B.* 3. *App.* 861. *Ranunculus montanus, iij. Cluſ. Hiſt.* 235.

Ranunculus montanus, Aconiti folio, albo flore majore C. B. Pin. 182. *Ranunculus flore albo, Alpinus, major J. B.* 3. *App.* 861. *Ranunculus montanus iiij. Cluſ. Hiſt.* 236.

Ranunculus montanus, Aconiti folio, albo flore minore C. B. Pin. 182. *Ranunculus albus, ſimplici flore J. B.* 3. *App.* 859. *Ranunculus albus, flore ſimplici Lob. Icon.* 668.

Ranunculus folio Aconiti, flore albo, multiplici C. B. Pin. 179. *Ranunculus albus, flore denſo J. B.* 3. *App.* 860. *Ranunculus niveus, polyanthos Lob. Icon.* 667.

Ranunculus montanus, folio Aconiti, magno flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, major, flore luteo Eyſt.*

Ranunculus Geranii tuberoſi folio C. B. Pin. 182. *Prodr.* 95.

Ranunculus montanus, latiſſimo folio, hirſutus C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, v. Cluſ. Hiſt.* 237.

Ranunculus montanus, ſubhirſutus, Geranii folio C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, ſubhirſutus, latifolius Prodr.* 95.

Ranunculus tenuifolius, montanus, luteus J. B. 3. 416.

Ranunculus montanus, lanuginoſus, foliis Ranunculi pratenſis, repentis C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96. *Ranunculus magnus valde hirſutus, flore luteo J. B.* 3. 417.

Ranunculus ſaxatilis magno flore C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96.

Ranunculus ſaxatilis, foliis ſubrotundis C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96.

Ranunculus villoſiſſimus, Monſpeliacus C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96.

Ranunculus paluſtris, Apii folio, lanuginoſus C. B. Pin. 180. *Ranunculus* 2. *Matth.* 611.

Ranunculus paluſtris, Apii folio, lævis C. B. Pin. 180. *Ranunculus paluſtris, flore minimo J. B.* 3. *App.* 858. *Ranunculus ſylveſtris* 1. *Dod. Pempt.* 426.

Ranunculus paluſtris, Apii folio lævis, flore purpureo C. B. Pin. 180. *Ranunculus paluſtris, floribus purpureis Cord. Hiſt.* 119.

Ranunculus aquaticus, folio rotundo & capillaceo C. B. Pin. 180. *Ranunculus aquatilis, albus, tenuifolius J. B.* 3. 781.

Ranunculus aquaticus, capillaceus C. B. Pin. 180. *Millefolium aquaticum, foliis Abrotoni, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin.* 141. *Ranunculus aquatilis omnino J. B.* 3. 781. *Ranunculus alter, aquaticus, Fœniculaceus, τριχόφυλλον. Col. Part.* 1. 316. Ranunculus trichophyllos.

Ranunculus aquatilis, albus, fluitans, Peucedani foliis H. L. Bat. *Millefolium aquaticum, foliis Fœniculi, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin.* 141. *Ranunculo ſive polyanthemo aquatili, albo affine, Mellifolium Maratriphyllon fluitans J. B.* 3. 782. *Millefolium Maratriphyllon, tertium, flore & ſemine Ranunculi aquatici Hepaticæ facie Lob. Icon.* 791.

Ranunculus Fœniculaceis foliis, Hellebori nigri radice H. R. Monſp. *Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin.* 186. *Buphthalmum Dodonæi, aliis Conſiligo tenuifolia J. B.* 2. 637. *Helleborus Hippocratis Tabern. Icon.* 721.

Ranunculus Fœniculaceis foliis, humilior, caule geniculato, flore magno. *Helleborus niger, Ferulaceus, caule geniculato, flore magno, Tulipæ minoris inſtar Mentz. Pug. Tab.* 3.

Ranunculus arvenſis, foliis Chamæmeli, flore phœniceo. *Ranunculus foliis Anthemidis, floribus rubicundis & ſplendentibus Cæſalp.* 546. *Adonis Matth.* 906. *Adonis ſylveſtris, flore phœniceo ejuſque foliis longioribus C. B. Pin.* 178.

Ranunculus arvenſis, foliis Chamæmeli, flore citrino. *Adonis ſylveſtris, flore pallido ejuſque foliis longioribus C. B. Pin.* 178.

Ranunculus arvenſis foliis Chamæmeli, flore minore, atrorubente. *Adonis hortenſis, flore minore, atrorubente C. B. Pin.* 178. *Flos Adonis vulgò, aliis Eranthemum J. B.* 3. 125. *Eranthemum Dod. Pempt.* 260.

Ranunculus arvenſis, foliis Chamæmeli, flore minore, luteo. *Adonis hortenſis flore minore, lutei coloris C. B. Pin.* 178. *Adonium luteum Tabern. Icon.* 22.

Ranunculus montanus, Betonicæ foliis Park. Theat. 335. & 338.

Ranunculus montanus, folio Gramineo C. B. Pin. 180. *Ranunculus pumi-* Ranunculus folio oblongo.

lus, Gramineis foliis J. B. 3. App. 866. Ranunculus Gramineus Tabern. Icon. 51.

Ranunculus montanus, folio Gramineo, multiplex C. B. Pin. 181. *Ranunculus Gramineus, pleno flore J. B. 3. App. 865. Ranunculus folio Graminis Dod. Pempt. 428.*

Ranunculus Gramineo folio, bulboſus C. B. Pin. 181. *Ranunculus anguſtifolius, bulboſus J. B. 3. App. 866. Ranunculus phœniceus Myconi Lugd. 1037. Ranunculus bulboſus, Gramineus, montanus Col. Part. 1. 313.*

Ranunculus Gramineus, hirſutus, monanthos Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 445.

Ranunculus Gramineus, alter, polyanthos Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 445.

Ranunculus Alpinus, pumilus, Gramineo folio, flore albo.

Ranunculus montanus, foliis Plantaginis C. B. Pin. 180. *Ranunculus Pyrenæus, foliis ſublongis, non laciniatis, albo flore J. B. 3. App. 864. Ranunculus Pyrenæus, albo flore Cluſ. App. Alt. Auct.*

Ranunculus paluſtris, Plantaginis folio ampliore. *Plantago aquatica, latifolia C. B. Pin. 190. Plantago aquatica J. B. 3. 787. Plantago paluſtris ſive aquatica Tabern. Icon. 734.*

Ranunculus paluſtris, Plantaginis folio anguſtiore. *Plantago aquatica, anguſtifolia C. B. Pin. 190. Plantago aquatica, minor Tabern. Icon. 374.*

Ranunculus paluſtris, Plantaginis folio, humilis & ſupinus. *Plantago aquatica, humilis, anguſtifolia & longifolia Lob. Icon. 300.*

Ranunculus aquaticus, Plantaginis folio anguſtiſſimo.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Plantaginis folio, flore albo, calyce purpureo, Plum.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Sagittæ folio breviori Plum.

Ranunculus paluſtris, folio ſagittato, maximo. *Sagitta aquatica, major C. B. Pin. 194. Sagitta major J. B. 3. 790. Sagitta major Tabern. Icon. 743.*

Ranunculus paluſtris, folio ſagittato, minori. *Sagitta aquatica, minor, latifolia C. B. Pin. 194. Sagitta J. B. 3. 789. Sagitta minor Tabern. Icon. 743.*

Ranunculus paluſtris, folio ſagittato, anguſtiori. *Sagitta aquatica, minor, anguſtifolia C. B. Pin. 194. Sagitta minor, anguſtifolia J. B. 3. 790. Tabern. Icon. 744.*

Ranunculus longifolius, paluſtris, major C. B. Pin. 180. *Ranunculus longo folio, maximus, Lingua Plinii J. B. 3. App. 865. Ranunculus lanceatus, major Tabern. Icon. 48.*

Ranunculus flammeus, latiori Plantaginis folio, marginibus piloſis Pluk. Almag. Bot.

Ranunculus longifolius, paluſtris, minor C. B. Pin. 180. *Ranunculus longifolius, aliis Flammula J. B. 3. App. 864. Flammula Ranunculus Dod. Pempt. 432.*

Ranunculus paluſtris, ſerratus C. B. Pin. 180. *Flammula Ranunculus, folio ſerrato Dod. Pempt. 432.*

Ranunculus flammeus, Bayonenſis Park. Theat. 1214.

Ranunculus flammeus, flore albo, minor. Park. Theat. 1214.

Ranunculus Gramineo folio, flore caudato, ſeminibus in capitulum ſpicatum congeſtis. *Holoſteo affinis, cauda muris C. B. Pin.* 190. *Myoſuros J. B.* 3. 512. *Cauda murina Dod. Pempt.* 112.

Ab eo genere excludi debent *Ranunculus nemoroſus, Thalictri folio C. B. Pin.* 178. *Ranunculus nemoroſus, Muſcatellina dictus C. B. Pin.* 178. *ad Moſchatellinam revocandus. Ranunculus aquaticus, Cotyledonis folio C. B. Pin.* 180. *ad Hydrocotylen amandandus.*

Ranunculus à Ranis, quòd plurimæ ejus generis ſpecies locis aquoſis in quibus Ranæ degunt, delectentur.

GENUS IV.

Filipendula.

FILIPENDULA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, monophyllo & multicuſpidi, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, fere globoſum, cujus ſemina G, in capitulum dolii æmulum, colliguntur. *Tab.* 150.

Filipendulæ ſpecies ſunt

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii C. B. Pin. 163. *Filipendula J. B.* 3. *Part.* 2. 189. *Dod. Pempt.* 56. *Filipendule.*

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii, variegato folio H. R. Par.

Filipendula minor C. B. Pin. 163. *Prodr.* 85.

Ab eo genere excludi debent *Filipendula montana, flore Pedicularia C. B. Pin.* 163. *& Filipendula montana, altera C. B. Pin.* 163. *quæ Pedicularia ſpecies ſunt.*

Filipendula à radicibus tuberoſis, è filo quaſi pendentibus nomen habet: differt à Ranunculo calyce monophyllo.

GENUS V.

Clematitis.

CLEMATITIS eſt plantæ genus, flore A, B, C, roſaceo, quaternis ſcilicet petalis D, plerumque conſtante, & calycis experte: ex floris meditullio ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur ſemina G, in tenue capillamentum H, quaſi plumatum deſinentia. *Tab.* 150.

Clematitis ſpecies ſunt

Clamatitis ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 300. *Clematis latifolia, dentata J. B.* 2. 125. *Vitalba Dod. Pempt.* 404. *Herbe aux gueux.*

Clematitis ſylveſtris, latifolia, foliis non inciſis. *Clematis latifolia, integra J. B.* 2. 125.

Clematitis peregrina, foliis Pyri inciſis C. B. Pin. 300. *Clematis Bætica Cluſio J. B.* 2. 226. *Clematis altera, Bætica Cluſ. Hiſt.* 123.

Clematitis ſive Flammula repens C. B. Pin. 300. *Clematis ſive Flammula ſcandens, tenuifolia, alba J. B.* 2. 227. *Flammula Dod. Pempt.* 404.

Clematitis maritima, repens C. B. Pin. 300. *Prodr.* 135.

Clematitis ſive Flammula ſurrecta, alba J. B. 2. 127. *Flammula recta C. B. Pin.* 300. *Flammula altera Dod. Pempt.* 405.

Clematitis ſurrecta, præcocior, caulibus rubentibus. *Flammula recta, rubens, & maturiùs florens C. B. Pin.* 300.

Clematitis Alpina, Geranifolia C. B. Pin. 300. *Prod.* 135. *Clematis cærulea, ſerrato folio J. B.* 2. 129. *Clematide cruciata, Alpina Pon. Bald. Ital.* 175.

Clematitis cærulea, erecta C. B. Pin. 300. *Clematis Pannonica, flore cæruleo, ſurrecta J. B.* 2. 129. *Clematis cærulea, Pannonica Cluſ. Hiſt.* 123.

Clematitis erecta, alba C. B. Pin. 300.

Clematitis cærulea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis ſive Flammula flore cæruleo, ſcandens J. B.* 2. 128. *Clematis altera Dod. Pempt.* 406.

Clematitis purpurea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis ſive Flammula flore purpureo, ſcandens J. B.* 2. 128. *Clematis purpurea Tabern. Icon.* 882.

Clematitis cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis altera, flore pleno Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 7.

Clematitis purpuro-cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clamatis purpurea, flore pleno, ſcandens J. B.* 2. 129. *Clematitis peregrina, purpurea, flore pleno Eyſt.*

Clematitis flore pleno, incarnato C. B. Pin. 301. *Clematitis peregrina, incarnata, plena Eyſt.*

Clematitis Hiſpanica, ſurrecta, altera, & humilior, flore albicante H. R. Par.

Clematitis tenuifolia, Luſitanica, floſculis cæruleis.

Ab eo genere excludi debent *Clematitis trifolia, flore roſeo clavato C. B. Pin.* 301. *quæ Granadillæ ſpecies eſt & Clematis Daphnoides, quæ Pervinca appellatur.*

Clematitis à voce Græca κλήμα κλήματος, *Palmes, Virga vitea*, quaſi diceres plantam ſarmentoſam.

GENUS VI.

Caryophyllata. *Benoîte.*

Tab. 151. CARYOPHYLLATA eſt plantæ genus, flore A B, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante è diviſuris calycis C, monophylli & pelviformis prodeuntibus: piſtillum autem D, quod ſurgit ex ejus meditullio abit in fructum E F, ferè globoſum, in quo plurima ſemina G I, colliguntur caudata H, K.

Caryophyllatæ ſpecies ſunt

Caryophyllata vulgaris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata vulgaris, flore parvo, luteo J. B.* 2. 398. *Vulgaris Caryophyllata Lob. Icon.* 693.

Caryophyllata vulgaris, majore flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata ſylveſtris Fuchſ. Hiſt.* 385.

Caryophyllata foliis Hæderæ terreſtris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata iv. Tab. Hiſt.* 334.

Caryophyllata Virgianana, albo flore minore, radice inodora H. L. Bat. *Caryophyllata Virgianana, alba Par. Bat.*

Caryophyllata aquatica, nutante flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata aquatica, flore rubro, ſtriato J. B.* 2. 298. *Septentrionalium rotundifolia pappoſo flore rubro Caryophyllata Lob. Icon.* 694.

Caryophyllata montana, purpurea, flore uno alteri innato, ſive duplici H. Edinb. & *Scot. Illuſt.* 15.

Caryophyllata montana, purpurea, flore triplici, ſecundo primi, tertio ſecundo calyci innato Scot. Illuſt. 15.

Caryophyllata aquatica, altera C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, iij. Cluſ. ciiij.*

Caryophyllata aquatica, altera, flore multiplici C. B. Pin. 322.

Caryophyllata aquatica, minor, nutante flore H. R. Par. *Caryophyllata montana minor, flore nutante, purpureo Mor. H. R. Bleſ.*

Caryophyllata montana, flore luteo, nutante H. R. Par.

Caryophyllata Pyrenaica, ampliſſimo & rotundiori folio, nutante flore.

Caryophyllata Alpina, lutea C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, flore luteo, magno J. B.* 2. 398. *Caryophyllata montana Dod. Pempt.* 137.

Caryophyllata Alpina, flore purpureo C. B. Pin. 322.

Caryophyllata Alpina, flore albo C. B. Pin. 322.

Caryophyllata Alpina, minor C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di prima ſpecie Pon. Bald. Ital.* 203.

Caryophyllata Alpina, Apii folio C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di ſeconda ſpecie Pon. Bald. Ital.* 205.

Caryophyllata Alpina, Chamædryos folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 432. *Chamædrys Alpina, Ciſti flore C. B. Pin.* 248. *Chamædris Alpina, flore Fragariæ albo J. B.* 3. 290. *Chamædris iij. ſive montana Cluſ. Hiſt.* 351.

Caryophyllata differt à Ranunculo, calyce floris; à Quinquefolio verò, ſeminis formâ.

Cayophyllata, à Caryophyllo, quòd Caryophyllatæ vulgaris radix Caryophyllum aromaticum oleat.

GENUS VII.

Fragaria. *Fraiſier.*

FRAGARIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, multifido ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ferè globoſum vel ovato-acuminatum, cujus placentæ F, modò carnoſæ, modò ſiccæ adhæreſcunt multa ſemina G. His notis addenda ſunt folia terna H, ſummo pediculo I, inſidentia. *Tab.* 152.

Fragariæ ſpecies ſunt

Fragaria vulgaris C. B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga rubra J. B.* 2. 394. *Fragaria & Fragra Dod. Pempt.* 672.

Fragaria vulgaris, variegato folio H. R. Par.

Fragaria fructu albo C. B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga alba J. B.* 2. 394. *Fragum album Tabern. Icon.* 119.

Fragaria fructu parvi Pruni magnitudine C. B. Pin. 327. *Fraga fructu magno Eyst. Capitons.*

Fragaria foliis hispidis C. B. Pin. 327. *Tertium Fragariæ genus Trag.* 500.

Fragaria bis fructum ferens C. B. Pin. 327. *Quoddam Fragariæ genus in Alpibus Bargeis, bis in anno fructificans Cæsalp.* 554.

Fragaria flore luteo C. B. Pin. 327. *Fragaria parva, luteo flore Gesn.*

Fragaria fructu rotundo, suavissimo, flore duplici H. R. Par.

Fragaria peregrina, hirsuta, fructu rubro, moschato H. R. Par.

Fragaria Virginiana, fructu coccineo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 186.

Fragaria flore viridi. *Fragaria arborea, con fiore herbaceo Zan.* 97.

Fragaria sterilis C. B. Pin. 327. *Fragaria sylvestris, minimè vesca sive sterilis Lob. Icon.* 698. *Fragaria non fragifera vel non vesca J. B.* 2. 395.

Fragaria sterilis, flore pleno Mentz. Pug.

Fragaria sterilis, flore pleno, Botryoide, Mentz. Pug.

Fragaria sterilis, sylvestris, sericea seu incana Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 187. *Fragariæ affinis sericea, incana C. B. Pin.* 327. *Pentaphylli effigie Leucas quibusdam J. B.* 2. 598. *incana Pentaphylli effigie, an Leucas Dioscoridis Adv.* 307.

Fragaria sterilis, incana H. R. Par.

Fragaria sterilis, Alpina, caulescens H. R. Par. *Fragaria Pentaphyllo fructu Mor. H. R. Blesf. Pentaphylloides Fragariæ folio Bot. Monsp. App.*

Fragaria sterilis, Alpina, angustifolia.

Fragaria Alpina, major, foliis argenteis, acutis, flore roseo. *Trifolium Alpinum, argenteum, Persici flore C. B. Pin* 328. *Trifoglio argentato, Alpino Pon. Bald. Ital.* 222.

Fragaria Alpina, major, foliis argenteis obtusis, flore roseo. *Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, montanum, Italicum, longiùs radicatum, crassioribus & rotundioribus foliis Bocc. Mus. Part.* 2. 20. *Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, Italicum Ejusd. Tab.* 8.

Fragaria Alpina, minor, foliis argenteis obtusis, flore roseo. *Heptaphyllum argenteum, Alpinum, trifoliatum, longius radicatum, sexatile, Sabaudum Bocc. Mus. Part.* 2. 20. *Heptaphyllum Alpinum, trifoliatum, Sabaudum Ejusd. Tab.* 9.

Fragaria, à fraganti (ut aiunt) fructus odore.

GENUS VIII.

Quinquefolium. *Quinte-feuille.*

Tab. 153. QUINQUEFOLIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce monophyllo & multifido surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum G, ferè globosum, in quo multa semina F, in capitulum quoddam colliguntur, ipso calyce involutum E. His notis addenda sunt folia H, plura quàm terna, summo pediculo

pediculo I, inſidentia; foliorum enim numero differt à Fragaria.

Quinquefolii ſpecies ſunt

Quinquefolium Alpinum, argenteum, erectum, foliis in apice inciſis. *Pentaphyllum argenteum, Alpinum, flore albo Raii Hiſt.* 164.

Quinquefolium album, majus, cauleſcens C. B. Pin. 325. *Quinquefolium album, majus Prodr.* 139.

Quinquefolium album majus, alterum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllon album J. B.* 2. 598. *Quinquefolium* 1, *majus, albo flore Cluſ. Hiſt. cv.*

Quinquefolium album, minus C. B. Pin. 325. *Prodr.* 139.

Quinquefolium album, minus, alterum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium ij, minus, albo flore Cluſ. Hiſt. cv.*

Quinquefolium majus, repens C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum ſive Quinquefolium vulgare, repens J. B.* 2. 397. *Quinquefolium majus Dod. Pempt.* 116.

Quinquefolium minus, repens, luteum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllon parvum, hirſutum J. B.* 2. 598. *Quinquefolii iiij, flavo flore, ij. ſpecies Cluſ. Hiſt. cvj.*

Quinquefolium minus, folio ſubtus albicante. *Pentaphyllum minus, folio ſubtus albicante J. B.* 2. 598. *Pentaphyllon minus, luteum Anv.* 307.

Quinquefolium minus, repens, lanuginoſum, luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolii iiij, flavo flore, 1. ſpecies Cluſ. Hiſt. cvj. Pentaphyllum minus, molli lanugine pubeſcens, flore luteo J. B.* 2. 598.

Quinquefolium minus, repens, Alpinum, aureum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum Alpinum, ſplendens, aureo flore J. B.* 2. 598. *Quinquefolium iij, aureo flore Cluſ. Hiſt. cvj.*

Quinquefolium folio argenteo C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum rectum, foliis profundè ſectis, ſubtus argenteis, flore luteo J. B.* 2. 398. *Quinquefolium petræum, majus Tabern. Icon.* 122.

Quinquefolium rectum, luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium rectum, majus J. B.* 2. 397. *Quinquefolium alterum, vulgare Dod. Pempt.* 116.

Quinquefolium rectum, album C. B. Pin. 325. *Quinquefolium Theophraſti album Tabern. Icon.* 120.

Quinquefolium rectum, majus, tenuius & villoſius. *Pentaphyllon rectum, majus, tenuius, villoſius, Pannonicum J. B.* 398.

Quinquefolium minus, flore pallidè luteo. *Pentaphyllon ſeu Heptaphyllum albo pallidum ſeu flore ochroleuco, petalis ſingulis cordatis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 188.

Quinquefolium Canadenſe, humilius Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 188.

Quinquefolium montanum, erectum, hirſutum, luteum C. B. Pin. 325. *Prodr.* 139.

Quinquefolium Alpinum, repens, ſerotinum Mor. H. R. Bleſ.

Quinquefolium Pyrenaicum, folio ſubtus argenteo.

Quinquefolium quaſi diceres plantam foliis quinis.

GENUS IX.

Tormentilla. *Tormentille.*

Tab. 153. TORMENTILLA eſt planræ genus, flore A, roſaceo, quatuor ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, monophyllo, multifido & pelviformi ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ferè globoſum, in quo multa ſemina G, in capitulum quoddam colliguntur, ipſo calyce involuta F. His notis addenda ſunt folia plura quàm terna, ſummo pediculo inſidentia.

Tormentillæ ſpecies ſunt

Tormentilla ſylveſtris C. B. Pin. 326. *Tormentilla J. B.* 2. 598. *Tormentilla Dod. Pempt.* 118.

Tormentilla Alpina, vulgaris, major C. B. Pin. 326. *Tormentilla montana Cam. Epit.* 685.

Tormentilla radice repente. *Pentaphyllum minus, viride, flore aureo, tetrapetalo, radiculas in terram è geniculis demittens Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 190.

Tormentilla Caſſubica, major. *Pentaphyllum Caſſubicum, foliis viridibus, profundè ſectis & majus Par. Bat. Pentaphyllum foliis viridibus & majus Flor. Bat.*

Tormentilla Caſſubica, minor. *Pentaphyllum Caſſubicum, foliorum ſegmentis profundè inciſis, ſerratis, & minus Flor. Bat. Pentaphyllum Caſſubicum, minus Par. Bat.*

Ab eo genere excludenda eſt *Tormentilla Alpina, folio ſericeo C. B. Pin.* 326. *ad Alchimillam revocanda.*

GENUS X.

Pentaphylloides.

PENTAPHYLLOIDES eſt plantæ genus, à Quinquefolio diverſum foliorum ſitu, quæ ſcilicet ſummo pediculo nequaquam inſident radiorum ordine, ſed alio quovis modo diſponuntur.

Pentaphylloidis ſpecies ſunt

Pentaphylloides erectum J. B. 2. 398. *Quinquefolium fragiferum C. B. Pin.* 326. *Quinquefolium v, fragiferum Cluſ. Hiſt. cvij.*

Pentaphylloides ſupinum J. B. 2. 398. *Quinquefolio fragifero affinis C. B. Pin.* 326. *Pentaphyllon ſupinum quorumdam, Potentillæ facie Cluſ. Hiſt. cvij.*

Pentaphylloides argenteum, alatum, ſeu Potentilla. *Potentilla ſeu Argentina J. B.* 2. 398. *Argentina Dod. Pempt.* 600.

Pentaphylloides rectum, fruticoſum, Eboracenſe Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 193. *Pentaphylloides fruticoſum Raii Cat. Plant. Angl. Edit.* 1677.

Pentaphylloides paluſtre, rubrum. *Quinquefolium paluſtre, rubrum C. B. Pin.* 326. *Pentaphyllon vel potius Heptaphyllum flore rubro J. B.* 2. 398. *Quinquefolium paluſtre ſive aquaticum Tabern. Icon.* 122.

Pentaphylloides paluſtre, rubrum, foliis craſſioribus & villoſis. *Pentaphyl-*

lum paluſtre, rubrum, craſſis & villoſis foliis, Suecicum & Hybernicum Pluk. Phytog. 212. fig. 2.

Pentaphylloides, quaſi planta ad Pentaphyllum, ſive quinquefolium accedens.

SECTIO VIII.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum vel calyx abit in fructum mollem.

GENUS I.

Chriſtophoriana.

CHRISTOPHORIANA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum mollem D, ſeu baccam ut plurimùm ovatam ſeminibuſque fœtam F, gemino ordine non rarò ſibi adhæreſcentem E. Tab. 154.

Chriſtophorianæ ſpecies ſunt

Chriſtophoriana vulgaris, noſtras, racemoſa & ramoſa Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum racemoſum, an Actæa Plinio C. B. Pin.* 103. *Chriſtophoriana Dod. Pempt* 402.

Chriſtophoriana Americana, racemoſa, baccis niveis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis niveis Corn.* 77.

Chriſtophoriana Americana, racemoſa, baccis rubris Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis rubris Corn.* 77.

Chriſtophoriana Americana, racemoſa, baccis rubris, longo pediculo inſidentibus Sarrac.

Ab eo genere excludenda eſt *Chriſtophoriana Canadenſis, racemoſa & ramoſa Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 8. *Panaces* ἀκέσιμον, *ſive racemoſa Canadenſis Corn.* 74.

Chriſtophoriana, quaſi Planta Sancti Chriſtophori.

GENUS II.

Phytolacca.

PHYTOLACCA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ſeu baccam ferè globoſam, mollem, ſeminibuſque fœtam F, in orbem poſitis E. Tab. 154a

Phytolaccæ ſpecies ſunt

Phytolacca Americana, majori fructu. *Solanum racemoſum, Indicum H. R. Par. Solanum magnum, Virginianum, rubrum Park. Theat.* 347.

Phytolacca Americana, minori fructu.

Phytolacca à vocibus φύτον, *Planta & Lacca*, quaſi diceres Plantam ex quâ color ad Laccam accedens extrahitur.

GENUS III.

Aralia.

Tab. 154. ARALIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C, in orbem poſitis conſtante, calyci B, inſidentibus, qui deinde abit in fructum mollem ſeu baccam D, ferè globoſam, ſuccolentam, ſeminibus fœtam plerumque oblongis E.

Araliæ ſpeciem unicam novi.

Aralia Canadenſis. *Panaces κάρπιον, ſive racemoſa Canadenſis Corn.* 74.

GENUS IV.

Aſparagus. *Aſperges.*

Tab. 154. ASPARAGUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, ſenis plerumque petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum mollem, ſeu baccam D, ferè globoſam, ſeminibuſque fœtam ut plurimùm duris E. His notis addenda ſunt folia tenuia.

Aſparagi ſpecies ſunt

Aſparagus ſativa C. B. Pin. 489. *Aſparagus hortenſis, & pratenſis J. B.* 3. 725. *Aſparagus hortenſis Dod. Pempt.* 703.

Aſparagus ſylveſtris, tenuiſſimo folio C. B. Pin. 490. *Aſparagus ſylveſtris Matth.* 478.

Aſparagus maritimus, craſſiore folio C. B. Pin. 490. *Aſparagus marinus Cluſ. Hiſt. clxxix. J. B.* 3. 726.

Aſparagus foliis acutis C. B. Pin. 490. *Corruda J. B.* 3. 726. *Corruda prior Cluſ. Hiſt. clxxvij.*

Aſparagus aculeatus, alter, tribus aut quatuor ſpinis ad eumdem exortum C. B. Pin. 490. *Corruda altera Cluſ. Hiſt. clxxviij.*

Aſparagus aculeatus, ſpinis horridus C. B. Pin. 490. *Corruda tertia Cluſ. Hiſt. clxxviij.*

Aſparagus aculeatus, Africanus H. L. Bat.

Aſparagus aculeatus, maximus, ſarmentoſus, Zeylanicus H. L. Bat.

Aſparagus Hiſpanicus, aculeis craſſioribus horridus.

SECTIO IX.

De Herbis flore roſaceo, cujus calyx abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

Cuminoides.

Tab. 155. CUMINOIDES eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, ut plurimùm fimbriatis, in orbem poſitis & calyci C, inſidenti-

bus conſtante, qui calyx deinde abit in ſemen plerumque oblongum D.

Cuminoidis ſpeciem unicam novi.

Cuminoides vulgare. *Cuminum ſylveſtre, capitulis globoſis C. B. Pin.* 146. *Cuminum ſylveſtre, primum, valde odoratum, globuloſum J. B.* 5. *Part.* 2. 23. *Cuminum ſylveſtre Dod. Pempt.* 300.

Cuminoides, quaſi Planta ad Cuminum accedens.

GENUS II.

Circæa.

CIRCÆA eſt plantæ genus, flore A, ex duobus petalis B, calyci C, etiam bifolio inſidentibus conſtante: calyx autem abit in fructum D, pyriformem, in duo loculamenta E, plerumque diviſum, ſemine fœta F, ut plurimum oblongo. *Tab.* 155.

Circææ ſpecies ſunt

Circæa Lutetiana Lob. Icon. 266. *Solanifolia Circæa dicta, major C. B. Pin.* 168. *Ocimaſtrum verrucarium J. B.* 2. 977.

Circæa canadenſis, latifolia, flore albo.

Circæa minima Col. Part. 280. *Solanifolia Circæa Alpina C. B. Pin.* 168.

GENUS III.

Agrimonia. *Aigremoine.*

AGRIMONIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis, B, in orbem poſitis conſtante, calyci C, inſidentibus. Calyx autem abit in fructum D, plerumque oblongum, veluti echinatum, uno vel altero ſemine G, oblongo ut plurimùm fœtum E F. *Tab.* 155.

Agrimoniæ ſpecies ſunt

Agrimonia officinarum. *Agrimonia ſeu Eupatorium J. B.* 2. 398. *Eupatorium veterum ſive Agrimonia C. B. Pin.* 321. *Agrimonia ſive Eupatorium Dod. Pempt.* 28.

Agrimonia odorata Cam. Hort. *Eupatorium odoratum C. B. Pin.* 321.

Agrimonia Santonenſis, odorata. *Eupatorium odoratum, Santonenſe ſeu Bleſenſe, Agrimonia medio modo odorata Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 614.

GENUS IV.

Agrimonoides.

AGRIMONOIDES eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante è diviſuris calycis C, prodeuntibus. Flos autem D, ſimul & calyx alio calyce E F, infundibuliformi & veluti fimbriato excipiuntur; ac deinde calyx C, abit in fructum G, ovato-acuminatum, altero calyce F, involutum, ſemine fœtum H, plerumque ſingulari I. *Tab.* 155.

Agrimonoidis ſpeciem unicam novi.

Agrimonoides Col. Part. 1. 145. *Agrimoniæ ſimilis C. B. Pin.* 321.

Agrimonoides, quaſi Planta ad agrimoniam accedens.

GENUS V.

Onagra.

Tab. 156. ONAGRA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, quatuor plerumque petalis B, in orbem poſitis conſtante, calyci C, inſidentibus, è cujus ſuperiori parte quæ fiſtuloſa eſt, ſurgit piſtillum D, inferiori E, in fructum abeunte, cylindraceum F, in quatuor partes G, dehiſcentem, & in quatuor loculamenta H, diviſum ſeminibus fœtum K, ut plurimùm angulatis, placentæ I, affixis.

Onagræ ſpecies ſunt

Onagra latifolia. *Lyſimachia lutea, corniculata C. B. Pin.* 245.

Onagra latifolia, flore dilutiore. *Lyſimachia corniculata non pappoſa, Virginiana, major, flore ſulphureo H. L. Bat.*

Onagra latifolia, floribus amplis. *Lyſimachia Virginiana, altera, foliis latioribus, floribus luteis, majoribus Cat. Altdorf.*

Onagra anguſtifolia. *Lyſimachia anguſtifolia, Canadenſis, corniculata H. R. Par. Lyſimachia corniculata, lutea, Canadenſis, minor, ſeu anguſtifolia Mor. H. R. Bleſ.*

Onagra anguſtifolia, caule rubro, flore minori.

Onagra Americana, folio Betonicæ, fructu hiſpido Plum.

Onagra Americana, foliis Perſicariæ amplioribus, parvo flore luteo Plum.

Onagra Americana, foliis Perſicariæ anguſtioribus, magno flore luteo Plum.

Onagra Americana, fruteſcens, Nerii folio, magno flore luteo Plum.

GENUS VI.

Chamænerion.

Tab. 157. CHAMÆNERION eſt plantæ genus, flore AB, roſaceo, quatuor plerumque petalis C, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum H, non rarò quadrifariam dehiſcens I K. Calyx autem DE, cylindriformis quatuor foliis F G, ut plurimùm inſtructus abit in fructum L, in quatuor loculamenta M, diviſum, quadrifariam etiam apice dehiſcentem N, multo ſemine fœtum P, pappis inſtructo Q, placentæ O, affixo quatuor alis ſeu diſſepimentis donatæ.

Chamænerii ſpecies ſunt

Chamænerion latifolium, vulgare. *Lyſimachia Chamænerion dicta, latifolia C. B. Pin.* 235. *Lyſimachia ſpecioſa quibuſdam, Onagra dicta ſiliquoſa J. B.* 2. 906. *Onagra Lugd.* 865.

Chamænerion latifolium, vulgare, flore albo. *Lyſimachia Chamænerion dicta latifolia, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion latifolium, Alpinum. *Lyſimachia Chamænerion dicta, Alpina C. B. Pin.* 245.

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore purpureo. *Lyſimachia Chamænerion dicta, anguſtifolia C. B. Pin.* 245. *Pſeudolyſimachium purpureum, minus Dod. Pempt.* 85. *Lyſimachia ſiliquoſa, ſpecioſa, anguſtifolia J. B.* 2. 907.

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore albo. *Lyſimachia Chamænerion dicta anguſtifolia, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore variegato. *Lyſimachia Alpina, anguſtifolia, flore albo, ſtriato lineis purpureis H. R. Par.*

Chamænerion villoſum, magno flore violaceo. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, magno flore C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia ſiliquoſa* 1. *Tabern. Icon.* 855.

Chamænerion villoſum, magno flore purpureo. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, magno flore purpureo C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, majore flore purpureo J. B.* 905.

Chamænerion villoſum, majus, parvo flore. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, major, parvo flore C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, flore minore J. B.* 2. 906. *Lyſimachia ſiliquoſa, ij. Tabern. Icon.* 855.

Chamænerion villoſum, minus, parvo flore. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, minor, parvo flore C. B. Pin.* 245.

Chamænerion Alpinum, foliis ad nodos ternis. *Lyſimachia ſiliquoſa, purpurea, Alpina, trifoliata Bocc. Muſ. Part.* 2. 22. *Tab.* 5.

Chamænerion Alpinum, foliis ſplendentibus, denticulatis. *Lyſimachia Alpina, glabra, ramoſa, Violæ ſurrectæ foliis ſplendentibus Bocc. Muſ. Part.* 2. 32. *Tab.* 16.

Chamænerion Alpinum, minus, Brunellæ foliis. *Lyſimachia ſiliquoſa, nana Prunellæ foliis acutis Bocc. Muſ. Part.* 2. 161. *Lyſimachia Prunellæ foliis Ejuſd. Tab.* 108.

Chamænerion glabrum, majus. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, major C. B. Pin.* 245. *Pſeudolyſimachium purpureum*, 1. *Dod. Pempt.* 85.

Chamænerion glabrum, majus, flore albo. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, major, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion Siculum, glabrum, majus & nitidum, Amygdali folio. *Lyſimachia pulchra, Amygdali folio nitido, rubente caule, flore magno, purpureo H. Cathol.*

Chamænerion glabrum, minus. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, minor C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia minor Tabern. Icon.* 854.

Chamænerion glabrum, minus, flore albo. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra minor, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion anguſtifolium, glabrum. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, anguſtifolia C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia ſiliquoſa, minor Tabern. Icon.* 856.

Chamænerion Origani folio. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, minor, latifolia, noſtras Raii Hiſt.* 862.

Chamænerion à vocibus Græcis χαμαὶ *humi*, & νήριον *Nerion*, quaſi *Nerion humile.*

CLASSIS VII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, roſaceo, umbellato.

Tab. 158. FLOS polypetalos, roſaceus A, qui plurimis petalis B, in orbem poſitis conſtat, UMBELLATUS dicitur, ſi ejus calyx C, abeat in fructum E, ex duobus ſeminibus DD, compoſitum, ſibi invicem adhæreſcentibus cùm viridia ſunt, ſed disjunctis cùm ad maturitatem pervenerint. His floribus ex Cæſalpino, J. Bauhino, cæteriſque proprium eſt ut ſinguli pediculo G, inſideant, & in capitula quædam H, colligantur, pediculis longioribus I, innixa, quæ demum ex eodem orta faſtigio, quadam veluti circinatione Corymbi vel Umbellæ (qua mulieres ſolem à vultu arcere ſolent) adinſtar diſponantur K. Figuræ L, & M, ſemina quæ his floribus ſuccedunt, eodem ordine digeſta exhibent. Clariſſ. Raius, in cujus ſum opinione, circinationem hanc in umbelliferis non requirit, nec profectò neceſſaria videtur. Nota igitur propria floris umbellati ponitur in ipſo flore roſaceo, ſive circinato, ſive aliter diſpoſito, modo ejus calyx abeat in duo ſemina.

Hiſt. 406.

SECTIO I.

De Herbis floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina exigua & ſtriata.

GENUS I.

Ammi.

Tab. 159. AMMI eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus ſeminibus EE, compoſitum, exiguis I, hinc gibbis & ſtriatis, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia F, oblonga & anguſta, coſtæ G, per conjugationes innaſcentia, ultimo impari claudente.

Ammeos ſpecies ſunt

Ammi majus C. B. Pin. 159. *Ammi vulgare, majus, latioribus foliis, ſemine minus odorato J. B. 3. Part. 2. 27. Ammi vulgare Dod. Pempt.* 301.

Ammi

Ammi majus, foliis plurimùm inciſis & nonnihil criſpis C. B. Pin. 159.
Ammi perenne Mor. Umb. *Ammi quorundam Dalechampii Lugd.* 696. *Eryngium arvenſe, foliis ſerræ ſimilibus C. B. Pin.* 386. *Crithmum quartum Matthioli, umbelliferum J. B.* 3. *Part.* 2. 195. *Eryngium quartum Dod. Pempt.* 732.

GENUS II.

Apium, *Perſil.*

APIUM eſt plantæ genus, flore A, B, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis D, conſtante æqualibus, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum E, ex duobus ſeminibus F, compoſitum, exiguis G, hinc gibbis & ſtriatis, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia in alas diviſa ſeu coſtæ ramoſæ innaſcentia. Tab. 10.

Apii ſpecies ſunt

Apium hortenſe ſeu Petroſelinum vulgo C. B. Pin. 153. *Apium hortenſe multis, quod vulgo Petroſelinum, palato gratum, planum J. B.* 3. *Part.* 2. 97. *Apium hortenſe Dod. Pempt.* 694.

Apium vel Petroſelinum criſpum C. B. Pin. 153. *Apium hortenſe multis, quod vulgo Petroſelinum, palato gratum, criſpum J. B.* 3. *Part.* 2. 97. *Apium criſpum, Apium multifolium Tabern. Icon.* 90.

Apium hortenſe, latifolium C. B. Pin. 153. *Apium hortenſe, magnum, vulgari hortenſi ſive Petroſelino vocato, ſapore idem, ſive Anglicanum quibuſdam J. B.* 3. *Part.* 2. 99.

Apium Macedonicum C. B. Pin. 154. *Apium ſive Petroſelinum Macedonicum multis J. B.* 3. *Part.* 2. 102. *Petroſelinum Macedonicum ex Lobelio Dod. Pempt.* 697. *Perſil de Macedoine.*

Apium Luſitanicum, rotundifolium.

Apium Pyrenaicum, Thapſiæ facie. *Seſeli Pyrenaicum, Thapſiæ facie D. Fagon Schol. Bot. Par. Bat.*

Apium Aniſum dictum, ſemine ſuaveolente, majori. *Aniſum herbariis, ſemine majori C. B. Pin.* 159. *Aniſum veteribus J. B.* 3. *Part.* 2. 92. *Aniſum vulgare Cluſ. Hiſt. ccij. Anis.*

Apium Aniſum dictum, ſemine ſuaveolente, minori. *Aniſum Herbariis, ſemine minori C. B. Pin.* 159.

Apium paluſtre & Apium officinarum C. B. Pin. 154. *Apium vulgare, ingratius J. B.* 3. *Part.* 1. 100. *Eleoſelinum Dod. Pempt.* 695. *Ache.*

Apium dulce, Celeri Italorum H. R. Par. *Selinum ſive Apium dulce Park. Theat.* 926. *Celeri.*

Apium paluſtre minus, cauliculis procumbentibus, ad alas floridum H. L. Bat.

Apium ab Apibus, quæ Apio ſeu Petroſelino delectantur.

GENUS III.

Cicuta. *Ciguë.*

Tab. 160. CICUTA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem poſitis & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum E, ferè globoſum, ex duobus ſeminibus F, compoſitum exiguis, hinc gibbis & ſtriatis, inde verò planis.

Cicutæ ſpecies ſunt

Cicuta major C. B. Pin. 160. *Cicuta Dod. Pempt.* 461. *J. B.* 3. *Part.* 2. 175.

Cicuta major, foliis tenuioribus C. B. Pin. 160.

Cicuta minor, Petroſelino ſimilis C. B. Pin. 160. *Cicutaria Apii folio J. B.* 3. *Part.* 2. 179. *Cicutaria fatua Lob. Icon.* 280.

Cicuta dicitur quòd internodiis ſit cavis & fiſtuloſis: nam (ut docet Servius) in Cannis Calamiſve quod interceptum eſt inter duos nodos, Cicuta appellatur.

GENUS IV.

Carvi.

Tab. 160. CARVI eſt plantæ genus, flore A, B, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis C, conſtante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem poſitis & calyci D, inſidendibus. Is autem abit in fructum E, ex duobus ſeminibus F, compoſitum exiguis, longiuſculis, hinc gibbis & ſtriatis, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia G, tenuiter laciniata, coſtæ H, per conjugationes innaſcentia.

Carvi ſpecies ſunt

Carvi Cæſalp. 291. *Cuminum pratenſe, Carvi officinarum C. B. Pin.* 158. *Caros J. B.* 3. *Part.* 2. 69. *Carum Dod. Pempt.* 299.

Carvi foliis tenuiſſimis, Aſphodeli radice. *Daucus pratenſis, Millefolii paluſtris folio C. B. Pin.* 150. *Daucus pratenſis Dalechampii, folio Millefolii J. B.* 3. *Part.* 2. 9. *Daucus pratenſis Dalechampii Lugd.* 718.

Lib. 19. cap. 8. Carvi à Cariâ Aſiæ regione. Peregrinum & Careum (inquit Plinius) gentis ſuæ nomine appellatum, culinis principale.

GENUS V.

Phellandrium.

Tab. 161. PHELLANDRIUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, cordiformibus, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus ſeminibus E, compoſitum exiguis, hinc gibbis F, leviter ſtriatis, inde verò planis G.

Phellandrii ſpecies ſunt

Phellandrium Dod. Pempt. 591. *Cicutaria paluſtris tenuifolia C. B. Pin.* 161. *Phellandrium vel Cicutaria aquatica quorundam J. B.* 3. *Part.* 2. 183.

Phellandrium Alpinum, umbellâ purpuraſcente. *Meum Alpinum, umbellâ purpuraſcente C. B. Pin.* 148. *Muttelina Cam. Epit.* 8. *J. B.* 3. *Part.* 2. 66.

GENUS VI.

Bulbocaſtanum. *Terre-noix.*

BULBOCASTANUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus ſeminibus E, compoſitum exiguis, oblongis, nunc lævibus, nunc ſtriatis F, hinc gibbis, inde verò planis. His notis addenda eſt radix carnoſa & tuberoſa G, H. *Tab.* 161.

Bulbocaſtani ſpecies ſunt

Bulbocaſtanum majus, folio Apii C. B. Pin. 162. *Bulbocaſtanum J. B.* 3. *Part.* 2. 30. *Bolbocaſtanon Dod. Pempt.* 334.

Bulbocaſtanum minus, ſaxatile, Peucedani folio. *Cuminum bulboſum Col. Part.* 2. 20.

Bulbocaſtanum majus, Alpinum, Paſtinacæ folio.

Bulbocaſtanum tenuiter inciſo folio, Luſitanicum V. Luſit.

Bulbocaſtanum, quaſi diceres bulbum ad Caſtaneam accedentem.

GENUS VII.

Daucus.

DAUCUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C, conſtante, cordiformibus, inæqualibus, in urbem poſitis, & calici D, inſidentibus. Is autem abit in fructum E, ſubrotundum ex duobus ſeminibus F, compoſitum, villis ciliorum æmulis inſtructum & cinctum G. *Tab.* 161.

Dauci ſpecies ſunt

Daucus ſativus, radice lutea. *Paſtinaca tenuifolia, ſativa, radice luteâ C. B. Pin.* 151. *Paſtinaca ſativa ſive Carota lutea J. B.* 3. *Part.* 2. 64. *Paſtinaca tenuifolia, ſativa Dod. Pempt.* 678.

Daucus radice & umbellâ luteis. *Paſtinaca tenuifolia, radice & umbellâ luteâ Mor. H. R. Bleſ.*

Daucus ſativus, radice Aurantii coloris. *Paſtinaca tenuifolia, ſativa, radice Mali Aurantii coloris H. Edimb.*

Daucus ſativus, radice albâ. *Paſtinaca tenuifolia, ſativa, radice albâ C. B. Pin.* 151. *Paſtinaca ſativa ſive Carota alba J. B.* 3. *Part.* 2. 64.

Daucus ſativus, radice atro-rubente. *Paſtinaca tenuifolia, ſativa, radice atro-rubente C. B. Pin.* 151. *Paſtinaca ſativa ſive Carota rubra J. B.* 3. *Part.* 2. 64. *Paſtinaca ſativa, rubens Dod. Pempt.* 678.

Daucus vulgaris Cluſ. Hiſt. cxcviij. *Paſtinaca tenuifolia, ſylveſtris Dioſcoridis, vel Daucus officinarum C. B. Pin.* 151. *Paſtinaca ſylveſtris, ſive Staphylinus Græcorum J. B.* 3. *Part.* 2. 62.

Daucus maritimus, lucidus. *Paſtinaca tenuifolia, marina, foliis obſcurè virentibus & quaſi lucidis. Bot. Monſp.*

Daucus tenuifolius, lucidus, gummifer. *Paſtinaca tenuifolia, lucida, gummi manans Bocc. Muſ. Part. 2. 30. Tab. 20.*

Daucus Americanus, lucidus H. R. Par. App.

Daucus Hiſpanicus, umbellâ maximâ.

Daucus tenuifolius, Creticus, radiis umbellæ longioribus. *Paſtinaca tenuifolia, Cretica, umbellæ radiis Gingidii longioribus Mor. Umb. Tab. iv.*

Daucus annuus, ad nodos floridus. *Caucalis nodoſo echinato ſemine C. B. Pin. 153. Prodr. 80. in Matth. 404. Caucalis nodoſo echinato ſemine, Anthriſco hiſpido affinis, ſi non ejus varietas J. B. 3. Part. 2. 83.*

Daucus annuus, minor, floribus rubentibus. *Caucalis ſemine aſpero, floſculis rubentibus C. B. Pin. 153. Prodr. 80. Anthriſcus quorundam, ſemine aſpero, hiſpido, J. B. 3. Part. 2. 83.*

Daucus annuus, minor, floribus albis. *Anthriſcus quorundam, ſemine aſpero, hiſpido, umbellis albicantibus J. B. 3. Part. 2. 83.*

GENUS VIII.

Sium. *Berle.*

Tab. 161. SIUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante plerumque æqualibus, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ſubrotundum, ex duobus ſeminibus E, compoſitum, hinc gibbis & ſtriatis F, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia G, per conjugationes coſtæ H, innaſcentia, ultimo impari claudente I.

Sii ſpecies ſunt

Sium ſive Apium paluſtre, foliis oblongis C. B. Pin. 154. *Sion umbelliferum J. B. 3. 172. Sium Dod. Pempt. 589.*

Sium paluſtre, alterum, foliis ſerratis.

Sium latifolium C. B. Pin. 154. *Sium medium, Paſtinaca paluſtris Tabern. Icon. 78. Sium maximum, latifolium J. B. 2. 175.*

Sium foliorum conjugationibus laciniatis.

Sium umbellatum, repens Ger. Emac. 258.

Sium aquaticum, ad alas floridum Mor. Umb. 63.

Sium arvenſe ſive ſegetum. *Selinum Sii foliis Ger. Emac. 1018. Selinum ſegetale Park. Theat. 932.*

Sium aromaticum, Siſon officinarum. *Siſon ſive officinarum Amomum J. B. 3. Part. 2. 107. Siſon quod Amomum officinis noſtris C. B. Pin. 154. Petroſelinum Macedonicum Fuchſii Dod. Pempt. 697.*

GENUS IX.

Siſarum. *Chervi.*

Tab. 163. SISARUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus ſeminibus compoſitum, anguſtis E, hinc gibbis F, & ſtriatis, inde verò planis. His notis addendæ ſunt radices HN, apiformes ab uno capite G, pendentes.

Siſari ſpeciem unicam novi.

Siſarum Germanorum C. B. Pin. 155. *Siſarum multis J. B. 3. Part. 2. 153. Siſarum Dod. Pempt. 681.*

Siſarum radicis formâ differt à Bulbocaſtano, Sio & Tragoſelino.

GENUS X.

Tragoſelinum. *Boucage.*

TRAGOSELINUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem poſitis, & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus ſeminibus D, E, compoſitum oblongis, hinc gibbis & ſtriatis G, inde verò planis F. *Tab.* 163.

Tragoſelini ſpecies ſunt

Tragoſelinum majus, umbellâ candidâ. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ candidâ C. B. Pin. 159. Saxifraga Hircina, major, J. B. 3. Part. 2. 109. Tragoſelinum majus. Pimpinella major Tabern. Icon. 88.*

Tragoſelinum majus, umbellâ rubente. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ rubente C. B. Pin. 159.*

Tragoſelinum alterum, majus. *Pimpinella Saxifraga, major, altera C. B. Pin. 159. Saxifraga Hircina, minor, foliis Sanguiſorbæ J. B. 3. Part. 2. 111. Tragoſelinum minus. Pimpinella minor Tabern. Icon. 88.*

Tragoſelinum minus. *Pimpinella Saxifraga, minor C. B. Pin. 160. Saxifragia Hircina, minima. Pimpinella criſpa Tragi J. B. 3. Part. 2. 113. Saxifraga parva Dod. Pempt. 315.*

Tragoſelinum Africanum, altiſſimum. *Pimpinella Saxifraga, maxima, Africana Bot. Monſp. App.*

Tragoſelinum à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & σέλινον *Selinum*: quaſi diceres Selinum Hircinum.

GENUS XI.

Buplevrum.

BUPLEVRUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus ſeminibus E, F, compoſitum oblongis, hinc gibbis & ſtriatis G, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia ſimplicia, alternè in caulibus poſita. *Tab.* 163.

Buplevri ſpecies ſunt

Buplevrum folio rigido C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis altera ſive rigidior J. B. 3. Part. 2. 200. Buplevrum alterum, latifolium Dod. Pempt. 633.*

Buplevrum folio ſubrotundo, ſive vulgatiſſimum C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis umbellâ luteâ J. B. 3. Part. 2. 200. Buplevrum anguſtifolium Tabern. Icon. 872.*

Buplevrum annuum, anguſtifolium Bot. Monſp. *Buplevrum anguſtifolium Dod. Pempt. 633. Auricula Leporis Geſn. Hiſt. Anim. Cap. de Lepore 630. Buplevrum minus, anguſtifolium, Monſpelienſe Raii Hiſt. 474.*

Buplevrum annuum, minimum, anguſtifolium H. R. Monſp. *Perfoliata minor, anguſtifolia, Buplevri folio C. B. Pin. 277. Perfoliatum anguſtifolium, montanum Col. Part. 1. 257. Auricula Leporis affinis Odontitis lutea Valerandi & Dalechampii J. B. 3. Part. 2. 201.*

Buplevrum anguſtiſſimo folio C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis minima J. B. 3. Part. 2. 201. Buplevrum minimum Col. Part. 1. 247.*

Buplevrum anguſtiſſimo folio, alterum H. R. Par.

Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum. *Perfoliata vulgatiſſima ſive arvenſis C. B. Pin. 277. Perfoliata ſimpliciter dicta, annua vulgaris J. B. 3. Part. 2. 198. Perfoliata Dod. Pempt. 104. Perce-feuille.*

Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum, flore multiplici. *Perfoliata criſpa ſeu muſcoſa Cam. Hort. Icon. xxxvij.*

Buplevrum perfoliatum, longifolium, annuum. *Perfoliata annua, longioribus foliis J. B. 3. 198. Perfoliata minor, ramis inflexis C. B. Pin. 277. Prodr. 130.*

Buplevrum montanum, latifolium. *Perfoliata montana, latifolia C. B. Pin. 277. Perfoliata montana Cam. Hort. Icon. xxxviij.*

Buplevrum montanum, floſculis exiguis. *Perfoliata montana, floſculis parvis C. B. Pin. 277.*

Buplevrum Alpinum, latifolium minus. *Perfoliata Alpina, latifolia, minor C. B. Pin. 277. Prodr. 129.*

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, majus. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia major, ſivefolio anguloſo C. B. Pin. 277. Prodr. 129.*

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, medium. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, media C. B. Pin. 277. Prodr. 129. Perfoliata Alpina, magna, longifolia J. B. 3. Part. 2. 198.*

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, minus. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, minor C. B. Pin. 277. Prodr. 129.*

Buplevrum montanum, Gramineo folio. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, minima vel Buplevrum anguſtifolium, Pyrenaicum C. B. Pin. 277. Prodr. 129. Perfoliata minor, foliis Grammeis J. B. 3. 199.*

Buplevrum arboreſcens, Salicis folio. *Seſeli Æthiopicum, Salicis folio C. B. Pin. 161. Seſeli Æthiopicum, fruticoſum, folio Periclymeni J. B. 3. Part. 2. 197. Seſeli Æthiopicum frutex Dod. Pempt. 312.*

Buplevrum Hiſpanicum, arboreſcens, Gramineo folio. *Buplevrum fruticans, anguſtifolium, Hiſpanicum Barr. Icon.*

Buplevrum Hiſpanicum, fruticoſum, aculeatum, Gramineo folio.

Buplevrum Luſitanicum, Gramineo, longiori & rigidiſſimo folio.

Buplevrum à vocibus Græcis Βους *Bos* & πλευρον *Coſta, latus*; quòd Boves
Lib. 22. cap. 22. eâ comeſtâ rumpi exiſtimarint: unde Buplevron à Bupreſti apud Plinium non differre videtur, *& ipſum nomen*, inquit Plinius, *indicio eſt Boum certè venenum eſſe, quos diſſilire deguſtata fatentur.* Alii tamen volunt Plinii Bupreſtim inſectum eſſe non plantam.

SECTIO II.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina anguſta, oblonga & ſatis craſſa.

GENUS I.

Fœniculum. *Fenoüil.*

FŒNICULUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus ſeminibus E, compoſitum oblongis, craſſiuſculis, hinc gibbis & ſtriatis, inde verò planis F. His notis addenda ſunt folia G, in lacinias capilaceas diviſa, coſtæ H, innaſcentia. *Tab. 164.*

Fœniculi ſpecies ſunt

Fœniculum vulgare, minus, acriori & nigriori ſemine J. B. 3. Part. 2. 2. *Fœniculum vulgare, Italicum, ſemine oblongo, guſtu acuto C. B. Pin.* 147. *Fœniculum ſive Maratrum vulgatius Adv.* 347.

Fœniculum vulgare, Germanicum C. B. Pin. 147. *Fœniculum Dod. Pempt.* 297.

Fœniculum foliis atrovirentibus H. Edinb.

Fœniculum dulce, majore & albo ſemine J. B. 3. Part. 2. 4. *Fœniculum dulce C. B. Pin.* 147. *Fœniculum ſive Maratrum vulgatius, dulce Lob. Icon.* 775.

Fœniculum dulce, Azoricum Pluk. Almag. Bot.

Fœniculum ſemine rotundo, minore C. B. Pin. 147. *Fœniculum rotundum, flore albo J. B. 3. Part. 2. 5. Fœniculum rotundum Tabern. Icon.* 67.

Fœniculum tortuoſum J. B. 3. Part. 2. 16. *Seſeli Maſſilienſe, Fœniculi folio, quod Dioſcoridis cenſetur C. B. Pin.* 161. *Seſeli Maſſilienſe, folio Fœniculi craſſiore Lob. Icon.* 785.

Fœniculum ſylveſtre, perenne, Ferulæ folio breviori. *Meum latifolium, adulterinum C. B. Pin.* 148. *Meum alterum, Italicum quibuſdam J. B. 3. Part. 2. 15. Spurium Meum, alterum, Italicum Lob. Icon.* 778.

Fœniculum ſylveſtre, elatius, Ferulæ folio longiori. *Saxifraga Matthioli tenuifolia & umbellifera J. B. 3. Part. 2. 18.*

Fœniculum ſylveſtre, humilius, Peucedani folio. *Caucalis folio Peucedani C. B. Pin.* 153. *Caucalis Anglica Tabern. Icon.* 97.

Fœniculum ſylveſtre, glauco folio. *Daucus glauco folio, ſimilis Fœniculo tortuoſo J. B. 3. Part. 2. 16.*

Fœniculum annuum, umbellâ contractâ oblongâ. *Gingidium umbellâ oblongâ C. B. Pin.* 151. *Viſnaga J. B. 3. Part. 2. 31. Gingidium alterum Dod. Pempt.* 702.

Fœniculum altiſſimum, ſphœrocephalon. *Hippomarathrum ſphærocephalon P. Alp. Exot.* 198.

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum. *Cuminum ſemine longiore C. B. Pin.*

146. *Cuminum ſive Cyminum ſativum J. B.* 3. 22. *Cuminum Dioſcoridis Lob. Icon.* 742.

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum, ſemine villoſo. *Cyminum ſive Cuminum, ſeminibus villoſis Raii Hiſt.* 433.

Fœniculum annuum, Origani odore. *Ammi parvum, foliis Fœniculi C. B. Pin.* 159. *Ammi ſemine tenuiſſimo & odoratiſſimo J. B.* 3. *Part.* 2. 25. *Ammi perpuſillum Lob. Icon.* 725.

Fœniculum Luſitanicum, minus, annuum, Anethi odore. *Anethum ſegetum V. Luſit.*

Fœniculum Luſitanicum, minimum, acre. *Ammoides C. B. Pin.* 159. *Ammi puſillum Cæſalp.* 286.

Fœniculum minimum, patulum. *Daucus montanus, multifido folio, Selini ſemine C. B. Pin.* 150. *Selinum montanum, pumilum Cluſ. Hiſt. cc.*

Fœniculum paluſtre, mimimum. *Sium minimum, umbellatum Par. Bat.*

Fœniculum, ut ait C. Bauhinus, dicitur quòd ſatum magno cum fœnore ſemen reddat: vel potiùs Græcorum more, quòd quaſi Fœnum in hyemes arefactum ac marcidum reponatur.

GENUS II.

Meum.

Tab. 165. MEUM eſt plantæ genus flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus ſeminibus E, compoſitum, oblongis, hinc gibbis & ſtriatis F, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia G, tenuiſſimè laciniata, coſtæ H, innaſcentia: qua in re non differt à Fœniculo, & *Fœniculum Alpinum, perenne, capillaceo, folio, odore medicato* lubens ipſum appellarem, niſi Mei nomen longo uſu comprobatum eſſet.

Mei ſpeciem unicam novi.

Meum foliis Anethi C. B. Pin. 148. *Meum vulgare ſive radix Urſina J. B.* 3. *Part.* 2. 11. *Meum Dod. Pempt.* 305.

GENUS III.

Oenanthe.

Tab. 166. OENANTHE eſt plantæ genus flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis BC, conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem poſitis & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum E, L, ex duobus ſeminibus compoſitum oblongis, hinc gibbis & ſtriatis GM, inde verò planis I, in aliquos veluti aculeos deſinentibus, quorum medius F, H, K, N, cæteris validior.

Oenanthes ſpecies ſunt

Oenanthe Apii folio C. B. Pin. 162. *Oenanthe ſive Filipendula Monſpeſſulana, folio Apii J. B.* 3. *Part.* 2. 190. *Filipendula tenuifolia Tabern. Icon.* 141.

Oenanthe maritima, Apii nigriore & craſſiore folio H. R. Monſp.

Oenanthe

Oenanthe Luſitanica, Apii folio & odore.
Oenanthe Chærophylli foliis C. B. Pin. 162. *Oenanthe ſucco viroſo, Cicutæ facie Lobelio J. B. 3. Part. 2. 193. Oenanthe Cicutæ facie, ſucco viroſo, croceo Lob. Icon.* 730.
Oenanthe Chærophylli folio H. R. Monſp.
Oenanthe Staphylini folio aliquatenus accedens J. B. 3. Part. 2. 191.
Oenanthe aquatica C. B. Pin. 162. *Filipendula aquatica Tabern. Icon.* 142. *Oenanthe ſive Filipendula aquatica J. B. 3. Part. 2.* 191.
Oenanthe ſive Filipendula aquatica, altera J. B. 3. Part. 2. 192. *Oenanthe ſive Filipendula folio Rutæ Ejuſd. ibid. Filipendula paluſtris, Ruta paluſtris Tabern. Icon.* 142.
Oenanthe prolifera, Apula C. B. Pin. 163. *Enanthe Cretica Pon. Bald. Ital.* 213.
Oenanthe nodulis radicum longioribus & nigrioribus H. R. Par.
Oenanthe Luſitanica, ſemine craſſiore, globoſo.
Oenanthe, à vocibus Græcis, οἶνος *Vitis*, & ἄνθος *Flos*, quod floreat cum Vite, vel quòd ejus flos odore & colore florem vitis æmuletur.

GENUS IV.

Angelica. *Angelique.*

ANGELICA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus ſeminibus E, compoſitum oblongis, craſſiuſculis, Apii ſemine majoribus, hinc gibbis & ſtriatis F, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia G H, alata, in partes ſatis amplas diviſa. *Tab. 167.*

Angelicæ ſpecies ſunt
Angelica ſylveſtris, minor ſive erratica C. B. Pin. 155. *Angelica ſylveſtris, repens, J. B. 3. Part. 2.* 145. *Ægopodium, Herba Gerardi Tabern. Icon.* 83.
Angelica Acadienſis, flore luteo H. R. Par. 55.
Angelica Alpina, ad nodos florida. *An Liguſticum quorundam, foliis Angelicæ J. B. 3. Part. 2.* 147.
Angelica montana, perennis, Paludapii folio. *Liguſticum vulgare, an Libanotis fertilis Theophraſti C. B. Pin.* 157. *Liguſticum vulgare, foliis Apii J. B. 3. Part. 2.* 122. *Leviſticum vulgare Dod. Pempt.* 311. *Laſerpitium. Ang. Ache de montagne.*
Angelica pratenſis, Apii folio. *Seſeli pratenſe, Silaus fortè Plinio. C. B. Pin.* 162. *Silaum quibuſdam, flore luteolo J. B. 3. Part. 2.* 170. *Siler alterum, pratenſe Dod. Pempt.* 310.
Angelica pratenſis, altera, Apii folio.
Angelica montana, perennis, Aquilegiæ folio. *Libanotis latifolia, Aquilegiæ folio C. B. Pin.* 157. *Liguſticum Rauvolfii, foliis Aquilegiæ J. B. 3. Part. 2.* 148.
Angelica Canadenſis, tenuifolia, Aſphodeli radice.

Angelica Canadenſis, foliis quaſi præmorſis & in tenue Capillamentum abeuntibus, foliolo donatum.
Angelica, à viribus eximiis, & ut ita dicam Angelicis.

GENUS. V.

Aſtrantia.

Tab. 116. ASTRANTIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, apice plerumque reflexo, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum E, ex duobus ſeminibus H, compoſitum, quæ ſingula calyptrâ F G I, ſtriatâ criſpâque involvuntur. Flores verò in capitulum quoddam K, colliguntur, coronâ cinctum L, foliaceâ. Figura D, calycem exhibet quorundam florum, qui ſteriles ſunt.
Aſtrantia major, coronâ floris purpuraſcente. *Aſtrantia major Mor. Umb. 7. Helleborus niger, Saniculæ folio, major C. B. Pin.* 186. *Sanicula fœmina quibuſdam, aliis Elleborus niger J. B.* 3. 638. *Veratrum nigrum Dioſcoridis Dod. Pempt.* 387.
Aſtrantia major, coronâ floris candidâ. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major, flore albo, montis aurei H. R. Par.*
Aſtrantia minor, Mor. Umb. 7. *Helleborus Saniculæ folio, minor C. B. Pin.* 286. *Helleborus minimus, Alpinus, Aſtrantiæ flore Bocc. Rarior. Plant.* 9.

GENUS. VI.

Chærophyllum. *Cerfeuil.*

Tab. 166. CHÆROPHYLLUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C, conſtante, inæqualibus & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum E H, ex duobus ſeminibus compoſitum F I, roſtri avium æmulis, nunc ſtriatis, nunc levibus G, nunc aſperis K L, hinc gibbis, inde verò planis.
Chærophylli ſpecies ſunt.
Chærophyllum ſativum C. B. Pin. 152. *Chærophyllon J. B.* 3. *Part.* 2. 75. *Chærefolium Dod. Pempt.* 700.
Chærophyllum ſylveſtre, perenne, Cicutæ folio. *Myrrhis ſylveſtris, ſeminibus lævibus C. B. Pin.* 160. *Myrrhis Fuchſ. Hiſt.* 525.
Chærophyllum ſylveſtre, ſeminibus brevibus, hirſutis. *Myrrhis ſylveſtris, ſeminibus aſperis C. B. Pin.* 160. *Myrrhis ſylveſtris, nova, Æquicolorum Col. Part.* 1. 112.
Chærophyllum Siculum, Sophiæ foliis, ſemine villoſo. *Dauco ſecondo, Siciliano, con foglio di Sophia Zan.* 80.
Chærophyllum ſylveſtre, alterum geniculis tumentibus H. R. Par. *Myrrhis nodoſa, annua, ſemine aſpero Mor. H. R. Bleſ.*
Chærophyllum à vocibus Græcis φυλλον *folium*, & χαίρω *gaudeo*, quaſi planta foliis gaudens.

GENUS VII.

Myrrhis.

MYRRHIS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, C, conſtante, inæqualibus, in orbem poſitis & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus ſeminibus compoſitum E, H, I, roſtri avium æmulis, ſtriatis, hinc gibbis F, G, K, inde verò planis. *Tab.* 166.

Myrrhidis ſpecies ſunt

Myrrhis major vel Cicutaria odorata C. B. Pin. 160. *Myrrhis magno ſemine longo, ſulcato J. B.* 3. *Part.* 2. 77. *Myrrhis Dod. Pempt.* 701.

Myrrhis annua, ſemine ſtriato, lævi Mor. Umb. 44. *Chærophyllon ſylveſtre C. B. Pin.* 152. *Anthriſcus Plinii quibuſdam ſemine longo Cicutariæ vel Cherophilli J. B.* 3. *Part.* 2. 70. *Cerefolium ſylveſtre, Onoſelinum Tabern. Icon.* 94.

Myrrhis perennis, alba, minor foliis hirſutis, ſemine aureo Mor. Umb. 66.

Myrrhis perennis, lutea, Daucoides Mor. Umb. 67.

Myrrhis tuberoſa, nodoſa, Conyophyllon Mor. Umb. 67. *Cicutaria bulboſa C. B. Pin.* 161. *Myrrhis odorata, bulboſa J. B.* 3. *Part.* 2. 183. *Myrrhis cicutaria Tabern. Icon.* 98.

Myrrhis annua, ſemine ſtriato, villoſo, incana Mor. Umb. 67. *Daucus foliis Fœniculi tenuiſſimis C. B. Pin.* 150. *Daucus Creticus, ſemine hirſuto J. B.* 3. *Part.* 2. 56. *Daucus Creticus Tabern. Icon.* 75.

Myrrhis paluſtris, latifolia, alba. *Cicutaria paluſtris, latifolia, alba C. B. Pin.* 161. *Cicutaria alba Lugd.* 789.

Myrrhis paluſtris, latifolia, rubra. *Cicutaria paluſtris, latifolia, rubra C. B. Pin.* 161. *Cicutaria latifolia, hirſuta J. B.* 3. *Part.* 2. 182. *Cicutaria rubra Lugd.* 789.

Myrrhis montana, Daucoides, ſemine longiori.

Myrrhis annua, Luſitanica, ſemine villoſo, Paſtinacæ ſativæ folio.

Myrrhis trifolia, Canadenſis, Angelicæ facie. *Angelica Canadenſis, trifolia quorumdam.*

Myrrhis, ut aiunt, à Myrrhâ, quód ejus odorem ſpiret.

SECTIO III.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina ſubrotunda & craſſiuſcula.

GENUS I.

Smyrnium. *Maceron.*

SMYRNIUM eſt plantæ genus, flore A, B, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis C, conſtante in orbem poſitis & calyci D, inſidentibus. *Tab.* 168.

Is autem abit in fructum E I, ferè globoſum, compoſitum ex duobus ſeminibus F, K, craſſiuſculis quandoque lunatis G, H, hinc gibbis, & ſtriatis L M, inde verò planis.

Smyrnii ſpecies ſunt

Smyrnium Matth. 773. *Hyppoſelinum Theophraſti vel Smyrnium Dioſcoridis C. B. Pin.* 154. *Macerone quibuſdam, Smyrnium ſemine magno, nigro J. B.* 3. *Part.* 2. 126.

Smyrnium peregrinum, rotundo folio C. B. Pin. 154. *Smyrnium Creticum, perfoliatum J. B.* 3. *Part.* 2. 125. *Smyrnium Amani montis Dod. Pempt.* 698.

Smyrnium Luſitanicum, minus, Apii foliis, *Apium Macedonicum, Luſitanicum, Luſitanorum V. Luſit. an Liguſticum alterum Belgicum, foliis ferè Abſinthii, ſemine rotundo J. B.* 3. *Part.* 2. 147?

Smyrnium, à voce Græcâ σμύρνα, *Myrrha*, quòd odorem Myrrhæ referat.

GENUS II.

Coriandrum *Coriandre.*

Tab. 168. CORIANDRUM eſt plantæ genus, flore A, C, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, inæqualibus & cordiformibus conſtante, quandoque verò æqualibus, in orbem poſitis & calyci D, E, inſidentibus. Is autem abit in fructum F, I, ex duobus ſeminibus compoſitum G, H, nunc ſemiſphæricis, nunc ſphæricis K.

Coriandri ſpecies ſunt

Coriandrum majus C. B. Pin. 158. *Coriandrum Lob. Icon.* 705. *J. B.* 3. *Part.* 2. 89.

Coriandrum minus, teſticulatum C. B. Pin. 158. *Coriandrum minus, odorum J. B.* 3. *Part.* 2. 91. *Coriandrum alterum, minus, odorum Lob. Icon.* 706.

Coriandrum, Græcis *Corion* ſeu *Coriannon*, à voce κόρις *Cimex*, cujus odorem æmulatur Coriandrum.

SECTIO IV.

De Herbis floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina plana, ovata, ſatis ampla.

GENUS I.

Imperatoria. *Imperatoire.*

Tab. 158. IMPERATORIA eſt plantæ genus, flore A, D, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, nunc cordiformibus, nunc integris in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum E, compoſitum ex duobus ſeminibus F, H, G, planis, ferè ovatis, leviter ſtriatis &

marginatis, involucrum plerumque deponentibus, IK, His notis addenda ſunt folia alata, ſatis ampla.

Imperatoriæ ſpecies ſunt

Imperatoria major C. B. Pin. 156. *Imperatoria J. B.* 3. *Part.* 2. 137. *Aſtrantia Dod. Pempt.* 320.

Imperatoria Alpina, maxima.

Imperatoria ſativa. *Angelica ſativa C. B. Pin.* 155. *J. B.* 3. *Part.* 2. 140. *Angelica major Dod. Pempt.* 318. *Angelique.*

Imperatoria Archangelica dicta. *Archangelica J. B.* 3. *Part.* 2. 143. *Cluſ. Hiſt. cxiv. Dod. Pempt.* 318.

Imperatoria pratenſis, major. *Angelica ſylveſtris major C. B. Pin.* 155. *Angelica ſylveſtris, magna, vulgatior J. B.* 3. *Part.* 2. 144. *Angelica ſylveſtris Dod. Pempt.* 318.

Imperatoria lucida, Canadenſis. *Angelica lucida, Canadenſis Corn.* 197.

Imperatoria Pyrenaica, tenuifolia.

Imperatoria, à ſummis viribus, quaſi Planta Imperatore digna.

GENUS II.

Crithmum. *Bacille.*

CRITHMUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, pluri- *Tab.* 169.
mis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, compoſitum ex duobus ſeminibus E, planis, leviter ſtriatis, involucrum plerumque deponentibus F G. His notis addenda ſunt folia H, carnoſa, anguſta, trifariam diviſa.

Crithmi ſpecies ſunt

Chrithmum ſive Fœniculum maritimum, majus, odore Apii C. B. Pin. 288. *Crithmum ſive Fœniculum marinum, grandius, cui ſuccus luteus J. B.* 3. *Part.* 2. 195. *Crithmum Siculum, Baticulæ alterum genus Cæſalpini Bocc. Rarior. Plant.* 53. & 54.

Crithmum ſive Fœniculum maritimum, minus C. B. Pin. 288. *Crithmum multis ſive Fœniculum marinum J. B.* 3. *Part.* 2. 194. *Crithmum marinum Dod. Pempt.* 705.

Ab eo genere excludi debent *Crithmum maritimum, flore Aſteris Attici C. B. Pin.* 288. *Aſteris ſpecies. Crithmum maritimum, ſpinoſum C. B. Pin.* 288.

GENUS III.

Anethum. *Aneth.*

ANETHUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, pluri- *Tab.* 169.
mis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, compoſitum ex duobus ſeminibus E, ovatis, planis, ſtriatis & marginatis F. His notis addenda ſunt ex [a] Moriſono & [b] Raio folia Fœniculacea.

[a] *Umb.* 36.
[b] *Hiſt.* 415.

Anethi ſpeciem unicam novi.

Anethum hortenſe C. B. Pin. 147. *Anethum J. B. 3. Part. 2. 6. Dod. Pempt. 298.*

GENUS IV.

Peucedanum.

Tab. 119. PEUCEDANUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, compoſitum ex duobus ſeminibus E, planis ferè, ovatis, leviter ſtriatis F, & marginatis. His notis addenda ſunt folia alata, anguſta, graminea, trifariam diviſa.

Peucedani ſpecies ſunt

Peucedanum majus, Italicum C. B. Pin. 149. *J. B. 3. Part. 2. 36. Lob. Icon. 782.*

Peucedanum Germanicum C. B. Pin. 149. *Peucedanum minus, Germanicum J. B. 3. Part. 2. 36. Peucedanum, Fœniculum porcinum Lob. Icon. 781.*

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis H. R. Par.

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis, flore purpureo.

SECTIO V.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina ovata, plana, ampla.

GENUS. I.

Oreoſelinum. *Perſil de montagne.*

Tab. 169. OREOSELINUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, compoſitum ex duobus ſeminibus E, ovatis, planis, amplis, ſtriatis, marginatis, involucrum quandoque deponentibus F. His notis addenda ſunt folia Apii vel Cicutæ.

Oreoſelini ſpecies ſunt

Oreoſelinum Apii folio, majus. *Daucus montanus, Apii folio, major C. B. Pin. 150. Libanotis altera quorundam, aliis dicta Cervaria nigra J. B. 3. Part. 2. 165. Daucus ſecundus, Selinoides Lob. Icon. 720.*

Oreoſelinum Apii folio, minus. *Apium montanum, nigrum C. B. Pin. 153. & Apium montanum, folio ampliore Ejuſd. ibid. Apium montanum Dalechampii J. B. 3. Part. 2. 103. & Apium montanum, nigrum Ejuſd. 104. Oreoſelinum ſive Veelgutta Dod. Pempt. 696.*

Oreoſelinum pratenſe Cicutæ folio. *Daucus Alſaticus C. B. Prodr. 77. Umbellifera Alſatica, magna, umbellâ parvâ, ſubluteâ J. B. 3. Part. 2. 106.*

Oreoſelinum Africanum, Galbaniferum, fruteſcens, Aniſi folio. *Oreoſelinum Aniſoides, arboreſcens, Liguſtici foliis & facie, flore luteo, Capitis Bonæ Spei Breyn. Prodr.* 2. *Aniſum Africanum, fruticeſcens, folio & caule rore cæruleo tinctis Pluk. Phytog. Tab. xij. Ferula fruticoſa, ſempervirens, foliis Aniſi Prodr. Par. Bat. Ferula Galbanifera Par. Bat.*

Oreoſelinum à vocibus Græcis ὄρος *Mons* & σέλινον *Selinum*; quaſi diceres Selinum montanum.

GENUS II.

Thyſſelinum.

THYSSELINUM eſt plantæ genus ab Oreoſelino diverſum ſucco lacteo. Thyſſelini ſpecies ſunt

Thyſſelinum Plinii Lob. Icon. 711. *Apium ſylveſtre, lacteo ſucco turgens C. B. Pin.* 153. *Apium ſylveſtre Dodonæi, Thyſſelinum quorundam, Planta lacteo ſucco turgens, locis humidis proveniens J. B.* 3. *Part.* 2. 188.

Thyſſelinum paluſtre. *Seſeli paluſtre, lacteſcens C. B. Pin.* 162. *Seſeli paluſtre, lacteſcens, acris, foliis ferulaceis, flore albo, ſemine lato* J. *B.* 3. *Part.* 2. 188..

GENUS III.

Paſtinaca. *Panais.*

PASTINACA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, compoſitum ex duobus ſeminibus E, ovatis, amplis, tenuibus, marginatis, involucrum plerumque deponentibus F. His notis addenda ſunt folia alata & ampla. *Tab.* 170.

Paſtinacæ ſpecies ſunt

Paſtinaca ſativa, latifolia C. B. Pin. 155. *Paſtinaca ſativa, latifolia, Germanica, luteo flore J. B.* 3. *Part.* 2. 150. *Elaphoboſcum ſativum Tabern. Icon.* 76.

Paſtinaca ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 155. *Paſtinaca Germanica, ſylveſtris, quibuſdam Elaphoboſcum J. B.* 3. *Part.* 2. 149. *Elaphoboſcum erraticum, Branca Leonina Tabern. Icon.* 77.

Paſtinaca ſylveſtris, altiſſima. *Panax coſtinum C. B. Pin.* 156. *Sphondylio vel potius Paſtinacæ Germanicæ affinis, Panax ſive Pſeudocoſtus flore luteo J. B.* 3. *Part.* 2. 156. *Panaces Coſtinum, Coſtum Illyricum Tabern. Icon.* 81.

Paſtinaca à paſtu vel à Paſtino.

GENUS IV.

Sphondylium. *Berce.*

SPHONDYLIUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C, conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem *Tab.* 170.

positis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum E, compositum ex duobus seminibus amplis FF, planis, ovatis, apice introrsum emarginato, striatis, involucrum plerumque deponentibus, lituris nigris qua parte sibi adhæresunt, notatis.

Sphondylii species sunt

Sphondylium vulgare, hirsutum C. B. Pin. 157. *Sphondylium quibusdam sive Branca Ursina Germanica J. B. 3. Part. 2. 160. Sphondylium Dod. Pempt.* 207.

Sphondylium vulgare, hirsutum, floribus purpureis C. B. Pin. 157.

Sphondylium majus sive Panax Heracleum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 161. *Panax Sphondylii folio, sive Heracleum C. B. Pin.* 157. *Panaces Heracleum vel potius Sphondylium alterum Dod. Pempt.* 307.

Sphondylium crispum J. B. 3. Part. 2. 163.

Sphondylium hirsutum, foliis angustioribus C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83.

Sphondylium foliis angustioribus, atro-purpureis H. R. Monsp.

Sphondylium Alpinum parvum. C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83. *J. B.* 3. *Part.* 2. 163.

Sphondylium Alpinum, glabrum C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83. *J. B.* 3. *Part.* 2. 163.

Sphondylium, ut aiunt, à Sphondyle insecto cujus odorem æmulatur.

GENUS V.

Tordylium.

Tab 170. TORDYLIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C D, constante, inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis, & calyci E, insidentibus. Is autem abit in fructum F, ferè orbiculatum, ex duobus seminibus compositum G, planis, margine elato, ut plurimùm denticulato involucrum H, facile deponentibus.

Tordylii species sunt

Tordylium maximum. *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato semine C. B. Pin.* 152. *Caucalis major Clus. Hist. ccj. Caucalis major Clusio J. B.* 3. *Part.* 2. 85.

Tordylium Narbonense, minus. *Seseli Creticum, minus C. B. Pin.* 161. *Caucalis minor, pulchro semine, sive Bellonii J. B.* 3. *Part.* 2. 84. *Seseli Creticum Dod. Pempt.* 314.

Tordylium Apulum, minimum Col. Part. 1. 124. *Seseli Creticum, minimum C. B. Pin.* 161.

Tordylium minus, limbo granulato, Syriacum Mor. Umb. 37. *Gingidium foliis Pastinacæ latifoliæ C. B. Pin.* 151. *Caucalis Syriaca, cum maximo semine J. B.* 3. *Part.* 2. 86. *Gingidium primum Dod. Pempt.* 702.

Tordylium Lusitanicum Cicutæ folio, semine striato.

GENUS VI.

Ferula. *Ferule.*

FERULA eſt plantæ genus, flore à roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus ſeminibus E, compoſitum, peramplis, ovatis, planis & tenuibus, involucrum ſæpè deponentibus F. His notis addenda ſunt folia Fœniculi vel Apii æmula. *Tab.* 170.

Ferulæ ſpecies ſunt

Ferula fœmina Plinii C. B. Pin. 148. *Ferula folio Fœniculi, ſemine latiore & rotundiore J. B. 3. Part. 2. 43. Ferula Dod. Pempt. 321.*

Ferula Galbanifera Lob. Icon. 779. *Galbanifera Ferula J. B. 3. Part. 2. 52. Ferulago latiore folio C. B. Pin. 148.*

Ferula glauco folio, ſemine lato, oblongo, quibuſdam Thapſia Ferulacea J. B. 3. Part. 2. 45.

Ferula minor, ad ſingulos nodos umbellifera. *Libanotis Ferulæ folio & ſemine C. B. Pin. 158. Libanotis quibuſdam, flore luteo, ſemine Ferulæ J. B. 3. Part. 2. 41. Panax Aſclepium, Ferulæ facie Lob. Icon. 783.*

Ferula tenuiore folio. *Ferulago tenuiore folio C. B. Pin. 148. Narthecium Theophraſti, Ferulago Gazæ Lugd. 754.*

Ferula lucida, Hiſpanica Broſſ. *Ferula Tingitana, folio latiſſimo, lucido H. Edinb. Ferula Tingitana, lucida. Par. Bat.*

Ferula Tingitana, folio anguſto, lucido H. L. Bat.

Ferula durior ſeu rigidis & breviſſimis foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 76.

Ferula à ferendo vel à feriendo: à ferendo, quoniam, ut ait Plinius, nulli fruticum levitas major; ob id geſtatio facilior, baculorum uſum ſenectuti præbet; à feriendo verò, quòd olim pueris verberandis inſerviebat; undè ſic apud Martialem loquuntur Ferulæ. *Lib.* 13. *c.* 22.

Inviſæ nimium pueris, gratæque magiſtris,
Clara Prometheo munere ligna ſumus. *Lib.* 14. *Epig.* 80.

Heſiodus enim ait, Prometheum, Jovi ſurreptum ignem in cava Ferula detuliſſe. Alibi vero Ferulas ſceptra pædagogorum appellat Martialis.

Ferulæque triſtes ſceptra pædagogorum
Ceſſent. *Lib.* 10. *Epig.* 62.

GENUS VII.

Thapſia.

THAPSIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus ſeminibus compoſitum, longis, ſtriatis E, alâ cinctis ampliſſimâ F, foliaceâ, utrinque introrſum plerumque emarginatâ. *Tab.* 171.

Thapſiæ ſpecies ſunt

Thapſia maxima, latiſſimo folio C. B. Pin. 148. *Thapſia Salmanticenſis*

ſive iij. Cluſii, magna, flore luteo, ſemine lato J. B. 3. Part. 2. 186. Thapſia iij. Cluſ. Hiſt. cxcij.

Thapſia latifolia, villoſa C. B. Pin. 148. *Thapſia quorundam hirſuta & aſpera, Cicutæ folio, flore luteo, ſemine lato, aliis Seſeli Peloponneſiacum J. B. 3. Part. 2. 185. Thapſia Cluſ. Hiſt. cxcij.*

Thapſia foliis Libanotidis, fœtidiſſima C. B. Pin. 148. *Thapſia iv. Cluſii, Tuero vocata, foliis glutinoſis, radice nigrâ foris J. B. 3. Part. 2. 186. Thapſia iiij. Cluſ. Hiſt. cxcij.*

Thapſia Apii folio, Luſitanica, fœtidiſſima, flore albo.

Thapſia tenuiore folio, Apula. *Panax Aſclepium, Apulum Col. Part. 1. 86.*

Thapſia ſive Turbith Garganicum, ſemine latiſſimo J. B. 3. Part. 2. 50. *Thapſia Thalictri folio Bot. Monſp.*

Thapſia Alpina, lucida, Thalictri aut Carotæ folio, flore albo Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 77.

Thapſia Thalictri folio, Luſitanica, villoſa.

Lib. 4. cap. 157. Thapſia, ut ait Dioſcorides, ex eo nomen accepit, quòd in Thapſo ejuſdem nominis inſulâ primùm inventa fuerit.

SECTIO VI.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina ampla & profundis ſtriis excavata.

GENUS I.

Cicutaria. *Cicutaire.*

Tab. 171. CICUTARIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus ſeminibus compoſitum E, craſſis, longis, gibbis F, & quaſi lunatis ac valdè ſtriatis. His notis addenda ſunt folia Cicutæ quodammodo æmula.

Cicutariæ ſpecies ſunt

Cicutaria latifolia, fœtida C. B. Pin. 161. *Seſeli Peloponnenſe Matthioli, ſive Cicutaria quorundam J. B. 3. Part. 2. 184. Cicutaria latifolia, fœtidiſſima, perperam Seſeli Peloponnenſe quorundam Lob. Icon. 733.*

Cicutaria latifolia, tertia C. B. Pin. 161. *Cicutaria maxima, fœtida, ſimilis Thapſiæ tertiæ Cluſii J. B. 3. Part. 2. 187. Cicutaria maxima Brancionis Lob. Icon. 732.*

Ab eo genere excludi debent *Cicutaria paluſtris, latifolia, alba C. B. Pin. 161. Cicutaria paluſtris, latifolia, rubra. C. B. Pin. 161. Cicutaria bulboſa C. B. Pin. 161. quæ Myrrhidis ſpecies ſunt, & Cicutaria paluſtris, tenuifolia C. B. Pin. 161. ad Phellandrium referenda.*

Cicutaria, quaſi Planta Cicutæ affinis.

GENUS II.

Caucalis.

CAUCALIS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, C, conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem poſitis, & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E, G, compoſitum ex duobus ſeminibus H, oblongis, hinc gibbis, per longitudinem ſulcatis, cumalis denticulatis & veluti aculeatis, inde verò planis F, I. *Tab.* 171.

Caucalidis ſpecies ſunt

Caucalis arvenſis, echinata, latifolia, C. B. Pin. 152. *Lappula Canaria, latifolia, ſive Caucalis J. B.* 3. *Part.* 2. 80. *Echinophora quarta, major,* πλατυφυλλος, *purpurea Col. Part.* 1. 97.

Caucalis arvenſis, echinata, latifolia, flore albo H. R. Par. *Mor. Umb.* 33.

Caucalis arvenſis, echinata, magno flore C. B. Pin. 152. *Lappula canaria, flore pulchro, magno, albo J. B.* 3. *Part.* 2. 79. *Echinophora* πυκνόκαρπος, *an Dioſcoridis Gingidium Col. Part.* 1. 91. *Caucalis Dod. Pempt.* 700.

Caucalis arvenſis, echinata, parvo flore & fructu C. B. Pin. 152. *Lappula canaria flore minore ſive tenuifolia J. B.* 3. *Part.* 2. 80. *Echinophora tertia,* λεπτόφυλλος, *purpurea Col. part.* 1. 97.

Caucalis Monſpeliaca, echinato magno fructu C. B. Pin. 153. *Echinophora aſperior, altera,* πλατύκαρπος *Col. Part.* 1. 94.

Caucalis pumila, maritima C. B. Pin. 153. *Lappula Canaria ſive Caucalis maritima J. B.* 3. *Part.* 2. 87. *Caucalis pumila Cluſ. Cur. poſt. in-fol.* 37.

Caucalis major, Daucoides, Tingitana Mor. Umb. 65.

Caucalis Dauci ſylveſtris folio, echinato magno fructu Bot. Monſp. App.

Caucalis, Luſitanica, Mei folio.

Ab eo genere excludi debent *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato ſemine C. B. Pin.* 152. *quæ Tordylii ſpecies eſt; Caucalis peregrina, ſemine rugoſo C. B. Pin.* 153. *& Caucalis folio Peucedani C. B. Pin.* 153.

GENUS III.

Liguſticum. *Livêche.*

LIGUSTICUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, compoſitum ex duobus ſeminibus E, oblongis, hinc gibbis & ſulcatis, cum liris veluti foliaceis; inde verò planis. *Tab.* 171.

Liguſtici ſpecies ſunt

Liguſticum quod Seſeli Officinarum C. B. Pin. 162. *Seſeli ſive Siler montanum, vulgare J. B.* 3. *Part.* 2. 168. *Siler montanum Dod. Pempt.* 310.

Liguſticum ſive Siler montanum, anguſtifolium C. B. Pin. 162. *Prodr.* 85.

Liguſticum Pyrenaicum, ampliſſimo tenuique folio.

Liguſticum Cicutæ folio, glabrum. *Seſeli montanum, Cicutæ folio, glabrum C. B. Pin.* 161. *Seſeli Alpinum, ſive montanum,* 1. *Cluſio, folio ſplendente.*

floſculis albis J. B. 3. Part. 2. 168. Seſeli 1. montanum, Pannonicum Cluſ. Hiſt. cxciij.

Liguſticum Alpinum, multifido, longoque folio. *Daucus Alpinus, multifido longoque folio, ſive montanus, umbellâ candidâ C. B. Pin. 150. Daucus Creticus Cam. Epit. 536.*

Liguſticum Scoticum, Apii folio. *Imperatoriæ affinis umbellifera, maritima, Scotica H. Edimb. App. Liguſticum humilius, Scoticum à maritimis, ſeu Apium maritimum, dulce, Scoticum Pluk. Phytog. Tab. 96. fig. 2. Seſeli maritimum, Scoticum Par. Bat.*

Liguſticum Ferulæ folio.

Liguſticum Pyrenaicum, Fœniculi folio, lucidum.

Lib. 3. cap. 58. Liguſticum (ut ait Dioſcorides) plurimùm in Liguriâ naſcitur, unde & nomen traxit, in monte ſcilicet Apennino dicto, Alpibus contermino.

GENUS IV.

Laſerpitium.

Tab. 172. LASERPITIUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante cordiformibus, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, compoſitum ex duobus ſeminibus E, hinc gibbis G, cum quatuor alis foliaceis, amplis H, J, L, M, interdum criſpis N, inde verò planis.

Laſerpitii ſpecies ſunt

Laſerpitium Gallicum C. B. Pin. 156. *Laſerpitium è regione Maſſiliæ allatum J. B. 3. Part. 2. 137. Laſerpitium è regione Maſſiliæ repertum Adv. 313.*

Laſerpitium anguſtiſſimo & oblongo folio. *Laſerpitio Lobelii ſimilis anguſtifolia J. B. 3. Part. 2. 137.*

Laſerpitium fœtidum, folio fragili & anguloſo H. R. Par.

Laſerpitium ſelinoides, ſemine criſpo. *Laſerpitium foliis anguſtioribus, ſaturatè virentibus, & lucentibus, ſemine criſpo Mor. Umb. Tab. iv.*

Laſerpitium latifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laſerpitium anguſtifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laſerpitium latifolium, non ſinuatum.

Laſerpitium anguſtifolium, non ſinuatum H. R. Par. *Laſerpitium lobis longioribus, dilutè virentibus, conjugatim diſpoſitis Mor. Umb. Tab. iv.*

Laſerpitium Daucoïdes, Prutenicum, viſcoſo ſemine Breyn. Cent. 1. 167.

Laſerpitium foliis latioribus, lobatis Mor. Umb. 29. *Libanotis latifolia, altera ſive vulgatior C. B. Pin. 157. Libanotis Theophraſti quorumdam ſive Seſeli Æthiopicum, Matthiolo Cervaria alba J. B. 3. Part. 2. 164. Seſeli Æthiopicum herba Dod. Pempt. 313.*

Laſerpitium majus, Alpinum, foliis rotundioribus.

Laſerpitium foliis amplioribus, ſemine criſpo. *Libanotidi Theophraſti quorumdam valdè ſimilis, Coſtus amara dicta, ſemine criſpo J. B. 3. Part. 2. 165.*

Laſerpitium humilius, paludapii folio flore purpuraſcente.
Laſerpitium humilius, Paludapii folio, flore albo. *Libanotis Theophraſti minor Lobelio J. B. 3. Part. 2. 167.*
Laſerpitium exoticum, lobis longiſſimis integris, Ammeos quorundam diviſuris Pluk. Phytog. Tab. 96. fig. 1.

SECTIO VII.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina cortice fungoſo obducta.

GENUS I.

Cachrys. *Amarinte.*

CACHRYS eſt plantæ genus, flore A B, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis C, conſtante in orbem poſitis & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum E M, compoſitum ex duabus partibus F G, N O, ſemi-ovatis, fungoſis, nunc lævibus E, nunc ſtriatis & aſperis M, ſemine fœtis H I, grani Hordei æmulo L. *Tab.* 172.

Cachryos ſpecies ſunt

Cachrys ſemine fungoſo, lævi, foliis Ferulaceis Mor. Umb. 62.

Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, aſpero, foliis Peucedani latiuſculis Mor. Umb. 62. *Hippomarathrum Siculum Bocc. Rarior. Plant. 37.*

Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, plano, majore, foliis Peucedani anguſtis mor. Umb. 62. *Libanotis Cachryophoros quibuſdam, floribus luteis J. B. 3. Part. 2. 40. Libanotis Ferulæ folio, ſemine anguloſo C. B. Pin 158. Cachrys verior, Libanotis Galeni Lob. Icon. 783. Roſmarinum Cam. Epit. 544.*

Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, plano, minore, foliis Peucedani Mor. Umb. 62.

Cachrys Ungarica, Panacis folio. *Tataria Ungarica, edulis, Panacis Heracleifolio, ſemine Libanotidis Cachryophora J. B. 3. Part. 2. 163.*

SECTIO VIII.

De Herbis floribus umbellatis circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina in caudam longam deſinentia.

GENUS I.

Scandix.

Tab. 173. SCANDIX eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis BC, conſtante in orbem poſitis & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum E, compoſitum ex duabus partibus FG, acum referentibus H, ſemine fœtis I.

Scandicis ſpecies ſunt

Scandix ſemine roſtrato, vulgaris C. B. Pin. 152. *Pecten Veneris J. B.* 3. *Part.* 2. 71. *Scandix, Pecten veneris Dod. Pempt.* 701.

Scandix Cretica, major C. B. Pin. 152. *Prodr.* 78. *Pecten Veneris Creticum J. B.* 3. *Part.* 2. 74.

Scandix Cretica minor C. B. Pin. 152. *Scandix ſemine roſtrato, Italica C. B. Prodr.* 78. *Pecten Veneris tenuiſſimè diſſectis foliis, Anthriſcus Caſabonæ J. B.* 3. *Part.* 2. 73. *Aniſomarathrum Col. Part.* 1. 90.

Ab eo genere excludenda videtur *Scandix umbellâ ex apicibus coagmentatâ C. B. Pin.* 152. quæ planta fictitia videtur.

SECTIO IX.

De Herbis floribus umbellatis, in capitulum conglobatis.

GENUS I.

Sanicula. *Sanicle.*

Tab. 173. SANICULA eſt plantæ genus, flore AB, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis C, conſtante in orbem poſitis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum F, ex duobus ſeminibus compoſitum, hinc gibbis H & echinatis, indè verò planis G. Ex floribus nonnulli ſæpè ſteriles ſunt E.

Saniculæ ſpecies ſunt

Sanicula officinarum C. B. Pin. 319. *Sanicula mas Fuchſii, ſive Diapenſia J. B.* 3. 639. *Sanicula Dod. Pempt.* 140.

Sanicula Canadenſis, ampliſſimo laciniato folio Sarrac.

Sanicula, ut aiunt, à Sanando.

GENUS II.

Eryngium. *Panicaut. Chardon-Roland.*

ERYNGIUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C, conſtante, in orbem poſitis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum E I, compoſitum ex duobus ſeminibus F H, nunc foliatis G, nunc planis, ovatis I, involucrum quandoque deponentibus K, & grani Tritici æmulis. His notis addenda eſt foliorum corona ad baſim capituli florum poſita. *Tab.* 173.

Eryngii ſpecies ſunt

Eryngium maritimum C. B. Pin. 386. *Eryngium marinum J. B.* 3. 86. *Dod. Pempt.* 730.

Eryngium maritimum, Luſitanicum, ampliore folio.

Eryngium vulgare C. B. Pin. 386. *J. B.* 3. 85. *Eryngium campeſtre Dod. Pempt.* 730.

Eryngium Luſitanicum, latifolium, vulgari ſimile.

Eryngium Alpinum, cæruleum, capitulis Dipſaci C. B. Pin. 386. *Eryngium Alpinum latis foliis, magno capite oblongo, cæruleo J. B.* 3. 88. *Eryngium planum Matthioli Dod. Pempt.* 732.

Eryngium Alpinum, ſpinis horridum, Dipſaci capitulo longiori.

Eryngium latifolium, planum C. B. Pin. 386. *Eryngium planum, latifolium, capitulo rotundo, parvo J. B.* 3. 88. *Eryngium ſpurium* 1. *Dod. Pempt.* 732.

Eryngium latifolium, planum, caule ex viridi palleſcente, flore albo C. B. Pin. 386. *Eryngium Pannonicum, latifolium, caule ex viridi palleſcente, flore albo Cluſ. Hiſt. clviij.*

Eryngium ex ſemine plani degener H. R. Par.

Eryngium montanum, Amethyſtinum C. B. Pin. 386. *Eryngium cæruleum J. B.* 3. 86. *Eryngium totum cæruleum Eyſt.*

Eryngium Alpinum, Amethyſtinum, capitulo majore palleſcente.

Eryngium Amethyſtinum, Luſitanicum, minus, folio longiori.

Eryngium planum, minus C. B. Pin. 386. *Eryngium puſillum, planum J. B.* 3. 87. *Eryngium puſillum, planum, Moutoni Cluſ. Hiſt. clviij.*

Eryngium montanum, pumilum C. B. Pin. 386. *Eryngium pumilum J. B.* 3. 87. *Eryngium pumilum, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt. clix.*

Eryngium capitulis Pſyllii, ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant. 88.

Eryngium Americanum, fœtidum H. L. Bat.

Eryngium minus, paluſtre, odoratum V. Luſit.

Eryngium paluſtre, Luſitanicum, erectum, Pſyllii capitulo.

Eryngium paluſtre, Luſitanicum, corniculatum.

Eryngium paluſtre, Luſitanicum, humi fuſum.

Ab eo genere excludi debent *Eryngium arvenſe, foliis ſerræ ſimilibus C. B. Pin. quod ad Ammi genus revocavimus; & Eryngium montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin.* 386. *ad Cnicum revocandum.*

GENUS III.

Hydrocotyle.

Tab. 173. HYDROCOTYLE eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, in orbem poſitis, & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, compoſitum ex duobus ſeminibus E, planis & ſemi-orbiculatis.

Hydrocotyles ſpecies ſunt

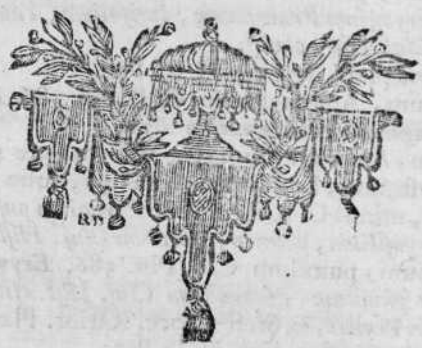
Hydrocotyle vulgaris. *Ranunculus aquaticus, Cotyledonis folio C. B. Pin.* 180. *Cotyledon aquatica J. B.* 3. 781. *Aquatica Cotyledon, acris Septentrionalium Lob. Icon.* 387.

Hydrocotyle Zeylanica, Aſari folio. *Aſarina minor, Zeylanica Prodr. Par. Bat. Valeriana Zeylanica, paluſtris, repens, Hederæ terreſtris folio Par. Bat.*

Hydrocotyle Americana, Nymphææ minoris folio. *Valerianella Coraſſavica, Nymphææ minoris folio Par. Bat.*

Hydrocotyle Americana, maxima, folio umbilicato, floribus in umbellam radiatam naſcentibus Plum.

Hydrocotyle à vocibus Græcis ὕδωρ *aqua*, & κοτύλη *cavitas*, quaſi diceretur Cotyledon aquatica, ſeu Planta aquatica, foliis cavis.

CLASSIS

CLASSIS VIII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, Caryophyllæo.

FLOS CARYOPHYLLÆUS dicitur ille, qui componitur ex pluribus petalis in orbem positis, ex imo calyce tanquam è tubulo quodam emergentibus, ut in ipso Caryophyllo observare est; qua in re à Flore Rosaceo differt Flos Caryophyllæus.

SECTIO I.

De Herbis flore Caryophyllæo, cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Caryophyllus. *Oeillet.*

CARYOPHYLLUS est plantæ genus, flore AB, plurimis petalis C, constante in orbem positis, ex calyce D, cylindraceo & membranaceo, ad exortum squamato L, emergentibus. Pistillum autem E, ex eodem calyce surgit, abitque deindè in fructum F, cylindraceum pariter, apice dehiscentem G, calyce ipso involutum K, seminibus fœtum I, planis & quasi foliaceis, placentæ H, affixis. *Tab.* 174.

Caryophylli species sunt

Caryophyllus maximus, ruber C. B. Pin. 207. *Caryophyllus maximus, plenus, flore rubro Eyst.*

Caryophyllus maximus, alter, lato Porri folio H. R. Par.

Caryophyllus maximus, variegatus C. B. Pin. 207. *Caryophyllus major, rubens & albicans, flore pleno, punctulis rubentibus, fortuitis aspersо Lob. Icon.* 441. *Betonica coronaria, flore pleno, maxima, punctis rubris variegata J. B.* 3. 327.

Caryophyllus maximus & plenissimus, colore mixto, carneo, corniculis quibusdam carneis Bry.

Caryophyllus maximus & plenissimus, colore vario, in diversis foliis scarlatino, dilutius rubente, albo Bry.

Caryophyllus maximus & pleniſſimus, colore rubro, ſaturatiore, ſtaminulis tribus niveis in medio Bry.

Caryophyllus flore rotundo, maximo, colore ſcarlatino & albo vivaci mixto H. R. Par. *Coloſſe.*

Caryophyllus atropurpureus & nivis albedine bicolor, amplo flore H. R. Par. *Minerve.*

Caryophyllus maximus, flore pleno, violaceo & albido H. R. Par. *Henry le Grand.*

Caryophyllus maximus, amplo flore albo & vegeto, Cinnabaris rubore ſplendens H. R. Par.

Caryophyllus altilis, major C. B. Pin. 207. *Betonica coronaria, ſive Caryophyllus major, flore vario J. B.* 3. 327. *Caryophyllus multiplex Lob. Icon.* 441.

Caryophyllus totus albus Suvert. *Grand Chabot.*

Caryophyllus rubeus & Sanguineus Suvert.

Caryophyllus albus, lineis & notulis rubris diſtinctus Suvert.

Caryophyllus multiplex, flore ex purpura rubeſcente Eyſt.

Caryophyllus flore majore, partim carneus, partim albus, rubris ſtriis ac punctulis variegatus Eyſt.

Caryophyllus multiplex, ſingulis florum foliis è rubro & albo dimidiatim diviſis & punctatis Eyſt. *Suiſſe.*

Caryophyllus cocco ſaturatiore & niveo colore varius H. R. Par. *Atalante.*

Caryopyllus maximus, multiplex, ſubalbidus, punctulis intensè purpureis H. R. Par. *Gris de Roüen.*

Caryophyllus maximus, ex vivido candore & ſcarlatino colore mixtus H. R. Par. *Nompareil.*

Caryophyllus maximus, rotundo flore, obſcuro cocco & ſplendenti albedine perfuſo H. R. Par. *Semper auguſte.*

Caryophyllus maximus, multiplex, incarnato flore & albo variegatus H. R. Par. *Cleopatre.*

Caryophyllus flore amplo, albo, multiplici, ſuaverubente colore perfuſus H. R. Par. *Belle-roſe.*

Caryophyllus flore multiplici, maximo, lutosè albo, notulis & punctis velut rubigine pictis H. R. Par. *Le Chevalier.*

Caryophyllus plenus, colore umbilico tenus rubeſcens, inſtar florum Perſici Mali, foliis latioribus Eyſt.

Caryophyllus plenus, purpuraſcens, punctatis foliis Eyſt.

Caryophyllus purpureus, punctulis intensè purpurei coloris Eyſt.

Caryophyllus ſubviridi flore Suvert.

Caryophyllus albus, lineis Cremeſini coloris & Caryophyllus minor, albus, lineis purpuro-violaceis diſtinctus Suvert.

Caryophyllus miniatus, medio albeſcens Eyſt.

Caryophyllus pleno flore, colore violaceo Bry.

Caryophyllus pleno flore, Mali Aurantii colore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus pleno flore, Sileſiacus, miniatus Cluſ. Hiſt.* 286. *Betonica coronaria, rara, flore phœniceo, pleno J. B.* 3. 327.

Caryophyllus dimidiâ parte Arantii colore, alterâ candida & permixta Bry.

Caryophyllus altilis, medius, dilutè violaceo flore H. R. Par. *Coulombin.*

Caryophyllus altilis, minor, flore luteo-palleſcente H. R. Par.

Caryophyllus altilis, minor, variegatus H. R. Par.

Carophyllus hortenſis, ſimplex, flore majore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus ſylveſtris, minor, vulgatior Lob. Icon.* 440.

Caryophyllus hortenſis, ſimplex, flore majore, pallidè purpuraſcente vel incarnato C. B. Pin. 208.

Caryophyllus ſimplex, hortenſis, verſicolor Eyſt.

Caryophyllus major, ſylveſtris, variegatus Eyſt.

Caryophyllus pleno flore, minor C. B. Pin. 208. *Hortorum Caryophyllus multiplex, minor, rubro ſtriatus, verſicolor, peramœnus Lob. Icon.* 422.

Caryophyllus ſupinus, flore pleno rubro, argenteis micis aſperſo C. B. Pin. 208. *Caryophyllus* 7, *pleno flore Cluſ. Hiſt.* 285.

Caryophyllus multiplex, laciniatus C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria ſive Caryophyllæus flos, folio tenuiſſimè diſſecto, flore pleno, purpuraſcente J. B.* 3. 331. *Caryophyllus purpureus, flore multiplici, profundè laciniato Lob. Icon.* 442.

Caryophyllus multiplici laciniato flore incarnato Eyſt.

Caryophyllus flore tenuiſſimè diſſecto C. B. P. 209. *Betonica coronaria, tenuiſſimè diſſecta ſive Caryophyllæa ſuperba, elatior, vulgaris J. B.* 3. 330. *Superba alba, medio corollâ purpuro-violaceâ obſoletâ cincta Lob. Icon.* 450. *Mignardiſe.*

Caryophyllus flore tenuiſſimè diſſecto, carneo C. B. Pin. 210.

Caryophyllus flore tenuiſſimè diſſecto, albo C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, albus Tabern. Icon.* 286.

Caryophyllus ſylveſtris, flore laciniato, albo, inodoro C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria ſive Caryophyllæa flore tenuiter laciniato, majore, albo, & dilutius rubente J. B.* 3. 331. *Superba major, flore albo Lob. Icon.* 449.

Caryophyllus ſylveſtris, alter, flore laciniato, odoratiſſimo C. B. Pin. 210. *Superba Auſtriaca Cluſii Lob. Icon.* 451.

Caryophyllus ſylveſtris, alter, flore laciniato, odoratiſſimo, candido C. B. Pin. 210.

Caryophyllus ſylveſtris, tertius, flore laciniato, ſtaminulis corniculatis, odoratis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramoſa, flore tenuiter fimbriato, albo, corniculis duobus emergentibus J. B.* 3. 332. *Caryophyllus ſylveſtris, v. Cluſ. Hiſt.* 283.

Caryophyllus ſylveſtris, flore laciniato, ſine corniculis, odoro C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, ſylveſtris, flore ſimplici, laciniato, rubro J. B.* 3. 328. *Caryophyllus ſylveſtris, flore ſimplici, laciniato, rubro Lob. Icon.* 443.

Caryophyllus arboreſcens, Creticus C. B. Pin. 208. *Prodr.* 104. *Betonica*

coronaria, arborea, Cretica J. B. 3. 328. *Caryophyllus ſylveſtris, arboreus. P. Alp. Exot.* 38.

Caryophyllus ſimplex, flore minore, pallidè rubente C. B. Pin. 207. *Caryophyllus ſylveſtris, tertius, flore pallido, ſuave-rubente Lob. Icon.* 443.

Caryophyllus ſimplex minor, flore punctato C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, minima, micis aureis aſperſa J. B.* 3. 329. *Caryophyllus alter, minimus, flore ſimplici, micis aureis aſperſo Lob. Icon.* 444.

Caryophyllus ſimplex, ſupinus, latifolius C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, ſive Caryophyllus minor, folio viridi, nigricante, repens, flore argenteis punctis notato J. B.* 3. 329. *Caryophyllus minimus, pulchellus, ſupinus, maculis aureis argenteiſve aſperſus Lob. Icon.* 444.

Caryophyllus ſimplex, ſupinus, anguſtifolius C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Virgineus Tabern. Icon.* 283.

Caryophyllus barbatus, flore multiplici C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, pleno flore rubro, vel ad purpuram accedente J. B.* 3. 333. *Caryophyllus minor Cartuſianorum, iij. Tabern. Icon.* 286.

Caryophyllus barbatus, flore multiplici, albo C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, pleno flore albo J. B.* 3. 333. *Armeria alba, multiflora Suvert.*

Caryophyllus barbatus, flore roſeo C. B. Pin. 208. *Armeria multis & ſeparatim diſpoſitis floribus duplicibus & magnis coloreque ruberrimis Suvert.*

Caryophyllus barbatus, hortenſis, ſimplex, latifolius, flore carneo H. L. Bat.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, ruber, foliis variegatis.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, ruber C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Carthuſianorum, 1. Tabern. Icon.* 285.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, albus C. B. Pin. 209. *Flos Armerius, albus Eyſt.*

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, diverſicolor C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, flore punctulis albis notato J. B.* 3. 333. *Flos Armerius, variegatus Eyſt.*

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, latifolia, anguſtiore calyculo, foliis faſtigiatis cincto, ſuaverubente flore Lobelii, & Armerius ſimplex, flos Pannonicus Cluſii J. B.* 3. 333. *Armeria altera, ſuaverubente flore, ſed anguſtiore calyculo, foliolis faſtigiatis cincto Lob. Icon.* 448.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore planè rubro C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore lactei candoris, maculis aſperſo C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore niveo, oris carnei coloris C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore omnino niveo C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, floribus paucioribus, dilutius rubentibus & carnei coloris C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore purpuraſcente, oris albis C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, floribus primum lactei candoris, deindè omnino purpuraſcentibus C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, ſylveſtris C. B. Pin. 209. *Viola barbata, anguſtifolia Dalechampii J. B.* 3. 345. *Armeria ſylveſtris, altera, calyculo foliolis faſtigiatis cincto Lob. Icon.* 448.

Caryophyllus ſylveſtris, prolifer C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, ſquamoſa, ſylveſtris J. B.* 3. 335. *Armeria prolifera Lob. Icon.* 449.

Caryophyllus ſylveſtris, prolifer, flore albo.

Caryophyllus ſylveſtris, prolifer, flore ſingulari. *Caryophyllo prolifero affinis unico ex quolibet capitulo flore C. B. Pin.* 209. *Caryophyllus ſylveſtris, minimus Tabern. Icon.* 290.

Caryophyllus ſylveſtris, vulgaris, latifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria ſive Caryophyllus ſylveſtris, vulgatiſſimus J. B.* 3. 334. *Caryophyllus montanus* 1. *Tabern. Icon.* 287.

Caryophyllus montanus, multiflorus Tabern. Icon. 289.

Caryophyllus montanus, umbellatus, floribus variis luteis ferrugineis, Italicus Barr. Icon.

Caryophyllus ſylveſtris vulgaris, anguſtifolius C. B. Pin. 209. *Caryophyllus montanus, albus Tabern. Icon.* 288.

Caryophyllus ſylveſtris, flore magno, inodoro, hirſuto C. B. Pin. 209. *Caryophyllæus ſylveſtris ij. Cluſ. Hiſt.* 283.

Caryophyllus ſylveſtris, humilis, flore unico C. B. Pin 209. *Betonica coronaria ſive Caryophyllæa, repens rubra & alba J. B.* 3. 328. *Caryophyllæus ſylveſtris* 1. *Cluſ. Hiſt.* 282.

Caryophyllus ſylveſtris, Carinthiacus ruber C. B. Pin. 209. *Caryophyllæus iiij. Cluſ. Hiſt.* 283.

Caryophyllus ſylveſtris, floribus lanuginoſis, hirſutis C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, purpuro cæruleus Tabern. Icon.* 287.

Caryophyllus ſylveſtris, floribus lanuginoſis, hirſutis, candidis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramoſa, flore tenuiter fimbriato, planè albo, ſine corniculis J. B.* 3. 332.

Caryophyllus minimus, muralis C. B. Pin. 211. *Betonica coronaria, ſive Tunica minima J. B.* 3. 337. *Tunica minima Lugd.* 1191.

Caryophyllus ſylveſtris, calidarum regionum. *Caryophylli flores ſylveſtres Cam. Epit.* 351.

Caryophyllus Alpinus, flore roſeo, Umbilico vireſcente.

Caryophyllus, ab odore Caryophyllorum aromaticorum.

GENUS II.

Lychnis.

LYCHNIS eſt plantæ genus, flore A C, caryophyllæo plurimis ſcilicet petalis B D, conſtante in orbem poſitis, plerumque cordiformibus (duo- *Tab.* 175.

bus aut tribus foliolis E F, donatis, corollam G H, effigiantibus) ex calyce tubulato I, emergentibus. Piſtillum autem K, ex eodem calyce ſurgit, abitque deindè in fructum L, ut plurimùm in conum deſinentem, apice dehiſcentem M Q, calyce ipſo involutum T V, ſæpe unicapſularem, ſeminibus fœtum N R, ſubrotundis vel angulatis O S, interdum reniformibus, placentæ P, affixis.

Lychnidis ſpecies ſunt

Lychnis hirſuta, flore coccineo, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus Dod. Pempt.* 178.

Lychnis hirſuta, flore incarnato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus Eyſt.*

Lychnis hirſuta, flore croceo, major C. B. Pin. 203.

Lychnis hirſuta, flore candido, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, albus Eyſt. J. B.* 3. 344.

Lychnis hirſuta, flore variegato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, varius J. B.* 3. 344.

Lychnis hirſuta, flore miniato, major, C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus miniatus J. B.* 3. 344. *Eyſt.*

Lychnis foliis lævibus ac mollibus, flore ex puniceo purpuraſcente C. B. Pin. 203.

Lychnis flore coccineo, minor. C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, minor Dod. Pempt.* 178.

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, flore dilutè rubente C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria vulgo J. B.* 3. 340. *Lychnis coronaria Dod. Pempt.* 170.

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, flore rubro & veluti flammeo fulgente C. B. Pin. 203.

Lychnis coronaria, ſativa, flore ruberrimo ſive coccineo H. L. Bat.

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, alba C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria, alba Tabern. Icon.* 291.

Lychnis coronaria, ſativa, flore intus rubro, extus albo.

Lychnis coronaria, flore incarnato, punctato Eyſt.

Lychnis coronaria, ſativa, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis coronaria, flore pleno J. B.* 3. 341. *Lychnis altera, rubra Lob. Icon.* 334.

Lychnis umbellifera, montana, Helvetica Zan. 128.

Lychnis ſylveſtris, alba, ſimplex C. B. Pin. 240. *Ocimoides album multis J. B.* 3. 344. *Ocimaſtrum ſive Ocimoides Tabern. Icon.* 299.

Lychnis alba, multiplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides album, flore pleno J. B.* 3. 343. *Ocimaſtrum multiflorum Tabern. Icon.* 300.

Lychnis ſylveſtris, alba, ſimplex, folio longiori, glabro.

Lychnis ſylveſtris, alba, maritima, folio carnoſo.

Lychnis prolifera, flore viridi C. B. Pin. 204. *Lychnis agreſtis, abortiva, multiplici viridi flore Lob. Icon.* 263.

Lychnis Ocimaſtri facie, flore viridi Par. Bat.

Lychnis ſylveſtris ſive aquatica, purpurea, ſimplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides purpureum multis J. B.* 3. 343. *Ocimaſtrum rubrum Tabern. Icon.* 299.

Lychnis purpurea, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis agreſtis, multiflora Lob. Icon.* 336.

Lychnis purpurea, ſimplex, folio rotundiori, ſupina, præcox.

Lychnis ſegetum, major C. B. Pin. 204. *Pſeudomelanthium J. B.* 3. 341. *Nigellaſtrum Dod. Pempt.* 173.

Lychnis ſegetum, major, flore albo C. B. Pin. 204. *Pſeudomelanthium flore albo Eyſt.*

Lychnis ſegetum major, flore luteo, pallido. *Nigella ſylveſtris, flore luteo pallido Mor. H. R. Bleſ.*

Lychnis ſegetum, rubra, foliis Perfoliatæ C. B. Pin. 204. *Vaccaria Dod. Pempt.* 104. *J. B.* 3. 357.

Lychnis ſegetum, foliis Perfoliatæ, flore pallido C. B. Pin. 204.

Lychnis ſegetum, foliis Perfoliatæ, flore albo Joncq. Hort.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo C. B. Pin. 205. *Been album officinarum J. B.* 3. 356. *Been album ſive Polemonium Dod. Pempt.* 172.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, flore pleno.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, flore ex viridi purpuraſcente C. B. Pin. 205.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, foliis anguſtioribus & acutioribus C. B. Pin. 205.

Lychnis Papaver ſpumeum, anguſtifolia, glabra, flore purpureo Mor. H. R. Bleſ.

Lychnis ſylveſtris, ſive Behen album Alpinum, folio rotundiore, hirſuto, purpuraſcente flore.

Lychnis maritima, repens C. B. Pin. 205. *Lychnis marina, Anglica Lob. Icon.* 337. *Lychnis marina, Anglicana J. B.* 3. 357.

Lychnis fruteſcens, Myrtifolia, Behen albo ſimilis C. B. Pin. 205. *Behen albo officinarum, ſimilis planta, ſempervirens J. B.* 3. 357. *Ocimaſtrum fruticoſum Cam. Hort. Icon. xxxiij. Saponaria fruteſcens, acutis foliis ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant.* 58. *Saponaria altera, fruticoſior ex Sicilia Cæſalp.* 256.

Lychnis fruteſcens, Myrtifolia Behen albo ſimilis, flore albo H. L. Bat.

Lychnis noctiflora C. B. Pin. 205. *Ocimoides non ſpecioſum J. B.* 3. 344. *Ocimoides noctiflorum Cam. Hort. xxxiiij.*

Lychnis noctiflora, anguſtifolia, odorata. *Lichnide viſcoſa, peregrina, noctiflora, odorata Zan.* 127.

Lychnis montana, viſcoſa, alba, latifolia C. B. Pin. 205. *Polemonium petræum Geſneri J. B.* 3. 351. *Lychnis ſylveſtris ix. Cluſ. Hiſt.* 291. *Lychnis ſylveſtris Tabern. Icon.* 293.

Lychnis quæ Ocimoides minus ſive album Lugd. 683.

Lychnis viſcoſa, purpurea, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Centaurium minus adulterinum quibuſdam, Lychnidis viſcidæ genus J. B.* 3. 355. *Lychnis ſylveſtris*, 1. *Cluſ.* 288.

Lychnis folio Gramineo, flore pleno Beſl. Gazophyl.
Lychnis viſcoſa, alba, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Muſcipula flore alba Eyſt.*
Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, 2. è ſemine nata Cluſ. Hiſt.* 294. *Lychnis viſcoſa, Italica, floribus orbiculatis, albis, extus incarnatis, ſubhirſuta, latifolia Par. Bat.*
Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis, caulibus & capſula glabris, floribus orbiculatis Par. Bat.
Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis, foliis brevi lanugine aſperſis & florum petalis anguſtioribus Par. Bat.
Lychnis viſcoſa, foliis brevi lanugine aſperſis C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, è ſemine nata 1. Cluſ. Hiſt.* 293.
Lychnis viſcoſa, foliis lanuginoſis, floribus carneis C. B. Pin. 206. *Lychnis ſylveſtris 3. è ſemine nata Cluſ. Hiſt.* 294.
Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, majuſculo, quæ ſterilis C. B. Pin. 206. *Muſcipula muſcoſo flore, ſive Ocimoides belliforme J. B.* 3. 350.
Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, minore & ſeminifera C. B. Pin. 206. *Seſamoides magnum, Salmanticum Cluſ. Hiſt.* 295.
Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, minor H. R. Par. *Lychnis flore muſcoſo, capillaceo Mor. H. R. Bleſ. Otites, Lychnidis ſylveſtris genus Tabern. Icon.* 820.
Lychnis auriculæ Urſi facie C. B. Pin. 206. *Viſcago Auriculæ facie, Cretica J. B.* 3. 351. *Lychnis ſylveſtris, latifolia Cluſ. Hiſt.* 294.
Lychnis ſylveſtris, lanuginoſa, major C. B. Pin. 206. *Lychnis ſylveſtris, Lanugine caneſcens, flore majuſculo, rubeſcente Cluſio* 5. *J. B.* 3. 349. *Lychnis ſylveſtris, v. Cluſ. Hiſt.* 289.
Lychnis ſylveſtris, lanuginoſa, minor C. B. Pin. 206. *Lychnis parva J. B.* 3. 352. *Lychnis ſylveſtris, vj. Cluſ. Hiſt.* 290.
Lychnis ſylveſtris, quæ Saponaria vulgo. *Saponaria major, lævis C. B. Pin.* 206. *Saponaria vulgaris J. B.* 3. 346. *Saponaria Dod. Pempt.* 179.
Lychnis ſeu Saponaria, flore pleno. *Saponaria flore pleno Corn.* 209.
Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 537. *Flos cuculi, Odontidis quibuſdam J. B.* 3. 347. *Caryophyllus pratenſis, flore laciniato, ſimplici, ſive Flos cuculi C. B. Pin.* 610. *Armerius ſylveſtris Dod. Pempt.* 177.
Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici, ſuaverubente.
Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici, albo. *Caryophyllus pratenſis, flore laciniato, ſimplici ſive Flos cuculi, flore albo C. B. Pin.* 210.
Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, ampliore purpureo. *Flos cuculi flore multiplicato, purpureo J. B.* 3. 348. *Odontidis Plinii, pleno flore Cluſ. Hiſt.* 293.
Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, ampliore, albo. *Flos cuculi flore multiplicato altero, albo J. B.* 3. 348.
Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, minore. *Caryophyllus pratenſis, multiplex,*

multiplex, humilior, minore flore H. R. Par. Petite Veronique.

Lychnis ſylveſtris, latifolia, calyculis turgidis ſtriatis C. B. Pin. 205. *Muſcipula major, calyce turgido, ventrioſo J.B. 3. 349. Lychnis ſylveſtris, tertia Cluſii calyculis ſtriatis Lob. Icon.* 339.

Lychnis ſylveſtris, anguſtifolia, calyculis turgidis, ſtriatis C. B. Pin. 205. *Muſcipulæ majori calyce ventrioſo ſimilis J. B. 3. 350. Lychnis ſylveſtris, altera, incana, calyculis ſtriatis Lob. Icon.* 338.

Lychnis ſupina, Sicula, calyce ampliſſimo, ſtriato. *Lychnis ſpecioſiſſima, flore æquatè purpureo, granatinâ ſeu ſaturatè rubrâ nubeculâ per medium ſegmentato H. Cathol.*

Lychnis ſylveſtris, pluribus foliis ſimul junctis C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, viij. Cluſ. Hiſt.* 290. *Lycnis ſylveſtris, foliis anguſtis & pluribus ex geniculis ſingulis, Cluſio 1. in Hiſp. 8. in Poſt. J. B. 3. 348.*

Lychnis ſylveſtris, viſcoſa, rubra, anguſtifolia C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, iiij. Cluſ. Hiſt.* 289. *Odontidi ſive flori cuculi affinis, Lychnis ſylveſtris 1. Cluſii Pan. 4. Hiſt. J. B. 3. 348.*

Lychnis ſylveſtris, viſcoſa, anguſtifolia, alba, H. Edimb.

Lychnis ſylveſtris, viſcoſa, rubra, altera C. B. Pin. 205. *Muſcipula viſcaria ſive Lychnidis ſpecies J. B. 3. 349. Lychnis ſylveſtris, iij. Cluſ. Hiſt.* 289.

Lychnis hirta, anguſtifolia, Cretica C.B. Pin. 206. *Ocimoides flore rubro, minus, Creticum J. B. 3. 352. Lychnis ſylveſtris, vij. Cretica Cluſ. Hiſt.* 290.

Lychnis vel Ocimoides repens, montanum C. B. Pin. 206. *Saponaria minor quibuſdam J. B. 3. 344. Ocimoides repens, Polygonifolia Lob. Icon.* 341.

Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, ſive muſcus Alpinus, Lychnidis flore C. B. Pin. 206. *Muſcus Alpinus, flore inſigni, dilutè rubente J. B. 3. 768. Ocimoide moſcoſo, Alpino Pon. Ital. Bald.* 199.

Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, ſive Muſcus Alpinus Lychnidis flore niveo C. B. Pin. 206.

Lychnis maritima, procumbens ſtrictiſſimis longis foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 545.

Lychnis longioribus foliis incanis, florum petalis quinis, non bifidis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 545.

Lychnis minima, hiſpida, noctiflora Bot. Monſp. App.

Lychnis viſcoſa, foliis inferioribus Bellidi minori ſimilibus, flore minimo, carneo aut rubro H. R. Monſp.

Lychnis ſylveſtris, minima, flore muſcoſo Bot. Monſp. *Lychnis viſcoſa, erecta, annua, Caryophylloides Raii Syllog.*

Lychnis foliis glabris, calyce duriore Bocc. Rarior. Plant. 27.

Lychnis ſylveſtris, hirſuta, perennis, foliis Cochleariæ Britannicæ, flore amplo Saponariæ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis ſylveſtris, hirſuta, annua flore minore, carneo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis Chalepenſis, annua, foliis parum hirtis & anguſtis, floſculis carneis, pediculis infirmis, biuncialibus inſiſtentibus, capſulis ferè rotundis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis glabra, annua, foliis oblongis, mucronatis, flore amplo rubello, capſulâ oblongâ, pyramidali Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 542.
Lychnis ſylveſtris, alba, ſpicâ reflexâ Bot. Monſp. *Lychnis ſylveſtris, altera Monſpelienſium, ſpicâ nutante H. R. Par.*
Lychnis hirta, minor, flore variegato H. R. Par. 99. *Lychnis hirſuta, flore elegantèr variegato Raii Hiſt. 997.*
Lychnis ſylveſtris, fugaci flore H. R. Par.
Lychnis noctiflora, minima, flore exiguo Bocc. Rarior. Plant. 92.
Lychnis parva, flore rubello, è calyce oblongo, anguſto, Meſſanenſis Raii Hiſt. 995.
Lychnis flore albo, minimo Raii Hiſt. 996.
Lychnis erecta, parva, flore rubello, folio longo, anguſto Raii Hiſt. 997.
Lychnis minor, ſaxifraga Pluk. Almag. Bot. *Caryophyllus ſaxifragus C. B. Pin. 211. ſaxifraga antiquorum quibuſdam J. B. 3. 338. ſaxifraga magna Matthioli & Italorum Lob. Icon. 428. Saxifrage ordinaire, ou Caſſepierre.*
Lychnis ſaxatilis, Alpina, glabra, pumila. *Alſine Alpina, glabra C. B. Pin. 251. Auricula muris Alpina, glabra, ſive Lychnis glabra, minima aut Caryophyllæi minima ſpecies, flore albo. J. B. 3. 360.*
Lychnis multiflora, elatior, Linariæ folio, parvo flore. *Saponaria Lychnidis folio, floſculis albis, an Condiſi Arabum C. B. Pin. 206. Lanaria ſive Struthium Dioſcoridis Imperato J. B. 3. 347. Struthio di Dioſcoride, Radicetta, Herba lanaria de noſtrati Imper. 661.*
Lychnis Alpina, Linifolia, multiflora, peramplâ radice. *Lychnis Alpina; glabra, Caryophylli holoſtei flore Mor. H. R. Bleſ.*
Lychnis annua, minima, flore carneo, lineis purpureis diſtincto. *Betonica ſive Tunicæ annuæ ſimilis planta J. B. 3. 338.*
Lychnis Luſitanica, annua, Bellidis folio, flore purpureo.
Lychnis Luſitanica, annua, Bellidis folio, flore carneo.
Lychnis peregrina, Lavendulæ folio. *Lychnis Æthiopica, noctiflora, ſpicæ foliis Breyn. Faſcic.*
Lychnis maritima, pulverulenta, folio carnoſo.
Lychnis maritima, annua, Hiſpanica, Salicis folio.
Lychnis Hiſpanica, Kali folio, multiflora. *Kali vermiculatum, albo globoſo flore Barr. Icon.*
Lychnis Pyrenaica, umbellifera, minima.
Lychnis minima, ſaxatilis, umbellata, Holoſtii folio, caule nudo.
Lychnis Hiſpanica, Valerianæ rubræ folio, purpuraſcente flore.
Lychnis maritima, Gadenſis, anguſtifolia.
Lychnis Luſitanica, paluſtris, folliculo ſtriato.
Lychnis Luſitanica, montana, glutinoſa, fœtida.
Lychnis Hiſpanica, capillaceo folio.
Lychnis pumila, ſaxatilis, Juniperi folio.
Lychnis corniculata, minor ſive anguſtifolia, ſaxatilis Bocc. Muſ. Part. 2. 50. Tab. 43.

Lychnis maritima, pinguis, ex Corſica Bocc. Muſ. Part. 2. 65. Tab. 54.
Lychnis erecta, Veronicæ foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 170. Tab. 118.
Lychnis à Caryophyllo differt calyce ſimplici, ad exortum non ſquamato, ſemine reniformi vel angulato, tum & coronâ quæ medium florem occupare ſolet. Caryophyllus autem calyce veluti gemino donatur, & ſemine foliaceo, ſed coronâ caret.

GENUS III.

Cucubalus.

CUCUBALUS eſt plantæ genus, flore A B, caryophyllæo, plurimis ſcilicet petalis C, conſtante, in orbem poſitis, ex calyce D, membranaceo emergentibus. Piſtillum autem E, ex eodem calyce ſurgit, abitque in fructum mollem, ferè ovatum, ſeu baccam F, ſeminibus fœtam G H, plerumque reniformibus I. *Tab. 176.*

Cucubali ſpeciem unicam novi.

Cucubalus Plinii Lugd. 1429. *Alſine ſcandens, baccifera C. B. Pin.* 250. *Cucubalum quibuſdam, vel Alſine Baccifera J. B.* 2. 175.

GENUS IV.

Linum. *Lin.*

LINUM eſt plantæ genus, flore A, caryophyllæo, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, in orbem poſitis, ex calyce C, polyphyllo & quaſi tubulato emergentibus. Piſtillum autem D, ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in fructum E, ferè globoſum, plerumque acuminatum, ex pluribus capſulis compoſitum F G, introrſum dehiſcentibus, ſemine fœtis H I, plano, ferè ovato, hinc obtuſo, inde verò ut plurimùm acuto. *Tab. 176.*

Lini ſpecies ſunt

Linum ſativum C. B. Pin. 214. *Linum J. B.* 3. 450. *Linum ſativum vulgare cæruleum Lob. Icon.* 412.

Linum ſativum, latifolium, Africanum, fructu majori.

Linum perenne, majus, cæruleum, capitulo majore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 573.

Linum perenne, minus, cæruleum, capitulo minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 573.

Linum arvenſe C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, ſativum planè referens J. B.* 3. 452. *Sylveſtre Linum Trag.* 354.

Linum ſylveſtre, latifolium, hirſutum, cæruleum C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore cæruleo J. B.* 3. 453. *Linum ſylveſtre* 1. *latifolium Cluſ. Hiſt.* 317.

Linum ſylveſtre, latifolium, hirſutum, candidum C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, latifolium, lanuginoſum, flore candido, purpureis lineis ſtriato J. B.* 3. 454. *Linum ſylveſtre, latifolium, ij. Cluſ. Hiſt.* 317.

Linum fruticoſum, niveum C. B. Pin. 214. *Linum fruteſcens, flore omnino*

candido J. B. 3. 453. *Linum ſylveſtre* 7. *fruticoſum Cluſ. Hiſt.* 319.

Linum ſylveſtre, latifolium, luteum C. B. Pin. 214. *Linum latifolium, luteum J. B.* 3. 454. *Linum ſylveſtre iij. latifolium Cluſ. Hiſt.* 317.

Linum ſylveſtre, luteum, foliis ſubrotundis C. B. Pin. 214. *Linifolia Campanula lutea J. B.* 2. 817. *Campanula lutea, Linifolia, Montis Lupi, flore Volubilis Lob. Icon.* 414.

Linum luteum, ad ſingula genicula floridum C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, latifolium Col. Part.* 2. 80.

Linum fruticoſum, ſubflavum C. B. Pin. 214. *Linum fruteſcens, ſubflavum Prodr.* 107.

Linum ſylveſtre, Creticum, arboreum, luteum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 573. *Linum arboreum P. Alp. Exot.* 18.

Linum ſylveſtre, minus, luteum, annuum, folio latiore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 574.

Linum ſylveſtre, minus, luteum, annuum, folio anguſtiore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 574.

Linum maritimum, luteum C. B. Pin. 214. *Linum luteum, Narbonenſe J. B.* 3. 454. *Linum ſylveſtre Dod. Pempt.* 534.

Linum ſylveſtre, cæruleum, folio acuto C. B. Prodr. 107. *Linum ſylveſtre, anguſtifolium, cæruleo amplo flore Bot. Monſp.*

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, albo C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, floribus albis Lob. Icon.* 414.

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, intensè cæruleo C. B. Pin. 214.

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, violaceo C. B. Pin. 214.

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, albo, lineis purpureis diſtincto C. B. Pin. 214.

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, cæruleo, veluti cinereo C. B. Pin. 214. *Lini ſylveſtris v. anguſtifolii aliud genus Cluſ. Hiſt.* 318.

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, floribus dilutè purpuraſcentibus vel carneis C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, anguſtifolium, album, lineis in umbilico purpureis J. B.* 3. 453. *Linum ſylveſtre vj. anguſtifolium Cluſ. Hiſt.* 318.

Linum anguſtifolium, album, ramuſculis per terram ſparſis H. R. Par.

Linum ſylveſtre, anguſtis & denſioribus foliis, flore minore C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, tenuifolium Lob. Icon.* 413.

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, foliis rarioribus C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre ij. Tabern. Icon.* 822.

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, foliis rarioribus, flore albo C. B. Pin. 214.

Linum pratenſe, floribus exiguis C. B. Pin. 214. *Alſine verna, glabra, floſculis albis vel potius Linum minimum J. B.* 3. 455.

Linum foliis aſperis, umbellatum, luteum Bot. Monſp. 164. *Lithoſpermum Linariæ folio, Monſpeliacum C. B. Pin.* 259. *Paſſerina Lobelii J. B.* 3. 454.

Linum Luſitanicum, luteum, floribus ſpicatim diſpoſitis.

Linum Anguſtifolium, fruticoſum, Valentinum, foliis rigidis & aculeatis.

Linum Luſitanicum, capillaceo folio.

Linum Alpinum, Laricis folio.

SECTIO II.

De Herbis, flore Caryophyllæo, cujus piſtillum abit in ſemen calyce ipſo involutum.

GENUS I.

Statice.

STATICE eſt plantæ genus, flore A, in capitulum ferè ſphæricum collecto, calyce communi ſquamato K, donatum. Capitulum autem ex pluribus floribus B, componitur caryophyllæis, plurimis ſcilicet petalis C, conſtantibus è calyce proprio D, infundibuliformi emergentibus. Piſtillum pariter E, ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in ſemen F H, oblongum, calyce G, ceu capſulâ involutum. *Tab.* 177.

Statices ſpecies ſunt

Statice Lugd. 1190. *Caryophyllus montanus, major, flore globoſo C. B. Pin.* 211. *Caryophyllæus flos aphyllocaulos vel Junceus major J. B.* 3. 336. *Gramen polyanthemum, majus Dod. Pempt.* 564.

Statice montana, minor. *Caryophyllus montanus, minor C. B. Pin.* 211. *Caryophyllæus flos aphyllocaulos vel Junceus minor J. B.* 3. 336. *Gramen polyanthemum, minus Dod. Pempt.* 564.

Statice Alpina, major, flore albo. *Caryophyllus Alpinus, major, flore albo, globoſo H. R. Par.*

Statice montana, minima. *Caryophyllus montanus, minimus, flore globoſo H. R. Par. Caryophyllus marinus, minimus, flore globoſo Mor. H. R. Bleſ.*

Statice Luſitanica, Scorzoneræ folio.

Statice Luſitanica, fruticoſa, maritima, magno flore.

Statice Luſitanica, capillaceo folio, major.

Statice Luſitanica, capillaceo folio, minima.

Statice maritima, humillima, folio capillaceo, rigido.

GENUS II.

Limonium.

LIMONIUM eſt plantæ genus, flore A, I, C, K, caryophyllæo, plurimis ſcilicet petalis B L, plerumque conſtante, è calyce infundibuliformi E, F, M, emergentibus. Piſtillum pariter D, N ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in ſemen G, O, P, oblongum, calyce ipſo ceu capſulâ involutum. Occurrunt & Limonii ſpecies, quarum flores Q, R, S monopetali ſunt infundibuliformes, multifidi, cæterarum ſpecierum flores mentientes. *Tab.* 177.

Limonii ſpecies ſunt

Limonium maritimum, majus C. B. Pin. 192. *Limonium majus multis, aliis*

Behen rubrum J. B. 3. App. 876. Valerianæ rubræ ſimilis pro Limonio miſſa Dod. Pempt. 351.

Limonium maritimum, majus, alterum, ſerotinum, Narbonenſe H. R. Par.

Limonium maritimum, minus, Oleæ folio C. B. Pin. 192. *Parvum Limonium, Narbonenſe, Oleæfolium Lob. Icon. 295. Limonium minus J. B. 3. App. 877.*

Limonium parvum, Bellidis minoris folio C. B. Pin. 192. *Limonium pumilum Cluſ. Hiſt. lxxxij.*

Limonium minus, Bellidis folio, flagellis Fœniculaceis Bocc. Muſ. Part 2. 143. Tab. 103.

Limonium maritimum, minus, foliolis cordatis C. B. Pin. 192. *Prodr. 99. J. B. 3. App. 877.*

Limonium maritimum, minimum C. B. Pin. 192. *Prodr. 99. J. B. 3. App. 877. Bocc. Rarior. Plant. 25.*

Limonium minus, flagellis tortuoſis Bocc. Muſ. Part. 2. 143. Tab. 103.

Limonium peregrinum, foliis Aſplenii C. B. Pin. 192. *Limonium quibuſdam rarum J. B. 3. App. 877. Limonium peregrinum Cluſ. Cur. poſt. in fol. 33.*

Limonium marinum, fruticoſum, hirſutum Bocc. Rarior. Pant. 25.

Limonium fruticoſum, glabrum. *Limonium fruticoſum Bot. Monſp. App.*

Limonium reticulatum, ſupinum Bocc. Rarior. Plant. 83.

Limonium Siculum, folio cordato Bocc. Rarior. Plant. 64.

Limonium minus, annuum, bullatis foliis vel Echioides Bot. Monſp. *Limonium maritimum, annuum, foliolis bullatis H. R. Par.*

Limonium Luſitanicum, foliis lanceolatis.

Limonium Luſitanicum, Auriculæ Urſi folio.

Limonium maritimum, villoſis foliis, Luſitanicum Pluk. Almag. Bot. *Limonium Lychnidis coronariæ folio V. Luſit.*

Limonium peregrinum, caule appendicibus criſpis adaucto Pluk. Almag. Bot. *Limonium Africum, humile & elatius Park. Theat. 1234.*

Limonium foliis Halimi Broſſ. *Limonium Hiſpanicum, fruteſcens, Portulacæ marinæ folio. Limonium ſine gallis Bocc. Rarior. Plant. 32.*

Limonium lignoſum, gallas ferens Bocc. Rarior. Plant. 34.

Limonium Hiſpanicum, Plantaginis foliis bullatis.

Limonium Hiſpanicum, Plantaginis foliis glabris.

Limonium Hiſpanicum, multifido folio. *Limonium Ferulaceo folio V. Luſit.*

Limonium Valentinum, Statices folio, capite glomerato.

Limonium Hiſpanicum, articulatum & cæſium.

Limonium differt à Statice florum ordine, qui plerumque longâ ſerie diſponuntur & calyce communi carent, cum Statices flores in capitulum colligantur calyce communi donatum.

Lib. 4. cap. 16. Limonium à voce Græca λειμών *Pratum*: naſcitur enim (ut ait Dioſcorides) in pratis & paluſtribus locis.

CLASSIS IX.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Liliaceo.

FLOS LILIACEUS dicitur ille, qui vel conflatur ex petalis ſex, raro tribus, vel in ſex partes ſecatur. Hinc autem proprium eſt ut piſtillum ejus aut calyx abeat in capſulam in terna loculamenta ſemper diviſam. Tales ſunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Aſphodeli, Ephemeri, qui Liliacei appellantur; non tantùm quod maxima eorum pars ad Lilii formamquodammodo accedat, ſed quòd fructumpoſt ſe relinquant ſemper tricapſularem, qualis eſt fructus Lilii.

SECTIO I.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Aſphodelus. *Asfodele.*

ASPHODELUS eſt plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo A B, in ſex partes ſecto, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ferè globoſum, carnoſum & trigonum, apice dehiſcentem E, in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum G, triangularibus. *Tab.* 178.

Aſphodeli ſpecies ſunt

Aſphodelus albus, ramoſus, mas C. B. Pin. 28. *Aſphodelus major, flore albo, ramoſus J. B.* 2. 625. *Aſphodelus* 1. *Cluſ. Hiſt.* 196.

Aſphodelus albus, ramoſus, minor, ſeu ramoſus, alter H. R. Par.

Aſphodelus albus, non ramoſus C. B. Pin. 28. *Aſphodelus major, flore albo, non ramoſus J. B.* 2. 625. *Aſphodelus ij. Cluſ. Hiſt.* 197.

Aſphodelus purpuraſcens, foliis maculatis C. B. Pin. 28. *Aſphodelus flore ſuave-rubente Lob. Icon.* 91.

Aſphodelus foliis compreſſis, aſperis, caule patulo.

Aſphodelus luteus flore & radice C. B. Pin. 28. *Aſphodelus luteus J. B.* 2. 632. *Aſphodelus luteus, minor, Iphyon Theophraſti & Anguillaræ, Erizembac Arabum Lob. Icon.* 91.

Aſphodelus Africanus, anguſtifolius, luteus, minor.

Aſphodelus ſpiralis, luteus, Italicus, flore magno H. R. Par.

Alphodelus albus minimus, C. B. Pin. 29. *Alphodelus minimus, albus J. B.* 2. 631. *Alphodelus minimus Cluſ. Hiſt. App.* 1. cclviij.

Aſphodelus foliis fiſtuloſis C. B. Pin. 29. *Aſphodelus minor, flore fiſtuloſo J. B.* 2. 631. *Aſphodelus minor Cluſ. Hiſt.* 197.

Aſphodelus differt à Phalangio florum formâ.

GENUS II.

Lilio-Aſphodelus. *Lis-Aſfodele.*

Tab. 179. LILIO-ASPHODELUS eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, inferiùs tubulato B, ſuperiùs in ſex partes ſecto & ampliato, ex cujus fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ferè ovatum & trigonum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F, ſubrotundis. His notis addi poteſt radix G, Napiformis.

Lilio-Aſphodeli ſpecies ſunt

Lilio-Aſphodelus luteus Park. Par. 148. *Lilium luteum, Aſphodeli radice C. B. Pin.* 80. *Lilium Aſphodeli radice, luteum, ſive Lilio-Aſphodelus quorundum, flore luteo J. B.* 2. 700. *Lis-Aſphodele à fleur jaune.*

Lilio-Aſphodelus luteus, minor. *Lilium luteum, Aſphodeli radice, minus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 412.

Lilio-Aſphodelus phœniceus Park. Par. 148. *Lilium rubrum, Aſphodeli radice C. B. Pin.* 80. *Lilium radice Aſphodeli, phœniceum ſive Lilio-Aſphodelus quibuſdam J. B.* 2. 701.

Lilio-Aſphodelus phœniceus, minor. *Lilium rubrum, Aſphodeli radice, minus. H. L. Bat.*

Lilio-Aſphodelus Americanus, flore umbellato, albo, coſtâ purpureâ notato Plum.

Lilio-Aſphodelus Americanus, foliis Aloes, flore umbellato, maximo, odoratiſſimo Plum.

Lilio-Aſphodelus Americanus, bifolius, flore ſingulari, purpureo Plum.

Lilio-Aſphodelus à Lilio & Aſphodelo; quaſi diceres plantam floribus Lilii, Aſphodeli radice.

GENUS III.

Hyacinthus. *Jacinte.*

Tab. 180. HYACINTHUS eſt plantæ genus, flore A B C, liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto & quaſi campaniformi, tubulato, ex cujus fundo ſurgit piſtillum D E, quod deinde abit in fructum F I, ſubrotundo, ferè trigonum, in terna loculamenta G, diviſum, ſeminibuſque fœtum modò ſubrotundis H, modò planis K.

Hyacinthi ſpecies ſunt

Hyancinthus oblongo flore, cæruleus, major, C. B. Pin. 43. *Hyacinthus anglicus ſive Belgicus J. B.* 2. 585. *Hyacinthus non ſcriptus Dod. Pempt.* 216.

Hyacinthus

Hyacinthus oblongo flore amethyſtino major C. B. Pin. 43.
Hyacinthus oblongo flore Violæ nigræ, major C. B. Pin. 43. *Hyacinthus Hiſpanicus, flore violaceo Eyſt.*
Hyacinthus Anglicus, flore incarnato Eyſt.
Hyacinthus Anglicus, cinericius Eyſt.
Hyacinthus non ſcriptus, flore candido Dod. Pempt. 215.
Hyacinthus oblongo flore ex cæruleo & albo mixto H. L. Bat.
Hyacinthus oblongo flore fuſco C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Mauritanicus Cluſ. Hiſt. App. 1. eclvij. J. B. 2. 588.*
Hyacinthus obſoleto flore C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obſoletior, Hiſpanicus, Anglico ſimilis J. B. 2. 587. Hyacinthus obſoleti coloris, Hiſpanicus, ſerotinus Cluſ. Hiſt. 177.*
Hyacinthus obſoletus Cluſii, flore obſoleto viridi Suvert.
Hyacinthus obſoleto flore, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus ſerotinus, obſoleto colore Eyſt.*
Hyacinthus ſerotinus, albicans C. B. Pin. 44. *Hyacinthus ſerotinus, facie Orientalis Eyſt.*
Hyacinthus oblongo flore flavo-viridi C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obſoletus, Æthiopicus Cluſ. Cur. poſt. in fol. 19.*
Hyacinthus oblongo cæruleo flore minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hiſpanicus, anguſtifolius, cæruleus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, flore cæruleo Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.*
Hyacinthus oblongo albo flore, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hiſpanicus, anguſtifolius, albus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, albo flore Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.*
Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, flore mixto Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.
Hyacinthus oblongo flore ſuaviter rubente, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus flore rubro Lob. Ad. Part. 2. 487.*
Hyacinthus floribus Campanulæ uno verſu diſpoſitis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus totus albus, Campanila J. B. 2. 586. Lob.*
Hyacinthus floribus Campanulæ, utrinque diſpoſitis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Neapolitanus Suvert.*
Hyacinthus Orientalis, caule maculato C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis quibuſdam Conſtantinopolitanus J. B. 2. 575. Hyacinthus Orientalis, Græcus Lob. Icon. 104.*
Hyacinthus Orientalis, caule maculato, flore violaceo H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, purpureus C. B. P. 44. *Hyacinthus Orientalis, purpuro-rubeus Lob. Icon. 104. J. B. 2. 576.*
Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, calyce brevi, polyanthos H. R. Par.
Hyacinthus flore purpureo, albo Eyſt.
Hyacinthus Orientalis exalbidus C. B. Pin. 44.
Hyacinthus Orientalis, albus, primus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, albus J. B. 2. 577. Hyacinthus Orientalis, albus Lob. Icon. 105.*

Hyacinthus Orientalis, albore ſplendido H. R. P. *Hyacinthus Orientalis, argenteo colore Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, brumalis, flore cæruleo, foliis infernâ parte maculis purpureis notatis H. L. Bat.

Hyacinthus Orientalis, albus, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, Orientalis, albus Lob. Icon.* 106.

Hyacinthus Orientalis, maximus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis, major Dod. Pempt.* 216.

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore albo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, maximus, calyculis ſuaverubentibus H. R. P.

Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore cinerei coloris H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore argenteo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, flore violaceo, odoratiſſimo H. R. P.

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore incarnato H. L. Bat.

Hyacinthus Amethyſtinus, pleno flore campanulato magno Ducis Hetruriæ H. R. Par.

Hyacinthus præcox, albus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus præcox, flore albo Caccini Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 16.

Hyacinthus Orientalis, latifolius C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πολυανθης alter Cluſ. Hiſt.* 175.

Hyacinthus Orientalis, variegatus, phœniceis calyculis, ſubtus rubentibus, vel floribus anteriùs albeſcentibus, averſa parte purpuraſcentibus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, variegatus & Hyacinthus Orientalis, mixtus Eyſt.*

Hyacinthus maximus, polyanthos C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Jacobus, albus, multis floribus, Italicus Suvert.*

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore amœnè cæruleo, polyanthos H. R. Par. *Paſſetous.*

Hyacinthus Orientalis, ramoſus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πολυκλαδης Cluſ. Hiſt.* 147.

Hyacinthus Orientalis, florum foliis reflexis & variegatis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, reflexis foliis, colore violaceo Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis violaceo colore, albis lineis Eyſt.

Hyacinthus Orientalis, caule folioſo C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Aſiaticus, φυλλοδοχω caule Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 16.

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, mixtus Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, floribus erectis, candidis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, erectis candidis floribus Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, floribus erectis, cæruleis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, erectis floribus cæruleis Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, ſtriatus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus minimus, ſerotinus, elegans, floſculis Hyacinthi Orientalis Adv. Par. 2. App.* 510.

Hyacinthus Orientalis, flore duplici C. B. Pin. 45. *Eyſt*

Hyacinthus orientalis, flore duplici, cæruleo C. B. Pin. 45.

Hyacinthus Orientalis, flore duplici, cæruleo, Romanus dictus H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore purpureo, pleno H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, pleno C. B. Pin. 45.
Hyacinthus Orientalis, flore ſubcæruleo, pleno, maximus Belgarum H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, flore purpuro-violaceo, calyculis turgidis H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, albus, multiplici flore C. B. Pin. 45. *Hyacinthus candidiſſimus, pleno flore Eyſt.*
Hyacinthus Orientalis, pallidè incarnatus, multiplici flore H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, roſeus, Italicus dictus, multiplici flore candidiſſimo H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore duplici, Capucinus dictus H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, Capucinus dictus, flore elegantiori H. L. Bat.
Hyacinthus Indicus, tuberoſus, flore Hyacinthi Orientalis C. B. Pin. 47. *Hyacinthus Indicus, tuberosâ radice Cluſ. Hiſt.* 176. *J. B.* 2. 588.
Hyacinthus, ab Hyacintho puero, ut fabulantur.

GENUS IV.

Muſcari.

MUSCARI eſt plantæ genus, flore AB, liliaceo, monopetalo, veluti campaniformi, globoſo & in ſex partes ſecto: ex cujus fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, plerumque triangularem, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm ſubrotundis F. *Tab.* 186.

Muſcari ſpecies ſunt

Muſcari arvenſe, latifolium, purpuraſcens. *Hyacinthus comoſus major, purpureus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus maximus, botryoides, comâ cæruleâ J. B.* 2. 574. *Hyacinthus comoſus, ſpurius, tertius Dod. Pempt.* 218.
Muſcari arvenſe, latifolium, flore albo. *Hyacinthus comoſus, major, albus C. B. Pin.* 42.
Muſcari cæruleum, majus. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, major. C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides, cæruleus, amœnus Lob. Icon.* 108.
Muſcari latifolium, ſpecioſius. *Hyacinthus racemoſus, latifolius, ſpecioſior C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides, incarnatus Tabern. Icon.* 628.
Muſcari flore albo. *Hyacinthus racemoſus, albus C. B. Pin.* 42 *Hyacinthus botryoides, albus J. B.* 2. 573. *Hyacinthus botryoides, albo flore Cluſ. Hiſt.* 182.
Muſcari floribus è cæruleo vireſcentibus. *Hyacinthus racemoſus, floribus ex cæruleo vireſcentibus C. B. Pin.* 42.
Muſcari Byzantinum, flore candicante. *Hyacinthus comoſus, albus, Byzantinus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus comoſus, Byzantinus, candicans, cum ſtaminulis purpureis J. B.* 2. 583.
Muſcari uvâ ramoſa, majus. *Hyacinthus uvâ ramoſâ, major C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus ramoſus, botryoides, cæruleus Caſpari Bauhini Bry.*

Muſcari uvâ ramoſa minus. *Hyacinthus uvâ ramoſa, minor C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides iij, uvâ ramoſa Cluſ. Hiſt.* 181.

Muſcari cæruleum, minus, latifolium, *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, minor latifolius C. B. Pin.* 43. *Hyacinthus botryoides, vernus, minor, latifolius, cæruleus, inodorus J. B.* 2. 572. *Hyacinthus botryoides,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 181.

Muſcari arvenſe, juncifolium, cæruleum, minus. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, minor, juncifolius C. B. Pin.* 43. *Hyacinthus vernus, botryoides, minor, cæruleus, anguſtioribus foliis, odoratus J. B.* 2. 571. *Hyacinthus racemoſus Dod. Pempt.* 217.

Muſcari arvenſe, juncifolium, carneum minus. *Hyacinthus racemoſus, minor, juncifolius, carneo flore H. R. Par.*

Muſcari arvenſe, juncifolium, exalbidum, minus. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, minor, juncifolius, flore dilutè ex albido C. B. Pin.* 43.

Muſcari moſchatum, griſeo obſoleto flore. *Hyacinthus racemoſus, moſchatus, griſeo flore obſoleto H. R. Par.*

Muſcari obſoletiore flore Cluſ. Hiſt. 178. *Hyacinthus racemoſus, moſchatus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus odoratiſſimus, dictus Tibcadi & Muſcari J. B.* 2. 578.

Muſcari flore obſoletè nigro Eyſt.

Muſcari flavo flore Cluſ. Hiſt. 179. *Hyacinthus racemoſus, moſchatus, luteus C. B. Pin.* 43. *Hyacinthus odoratiſſimus, Tibcadi luteus J. B.* 2. 579.

Muſcari præcox, flore luteo. *Hyacinthus racemoſus, luteus, præcox C. B. Pin.* 43. *Hyacinthi Tibcadi lutei varietas ſive Muſcari luteo-præcox J. B.* 2. 579. *Tibcadi lutei varietas, ſive Muſcari luteum, præcox Lob. Adv. Part.* 2. 487.

Muſcari, ut exiſtimant, ab odore floris moſchato.

GENUS V.

Colchicum *Colchique.*

Tab. 181. COLCHICUM eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, ab ipſa radice emergente ſub tubi tenuiſſimi formâ, in ſex partes ſenſim ampliati. Piſtillum autem B, è fundo floris ſurgit, in capillamenta tenuia C, deſinens, abitque in fructum D, oblongum, trigonum, in tria loculamenta *Tab.* 182. E, diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis F. His notis addenda eſt radix gemina, tuberoſa, quarum altera carnoſa eſt G H, altera fibrata I, eodem involucro membranaceo K, obducta.

Colchici ſpecies ſunt

Colchicum commune C. B. Pin. 67. *Colchicum J. B.* 2. 649. *Colchicum Dod. Pempt.* 460.

Colchicum album, cum purpuraſcentibus lineis J. B. 2 651.

Colchicum commune, folio lineis albis picto H. R. Par.

Colchicum commune, folio lineis interſecto luteis H. R. Par.

Colchicum vulgare, atro-purpureum Pariſienſium, flore ſimplici H. R. Par. *Colchique vineux.*

Colchicum vere & autumno florens C. B. Pin. 68. *Colchicum biflorum J. B.* 2. 652. *Cluſ. Hiſt.* 202.

Colchicum Anglicum, candidum, anguſtis foliis C. B. Pin. 68. *Colchicum candido flore, Anglicum Lob. Icon.* 143. *J. B.* 2. 654.

Colchicum foliorum foliis albis & rubris, alternatim diſpoſitis C. B. Pin. 68. *Colchicum album & rubrum Eyſt.*

Colchicum multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum exoticum, foliis ternis purpureis & aliis ternis albicantibus varians. Eyſt.*

Colchicum album, ſtriis variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum mixtum, autumnale Eyſt.*

Colchicum polyflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum verſicolor, polyanthes, refloreſcens Eyſt.*

Colchicum latifolium, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, polyanthos, Fritillariæ facie, autumnale Eyſt.*

Colchicum purpuro-lacteum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum* ποικιλανθὲς *ſive verſicolore flore J. B.* 2. 655. *Colchicum iij. Cluſ. Hiſt.* 200.

Colchicum ex albo & purpuraſcente varium C. B. Pin. 68. *Colchicum* ποικιλανθὲς, *alterum Cluſ. Hiſt. App. cclviij. J. B.* 2. 656.

Colchicum flore Fritillariæ inſtar teſſellato C. B. Bin. 68. *Colchicum Fritillariæ facie, pallidum Suvert.*

Colchicum purpureum, magnis foliis viridibus latioribus & criſpis, Coum dictum H. R. Par. *Colchicum variegatum Corn.* 136.

Colchicum Luſitanicum, flore carneo, multiplici & purpureo vivac imixtum H. R. Par.

Colchicum florum foliis anguſtis & variegatis C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, minus, verſicolore flore Cluſ. Hiſt.* 201. *J. B.* 2. 656.

Colchicum pleno flore, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum flore pleno, maculatum, autumnale Eyſt.*

Colchicum latifolium, multiflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes, candidum, eleganti rubore varium D. J. Franqueville Adv. Part.* 2. 500. J. *B.* 2. 653.

Colchicum candidum, multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes album J. B.* 2. 653. *Colchicum Pannonicum,* πολυανθὲς, *albo flore Cluſ. Hiſt.* 199.

Colchicum polyanthes, lato Hellebori albi folio C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, latifolium, polyanthes J. B.* 2. 655. *Colchicum Byzantinum, latifolium* πολυανθὲς *Cluſ. Hiſt.* 199.

Colchicum polyanthos, multiplex C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthos, flore multiplici, autumnale Eyſt.*

Colchicum polyanthos, foliis latis convolutis C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum flore purpureo, plenum Eyſt.*

Colchicum pleno flore C. B. Pin. 69. *J. B.* 2. 654. *Cluſ. Hiſt.* 202.

Colchicum polyanthes, multiplex, flore albo H. L. Bat.

Colchicum polyanthes, multiplex, flore teſſellato H. L. Bat.

Colchicum vernum, Hiſpanicum C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum Cluſii J. B.* 2. 652.

Colchicum montanum, anguſtifolium C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, flore pu. pureo J. B.* 2. 656.

Dioſc. lib. 4. cap. 84. *Plurimùm in Meſſaniâ & apud Colchos enaſcitur Colchicum*, ait Dioſcorides, inde nomen.

SECTIO II.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto, cujus calyx abit in fuctum.

GENUS I.

Crocus. *Saffran.*

Tab. 183 & 184.

CROCUS eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, inferiùs tubulato, monopetalo, tubo ſcilicet in partes ſex ampliato & pediculo B, inſidente. Piſtillum C, è fundo floris ſurgit in terna capillamenta capitata & criſtata D, diviſum: calyx verò E, deinde abit in fructum oblongum F, trigonum in tria loculamenta G, diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis H. His notis addenda eſt radix gemina, tuberoſa, quarum altera quæ minor eſt K, alteri majori I, carnoſæ & fibratæ inſidet; utraque verò involucro membranaceo M, obducitur.

Croci ſpecies ſunt

Crocus ſativus C. B. Pin. 65. *Crocus Dod. Pempt.* 213. *J. B.* 2. 637.

Crocus autumnalis, florem ſine foliis promens, odorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus* 2, *flore purpureo, foliis orbiculato mucrone J. B.* 2. 646. *Crocum montanum*, 2. *Cluſ. Hiſt.* 208.

Crocus Alpinus, autumnalis C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, Autumnalis J. B.* 2. 646. *Crocum montanum*, 1. *Cluſ. Hiſt.* 209.

Crocus autumnalis, ſubcæruleus, multiflorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, tertius J. B.* 2. 646. *Crocum montanum, iij. Cluſ. Hiſt.* 209.

Crocus autumnalis, montanus, anguſtifolius, flore argenteo H. R. Par.

Crocus montanus, autumnalis, violaceus, amplo flore Belgarum H. R. Par.

Crocus autumnalis, flore minore C. B. Pin. 65. *Crocum montanum, Pyrenæum autumnale J. B.* 2. 647. *Crocum Pyrenæum, autumnale Cluſ. App. alt.*

Crocus anguſtifolius, nuſquam florens H. R. Par.

Crocus Italicus, anguſtifolius, magno flore, radice roſtratâ *Siſyrinchium Aſprenſium Col. Part.* 2. 7. *Siſyrinchium minus, anguſtifolium, flore majore, variegato C. B. Pin.* 41.

Crocus Italicus, anguſtifolius, parvo flore, radice roſtratâ. *Siſyrinchium Theophraſti Col. Part.* 1. 328. *Siſyrinchium minus, anguſtifolium C. B. Pin.* 41.

Crocus Italicus, latifolius, radice roſtratâ. *Siſyrinchium alterum, latifolium Col. Part.* 1. 329.

Crocus ſylveſtris, Byzantinus, ſerotinus, candidus, tantillùm ſub-cæruleus J. B. 2. 647. *Adv. Part.* 2. 498.

Crocus vernus, latifolius, purpureus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, purpureus, verſicolore flore Cluſ. Hiſt.* 205. *J. B.* 3. 643.

Crocus vernus, latifolius, flore purpureo, magno C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, purpureus, flore maiore J. B.* 2. 642. *Crocus latifolius, purpureo flore majore Cluſ. Hiſt.* 204.

Crocus vernus, latifolius, albus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, albo flore interdum purpuraſcentibus venis vario J. B.* 2. 640. *Crocus vernus, latifolius, albo flore Cluſ. Hiſt.* 203.

Crocus vernus, Ianthinus, latiore folio, lineâ mediâ albâ & margine flaveſcente H. R. Par. *Agathe.*

Crocus vernus, latifolius, flore interiùs ſuaverubentibus lineis picto, exteriùs albidis H. R. Par.

Crocus vernus, tribus foliis ſuaverubentibus, aliis variegatis alternatim dipoſitis H. R. Par.

Crocus vernus, albus, verſicolor, alter C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, albus, verſicolore flore* 1. *Cluſ. Hiſt.* 204.

Crocus vernus, latifolius, purpuro-violaceus C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, alter, flore purpureo, minore J. B.* 2. 640. *Crocus vernus, latifolius, flore purpureo, minore Cluſ. Hiſt.* 203. *Crocus ſylveſtris, vernalis, prior Dod. Pempt.* 214.

Crocus vernus, latifolius flore albo, purpuro-violacea baſi C. B. Pin. 66. *Crocus ſylveſtris, vernus, tertius, flore albo, purpuro-violacea baſi Lob. Icon.* 140.

Crocus vernus, latifolius, flore ſupernè purpureo, inferiùs flaveſcente C. B. Pin. 66. *Crocus ſylveſtris,* 1. *Dalechampii Lugd.* 1533.

Crocus vernus, latifolius, flore violaceo vel cæruleo diſtincto C. B. Pin. 66. *Crocus violaceus & cæruleus diſtinctus Suvert.*

Crocus vernus, latifolius, flore cæruleo, lineis violaceis variegato C. B. Pin. 66. *Crocus cæruleus, lineis violaceis diſtinctus Suvert.*

Crocus vernus, flore pleno C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, duplici flore Cluſ. Hiſt.* 205.

Crocus vernus, latifolius, multiflorus, purpuro-violaceus, lineis candidis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, polyanthos, purpuro-violaceus, lineis candidis Eyſt.*

Crocus vernus, latifolius, multiflorus, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, polyanthos, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis Eyſt.*

Crocus vernus, minor, albicans C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius,*

albo verſicolore flore 2. ſimplici & duplici J. B. 2. 642. Crocus vernus, latifolius, albus, verſicolore flore, 2. Cluſ. Hiſt. 204.

Crocus vernus, minor, purpuraſcens C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, albus, cæruleis oris in latere folii Lobelio, & Crocus vernus, latifolius, albo verſicolore flore primus Cluſio J. B. 2. 642. Crocus vernus, latifolius, albus, verſicolore flore, 1. Cluſ. Hiſt. 204.*

Crocus vernus, latifolius, albus vel cinericius C. B. Pin. 66. *Crocus cinericius, duplex Suvert.*

Crocus vernus, latifolius, flavus, flore majore C. B. Pin. 66. *Croci verni ſpecies flava J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, flavo flore Cluſ. Hiſt. 205.*

Crocus vernus, latifolius, flavus, flore minore & pallidiore C. B. Pin. 66.

Crocus vernus, latifolius, flavo flore, virente baſi H. R. Par.

Crocus vernus, latifolius, flavus, coronâ phœniceâ C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, flore luteo, coronâ phœniceâ Lob. Adv. Part. 2. 497.*

Crocus vernus, latifolius, aureus C. B. Pin. 66. *Croci verni ſpecies aurea J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, aureo flore Cluſ. Hiſt. 206.*

Crocus vernus, latifolius, pallidus C. B. Pin. 66. *Croci verni ſpecies pallida J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, pallido flore Cluſ. Hiſt. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-varius C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii, flavi vario flore ſimplici 1. ſpecies J. B. 2. 644. Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore 1. Cluſ. Hiſt. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-varius, alter C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii flavi, vario flore ſimplici 2. ſpecies J. B. 2. 644. Crocus vernus latifolius, flavo-vario flore ij. Cluſ. Hiſt. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore duplici Cluſ. Hiſt. 206. *Croci verni latifolii flavi-vario flore duplici 1. ſpecies J. B. 2. 644.*

Crocus vernus, anguſtifolius, magno flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, anguſtifolius, floribus cæruleis ſive violaceis, Hiſpanicus J. B. 2. 645. Crocus vernus, anguſtifolius 1. Cluſ. Hiſt. 207.*

Crocus vernus, anguſtifolius, magno flore candido C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, anguſtifolius, floribus interdum candidis, Hiſpanicus J. B. 2. 645.*

Crocus vernus, anguſtifolius, gemino bulbo C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, minor, alter, flore minore, ex albo purpureo J. B. 2. 645. Crocus ſylveſtris, vernalis, alter Dod. Pempt. 214.*

Crocus vernus, anguſtifolius, parvo flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, anguſtifolius iij. Cluſio, flore multo minore, cæruleo J. B. 2. 645. Crocus vernus, anguſtifolius, ij. Cluſ. Hiſt. 207.*

Crocus vernus, juncifolius, pupureus C. B. Pin. 67. *Crocus anguſtifolius, 4. flore purpureo, ſaturati coloris J. B. 2. 646. Crocum vernum, anguſtifolium, violaceo flore Cluſ. Hiſt. 208.*

Crocus vernus, capillari folio Cluſ. App. 1. J. B. 2. 647.

Crocus

Crocus vernus, anguſtifolius, variegatus C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, aureus, variegatus Eyſt.*

Crocus differt à Colchico, 1°. radice geminâ, alterâ alteri inſidente: 2°. calyce in fructum abeunte: 3°. piſtillo in capillamenta capitata & criſtata deſinente.

GENUS II.

Narciſſus. *Narciſſe.*

NARCISSUS eſt plantæ genus, flore A, B, lilaceo, monopetalo, campaniformi C, D, in ſex partes ſecto, meditullium ejus coronæ inſtar cingentes. Calyx autem E, F, qui plerumque prodit è vaginâ membranaceâ G, H, abit deinde in fructum I, oblongum vel ſubrotundum, trigonum, trifariam dehiſcentem K, in tria loculamenta L, diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis M. *Tab.* 185.

Narciſſi ſpecies ſunt

Narciſſus maximus, pallidus, foliis incanis C. B. Pin. 48. *Narciſſus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 60.

Narciſſus maximus, flore cæruleo-albicante, fimbriâ croceâ, aureâ C. B. Pin. 48. *Narciſſus maximus, medio-purpureus aut cæruleus, latifolius, Hiſpanicus Eyſt.*

Narciſſus albus, magno odore, floris circulo pallido C. B. Pin. 48. *Narciſſus medio-purpureus, magno flore, folio latiore J. B.* 2. 601. *Narciſſus latifolius*, 7. *Cluſ. Hiſt.* 157.

Narciſſus niveus, odoratus, circulo rubello C. B. Pin. 48. *Narciſſus latifolius*, 6. *Cluſ. Hiſt.* 156.

Narciſſus albus, circulo croceo, minor C. B. Pin. 49. *Narciſſus medio-purpureus, minor J. B.* 2. 601. *Narciſſus minor ſerotinus, medio-croceus Lob. Icon.* 113.

Narciſſus albus, circulo purpureo C. B. Pin. 48. *Narciſſus medio purpureus Dod. Pempt.* 223. *J. B.* 2. 600.

Narciſſus albus, circulo croceo vel luteo C. B. Pin. 49. *Narciſſus medio-luteus Dod. Pempt.* 223.

Narciſſus albus, major, odoratus C. B. Pin. 49. *Narciſſus latifolius, major, in latifoliorum claſſe alter Cluſ. Hiſt.* 156.

Narciſſus Orientalis, major, albus C. B. Pin. 49. *Narciſſus Orientalis, major polyanthos, totus albus Eyſt.*

Narciſſus Orientalis, medius, albus C. B. Pin. 49. *Narciſſus Orientalis, medius, totus albus, polyanthos Eyſt.*

Narciſſus Orientalis, albus, calyce ſtellato C. B. Pin. 49. *Narciſſus Orientalis, albus, odoratus, calyce ſtellato Eyſt.*

Narciſſus totus albus, major C. B. Pin. 49. *Narciſſus cum pluribus floribus, totus albus, major J. B.* 2. 606. *Narciſſus latifolius, ſimplici flore prorſus albo*, 1. *Cluſ. Hiſt.* 155.

Narciſſus totus albus, minor C. B. Pin. 49. *Narciſſus foliis candicantibus,*

cum pluribus floribus, totus albus, minor J. B. 2. 606. Narciſſus latifolius, niveus, alter Cluſ. Hiſt. 155.

Narciſſus niveus C. B. Pin. 50. *Narciſſus niveus, latifolius, Byzantinus J. B. 2. 607. Narciſſus latifolius, niveus, tertius Cluſ. Hiſt. 155.*

Narciſſus albus, flore minore, Jaſmini odore C. B. Pin. 50. *Narciſſus latifolius, niveus, tertius, alter Cluſ. Hiſt. 155.*

Naciſſus Orientalis, albus, calyce luteo, Campanulæ ſimili, maximus C. B. Pin. 50. *Narciſſus polyanthos, Orientalis, calyce medio-luteo, odoratus, maximus Eyſt.*

Narciſſus Orientalis, albus, calyce luteo, medius C. B. Pin. 50. *Narciſſus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, odoratus, medius Eyſt.*

Narciſſus Orientalis, albus, calyce luteo, minor C. B. Pin. 50. *Narciſſus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, minor, odoratus Eyſt.*

Narciſſus Orientalis, calyce aureo, pluribus foliolispleno C. B. Pin. 50. *Narciſſus Orientalis medio-croceus, calyce pleno Eyſt.*

Narciſſus Orientalis, calyce rotundo, auro-luteo C. B. Pin. 50. *Narciſſus Orientalis, medio-croceus, major Eyſt.*

Narciſſus pallidus, medio-croceus C. B. Pin. 50. *Narciſſus latifolius, flore prorſus albo, ij. Cluſ. Hiſt. 155.*

Narciſſus pallidus, medio-aureus C. B. Pin. 50. *Narciſſus medio-luteus, Piſanus, plures flores ferens J. B. 2. 604. Narciſſus ſulphurei coloris, minor Cluſ. Cur. poſt. in fol. 62.*

Narciſſus albus, circulo croceo, polyanthos C. B. Pin. 50. *Narciſſus medio-croceus, ſerotinus, cum aliquot floribus J. B. 2. 604. Narciſſus medio-croceus, ſerotinus, polyanthos Lob. Icon. 112.*

Narciſſus medio-purpureus Eyſt.

Narciſſus pallidus, circulo luteo C. B. Pin. 51. *Narciſſus albidus, medio-luteus, cum aliquot floribus J. B. 2. 604.*

Narciſſus pallidus, circulo aureo, alter C. B. Pin. 50. *Narciſſus pallido flore, medio-aureus ſive v. Cluſ. Hiſt. 156. Narciſſus pallido flore, medio-aureus J. B. 2. 607.*

Narciſſus albus, foliis reflexis, calyce brevi, aureo H. R. Par.

Narciſſus incomparabilis, flore pleno, partim flavo, partim croceo H. R. Par.

Narciſſus medio-luteus, copioſo flore, odore gravi C. B. Pin. 50. *Narciſſus multos ferens flores, medio-luteus, Narbonenſis J. B. 2. 603. Narciſſus medio-luteus, Donas Narbonenſium Lob. Icon. 114.*

Narciſſus medio-luteus, majoribus floribus C. B. Pin. 50. *Narciſſus plures ferens flores majores, præcocior, medio luteus J. B. 2. 603. Narciſſus latifolius, Byzantinus, medio-luteus, ij. Cluſ. Hiſt. 154.*

Narciſſus niveus, calyce flavo, odoris fragrantiſſimi C. B. Pin. 50. *Narciſſus latifolius, ſimplex, medio-luteus, iij. Cluſ. Hiſt. 154.*

Narciſſus luteus, polyanthos, Africanus C. B. Pin. 50. *Narciſſus Africanus, flavus, polyanthos Cluſ. Cur. poſt. in fol. 61.*

Narciſſus luteus, polyanthos, Luſitanicus C. B. Pin. 50. *Narciſſus d'Argiers aut Ægyptius vocatus Lob. Adv. Part. 2. 491.*

Narciſſus Conſtantinopolitanus, polyanthos, major, melino pleno flore H. R. Par.

Narciſſus luteus, Conſtantinopolitanus C. B. Pin. 51. *Narciſſus totus luteus, foliis anguſtis, Thracicus J. B.* 2. 607. *Narciſſus latifolius, flore prorſus flavo Cluſ. Hiſt.* 156.

Narciſſus anguſtifolius, totus luteus C. B. Pin. 51. *Narciſſus totus luteus, ſemperflorens Caccini Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 62.

Narciſſus anguſtifolius, flavus, magno calyce C. B. Pin. 51. *Narciſſus juncifolius, flavus, amplo calyce J. B.* 2. 608. *Narciſſus juncifolius,* 1. *amplo calyce Cluſ. Hiſt.* 158.

Narciſſus anguſtifolius, albus, major C. B. Pin. 51.

Narciſſus anguſtifolius, albus, minor C. B. Pin. 51. *Prodr.* 27.

Narciſſus anguſtifolius, pallidus, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narciſſus ſulphurei coloris, majuſculus Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 62.

Narciſſus parvus, albus, fimbriâ ſuave-rubente C. B. Pin. 51. *Narciſſus parvus, ſtellatus, albus, medio ſuave-rubente vertice Lob. Adv. Part.* 2. 491.

Narciſſus medio-croceus, Gramineo folio C. B. Pin. 51. *Narciſſus medio-croceus, tenuifolius Lob. Adv. Part.* 2. 490. *J. B.* 2. 602.

Narciſſus Juncifolius, oblongo calyce, luteus, major C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, major Dod. Pempt.* 226.

Narciſſus Juncifolius, luteus, minor C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, minor Dod. Pempt.* 226.

Narciſſus Juncifolius, flore luteo, variegato C. B. Pin. 51. *Narciſſus luteus, albicantibus lineis diſtinctus, brevi calyce Suvert.*

Narciſſus Juncifolius, flore pallidiore, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, minor, flore pallido J. B.* 2. 609. *Narciſſus Juncifolius, minor Cluſ. Hiſt. App. cclvij.*

Narciſſus Juncifolius, flore rotundo, roſeo C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, flore rotundæ circinitatis roſeo Lob. Icon.* 121.

Narciſſus Juncifolius, totus albus C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, omnino albus, calyce longo J. B.* 2. 598. *Narciſſus Juncifolius, flore albo, alter Cluſ. in Auct. Append. Alt.*

Narciſſus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne, tortilibus foliis J. B. 2. 599. *Narciſſus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne Lob. Adv. Part.* 2. 492.

Narciſſus autumnalis, albus C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, albus, autumnalis, medio-obſoletus Suvert.*

Narciſſus albus, autumnalis, minimus C. B. Pin. 51. *Narciſſus ſerotinus ſive autumnalis, minimus Cluſ. Hiſt.* 62.

Narciſſus latifolius, maximus, albus, calyce brevi, luteo C. B. Pin. 51. *Narciſſus albus, maximus, calyce luteo, brevi Eyſt.*

Narciſſus latifolius, pallidus, calyce amplo & aureo, caule ſtriato C. B. Pin. 51. *Narciſſus latifolius, flavo flore, amplo calyce Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 11.

Narciſſus latifolius, pallidus, calyce amplo, alter C. B. Pin. 52. *Nar-*

ciſſus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Cluſ. Adv. Cur. poſt. in fol. 60.

Narciſſus latifolius, ſulphureus vel albus, brevi calyce C. B. Pin. 54. *Narciſſus ſulphurei coloris, brevi calyce Suvert.*

Narciſſus albus, medius, calyce luteo, brevi C. B. Pin. 52. *Eyſt.*

Narciſſus maximus, pallidè luteus C. B. Pin. 52. *Narciſſus maximus, griſeus vel pallidus, amplo calyce flavo, non deſcriptus Suvert.*

Narciſſus ſubflavus, tubo ſexangulo C. B. Pin. 52. *Narciſſus falſus ſive Pſeudonarciſſus, tubâ ſexangulari, dilutior, flavus non deſcriptus Suvert.*

Narciſſus flavus, tubo rotundo C. B. Pin. 52. *Narciſſus ſeu Pſeudonarciſſus oblongâ tubâ rotundâ, non fimbriatâ, quaſi abſciſſâ, flavo flore Suvert.*

Narciſſus albus, tubo luteo C. B. Pin. 52. *Narciſſus, ſeu Pſeudornarciſſus albus, oblongo calyce luteo Suvert.*

Narciſſus albus, calyce flavo, Muſcati odore C. B. Pin. 52. *Narciſſus foliis floris albis, oblongo calyce luteo J. B.* 2. 597. *Narciſſus oblongo calyce Cluſ. App. Alt.*

Narciſſus albus, calyce flavo, alter C. B. Pin. 52. *Narciſſus albus, oblongo calyce, præcox Adv. Cur. poſt. in fol.* 61.

Narciſſus ſylveſtris, pallidus, calyce luteo C. B. Pin. 52. *Bulbocodium vulgatius J. B.* 2. 593. *Narciſſus luteus, ſylveſtris Dod. Pempt.* 227.

Narciſſus major, totus luteus, calyce prælongo C. B. Pin. 62. *Bulbocodium Hiſpanicum J. B.* 2. 594. *Pſeudonarciſſus major, Hiſpanicus Cluſ. Hiſt.* 165.

Narciſſus totus luteus, florum foliis reflexis C. B. Pin 53. *Narciſſus totus luteus, oblongo calyce & reflexis foliis Suvert.*

Narciſſus parvus, totus luteus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minus J. B.* 2. 596. *Pſeudonarciſſus minor, Hiſpanicus, latifolius Cluſ. Hiſt.* 165.

Narciſſus albus, oblongo calyce C. B. Pin. 53. *Pſeudonarciſſus albo flore J. B.* 3. 597. *Cluſ. App. Alt.*

Narciſſus albus, fimbriâ luteâ C. B. Pin. 53. *Pſeudonarciſſus flore albo, tubâ oblongâ, fimbriis luteis Suvert.*

Narciſſus luteus, repens C. B. Pin. 53. *Pſeudonarciſſus minor, luteus, repens Eyſt.*

Narciſſus anguſtifolius, albus, calyce oblongo, floreque reflexo C. B. Pin. 53. *Narciſſus Juncifolius, albus, flore reflexo Cluſ. App. Alt.*

Narciſſus montanus, Juncifolius, calyce flavo C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, flore luteo J. B.* 2. 596. *Pſeudonarciſſus Junceis foliis,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 165.

Narciſſus montanus, alter, flore fimbriato C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, aliud, flore luteo fimbriato J. B.* 2. 596. *Pſeudonarciſſus Juncifolius, ij. flavo flore Cluſ. Hiſt.* 166.

Narciſſus montanus, albus, minimus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, tenuifolium, album J. B.* 2. 598. *Pſeudonarciſſus Juncifolius, iij. albo flore Cluſ. Hiſt.* 166.

Narciſſus montanus, Juncifolius, calyce aureo C. B. Pin. 53. *Pſeudonarciſſus minimus, Juncifolius, aureus Eyſt.*

Narciſſus montanus, coronatus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, coronatum J. B. 2. 596. Narciſſus montanus, minimus, coronatus Lob. Icon. 119.*

Narciſſus Orientalis, flore multiplici & pleno albo luteo C. B. Pin. 53. *Narciſſus nobilis, Orientalis, polyanthos, mixtus Eyſt.*

Narciſſus latifolius, albus, medio-luteus C. B. Pin. 53. *Narciſſus cum pluribus floribus plenis, corollâ luteâ J. B. 2. 605. Narciſſus multiplex Dod. Pempt. 224.*

Narciſſus latifolius, albus, medio-aureus C. B. Pin. 53. *Narciſſus amplo flore, coronâ aureâ plenâ J. B. 2. 605. Narciſſus pleno flore, ij. Cluſ. Hiſt. 160.*

Narciſſus albus, coronâ multiplici, luteâ C. B. Pin. 53. *Narciſſus minore flore coronâ totâ luteâ J. B. 2. 606. Narciſſus pleno flore, iij. Cluſ. Hiſt. 160.*

Narciſſus multiplex, totus flavus C. B. Pin. 54. *Narciſſus plenus, iiij. flavo flore Cluſ. Hiſt. 161.*

Narciſſus medio-purpureus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narciſſus medio-purpureus, flore pleno J. B. 2. 602. Narciſſus pleno flore, v. Cluſ. Hiſt. 161.*

Narciſſus totus niveus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narciſſus flore ſingulari, albo, pleno J. B. 2. 602. Narciſſus pleno flore, vj. Cluſ. Hiſt. 161.*

Narciſſus albus, multiplex, ex Virgineâ. C. B. Pin. 54. *Narciſſus totus albus, de Virginea, pleno flore, oblongo apice Suvert.*

Narciſſus ſylveſtris, multiplex, calyce carens C. B. Pin. 54. *Bulbocodium flore pleno J. B. 2. 594. Narciſſus ſylveſtris, multiplex Dod. Pempt. 227.*

Narciſſus flore pleno, variegato C. B. Pin. 54. *Narciſſus ſeptentrionalis, flore pleno, luteo Suvert.*

Narciſſus luteus, ſylveſtris, duplici & triplici tubo aureo C. B. Pin. 54. *Bulbocodii pleno flore ſpecioſum genus Venerii J. B. 2. 595. Pſeudonarciſſus pleno flore Cluſ. Hiſt. App. Alt.*

Narciſſus luteus, ſylveſtris triplici tubo, alter C. B. Pin. 54. *Varietas Pſeudonarciſſi pleno flore Cluſ. Cur. poſt. in fol. 13.*

Narciſſus luteus, tubo diviſo C. B. Pin. 54. *Pſeudonarciſſus duplex, diviſo calyce odoratus Suvert.*

Narciſſus latifolius, luteus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narciſſus Cyprius, luteus, polyanthos, flore pleno Lob. Adv. Part. 2. 490.*

Narciſſus Juncifolius, aureus, multiplex, Anemones formâ C. B. Pin. 54. *Narciſſus Juncifolius, pleno flore Cluſ. Cur. poſt. in fol. 13.*

Narciſſus aureus, pleno flore Suvert.

Narciſſus maritimus C. B. Pin. 54. *Pancratium Monſpeſſulanum, multis Scilla alba, parva J. B. 2. 611. Narciſſus marinus Dod. Pempt. 229.*

Narciſſus maritimus, flore rubro C. B. Pin. 54. *Pancratium floribus rubris Lob. Icon. 169.*

Narciſſus Illyricus, Liliaceus C. B. Pin. 55. *Pancratii Monſpeliani vel Hemerocallidis Valentinæ facie Lilio-narciſſus, vel Narciſſus* 3. *Matthioli J. B.* 2. 613. *Lilio-narciſſus Hemerocallidis facie Cluſ. Hiſt.* 168.

Narciſſus vernus, Americanus, flore albo. *Pancratium alterum, vernum, Indicum J. B.* 2. 614. *Pancratium Indicum, alterum vernum, ſive Narciſſus Indicus, alter, facie Pancratii Monſpeliaci Lob. Adv. Part.* 2. 502.

Narciſſus Americanus, flore multiplici, albo, odore Balſami Peruviani. *Narciſſus totus albus, latifolius, polyanthos, major, odoratus, ſtaminibus ſex è tubi ampli margine extantibus Sloane Cat. Plant. Jam.* 115. *Lys blancs des Iſles, du Tertre pag.* 110.

Narciſſus Zelanicus, flore albo, hexagono, odorato H. L. Bat. *& H. Amſtel. in fol.* 75.

Narciſſus vel à Narciſſo juvene in florem mutato, ut jocatur Ovidius; vel quòd ſoporem inducat: ὑπνος, *Sopor.*

GENUS III.

Iris. *Flambe.*

Tab. 186. 187. & 188. IRis eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, ad exortum veluti infundibuliformi B, & in partes ſex ampliato, quarum tres 2, 3, 4, ſurſum; tres verò 1, 5, 6, deorſum ſpectant. Piſtillum C, è fundo floris ſurgit tribus petalis inſtructum D, E, F, fornicatis, & partibus floris deorſum inflexis, ita incumbentibus ut palati cujuſdam G, ſpeciem præ ſe ferant. Calyx autem H, deinde abit in fructum oblongum I, K, O, trifariam apice dehiſcentem N, in tria loculamenta L, M, diviſum & ſeminibus fœtum nunc ſubrotundis P, nunc planis Q. His notis addenda eſt radix carnoſa, oblonga, repens & tunicis carens.

Iridis ſpecies ſunt

Iris vulgaris, Germanica, ſive ſylveſtris C. B. Pin. 30. *Iris vulgaris, violacea ſive purpurea, ſylveſtris J. B.* 2. 709. *Iris ſylveſtris Tabern. Icon.* 648.

Iris hortenſis, latifolia C. B. Pin. 31. *Iris vulgaris, violacea ſive purpurea, hortenſis J. B.* 2. 709. *Iris Dod. Pempt.* 243.

Iris hortenſis, pallidè cærulea C. B. Pin. 31. *Iris dilutè cærulea, involucro albo Tabern. Icon.* 647.

Iris hortenſis, pallidè cærulea, involucro albo, minor H. R. Par.

Iris hortenſis, alba, Germanica C. B. Pin. 31. *Iris noſtras, vulgaris, candidis floribus Lob. Icon.* 59.

Iris alba, Florentina C. B. Pin. 31. *Iris flore albo J. B.* 2. 719.

Iris Illyrica C. B. Pin. 31. *Eyſt.*

Iris Suſiana, flore maximo, ex albo nigricante C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, Suſiana vel Chalcedonica, flore majore, variegato Cluſio prima J. B.* 2. 721. *Iris Chalcedonica, variegata Lob. Icon.* 67.

Iris latifolia, minor, alba, oris cæruleis Suvert.

Iris latifolia, minor, alba, oris dilutè purpureis H. R. Par.

Iris Aſiatica, cærulea, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris Aſiatica, cærulea,*

omnium Iridum ampliſſima, Dalmaticæ affinis J. B. 2. 716. Iris Dalmatica, major Lob. Icon. 61.

Iris Aſiatica, purpurea C. B. Pin. 31. *Iris Aſiatica, purpurea, major latifolia J. B. 2. 717. Iris latifolia, major, v. ſive Aſiatica, purpurea Cluſ. Hiſt. 219.*

Iris peregrina, ſubrubens, inodora C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, flore purpureo, cum aliqua rubedine J. B. 2. 717. Iris major, latifolia, vj. Cluſ. Hiſt. 219.*

Iris peregrina, odore Oxyacanthæ C. B. Pin. 31.

Iris major latifolia, Romana, cærulea Cluſio 24. J. B. 2. 718. *Iris major, latifolia, xxiiij. Cluſ. Hiſt. 223.*

Iris Dalmatica, major C. B. Pin. 31. *Iris Dalmatica, major, flore vulgari minus violaceo J. B. 2. 715. Iris Chalcedonica, ij. Tabern. Icon. 646.*

Iris Byzantina, purpuro-cærulea C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, Byzantina, Dalmatica à Pancio miſſa ſimilis J. B. 2. 716. Iris major, latifolia, xviij. Cluſ. Hiſt. 221.*

Iris Damaſcena, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia ſive Damaſcena, cærulea, Cluſio 4. J. B. 2. 717. Iris major, latifolia, 4. ſive Damaſcena Cluſ. Hiſt. 218.*

Iris latifolia, Germanica, odore ſuavi C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, purpurea, quibuſdam Illyrica J. B. 2. 717. Iris major, latifolia, vij. Cluſ. Hiſt. 219.*

Iris latifolia, Germanica, odore Sambuci C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, cui in flore craſſæ venæ purpureæ J. B. 2. 717. Iris major, latifolia, viij. Cluſ. Hiſt. 219.*

Iris latifolia, Germanica, ochroleucos C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, ochroleucos Cluſio 28. J. B. 2. 721. Iris major, latifolia, 28. Cluſ. Hiſt. 223.*

Iris latifolia, Germanica, candido-purpurea C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, purpurea, foliis repandis candicantibus, purpureis venis diſtinctis Cluſio 21. J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, 21. Cluſ. Hiſt. 222.*

Iris latifolia, odore Oxyacanthæ C. B. Pin. 31. *Iris exotica, colore quaſi pallido fuligine perfuſo Camerarii Cluſio 14. J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, xiiij. Cluſ. Hiſt. 220.*

Iris latifolia, Pannonica, colore multiplici C. P. Pin. 31. *Iris lutea, foliis flore repandis, variegatis J. B. 2. 720. Iris major, latifolia, xv. Cluſ. Hiſt. 221.*

Iris latifolia, alba, viridis C. B. Pin. 32. *Iris major, foliis duobus coloribus diſtinctis albo & viridi, Cluſio 16. J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, xvj. Cluſ. Hiſt. 221.*

Iris latifolia, caule aphyllo C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, purpurea, caule nudo, alia, Cluſio 26. J. B. 2. 723. Iris major, xxv. & xxvj. Cluſ. Hiſt. 223.*

Iris latifolia, candida, purpureis venis diſtincta C. B. Pin. 32. *Iris major,*

latifolia, candida, cum multis fibris purpureis Cluſio 27. *J. B.* 2. 720. *Iris major, latifolia, xxvij. Cluſ. Hiſt.* 223.

Iris latifolia, Belgica, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris Luſitanica, verna, violacea & Cluſii major, latifolia, nona, cum venis purpureis J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia ix. Cluſ. Hiſt.* 219.

Iris latifolia, Belgica, verſicolor, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, cui oræ ad flavum obſoletum accedunt J. B.* 2. 718. *Iris major latifolia, x. Cluſ. Hiſt.* 219.

Iris latifolia, Belgica, odore Sambuci, altera C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, cum oris purpuraſcentibus J. B.* 2. 718. *Iris latifolia, major, xj. Cluſ. Hiſt.* 220.

Iris latifolia, Belgica, variegata C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, flore verſicolor J. B.* 2. 718. *Iris major, latifolia, xij. Cluſ. Hiſt.* 220.

Iris latifolia, Belgica, cærulea, verſicolor C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, verſicolore, cærulea, dilutior Cluſii* 13. *J. B.* 2. 718. *Iris major, latifolia xiij. Cluſ. Hiſt.* 220.

Iris latifolia, ex albo palleſcens, ſtriata C. B. Pin. 32. *Iris major latifolia, palleſcens ex albo, cum purpureis venis J. B.* 2. 719. *Iris major, latifolia, xvij. Cluſ. Hiſt.* 221.

Iris latifolia, humilior, purpurea C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, anguſtioribus foliis, purpureis floribus minoribus Cluſio* 19. *J. B.* 2. 718. *Iris major, latifolia, xix. Cluſ. Hiſt.* 221.

Iris latifolia, humilior, verſicolor C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, ſurrectis floris foliis, flavis & purpureis lineis diſtinctis Cluſio* 20. *J. B.* 2. 721. *Iris major, latifolia, xx. Cluſ. Hiſt.* 222.

Iris biflora, flore minore, odore Lilii Convallium C. B. Pin. 32. *Iris biflora Luſitanica, flore violaceo, Cluſio* 22. *J. B.* 2. 722. *Iris biflora, Luſitanica Dod. Pempt.* 244.

Iris Illyrica, flore majore. *Iridi bifloræ affinis, flore majore C. B. Pin.* 32. *Iris major, latifolia xxiij. Cluſ. Hiſt.* 223.

Iris Dalmatica, minor Cluſ. Hiſt. 284. *Lob. Icon.* 62. *Iris major, latifolia, xviij. Cluſ. Hiſt.* 221. *Iridi bifloræ affinis minor C. B. Pin.* 32. *Iris Dalmatica, minor, flore purpuræ dilutioris J. B.* 2. 716.

Iris ſativa, lutea C. B. Pin. 42. *Iris ſativa, floribus aureis Matth.*

Iris lutea, variegata Cluſii Lob. Icon. 66.

Iris media, longiſſimis foliis, lutea C. B. Pin. 32. *Iris Tripolitana, foliis longiſſimis, flore aureo J. B.* 2. 730. *Iris Tripolitana Cluſ. Hiſt.* 227.

Iris paluſtris, lutea Tabern. Icon. 643. *Acorus adulterinus C. B. Pin.* 34. *Iris paluſtris, lutea ſive Acorus adulterinus J. B.* 2. 732.

Iris paluſtris, lutea ſive Acorus adulterinus, foliis glaucis, brevioribus H. L. Bat.

Iris paluſtris, pallida Raii Synopſ. 234.

Iris fœtidiſſima ſeu Xyris. *Gladiolus fœtidus C. B. Pin.* 30. *Spatula fœtida Dod. Pempt.* 247. *Spatula fœtida, pleriſque Xyris J. B.* 2. 731.

Iris pratenſis, anguſtifolia, folio fœtido C. B. Pin. 32. *Iris anguſtifolia.* 1. *Cluſ. Hiſt.* 228.

Iris

Iris pratenſis, anguſtifolia, non fœtida, altior C. B. Pin. 32. *Iris tenuifolia major, flore cæruleo & ſtriato, anguſtifolia, ij. J. B. 2. 727. Iris ſylveſtris, Byzantina, peramœna Lob. Icon. 69.*

Iris pratenſis, anguſtifolia, humilior C. B. Pin. 32. *Iris minor ſive tenuifolia Dod. Pempt. 246.*

Iris anguſtifolia, maritima, major C. B. Pin. 32. *Iris ſylveſtris, maritima, Narbonenſis, an Medium Dioſcoridis? Lob. Icon. 68.*

Iris anguſtifolia, maritima, minor C. B. Pin. 33. *Iris anguſtifolia, minor, Cluſii iv. J. B. 2. 726. Iris anguſtifolia, iiij. Cluſ. Hiſt. 230.*

Iris anguſtifolia, hortenſis, verſicolor C. B. Pin. 33. *Iris anguſtifolia, flore violaceo, reflexis foliis lacteis & purpureis venis variis Cluſii, v. J. B. 2. 730. Iris anguſtifolia, v. Cluſ. Hiſt. 230.*

Iris anguſtifolia, candida, lineis rubentibus notata C. B. Pin. 33. *Iris anguſtifolia, flore albo J. B. 2. 728. Iris candidis floribus, anguſtifolia Lob. Adv. Part. 2. 479.*

Iris anguſtifolia, bicolor C. B. Pin. 33. *Iris altiſſima, bicolor, cæruleo, obſoleto, cinereove mixta J. B. 2. 718. Iris flore cæruleo, obſoleto cinereove, polyflora, Iris maritima quorumdam Lob. Icon. 60.*

Iris anguſtifolia, Prunum redolens, minor, C. B. Pin. 33. *Iris Graminea, cui pereunt quotannis folia J. B. 2. 727. Chamæiris Dod. Pempt. 247. Iris anguſtifolia, vj. Cluſ. Hiſt. 230.*

Iris anguſtifolia, Prunum redolens, major C. B. Pin. 33. *Chamæiris anguſtifolia Tabern. Icon. 649.*

Iris humilis, major, ſaturatè purpurea, biflora. *Chamæiris major, ſaturatè purpurea, biflora C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, biflora Eyſt.*

Iris humilis, flore atropurpureo H. L. Bat.

Iris humilis, variegata. *Chamæiris variegata C. B. Pin. 33. Puſillæ Iridis latifoliæ varietas Lob. Icon. 64.*

Iris humilis, flore ſaturatè violaceo. *Chamæiris flore ſaturo-violaceo C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, major Cluſ. Hiſt. 225.*

Iris humilis, minor, flore purpureo. *Chamæiris minor, flore purpureo C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor J. P. 2. 724. Iris violacea, parva Lob. Icon. 63.*

Iris humilis candicans, venis & orâ cæruleis. *Chamæiris minima, candicans, venis & orâ cæruleis H. R. Par.*

Iris humilis, Pyrenaica, foliis repandis, è luteo vireſcentibus. *Chamæiris Pyrenaica, foliis repandis, è luteo vireſcentibus H. R. Par.*

Iris humilis, Pyrenaica, foliis repandis, vireſcentibus, cum lineis cæruleis. *Chamæiris Pyrenaica, folio repando, vireſcente, lineis interſecto cæruleis H. R. Par.*

Iris humilis, minor, flore purpuro-cæruleo. *Chamæiris minor, flore purpuro-cæruleo C. P. Pin. 33. Chamæiris latifolia, minor, ij. Cluſ. Hiſt. 225. Iris humilis, latifolia, minor, altera J. B. 2. 725.*

Iris humilis, flore rubello. *Chamæiris minor, flore rubello C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, 3. J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, flore rubello Lob. Icon. 65.*

Iris humilis, minor, flore variè picto. *Chamæiris minor, flore variè picto. C. B. Pin.* 33. *Iris humilis, latifolia, minor, elegantiſſima, variè picta. Cluſio Chamæiris* 7. *J. B.* 2. 725. *Chamæiris latifolia, minor, vij. Cluſ. Hiſt.* 227.

Iris humilis, flore purpureo, flaveſcente. *Chamæiris flore purpureo, flaveſcente C. B. Pin.* 33. *Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, ejus foliis valde incurvis. Cluſio Chamæiris* 8. *J. B.* 2. 725. *Chamæiris flavo & purpuraſcente flore Eyſt.*

Iris humilis flore pallido & albo. *Chamæiris flore pallido & albo C. B. Pin.* 33. *Iris humilis, latifolia, minor, iv. J. B.* 2. 725. *Chamæiris latifolia, minor, iiij. Cluſ. Hiſt.* 226.

Iris humilis, minor, flore variegato. *Chamæiris minor, flore variegato C. B. Pin.* 34. *Chamæiris latifolia, minor, v. Cluſ. Hiſt.* 225. *J. B.* 2. 725. *Iris humilis, latifolia minor, v. J. B.* 2. 725.

Iris humilis, flore candido. *Chamæiris flore candido C. B. Pin.* 34. *Iris humilis, latifolia, ſeu Chamæiris nivea J. B.* 2. 723. *Chamæiris nivea aut candida Lob. Icon.* 65.

Iris humilis, flore luteo. *Chamæiris flore luteo C. B. Pin.* 34. *Chamæiris lutea, altera Lob. Icon.* 66.

Iris humilis, flore obſoletè pallido. *Chamæiris flore obſoletè pallido C. B. Pin.* 34. *Chamæiris latifolia, minor, vj. Cluſ. Hiſt.* 226.

Iris humilis, flore pallidè luteo. *Chamæiris flore pallidè luteo vel Chamæiris minor, ὀχροέλευκος C. B. Pin.* 34. *Chamæiris latifolia, minor, ix. Cluſ. Hiſt.* 227.

Iris humilis, candicans, venis variis diſtincta. *Chamæiris candicans, venis variis diſtincta C. B. Pin.* 34. *Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, foliis reflexis, candicantibus. Cluſio Chamæiris latifolia, minor, ij. J. B.* 2. 726. *Chamæiris latifolia, minor, xj. Cluſ. Hiſt.* 227.

Iris humilis, ſaxatilis, Gallica. *Chamæiris ſaxatilis, Gallica C. B. Pin.* 34. *Iris humilis, latifolia, colore violaceo & ſaxatilis eadem J. B.* 2. 723. *Perpuſilla ſaxatilis Iris latifolia, acaulis fermè Lob. Icon.* 64.

Iris humilis, latifolia, ſaxatilis, Luſitanica. *Chamæiris latifolia, ſaxatilis, Luſitanica C. B. Pin.* 34. *Iridis humilis aliud genus Cluſ. Hiſt.* 224.

Iris humilis, latifolia, major, acaulis J. B. 2. 724. *Chamæiridis latifolia genus alterum Cluſ. Hiſt.* 224.

Lib. 1. *cap.* 1. Iris, à cæleſtis arcûs ſimilitudine nomen obtinuit, ut ait Dioſcorides.

GENUS IV.

Xiphion.

Tab. 189. XIPHION eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, Iridis floris æmulo. Piſtillum B, tribus petalis pariter donatur: calyx verò C, abit in fructum Iridis fructus formâ, ſed radix D, bulboſa eſt, ſeu plurimis tunicis conſtat E.

Xiphii ſpecies ſunt

Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore cæruleo. *Iris bulboſa, latifolia, acaulos, odora, flore cæruleo C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, latifolia, flore cæruleo J. B.* 2. 703. *Iris bulboſa, latifolia Dod. Pempt.* 212.

Xiphion, latifolium, acaulon, odoratum, flore purpureo. *Iris bulboſa, acaulos, odora, flore pupureo C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, latifolia, purpurea Suvert.*

Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore lactei coloris. *Iris bulboſa, latifolia, acaulos, odorata, flore lactei coloris C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, latifolia, flore candido J. B.* 2. 703.

Xiphion album, oris cæruleis. *Iris bulboſa, oris cæruleis Suvert.*

Xiphion Perſicum, præcox, flore variegato. *Iris Perſica, variegata, præcox Ferr. Flor.* 152. *Iris bulboſa, Perſica Park. Par.* 172.

Xiphion Porcellana dictum. *Iris bulboſa, Porcellana dicta H. L. Bat.*

Xiphion Chamoletta Lavandulacea dictum. *Iris bulboſa, flore Lavandulaceo. Chamoletta Lavandulacea Belgarum H. L. Bat.*

Xiphion Chamoletta dictum, flore cæruleo, verſicolor. *Iris bulboſa, major flore cæruleo, variegata, ſive Chamoletta Joan. Rhea.*

Xiphion Chamoletta dictum, flore purpureo, verſicolor. *Iris bulboſa, flore purpureo, verſicolor Joan. Rhea. Chamoletta purpurea Belgarum H. L. Bat.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo. *Iris bulboſa, latifolia, caule donata, flore cæruleo C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, Anglica, flore cærulæo Eyſt.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore atro-purpurante. *Iris bulboſa, latifolia, caule donata, flore atro-purpurante C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, latifolia, flore atro-purpurante Eyſt.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo, lineis violaceis aut purpureis diſtincto. *Iris bulboſa, latifolia, caule donata, lineis violaceis aut purpureis diſtincta C. B. Pin.* 38.

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cinereo, violaceis ſtriis diſtincto. *Iris bulboſa, latifolia, caule donata, cinerea, violaceis ſtriis diſtincta C. B. Pin.* 38.

Xiphion latifolium, candidum. *Iris bulboſa, latifolia, candida C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, Anglicana, major flore candido Eyſt.*

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore purpureo. *Iris bulboſa, foliis Cepaceis maculatis, flore purpureo, inodoro C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa Dod. Pempt.* 211.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore violaceo. *Iris bulboſa, foliis Cepaceis, maculatis, flore violaceo C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, tota violacea J. B.* 2. 703.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore atro-rubente, in ſummo albo. *Iris bulboſa, foliis Cepaceis, maculatis, flore atro-rubente, in ſummo albo C. B. Pin.* 38.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore niveo. *Iris bulboſa, foliis Cepaceis, maculatis, flore niveo, inodoro C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, flore albo Eyſt.*

Xiphion anguſtifolium, flore vario. *Iris bulboſa, Luſitanica Dod. Pempt.* 211. *Iris bulboſa, anguſtifolia, tricolor, odore Coriandri C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa cæruleo & albo verſicolor J. B.* 2. 704.

Xiphion anguſtifolium, flore vario, alterum. *Iris bulboſa anguſtifolia, tricolor C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, iij. ſive verſicolor Cluſ. Hiſt.* 211.

Xiphion majus, flore luteo, inodoro. *Iris bulboſa, lutea, inodora, major C. B. Pin.* 39. *Iris bulboſa, lutea J. B.* 2. 705. *Hyacinthus Poëtarum luteus Lob. Icon.* 95.

Xiphion majus, flore luteo-palleſcente. *Iris bulboſa pallido colore, ſive luteo palleſcente Eyſt.*

Xiphion majus, flore luteo, mixto. *Iris bulboſa, lutea, mixta Eyſt.*

Xiphion verſicolor & multiflorum. *Iris bulboſa, verſicolor,* πολύκλωνος *J. B.* 2. 704. *Cluſ. Hiſt.* 211. *Iris bulboſa verſicolor, ramoſa C. B. Pin.* 39.

Xiphion minus, flore luteo, inodoro. *Iris bulboſa, lutea, inodora, minor C. B. Pin.* 39. *Iris Mauritanica Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 24.

Xiphion majus & elatius verſicolor, flore luteo. *Iris bulboſa, lutea, verſicolor, major & elatior C. B. Pin.* 39. *Iris bulboſa, lutea, varia Lob. Adv. Part.* 2. 510. *Iris bulboſa, flavo-varia, hoc eſt,* 1. *Claſſis tertiæ Cluſ. Hiſt.* 214.

Xiphion majus & humilius, flore amplo, flavo-vario. *Iris bulboſa, lutea, verſicolor, latifolia, humilior, quadruplex C. B. Pin.* 39. *Iris bulboſa flavi-varia Claſſis tertiæ* 2, 3, 4, *& octava Cluſ. Hiſt.* 214.

Xiphion anguſtifolium, verſicolor, elatius. *Iris bulboſa, lutea, verſicolor, anguſtifolia, elatior, duplex C. B. Pin.* 39. *Iris bulboſa, flavi-varia Claſſis tertiæ v. & vj. Cluſ. Hiſt.* 214.

Xiphion verſicolor, humile, minore flore. *Iris bulboſa, lutea, verſicolor, anguſtifolia, humilior, triplex C. B. Pin.* 40. *Iris bulboſa, flavo-varia Claſſis tertiæ* 9, 10, *&* 11. *Cluſ. Hiſt.* 215.

Xiphion luteum, verſicolor, medium. *Iris bulboſa, lutea, verſicolor, inter latifoliam & anguſtifoliam media C. B. Pin.* 40. *Iris bulboſa flavo-varia* 12. *Cluſ. Hiſt.* 212.

Xiphion anguſtifolium, flore cæruleo, odoro. *Iris bulboſa, anguſtifolia, cærulea, Tiliæ odore C. B. Pin.* 40. *Iris bulboſa, cærulea, Luſitanica J. B.* 2. 705. *Iris bulboſa v. ſive cærulea Cluſ. Hiſt.* 212.

Xiphion cæruleum, minus. *Iris bulboſa, cærulea, minor C. B. Pin.* 40. *Iris Hiſpanica, cæruleo-purpurea Suvert.*

Xiphion cæruleo-purpuraſcens, vario flore. *Iris bulboſa, cæruleo-purpuraſcens, vario flore C. B. Pin.* 40. *Iridis bulboſæ verſicoloris* 13. *genus Cluſ. Hiſt.* 215.

Xiphion cæruleo-violaceo. *Iris bulboſa, cæruleo-violacea C. B. Pin.* 40. *Iris bulboſa, flore cæruleo & purpureo Eyſt.*

Xiphion anguſtifolium, violaceum. *Iris bulboſa, anguſtifolia, violacea C. B.*

Pin. 40. *Iris bulboſa, violacea, Pyrenaica Lob. Adv. Part.* 2. 511.

Xiphion anguſtifolium, violaceum, colore mixto. *Iris bulboſa, violacea, colore mixto Eyſt.*

Xiphion anguſtifolium, album. *Iris bulboſa, anguſtifolia, alba C. B. Pin.* 40. *Iris bulboſa, alba Lob. Adv. Part.* 2. 511.

Xiphion Americanum, flore è luteo nigricante Plum.

Xiphion à voce Græca ξιφος *gladius*, propter folia quaſi enſiformia.

GENUS V.

Siſyrinchium.

SISYRINCHIUM eſt plantæ genus, ab Iride & Xiphio diverſum, radice geminâ, alterâ alteri inſidente, qualis in Croco & Gladiodo obſervatur.

Siſyrinchii ſpecies ſunt

Siſyrinchium majus, flore luteâ maculâ notato C. B. Pin. 40. *Siſyrinchium majus Cluſ. Hiſt.* 216. *Iridi bulboſæ affine Siſyrinchium majus J. B.* 2. 708.

Siſyrinchium majus, flore albâ maculâ notato C. B. Pin. 41. *Siſyrinchium Mauritanicum Cluſ. Cur. poſt. in-fol.* 25.

Siſyrinchium medium C. B. Pin. 41. *Iridi bulboſæ affine Siſyrinchium minus J. B.* 2. 708. *Siſyrinchium minus Cluſ. Hiſt.* 216.

Siſyrinchium à vocibus Græcis σὶς *Sus*, & ρυγχος *Roſtrum*, quaſi diceres roſtrum Suillum, tum propter radicis formam, tum quòd Sues roſtro terram fodiant ut ea radice paſcantur.

GENUS VI.

Gladiolus. *Glaïeul.*

GLADIOLUS eſt plantæ genus, flore A, liliaceo monopetalo, ad exortum quaſi infundibuliformi, in duo labia ampliato, ſuperiori ſcilicet imbricato, inferiori verò quinquepartito. Calyx autem B, cui flos inſidet, abit deinde in fructum oblongum C, in tria loculamenta diviſum D, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis E, calyptrâ involutis F. His notis addenda eſt radix gemina, carnoſa H, tuberoſa, altera G, alteri K, incumbens. *Tab.* 190.

Gladioli ſpecies ſunt

Gladiolus maximus, Indicus C. B. Pin. 41. *Gladiolus maximus, Promontorii Bonæ Spei, flore rubro, incarnato Suvert.* 66.

Gladiolus major, Byzantinus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Byzantinus, atropurpureus Suvert.* 41.

Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis, major & procerior, flore purpuro-rubente C. B. Pin. 41. *Gladiolus ſive Xiphion J. B.* 2. 701. *Gladiolus Dod. Pempt.* 209.

Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis, major & procerior, flore candicante C. B. Pin. 41. *Gladiolus flore albo Suvert.* 42.

Gladiolus carnei coloris Suvert. 42.

Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis, minor & humilior C. B. Pin. 41.
Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis, minor C. B. Pin. 41. *Gladiolus minimus Lob. Adv. Part.* 2. 511.
Gladiolus minor, floribus uno verſu diſpoſitis, incarnatis H. R. Bat.
Gladiolus utrinque floridus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, purpuro-violaceus Suvert.*
Gladiolus utrinque floridus, flore rubro C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, flore rubro Eyſt.*
Gladiolus utrinque floridus, floribus albis H. R. Monſp.
Gladiolus anguſto Gramineo folio C. B. Pin. 41. *Prodr.* 26.
Gladiolus, à foliorum formâ, quæ gladium quodammodo refert.

GENUS VII.

Aloë. *Aloes.*

Tab. 191. ALOE eſt plantæ genus, flore A, C, liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in ſex partes ſecto: cujus calyx B, in quibuſdam ſpeciebus, in alis verò piſtillum D, abit in fructum E, oblongum, plerumque cylindraceum, in terna loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum G, planis & quaſi ſemicircularibus.

Aloës ſpecies ſunt

Aloë vulgaris C. B. Pin. 286. *Aloë J. B.* 3. 696. *Dod. Pempt.* 359.
Aloë vera, coſtâ ſpinosâ Munt. Hiſt. 310. *Aloë Africana, foliis erectis, ſuperficie muricatis Pluk. Phytog. Tab.* 129. *fig.* 2.
Aloë Succotrina, anguſtifolia, ſpinoſa, flore purpureo Breyn. Prodr. 2. *H. Amſtel. in-fol.* 91. *Aloë Americana, Ananæ folio, floribus ſuave-rubentibus Pluk. Phytog. Tab.* 240. *fig.* 4.
Aloë folio in oblongum aculeum abeunte C. B. Pin. 286. *Aloë Americana, muricata J. B.* 3. 701. *Aloë ex America Dod. Pempt.* 359. *Aloë Americana, florida Ald. H. Farneſ.* 94.
Aloë Americana, folio in oblongum aculeum abeunte, minor Prodr. Par. Bat.
Aloë Americana, ex Vera-Cruce, foliis latioribus, glaucis H. Beaumont.
Aloë Americana, ſobolifera H. L. Bat.
Aloë Americana, ſobolifera, ſpinis paucioribus Prodr. Par. Bat.
Aloë Americana ſobolifera, foliis eleganter variegatis Prodr. Par. Bat. *Aloë Americana, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis H. Beaumont.*
Aloë Americana, foliis erectis, aculeis robuſtiſſimis armatis Prodr. Par. Bat.
Aloë Americana, lævis, latiſſimo folio ſplendente Cat. H. Amſtel.
Aloë Americana, Surinamenſis, foliis latioribus, lucidis, ſerratis H. Beaumont.
Aloë Americana, minor, foliis per margines frequentiſſimis & molliuſculis ſpinis armatis H. L. Bat. 16. *Aloë vera, minor Munt. Aloed. p.* 2.
Aloë Braſilienſis *Caraguata* dicta Marcgravii, Raii Hiſt. 1199.
Aloë, à voce Græca ἅλς, *Mare*, quòd in maritimis naſcatur.

GENUS VIII.

Cannacorus. *Baliſier.*

CANNACORUS eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in ſex partes ſecto, quarum una ligulam promit B, quæ piſtilli vice fungi videtur, & præterea quaſi ſtaminis locum teneret, apice donatur C. Calyx autem D, E, qui tubulatus eſt, florem complectitur, & deinde abit in fructum oblongum vel ſubrotundum F, membranaceum, in terna loculamenta diviſum G, ſeminibuſque fœtum plerumque ſphæricis H. *Tab.* 192.

Cannacori ſpecies ſunt

Cannacorus latifolius, vulgaris. *Arundo Indica, florida. Cannacorus quorundam Lob. Icon.* 56. *Arundo Indica, latifolia C. B. Pin.* 19. *J. B.* 2. 489. *tum & Canna ſive Arundo Indica, quibuſdam Flos Cancri J. B.* 2. 752.

Cannacorus flore luteo punctato. *Arundo Indica, latifolia, flore luteo punctato C. B. Pin.* 19. *J. B.* 2. 490. *Canna Indica lutea, rubris maculis punctata, vel flore croceo, guttato Eyſt.*

Cannacorus ampliſſimo folio, flore rutilo. *Arundo Indica, latiſſimo folio, flore rutilo H. R. Par.*

Cannacorus flore coccineo, ſplendente. *Canna Americana, flore fulgenti cocco ſplendente H. L. Bat.*

Cannacorus anguſtifolius, flore flaveſcente. *Canna Indica, anguſtifolia, flore flavo H. L. Bat.*

Cannacorus radice croceâ, ſive Curcuma officinarum. *Crocus Indicus, Arabibus Curcum, officinis noſtris radix Curcumæ dicta Bont.* 116. Florem ex quatuor petalis conſtare affirmabat D. Hermannus, ut refert D. Raius. At flos ille ex Indiis allatus & ſiccus, monopetalos & multifariam ſciſſus mihi viſus eſt. *Hiſt.* 106.

Cannacorus, quaſi diceretur planta ad Cannam & Acorum accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore liliaceo, tripetalo.

GENUS I.

Ephemerum.

EPHEMERUM eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, ex tribus petalis B, conſtante, calyci D, inſidente, trifolio pariter C. Piſtillum autem deinde abit in fructum E, oblongum, in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum G, grano Tritici æmulis. *Tab.* 193.

Ephemeri ſpecies ſunt

Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore cæruleo Mor. H. R. Bleſ.*

Ephemerum Virginianum, flore purpureo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore rubro Mor. H. L. Bleſ.*

Ephemerum Virginianum, flore azureo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore azureo Mor. H. R. Bleſ.*

Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, minori. *Phalangium ephemerum Virginianum, Joannis Tradeſchanti Park. Par.* 15.

Ephemerum Virginianum, flore purpureo, minori. *Phalangium Virginianum, flore purpureo H. R. Par.*

Ephemerum Virginianum, flore albo, minori. *Phalangium Virginianum, flore albo H. R. Par.*

Ephemerum Virginianum, flore candido, mox cæruleſcente. *Phalangium flore candido, mox cæruleſcente Hoff. Flor. Altorf.*

Ephemerum Virginianum, flore ex albo & violaceo vario. *Palangium Virginianum, flore ex albo & violaceo varium Hoff. Flor. Altorf.*

Ephemerum Americanum, folio Cannacori Plum.

Ephemerum Indicum, Ari folio.

SECTIO IV.

De Herbis, flore liliaceo, hexapetalo, cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Phalangium.

Tab. 193. PHALANGIUM eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis ſex B, compoſito, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum anguloſis F. His notis addenda eſt radix fibrata ut ab Ornithogalo faciliùs diſtinguatur.

Phalangii ſpecies ſunt

Phalangium ampliore flore, non ramoſum.

Phalangium parvo flore, non ramoſum C. B. Pin. 29. *Phalangium pulchrius non ramoſum J. B.* 2. 635. *Phalangium non ramoſum Dod. Pempt.* 106.

Phalangium parvo flore, ramoſum C. B. Pin. 29. *Phalangium quibuſdam parvo flore, ramoſum J. B.* 2. 635. *Phalangium ramoſum Dod. Pempt.* 106.

Phalangium Alpinum, paluſtre, Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus Alpinus C. B. Pin.* 29. *Pſeudoaſphodelus quibuſdam J. B.* 2. 634. *Pſeudoaſphodelus i. Cluſ. Hiſt.* 198.

Phalangium Anglicum, paluſtre Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus paluſtris i. Anglicus C. B. Pin.* 29. *Pſeudoaſphodelus luteus, Acoriſolius, paluſtris, Anglicus Lobelii J. B.* 2. 633. *Pſeudoaſphodelus* 1. *Cluſ. Hiſt.* 198.

Phalangium

Phalangium Scoticum, paluſtre, minimum, Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus paluſtris, Scoticus, minimus Raii Hiſt.* 1195.

Phalangium, à voce Græca φαλάγγιον, Aranei genus. Folia, ſemen, & flos Phalangii, ſiquidem ex vino bibantur, contra Scorpionum ictus, Phalangiorumque morſus auxiliantur, ex Dioſcoride. *Lib.* 3. *cap.* 122.

GENUS II.

Liliaſtrum. *Lis de Saint Bruno.*

LILIASTRUM eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis ſex B, compoſito, ad Lilii vulgaris formam accedente: ex floris autem meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, trifariam dehiſcentem E, in terna loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum anguloſis G. His notis addendæ ſunt radices Napiformes ab uno capite pendentes H. *Tab.* 194.

Liliaſtri ſpecies ſunt

Liliaſtrum Alpinum, majus.

Liliaſtrum Alpinum, minus. *Phalangium magno flore C. B. Pin.* 29. *Phalangium flore Lilii J. B.* 2. 636. *Phalangium Allobrogicum, majus Cluſ. Hiſt. App.* 2.

Liliaſtrum, quaſi planta ad Lilium accedens.

GENUS III.

Lilium. *Lis.*

LILIUM eſt plantæ genus, flore A, veluti campaniformi, ex petalis ſex B, compoſito, nunc magis, nunc minus repandis. Horum meditullium occupat piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, ut plurimùm trigonum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F, quaſi marginatis, gemina ſerie ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix bulboſa, ex pluribus ſquamis G, carnoſis conſtans, axi H, affixis. *Tab.* 195. & 196.

Lilii ſpecies ſunt

Lilium album vulgare J. B. 2. 685. *Lilium album, flore erecto & vulgare C. B. Pin.* 76. *Lilium candidum Dod. Pempt.* 197.

Lilium album, inodorum, flore pleno H. R. Par. *Lilium Canadenſe, imperfectis floribus & irregularibus, multis, albis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 410.

Lilium album, floribus dependentibus, ſive peregrinum C. B. Pin. 76. *Martagon album, Lilium candidum, Byzantinum Lob. Icon.* 163.

Lilium purpuro-croceum majus, C. B. Pin. 76. *Lilium rubens vel croceum, majus J. B.* 2. 688. *Lilium purpureum, majus Dod. Pempt.* 198.

Lilium candido flore, majus C. B. Pin. 77.

Lilium purpuro-croceum, flore pleno C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, puniceum, flore pleno Eyſt.*

Lilium album, vulgare, folis ad limbum flaveſcentibus H. L. Bat. App.

Lilium foliis flavescentibus maculis inscriptis H. L. Bat. *Lilium album, foliis ex luteo eleganter variegatis D. Marchant. Lis blanc, à feuilles panachées.*

Lilium flore lineis purpureis variegato D. Marchant. *Lis à fleur rayée de pourpre.*

Lillium album, Syriacum, Rauvolfii J. B. 2. 687. *Lilium lato caule, multiflorum H. R. Par.*

Lilium purpuro-croceum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium rubens vel croceum, minus J. B.* 2 689. *Lilium purpureum, minus Dod. Pempt.* 198.

Lilium purpureum, minus, pleno flore C. B. Pin. 77.

Lilium phœniceum C. B. Pin. 77. *Lilium phœniceum, dilutum J. B.* 2. 690. *Martagon Chymistarum, alterum. Lilium phœniceum, dilutum Lob. Icon.* 164.

Lilium Sandicis colore, polyanthos C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, polyanthos Eyst.*

Lilium bulbiferum, latifolium, majus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, majus J. B.* 2. 690. *Lilium cruentum, bulbos majusculos squamatim compactos gerens, summo alis diviso caule Lob. Icon.* 165.

Lilium bulbiferum, angustifolium C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, cruentum, angustifolium J. B.* 2. 692. *Martagon cruentum angustifolium, exiguos alis diviso caule nucleis compactos bulbos gerens Lob. Icon.* 166.

Lilium bulbiferum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, repens J. B.* 2. 691. *Lilium cruentum, secundum caulem bulbulis donatum Lob. Icon.* 166.

Lilium bulbiferum, incanum C. B. Pin. 77. *J. B.* 2. 691. *Martagon bulbiferum, ij. Clus. Hist.* 136.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore rubente C. B. Pin. 77. *Lilium flore nutante, ferrugineo, majus & minus J. B.* 2. 692. *Lilium sylvestre Dod. Pempt.* 201.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore pleno H. R. Monsp.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore albicante C. B. Pin. 77.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore maculis rubris inordinatis aspersо C. B. Pin. *Lilium montanum, flore purpurascente, punctato Eyst.*

Lilium floribus reflexis, montanum, flore carneo H. R. Par. *Martagon Pannonicum, flore suaverubente Eyst.*

Lilium floribus reflexis, montanum, longiore spicâ C. B. Pin. 78. *Lilium flore nutante, maximum J. B.* 2. 694. *Martagon montanum, spicâ longiore Bry. Martagon à l'épinete.*

Lilium floribus reflexis, alterum, lanuginosum, hirsutum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum sive sylvestre, 1. majus Clus. Hist.* 134.

Lilium flore purpurascente, non punctatum Eyst.

Lilium floribus reflexis, flore spadiceo. *Martagon exoticum, flore spadiceo Bry.*

Lilium floribus reflexis, variis sive tertium C. B. Pin. 78. *Lilium montanum maximum, polyanthos, variegatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, minus, album, non punctatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis plenis H. R. Par.
Lilium floribus reflexis, albis, punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, majus, album, punctatum Eyst.*
Lilium floribus reflexis, polyanthos, album, punctatum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, maximum, polyanthos, album, variis maculis rubris aspersum Eyst.*
Lilium Byzantinum, miniatum C. B. Pin. 78. *Lilium flore miniato, nutante, sive Hemerocallis Chalcedonica aliquibus J. B. 2. 695. Lilium rubrum sive miniatum, Byzantinum Clus. Hist. 131.*
Lilium Byzantinum, flore prorsus niveo C. B. Pin. 78.
Lilium Byzantinum, flore flavo C. B. Pin. 78.
Lilium Byzantinum, miniato dilutiore flore Clus. Hist. 132.
Lilium Byzantinum, miniatum, polyanthos C. B. Pin. 78. *Lilium Byzantinum, miniatum, saturatiore flore,* πολυανθὲς *Clus. Hist. 132.*
Lilium Byzantinum, serotinum Eyst.
Lilium Byzantinum, flore multiplici Eyst.
Lilium purpuro-sanguineum, flore reflexo C. B. Pin. 78. *Hemerocallis Chalcedonica, purpuro-sanguinea, polyanthos Lob. Icon. 169.*
Lilium pyramidale, moschatum C. B. Pin. 78. *Lilium sylvestre sive Hemerocallis, moschata, polyanthos. Martagon Imperiale nuperorum. Martagon à l'épinette Lob. Adv. Part. 2. 504.*
Lilium rubrum, angustifolium C. B. Pin. 78. *Lilium præcox, nutante flore rubro J. B. 2. 696. Lilium rubrum, præcox Clus. Hist. 133.*
Lilium brevi & Gramineo folio C. B. Pin. 79. *Lilium præcox, nutante flore rubro, tenuifolium J. B. 2. 696. Hemerocallis Macedonica, tenuifolia, miniati coloris Adv. Part. 2. 504.*
Lilium miniatum, odorum, angustifolium C. B. Pin. 79. *Lilii miniati, tenuifolii aliud genus Clus. App. Alt.*
Lilium flavum, angustifolium C. B. Pin. 79. *Lilium nutante flore flavo J. B. 2. 697. Lilium montanum, flavo flore Lob. Adv. Part. 2. 505.*
Lilium angustifolium flore flavo dilutiore, quasi pallescente C. B. Pin. 79.
Lilium angustifolium, flore flavo, maculis nigris distincto C. B. Pin. 79.
Lilium angustifolium, flore flavo, maculis nigris distincto C. B. Pin. 79. *Martagon sive Lilium de Canada, auri colorem referens, flore intus nigris maculis aspersо Bry.*
Lilium, à voce Græca λείριον.
Lilii albi caulis cum floribus amputatus & suspensus, auctore Gesnero, semen profert: quod feliciter etiam Parisiis sæpe expertus sum. *Epist. pag. 53.*

GENUS IV.

Lilio-Hyacinthus. *Lis-Jacinte.*

LILIO-HYACINTHUS est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex B, compositо, & Hyacinthi floris æmulo. Hujus autem pistillum C, abit deinde in fructum D, ex globoso acuminatum, plerumque trigonum, in tria locu- *Tab. 196.*

lamenta E, diviſum, ſeminibuſque fœtum F, ferè globoſis. His notis addenda eſt radix ſquamata, radicis Lilii formâ.

Lilio Hyacinthi ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore cæruleo. *Hyacinthus ſtellaris, foliis & radice Lilii C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus Lilio-folius, ſtellatus, J. B.* 2. 589. *Hyacinthus ſtellaris, Lilio-folius Lob. Icon.* 101.

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore niveo. *Hyacinthus ſtellaris, foliis & radice Lilii flore niveo C. B. Pin.* 46.

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore rubello. *Hyacinthus ſtellaris, Liliaceus, flore rubello H. R. Par.*

Lilio-Hyacinthus, quaſi planta ad Lilium & ad Hyacinthum accedens.

GENUS V.

Corona Imperialis. *Couronne Impériale.*

Tab. 197. & 198. CORONA IMPERIALIS eſt plantæ genus, floribus A, velut in coronam diſpoſitis, ſupra quam eminet numeroſa foliorum coma B. Singuli autem flores liliacei ſunt C, veluti Campaniformes, ex petalis ſex D, compoſiti. Piſtillum verò E, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum F, oblongum, alis per longitudinem inſtructum, in tria loculamenta G, diviſum, ſeminiuſque fœtum H, planis, mutuò ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix I, tunicata K, parte ſeſſili fibrata.

Coronæ Imperialis ſpecies ſunt

Corona Imperialis Dod. Pempt. 201. *Lilium ſive Corona Imperialis C. B. Pin.* 79. *Corona Imperialis ſive Tuſai aliis J. B.* 2. 69. *Couronne Impériale.*

Corona Imperialis flore pulchrè rubente. *Tuſai ſive Lilium Perſicum, ij. Cluſ. Hiſt.* 128.

Corona Imperialis flore è luteo palleſcente. *Lilium ſive Corona Imperialis flore luteo vel veriùs palleſcente C. B. Pin.* 79.

Corona Imperialis flore luteo, ſtriato. *Lilium ſive Corona Imperialis, flore luteo, ſtriato H. Edimb.*

Corona Imperialis flore pulchrè luteo. *Lilium ſive Corona Imperialis per omnia major, flore luteo H. R. Par.*

Corona Imperialis major. *Lilium ſive Corona Imperialis per omnia major H. R. Par.*

Corona Imperialis ſerotina, foliis amplioribus, flore ſaturo-phœniceo. *Corona ſerotina Lob. Adv. Part.* 2. 513.

Corona Imperialis, multiflora latoque caule. *Lilium ſive corona Imperialis multiflora, latoque caule C. B. Pin.* 79. *Corona Imperialis polyanthes Eyſt.*

Corona Imperialis duplici corona. *Lilium ſive Corona Imperialis duplici coronâ C. B. Pin.* 79. *Corona Imperialiis phœnicea, duplici coronâ aut ſerie florum Lob. Icon.* 172. *Couronne Impériale à double rang.*

Corona Imperialis folio vario. *Lilium ſive Corona Imperialis Sinenſium, ſeu*

folio vario H. R. Par. Lilium Imperiale ſeu Corona Imperialis, foliis variegatis Mor. Hiſt. Oxon. Par. 2. 407. *Couronne Impériale à feuille panachée.*

Corona Imperialis flore pleno. *Lilium ſive Corona Imperialis flore pleno H. R. Par. Couronne Impériale à fleur double.*

Corona Imperialis non fœtens. *Lilium ſive Corona Imperialis non fœtens C. B. Pin.* 79. *Tuſai varietas iiij. Cluſ. Hiſt.* 129.

Corona Imperialis ramoſa. *Lilium ſive Corona Imperialis ramoſa C. B. Pin.* 79. *Tuſai διχλαινος Cluſ. Hiſt.* 128.

Corona Imperialis monſtroſa J. B. 2. 689.

Corona Imperialis, à florum diſpoſitione.

GENUS VI.

Tulipa. *Tulipe.*

TULIPA eſt plantæ genus, flore A, B, liliaceo, ex petalis ſex C, compoſito, urcei quodammodo formâ. Piſtillum autem D, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum E, oblongum, trifariam dehiſcentem F, in tria loculamenta diviſum G, ſeminibuſque fœtum planis H, & bino ordine ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix I, tunicata K, parte ſeſſili fibrata. *Tab.* 199. & 200.

Tulipæ ſpecies ſunt

Tulipa præcox, lutea C. B. Pin. 57. *Tulipa præcox, flava Cluſ. Hiſt.* 138. *J. B.* 2. 666. *Tulipe précoce.*

Tulipa præcox, purpurea C. B. Pin. 57. *Cluſ. Hiſt.* 139. *J. B.* 2. 667.

Tulipa præcox, rubra C. B. Pin. 57. *Cluſ. Hiſt.* 139. *J. B.* 2. 667.

Tulipa præcox, flore Amethyſtino. *Tulipa præcox, ſaturatior Cluſ. Hiſt.* 138. *Lilio-Narciſſus purpuro-violaceus Lob. Icon.* 129.

Tulipa præcox, flore è purpurâ nigricante & obſoleto. *Lilio-Narciſſus ſanguineus, puniceuſve obſoletus, tribus exterioribus mucronatis foliis, internis verò retuſis Lob. Icon.* 128.

Tulipa purpurea, calyce palleſcente Eyſt.

Tulipa ſummè miniata, calyce luteo Eyſt.

Tulipa præcox, alba C. B. Pin. 57. *Lilio-Narciſſus niveus totus Lob. Icon.* 131. *J. B.* 2. 666. *Tulipa nivea tota Ejuſd.* 2. 675.

Tulipa præcox, coccinea, rubentibus oris, petalis ad exortum lituris rubris ad cordis effigiem aſperſis. *Lilio-Narciſſus coccineus, rubentibus oris, mediis foliis candicans, & ad baſim notulis rubris, cordis effigie aſperſus Lob. Icon.* 127.

Tulipa præcox, flore coccineo, puniceove rutilante. *Tulipa coccinea, puniceave, rutilans J. B.* 2. 675. *Lilio-Narciſſus coccineus, puniceuſve rutilans Lob. Icon.* 128.

Tulipa præcox, Amethyſtina, varia J. B. 2. 670.

Tulipa præcox, rubello flore nitido, candidis oris. *Tulipa rubris oris &*

vaginulis albis J. B. 2. 675. Lilio-Narciſſus rubellus, nitidus, candidis oris Lob. Icon. 129.

Tulipa præcox, coccineo flore, candidis oris. *Tulipa coccinea, candidis oris J. B. 2. 675. Lilio-Narciſſus coccineus, candidis oris Lob. Icon.* 130.

Tulipa præcox, candore & rubore ſuffuſa. *Tulipa candore & rubore ſuffuſa J. B. 2. 675. Lilio-Narciſſus candore & rubore confuſus Lob. Icon.* 131.

Tulipa præcox, rubra, varia Cluſ. Hiſt. 140. J. B. 2. 668.

Tulipa roſea, variegata, polyanthos C. B. Pin. 58. *Tulipa polyanthos, præcox, roſea, colore mixa Eyſt.*

Tulipa præcox, lutea, varia C. B. Pin. 58. *J. B. 2. 667. Tulipa præcox, flavo-varia Cluſ. Hiſt.* 140.

Tulipa lutea, rubentibus oris. *Lilio-Narciſſus luteus, coccineus, rubentibus oris Lob. Icon.* 133.

Tulipa lutea, phœniceo confuſè mixta. *Lilio-Narciſſus luteus, phœniceo confuſè mixtus Lob. Icon.* 134.

Tulipa phœnicea, peramœna, oris luteis. *Lilio-Narciſſus phœniceus, peramœnus, oris luteis Lob. Icon.* 134.

Tulipa lutea, latifolia, phœniceis rubentibus oris. *Tulipa ſive Lilio-Narciſſus luteus, latifolius, obtuſus, phœniceis rubentibus oris Lob. Icon.* 135.

Tulipa lutea, oris rubris, ſtriatis, carinâ ſubviridi. *Lilio-Narciſſus luteus, hilaris, oris rubris, ſtriatis, carinâ ſubviridi Lob. Icon.* 133.

Tulipa lutea, maculis minutis aſperſa Eyſt.

Tulipa lutea, lituris aureis Eyſt.

Tulipa lutea, margine roſeo Eyſt.

Tulipa lutea, maculis rubens Eyſt.

Tulipa lutea, prope calycem radio rubro Eyſt.

Tulipa lutea, lituris miniatis Eyſt.

Tulipa ex pallido tota vireſcens Eyſt.

Tulipa ex luteo citrini coloris, lineis dorſalibus viridibus Eyſt.

Tulipa flava ex ſulphureo colore, palleſcentibus oris, prope apices roſeis, flammiformibus Eyſt.

Tulipa floridè pallens, oris coccineis Eyſt.

Tulipa præcox, purpurea, varia Cluſ. Hiſt. 142. *J. B. 2. 669.*

Tulipa roſea, venis luteis Eyſt.

Tulipa miniata, lineâ viridi Eyſt.

Tulipa floribus reflexis, interiùs miniatis, exteriùs herbaceis, margine ex Cinnabari rubente Eyſt.

Tulipa præcox, alba, varia Cluſ. Hiſt. 141. *J. B. 2. 668.*

Tulipa candida lineis viridibus Eyſt.

Tulipa alba, maculis roſeis Eyſt.

Tulipa albicans, maculis latis rubentibus Eyſt.

Tulipa alba, marginibus rubeſcens Eyſt.

Tulipa argentei & albicantis coloris Eyſt.

Tulipa præcox ex albo in luteum lineis oblongis, rubris Eyſt.
Tulipa ex albo rufa, margine rubente Eyſt.
Tulipa explicata, flore candido, lineis rubris Eyſt.
Tulipa præcox, anguſtifolia C. B. Pin. 60. *Tulipa Perſica, præcox Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 9.
Tulipa anguſtifolia, altera ſive foliis Hyacinthi C. B. Pin. 70. *Tulipa bicolor, tribus luteis & tribus rubris luteis foliis Coccini Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 60.
Tulipa ſerotina, lutea C. B. Pin. 60. *Tulipa ſerotina, flava, cum quatuor foliis in caule J. B.* 2. 671. *Tulipa ſerotina flava Cluſ. Hiſt.* 144. *Tardive.*
Tulipa aurei coloris Eyſt.
Tulipa lutea, ex rubro, viridi, coccineo variegata Eyſt.
Tulipa ſerotina, coccinea Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 399. *Tulipa coccinea, holoſericea J. B.* 2. 671.
Tulipa globoſa, ſerotina, aureo colore punctata Eyſt.
Tulipa albicans, margine coccineo Eyſt.
Tulipa albicans ex flavo purpureo, foliis prope calycem luteis unguibus Eyſt.
Tulipa nivea, oris rubro-purpuraſcentibus Eyſt.
Tulipa nivea, oris ex rubro purpureis Eyſt.
Tulipa ſerotina, ſtellata Eyſt.
Tulipa diverſi coloris alba, lineâ rubente Eyſt.
Tulipa coccinea, albeſcentibus oris Eyſt.
Tulipa globoſa, ſerotina, Cinnabaris colore Eyſt.
Tulipa, ſerotina, rubra Cluſ. Hiſt. 144. *J. B.* 2. 671.
Tulipa verſicolor, parte media, viridibus ſignaturis, alter verò rubra Eyſt.
Tulipa ſerotina, ramoſa, major C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina, πολυκλαδὴς major Cluſ. Hiſt.* 143. *J. B.* 2. 676.
Tulipa ſerotina, ramoſa, minor C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina, πολυκλαδὴς minor Cluſ. Hiſt.* 143. *J. B.* 2. 676.
Tulipa ſerotina, Braſſicæ floridæ ſimilis, vel Tulipa viridis, prima C. B. Pin. 61. *Tulipa viridis Eyſt.*
Tulipa ſerotina, viridis, duplici foliorum in flore ſerie Cluſ. Hiſt. 148.
Tulipa viridis, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina, viridis, oris pallidis & albis Cluſ. Hiſt.* 148.
Tulipa ſerotina, flore pleno, miniato Eyſt.
Tulipa ſerotina, tota lutea, flore pleno Eyſt.
Tulipa dubia, major C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia* 1. *major Cluſ. Hiſt.* 145. *J. B.* 2. 671. *Meridionelle.*
Tulipa dubia, major, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia* 1. *major, altera Cluſ. Hiſt.* 145. *J. B.* 2. 671.
Tulipa dubia, media, ſulphurei coloris C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia ij. media* 1. *Cluſ. Hiſt.* 146. *J. B.* 2. 672.
Tulipa lutea, lituris miniatis Eyſt.
Tulipa ſulphurei coloris, oris rubris Eyſt.
Tulipa dubia, major ad Aurantium colorem accedens. *Tulipa lutea, obtuſis*

foliolis florum J. B. 2. 674. *Tulipa dubia, major, flava Cluſ. Hiſt.* 144.
Tulipa dubia, media, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia, media* 2. *verſicolor J. B.* 2. 673. *Tulipa dubia, iij. media ij. verſicolor Cluſ. Hiſt.* 146.
Tulipa bulbos in foliorum alis ferens C. B. Pin. 63. *Tulipa bulbifera Cluſ. Hiſt.* 150. *J. B.* 2. 674.
Tulipa pumilio, latifolia, alba C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, alba, unguibus luteis Eyſt.*
Tulipa pumilio, latifolia, ſulphurea C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, fulva, ſulphurei coloris Eyſt.*
Tulipa pumilio, latifolia, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa dubia, pumilio Cluſ. Hiſt.* 148. *J. B.* 2. 676.
Tulipa pumilio, anguſtifolia C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, altera Cluſ. Hiſt.* 149. *J. B.* 2. 676.
Tulipa pumilio, Gramineo folio C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, alba, altera, Luſitanica Lob. Adv. Part.* 494. 2. *J. B.* 2. 679.
Tulipa minor, lutea, Italica, C. B. Pin. 63. *Tulipa lutea, Bononienſis J. B.* 2. 678. *Tulipa Apenninea Cluſ. Hiſt.* 151. *Tulipe de Boulogne.*
Tulipa minor, folio latiore C. B. Pin. 63. *Tulipa Byzantinæ genus alterum Cluſ. Hiſt.* 151.
Tulipa minor, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa rubra, anguſtifolia, facie Bononienſis Lob. Adv. Part.* 2. 492.
Tulipa bombycina, Cretica C. B. Pin. 63. *Tulipa bombycina, flore rubro Suvert.*
Tulipa minor, lutea, Gallica C. B. Pin. 63. *Tulipa minor, lutea, Narbonenſis J. B.* 2. 677. *Tulipa Narbonenſis Cluſ. Hiſt.* 151.
Tulipa minor, ex luteo purpuraſcens C. B. Pin. 64. *Tulipa Hiſpanica, Narbonenſis paulo minor J. B.* 2. 678. *Tulipa Hiſpanica Cluſ. Hiſt.* 151.
Tulipa variegata, Perſica C. B. Pin. 64. *Tulipa Perſica Suvert. Tulipe de Perſe.*
Tulipa Candiæ, folio lucido, polyclonos H. R. Par.
Tulipa verſicolor, media, foliolis criſpis ad florum baſim adhæreſcentibus H. R. Par. *La Crouſtilleuſe.*
Tulipa lutea, centifolia H. R. Par. *Le monſtre jaune double.*
Tulipa lutea, lituris quibuſdam viridibus & ſanguineis diſtincta, flore maximo laciniato H. R. Par. *Le monſtre jaune.*

GENUS VII.

Fritillaria. *Fritillaire.*

Tab. 101. FRITILLARIA eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, quaſi campaniformi & pendulo, ex petalis ſex B, compoſito, quorum mediſtullium occupat piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum planis F, gemino ordine ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix G, ex duobus tuberculis conſtans H, plerumque ſemiglobоſis, inter quæ ſurgit caulis I.

Fritillariæ

Fritillariæ ſpecies ſunt

Fritillaria præcox, purpurea, variegata C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria ſaturatior & dilutior J. B.* 2. 681. *Meleagris Dod. Pempt.* 233.

Fritillaria maxima, Italica. *Meleagris ore maximo, Italica, flore gemello Eyſt.*

Fritillaria lutea, maxima, Italica Park. Par. 43. *Moleagris flos maximus, Italicus Eyſt.*

Fritillaria ramoſa C. B. Pin. 64. *Fritillaria maxima, purpurei coloris Suvert.*

Fritillaria polyanthos, flavo-viridis C. B. Pin. 64. *Fritillaria polyanthos, lutea Eyſt.*

Fritillaria umbellifera C. B. Pin. 64. *Fritillaria Hiſpanica, umbellifera Suvert.*

Fritillaria maxima, flore obſoletæ purpuræ. *Lilium Perſicum ſive Suſianum J. B.* 2. 699. *Lilium Perſicum Dod. Pempt.* 220.

Fritillaria ramoſa ſeu Lilium Perſicum, minus Mor. H. R. Bleſ.

Fritillaria alba, polyanthos H. Edinb.

Fritillaria flore luteo, puro Park. Par. 43.

Fritillaria ſerotina, floribus ex flavo virentibus, flore pleno H. R. Par.

Fritillaria Hiſpanica, elatior, flore carneo H. R. Par.

Fritillaria nigra Lob. Adv. Part. 2. 496. *J. B.* 2. 682.

Fritillaria Iſabella dicta, floribus ex pallidè rubicundo virentibus H. L. Bat.

Fritillaria flore ſulcato & anguloſo, obſoletè puniceo H. L. Bat.

Fritillaria flore magno, pleno C. B. Pin. 64. *Fritillaria flore pleno Eyſt.*

Fritillaria alba, variegata C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba ex phæo-purpureo teſſulata J. B.* 2. 684. *Fritillaria alba, elegantiſſima, ex phaio-purpureo teſſulata Lob. Adv. Part.* 2. 495.

Fritillaria alba, præcox C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba, altera Lob. Adv. Part.* 2. *J. B.* 2. 684. *Fritillaria albo flore Suvert.*

Fritillaria ſerotina, atropurpurea C. B. Pin. 64. *Meleagris altera Dod. Pempt.* 233.

Fritillaria ſerotina, floribus ex flavo virentibus C. B. Pin. 64. *Fritillaria Aquitanica Cluſ. Hiſt.* 153. *Meleagris ſive Fritillaria Aquitanica, reflexis oris J. B.* 2. 683.

Fritillaria flava, rubris maculis diſtincta C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria flava J. B.* 2. 684. *Fritillaria flavo flore Cluſ. Hiſt.* 153.

Fritillaria anguſtifolia, lutea, variegata, magno flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Juncifolia Eyſt.*

Fritillaria anguſtifolia, lutea, variegata, parvo flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Luſitanica Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 10.

Fritillaria flore minore C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria Pyrenæa, flore minore J. B.* 2. 683. *Fritillaria Pyrenæa Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 10.

Fritillaria minima, pluribus foliis C. B. Pin. 64. *Fritillaria minima Suvert.*

Fritillaria, à Fritillo ſeu Abaco, ut ait Raius, in quo Scaccorum luſus exercetur,

GENUS VIII.

Dens Canis.

Tab. 202. DENS CANIS eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis ſex compoſito, pendulis & repandis, quorum meditullium occupat piſtillum B, quod deinde abit in fructum C, ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum D, ſeminibuſque fœtum oblongis E. His notis addenda eſt radix F, carnoſa G, ad dentis Canini formam accedens.

Dentis Canis ſpecies ſunt

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore ex purpurâ rubente C. B. Pin. 78. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium flore unico, radiato, purpureo J. B.* 2. 680. *Dens Caninus, purpuraſcente flore Cluſ. Hiſt.* 266.

Dens Canis latiore, rotundioreque folio, flore candido C. B. Pin. 87.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore è purpurâ candicante C. B. Pin. 87. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium, flore unico, radiato, albo J. B.* 2. 680.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore vinoſo H. R. Par.

Dens Canis, flore luteo J. Rhea.

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, flore lacteo C. B. Pin. 87. *Dens Canis, albo flore Cluſ. Hiſt.* 266.

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, flore ex albo purpuraſcente C. B. Pin. 87.

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, vel ſuaverubente H. R. Par.

Dens Canis, à radicis formâ.

GENUS IX.

Ornithogalum.

Tab. 203. ORNITHOGALUM eſt plantæ genus, flore AB, liliaceo, ex petalis ſex in orbem poſitis compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum DC, quod deinde abit in fructum EH, ſubrotundum, in tria loculamenta FI, diviſum, ſeminibuſque fœtum KG, ſubrotundis. His notis addenda eſt radix bulboſa aut tuberoſa quâ differt à Phalangio.

Ornithogali ſpecies ſunt

Ornithogalum umbellatum, maximum C. B. Pin. 69. *Lilium Alexandrinum ſive Ornithogalum magnum, Syriacum J. B.* 2. 629. *Ornithogalum majus Dod. Pempt.* 221.

Ornithogalum umbellatum, majus, anguſtifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum medium Eyſt.*

Ornithogalum umbellatum, album, medium, latifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogali vulgari ſimile, latiore folio J. B.* 2. 631. *Ornithogalum aliud vulgare Cluſ. Hiſt.* 188.

Ornithogalum umbellatum, medium, anguſtifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vulgare & verius, majus & minus J. B.* 2. 630. *Bulbus leucanthemus, minor, ſive Ornithogalum Dod. Pempt.* 221.

Ornithogalum album, minus C. B. Pin. 70. *Ornithogalum minus, è Pyrenæis Cluſ. App. 1. J. B. 2. 624.*

Ornithogalum umbellatum, floſculis ex albo ſubcæruleis C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hiſpanicum, minus Cluſ. Hiſt. 188.*

Ornithogalum latifolium & maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vel Lilium Alexandrinum, floribus albis, innumerabilibus Suvert. 58.*

Ornithogalum latifolium, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Indicum Promontorii Bonæ Spei Suvert.*

Ornithogalum anguſtifolium, majus, floribus ex albo vireſcentibus C. B. Pin. 70. *Aſphodelus bulboſus Dodonæi, ſive Ornithogalum ſpicatum, flore virente J. B. 2. 627. Ornithogalum majus, 1. Cluſ. Hiſt. 186.*

Ornithogalum anguſtifolium, ſpicatum, maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum lacteum, ſpicatum, maximum Eyſt.*

Ornithogalum ſpicatum ſeu comoſum, flore lacteo C. B. Pin. 70. *Ornithogali lactei ſpecies major. Eyſt.*

Ornithogalum majus, ſpicatum, flore albo C. B. Pin. 70. *Ornithogalum ſpicatum, albo flore, Monſpeſſulanum J. B. 2. 628. Ornithogalum Narbonenſe Dod. Pempt. 222.*

Ornithogalum majus, ſpicatum, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Byzantinum Cluſio J. B. 2. 629. Ornithogalum 3. vel majus, Byzantinum Cluſ. Hiſt. 187.*

Ornithogalum ſpicatum, flore viridi-lacteſcente C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Creticum & Pannonicum, albo flore J. B. 2. 629. Ornithogalum Pannonicum, albo flore Cluſ. Hiſt. 187.*

Ornithogalum ſpicatum, album C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hiſpanicum, ſpicatum Eyſt.*

Ornithogalum cæruleo-pallente flore C. B. Pin. 70. *Ornithogalum cæruleum, pallens J. B. 2. 622. Ornithogalum cæruleum, pallens, Lob. Obſ. 73.*

Ornithogalum exoticum, magno flore, minori innato C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Neapolitanum, J. B. 2. 631. Ornithogalum Neapolitanum, flore interiùs candido, exteriùs cineraceo Suvert.*

Ornithogalum luteum ſive pallidum, majus C. B. Pin. 71. *Ornithogalum pallido flore J. B. 2. 624. Cluſ. Hiſt. 188.*

Ornithogalum luteum, magno flore C. B. Pin. 71. *Ornithogalum flavum, cum ſtaminibus rubris J. B. 2. 624. Ornithogalum flavum, Alcmarianum Cluſ. Hiſt. 188.*

Ornithogalum Africanum, luteum, odoratum, foliis Cepaceis, radice tuberoſâ H. L. Bat.

Ornithogalum luteum C. B. Pin. 71. *Bulbus ſylveſtris Fuchſii, flore luteo, ſive Ornithogalum luteum J. B. 2. 623. Bulbus ſylveſtris Dod. Pempt. 222.*

Ornithogalum luteum, minus C. B. Pin. 71. *J. B. 2. 624. Ornithogalum Pannonicum, luteo flore Cluſ. Hiſt. 189.*

Ornithogalum anguſtifolium, bulbiferum C. B. Pin. 71. *Ornithogalum*

anguſtifolium, campeſtre, luteum, bulbiferum' Col. Part. 1. 323.
Ornithogalum Luſitanicum, capillaceo folio, luteum.
Ornithogalum luteo-virens, Indicum Corn. 160.
Ornithogalum Africanum, flore viridi, altero alteri innato Prodr. Par. Bat.
Ornithogalum ſpicatum, unifolium, flore niveo, odorato V. Luſit. *Bulbus monophyllos, flore albo, an βολβίνη Theophraſti J. B.* 2. 622. *Donzella Luſitanorum.*
Ornithogalum bifolium, Germanicum, cæruleum. *Hyacinthus ſtellaris, bifolius, Germanicus C. B. Pin* 45. *Hyacinthus ſtellatus, bifolius & trifolius, vernus, dumetorum, flore cæruleo J. B.* 2. 579. *Hyacinthus cæruleus, mas, minor Fuchſ. Hiſt.* 837.
Ornithogalum trifolium, Germanicum, flore ſaturatè cæruleo. *Hyacinthus ſtellaris, bifolius, Germanicus, colore magis ſaturo C. B. Pin.* 45.
Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore carneo, *Hyacinthus ſtellaris, bifolius, Germanicus, flore carneo C. B. Pin.* 45.
Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore exalbido. *Hyacinthus ſtellaris, Germanicus, flore exalbido & veluti cinericio C. B. Pin.* 45.
Ornithogalum anguſtifolium, albicans, ſerotinum. *Hyacinthus ſtellaris, albus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellaris, albicans, ſerotinus J. B.* 2. 580. *Hyacinthus Germanicus, ſtellaris, albicans, ſerotinus Lob. Icon.* 100.
Ornithogalum cæruleum, ſtaminulis è viridi luteis. *Hyacinthus ſtellatus, cæruleus, ſtaminulis ex viridi luteis C. B. Pin* 46. *Hyacinthus ſtellatus, Italicus Eyſt.*
Ornithogalum purpureum. *Hyacinthus ſtellaris, purpureus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellaris, major D. Jo. Someri Lob. Adv. Part.* 2. 487. *J. B.* 2. 581.
Ornithogalum ſpicatum, cinereum. *Hyacinthus ſtellaris, ſpicatus, cinereus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellatus, multiflorus, cineracei coloris J. B.* 2. 582. *Hyacinthus ſtellatus, cineracei coloris Cluſ. Hiſt.* 184.
Ornithogalum cæruleum, Byzantinum. *Hyacinthus ſtellaris, cæruleus, amœnus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellatus, Byzantinus, alter, elegantiſſimus, ſerotinus, bullatus J. B.* 2. 582. *Hyacinthus peregrinus, pluribus floribus præditus, cæruleo-violaceus. Suvert.*
Ornithogalum Byzantinum, flore è cæruleo purpuraſcente. *Hyacinthus ſtellaris, amœnus flore è cæruleo purpuraſcente C. B. Pin.* 46r.
Ornithogalum Byzantinum, flore albo. *Hyacinthus ſtellaris, amœnus, flore albo C. B. Pin.* 46.
Ornithogalum Byzantinum, obſoletè cæruleum. *Hyacinthus ſtellaris, obſoletè cæruleus vel major C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellatus, Byzantinus Cluſ. Hiſt.* 184. *J. B.* 2. 582.
Ornithogalum Byzantinum, Borraginis flore. *Hyacinthus ſtellaris, Byzantinus, Borraginis flore H. R. Par.*
Ornithogalum cæruleum, ſtriatum. *Hyacinthus ſtellaris, cæruleus, ſtriatus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellatus à Poreto Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 20.

Ornithogalum Hiſpanicum, ſaturè cæruleum. *Hyacinthus ſtellaris, ſaturè cæruleus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus Hiſpanicus, ſtellato flore Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 20.

Ornithogalum cæruleo-purpuraſcens, majus. *Hyacinthus ſtellaris, æſtivus, cæruleo-purpuraſcens, major C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellatus, æſtivus Cluſ. App.* 2. *J. B.* 2. 583.

Ornithogalum æſtivum, floſculis alternatim poſitis. *Hyacinthus ſtellaris, æſtivus, minor, floſculis alternatim ſitis C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellatus, æſtivus, minor Cluſ. Auct. App.* 2. *J. B.* 2. 581.

Ornithogalum autumnale, majus, flore dilutè purpuraſcente. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, major C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus autumnalis, major J. B.* 2. *Hyacinthus autumnalis, major Cluſ. Hiſt.* 185.

Ornithogalum autumnale, majus, flore albo. *Hyacinthus autumnalis, albo flore Suvert.*

Ornithogalum autumnale, minus, flore dilutè purpureo. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, minor, flore purpuræ dilutioris C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus autumnalis minor Cluſ. Hiſt.* 185. *J. B.* 2. 574.

Ornithogalum autumnale, minus, floribus cæruleis. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, minor, flore cæruleo C. B. Pin.* 47.

Ornithogalum pumilum, vernum. *Hyacinthus ſtellaris, minimus C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus ſtellaris, vernus, parvulus, flore ex cæruleo cinereo J. B.* 2. 581. *Parvulus Hyacinthus ſtellaris, vernus Lob. Adv. Part.* 2. 486.

Ornithogalum cæruleum, Luſitanicum, latifolium. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus Peruvianus J. B.* 2. 585. *Hyacinthus ſtellatus, Peruanus Cluſ. Hiſt.* 182. *Jacinthe du Perou.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore quaſi violaceo. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus, flore quaſi violaceo C. B. Pin.* 47.

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore carneo. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus, flore ex albo rubricante C. B. Pin.* 47. *Hacinthus Peruanus, carnei coloris Suvert.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore ſubcinereo. *Hyacinthus ſtellaris, Peruvianus, ſubcinericio flore H. R. Par.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore albo.

Ornithogalum Eriophorum, Peruvianum. *Bulbus Eriophorus, Peruanus C. B. Pin.* 47. *Eriophorus Peruanus Cluſ. Hiſt.* 173.

Ornithogalum Eriophorum, Orientale, *Bulbus Eriophorus, Orientalis, C. B. Pin.* 47. *Bulbus Eriophorus Cluſ. Hiſt.* 172. *J. B.* 2. 621.

Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice rubrâ. *Scilla vulgaris, radice rubrâ C. B. Pin.* 73. *Scilla rufa, magna, vulgaris J. B.* 2. 615. *Pancratium Dod. Pempt.* 691.

Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice albâ. *Scilla radice albâ C. B. Pin.* 73. *Scilla Dod. Pempt.* 690. *Scillæ magnæ, albæ J. B.* 2. 618.

Ornithogalum maritimum, radice eſculentâ. *Scilla eſculenta C. B. Pin.* 73. *Scilla vera & legitima Ang.* 119.

Ornithogalum à vocibus Græcis ὄρνις *avis*, & γάλα *lac*. Floribus enim eſt foris quidem herbaceis, at ubi expanſi ſunt, lacteis, ut ait Dioſcorides, quaſi color lacteus in alis plurimarum avium occurrit.

GENUS. X.

Porrum. *Poireau.*

Tab. 204. PORRUM eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis ſex B, compoſito & quaſi campaniformi, cujus meditullium occupat piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibus fœtum ſubrotundis. His notis addi poſſunt ſtamina G, quæ plerumque lata ſunt, plana, in tria capillamenta deſinentia, quorum medium apice donatur, tum & flores qui in faſciculos ferè globoſos colliguntur, demum radicesI, longæ, cylindraceæ H, tunicatæ tunicis in folia plana K, & quandoque carinata abeuntibus.

Porri ſpecies ſunt

Porrum commune, capitatum C. B. Pin. 72. *Porrum Dod. Pempt.* 688. *J. B.* 2. 551. *Poireau.*

Porrum foliis eleganter variegatis, adinſtar Graminis ſtriati H. Edinb.

Porrum ſectivum, latifolium C. B. Pin. 72. *Porrum ſectivum Dod. Pempt.* 688.

Porrum ſylveſtre, vinearum C. B. Pin. 72. *Ampelophraſum Matth.* 552.

Porrum ſylveſtre, gemino capite C. B. Pin. 72.

Porrum ſylveſtre, Vitigineum Ger. emac. 176.

Porrum, ut volunt, à voce Græca πρασον quæ eandem plantam ſignificat.

GENUS. XI.

Cepa. *Oignon.*

Tab. 205. CEPA eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis ſex C, compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum D, quod deine abit in fructum E, ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis G. His notis addi debent flores in faſciculum ſphæricum B, collecti, tum & folia I, cauliſque H, tubulatus.

Cepæ ſpecies ſunt.

Cepa vulgaris, floribus & tunicis purpuraſcentibus C. B. Pin. 71. *Cepe ſive Cepa rubra, rotunda J. B.* 2. 547. *Cepa rotunda Dod. Pempt.* 687.

Cepa vulgaris, floribus & tunicis candidis C. B. Pin. 71. *Cepe ſive Cepa alba, rotunda J. B.* 2. 547. *Cepa alba Tabern. icon.* 483.

Cepa turbinatâ radice C. B. Pin. 71.

Cepa oblonga Dod. Pempt. 687. *Cepe ſive Cepa longa J. B.* 2. 547.

Cepa Aſcalonica Matth. 556. *Cepa Aſcalonica ſive fiſſilis J. B.* 2. 551. *Echalottes.*

Cepa fiſſilis Matthioli Lugd. 1539. *Ciboule.*

Cepa Africana, maxima, bulbo lagenario, dulci H. R. Par.

Cepa ſectilis, juncifolia, perennis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 383. *Porrum ſectivum, Juncifolium C. B. Pin.* 72. *Porrum ſectivum & Schænopraſon quibuſdam J. B.* 2. 553. *Schænopraſum Dod. Pempt.* 689.

Cepa Alpa, paluſtris, tenuifolia.

Cepa Luſitanica, foliis capillaceis, minima, purpuraſcente flore.

Cepa bicornis, tenuifolia, flore obſoleto. *Allium bicorne, proliferum, flore intus albeſcente, cum ſtria purpuraſcente externè J. B.* 2. 560. *Allium ſylveſtre, bicorne, flore obſoleto C. B. Pin.* 74.

Cepa juncifolia, minor purpuraſcens. *Allium campeſtre, Juncifolium, capitatum, purpuraſcens, majus C. B. Pin.* 74. *Allium ſylveſtre, tenuifolium Lob. Icon.* 156.

Cepa tenuifolia, ſphærocephalos, purpuraſcens. *Allium ſphærocephalon, purpuraſcens Raii Hiſt.* 1118.

GENUS XII.

Allium. *Ail.*

ALLIUM eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis ſex B, compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum etiam ſubrotundis F. His notis addi debent flores in faſciculum globoſum collecti, tum & radices G, tunicatæ ex pluribus nucleis plerumque conſtantes HIK; demum & folia nequaquam tubulata. Tab. 204.

Allii ſpecies ſunt

Allium ſativum C. B. Pin. 73. *Allium vulgare & ſativum J. B.* 2. 554. *Allium Dod. Pempt.* 682.

Allium ſativum, alterum, ſive Alliopraſum caulis ſummo circumvoluto C. B. Pin. 73. *Scorodopraſum ij. Cluſ. Hiſt.* 191. *Allii genus Ophioſcordon dictum quibuſdam J. B.* 2. 559. *Rocambole.*

Allium ſphæriceo capite, folio latiore ſive Scorodopraſum alterum C. B. Pin. 74. *Scorodopraſum dictum J. B.* 2. 558. *Scorodopraſum* 1. *Cluſ. Hiſt.* 190.

Allium ſylveſtre, amphicarpon, foliis Porraceis, floribus & nucleis purpureis Raii Synopſ. 230.

Allium ſphæriceo capite, folio anguſtiore C. B. Pin. 74. *Allii genus, fortè Scorodopraſon alterum Lobelio J. B.* 2. 564. *Scorodopraſum alterum Lob. Icon.* 157.

Allium ſylveſtre, latifolium C. B. Pin. 74. *Allium Urſinum, latifolium, vernum ſylvaticum J. B.* 2. 565. *Allium Urſinum, latifolium Lob. Icon.* 159.

Allium montanum, latifolium, maculatum C. B. Pin. 74. *Allium Alpinum J. B.* 2. 566. *Victorialis longa Cluſ. Hiſt.* 189.

Allium montanum, latifolium, minus Montis aurei H. R. Par.

Allium montanum, anguſtioribus foliis, maculatum C. B. Pin. 74.

Allium floribus è luteo viteſcentibus. *Molli flore ſubviridi Bocc.* 63.

Allium montanum, bicorne, anguſtifolium, flore purpuraſcente C. B. Pin.

74 *Allium ſylveſtre, bicorne, purpureum, proliferum J. B.* 2. 561. *Ampeloprasum proliferum Lob. Icon.* 156.

Allium montanum, bicorne, purpureum, proliferum Raii Synopſ. 229.

Allium ſylveſtre, bicorne, flore ex herbaceo albicante, cum triplici in ſingulis petalis ſtria atro-purpurea Raii Synopſ. 229.

Allium montanum, bicorne, flore obſoletiore C. B. Pin. 75. *Allii montani iiij. ſpecies altera Cluſ. Hiſt.* 194.

Allium montanum, bicorne, flore pallidè odoro C. B. Pin. 75. *Allium flore luteo, ſive pallido J. B.* 2. 561. *Allii montani iiij. ſpecies* 1. *Cluſ. Hiſt.* 194.

Allium Juncifolium, bicorne luteum C. B. Pin. 75. *Prodr.* 27.

Allium montanum, capite rotundo C. B. Pin. 75. *Allium ſphærocephalum, purpureum, ſylveſtre J. B.* 2. 562. *Allium ſeu Moly montanum, v. Cluſ. Hiſt.* 195.

Allium pyrenæum C. B. Pin. 75. *Moly Pyrenæum, purpureo flore Cluſ. Hiſt. App. alt.*

Allium montanum, foliis Narciſſi, majus C. B. Pin. 75. *Allium umbelliferum, pratenſe J. B.* 2. 564. *Allium ſive Moly Narciſſinis foliis, Cluſ. Hiſt.* 195.

Allium montanum, foliis Narciſſi mollioribus, & floribus dilutioribus C. B. Pin. 75. *Moly Narciſſinis foliis* 1. *altera ſpecies Cluſ. Hiſt.* 195.

Allium montanum, foliis Narciſſi, minus C. B. Pin. 75. *Allium petræum, umbelliferum J. B.* 2. 564. *Allium ſive Moly Narciſſinis foliis ij. Cluſ. Hiſt.* 196.

Allium montanum, foliis Narciſſi anguſtioribus & floribus dilutioribus C. B. Pin. 75. *Moly Narciſſinis foliis ij. altera ſpecies Cluſ. Hiſt.* 196.

Allium montanum, radice oblongâ C. B. Pin. 75. *Prodr.* 27.

Allium ſaxatile Acori radice, flore purpureo Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 72. *Videtur varietas prioris.*

Allium montanum, minus C. B. Pin. 75. *Prodr.* 27.

Allium latifolium, Liliflorum. *Moly latifolium, Liliflorum C. B. Pin.* 75. *Moly Theophraſti Cluſ. Hiſt.* 191.

Allium latifolium, Liliflorum, flore ſubrubente. *Moly latifolium, Liliflorum, flore ſubrubente C. B. Pin.* 75. *Moly Theophraſti magnum J. B.* 2. 568.

Allium latifolium, Hiſpanicum. *Allium latifolium, Hiſpanicum C. B. Pin.* 75. *Moly latifolium Eyſt.*

Allium latifolium, luteum. *Moly latifolium, luteum, odore Allii, primum C. B. Pin.* 75. *Moly luteum Botanicorum, latifolium, Allii odore J. B.* 2. 562. *Moly montanum, latifolium, flavo flore Cluſ. App. alt.*

Allium latifolium, luteum, alterum. *Moly latifolium, luteum, odore Allii, ſecundum C. B. Pin.* 75. *Moly latifolium, flore flavo Eyſt.*

Allium Africanum, flore purpuraſcente. *Moly Africanum, umbellâ purpuraſcente C. B. Pin.* 75. *Prodr.* 27.

Allium peregrinum, floribus albo-viridibus. *Moly exoticum, floribus albo-viridibus*

viridibus C. B. Pin. 75. Moly flore albo, lineis viridis coloris Suvert.

Allium ſylveſtre, ſive Moly minus, roſeo amplo flore Bot. Monſp.

Allium anguſtifolium, umbellatum, flore albo. *Moly anguſtifolium, umbellatum C. B. Pin. 75. Moly Dioſcoridis Cluſ. Hiſt. 192. Moly Dioſcoridis, parvum quibuſdam J. B. 2. 568.*

Allium anguſtifolium, umbellatum, flore carneo. *Moly anguſtifolium, umbellatum, flore carneo H. L. Bat.*

Allium humilius, folio Gramineo. *Moly humile, folio Gramineo C. B. Pin. 75. Chamæmoly Col. Part. 1. 326. Varietas Moly Dioſc. Cluſii.*

Allium caule triangulo. *Moly parvum, caule triangulo C. B. Pin. 75. Moly picciolo di Peſaro Pon. Bald. Ital. 22.*

Allium anguſtifolium, floribus majoribus. *Moly anguſtifolium, floribus majoribus C. B. Pin. 76. Moly minus, flore orbiculato, majore J. B. 2. 568. Moly minus Cluſ. Hiſt. 192.*

Allium anguſtifolium, foliis intortis. *Moly anguſtifolium, floribus reflexis C. B. Pin. 75. Moly ſerpentinum vocatum Lob. Icon. 160.*

Allium ſylveſtre, perpuſillum, Juncifolium, moſchatum J. B. 2. 565. *Moly moſchatum, capillaceo folio C. B. Pin. 76. Prodr. 28. Moly Zibethinum Richier. Recher.*

Allium differt ab Ornithogalo florum ſitu, à Cepâ foliorum formâ, à Porro verò radice.

SECTIO V.

De Herbis, flore liliaceo, ex petalis ſex compoſito, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Lilio-Narciſſus. *Lis-Narciſſe.*

LILIO-NARCISSUS eſt plantæ genus, flore AB, liliaceo, ex petalis ſex C, compoſito, Lilii æmulo. Hujus autem calyx D, ſeu embryo E, abit in fructum Narciſſi fructus formâ. His notis addenda eſt radix bulboſa, tunicata, quâ differt à Lilio, à Narciſſo verò flore polypetalo. *Tab. 207.*

Lilio-Narciſſi ſpecies ſunt

Lilio-Narciſſus Jacobæus, latifolius, Indicus, rubro flore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 366. *Narciſſus Indicus, latifolius, rubro flore J. B. 2. 909. Narciſſus latifolius, Indicus, rubro flore Cluſ. Hiſt. 157.*

Lilio-Narciſſus Indicus, ſaturato colore purpuraſcens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 367. *Narciſſus Indicus, Liliaceus, ſaturo colore purpuraſcens Ferr. Flor. 119.*

Lilio-Narciſſus Indicus, maximus, ſphæricus, floribus plurimis, rubris,

Liliaceis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 368. *Narciſſus Indicus, flore Liliaceo, ſphæricus Ferr. Flor.* 129.

Lilio-Narciſſus Indicus, flore albo, exteriùs rubente. *Narciſſus à D. Gareto, flore albo, exteriori parte rubicundus Suvert.* 28.

Lilio-Narciſſus Japonicus, rutilo flore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 367. *Narciſſus Japonicus, rutilo flore, Corn.* 158.

Lilio-Narciſſus Indicus, pumilus, polyanthos Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 368. *Narciſſus Indicus, pumilus, polyanthos Corn.* 154.

Lilio-Narciſſus Africanus pumilus, polyanthos. *Lilium Africanum, humile, longiſſimis foliis, polyanthos, ſaturato colore purpuraſcens H. L. Bat. App. & Par. Bat.*

Lilio-Narciſſus polyanthos, flore incarnato, fundo ex luteo albeſcente Sloane Cat. Plant. Jam. 115. *Lilium Americanum, puniceo flore Belladona dictum H. L. Bat. & Par. Bat. Lys rouge du Tertre* 110.

Lilio-Narciſſus Zeylanicus, latifolius, flore niveo, externè lineâ purpureâ ſtriato H. Amſtel. in fol. 73.

Lilio-Narciſſus folio latiſſimo, floribus niveis inodoris. *Narciſſus Amboinenſis, folio latiſſimo, rotundo, floribus niveis, inodoris H. Amſtel. in fol.* 77.

Lilio-Narciſſus Americanus, flore intus aureo, extus coccineo, foliis Lilii Convallium Plum.

Lilio-Narciſſus ſeu Narciſſus Liliflorus Carolinianus flore albo, ſingulari, rubente diluto Pluk. Phytog. Tab. 42. fig. 3.

Lilio-Narciſſus Indicus, pumilus, monanthos, albus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 266. *Narciſſus Virgineus Park. Par.* 86.

Lilio-Narciſſus Indicus, Narciſſus Liliflorus, aureus, ſtriis argenteis pictus, floribus amplis, cernuis, gemellis, caule magno Cepæ fiſtuloſo H. R. ℔. Pluk. Phytog. Tab. 246. fig. 2.

Lilio-Narciſſus luteus, vernus. *Colchicum luteum, vernum C. B. Pin.* 69. *Colchicum vernum, flavo flore J. B.* 2. 662. *Narciſſus vernus, flore luteo Suvert.*

Lilio-Narciſſus luteus, autumnalis, major. *Colchicum luteum, 1. majus C. B. Pin.* 69. *Colchicum flore luteo quorundam J. B.* 2. 661. *Narciſſus autumnalis, major Cluſ. Hiſt.* 164.

Lilio-Narciſſus luteus, multiplex, autumnalis. *Narciſſus autumnalis, flore luteo, multiplex Eyſt.*

Lilio-Narciſſus luteus, autumnalis, minor. *Narciſſus ſerotinus Cluſ. Hiſt.* 162. *Narciſſus autumnalis, minor J. B.* 2. 662.

Lilio-Narciſſus autumnalis, melino flore. *Colchicum melino flore. C. B. Pin.* 69. *Narciſſus Perſicus, Croci flore, Colchicis affinis J. B.* 2. 661. *Narciſſus Perſicus Cluſ. Hiſt.* 163.

Lilio-Narciſſus Bæticus, luteus, minor, odoratiſſimus.

Lilio-Narciſſus, quaſi Planta ad Lilium & ad Narciſſum accedens.

GENUS II.

Narciſſo-Leucoium. *Perce-neige.*

NARCISSO-LEUCOIUM eſt plantæ genus, flore A, B, liliaceo, ex petalis ſex, nunc æqualibus, nunc inæqualibus compoſito, & veluti campaniformi, pendulo. Hujus autem calyx C, abit deinde in fructum D, ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F, etiam ſubrotundis. His notis addenda eſt radix bulboſa. *Tab.* 208.

Narciſſo-Leucoii ſpecies ſunt

Narciſſo-Leucoium vulgare. *Leucoium bulboſum, vulgare C. B. Pin.* 55. *Leucoium bulboſum, hexaphyllon, cum unico flore, rarius bino J. B.* 2. 590. *Leucoium bulboſum, hexaphyllon, Dod. Pempt.* 230.

Narciſſo-Leucoium flore patulo, *Leucoium bulboſum, flore patulo C. B. Pin.* 55. *Leucoium bulboſum, hexaphyllon, majus Eyſt.*

Narciſſo-Leucoium pratenſe, multiflorum. *Leucoium bulboſum, majus, ſive multiflorum, quod aliqui Acrocorion Plinii ſtatuunt C. B. Pin.* 55. *Leucoium bulboſum, polyanthemum, tardiùs florens, floribus minoribus J. B.* 2. 592. *Leucoium bulboſum, polyanthemum Dod. Pempt.* 230.

Narciſſo-Leucoium pratenſe, multiflorum, flore pleno. *Leucoium bulboſum ſerotinum, majus, multiflorum, floribus plenis H. L. Bat.*

Narciſſo-Leucoium trifolium, majus. *Leucoium bulboſum, trifolium, majus C. B. Pin.* 56. *Leucoium bulboſum, præcox, Byzantinum J. B.* 2. 591. *Leucoium bulboſum, triphyllum, majus, Byzantinum Eyſt.*

Narciſſo-Leucoium trifolium, minus. *Leucoium bulboſum, trifolium, minus C. B. Pin.* 56. *Leucoium bulboſum, minus, tripyllon J. B.* 2. 591. *Leucoium bulboſum, triphyllon Dod. Pempt.* 230.

Narciſſo-Leucoium trifolium, cæruleum. *Leucoium bulboſum, trifolium, cæruleum C. B. Pin.* 56. *Leucoium triphyllum, flore cæruleo Someri. Lob. Adv. Part.* 2. 492. *J. B.* 2. 592.

Narciſſo-Leucoium autumnale, latifolium. *Leucoium bulboſum, autumnale, latifolium C. B. Pin.* 56. *Leucoium autumnale, tenuifolium. Suvert.* 20.

Narciſſo-Leucoium, autumnale, capillaceo folio. *Leucoium bulboſum, autumnale C. B. Pin.* 56. *Leucoium bulboſum, autumnale, minus, tenuifolium J. B.* 2. 593. *Leucoium bulboſum, autumnale, mininum Dod. Pempt.* 230.

Narciſſo-Leucoium vernum, capillaceo folio. *Leucoium bulboſum, tenuifolium, vernum C. B. Pin.* 56. *Leucoium bulboſum, vernum, minimum Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 15.

Narciſſo-Leucoium, quaſi planta ad Narciſſum & ad Leucoium accedens.

GENUS III.

Bermudiana.

BERMUDIANA eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis ſex B, compoſito, cujus calyx C, deinde abit in fructum D, trigonum trifariam dehiſ- *Tab.* 208.

centem E, in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis G.

Bermudianæ ſpecies ſunt

Bermudiana Iridis folio fibroſâ radice. *Iris Phalangoides, Bermudiana, flore parvo, ex cæruleo & aureo verſicolore Pluk. Almag. Bot. Siſyrinchium Bermudenſe, floribus parvis ex cæruleo & aureo mixtis. Iris Phalangoides quorumdam Ejuſd. Phytog. Tab. 61. fig. 2.*

Bermudiana Palmæ folio, radice bulboſâ D. Lign. *Siſyrinchium Americanum, radice Phœniceâ, foliis plicatis & nervoſis, flore albo H. R. Monſp.*

Bermudiana, ab Inſulis Bermudis, ex quibus ſemen primæ ſpeciei primùm allatum fuit.

CLASSIS X.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, papilionaceo.

Hiſt. lib. 2. cap. 162. Tab. 209.

FLOREM leguminoſum à Papilionis formâ PAPILIONACEUM appellavit Cordus. Flos autem Papilionaceus A, quatuor petalis diſſimilibus componitur, ex calyce unifolio B, K, cavo, cucullum papyraceum ferente & multifido, ſimul cum piſtillo C L, exurgentibus. Petalum ſuperius D, quòd ſigni cujuſdam militaris adinſtar explicetur, VEXILLUM audit; inferius E, H, cymbæ modo concavum, CARINA; quæ verò medium locum occupant F, ALÆ ſolent appellari, ad exortum auritæ G, perinde ac carina I, quæ plerumque in duas partes per longitudinem dehiſcit: unde flos leguminoſus propriè loquendo pentapetalos anomalos dicendus eſt. Huic flori proprium eſt ut piſtillum ejus L, excipiatur à vaginâ quâdam M, fimbriatâ, ſeu potiùs in ſtamina diviſâ N, & deinde abeat in fructum qui ſiliqua vocatur (Gallis *Gouſſe.*)

Siliqua vel unicapſularis eſt, vel bicapſularis, vel articuloſa. Unicapſularis O, in duas valvas (quas Galli appellant *Coſſes*) dehiſcere ſolet, & ſemina complecti reniformia 11, cylindracea 9, ſphærica 10, plana, rhomboidea aut quadrangula, introrſum emarginata 8, vel alterius formæ. His alimentum ſubminiſtratur à vaſis V, per longitudinem partis craſſioris ſiliquæ protenſis, quorum ramuli T, in placentam S, influunt tenero fructui adhæreſcentem.

Siliqua bicapſularis X, in ſeipſam introrſum revolvitur, ac in duo loculamenta 12, dividitur ſeminibus fœta 4.

Demum ſiliqua articuloſa Z, ex pluribus partibus 5 conſtat articulatione quâdam conjunctis, quæ ſingulæ 6 ſemine turgeſcunt 7. Loti ſiliquæ articulatione carent, ſed lamellis quibuſdam ut plurimùm intercipiuntur & in loculos diſtinguntur. *Tab.* 227.

SECTIO I.

De Herbis flore Papilionaceo, cujus piſtillum abit in ſiliquam unicapſularem & brevem.

GENUS I.

Glycyrrhiza. *Regliſſe.*

GLYCYRRHIZA eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, brevem, ſeminibus fœtam E, ut plurimùm reniformibus F. His notis addenda ſunt folia bina, conjugata, coſtæ adhærentia, cui ſummæ folium impar innaſcitur. *Tab.* 210.

Glycyrrhizæ ſpecies ſunt

Glycyrrhiza capite echinato C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza Dioſcoridis echinata, non repens J. B.* 2. 327. *Glycyrrhiza vera Dioſcoridis Dod. Pempt.* 341.

Glycyrrhiza ſiliquoſa vel Germanica C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza radice repente, vulgaris, Germanica J. B.* 23. 28. *Glycyrrhiza vulgaris Dod. Pempt.* 341. *Regliſſe ordinaire.*

Glycyrrhiza, à vocibus Græcis γλυκὺς *dulcis*, & ῥίζα *radix*, quaſi diceretur Radix dulcis.

GENUS II.

Cicer. *Pois chiche.*

CICER eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, brevem, veſicæ inflatæ æmulam, ſeminibuſque fœtam E, caput Arietinum F, quodammodo referentibus. *Tab.* 230.

Ciceris ſpecies ſunt

Cicer ſativum, flore candido C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum J. B.* 2. 292. *Dod. Pempt.* 525.

Cicer ſativum, flore ex purpurâ rubeſcente, ſemine rubro C. B. Pin. 347.

Cicer ſativum, ſemine rufo C. B. Pin. 347.

Cicer ſativum, ſemine ex ſaturo rubente C. B. Pin. 347.

Cicer ſativum, ſemine nigro C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum, fructu nigro Mor. H. R. Bleſ.*

GENUS III.

Lens. *Lentille.*

Tab. 110. LENS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce K, ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in ſiliquam C, brevem, ſeminibus fœtam D, orbiculatis E, utrinque convexis, hoc eſt ad centrum craſſioribus quàm ad marginem.

Lentis ſpecies ſunt

Lens vulgaris, ſemine ſubrufo C. B. Pin. 346. *Lens J. B.* 2. 317. *Lens minor Dod. Pempt.* 526.

Lens vulgaris, ſemine ex luteo pallido C. B. Pin. 346.

Lens vulgaris, ſemine nigricante C. B. Pin. 346.

Lens maculata Park.

Lens major C. B. Pin. 346. *J. B.* 2. 317. *Lens Dod. Pempt.* 526.

Lens Hungarica, major, perennis Hort. Leyd. Raii Hiſt. 905.

Lens monanthos H. L. Bat.

GENUS IV.

Onobrychis. *Sain-foin.*

ONOBRYCHIS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in ſiliquam D E, veluti criſtatam, quandoque echinatam, ſemine fœtam F, reniformi G. His addendum eſt flores in ſpicam denſam naſci.

Onobrychidis ſpecies ſunt

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus dilutè rubentibus C. B. Pin. 350. *Polygalon Geſneri J. B.* 2. 335. *Onobrychis Dod. Pempt.* 548.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus eleganter rubentibus C. B. Pin. 350.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus albis C. B. Pin. 350.

Onobrychis ſaxatilis, foliis Viciæ anguſtioribus & longioribus, Aquiſextienſis.

Onobrychis fructu echinato, minor C. B. Pin. 350. *Caput Gallinaceum, minus C. B. Prodr.* 149.

Onobrychis ſeu Caput Gallinaceum, minus, fructu maximo, inſigniter echinato Lælii Triumf. apud fratrem 65.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Onobrychis ſemine clypeato, aſpero, major C. B. Pin.* 350. *Onobrychis ſemine clypeato, aſpero, minor C. B. Pin.* 350. *Onobrychis ſemine clypeato, lævi C. B. Pin.* 350. *quæ ad Hedyſarum revocari debent. Onobrychis incana, foliis longioribus C. B. Pin.* 350. *ad Aſtragalum referenda, &c.*

Onobrychis à vocibus Græcis ὄνος *aſinus*, & βρύχω *rudo*; quod eâ depaſtâ Aſini rudere ſoleant.

GENUS V.

Vulneraria. *Vulnéraire.*

VULNERARIA eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, ex cujus calyce B, tubulato, turgidulo, ſurgit piſtillum C, quod deinde in abit ſiliquam E, brevem ſemine fœtam G, ſubrotundo F. His addendum eſt ſiliquam E, in veſica membranacea D, quæ calyx floris fuit, recondi. *Tab.* 111.

Vulnerariæ ſpecies ſunt

Vulneraria ruſtica J. B. 2. 362. *Loto affinis, vulneraria pratenſis C. B. Pin.* 332. *Anthyllis Lenti ſimilis Dod. Pempt.* 552.

Vulneraria ruſtica, flore albo. *Lagopodium flore albo Tabern. Icon.* 524.

Vulneraria flore purpuraſcente. *An Lotus latifolia Dalechampii Lugd.* 509?

Vulneraria pentaphyllos. *Lotus pentaphyllos, veſicaria C. B. Pin.* 322. *Trifolium halicacabum, ſive veſicarium J. B.* 2. 361. *Trifolium halicacabum Cam. Hort. Icon. xlvij.*

Vulneraria, à ſanandorum vulnerum facultate, quâ pollere exiſtimatur.

GENUS VI.

Dorycnium.

DORYCNIUM eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, brevem, ſemine fœtam E, ſubrotundo F. His addenda ſunt folia G, ad exortum uſque multifida. *Tab.* 111.

Dorycnii ſpecies ſunt

Dorycnium Monſpelienſium Lob. Icon. 51. *Trifolium album, anguſtifolium floribus velut in capitulum congeſtis C. B. Pin.* 329. *Dorycnium Monſpeſſulanum, fruticoſum J. B.* 2. 388.

Dorycnium majus. *Dorycnio Hiſpanico affinis, alia planta Lob. Illuſtr.* 159.

SECTIO II.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus piſtillum abit in ſiliquam unicapſularem, longam.

GENUS II.

Faba. *Féve.*

FABA eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, vexillo nempe B, alis C, & carinâ D, conſtante. Ex calyce autem E, ſurgit piſtillum F, quod deinde abit in ſiliquam G, longam, ſeminibus fœtam H I, planis & quaſi reniformibus K. His notis addendi ſunt ſtipites firmi, tum & folia bina, veluti conjugata, coſtæ innaſcentia in mucronem abeunti. *Tab.* 112.

Fabæ ſpecies ſunt

Faba flore candido, liturís nigris conſpicuo C. B. Pin. 338. *Faba Cyamos*

J. B. 2. 278. *Faba major recentiorum Lob. Icon.* 57.

Faba flore ex purpurâ nigreſcente C. B. Pin. 338.

Faba lobo longiſſimo ac craſſiſſimo, ſemine medio extuberante H. Cathol.

Faba lobo & ſemine medio, plano, arctè colligato, utrinque frontato H. Cathol.

Faba breviſſimo lobo, ampliſſimo & craſſiſſimo ſemine H. Cathol.

Faba rotunda, oblonga ſeu Cylindracea, minor, ſeu Equina, alba Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor ſive Equina C. B. Pin.* 338.

Faba rotunda, oblonga ſeu Cylindracea, minor, ſeu Equina, nigra Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor, fructu nigro C. B. Pin.* 338.

Faba rotunda, oblonga ſeu Cylindracea, minima pluribus, quinis, ſenis ſiliquis uno pediculo exortis ſeu Hattoniana Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 86.

Faba, à voce Græca φάγω *edo*: fructus enim edulis eſt.

GENUS II.

Lupinus. *Lupin.*

Tab. 213. LUPINUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D F, ſeminibus fœtam E H, nunc planis L, nunc ſphæricis I. His notis addenda ſunt folia flabelliformia K G, ſeu digitatim pediculo innaſcentia.

Lupini ſpecies ſunt

Lupinus ſativus, flore albo C. B. Pin. 347. *Lupinus vulgaris, ſemine & flore albo, ſativus J. B.* 2. 388. *Lupinus ſativus Dod. Pempt.* 529.

Lupinus peregrinus, major vel villoſus, cæruleus; major C. B. Pin. 348. *Lupinus cæruleus, major, villoſus Prodr.* 148. *Lupinus exoticus, hirſutiſſimus J. B.* 2. 289. *Lupinus Indicus. Corn.* 207.

Lupinus flore purpuraſcente, latifolius, hirſutus ſeu ſylveſtris Diſcoridis C. B. in Matth. emac. 345.

Lupinus ſylveſtris, latifolius, flore albo, ſativum in omnibus æmulans, edulis H. Cathol.

Lupinus latifolius, humilis, hirſutus, flore albo H. Cathol.

Lupinus Americanus, arboreſcens, triphyllus, flore albo, fructu variegato Plum.

Lupinus obſoleto colore, Luſitanicus, latifolius.

Lupinus peregrinus, major, flore incarnato H. L. Bat.

Lupinus ſylveſtris, purpureo flore, ſemine rotundo, vario, majore Bot. Monſp. App. *Lupinus ſylveſtris, purpureo flore, ſemine rotundo, vario J. B.* 2. 290. *Lupinus ſylveſtris, flore cæruleo C. B. Pin.* 348. *Lupinus minor Tabern. Icon.* 494.

Lupinus ſylveſtris, purpureo flore, ſemine rotundo, vario, minore Bot. Monſp. App.

Lupinus ſylveſtris flore ſubrubente C. B. Pin. 348.

Lupinus ſylveſtris, flore roſeo colore rufeſcente C. B. Pin. 348.

Lupinus anguſtifolius, cæruleus, elatior Raii Hiſt. 908. *An Lupinus minor, cæruleus?*

cæruleus, Tingitanus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2.

Lupinus cæruleus, minor, Gadenſis dictus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 87.

Lupinus cæruleus, minor, perennis, Virginianus, repens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 87.

Lupinus Indicus, minor H. R. Par.

Lupinus ſylveſtris, flore luteo C. B. Pin. 348. *Lupinus luteo flore, ſemine compreſſo, vario, J. B. 2. 290. Lupinus luteus Tabern. Icon. 495.*

GENUS III.

Orobus. *Orobe.*

OROBUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, vexillo nempe A, carina C, & alis B, conſtante: ex calyce autem K, ſurgit piſtillum E, membrana D, obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam F, teretem, ſeminibus fœtam G, plerumque ovatis H. His notis addenda ſunt folia bina, conjugata, coſtæ innaſcentia in mucronem abeunti. *Tab. 214.*

Orobi ſpecies ſunt

Orobus ſylvaticus, purpureus, vernus C. B. Pin. 351. *Galeganemorenſis, verna J. B. 2. 343. Orobus Pannonicus, 1. Cluſ. Hiſt. ccxxx.*

Orobus ſylvaticus, pallido flore C. B. Pin. 351. *Galega montana Dalechampii J. B. 2. 343. Galega montana Lugd. 1139. Orobus Pannonicus, iv. Cluſ. Hiſt. ccxxxj.*

Orobus latifolius, parvo flore purpureo C. B. Pin. 351. *Galegæ nemorenſi vernæ ſimilis, multiflora, flore purpureo J. B. 2. 345. Orobus Venetus Cluſ. Hiſt. ccxxxij.*

Orobus latifolius, parvo flore, prorſus albo C. B. Pin. 351. *Galegæ nemorenſi vernæ ſimilis, multiflora, flore albo J. B. 2. 345.*

Orobus ſylveſtris, anguſtifolius, Aſphodeli radice C. B. Pin. 351. *Orobus quorundam, radice bulboſâ, flore albo J. B. 2. 326. Orobus Pannonicus, iij. Cluſ. Hiſt. ccxxxj.*

Orobus ſylvaticus, Viciæ foliis C. B. Pin. 352. *Aſtragalus major Fuchſio J. B. 2. 334. Orobus Pannonicus, ij. Cluſ. Hiſt. ccxxx.*

Orobus ſylvaticus, Viciæ foliis, caulibus rubentibus H. L. Bat.

Orobus anguſtifolius, Italicus, flore vario. *Aſtragalus quibuſdam, Aracho Toſſani Caroli ſimilis J. B. 2. 326.*

Orobus ſylvaticus, foliis oblongis, glabris. *Aſtragalus ſylvaticus, foliis oblongis, glabris C. B. Pin. 351. Aſtragaloides ſive Aſtragalus ſylvaticus, Aſtragalo magno Fuchſii vel Chamæbalano leguminoſæ affinis planta J. B. 2. 334. Aſtragalus ſylvaticus Thal. Tab. 1.*

Orobus ſylvaticus, noſtras Raii Synopſ. 191.

Orobus Pyrenaicus, foliis nervoſis.

Orobus Americanus, fructu coccineo, nigrâ maculâ notato. *Piſum Indicum, minus, coccineum C. B. Pin. 343. Phaſiolus ruber, Abrus vocatus P. Alp. Ægypt. 31.*

Orobus, à vocibus Græcis ἔδω *Edo*, & βοῦς *Bos*: Antiqui enim Orobis Boves ſaginare ſolebant.

GENUS IV.

Piſum. *Pois.*

Tab. 215. PISUM eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam longam D, ſeminibus fœtam E, ſubrotundis F. His notis addendi ſunt caules fiſtuloſi, ut plurimùm infirmi K, quos ita complectuntur folia G, ut ab iis tranſadigi videantur. Cætera autem folia I, bina, veluti conjugata coſtæ innaſcuntur in claviculas H, abeunti.

Piſi ſpecies ſunt

Piſum majus, quadratum, fructu cinerei coloris C. B. Pin. 342. *Piſum quadratum Plinii Lob. Icon. 66.*

Piſum majus, quadratum, fructu candido C. B. Pin. 342.

Piſum majus, quadratum, fructu ſubflavo C. B. Pin. 342.

Piſum umbellatum C. B. Pin. 342. *Piſum erectius, comoſum J. B. 2. 299. Piſum proliferum Tabern. Icon. 495. Pois à bouquets.*

Piſum hortenſe, majus, flore fructuque albo C. B. Pin. 342. *Piſum vulgatius, majus Lob. Icon. 65.*

Piſum hortenſe, majus, flore purpureo C. B. Pin. 342.

Piſum hortenſe, majus, flore fructuque variegato C. B. Pin. 342.

Piſum hortenſe, ſiliquâ maximâ H. R. Par.

Piſum maximum, fructu nigrâ lineâ maculato H. R. Par.

Piſum cortice eduli. *Piſa ſine cortice duriore C. B. Pin. 343. Piſa leptoloba, quæ ſimul cum folliculis comeduntur Cam. Hort. Piſa ſine tunicis durioribus, in ſiliquâ magnâ, albâ J. B. 2. 300. Pois-goulus.*

Piſum humile, caule firmo. *Piſa nana, rotunda, ſine adminiculis, recta H. R. Par. Piſa nana, rotunda Mor. H. R. Bleſ. Pois-nains.*

Piſum folio anguloſo. *Piſi pulchra ſpecies, folio anguloſo B. J. 2. 297.*

Piſum ſiliquâ carnoſâ, ſeu falcatâ, eduli Raii Hiſt. 891.

Piſum flore rubente ſtriato, pro coccineo miſſo Raii Hiſt. 891.

Piſum arvenſe, fructu è luteo virente C. B. Pin. 342. *Piſum minus, è luteo viresſcens Lob. Icon. 66.*

Piſum arvenſe, fructu albo C. B. Pin. 343. *Piſa potiſſimum vulgaria, parva, alba ſive arvenſia J. B. 2. 297.*

Piſum arvenſe, fructu viridi C. B. Pin. 343. *Piſa parva, viridia J. B. 2. 298.*

Piſum arvenſe, fructu cinereo C. B. Pin. 343.

Piſum arvenſe, fructu cæruleo C. B. Pin. 343.

Piſum arvenſe, fructu nigro C. B. Pin. 343. *Piſum nigrum Tabern. Icon. 398.*

Piſum arvenſe, flore roſeo, fructu variegato Raii Synopſ. 186.

Piſum ſpontaneum, maritimum, Anglicum Park. Theat. 1060.

GENUS V.

Lathyrus. *Geſſe.*

Tab. 216. & 217. LATHYRUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſur-

git piſtillum D, vaginâ membranaceâ C, obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam nunc teretem E, nunc compreſſam H, ſeminibus fœtam F, I, modò cylindraceis G, modò angulatis K. His notis addendum eſt caules N, Lathyri compreſſos eſſe cum coſta O, elata & margine foliato: Folia verò bina tantùm conjugata P Q, nervo R, innaſcentia in claviculas S, abeunti.

Lathyri ſpecies ſunt

Lathyrus ſativus, flore fructuque albo C. B. Pin. 343. *Lathyrus anguloſo ſemine J. B.* 2. 306. *Lathyrus ſive Cicercula Dod. Pempt.* 522.

Lathyrus ſativus, flore purpureo C. B. Pin. 344. *Lathyrus flore rubro J. B.* 2. 307. *Aracus ſive Cicera Dod. Pempt.* 523.

Lathyrus ſylveſtris major, C. B. Pin. 344. *Lathyri majoris ſpecies, flore rubente & albido minori dumetorum ſive Germanicum J. B.* 2. 302. *Lathyrus ſylveſtris Dod. Pempt.* 523.

Lathyrus ſylveſtris, major, flore atro-purpureo.

Lathyrus latifolius C. B. Pin. 344. *Lathyrus major, latifolia, flore majore, purpureo, ſpecioſior J. B.* 2. 303. *Lathyrus latiore folio Lob. Icon.* 68.

Lathyrus latifolius, flore albo.

Lathyrus major, Narbonenſis, anguſtifolius J. B. 3. 304. *Lathyrus anguſtifolius, alter Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 51. *Lathyrus ſylveſtris, alius, anguſtifolius Cam. Hort.*

Lathyrus anguſtifolius, ſemine maculoſo C. B. Pin. 344. *Lathyrus quædam, quibuſdam Ægyptia Aracus J. B.* 2. 308. *Cicercula Ægyptiaca Cluſ. Hiſt. ccxxxvj.*

Lathyrus Tingitanus, ſiliquis Orobi, flore amplo, ruberrimo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 55.

Lathyrus anguſtiſſimo folio, Americanus, variegatus C. B. Pin. 344. *Lathyrus peregrinus, è cæruleo purpuraſcente flore & ſuaviter rubeſcens Eyſt.*

Lathyrus arvenſis, repens, tuberoſus C. B. Pin. 344. *Chamæbalanus leguminoſa J. B.* 2. 324. *Terræ glandes Dod. Pempt.* 550.

Lathyrus ſylveſtris, luteus, foliis Viciæ C. B. Pin. 344. *Lathyrus luteus, ſylveſtris, dumetorum J. B.* 2. 304.

Lathyrus annuus, flore cæruleo, Ochri ſiliquâ H. L. Bat.

Lathyrus Bœticus, flore luteo Park. Theat. 1064.

Lathyrus Hiſpanicus, flore luteo H. L. Bat.

Lathyrus luteus, latifolius Bot. Monſp. *Lathyri ſpecies lutea J. B.* 2. 304.

Lathyrus anguſtifolius, ſiliquâ hirſutâ C. B. Pin. 344. *Lathyrus ſiliquâ hirſutâ J. B.* 2. 305.

Lathyrus latifolius, annuus, ſiliquâ articulatâ, hirſutiore H. R. Par.

Lathyrus anguſtiſſimo folio, ſemine rotundo H. R. Par. *Lathyrus anguſtifolius, λειπόλοβος, ſemine rotundo, flore rubello Mor. H. R. Bleſ.*

Lathyrus anguſtiſſimo folio, ſemine anguloſo H. R. Par. *Lathyrus anguſtifolius, λειπόλοβος, ſemine hexedro, flore cæruleo Mor. H. R. Bleſ.*

Lathyrus folio tenuiore, floribus rubris J. B. 2. 308. *Lathyrus anguſtiſſimo ſive capillaceo folio C. B. Prodr.* 148.

Lathyrus foliis Gramineis, floribus coccineis Raii Syllog. 160.

GENUS VI.

Clymenum.

Tab. 218. CLYMENUM eſt plantæ genus, floribus, fructibus, C, D, E, F, caulibuſque Lathyri, foliis verò A, multiplici conjugatione coſtæ innaſcentibus in claviculas B, abeunti.

Clymeni ſpecies ſunt

Clymenum Hiſpanicum, flore vario, ſiliquâ planâ. *Lathyrus Viciaoides, vexillo rubro, labialibus petalis roſtrum ambientibus, cæruleis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 58.

Clymenum Hiſpanicum, flore vario, ſiliquâ articulatâ. *Lathyrus Viciaoides, floris vexillo phœniceo, foliis labialibus, ſubalbeſcentibus, ſiliquis Orobi Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 55.

Clymenum Pariſienſe, flore cæruleo. *Cicercula ſylveſtris Tabern. Icon.* 500. *Lathyrus Viciæformis ſeu Vicia Lathyroides, noſtras Raii Hiſt.* 899. *Pluk. Phytog. Tab.* 71. *fig.* 2.

GENUS VII.

Ochrus.

Tab. 219. & 220. OCHRUS eſt plantæ genus, flore papilionaceo AB, ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam E, ut plurimùm teretem & cylindraceam, ſeminibus fœtam F, ſubrotundis G. His notis addenda ſunt folia K, modò ſimplicia, modò conjugata HI, in claviculas LM, abeuntia.

Ochri ſpecies ſunt

Ochrus folio integro, capreolos emittente, ſemine ſubluteo C. B. Pin. 343. *Lathyri ſpecies, quæ Ervilia ſylveſtris Dodonæi J. B.* 2. 305. *Ervilia ſylveſtris Dod. Pempt.* 522.

Ochrus folio integro, capreolos emittente, ſemine pullo C. B. Pin. 343.

Ochus folio integro, capreolos emittente, ſemine atro C. B. Pin. 343.

Ochrus Americanus, tomentoſus, floribus luteis Plum.

GENUS VIII.

Vicia. *Veſſe.*

Tab. 221. VICIA eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, ſeminibus fœtam EF, ſubrotundis G, aut angulatis. His notis addenda ſunt folia H, bina, quaſi conjugata, coſtæ innaſcentia in claviculas I, abeunti.

Viciæ ſpecies ſunt

Vicia ſativa, vulgaris, ſemine nigro C. B. Pin. 344. *Vicia vulgaris, ſativa J. P.* 2. 310. *Vicia Cam. Epit.* 320.

Vicia ſativa, vulgaris, ſemine cinereo C. B. Pin. 344.

Vicia ſativa, alba C. B. Pin. 344. *Vicia albo ſemine J. B.* 2. 311. *Ervum candidum vel Faba veterum Trag.* 626.

Vicia maxima, dumetorum C. B. Pin. 345. *Vicia ſepium perennis J. B.* 2. 313. *Cracca major Tabern. Icon.* 506.

Vicia ſepium, folio rotundiore, acuto, ſemine nigro C. B. Pin. 345. *Vicia Dod. Pempt.* 531.

Vicia ſepium, folio rotundiore, acuto, ſemine maculato C. B. Pin. 345.

Vicia vulgaris, acutiore folio, ſemine parvo, nigro C. B. Pin. 345. *Vicia vulgaris, ſylveſtris, ſemine parvo & nigro, frugum J. B.* 2. 312. *Aphaca vera, Vicia Matthiolo Lugd.* 478.

Vicia multiflora C. B. Pin. 345. *Vicia multiflora, perennis, nemorenſis ſive dumetorum J. B.* 2. 314. *Aracus Tabern. Icon.* 506.

Vicia perennis, incana, multiflora Bot. Monſp.

Vicia perennis multiflora, majori flore cæruleo, ex albo mixto Bot. Monſp. App.

Vicia perennis, multiflora, incana, Inſularum Stœchadum. *Vicia Benghalenſis, hirſuta & incana, ſiliquis Piſi H. L. Bat.*

Vicia ſylveſtris, hirſuta, incana C. B. Pin. 345. *Vicia ſylveſtris, quaſi incana, flore albo J. B.* 2. 312. *Vicia ſylveſtris, albo flore Cluſ. Hiſt. cexxxv.*

Vicia ſylveſtris, incana, major & præcox, Pariſienſis, flore ſuaverubente.

Vicia folio ſubrotundo brevi, obtusè mucronato, pediculo brevi inſidente, flore Viciæ ſepium ſeu dumetorum vulgaris Raii Synopſ. 188.

Vicia ſegetum, cum ſiliquis plurimis, hirſutis C. B. Pin. 345. *Vicia parva ſive Cracca minor, cum multis ſiliquis hirſutis J. B.* 2. 315. *Craccæ alterum genus Dod. Pempt.* 542.

Vicia ſegetum, ſingularibus ſiliquis glabris C. B. Pin. 345.

Vicia minima, cum ſiliquis glabris. *Viciæ ſive Craccæ minimæ ſpecies, cum ſiliquis glabris J. B.* 2. 315.

Vicia ſive Cracca foliis & ſiliquis longioribus Bot. Monſp. *Viciæ parvum genus, folio longo J. B.* 2. 316.

Vicia anguſtifolia, purpuro-violacea, ſiliquâ latâ glabrâ Bot. Monſp.

Vicia multifolia, cum ſiliquis latis J. B. 2. 314.

Vicia ſiliquas ſupra infraque terram edens. *Arachidna Viciæ ſimilis ſupra infraque terram, fructum edens C. B. Pin.* 345. *Arachidna aut potius Aracoides Honorii Belli J. B.* 2. 323. *Arachidna di Candia Pon. Bald. Ital.* 77.

Vicia minima, præcox, Pariſienſium H. R. Par. *Vicia minima, præcox, Solonienſis Joncq. Hort. Vicia præcox, verna, minima, Solonienſis, ſemine hexedro Mor. H. R. Bleſ.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio non ſerrato. *Faba ſylveſtris, fructu rotundo, atro C. B. Pin.* 338. *Aracus Fabaceus & Faba Kairina, cui ſemina minora J. B.* 2. 286. *Sylveſtris Græcorum Faba Lob. Icon.* 58.

Vicia ſupina, latiſſimo folio, flore & fructu ferrugineis. *Faba ſylveſtris, Italica, flore & fructu ferrugineis H. R. Par.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio ſerrato. *Aracus Fabaceus, ſerratus J. B.* 2. 287.

Vicia ſylvatica, maxima, Piſo ſylveſtri ſimilis J. B. 2. 315. *Piſum ſylveſtre, minus Tabern. Icon.* 498.

Vicia ſylveſtris, lutea, ſiliquâ hirſutâ C. B. Pin. 345. *Vicia luteo flore, ſylveſtris J. B.* 2. 313.

Vicia ſerotina, perennis, flore luteo, ſiliquâ hirſutâ.

Vicia ſerotina, perennis, flore luteo, ſiliquâ glabrâ.

Vicia ſylveſtris, lutea, cum galea fuſca J. B. 2. 314.

De Re Ruſtica. Lib. 1. cap. 31. Vicia *dicta à vinciendo* (ut ait Varro) *quòd item capreolos habet ut Vitis, quibus ſurſum vorſum ſerpit ad ſcapum Lupini aliumve calamum ad quem ut hæreat, eum ſolet vincire.*

Vicia flore fructuque carens facilè dignoſcitur foliis binis quaſi conjugatis ſeu per plures conjugationes coſtæ innaſcentibus in claviculas abeunti, caulibuſque alatis nec compreſſis.

GENUS IX.

Ervum *Ers.*

Tab. 221. ERVUM eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, utrinque undulatam E, veluti nodoſam, ſeminibus fœtam G, ſubrotundis F. His notis addenda ſunt folia bina, quaſi conjugata, coſtæ innaſcentia.

Ervi ſpecies ſunt

Ervum verum Cam. Hort. *Orobus ſiliquis articulatis, ſemine majore C. B. Pin.* 346. *Orobus ſive Ervum multis J. B.* 2. 321. *Mochus ſive Cicer ſativum Dod. Pempt.* 524.

Ervum verum, flore ſubpurpuraſcente. *Orobus ſiliquis articulatis, ſemine majore, flore ſubpurpuraſcente C. B. Pin.* 346.

Ervum ſemine minore. *Orobus ſemine minore C. B. Pin.* 346. *Orobus Creticus Lugd.* 469.

Ervum ſemine obtuſo, triangulo. *Orobus ſemine obtuſo, triangulo C. B. Pin.* 346. *Orobæum Cicer Lobelii J. B.* 2. 322. *Cicer Orobæum Theophraſti Lob. Icon.* 72.

GENUS X.

Galega.

Tab. 222. GALEGA eſt plantæ genus, flore papilionaceo A, vexillo nempe B, alis C, & carina D, conſtante: ex calyce autem F, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in ſiliquam G, teretem & quaſi cylindraceam, ſeminibus fœtam HI, ut plurimùm oblongis L, & veluti reniformibus. His notis addenda ſunt folia bina M, conjugata, coſtæ N, affixa, cui ſummæ impar folium O, innaſcitur.

Galegæ ſpecies ſunt

Galega vulgaris, floribus cæruleis C. B. Pin. 352. *Galega J. B.* 2. 342. *Dod. Pempt.* 548.

Galega vulgaris, floribus ex cæruleo purpureis C. B. Pin. 352.

Galega vulgaris, floribus penitus candicantibus C. B. Pin. 352.
Galega Africana, floribus majoribus & siliquis crassioribus.
Galega Americana, frutescens, flore purpureo, foliis sericeis Plum.

GENUS XI.

Astragaloides.

ASTRAGALOIDES est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, cymbæ ut ita dicam æmulam, seminibus fœtam E, reniformibus. *Tab.* 223.

Astragaloides speciem unicum novi.

Astragaloides Lusitanica. *Astragalus Bæticus Clus. Hist cxxxiiij. Astragalus Bæticus, lanuginosus, radice amplissima C. B. Pin.* 351. *Astragalus fortè lanuginosus, Bæticus J. B.* 2. 340.

Astragaloides, quasi planta ad Astragalum accedens.

GENUS XII.

Aphaca.

APHACA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce BD, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam E, seminibus fœtam FG, subrotundis H. His notis addendum est folia bina tantùm IK, ad caulium nodos nasci, ex quorum alis prodeunt claviculæ I. *Tab.* 223.

Aphacæ speciem unicam novi.

Aphaca Lob. Icon. 70. *Vicia lutea, foliis Convolvuli minoris C. B. Pin.* 345. *Vicia quæ Pitine Anguillaræ, latâ siliquâ, flore luteo J. B.* 2. 316.

SECTIO III.

De Herbis, flore papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam articulosam.

GENUS I.

Securidaca.

SECURIDACA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, rectam, planam anulatam, articulosam, in singulis articulis E, semine fœtam F, rhomboideo G, introrsum emarginato. *Tab.* 224.

Securidacæ speciem unicam novi.

Securidaca lutea, major C. B. Pin. 348. *Securidaca flore luteo, siliquâ latâ, oblongâ J. B.* 2. 345. *Securidaca vera Clus. Hist. cxxxvj.*

Securidaca, à *Securi*, ob seminis formam: nullius enim semen, inquit Clusius, aptiùs veterum securim meo judicio refert. *Hist. cxxxvij.*

GENUS II.

Ornithopodium. *Pié-d'Oiſeau.*

Tab. 224. ORNITHOPODIUM eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, H, falcatam, articuloſam, plerumque undulutam, in ſingulis articulis E, F, I, K, ſemine fœtam H, L, ſubrotundo. His notis addendum eſt ſiliquas Ornithopodii plures ſimul naſci aviumque pedes quodammodo æmulari.

Ornithopodii ſpecies ſunt

Ornithopodium majus C. B. Pin. 350. *Ornithopodium flore flaveſcente J. B.* 2. 350. *Ornithopodium Dod. Pempt.* 544.

Ornithopodium minus C. B. Pin. 350. *Perpuſillum Ornithopodium Lob. Icon.* 82.

Ornithopodium radice tuberculis nodoſâ C. B. Pin. 350. *Ornithopodium tuberoſum Dalechampii Lugd.* 486. *J. B.* 2. 351.

Ornithopodium Scorpioides, ſiliquâ compreſſâ. *Ornithopodio affinis hirſuta Scorpioides C. B. Pin.* 350. *Scorpioides leguminoſa J. B.* 2. 349. *Lob. Icon.* 83.

Ornithopodium Scorpioides, ſiliquâ non compreſsâ. *Scorpioides leguminoſa, altera J. B.* 2. 350.

Ornithopodium Scorpioides, Luſitanicum, ſiliquâ undulatâ.

Ornithopodium Portulacæ folio. *Scorpioides Portulacæ folio C. B. Pin.* 387. *Telephium Dioſcoridis ſeu Scorpioides ob ſiliquarum ſimilitudinem C. B. Pin. ibid. Telephium Scorpioides J. B.* 2. 889. *Scorpioides Lob. Icon.* 391.

Ornithopodium à vocibus Græcis ὄρνις *Avis*, & πῦς *Pes*, quaſi diceretur *Pes Avis.*

GENUS III.

Ferrum Equinum. *Fer de Cheval.*

Tab. 225. FERRUM EQUINUM eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, G, K, compreſſam, articulis diſtinctam lunatis H, aut ferri Equini æmulis E, L, ſemine fœtis ejuſdem formæ I, F, M.

Ferri Equini ſpecies ſunt

Ferrum Equinum ſiliquâ ſingulari C. B. Pin. 349. *Solea Equina J. B.* 2. 347. *Ferrum Equinum, vulgare Col. Part.* 1. 300. *Ferrum Equinum Lob. Icon.* 82.

Ferrum Equinum ſiliquâ multiplici C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum, alterum* πολυκέρατον *Col. Part.* 1. 300.

Ferrum Equinum Germanicum, ſiliquis in ſummitate C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum capitatum Col. Part.* 1. 301. *Ornithopodio affinis ſive potius Solea vel ferro Equino, herbæ J. B.* 2. 348.

Ferrum Equinum, à fructus formâ.

GENUS

GENUS IV.

Hedyſarum.

HEDYSARUM eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam DH, articuloſam, undulatam, ſemine fœtam in ſingulis articulis EKFL, ut plurimùm reniformi IG. His notis addendi ſunt flores in ſpicam vel in capitulum collecti. Tab. 225.

Hedyſari ſpecies ſunt

Hedyſarum clypeatum, flore ſuaviter rubente Eyſt. *Onobrychis ſemine clypeato, aſpero, major C. B. Pin.* 350. *Aſtragalus Romanus ſive Hedyſarum clypeatum, ſiliquâ aſperâ J. B.* 2. 333. *Onobrychis altera Dod. Pempt.* 549.

Hedyſarum clypeatum, flore albido. *Hedyſarum clypeatum, flore albo Raii Syllog.* 140.

Hedyſarum clypeatum, minus, flore purpureo Raii Hiſt. 929. *Onobrychis ſemine clypeato, aſpero, minor C. B. Pin.* 350. *Onobrychis clypeata, aſpera, minor Prodr.* 149. *Polygalo Geſneri affine, Caput Gallinaceum J. B.* 2. 330.

Hedyſarum annuum, ſiliquâ aſperâ, undulatâ, intortâ. *Onobrychis major, annua, ſiliculis articulatis, aſperis, clypeatis, undulatim (id eſt antrorſum & retrorſum) junctis, flore purpuro-rubente Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 130.

Hedyſarum Alpinum, ſiliquâ lævi, flore purpuro-cæruleo. *Onobrychis ſemine clypeato, lævi C. B. Pin.* 354. *Onobrychis clypeata, lævis C. B. Prodr.* 149.

Hedyſarum Alpinum, ſiliquâ lævi, flore albido.

Hedyſarum triphyllum, Canadenſe Corn. 44. *Onobrychis major, perennis, Canadenſis, triphylla, ſiliculis articulatis, aſperis triangularibus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 130.

Hedyſarum Indicum, folio ſingulari, acuminato. *Onobrychis Gangetica, monophyllos, ſiliculis ſingularibus, lævibus, falcatim per intermedia diſcriminatis Pluk. Phytog. Tab.* 50. *fig.* 3.

Hedyſarum Indicum, folio ſingulari, ſubrotundo. *Scorpioides Biſnagarica, folio ſingulari, rigido, ſiliquis articulatis, erectis Pluk. Phytog. Tab.* 59. *fig.* 3.

Hedyſarum minus, diphyllum, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 73. *Onobrychis Maderaſpatana, diphyllos, ſiliculis aſperis Pluk. Phytog. Tab.* 102. *fig.* 1.

Hedyſarum triphyllum, fruticoſum, flore purpureo, ſiliquâ variè diſtortâ Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedyſarum triphyllum, fruticoſum, minus Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedyſarum triphyllum, fruticoſum, ſupinum, flore purpureo Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedyſarum Americanum, humi fuſum, hiſpidum Plum.

Hedyſarum annuum, majus, Zeylanicum Mimoſæ foliis. *Onobrychis annua Zeylanica, Mimoſæ foliis, ſiliquis articulatis, aſperis major H. L. Bat. Mimoſa non ſpinoſa, major, Zeylanica Domino Hermans Excellentiſſimi Domini Syen. Breyn. Cent.* 1. 52.

Hedyſarum annuum, minus, Zeylanicum, Mimoſæ foliis. *Onobrychis annua, Zeylanica, Mimoſæ foliis, ſiliquis articulatis, aſperis, minor H. L. Bat.*

Hedyſarum differt à Securidaca, fructus & ſeminis formâ: ab Ornithopodio ſiliquarum diſpoſitione.

GENUS V.

Scorpioides. *Chenille.*

Tab. 216. SCORPIOIDES eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo: ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, articuloſam, Cochleæ aut Erucæ adinſtar in ſe convolutam, in ſingulis articulis E F, ſemine fœtam G, ut plurimùm ovato H.

Scorpioidis ſpecies ſunt

Scorpioides Buplevri folio C. B. Pin. 287. *Scorpioides prius Dod. Pempt.* 71.

Scorpioides Buplevri folio, corniculis aſperis, magis in ſe contortis & convolutis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 127. *Scorpioides ſiliquâ Campoide, hiſpidâ J. B.* 2. 898.

Scorpioides ſiliquâ craſsâ Boëlii Ger. Emac. App. 1627.

Scorpioides Buplevri folio, ſiliquis lenibus Park. Theat. 1117.

Scorpioides ſiliquâ cochleatâ & ſtriatâ, Olyſſiponenſis H. R. Par. *Scorpioides ſiliquâ ſtriatâ, minus hirſutâ Joncq. Hort.*

Scorpioides, à Scorpio, cujus caudam æmulari videtur fructus Scorpioidis.

SECTIO IV.

De Herbis, flore Papilionaceo, & foliis ternis.

GENUS I.

Lotus. *Lotier.*

Tab. 217. LOTUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, E, F, G, interdum ſeptis tranſverſâ poſitis velut in loculamenta diſtinctam, ſeminibuſque fœtam H I K, ut plurimùm ſubrotundis L M O. His notis addenda ſunt folia terna quidem, ſed ad pediculi exortum duabus alis N, ceu foliolis ſtipata.

Loti ſpecies ſunt

Lotus ſive Melilotus pentaphyllos, minor, glabra C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, glabra, minor J. B.* 2. 356. *Trifolium corniculatum*, 1. *Dod. Pempt.* 573.

Lotus pentaphyllos, minor, glabra, foliis longioribus & anguſtioribus H. Edinb.

Lotus corniculata, hirſuta, minor J. B. 2. 356.

Lotus pentaphyllos, minor, hirſutus, ſiliquâ anguſtiſſimâ C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, ſiliquis ſingularibus, vel binis, tenuis J. B.* 2. 356.

Lotus pentaphyllos, flore majore, luteo ſplendente C. B. Pin. 332. *Loti corniculatæ major ſpecies J. B.* 2. 355. *Trifolium corniculatum, tertium Dod. Pempt.* 574.

Lotus pentaphyllos, major, hirſutie candicans C. B. Pin. 332. *Melilotus alia in ſylveſtribus Cæſalp.* 244.

Lotus pentaphyllos, major, alter C. B. Pin. 332. *Lotus pentaphyllos, major & erectus Geſn.*

Lotus Pentaphyllos, fruteſcens, tenuiſſimis glabris foliis C. B. Pin. 332.

Lotus Hiſpanica, foliis maculatis C. B. Pin. 332.

Lotus πολυκλάδος, fruticoſa, Cretica, argentea, ſiliquis longiſſimis, propendentibus, rectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 176.

Lotus ὀλιγοκλάδος Cretica, lutea, ſiliquis longis, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 175. *Melilotus quædam Cretica P. Alp. Exot.* 272.

Lotus pentaphyllos, ſiliquoſus, villoſus C. B. Pin. 332. *Trifolium album, rectum hirſutum valde J. B.* 2. 360. *Oxytriphyllum alterum Scribonii Herbariorum Lob. Icon.* 31.

Lotus hæmorrhoidalis, humilior & candidior.

Lotus villoſus, altiſſimus, flore glomerato. *Trifolium rectum, Monſpeſſulanum J. B.* 2. 359. *Lotus Lybica Dalechampii Lugd.* 509.

Lotus pratenſis, ſiliquoſus, luteus, major & durior C. B. Pin. 332. *Lotus pratenſis, ſiliquoſus Cluſ. Hiſt. ccxliiij.*

Lotus pratenſis, ſiliquoſus, luteus, minor & mollior C. B. Pin. 332. *Lotus ſiliquoſa, lutea, Monſpelienſis J. B.* 2. 359. *Lotus trifolia, pratenſis, ſiliquoſa Monſpelienſium Lob. Icon.* 42.

Lotus maritima, lutea, ſiliquoſa, folio pingui, glabro Bot. Monſp. *Lotus ſiliquoſa, lutea, ſiliquis pinnatis, ſtrictioribus & longioribus Raii Hiſt.* 967.

Lotus ruber, ſiliquâ angulosâ C. B. Pin. 332. *Lotus ſiliquoſa, flore fuſco, tetragonolobus J. B.* 2. 358. *Lotus ſiliquoſus, rubello flore Cluſ. Hiſt. ccxliiij.*

Lotus pentaphyllos, ſiliquâ cornutâ C. B. Pin. 332. *Trifolium ſive Lotus Hierazune, edulis, ſiliquoſa J. B.* 2. 365. *Trifolium corniculatum, Creticum P. Alp. Exot.* 268.

Lotus ſiliquis Ornithopodii C. B. Pin. 332. *Lotus Ornithopodii ſiliquis J. B.* 2. 358. *Lotus peculiaris, ſiliquis Ornithopodii Cam. Hort. Tab. xxv.*

Lotus pentaphyllos, ſiliquis recurvis, pedes Corvinos referentibus C. B. Pin. 332. *Loto ſiliquoſæ aliquo modo ſimilis, Coronopus ex Codice Cæſareo J. B.* 2. 358. *Coronopus ex Codice Cæſareo Dod. Pempt.* 109.

Lotus maximus, Luſitanicus, luteus.

Lotus flore luteo, corniculis articulatis, Sicula Raii Hiſt. 970.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Lotus hortenſis, odora*

C. B. Pin. 331. *quæ Meliloti ſpecies eſt. Lotus fruticoſus, incanus, ſiliquoſus C. B. Pin.* 332. *ad Cytiſum referendus. Lotus pentaphyllos, veſicaria C. B. Pin.* 332. *ad Vulnerariam ſpectans.*

GENUS II.

Trifolium. *Treſle.*

Tab. 228. TRIFOLIUM eſt plantæ genus, flore papilionaceo, vel papilionacei æmulo. Flos A, papilionaceus eſt, conſtat enim vexillo B, alis C, & carina D, ex calyce E, emergentibus, ſimul cum piſtillo G, vaginâ ſuâ ſimbriatâ F, obvoluto. Illud autem deinde abit in capſulam I, in calyce ipſo H, reconditam & ſemine fœtam K, ut plurimùm reniformi L, per maturitatem arctè capſulæ adhærente.

Flos M, monopetalos eſt papilionacei æmulus: ex cujus calyce N, ſurgit piſtillum O, quod deinde abit in capſulam Q, membranaceam V, in calyce P T, reconditam, ſemine fœtam R Z, ut plurimùm oblongo vel reniformi S Y, His notis addenda ſunt folia terna * rarò quaterna aut quina, niſi in Quadrifolio, eidem pediculo inſidentia.

Trifolii ſpecies ſunt

Trifolium bitumen redolens C. B. Pin. 327. *Trifolium Aſphaltites ſive bituminoſum, odoratum J. B.* 2. 366. *Trifolium bituminoſum Dod. Pempt.* 566.

Trifolium pratenſe, flore monopetalo. *Trifolium pratenſe, purpureum C. B. Pin.* 327. *Trifolium purpureum, vulgare J. B.* 2. 374. *Trifolium pratenſe Tabern. Icon.* 523.

Trifolium purpureum, majus, foliis longioribus & anguſtioribus, floribus ſaturatioribus Raii Synopſ. 194.

Trifolium pratenſe, album C. B. Pin. 327. *Tabern. Icon.* 522. *Trifolium pratenſe, album, à Fuchſio depictum, ſive mas. J. B.* 2. 379.

Trifolium pratenſe, flore albo, minus & femina glabrum J. B. 2. 380.

Trifolium pratenſe, album, ſiliquâ bivalvi, caule fiſtuloſo, folio ſubtus purpuro-nigris maculis notato Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 137.

Trifolium pratenſe, folliculatum C. B. Pin. 329. *Trifolium folliculaceum ſeu veſicarium minus, purpureum J. B.* 2. 379. *Trifolium pratenſe, Salmanticum Cluſ. Hiſt. ccxlvij.*

Trifolium pratenſe, luteum capitulo Lupuli vel agrarium C. B. Pin. 328. *Trifolium pratenſe, luteum, fœmina, flore pulchriore ſive Lupulino J. B.* 2. 381.

Trifolium luteum, Lupulinum, minimum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 142.

Trifolium montanum, Lupulinum C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpureum, majus C. B. Pin. 328. *Trifolium majus Cluſii* 2. *non album, ſed rubrum J. B.* 2. 375. *Trifolium majus, ij. Cluſ. Hiſt. ccxlv.*

Trifolium montanum, purpureum, folio acuto, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpuraſcens, folio obtuſo, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpureum, minus C. B. Pin. 328.

Trifolium montanum, album C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, albo flore, incanum Cluſii J. B.* 2. 380. *Trifolium majus*, 1. *Cluſ. Hiſt. ccxiv.*

Trifolium ſpicâ rotundâ rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium albo-incarnatum, ſpicatum ſive Lagopus maximus J. B.* 2. 376. *Lagopum maximum, folio & facie Trifolii pratenſis. Lob. Icon.* 39.

Trifolium ſpicâ oblongâ, rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, iij. purpureum Cluſio J. B.* 2. 375. *Trifolium majus, tertium Cluſ. Hiſt. cclxv.*

Trifolium montanum, ſpicâ longiſſimâ, rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium purpureum, majus, folio & ſpicâ longiore J. B.* 2. 375. *Lagopus major, alter Dod. Pempt.* 578.

Trifolium montanum, auguſtiſſimum, ſpicatum C. B. Pin. 328. *Trifolium anguſtifolium, ſpicatum J. B.* 2. 376. *Altera anguſtifolia Lagopus Lob. Icon.* 40.

Trifolium Hiſpanicum, anguſtifolium, ſpicâ dilutè rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium anguſtifolium, Hiſpanicum ſive Lagopus anguſtifolius, flore dilutè rubente J. B.* 2. 377. *Lagopus anguſtifolius, Hiſpanicus Cluſ. Hiſt. ccxlvij.*

Trifolium Lagopoides, hirſutum, anguſtifolium, Hiſpanicum, flore ruberrimo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 141. *Lagopus minor, flore ruberrimo Park. Theat.* 1107.

Trifolium arvenſe, humile ſpicatum, ſive Lagopus C. B. Pin. 328. *Lagopus trifolius quorundam J. B.* 2. 377. *Lagopus Dod. Pempt.* 577.

Trifolium Lagopoides, minus, folio acuto, non crenato, flore minore, dilutè purpureo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 141.

Trifolium Lagopoides, flore ſubluteo H. R. Par. *Trifolium Lagopoides, annuum, hirſutum pallidè luteum ſive ochroleucon Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 141. *Trifolium pratenſe, hirſutum, majus, flore albo-ſulphureo ſeu* ὀχροληύκῳ *Raii Hiſt.* 943.

Trifolium capitulo ſtellato, folliculato, globoſo C. B. Pin. 329.

Trifolium ſtellatum C. B. Pin. 329. *Prodr.* 143. *Trifolium ſtellatum, purpureum, Monſpeſſulanum J. B.* 2. 376.

Trifolium ſtellatum, glabrum Ger. Emac. *Trifolium capitulis Dipſaci quorundam Raii Synopſ.* 194.

Trifolium globoſum ſive capitulo Lagopi rotundiore C. B. Pin. 329. *Trifolium glomerato flore vel capitulo Lagopi rotundiore C. B. Prodr.* 143. *Trifolium capitulo glomerato, rigido J. B.* 2. 378.

Trifolium globoſum, repens C. B. Pin. 329. *Prodr.* 143. *Trifolium glomerulis Perſonatæ Cherleri J. B.* 2. 377.

Trifolium capitulo ſpumoſo, lævi C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium glomerulis tomentoſis per caulium longitudinem J. B.* 2. 379. *Trifolium Fragiferum, tomentoſum Bot. Monſp.*

Trifolium capitulo ſpumoſo, aſpero, majus C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.

Trifolium, cujus caules è geniculis glomerulos oblongos proferunt J. B. 2. 278.

Trifolium capitulo ſpumoſo, aſpero, minus C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.

Trifolium capitulis Thymi C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium parvum rectum, flore glomerato, cum unguiculis J. B. 2.* 378.

Trifolium capitulo oblongo, aſpero C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.

Trifolium Fragiferum, Friſicum, folio cordato, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 144. *Trifolium Fragiferum Cluſ. Hiſt. Cur. poſt. in fol.* 39.

Trifolium Fragiferum, Friſicum, capitulo ſaturè violaceo Cluſ. Cur. poſt. in fol. 39.

Trifolium Fragiferum, noſtras, purpureum, folio oblongo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 144. *Varietas prioris.*

Trifolium ſemen ſub terram condens H. R. Par. *Trifolium album, tricoccon, ſubterraneum, Gaſtonium, reticulatum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2.* 138. *Trifolium ſubterraneum ſive follicula ſub terram condens Bot. Monſp.*

Trifolium Epithymi capitulis, inter genicula, annuum H. Cathol.

Trifolium minus, ſupinum, capitulis denſiori lanugine candicantibus Triumfetti H. Cathol.

Trifolium parvum, hirſutum, flore parvo, dilutè purpureo, in glomerulis oblongis, ſemine magno Raii Hiſt. 945. *Trifolium parvum, hirſutum, floribus parvis, dilutè purpureis, in glomerulis mollioribus & oblongis, ſemine magno Ejuſd. Synopſ.* 194.

Trifolium cum glomerulis ad caulium nodos rotundis Raii Synopſ. 194.

Trifolium phæum, fuſcum, luxurians, quaternis, quinis, & ſenis foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 135. *Quadrifolium hortenſe, album C. B. Pin.* 327. *Quadrifolium phæum, fuſcum hortorum Lob. Icon.* 33. *Trifoliis affine quadrifolium phæum Lobelii J. B. 2.* 380.

Trifolium, à terno foliorum numero.

Ab eo genere excludi debent *Trifolium paluſtre C. B. Pin.* 327. *quod eſt ſpecies Menyanthis. Trifolium pratenſe, luteum, capitulo breviore C. B. Pin.* 328. *ad Melilotum referendum. Trifolium Alpinum, argenteum, Perſici flore C. B. Pin.* 328. *Quinquefolii ſpecies. Trifolium album, anguſtifolium, floribus velut in capitulum congeſtis C. B. Pin.* 329. *Vide Dorycnium Trifolium Acetoſum ad Oxydem revocandum. Trifolium Hepaticum C. B. Pin.* 330. *Ranunculi ſpecies. Trifolium cohcleatum, turbinatum ſcutellatum, inter Medicæ ſpecies annumerandum.*

GENUS III.

Melilotus. *Melilot.*

Tab. 229. MELILOTUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo: ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in capſulam D G nudam, hoc eſt in calyce non reconditam ut in Trifolio, uno vel altero ſemine fœtam E H, ſubrotundo F I. His notis addenda ſunt folia terna ſingulis pediculis inſidentia.

Meliloti ſpecies ſunt

Melilotus officinarum Germaniæ C. B. Pin. 331. *Trifolium odoratum ſive Melilotus vulgaris, flore luteo J. B.* 2. 370. *Melilotus Germanica Lob. Icon.* 43.

Melilotus officinarum Germaniæ, flore albo C. B. Pin. 331. *Melilotus major, candida Trag.* 590. *Melilotus, 2. flore candido Dod. Pempt.* 567.

Melilotus ſiliquis longioribus, acutis. *Melilotus* 4, *lutei floris, longioribus ſiliquis Dod. Pempt.* 567.

Melilotus vulgaris, altiſſima, fruteſcens, flore albo. *An vulgaris varietas?*

Melilotus vulgaris, altiſſima fruteſcens, flore luteo. *An vulgaris varietas?*

Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin. 331. *Trifolium Italicum ſive Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B.* 2. 372. *Trifolium corniculatum, ij. Dod. Pempt.* 573.

Melilotus corniculis reflexis, minor vel repens C. B. Pin. 331. *Alchimelech id eſt Melilotus P. Alp. Ægypt.* 49. *Melilotus Ægyptia, Alchimelech vocata J. B.* 2. 357.

Melilotus Italica, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Melilotus magno ſemine, rotundo, rugoſo J. B.* 2. 371. *Melilotus Italica Cam. Icon. xxix.*

Melilotus anguſtifolia, repens, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Trifolium anguſtifolium repens, folliculis rotundis C. B. Prodr.* 144. *Melilotus vulgari noſtrati affinis, folio minore & anguſtiore J. B.* 2. 371.

Melilotus lutea, minor, floribus & ſiliculis minoribus, ſpicatim & densè diſpoſitis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161. *Melilotus nova Berardi, ſeu erecta, folliculis rotundis, minor Raii Hiſt.* 951.

Melilotus lutea, minor, floribus & ſiliculis majoribus, ſpicatim & rarò diſpoſitis, foliis anguſtioribus, maculis ſub exortum notatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161.

Melilotus Meſſanenſis, procumbens, folliculis rugoſis, ſublongis, ſpicis florum brevibus Raii Hiſt. 952.

Melilotus capſulis reni ſimilibus, in capitulum congeſtis. *Trifolium pratenſe luteum, capitulo breve C. B. Pin.* 328. *Trifolium pratenſe, luteum, mas, flore minore, ſemine multo J. B.* 2. 380. *Trifolium arvenſe Tabern. Icon.* 523.

Melilotus major, odorata, violacea Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161. *Lotus hortenſis, odora C. B. Pin.* 331. *Lotus ſativa, odorata, annua, flore cæruleo J. B.* 2. 368. *Trifolium odoratum, alterum ſive Lotus ſativa Dod. Pempt.* 571.

Melilotus Cretica, fructu maximo. *Trifolium peltatum, Creticum C. B. Pin.* 142. *J. B.* 2. 381.

Melilotus à vocibus Græcis μελὶ *Mel*, & λωτὸς *Lotus*; quaſi dicas Lotum mel olentem.

GENUS IV.

Anonis. *Arrête-beuf.*

Tab. 219.

ANONIS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam turgeſcentem, nunc longiorem D, nunc breviorem H, bivalvem E F I, ſeminibuſque fœtam G L, ut plurimùm reniformibus. His notis addenda ſunt folia terna M N, ſingulis pediculis plerumque inſidentia; quandoque enim in eadem planta naſcuntur folia ſingularia O.

Anonidis ſpecies ſunt

Anonis ſpinoſa, flore purpureo C. B. Pin. 389. *Anonis ſive Reſta Bovis vulgaris, purpurea J. B.* 2. 395. *Anonis Dod. Pempt.* 743.

Anonis ſpinoſa, flore albo C. B. Pin. 389. *Anonis ſive Reſta Bovis vulgaris, alba J. B.* 2. 395. *Anonis flore albido Dod. Pempt.* 743.

Anonis ſpinis carens, purpurea C. B. Pin. 389. *Anonis non ſpinoſa, purpureo flore J. B.* 2. 393. *Anonis non ſpinoſa, purpurea Tabern. Icon.* 529.

Anonis ſpinis carens, candidis floribus C. B. Pin. 389.

Anonis non ſpinoſa, caulibus procumbentibus H. L. Bat.

Anonis non ſpinoſa, purpurea, ſupina, minima Raii Hiſt. 957.

Anonis puſilla villoſa & viſcoſa, purpuraſcente flore. *Trifoliis affinis Anonis minima, hirſuta Cherleri J. B.* 2. 394.

Anonis purpurea, perennis, foliis latioribus, rotundioribus, profundè ſerratis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 170. *Cicer ſylveſtre, latifolium triphyllon C. B. Pin* 347. *Cicer ſylveſtre, trifolium J. B.* 2. 295. *Cicer ſylveſtre, tertium Dod. Pempt.* 525.

Anonis montana, præcox purpurea, fruteſcens Mor. H. R. Bleſ. *Anonis purpurea, fruteſcens, non ſpinoſa A. R. Par.* 57.

Anonis Hiſpanica, fruteſcens, folio tridentato carnoſo.

Anonis Alpina, humilior, radice ampla & dulci. *Trifolium Alpinum, flore magno, radice dulci C. B. Pin.* 328. *Trifolium Alpinum, Rhæticum, Aſtragaloides J. B.* 2. 376. *Trifoglio anguſtifoglio, Alpino Pon. Bald. Ital.* 194.

Anonis maritima, Gadenſis, non ſpinoſa, floribus in foliorum alis.

Anonis annua, pumilla, flore purpuraſcente.

Anonis Alpina, pumila, glabra, non ſpinoſa, purpurea.

Anonis Sicula, Alopecuroides. *Anonis purpurea, oblongo-rotundo prægrandi, integro, ſerrato folio lucido, ſpicâ Alopecuroides H. Cathol.*

Anonis non ſpinoſa, rotundifolia, ſpicata, purpurea, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part. 2. 60. Tab. 48.

Anonis procumbens, maritima, noſtras, foliis hirſutie pubeſcentibus Raii Synopſ. 196.

Anonis fruteſcens, Americana, flore purpureo. *Crotalaria fruteſcens Americana, triphylla, foliis firmioribus, glabris, flore purpureo Pluk. Phytog. Tab.* 169. *fig.* 7.

Anonis

Anonis viſcoſa, ſpinis carens, lutea, major C. B. Pin. 389. *Anonis lutea non ſpinoſa Dalechampio Natrix J. B.* 2. 393. *Anonis ſine ſpinâ, lutea Tabern. Icon.* 529.

Anonis non ſpinoſa, flore luteo, variegato C. B. Pin. 389. *Anonis lutea, non ſpinoſa, Natrix Plinii Herbariorum Lugd.* 449.

Anonis viſcoſa, ſpinis carens, lutea, latifolia, annua Bot. Monſp.

Anonis annua, erectior, latifolia, glutinoſa, Luſitanica.

Anonis non ſpinoſa, flore luteo variegato, anguſtifolia, maritima.

Anonis puſilla, glabra, anguſtifolia, lutea. *Trifoliis affinis Anonis puſilla, glabra, fruticans Cherleri J. B.* 2. 394.

Anonis ſpinis carens, lutea, minor Bot. Monſp.

Anonis flore luteo, parvo H. R. Par. *Ononis lutea, ſylveſtris, minima Col. Part.* 1. 301.

Anonis Aſiatica, fruteſcens, floribus luteis, amplis. *Crotalaria Aſiatica, fruteſcens, trifolia, floribus luteis, amplis. H. L. Bat.*

Anonis Hiſpanica, fruteſcens, folio rotundiori.

Anonis Hiſpanica, fruteſcens, folio Roſæ ſylveſtris.

Anonis Americana, folio latiori, ſubrotundo. *Anil ſive Indigo Guadalupenſis H.R. Par. App.*

Anonis Phaſeolodes, bituminoſa, ſcandens. *Phaſeolus Africanus, hirſutus, bitum inoſus, ſiliquis bullatis, flore flavo H. L. Bat.*

Anonis vel potius Ononis, à voce Græcâ ὄνος *Aſinus*, quaſi dicas plantam Aſinis gratam.

GENUS V.

Fœnum-Græcum. *Fenugrec.*

FŒNUM-GRÆCUM eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, nonnihil planam, corniformem, ſeminibus fœtam E, plerumque rhomboidiformibus aut reniformibus F G, His notis addenda ſunt folia terna, ſingulis pediculis inſidentia. *Tab.* 230.

Fœni-Græci ſpecies ſunt

Fœnum-Græcum ſativum C. B. Pin. 348. *Fœnu-Græcum J. B.* 2. 363. *Dod. Pempt.* 536.

Fœnum-Græcum ſylveſtre C. B. Pin. 348. *Fœnum-Græcum ſylveſtre Dalechampii Lugd.* 431. J. B. 2. 365.

Fœnum-Græcum ſylveſtre, minus, Arabicum H. L. Bat.

Fœnum-Græcum ſylveſtre, alterum, polyceration C. B. Pin. 348. *Securidacæ genus triphyllon J. B.* 2. 373. *Hedyſarum minimum Dalechampii Lugd.* 446.

Fœnum-Græcum ſylveſtre, ſiliquis plurimis longioribus. *Fœnum-Græcum ſylveſtre, alterum Dod. Pempt.* 547. *Fœnum-Græcum ſylveſtre, polyceration, majus, Creticum Breyn. Cent.* 1. 79.

Fœnum-Græcum Siculum, ſiliquis Ornithopodii. *Anonis pulchra viſu, foliis Ciceris, Ornithopodii ſiliquis annuentibus H. Cathol.*

GENUS VI.

Medica. *Luſerne.*

Tab. 231. MEDICA eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, E, F, cochleæ æmulum, ſeminibus fœtum G, H, I ut plurimùm reniformibus K.

Medicæ ſpecies ſunt

Medica major, erectior, floribus purpuraſcentibus J. B. 2. 382. *Trifolium ſiliquâ cornutâ ſive Medica C. B. Pin.* 330. *Medica legitima Cluſ. Hiſt. ccxlij.*

Medica major, erectior, floribus violaceis. *Trifolium ſiliquâ cornutâ, ſive Medica flore violaceo. C. B. Pin.* 330.

Medica major, erectior, floribus luteis. *Trifolium ſiliquâ cornutâ, ſive Medica flore luteo. C. B. Pin.* 330.

Medica major, erectior, floribus ex violaceo & luteo mixtis. *Trifolium ſiliquâ cornutâ ſive Medicâ flore è violaceo & luteo mixto C. B. Pin.* 330.

Medica ſylveſtris, floribus croceis J. B. 2. 383. *Trifolium ſylveſtre, luteum, ſiliquâ cornutâ, vel Medica fruteſcens C. B. Pin.* 330. *Medica flavo flore Cluſ. Hiſt. ccxliij.*

Medica ſylveſtris, floribus è luteo palleſcentibus. *Trifolium ſylveſtre, luteum, ſiliquâ cornutâ, vel Medica fruteſcens, flore luteo-albo C. B. Pin.* 330.

Medica ſylveſtris, floribus è cæruleo vireſcentibus. *Trifolium ſylveſtre, luteum, ſiliquâ cornutâ, ſive Medica fruteſcens, flore è cæruleo viridi C. B. Pin.* 330.

Medica ſylveſtris, floribus partim luteis, partim violaceis.

Medica marina Lob. Icon. 38. *Trifolium cochleatum, marinum, ſive Medica marina J. B.* 2. 378. *Trifolium cochleatum, maritimum, tomentoſum C. B. Pin.* 329. *Medica lutea, Gnaphalitea, marina, noſtras, è Littore Veneto Donat.* 63.

Medica ſcutellata J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, fructu latiore C. B. Pin.* 329. *Trifolium cochleatum, primum Dod. Pempt.* 575.

Medica orbiculata J. B. 2. 384. *Trifolium cochleatum vel ſcutellatum, fructu latiore, folio minuto, obtuſo C. B. Pin.* 329.

Medica echinata, glabra, cum maculis nigricantibus J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, folio maculato, cordato C. B. Pin.* 329. *Medica Arabica Cam. Hort. Tab. xxvij.*

Medica echinata, glabra, ſine maculis nigricantibus J. B. 2. 381.

Medica magna, turbinata J. B. 2. 385. *Trifolium cochleatum, turbinatum, ſive fructu compreſſo, oblongo. C. B. Pin.* 329.

Medica hirſuta, echinis rigidioribus J. B. 2. 385. *Trifolium fructu compreſſo, ſpinis horrido C. B. Pin.* 329.

Medica echinata, hirſuta J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvenſe C. B. Pin.* 329. *Tribulus terreſtris, minor, repens Lugd.* 514.

Medica echinata, minima J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvenſe, fructu*

minore C. B. Pin. 330. *Tribulus minor, rectus Dalechampii Lugd.* 513.

Medica coronata Cherleri parva J. B. 2. 386. *Trifolium folliculis coronæ ſimilibus C. B. Prodr.* 141. *Trifolium folio obtuſo, folliculis coronatis C. B. Pin* 329. *Medica cochleata, πολύκαρπος, annua, capſulâ minima, coronatâ Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 145.

Medica πολύκαρπος, folio obtuſo, non crenato. *Trifolium cochleatum, polycarpon, folio obtuſo, non crenato C. B. Pin.* 329.

Medica πολύκαρπος, folio obtuſo, crenato. *Trifolium cochleatum polycarpon, folio obtuſo, crenato C. B. Pin* 329.

Medica cochleata, δίκαρπος, capſulâ rotundâ, ſpinosâ foliis eleganter diſſectis H. L. Bat. *Trifolium fructu echinato, foliis eleganter diſſectis Bot. Monſp. Trifolium cochleatum, ſpinoſum, Syriacum, foliis laciniatis Breyn. Cent.* 1. 181.

Medica perennis, fructu ciliari. *Medica ciliaris Guillandini Raii H.* 965.

Medica annua, fructu ciliari. *Trifolium fructu cochleato, ciliare Bot. Monſp.*

Medica fruteſcens, perennis, fructu orbiculato Sloanii Raii Hiſt. 961.

Medica orbiculata, πολύκαρπος, fructu minore Raii Hiſt. 962.

Medica orbiculata, fructu lato, ſimplici volutâ Raii Hiſt. 962.

Medica orbiculata, minor, ſpinoſa, ſimplici majore volutâ Raii Hiſt. 962.

Medica orbiculata, elegans, orbiculis circum oras rugoſis Raii Hiſt. 962.

Medica doliata ſeu orbiculata, orbiculorum gyris circa margines utrinque rugoſis & per maturitatem nigricantibus Raii Hiſt. 962.

Medica tornata, major & minor, lenis Park. Theat. 1116.

Medica Catalonica, elegans, Edwardi Morgani Raii Hiſt. 962.

Medica cochleata, ſpinoſa, echinis magnis, utrinque turbinatis, cum ſpinulis reflexis Raii Hiſt. 962.

Medica foliis & ſemine Medicæ cordatæ, echinatæ, echinis durioribus Raii Hiſt. 963.

Medica doliata, ſpinoſa, major, δίκαρπος Raii Hiſt. 963.

Medica ſpinoſa, δίκαρπος, fructu ovali, ſpinulis brevioribus & rigidioribus Raii Hiſt. 963.

Medica doliata, ſpinoſa, πολύκαρπος Raii Hiſt. 964. *Medica tornata, ſpinoſa Park. Theat.* 1116.

Medica doliata, ſpinoſa, hirſuta minima Raii Hiſt. 964.

Medica marina, major, ſpinoſa Park. Theat. 1115.

Medica cum orbiculis laxis, echinatis, minoribus, non extantibus ſpinulis Raii Hiſt. 965.

Medica Lupulina, mellina, incano folio molli, craſſo, lanuginoſo, ſemicordato H. Cathol.

Medica magno fructu, aculeis ſurſum & deorſum tendentibus. *Trifolium cochleatum, echinatum, ſive Medica ſpinis ſurſum deorſumque rigentibus Park. Theat.* 116. *Trifolium cochleatum, ſpinoſum, majus, ſpinis ſurſum & deorſum tendentibus Mor. H. R. Bleſ.*

Medica magno fructu, aculeis omnibus erectis. *Trifolium cochleatum ſive*

Medica echinis omnibus erectis Park. Theat. 1116.

Lib. 18. cap. 16. Medica, ut ait Plinius, externa etiam Græciæ, ut à Medis advecta per bella Persarum quæ Darius intulit.

GENUS VII.

Medicago.

Tab. 231. MEDICAGO est plantæ genus, flore A, papilionaceo: ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, planum, orbiculatum, quasi falcatum, semine fœtum E F, ferè reniformi G.

Medicaginis species sunt

Medicago annua, Trifolii facie. *Trifolium siliquâ falcatâ C. B. Pin.* 330. *Medica lunata J. B.* 2. 386. *Lunaria radiata Italorum*, *Medica lunata sive falcata Lob. Icon.* 38.

Medicago Vulnerariæ facie, Hispanica. *Loto affinis siliquis hirsutis, circinatis C. B. Pin.* 333. *Auricula muris Cam. Tab. viij. J. B.* 2. 387.

Medicago Vulnerariæ facie, Cretica. *Trifolium falcatum P. Alp. Exot.* 257.

Medicago trifolia, frutescens, incana. *Cytisus incanus, siliqua falcata C. B. Pin.* 389. *Cytisus siliquâ incurvâ, folio candicante J. B.* 1. 361. *Cytisus ut existimatur Dod. Pempt.* 569.

Medicago, id est Planta ad Medicam accedens.

GENUS VIII.

Phaseolus. *Haricot.*

Tab. 232. PHASEOLUS est plantæ genus, flore A B, papilionaceo: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam longam E, semine fœtam F F ut plurimùm reniformi G, vel ovato. His notis addenda sunt folia terna, singulis pediculis insidentia, tum & plantæ habitus.

Phaseoli species sunt

Phaseolus vulgaris Lob. Icon. 59. *Smilax hortensis sive Phaseolus major C. B. Pin.* 339. *Smilax hortensis* J. *B.* 2. 255.

Phaseolus vulgaris, fructu nigro. *Smilax, hortensis, fructu nigro J. B.* 2. 255.

Phaseolus vulgaris fructu flavo. *Smilax hortensis, fructu flavo J. B.* 2. 253.

Phaseolus vulgaris, fructu rubro. *Smilax hortensis, fructu rubro J. B.* 2. 255.

Phaseolus vulgaris, fructu livido. *Phaseolus major sive Smilax hortensis, fructu livido H. L. Bat.*

Phaseolus vulgaris, fructu pallido. *Phaseolus major sive Smilax hortensis, fructu pallido H. L. Bat.*

Phaseolus vulgaris, fructu violaceo. *Smilax hortensis, fructu violaceo J. B.* 2. 255.

Phaseolus vulgaris, fructu ex rubro & nigro variegato. *Phaseolus major sive Smilax hortensis, fructu ex rubro & nigro variegato H. L. Bat.*

Phaseolus vulgaris, fructu albo, nigris venis & lituris distincto. *Smilax hortensis, fructu albo, nigris venis & lituris distincto J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu purpuraſcente, orbibus albis variegato. *Phaſeolus vulgaris, fructu purpuraſcente, orbibus albis variegato H. L. Bat.*

Phaſeolus hortenſis, minor. *Smilax hortenſis minor C. B. Pin. 359.*

Phaſeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente, fructu albo. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente, fructu albo, vel Phaſeolus parvus, Italicus C. B. Pin. 339. Phaſiolus albus Lugd. 472.*

Phaſeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente, fructu ſubnigro. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente, vel Phaſeolus parvus, Italicus, fructu ſubnigro C. B. Pin. 339.*

Phaſeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente: fructu minori albido, cum orbita rubente aut nigricante. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente vel Phaſiolus parvus, Italicus, fructu minori, albido, cum orbita rubente aut nigricante C. B. Pin. 339. Phaſiolus vulgaris, Italicus, humilis, ſeu minor albus, cum orbita rubente vel nigricante J. B. 2. 258.*

Phaſeolus peregrinus, hortenſi affinis, ſemine lato, albo, multis nigris venis ſtriato C. B. Pin. 340. *Phaſiolus lato, ſtriato ſive radiato ſemine J. B. 2. 267. Phaſeoli peregrini 1. genus alterum Cluſ. Hiſt. ccxxiij.*

Phaſeolus peregrinus, fructu lato, compreſſo, albo. *Phaſeoli magni, lati, albi Lob. Icon. 60.*

Phaſeolus peregrinus, primo ſimilis, fructu lato, albo, ſtriato C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, ix. Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus hortenſi affinis, fructu tumidiore, minore, niveo C. B. Pin. 340. *Phaſioli tumidi, minores, nivei J. B. 2. 259. Phaſeolus peregrinus, ij. Cluſ. Hiſt. ccxxiij.*

Phaſeolus peregrinus, Anagyridis fructui ſimilis, ex nigro ſubvireſcens C. B. Pin. 340. *Phaſiolus Laburni fructu ex nigro ſubvireſcente ſive Ægyptius, flore luteo J. B. 2. 262. Phaſeolus peregrinus, v. Cluſ. Hiſt. ccxxiiij.*

Phaſeolus peregrinus, Anagyridis fructui ſimilis, colore rubeſcente C. B. Pin. 340. *Smilax hortenſis ſive Phaſeolus Anagyridi ſimilis fere, colore rubeſcente J. B. 2. 261. Phaſeolus peregrinus, iij. Cluſ. Hiſt. ccxxiij.*

Phaſeolus peregrinus, minore fructu albo, nigrâ maculâ inſignito C. B. Pin. 340. *Phaſeolus niveus, minor, circa hilum nigrâ maculâ inſignitus J. B. 2. 260. Phaſeolus peregrinus, iiij. Cluſ. Hiſt. ccxxiiij.*

Phaſeolus peregrinus, anguſtifolius, C. B. Pin. 340. *Phaſeolus vulgari minor & planior, ſubrubro colore, foliis anguſtis J. B. 2. 270. Phaſeolus peregrinus, vj. anguſtifolius Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, anguſtifolius, alter, fructu ex albo & nigro vario C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, vij. Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, foliis minoribus, fructu exalbido, nonnunquam variegato C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, viij. Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, lobo & fructu nigro C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, x. Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, fructu variegato C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, xj. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus peregrinus, fructu ſubrubente, nigris ſtriis variegato, alter C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, xij. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus peregrinus, exalbidus, ovi Columbini ferè figurâ, fuliginosâ maculâ inſignitus C. B. Pin. 340. *Phaſeolus iij. peregrinus Cluſ. Exot.* 64.

Phaſeolus peregrinus, niger, maculâ ſubalbâ notatus C. B. Pin. 340. *Phaſeolus iv. peregrinus Cluſ. Exot.* 64.

Phaſeolus Æthiopicus, lobis nigris venis aſperſis, fructu atro-ſplendente C. B. Pin. 340. *Phaſeoli tumidi, nigri, ſplendentes J. B.* 2. 258. *Phaſeolus peregrinus, xiij. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus Æthiopicus, lobis flaveſcentibus, fructu nigro C. B. Pin. 341. *Phaſeoli nigri J. B.* 2. 558. *Phaſeolus peregrinus, xiij. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus Æthiopicus, lobo ſaturo-purpureo, fructu atro C. B. Pin. 341. *Phaſeoli atro-violacei J. B.* 2. 258. *Phaſeolus peregrinus, xv. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus Ægyptiacus, nigro ſemine C. B. Pin. 341. *Phaſeolus niger, Lablab P. Alp. Ægypt.* 31.

Phaſeolus Ægyptiacus, ſemine rufo C. B. Pin. 341. *Lablab alterum, rufum Alpini Cluſ. Hiſt. ccxxvij.*

Phaſeolus Americanus, ſive Lablab ſemine roſeo D. Lign.

Phaſeolus Indicus, cochleato flore Triumf. 93. *Phaſeolus Americanus, perennis flore cochleato, odorato, ſeminibus fuſcis orbiculatis, Caracalla dictus H. L. Bat.*

Phaſeolus puniceo flore Corn. 184. *Phaſeolus Indicus, flore coccineo ſeu puniceo Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 69.

Phaſeolus minimus, fructu viridi, ovato H. R. Par. *Phaſeolus ſiliquis rotundis, Viciæ fructu ovali, viridi Mor. H. R. Bleſ.*

Phaſeolus hortenſis, fructu albo, minore, oviformi, Venereus dictus Hoffm. Cat. Alt.

Phaſeolus Americanus, tenuiſſimis viticulis ſeſe propagans.

Phaſeolus Africanus, fructu parvo, albicante. *Phaſeoli Africani, parvi, nonnihil albicantes J. B.* 2. 262.

Phaſeolus minor, Coloſſinus, ſiliquis longiſſimis Mor. H. R. Bleſ.

Phaſeolus Braſilianus, alter, fructu nigro, Piſi magnitudine C. B. Pin. 341. *Phaſiolus latâ ſiliquâ, fructu exiguo, nigro, umbilico candido J. B.* 2. 261. *Phaſeolus Braſilianus, alter Cluſ. ad Monard.*

Phaſeolus Africanus, perennis, minor, flore ſuaverubente Oldenl.

Phaſeolus Americanus, folio ſinuato & veluti haſtato.

Phaſeolus Americanus, ſtrumoſâ radice, flore purpureo, ſiliquâ anguſtiſſimâ Plum.

Phaſeolus Americanus, ſtrumoſâ radice, flore luteo, ſiliquis quaſi nodoſis Plum.

Phaſeolus Americanus, hirſutus, ſiliquis quaſi nodoſis Plum.

Phaſeolus Americanus, ampliſſimus, ſiliquâ maximâ, fructu coccineo, duro Plum.

Phaſeolus Americanus, ampliſſimus, magno flore, ſiliquis tenuioribus, falcatis Plum.

Phaſeolus Americanus, hirſutus, ſiliquis articuloſis Plum.

Phaſeolus Americanus, radice tuberosâ, eſculentâ, ſiliquis quaſi articuloſis, hirſutis Plum.

Phaſeolus Americanus, flore cochleato, ſiliquis falcatis Plum.

Phaſeolus Americanus, maritimus, fructu duro, ſemine variegato Plum.

Phaſeolus Americanus, fructu minimo, ſemine variegato Plum.

Phaſeolus Americanus, florum ſpicâ pyramidatâ, ſemine coccineo, nigrâ maculâ notato Plum.

Phaſeolus Americanus, floris vexillo ampliſſimo, ſiliquis rectis, teretibus Plum.

Phaſeolus maritimus, rotundifolius flore purpureo, ſiliquâ brevi criſtatâ, ſemine fuſco, ſtriato Sloane Cat. Plant. Jam. 69. *Phaſeolus maritimus, Indicus, perennis, trifoliatus, ſubrotundus, ſiliquâ longâ, Fabâ fuſcâ, oblongâ H. Amſtel. Phaſeolus Braſilicus Ferr. Flor.* 383.

Phaſeolus ſylvaticus, flore patulo, dilutè purpureo, ſiliquâ tenui, nigrâ, ſemine minore, maculato Sloane Cat. Plant. Jam. 71. *Phaſeolus ſubhirſutus, Americanus, exitioſus, ſiliquis longis cauliculis inſidentibus Pluk. Phytog. Tab.* 214. *fig.* 2.

Phaſeolus, quaſi Phaſelus, ob ſeminis formam, quæ Phaſelum repræſentat.

SECTIO V.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus piſtillum abit in ſiliquam bicapſularem.

GENUS I.

Aſtragalus. *Aſtragalo.*

ASTRAGALUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, vexillo nempe B, carinâ C, & alis D, conſtante. Ex calyce autem E, ſurgit piſtillum G, vaginâ F, obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam H N P, bicapſularem I K, O O, Q R, S T, ſeminibus fœtam L M, reniformibus V. His notis addenda ſunt folia bina, quaſi conjugata, coſtæ adhærentia, cui ſummæ folium impar innaſcitur. *Tab.* 233.

Aſtragali ſpecies ſunt

Aſtragalus tuberoſus, ſcandens, Fraxini folio. *Apios Americana Corn.* 200.

Aſtragalus purpureus perennis, ſpicatus, Pannonicus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 106. *Onobrychis ſpicata, flore purpureo C. B. Pin.* 350. *Onobrychis quibuſdam, purpureo flore J. B.* 2. 337. *Onobrychis* 1. *Cluſ. Hiſt. ccxxxviij.*

Aſtragalus floribus Viciæ dilutè purpureis aut cæruleis Mor. Hiſt. Oxon. Part.

2. 106. *Onobrychis floribus Viciæ dilutè cæruleis C. B. Pin.* 351. *Onobrychis quibuſdam, ſubcæruleo flore J. B.* 2. 337. *Onobrychis ij. Hiſt. Cluſ. ccxxxix.*

Aſtragalus perennis, ſpicatus, floribus pallidis, nigris radiis notatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 107. *Onobrychis ſpicata, floribus pallidis, nigris radiis notatis C. B. Pin.* 350. *Onobrychis quibuſdam, flore pallido vel Polygalon. J. B.* 2. 337. *Onobrychis* 3. *Cluſ. Hiſt. ccxxxix.*

Aſtragalus quidam montanus vel Onobrychis aliis J. B. 2. 339. *Onobrychis floribus Viciæ majoribus, cæruleo-purpuraſcentibus vel foliis Tragacanthæ C. B. Pin.* 351. *Onobrychis* 4. *Cluſ. Hiſt. ccxl.*

Aſtragalus luteus, perennis, procumbens, vulgaris ſive ſylveſtris Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 107. *Glycyrrhiza ſylveſtris, floribus luteo-palleſcentibus C. B. Pin.* 330. *Fœnum-Græcum ſylveſtre ſive Glycyrrhiza ſylveſtris quibuſdam J. B.* 2. 330. *Fœnum-Græcum ſylveſtre, primum Dod. Pempt.* 547.

Aſtragalus luteus, perennis, ſiliquâ gemellâ, rotundâ, veſicam referente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 107. *Cicer ſylveſtre, foliis oblongis, hiſpidis, majus C. B. Pin.* 347. *Cicer ſylveſtre, multifolium J. B.* 2. 294. *Cicer ſylveſtre, primum Dod. Pempt.* 525.

Aſtragalus luteus, annuus Monſpeliacus, procumbens Mor. Hiſt Oxon. Part. 2. 108. *Securidaca lutea, minor, corniculis recurvis C. B. Pin.* 349. *Securidaca altera ſive minor J. B.* 2. 347. *Hedyſarum alterum Dod. Pempt.* 546.

Aſtragalus annuus, maritimus, procumbens, latifolius, floribus pediculo inſidentibus. *Glauci leguminoſæ affinis C. B. Prodr.* 150.

Aſtragalus annuus, anguſtifolius floſculis ſubcæruleis, cauliculis adhærentibus. *Vicia Seſamacea, Apula Col. Part.* 1. 303. *Fœnu-græco ſylveſtri Tragi in quibuſdam accedens planta J. B.* 2. 331.

Aſtragalus annuus, anguſtifolius, floſculis pediculis oblongis inſidentibus. *Stella leguminoſa J. B.* 2. 350. *Stella leguminoſa, Arturo Cortuſi Lob. Icon.* 83.

Aſtragalus Africanus, luteus, odoratus Bot. Monſp. *Aſtragalus Africanus, flore luteo, odorato Breyn. Cent.* 1. 72.

Aſtragalus Canadenſis, flore viridi, flaveſcente A. R. Par. 65.

Aſtragalus Monſpeſſulanus J. B. 2. 338.

Aſtragalus Monſpeſſulanus, flore albo.

Aſtragalus Alpinus, procerior, Alopecuroides.

Aſtragalus ſupinus, ſiliquis villoſis, glomeratis. *Aſtragalus Hiſpanicus, ſiliquâ Epiglottidi ſimili, flore purpureo, major Turnefortii H. L. Bat.*

Aſtragalus pumilus, ſiliquâ Epiglottidi formâ. *Aſtragalus Hiſpanicus, ſiliquâ Epiglottidi ſimili, flore albo, minor Turneſortii H. L. Bat.*

Aſtragalus incanus, ſiliquâ incurvâ Bot. Monſp. *Onobrychis incana, foliis longioribus C. B. Pin.* 350. *Onobrychis incana Prodr.* 149.

Aſtragalus montanus, purpureus Anglicus. *Glaux montana, purpurea, noſtras Raii Hiſt.* 939.

Aſtragalus

Aſtragalus Alpinus, foliis Viciæ ramoſus & procumbens, flore glomerato, oblongo cæruleo.
Aſtragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, veſicarius.
Aſtragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, ramoſus, flore cæruleo glomerato.
Aſtragalus Alpinus, foliis Viciæ anguſtioribus, flore ochroleuco.
Aſtragalus Pyrenaicus, foliis Viciæ ſubrotundis, flore ochroleuco, glomerato.
Aſtragalus Pyrenaicus, Barbæ Jovis folio, non ramoſus, flore ochroleuco, glomerato.

GENUS II.

Tragacantha. *Barbe-Renard.*

TRAGACANTHA eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, bicapſularem, ſeminibuſque fœtam E, reniformibus F. His notis addenda ſunt folia G, bina, veluti conjugata, coſtæ adhærentia in mucronem H, ſæpè abeunti. *Tab.* 234.

Tragacanthæ ſpecies ſunt

Tragacantha Maſſilienſis J. B. 1. 407. *Tragacantha C. B. Pin.* 388. *Cluſ. Cur. poſt. Add.* 60.

Tragacantha altera, Poterium fortè Cluſio J. B. 1. 408. *Tragacantha altera, Poterium fortè Cluſ. Hiſt.* 108. *Tragacantha affinis lanuginoſa ſive Poterium C. B. Pin.* 388.

Tragacantha Alpina, ſempervirens, floribus purpuraſcentibus. *An Poterium Dalechampii Lugd.* 1487.

Tragacantha, à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & ἀκανθα *Spina*, quaſi diceres Spinam Hircinam.

GENUS III.

Pelecinus.

PELECINUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, planam, bicapſularem & bivalvem EE, GG, ſeminibus fœtam F, planis, ut plurimùm reniformibus. *Tab.* 234.

Pelecini ſpeciem unicam novi.

Pelecinus vulgaris. *Securidaca ſiliquis planis, utrinque dentatis C. B. Pin.* 349. *Lunaria radiata Rob. Cat. Lunaria radiata Robini J. B.* 2. 348. *Securidaca peregrina Cluſ. Hiſt. ccxxxviij.*

CLASSIS XI.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Polypetalo, anomalo.

FLORES Polypetalos, anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, ex plurimis petalis dissimilibus compositos, qui singulari nomine comprehendi nequeunt: quales sunt flores Balsaminæ, Violæ, & cæterarum de quibus in hac Classi agemus.

SECTIO I.

De Herbis, flore Polypetalo, anomalo, cujus pistillum abit in fructum unicapsularem.

GENUS I.

Balsamina. *Balsamine.*

Tab. 235. BALSAMINA est plantæ genus, flore polypetalo, anomalo. Is autem vel tetrapetalos A, vel hexapetalos G. Floris tetrapetali petalum superius A, fornicatum est, inferius B, concavum & caudatum, duobus lateralibus C, D, auritis E F, & amplioribus. Floris hexapetali qui rarissimus est, partes 1, 2, 3, 4, 5, 6 exhibentur figurâ G, inferiori 2. cauda experte. Pistillum L, duobus foliolis MN, stipatum floris meditullium occupat, abitque deinde in fructum nunc ex utraque parte turbinatum P, nunc siliquæ æmulum, ex pluribus veluti musculis Q, constantem, vi elasticâ R, hac illac dissilientem S, seminibusque fœtum V, axi T T, ceu placentæ affixis.

Balsaminæ species sunt

Balsamina fœmina C. B. Pin. 306. *Balsamina Dod. Pempt.* 671. *Balsaminæ fœmina, Persicifolia, vel Salicis folio J. B.* 2. 909.

Balsamina fœmina, flore candido H. L. Bat.

Balsamina fœmina flore partim candido, partim rubro H. L. Bat.

Balsamina flore majore, speciosa. *Balsamina fœmina, foliis amplioribus, flore majore, amœnè purpurascente Schol. Bot.*

Balsamina flore majore, candido.

Balsamina fœmina, angustis & eleganter crenatis foliis, flore albo minore

Pluk. Almag. Bot. *Balſamina Indica, flore albo Breyn. Prodr.* 2. 22.
Balſamina Indica, flore ex albo & ſuavè purpuraſcente colore elegantiſſimo, variegato Breyn. Prodr. 2. 22.
Balſamina Indica, flore rubente, pleno Breyn. Prodr. 2. 22.
Balſamina Indica, anguſtifolia, flore minore, rubello, elegantiſſimo, *Balſamina fœmina, Zeylanica, anguſto folio Par. Bat.* 105.
Balſamina lutea ſive Noli me tangere C. B. Pin. 306. *Noli me tangere J. B.* 2. 908. *Impatiens herba Dod. Pempt.* 659.
Balſamina ſive Noli me tangere, flore pallido C. B. Pin. 307.
Balſamina ſive Noli me tangere, flore purpuraſcente.
Balſamina lutea ſive Noli me tangere major, Virginiana, floribus ſaturatè luteis, rubentibus maculis intùs notatis Pluk. Almag. Bot.
Balſamina à Balſamo propter vim Balſamicam Momordicæ, quam Auctores Rei Herbariæ inter Balſaminæ ſpecies recenſuerunt.

GENUS II.

Viola. *Violette.*

VIOLA eſt plantæ genus, flore A, B, polypetalo, anomalo, papilionacei floris æmulo: hujus enim duo petala ſuperiora 1, 2, vexillum, duo lateralia 3, 4 alas, inferius, verò 5 quod in caudam C, deſinit, carinam quodammodo repræſentant. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum F, plerumque trigonum, trifariam dehiſcentem G, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm ſubrotundis H. *Tab.* 236.

Violæ ſpecies ſunt

Viola Martia, purpurea, flore ſimplici, odore C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea J. B.* 2. 542. *Viola nigra ſive purpurea Dod. Pempt.* 156.
Viola Martia, hortenſis, foliis amplioribus C. B. Pin. 199. *Viola matronalis, flore purpureo Eyſt.*
Viola Martia, inodora, ſylveſtris, foliis majoribus & rotundioribus C. B. Pin. 199. *Vola cærulea, Martia, inodora, ſylvatica, in cacumine ſemen ferens J. B.* 3. 543. *Viola ſylveſtris, inodora Dod. Pempt.* 156.
Viola Martia inodora, ſylveſtris, foliis mucronatis, oblongis & ſtrictioribus C. B. Pin. 199.
Viola Martia, alba C. B. Pin. 199. *Tabern. Icon.* 301. *Viola Martia, flore albo, odorato & non odorato J. B.* 3. 543.
Viola Martia, ſylveſtris, æquatè cærulea, folio & flore minore H. Cathol.
Viola Martia, multiplici flore purpureo C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea, flore multiplicato, majore J. B.* 3. 542. *Viola flore multiplici Dod. Pempt.* 156. *Violette à fleur double.*
Viola Martia, multiplici flore rubello C. B. Pin. 199.
Viola Martia, multiplici flore candido C. B. Pin. 199.
Viola Martia, multiplici flore ex albo & purpureo variegato C. B. Pin. 199.
Viola Martia, multiplex, flore cinero H. R. Par. *Viola flore pleno, cinereo Joncq. Hort.*

Viola flore pleno, maximo J. B. 3. 543.
Viola Martia, intensè purpurea, flore minore pleno J. B. 3. 543.
Viola paluſtris, rotundifolia, glabra Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 475.
Viola Alpina, folio in plures partes diſſecto C. B. Pin. 199. *Viola montana, folio multifido J. B.* 3. 544. *Viola montana, laciniato folio Cluſ. Hiſt.* 309.
Viola Alpina, purpurea, exiguis foliis C. B. Pin. 199. *Viola montana, purpurea, ſolidiore folio J. B.* 3. 544. *Viola montana, ij. Cluſ. Hiſt.* 309.
Viola Alpina, rotundifolia, lutea C. B. Pin. 199. *Viola Martia, lutea J. B.* 3. 544. *Viola montana*, 1. *Cluſ. Hiſt.* 309.
Viola Alpina, rotundifolia, minor, lutea H. R. Par. *Aliud Gramen Parnaſſi Lugd.* 1005.
Viola montana, pumila, anguſtifolia, flore niveo, inodoro C. B. Pin. 199. *Viola montana, pumila Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 31.
Viola Martia, arboreſcens, purpurea C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor, ſurrectis caulibus, quibuſdam arborea dicta J. B.* 2. 547. *Viola Martia, arboreſcens Tabern. Icon.* 303.
Viola Martia, arboreſcens, flore ex Cyanæo albeſcente C. B. Pin. 190. *Viola erecta, flore albo Eyſt.*
Viola Martia, arboreſcens, lutea Tabern. Icon. 303.
Viola montana, tricolor, odoratiſſima C. B. Pin. 199. *Jacea tricoloris ſive floris tricoloris genus, flore purpureo magno, repens, non annuum J. B.* 3. 548. *Viola montana, iij. ſive tricolor Cluſ. Hiſt.* 310.
Viola montana, lutea, grandiflora C. B. Pin. 200. *Jacea tricoloris ſive floris tricoloris genus, flore luteo, magno repens, non annuum J. B.* 3. 548. *Violæ montanæ* 3. *aliud genus Cluſ. Hiſt.* 310.
Viola montana, alba, grandiflora C. B. Pin. 200.
Viola montana, lutea, ſubrotundo crenato folio Barr. Icon.
Viola montana, cærulea, tricolor, folio ſubrotundo, crenato Barr. Icon.
Viola montana, cærulea grandiflora H. R. Par. *Melanium montanum Lugd.* 1204.
Viola montana, lutea, foliis non crenatis C. B. Pin. 200. *Viola ſylveſtris, longifolia Tabern. Icon.* 305.
Viola montana, tricolor, flore variegato.
Viola tricolor, hortenſis, repens, an φλὸξ ἡ φλόμος Theophraſti C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor ſive Trinitatis flos J. B.* 3. 546. *Viola tricolor Dod. Pempt.* 158.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore albo & luteo C. B. Pin. 199.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore cum pallido cæruleo C. B. Pin. 199.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore purpureo & luteo C. B. Pin. 199.
Viola hortenſis, repens, flore penitus albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis Tabern. Icon.* 307.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore violaceo, holoſericeo, purpureo & aureo H. L. Bar.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore nigro-purpureo & inſtar holoſerici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis major, violaceus Eyſt.*

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore pallido & inſtar holoſerici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis pallidus, major Eyſt.*

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore magno ex aureo & pallido inſtar holoſerici nitente H. L. Bat.

Viola bicolor, arvenſis, flore candido & luteo C. B. Pin. 200. *Viola bicolor frugum & hortorum vitium Trago J. B.* 3. 548. *Viola ſylveſtris Lob. Icon.* 611.

Viola bicolor, arvenſis, flore cæruleo & luteo C. B. Pin. 200.

Viola bicolor, arvenſis, flore cæruleo & candido C. B. Pin. 200.

Viola arvenſis, flore toto luteo C. B. Pin. 200.

Viola arvenſis, flore toto albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis minor, petræa, flore albo Tabern. Icon.* 307.

Viola Hiſpanica, frutícoſa, longifolia. *Viola Hiſpanica, fruticans Barr. Icon.*

Viola Americana, foliis Granadillæ H. R. Par. *Viola Granadillæ folio Mor. H. R. Bleſ. Viola Americana foliis Granadillæ inciſis D. Marchant Joncq. Hort.*

Viola Pyrenaica, longiùs caudata, Teucrii folio.

Viola petræa, Buſambarenſis, craſſulo crenato Ocimi folio, flore majore, inodoro, cæruleo, venis candidis diſtincto H. Cathol.

Viola Nebrodenſis, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix ſerratis, Narciſſum olens H. Cathol.

Viola Nebrodenſis, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix ſerratis, inolens H. Cathol.

Viola Ætnica erecta, bicolor, hirſuta, minima, elatior ac ramoſior H. Cathol.

Viola Alpina, minima, Nummulariæ folio Bocc. Muſ. Part. 2. 163. Tab. 127.

Viola cærulea, maxima Cucumerinis hirſutis foliis, Virginiana Pluk. Phytog. Tab. 234. fig. 2.

Viola maxima, Cucumerinis hirſutis foliis, Virginiana, flore luteo Pluk. Almag. Bot.

Viola, quaſi Iola, à voce Græca Ἴον, Viola.

GENUS III.

Fumaria. *Fumeterre.*

FUMARIA eſt plantæ genus, flore AI, polypetalo, anomalo, papilionacei æmulo, ex duobus tantùm petalis AC, conſtante quaſi bilabiato, labio ſuperiori A, in caudam abeunte, cum inferiori C, ad pediculum conjuncto. Hæc inter labia velut in palato (cujus os à lingua E, occupatur) piſtillum GH, poſitum eſt, vaginâ obvolutum KL, quod deinde abit in fructum membranaceum nunc longiorem M, nunc breviorem N, O, ſemine fœtum PQR, ſubrotundo S, T, V. *Tab.* 237.

Fumariæ ſpecies ſunt

Fumaria officinarum & Dioſcoridis, flore purpureo C. B. Pin. 143. *Fumaria vulgaris J. B.* 3. 201. *Fumaria Dod. Pempt.* 59.

Fumaria officinarum & Dioſcoridis, flore palleſcente C. B. Pin. 143.

Fumaria officinarum & Dioſcoridis flore albo C. B. Pin. 143.

Fumaria foliis tenuiſſimis, floribus albis, circà Monſpelium naſcens C. B. Pin. 143.

Fumaria major, floribus dilutè purpureis Bot. Monſp.

Fumaria viticulis & capreolis plantis vicinis adhærens C. B. Pin. 143.

Fumaria viticulis & capreolis, plantis vicinis adhærens, floribus ſubflavis in ſummitate nigricantibus C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, tenuifolia, caulibus ſurrectis, flore hilari purpurâ-rubente C. B. Pin. 143. *Capnos tenuifolia Cluſ. Hiſt. cccviij. iij. Fumaria tenuifolia Tabern. Icon.* 33.

Fumaria minor, tenuifolia, flore variegato C. B. Pin. 143. *Fumaria minor, ſive tenuifolia, ſurrecta J. B.* 3. 203.

Fumaria minor, tenuifolia, cauliculis procumbentibus & caducis C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, Fœniculi tortuoſi foliis, flore albo, maculâ rubente Bocc. Muſ. Part. 2. 144. *Fumaria Fœniculi tortuoſi foliis, Romana Ejuſd. Tab.* 102.

Fumaria exilis, Romana, folio Sophiæ tenuiſſimo Bocc. Muſ. Part. 2. 107. *Fumaria exilis, Romana Ejuſd. Tab.* 81.

Fumaria claviculis donata, foliis latioribus C. B. Pin. 143. *Fumaria cum capreolis J. B.* 3. 204. *Fumaria latifolia, major Tabern. Icon.* 34.

Fumaria claviculis donata, foliis anguſtioribus C. B. Pin. 143. *iiij. Fumaria latifolia, minor Tabern. Icon.* 33.

Fumaria Hiſpanica, ſaxatilis, foliis amplioribus, cordiformibus, ſemine compreſſo.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore rubro, dilutiore C. B. Pin. 153. *Fumaria bulboſa, radice cavâ, flore purpuraſcente J. B.* 3. 204. *Radix cava Dod. Pempt.* 327.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore egregiè rubente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore albo C. B. Pin. 143. *Fumaria bulboſa, radice cavâ, flore albo J. B.* 3. 204.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major flore ſubflaveſcente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulboſa, viridi flore. *Radix cava, viridi flore Lob. Icon.* 760. *Fumaria bulboſa, radix cava, viridi flore dicta Lobelio J. B.* 3. 204.

Fumaria bulboſa, radice non cavâ, major C. B. Pin. 144. *Fumaria bulboſa, radice ſolidâ, calcari & folio criſtato J. B.* 3. 205.

Fumaria bulboſa, radice non cavâ, minor C. B. Pin. 144. Radix cava minor *Dod. Pempt.* 327.

Lib. 25. *cap.* 23. Fumaria, à fumo, *Claritatem* (inquit Plinius) *facit inunctis oculis, delacrymationemque, ceu fumus: unde nomen.*

Fumariæ ſpecies flore fructuque carentes dignoſci ſolent foliis tenuiter diſſectis & cæſiis.

GENUS IV.

Capnoides.

CAPNOIDES eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, Fumariæ flori omnino ſimili; piſtillo B, quod ſurgit à calyce C, abeunte in ſiliquam D, longam & teretem, ex duabus valvis E, feneſtræ F, adhæreſcentibus compoſitam & ſeminibus fœtam ſubrotundis G, eidem feneſtræ affixis. *Tab.* 237.

Capnoidis ſpeciam unicam novi.

Capnoides. *Fumaria ſiliquoſa, ſempervirens Corn.* 58.

Capnoides, à voce Græca καπνὸς, quæ *Fumariam* ſignificat, quaſi diceres plantam ad Fumariam accedentem.

GENUS V.

Reſeda.

RESEDA eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, plurimis nempe petalis B, diſſimilibus conſtante; ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in capſulam membranaceam E, plerumque trigonam, aut tetragonam, oblongam & veluti cylindraceam, ſeminibus fœtam ſubrotundis F. *Tab.* 238.

Reſedæ ſpecies ſunt

Reſeda vulgaris C. B. Pin. 100. *Reſeda lutea J. B.* 2. 3. 467. *Reſeda Plinii Neotericorum, Belgis Eruca peregrina, Italica vel Cantabrica Lob. Icon.* 222.

Reſeda criſpa, Gallica Bocc. Rarior. Plant. 76.

Reſeda latifolia, flore flavo Mor. H. R. Bleſ.

Reſeda minor, vulgaris. *Reſedæ affinis Phyteuma C. B. Pin.* 100. *Phyteuma J. B.* 2. 3. 386. *Deſcript. Phyteuma Monſpelienſium Lob. Icon.* 718. *Erucago Apula Col.* 1. 269.

Reſeda minor, vulgaris, folio minùs inciſo. *Phyteuma Monſpelienſium, alterum, folio minus laciniato Lob. Illuſtr.* 146.

Reſeda minor, vulgaris, foliis integris. *Reſedæ affinis, Phyteuma quorundam Dalechampii Lugd.* 1198. *Phyteuma J. B.* 3. 386. *Icon.*

Reſeda, à ſedandis morbis. *Circa Ariminum* (inquit Plinius) *nota eſt herba quam* Reſedam *vocant: diſcutit collectiones, inflammationeſque omnes.* *Lib.* 27. *cap.* 12.

GENUS VI.

Luteola. *Gaude.*

LUTEOLA eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, plurimis nempe petalis B, C, D, diſſimilibus conſtante: ex cujus calyce F, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum G, penè globoſum, concavum, tricuſpidem H, ſeminibuſque fœtum I, ſubrotundis. *Tab.* 238.

Luteolæ ſpecies ſunt

Luteola herba Salicis folio C. B. Pin. 100. *Lutea Plinii quibuſdam J. B.* 3. 465. *Lutum herba Dod. Pempt.* 80.

Luteola Luſitanica, pumila, criſpa.
Luteola pumila, Pyrenaica, Linariæ folio.
Luteola, à Luteo colore, quem pannis conciliat.

SECTIO II.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus piſtillum abit in fructum multicapſularem.

GENUS I.

Seſamoides.

Tab. 238. SESAMOIDES eſt plantæ genus, flore Reſedæ, fructu verò multiplici. Alius enim A, B, C, polyceratos in ſingulis corniculis D, ſemine turgeſcit ferè reniformi H, alius verò E, F, G, multicapſularis eſt, ſed ſtellatus.

Seſamoides ſpecies ſunt

Seſamoides flore albo, foliis caneſcentibus. *Seſamoides Salmanticum, parvum, 2. Cluſ. Hiſt. 296.*

Seſamoides foliis craſſis, floribus ex herbaceo purpuraſcentibus. *Seſamoides Salmanticum, parvum, 1. Cluſ. Hiſt. 296.*

Seſamoides fructu ſtellato. *Reſeda Linariæ foliis C. B. Prodr. 42.*

GENUS II.

Aconitum. *Aconit.*

Tab. 239 & 240. ACONITUM eſt plantæ genus, flore A, 1. polypetalo, anomalo, ex quinque petalis diſſimilibus conſtante, caput humanum galeatum vel cucullatum quodammodo repræſentante, Petalum enim ſuperius A, galeæ vel cuculli 1. vice fungi videtur; inferiora duo C C, 4, 5, eam caſſidis partem quæ maxillam inferiorem tuetur, alæ verò B B, 2, 3, aliam quæ tempora exhibere videntur: è floris meditullio ſurgunt ſtyli duo D, 9. pediformes in petalo ſuperiori reconditi, tum & piſtillum E F, 11. quod deinde abit in fructum G, 12, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ H, ſeminibus fœtæ I, 13, 14, angularis K, ut plurimùm & rugoſis 15.

Aconiti ſpecies ſunt

Aconitum Lycoctonum, luteum C. B. Pin. 183. *Aconitum folio Platani, flore luteo palleſcente J. B. 3. 952. Aconitum Lycoctonum, luteum, majus Dod. Pempt. 429.*

Aconitum Lycoctonum, luteum, majus, ampliore caule, amplioribuſque foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Lycoctonum, humili caule ac minoribus foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Pyrenaicum, ampliore folio tenuiùs laciniato.

Aconitum cæruleum, Napelli flore C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum autumnale,*

autumnale, Napello ſimile J. B. 3. 356. Aconitum vij. Lycoctonum autumnale Cluſ. Hiſt. xcviij.

Aconitum comâ inflexâ, foliis anguſtioribus C. B. Pin. 283. *Aconitum Lycoctonum, Lyncæanum, Napello ſimile J. B. 3. 657. Aconitum iij. Lycoctonum, Lyncæanum Cluſ. Hiſt. xcvj*

Aconitum comâ inflexâ, floribus rarioribus, & foliis eleganter diſſectis *Aconitum vj. Matth.* 1089.

Aconitum comâ inflexâ, foliis latioribus. *An Aconitum* 8. *Matth.* 1091.

Aconitum inflexâ comâ, maximum C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum comâ nutante, maximum J. B. 3. 658. Aconitum Lycoctonum, viij. comâ nutante Cluſ. Hiſt. xcvij.*

Aconitum cæruleum ſeu Napellus 1. C. B. Pin. 183. *Aconitum magnum purpureo flore, vulgò Napellus J. B. 3. 655. Napellus Dod. Pempt.* 442.

Aconitum ſeu Napellus 1. flore roſeo C. B. Pin. 183.

Aconitum ſeu Napellus 1. flore albo C. B. Pin. 183.

Aconitum ſeu Napellus 1. flore ex cæruleo & albo variegato C. B. Pin. 183. *Napellus flore variegato Eyſt. Aconitum flore albo & cæruleo, variegato ſeu Napellus glorioſus Hermans Joncq. Hort.*

Aconitum ſeu Napellus 2. flore ex albo & purpurâ mixto H. R. Par.

Aconitum violaceum ſeu Napellus 2. C. B. Pin. 183. *Aconitum Napello ſimile, ſed minus cæruleum, præcocius J. B. 3. 656. Aconitum Lycoctonum iiij. Tauricum Cluſ. Hiſt. xcv.*

Aconitum purpureum ſeu Napellus 3. C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, Napello ſimile Neubergenſe, foliis latioribus, flore purpureo J. B. 3. 657. Aconitum Lycoctonum, v. Neubergenſe Cluſ. Hiſt. xcvj.*

Aconitum cæruleo-purpureum, flore maximo, ſive Napellus 4. C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, flore maximo J. B. 3. 659. Aconitum Lycoctonum, ix. Judenbergenſe Cluſ. Hſt. xcvij.*

Aconitum cæruleum, minus ſive Napellus, minor C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, flore cæruleo, galeâ elatiori, radice bulboſâ J. B. 3. 659. Aconitum Lycoctonum x. Thora Italica Cluſ. Hiſt. xcviij.*

Aconitum pyramidale, multiflorum H. R. R. Par. *Aconitum ſpicâ florum pyramidali Mor. H. R. Bleſ.*

Aconitum ſalutiferum ſeu Anthora C. B. Pin. 184. *Anthithora flore luteo Aconiti J. B. 3. 660. Anthora Zedoaria, Aconitum ſalutiferum Tabern. Icon.* 112.

Aconitum ſalutiferum, elatius, Pyrenaicum foliis atrovirentibus, flore majore.

Aconitum *naſcitur* (ut ait Plinus) *in nudis cautibus, quas Aconas nominant; & ideo Aconitum aliqui dixere, nullo juxta ne pulvere quidem nutriente. Hanc aliqui rationem nominis attulere. Alii quoniam vis eadem in morte eſſet, quæ cotibus ad ferri aciem deterendam, ſtatimque admota velocitas ſentiretur.* Lib. 27. cap. 1.

Ab eo genere excludi debent *Aconitum unifolium, luteum, bulboſum C. B. Pin.* 183. *Hellebori ſpecies. Aconitum cæruleum, hirſutum, flore Conſolidæ regalis C. B. Pin.* 183. *ad Delphinium cum ſequenti revocandum.*

Aconitum cæruleum, glabrum, flore Conſolidæ regalis C. B. Pin. 183. *Aconitum ramoſum, an Actæa Plinii C. B. Pin.* 183. *quod eſt ſpecies Chriſtophorianæ. Aconitum Pardalianches* 1. *ſive Thora major C. B. Pin.* 184. *ad Ranunculum cum ſequenti pertinet. Aconitum Pardalianches, alterum, ſive Thora minor C. B. Pin.* 184.

GENUS III.

Delphinium. *Pié d'Aloüette.*

Tab. 141. DELPHINIUM eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo: ex plurimis nempe petalis diſſimilibus 1. 2. 3. 4. 5. conſtante, quorum ſuperius B, in caudam tenuatur C, excipitque aliud petalum E, bifidum & pariter caudatum D. Horum autem meditullium occupat piſtillum F, quod deinde abit in fructum G, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ H, ſecundùm longitudinem dehiſcentes, ſeminibuſque fœtæ ut plurimùm angulatis I.

Delphinii ſpecies ſunt

Delphinium perenne, montanum, villoſum, Aconiti folio. *Aconitum cæruleum, hirſutum, flore Conſolidæ regalis C. B. Pin.* 183. *Aconitum Lycoctonum, cæruleum, calcari magno J. B.* 3. 657. *Aconitum Lycoctonum flore Delphinii,* 1. *Sileſiacum Cluſ. Hiſt. xciiij.*

Delphinium Luſitanicum, glabrum, Aconiti folio. *Aconitum flore cæruleo, Luſitanicum V. Luſit.*

Delphinium ſegetum, flore cæruleo. *Conſolida regalis, arvenſis, flore cæruleo C. B. Pin.* 142. *Conſolida regalis, flore minore J. B.* 3. 210. *Delphinium vulgare Cluſ. Hiſt. ccv. Flos regius, ſylveſtris Dod. Pempt.* 252.

Delphinium ſegetum, flore albo. *Conſolida regalis, arvenſis, flore albo C. B. Pin.* 142.

Delphinium ſegetum, flore rubro. *Conſolida regalis, arvenſis, flore rubro C. B. Pin.* 142.

Delphinium ſegetum, flore dilutiùs rubente. *Conſolida regalis, arvenſis, flore dilutiùs rubente C. B. Pin.* 142.

Delphinium ſegetum, flore violaceo. *Conſolida regalis arvenſis, flore ſimplici, violaceo Eyſt.*

Delphinium arvenſe, flore verſicolore Cluſ. App. 2.

Delphinium elatius, flore albo, cæruleo diſtincto Bry.

Delphinium elatius purpuro-violaceum diſtinctum Bry. *Conſolida regalis erectior, purpureo ſive violaceo flore majore J. B.* 3. 211.

Delphinium elatius, flore pleno, variegatum Suvert.

Delphinium vulgare, flore multiplici. *Conſolida regalis, vulgaris, flore mutiplici C. B. Pin.* 142. *Delphinium vulgare, pleno flore Cluſ. Hiſt. ccvij.*

Delphinium latifolium, parvo flore. *Conſolida regalis, latifolia parvo flore C. B. Pin.* 142. *Prodr.* 74. *Conſolida regalis, parvo flore J. B.* 2. 212.

Delphinium hortenſe, flore majore & ſimplici cæruleo. *Conſolida regalis, hor-*

tenſis, flore majore & ſimplici cæruleo C. B. Pin. 142. *Flos regius Dod. Pempt.* 252.

Delphinium hortenſe, flore majore, ſimplici, ex cæruleo-purpureo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore majore & ſimplici, ex cæruleo purpureo C. B. Pin.* 142.

Delphinium elatius, flore inc ato Suvert.

Delphinium elatius, purpuro-violaceum Suvert.

Delphinium hortenſe, flore majore & ſimplici rubro. *Conſolida regalis, ſimplici flore rubro Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & ſimplici, albo. *Conſolida regalis, Delphinium elatius, flore albo Bry.*

Delphinium hortenſe, flore majore & ſimplici, cinereo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore majore & ſimplici cineraceo C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortenſe, flore minore, cæruleo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, cæruleo C. B. Pin.* 142. *Conſolida regalis ſativa Tabern. Icon.* 63.

Delphinium hortenſe, flore minore, rubro. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, rubeo C. B. Pin.* 142. *Conſolida regalis, ſativa, flore rubro Tabern. Icon* 64.

Delphinium hortenſe, flore minore, albo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, albo C. B. Pin.* 142. *Conſolida regalis, ſativa, flore albo Tabern. Icon.* 63.

Delphinium hortenſe, flore minore, cinereo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, cinereo C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortenſe, flore minore, incarnato. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, incarnato C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, cæruleo. *Conſolida regalis, flore majore & multiplici, cæruleo C. B. Pin.* 142. *Delphinium elatius pleno flore Cluſ. Hiſt. ccvij.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, incarnato. *Conſolida regalis, flore pleno, incarnato Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, purpureo. *Conſolida regalis, flore pleno, purpureo Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, rubro. *Conſolida regalis, flore pleno, rubro Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, violaceo. *Conſolida regalis, multiplici violaceo flore Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, albo. *Conſolida regalis, flore pleno, albo Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, argenteo. *Conſolida regalis, multiplici flore argenteo Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato. *Conſolida regalis, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato Hort. Amſtel. in* 12.

Delphinium flore pleno, variegato, præcox. *Conſolida regalis, flore pleno, variegato, præcox H. R. Par.*

Delphinium ſerotinum, flore albo, multiplici. *Conſolida regalis, ſerotina, flore albo, multiplici & ſimplici Raii Hiſt.* 709.

Delphinium flore roſeo, variegato, pleno, ſerotinum. *Conſolida regalis, roſea, flore pleno, variegato, ſerotina H. R. Par.*

Delphinium flore roſeo, punctato. *Conſolida regalis, roſea, flore punctato H. R. Par.*

Delphinium flore candicante, punctis rubris guttato. *Conſolida regalis, flore candicante, rubentibus guttata punctis H. R. Par.*

Delphinium flore roſeo, fuſco, obſoleto. *Conſolida regalis, roſea, flore fuſco, obſoleto H. L. Bat.*

Delphinium Platani folio, Staphiſagria dictum. *Staphiſagria Matth.* 1231. *J. B.* 3. 541. *Herbe aux Poux.*

Delphinium à formâ floris nondum explicati, qui Delphinum, qualis à pictoribus pingi ſolet, quodammodo refert. *Antiqui à foliis quæ Delphinorum effigiem repræſentant: unde & nomen tractum eſt*, ut ait Dioſcorides. *Lib. 3. cap. 83.*

GENUS IV.

Aquilegia. *Ancholie.*

Tab. 242. AQUILEGIA eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ex plurimis nempe petalis diſſimilibus ut plurimùm conſtante: horum enim nonnulla plana ſunt B, cætera verò cucullata C, utraque ſimul alterno ordine poſita E, floris meditullio ſurgit piſtillum E, ſtaminibus ſtipatum D, quod deinde abit, in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ G, ſeminibus fœtæ H I, ut plurimùm ovatis planiſque L.

Aquilegiæ ſpecies ſunt

Aquilegia ſylveſtris C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore ſimplici J. B.* 3. 484. *Aquilegia Dod. Pempt.* 181.

Aquilegia hortenſis, ſimplex C. B. Pin. 144. *Aquilina rubra Lob. Icon.* 761.

Aquilegia flore albo, ſimplici Eyſt.

Aquilegia albo-cærulea Suvert.

Aquilegia caſtanei coloris Suvert.

Aquilegia hirſuta, flore viſcoſo Bot. Monſp.

Aquilegia hortenſis, ſimplex, flore incarnato C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortenſis, ſimplex, flore variegato ex cæruleo & purpureo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortenſis, ſimplex, flore candido, nonnullis lituris cæruleis aſperſo C. B. Pin. 144.

Aquilegia montana, magno flore C. B. Pin. 144. *Prodr.* 75. *J. B.* 3. 484.

Aquilegia montana, parvo flore, Thalictri folio C. B. Pin. 144. *Prodr.* 75. *J. B.* 3. 484.

Aquilegia foliis Thalictri, floſculis minutiſſimis, albis Mentz. Pug. *Aquile-*

gia foliis Thalictri, floſculis minutiſſimis, albis, Apennini montis Ejuſd. Tab. 8.

Aquilegia Canadenſis, præcox, procerior H. R. Par.

Aquilegia pumila, præcox, Canadenſis Corn. 60.

Aquilegia hortenſis, multiplex, flore magno, cæruleo C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore pleno ſive multiplici J. B.* 3. 485. *Aquilegia multiplici flore Dod. Pempt.* 181.

Aquilegia hortenſis, multiplex, flore magno, violaceo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortenſis, multiplex, flore magno, cinereo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortenſis, multiplex, flore magno, albo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortenſis, multiplex, flore magno, blandè rubente C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore pleno, incarnato Eyſt.*

Aquilegia hortenſis, multiplex, flore magno, ſaturè rubente C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore rubro Eyſt.*

Aquilegia flore purpureo Eyſt.

Aquilegia flore variegato, duplici Suvert.

Aquilegia flore pleno, caſtanei coloris H. R. Par.

Aquilegia hortenſis, multiplex, flore parvo C. B. Pin. 143.

Aquilegia hortenſis, multiplici flore inverſo, roſeo C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore pleno, inverſo J. B.* 3. 485. *Aquilina pleno inverſo flore Cluſ. Hiſt. cciiij.*

Aquilegia hortenſis multiplici flore inverſo, albo C. B. Pin. 144. *Aquilina inverſa, multiplici albo colore Lob. Icon.* 763.

Aquilegia hortenſis, multiplici flore inverſo, cæruleo. *Aquilegia cærulea, inverſo flore Eyſt.*

Aquilegia hortenſis, multiplici flore inverſo, carneo. *Aquilina carnei coloris Bry.*

Aquilegia flore roſeo, multiplici C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore ſimplici & pleno, non corniculato J. B.* 3. 485. *Aquilina pleno roſeo flore Cluſ. Hiſt. ccv.*

Aquilegia ſtellata, flore purpureo Eyſt.

Aquilegia ſtellata, rubeſcens Eyſt.

Aquilegia ſtellata, flore violaceo Eyſt.

Aquilegia ſtellata, flore albo, minutiſſimis nigris punctis ornata Eyſt.

Aquilegia ſtellata, flore variegato H. R. Par.

Aquilegia ſtellata, flore cinereo, punctis purpureis aſperſo H. R. Par.

Aquilegia degener, vireſcens, C. B. Pin. 145. *Aquilina degener Cluſ. Hiſt. ccv. Aquilegia degener J. B.* 3. 485.

Aquilegia degener, flore ex viridi purpuraſcente C. B. Pin. 145.

Aquilegia quæ vocatur ſtellata, & cujus flos exhibetur fig. M. ab eo genere nequaquam videtur excludenda, cùm ex cæterarum ſemine naſcatur. *Tab.* 242.

Aquilegiæ ſpecies flore fructuque carentes foliis glaucis ad Thalictrum accedentibus dignoſci ſolent.

Aquilegia, ut aiunt, ab Aquilâ nomen duxit: ejus enim ungues petalis cucullatis & aduncis referre exiſtimatur.

GENUS V.

Fraxinella. *Fraxinelle.*

Tab. 243. FRAXINELLA eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ex quinis ut plurimùm petalis B, conſtante, ex cujus calyce D, innumera ſurgit ſtaminum incurvorum congeries E, unà cum piſtillo C, quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitellum colliguntur vaginæ G, capſulam aduncam H, complectentes, vi elaſticâ I K, bifariam diſſilientem, cornuum Arietis in modum ſeſe inflectentem L, ſeminibuſque fœtam ut plurimùm turbinatis M.

Fraxinellæ ſpecies ſunt

Fraxinella Cluſ. Hiſt. 99. *Dictamnus albus vulgò, ſive Fraxinella C. B. Pin.* 222. *Fraxinella officinis Dictamnus J. B.* 3. 494.

Fraxinella purpurea, major, multiflora H. R. Par.

Fraxinella minor, purpurea Belgarum H. R. Par.

Fraxinella niveo flore Cluſ. Hiſt. 100.

Fraxinella, à foliorum formâ, quæ Fraxinum æmulantur.

GENUS VI.

Cardamindum. *Capucine.*

Tab. 244. CARDAMINDUM eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ex quinis nempe petalis diſſimilibus B, in inciſuris calycis D naſcentibus C, conſtante. Piſtillum autem F, ſurgit è fundo calycis D, in caudam E, deſinentis, abitque deinde in fructum G, in quo velut in capitulum colliguntur ternæ ut plurimùm capſulæ H, ſubrotundæ, ſemine fœtæ I, ejuſdem formæ K.

Cardamindi ſpecies ſunt

Cardamindum ampliori folio & majori flore. *Viola Indica ſcandens, Naſturtii ſapore, maxima, odorata H. L. Bat. Grande Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare. *Naſturtium Indicum, majus C. B. Pin.* 306. *Naſturtium Indicum, folio peltato, ſcandens J. B.* 2. 175. *Naſturtium Indicum Dod. Pempt.* 397. *Petite Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare, flore luteo, dilutiore. *Naſturtium Indicum, majus, flore luteo, dilutiore H. R. Par.*

Cardamindum quaſi Cardamum Indum.

GENUS VII.

Melianthus. *Meliante.*

Tab. 245. MELIANTHUS eſt plantæ genus, flore polypetalo, anomalo, quatuor nempe petalis C, nunc flabelli D, nunc coni ad inſtar, E, poſitis conſtante. Ex calyce autem F H, inæqualiter multiſciſſo G I, ſurgit piſtillum K L, quod deinde abit in fructum M, veſicæ æmulum, tetragonum, in quatuor loculamenta diviſum N, ſeminibuſque fœtum O, ſubrotundis P.

Melianthi ſpecies ſunt

Melianthus Africanus H. L. Bat. *Pimpinella ſpicata, maxima, Africana Barth. Act. Hafn. tom.* 2. 58.

Melianthus Africanus, minor, humi fuſus, foliis Pimpinellæ Criſpæ Tragi D. Sherard.

Melianthus Americanus, minor.

Melianthus à vocibus Græcis μέλι *Mel*, ἄνθος *Flos*, quaſi diceres florem mellis; calix enim hujus floris abundat melle.

GENUS VIII.

Corindum. *Pois de merveille.*

CORINDUM eſt plantæ genus flore A, polypetalo, anomalo quatuor ſcilicet petalis D, 1. 2. 3. 4. cruciformiter oppoſitis, totidemque minoribus E, plerumque aduncis B, meditullium occupantibus, conſtante. Ex calyce autem C, tetraphyllo 5. 6. 7. 8. ſurgit piſtillum F, quod deinde abit in fructum veſicæ æmulum G G, in terna loculamenta diſtinctum H, ſeminibuſque fœtum I, ferè globoſis, notâ cordiformi K, L, donatis. *Tab.* 146.

Corindi ſpecies ſunt

Corindum ampliore folio, fructu majore. *Piſum veſicarium, fructu nigro, albâ maculâ notato C. B. Pin.* 343. *Halicacabum peregrinum multis, ſive Cor Indum J. B.* 2. 173. *Halicacabus peregrinus Dod. Pempt.* 455.

Corindum ampliore folio, fructu maximo. *Ulinia H. Mal. Part.* 8.

Corindum folio & fructu minori.

Corindum, à ſeminis notâ cordiformi.

SECTIO III.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus calix abit in fructum.

GENUS I.

Orchis.

ORCHIS eſt plantæ genus, flore A B C D, polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quinque ſuperiora 1. 2. 3. 4. 5. ita diſponuntur ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori 6. multiformi, capitato ut plurimùm K, & caudato 7. nunc Hominem nudum A, modò Papilionem B, Fucum C, Columbam D, Simiam, Lacertam, Pſittacum, Muſcam cæterave repræſentante. Calyx autem 8. deinde abit in fructum 9. ſeu utriculum, tribus feneſtris pervium 10. quibus totidem adhæreſcunt valvæ 11. ſeminibus fœtæ 12. minutiſſimis 13. adinſtar ſcobis. His notis addendæ ſunt radices carnoſæ & fibratæ, nunc ſubrotundæ 14. teſticulorum inſtar, nunc compreſſæ 15. & in digitos ferè deſinentes. *Tab.* 247. & 248.

Orchidis ſpecies ſunt

Orchis latifolia, hiante cucullo, major. *Cynoſorchis latifolia, hiante cucullo major C. B. Pin.* 80. *Orchis galea, & alis fere cinereis J. B.* 3. 755. *Satyrium triphyllon Tabern. Icon.* 675.

Orchis latifolia, hiante cucullo, altera. *Cynoſorchis latifolia, hiante cucullo, altera C. B. Pin.* 81. *Cynoſorchis prior Dod. Pempt.* 234. *J. B.* 2. 758.

Orchis latifolia, ſpicâ compactâ. *Cynoſorchis latifolia, ſpicâ compactâ C. B. Pin.* 81. *Orchis ſive Cynoſorchis tertius Dodonæi, Lobelio major, alter J. B.* 2. 762. *Cynoſorchis tertius Dod. Pempt.* 135.

Orchis anguſtifolia, hiante cucullo. *Cynoſorchis anguſtifolia, hiante cucullo C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 28.

Orchis militaris, major. *Cynoſorchis militaris, major C. B. Pin.* 81. *Orchis ſtrateumatica, major J. B.* 2. 758. *Orchis latifolia, altera Cluſ. Hiſt.* 267.

Orchis militaris, media. *Cynoſorchis militaris, media C. B. Pin.* 81. *Orchis parvo flore rubro ſive phœniceo J. B.* 2. 764. *Orchis ij. Cluſ. Hiſt.* 267.

Orchis militaris minor. *Cynoſorchis militaris, minor C. B. Pin.* 81. *Orchis ſtrateumatica, minor J. B.* 2. 758. *Teſticulus ſtrateumaticus, minor, & Tabern. Icon.* 664.

Orchis militaris, montana, ſpicâ rubente, conglomeratâ. *Cynoſorchis militaris, montana, ſpicâ rubente, conglomeratâ. C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 28.

Orchis militaris, pratenſis, elatior, floribus variegatis. *Cynoſorchis militaris, pratenſis, elatior, floribus variegatis C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 28.

Orchis militaris, pratenſis, humilior. *Cynoſorchis militaris, pratenſis, humilior C. B. Pin.* 81. *Orchis parvis floribus, multis punctis notatis, an Cluſio Orchis Pannonica, 4. J. B.* 2. 765. *Orchis Pannonica, iiij. Cluſ. Hiſt.* 268.

Orchis montana, purpurea, odorata. *Cynoſorchis montana, purpurea, odorata C. B. Pin.* 81. *Orchidis genus parvum, flore prorſus purpureo, odoris ſuaviſſimi J. B.* 2. 763. *Teſticulus xij. Tabern. Icon.* 665.

Orchis obſcurè purpurea, odorata. *Cynoſorchis obſcurè purpurea, odorata C. B. Pin.* 81. *Cynoſorchis flore purpuraſcente Eyſt.*

Orchis globoſo flore C. B. Pin. 81. *Orchis rotundus Dalechampii J. B.* 2. 765. *Lugd.* 1556.

Orchis humilis, Alpina, folio Gramineo. *Chamæorchis Alpina, folio Gramineo C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 29.

Orchis Morio, mas, foliis maculatis C. B. Pin. 81. *Orchis major, tota purpurea, maculoſo folio J. B.* 2. 973. *Teſticulus Morionis, mas Dod. Pempt.* 236.

Orchis Morio, foliis ſeſſilibus, maculatis C. B. Pin. 81. *Cynoſorchis Delphinia maculoſis foliis, flore purpuro-violaceo J. B.* 2. 760. *Cynoſorchis maculata Tabern. Icon.* 560.

Orchis foliis ſeſſilibus, non maculatis C. B. Pin. 82. *Orchis minor, purpurea & aliorum colorum, cum aliis virentibus J. B.* 2. 761. *Orchis v. Cluſ. Hiſt.* 268.

Orchis foliis ſeſſilibus, non maculatis, flore lacteo C. B. Pin. 82.

Orchis

Orchis Morio, fœmina C. B. Pin. 82. *Teſticulus Morionis fœmina Dod. Pempt.* 236.

Orchis Morio, fœmina, flore roſeo H. R. Par.

Orchis Morio, fœmina, flore niveo & verſicolore H. R. Par.

Orchis Morio, minor, foliis maculatis C. B. Pin. 82. *Cynoſorchis minimus, ſecundùm caulem maculoſis foliis, floribus purpureis J. B.* 2. 760.

Orchis flore nudi hominis effigiem repræſentans, mas C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades altera Col. Part.* 2. 8.

Orchis flore nudi hominis effigiem repræſentans, fœmina C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades Col. Part.* 1. 320.

Orchis flore Simam referens C. B. Pin. 82. *Cynoſorchis latifolia, hiante cucullo, minor Ejuſd. Pin.* 81. *Cynoſorchis altera Dod. Pempt.* 234. *Orchis altera, Oreades Cercopithecophora Col. Part.* 1. 320.

Orchis Anthropophora, mas, Luſitanica, odore Arachi aromatici.

Orchis Anthropophora, Luſitanica, flore parvo, herbacei coloris, cum limbo purpuraſcente.

Orchis barbata, odore Hirci, breviore latioreque folio C. B. Pin. 82. *Orchis barbata, fœtida J. B.* 2. 756. *Tragorchis, Teſticulus Hirci Dod. Pempt.* 237.

Orchis odore Hirci, longiore anguſtioreque folio C. B. Pin. 82. *Teſticulus Hircinus, ij. Tabern. Icon.* 672. *Prioris varietas.*

Orchis odore Hirci, minor C. B. Pin. 882. *Tragorchis minor, flore fuliginoſo J. B.* 2. 764. *Tragorchis minor & verior, ſive Corioſmites vel Coriophora, flore inſtar Cimicum Lob. Icon.* 177.

Orchis odore Hirci, minor, ſpicâ purpuraſcente C. B. Pin. 82. *Orchis Batavica J. B.* 2. 764. *Orchis Batavica, vj. Cluſ. Hiſt.* 269.

Orchis ſpicâ purpureâ, fœtida C. B. Pin. 82. *Orchis fœtidiſſima Cluſio J. B.* 2. 763. *Orchis grandiore florum purpureorum ſpicâ, teterrimi fœtoris Cluſ. Hiſt.* 268.

Orchis ſpiralis, alba, odorata J. B. 2. 769. *Triorchis alba, odorata, minor C. B. Pin.* 84. *Teſticulus odoratus ſive Orchis ſpiralis, minor Lob. Icon.* 186.

Orchis bifolia, latiſſima C. B. Pin. 82. *Orchis ampliſſima, foliis binis, ſplendentibus J. B.* 2. 771. *Orchis* 1. *ampliſſimis foliis Cluſ. Hiſt.* 267.

Orchis bifolia, altera C. B. Pin. 82. *Orchis Hermaphroditica, bifolia J. B.* 2. 772. *Teſticulus Vulpinus, iv. Hermaphroditicus Tabern. Icon.* 669.

Orchis alba, bifolia, minor, calcari oblongo C. B. Pin. 83. *Orchis alba, calcari longo J. B.* 2. 771. *Orchis Serapias,* 1. *Dod. Pempt.* 237.

Orchis trifolia, major C. B. Pin. 83. *Triorchis trifolia Tabern. Icon.* 678.

Orchis trifolia, minor C. B. Pin. 83. *Orchides, culices minores triphyllæ J. B.* 2. 772. *Culices minores, triphyllæ Lob. Icon.* 179.

Orchis Hermaphroditica C. B. Pin. 83. *Orchis batrachites J. B.* 2. 772. *Tabern. Icon.* 673.

Orchis Fucum referens, major, foliolis ſuperioribus candidis & purpuraſcen-

tibus C. B. Pin. 83. *Orchis Fuci flora, galeâ & alis purpuraſcentibus J. B.* 2. 766. *Orchis Serapias, ſecundus, major Dod. Pempt.* 238.

Orchis Fucum referens, flore ſubvirente C. B. Pin. 83. *Orchis Melitias J. B.* 2. 767. *Orchis Serapias, ſecundus, minor. Dod. Pempt.* 2. 8.

Orchis Fucum referens, colore rubiginoſo C. B. Pin. 83. *Orchis ſive Teſticulus ſphægodes hirſuto flore J. B.* 2. 767. *Teſticulus Vulpinus, ſecundus, ſphægodes Lob. Icon.* 179.

Orchis Fucum referens, floribus cæruleis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus punctatis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus albis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus purpureis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus variegatis C. B. Pin. 83.

Orchis Muſcam referens, major C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, flore grandiuſculo J. B.* 2. 768. *Orchis myodes, altera, folio lævore & flore grandiuſculo Lob. Icon.* 182.

Orchis Muſcæ corpus referens, minor & galeâ & alis herbidis C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, galeâ & alis herbidis, & Orchis Serapias, tertia Dodonæi & myodes* 1. *Lobelio J. B.* 2. 767. *Orchis myodes, prima, floribus Muſcam exprimens Lob. Icon.* 181.

Orchis Muſcam referens, lutea C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, lutea J. B.* 2. 768. *Vulpinus Teſticulus, ſive Orchis myodes lutea, Narbonenſis, congener cum minimo Teſticulo Vulpino, floribus Muſcam colore & effigie præ ſe ferentibus Lob. Icon.* 181.

Orchis anguſtifolia C. B. Pin. 83. *Orchis minor, anguſtifolia, in ſuperna parte longis foliis J. B.* 2. 765. *Teſticulus xvj. minor Tabern. Icon.* 667.

Orchis Papilionem expanſum, herbacei coloris referens C. B. Pin. 83. *Orchis Ornithophora, flore colore herbaceo J. B.* 2. 761. *Orchis Ornithophora vel Ornithes folio lævi Lob. Icon.* 182.

Orchis Papilionem referens, foliis maculatis C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, folio maculoſo J. B.* 2. 759. *Lob. Icon.* 183.

Orchis Papilionem referens, anguſtifolia, alba C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, candida J. B.* 2. 761. *Lob. Icon.* 183.

Orchis Araneam referens C. B. Pin. 84. *Orchis Andrachnitis Lob. Icon.* 185.

Orchis montana, Italica, flore ferrugineo, linguâ oblonga C. B. Pin. 84. *Orchis, ſive Teſticulus maximo flore J. B.* 2. 766. *Teſticulus xiij. Tabern. Icon.* 665.

Orchis montana, Italica, linguâ oblongâ, altera C. B. Pin. 84. *Orchis macrophylla Col. Part.* 1. 322.

Orchis palmata, pratenſis, latifolia, longis calcaribus C. B. Pin. 85. *Palmata non maculata J. B.* 2. 774. *Satyrium baſilicum, mas Dod. Pempt.* 240.

Orchis palmata, pratenſis, latifolia longis calcaribus, flore carneo H. R. Monſp.

Orchis palmata, pratenſis, latifolia, longis calcaribus, flore albo H. R. Monſp.

Orchis palmata, pratenſis, anguſtifolia, major C. B. Pin. 85. *Palma Chriſti 3. Eyſt.*

Orchis palmata, pratenſis, maculata C. B. Pin. 85. *Palmata ſpecioſiore thyrſo folio maculato J. B. 2. 774. Satyrium baſilicum, fœmina Dod. Pempt. 230.*

Orchis palmata, pratenſis, maculata, flore albo C. B. Pin. 85. *Palma Chriſti erecta, flore candido Eyſt.*

Orchis palmata, pratenſis, maculata, flore variegato C. B. Pin. 85. *Palma Chriſti erecta, flore variegato Eyſt.*

Orchis palmata, pratenſis, maxima C. B. Pin. 85. *Cynoſorchis macrocaulos ſive Conopſea, ſive galericulata C. Gemmæ Lob. Icon. 192. Palmata ſive Cynoſorchis macrocaulos, galericulata C. Gemmæ J. B. 2. 777.*

Orchis palmata, minor, calcaribus oblongis C. B. Pin. 85. *Orchis palmata, anguſtifolia, minor Ejuſd. Palmata rubella, cum longis calcaribus rubellis J. B. 2. 778. Serapias minor, rubello nitente flore, anguſtifolia, nullis inſperſis punctulis Lob. Icon. 189.*

Orchis palmata, anguſtifolia, minor, odoratiſſima C. B. Pin. 86. *Prodr. 30.*

Orchis palmata, Caryophyllata C. B. Pin. 86. *Palmata Caryophyllata J. B. 2. 777. Orchis Serapias, Caryophyllata, ſemine prægnans Lob. Icon. 194.*

Orchis palmata, Sambuci odore, floribus exalbidis C. B. Pin. 86. *Palmata, ſive Orchis Pannonica, floribus exalbidis, & alba Griesbachiana J. B. 2. 775. Orchis Pannonica, viij. Cluſ. Hiſt. 269.*

Orchis palmata, Sambuci odore, floribus purpureis C. B. Pin. 86.

Orchis palmata, Batrachites C. B. Pin. 86. *Serapias Batrachites vel Myoides Lob. Icon. 193.*

Orchis caſtrata C. B. Pin. 86. *Satyrium caſtratum vel eunuchum ex genere Cynoſorchios C. Gemmæ Lob. Icon. 192.*

Orchis palmata, paluſtris, latifolia C. B. Pin. 86. *Palmata ſive Serapias paluſtris, latifolia, flore albo, ſubpurpuraſcente J. B. 2. 775. Satyrium baſilicum, folioſum Dod. Pempt. 241.*

Orchis palmata, paluſtris, altera C. B. Pin. 86. *Palmata Serapias, paluſtris, leptophylla, violacea, maculata & non maculata J. B. 2. 776. Serapias paluſtris, altera, leptophylla Lob. Icon. 190.*

Orchis palmata, paluſtris, tertia C. B. Pin. 86. *Orchis anguſto folio, viliſſima, paluſtris J. B. 2. 776. Cynoſorchis paluſtris, lævi folio & anguſto, ſeu leptophylla omnium viliſſima C. Gemmæ Lob. Icon. 193.*

Orchis palmata, paluſtris, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata paluſtris, Nephelodes J. B. 2. 777. Cynoſorchis paluſtris, altera, lophodes, vel nephelodes C. Gemmæ Lob. Icon. 194.*

Orchis palmata, paluſtris, tota rubra C. B. Pin. 86. *Palmata floribus impenſe rubris J. B. 2. 777. Cynoſorchis Dracontias, foliis & floribus impense rubris Lob. Icon. 191.*

Orchis palmata, flore viridi C. B. Pin. 86. *Prodr. 30.*

Orchis palmata, maxima, flore ſuaverubente, odoratiſſimo H. R. Par.

Orchis palmata, montana, maxima C. B. Pin. 86. *Prodr. 31.*

Orchis palmata, montana, altera C. B. Pin. 86. *Palmata Serapias, montana,*

folio lævi J. B. 2. 776. *Serapias montana, levi folio Lob. Icon.* 191.

Orchis palmata, montana, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata alba J. B.* 2. 775. *Serapias candido flore, montana, maculatis foliis Lob. Icon.* 189.

Orchis palmata, anguſtifolia, Alpina, nigro flore C. B. Pin. 86. *Palmata minor odoratiſſima, purpurea ſive nigra J. B.* 2. 778. *Palma Chriſti minor, fœmina Tabern. Icon.* 681.

Orchis palmata, anguſtifolia, Alpina, roſeo flore.

Orchis palmata, anguſtifolia, Alpina, flore albo.

Orchis, à voce Græca ὄρχις *Teſticulus*, ob radicum formam.

GENUS II.

Helleborine. *Elleborine.*

Tab. 249. HELLEBORINE eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante; quorum quinque B, C, D, E, F, in orbem poſita ſunt, inferius verò G, imbricatum. Calyx autem H, deinde abit in fructum I, ſeu utriculum tribus feneſtris pervium K, quibus adhæreſcunt valvæ L, ſeminibus fœtæ M, minutiſſimis adinſtar ſcobis N. His notis addendæ ſunt radices fibratæ.

Helleborines ſpecies ſunt

Helleborine latifolia, montana C. B. Pin. 186. *Elleborine Dodonæi J. B.* 3. 516. *Helleborine Dod. Pempt.* 384.

Helleborine flore albo, vel Damaſonium montanum, latifolium C. B. Pin. 187. *Damaſonium Alpinum ſive Elleborine floribus albis J. B.* 3. 516. *Helleborine albo flore Tabern. Icon.* 724.

Helleborine montana, anguſtifolia, purpuraſcens C. B. Pin. 187. *Damaſonium purpureum, dilutum, ſive Elleborine iv. Cluſii J. B.* 3. 516. *Helleborine recentiorum, vj. Cluſ. Hiſt.* 273.

Helleborine anguſtifolia, paluſtris ſive pratenſis C. B. Pin. 187. *Damaſonium flore herbaceo, intus nonnihil candicante J. B.* 3. 517. *Elleborine recentiorum, iij. Cluſ. Hiſt.* 273.

Helleborine pratenſis, anguſtifolia, flore herbaceo Lutetianorum H. R. Par. *Helleborine herbaceo flore Mor. H. R. Bleſ.*

Helleborine paluſtris, noſtras Raii Hiſt. 1231.

Helleborine, à ſimilitudine foliorum Hellebori albi.

GENUS III.

Calceolus. *Sabot.*

Tab. 249. CALCEOLUS eſt plantæ genus, flore polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quatuor A, B, C, D, crucis adinſtar poſita ſunt, cætera duo E, F, meditullium tenent: Petalum ſcilicet F, quod bifidum eſt F, G, petalo E, incumbit turgeſcenti, concavo, lignei calcei æmulo. Calyx autem H, abit deinde in fructum ſeu utriculum I, tribus feneſtris pervium K, quibus adhæreſcunt valvæ L, ſeminibus fœtæ M, minutiſſimis adinſtar ſcobis N.

Calceoli ſpecies ſunt

Calceolus Marianus Dod. Pempt. 180. *Helleborine flore rotundo ſive Calceolus C. B. Pin.* 187. *Damaſonii ſpecies quibuſdam, ſive Calceolus D. Mariæ J. B.* 3. 518. *Sabot, ou Soulier de Nôtre Dame.*

Calceolus flore majore. *Helleborine flore rotundo ſive Calceolus flore duplo majore C. B. Pin.* 187.

Calceolus Marianus, Canadenſis Corn. 204.

Calceolus Mariæ luteus Mor. H. R. Bleſ.

Calceolus, à calcei formâ.

GENUS IV.

Limodorum.

LIMODORUM eſt plantæ genus, flore AB, polypetalo, anomalo, Orchidis floris æmulo, cujus calyx C, deinde abit in fructum D, ſeu utriculum tribus feneſtris pervium E, quibus adhæreſcunt valvæ F, ſeminibus fœtæ minutiſſimis G, adinſtar ſcobis. *Tab.* 250.

Limodori ſpeciem unicam novi.

Limodorum Auſtriacum Cluſ. Pan. 241. *Orchis abortiva, violacea C. B. Pin.* 86. *Orobanche, & Nido avis affine Pſeudo-λειμοδόρον Auſtriacum, violaceum J. B.* 2. 782.

Limodorum differt ab Orchide radicibus fibratis; ab Helleborine flore calcari donato; ab Ophride foliolis alterno ordine naſcentibus.

GENUS V.

Ophris. *Double feüille.*

OPHRIS eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quinque ſuperiora ita diſponuntur, ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B, capitato & quaſi anthropomorpho. Calix autem C, abit deinde in fructum E, ſeu utriculum tribus feneſtris pervium D, quibus adhæreſcunt valvæ F, ſeminibus fœtæ G, minutiſſimis adinſtar ſcobis. *Tab.* 250.

Ophridis ſpecies ſunt

Ophris bifolia C. B. Pin. 87. *Bifolium majus ſive Ophris major quibuſdam J. B.* 3. 533. *Pſeudoorchis, Bifolium Dod. Pempt.* 242.

Ophris trifolia, bulboſa C. B. Pin. 87. *Bifolium bulboſum Dod. Pempt.* 242.

Ophris trifolia C. B. Pin. 87. *Tabern. Icon.* 726.

Ophris paluſtre, radice repente. *Bifolium paluſtre Park. Theat.* 505.

Ophris minima C. B. Pin. 87. *Prodr.* 31. *Bifolium minimum J. B.* 3. 554.

GENUS VI.

Nidus avis. *Nid d'Oiſeau.*

NIDUS AVIS eſt plantæ genus, flore AC, polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quinque ſuperiora ita diſponuntur *Tab.* 250.

ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B, capitato D, bifido. Calyx autem E, abit deinde in fructum ſeu utriculum F, ſeminibus fœtum GI, minutiſſimis H, adinſtar ſcobis. His notis addendæ ſunt radices K, fibratæ, nidi avis æmulæ.

Nidi avis ſpeciem unicam novi.

Nidus avis Lugd. 1073. *Orchis abortiva, fuſca C. B. Pin.* 86. *Orobanche affinis Nidus avis J. B.* 2. 782.

Nidus avis, à radicum formâ.

CLASSIS XII.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Floſculoſo.

pag. 74. Tab. 251. FLOS FLOSCULOSUS A, (ut jam diximus) componitur ex plurimis floſculis B, densè poſitis, eodemque calyce EE, comprehenſis. Floſculi autem ſunt petala fiſtuloſa, tenuia, quorum ſuprema pars ampliatur, multifariam, ſæpius tamen ſtellæ inſtar diviſa, inſidentque tenero plerumque fructui ſive embryoni C, è quo prodit capillamentum F, ultra vaginam G, protenſum, quinque fulcris H, innixam. Embryones fundum D, calycis occupant, quod Thalamus vocatur, abeuntque in ſemen I, M, pappis inſtructum L, N, vel iiſdem carens O, aut aculeatum PQ. Hujuſmodi flores obſervantur in Santolina, Jacea, Carduis, cæteriſve.

SECTIO I.

De Herbis, flore floſculoſo, ſterili.

GENUS I.

Xanthium.

Tab. 252. XANTHIUM eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, C, D, E, ſterilibus conſtante, è quibus ſurgit ſtamen F, apice G, plerumque bifido donatum. Embryones autem H, in eadem planta oriuntur à floribus ſeparati, abeuntque in fructum I, M, oblongum, plerumque aculeatum, in duo loculamenta K, N, diviſum, ſeminibuſque fœtum oblongis pariter L, O.

Xanthii ſpecies ſunt

Xanthium Dod. Pempt. 39. *Lappa minor*, *Xanthium Dioſcoridis C. B. Pin.* 198. *Xanthium ſive Lappa minor J. B.* 3. 572.

Xanthium Canadenſe, majus fructu aculeis aduncis munito. *Lappa Canadenſis, minori congener ſed procerior H. R. Par.*

Xanthium Luſitanicum, laciniatum, validiſſimis aculeis munitum. *Xanthium Luſitanicum, ſpinoſum Par. Bat.*

Xanthium, à voce Græca ξάνθος *flavus. Fructus enim Xanthii* (ut ait Dioſcorides) *ante collectus quam perfectè ſicceſcat, deinde tuſus & fictili vaſe reconditus, flavos facit capillos.* *Lib. 4. cap. 138.*

GENUS II.

Ambroſia. *Ambroſie.*

AMBROSIA eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis C, ſterilibus, calyce B, comprehenſis, conſtante. Embryones autem D E, in eadem planta oriuntur à floribus ſeparati, abeuntque in fructum F, G, clavæ æmulum & ſemine fœtum H, plerumque oblongo I. *Tab. 252.*

Ambroſiæ ſpecies ſunt

Ambroſia maritima C. B. Pin. 138. *Ambroſia quibuſdam J. B.* 3. 190. *Ambroſia Dod. Pempt.* 35.

Ambroſia maritima, Artemiſiæ foliis inodoris, elatior H. L. Bat.

Ambroſia Canadenſis, altiſſima, hirſuta, Platani folio. *Ambroſia Virginiana, maxima, Platani Orientalis folio Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 4. *Sect.* 6. *Tab.* 1. *fig.* 6.

Ambroſia, à vocibus Græcis βρῶμα *Cibus* & θεός *Deus*, quaſi diceres Deorum cibum.

GENUS III.

Gnaphalodes.

GNAPHALODES eſt plantæ genus flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, C, ſterilibus, conſtante. Embryones autem D, qui calycem floris A, conſtituebant, abeunt in fructum E, criſtatum, ſemine fœtum G, plerumque oblongo F. *Tab. 261.*

Gnaphalodis ſpeciem unicam novi.

Gnaphalodes Luſitanica. *Gnaphalium ſupinum, echinato ſemine V. Luſit.*

Gnaphalodes, quaſi planta ad Gnaphalium accedens.

SECTIO II.

De Herbis, flore floſculoſo, & ſemine pappis inſtructo.

GENUS I.

Carduus. *Cardon.*

Tab. 253. CARDUUS eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus & calyce D D, ſquamato aculeatoque comprehenſis. Embryo autem abit deindè in ſemen E, pappis inſtrumctum F.

Cardui ſpecies ſunt

Carduus ſtellatus, ſive Calcitrapa J. B. 3. 89. *Carduus ſtellatus, foliis Papaveris erratici C. B. Pin.* 387. *Spinatella Tabern. Icon.* 701. *Hippophæſtum Col. Phytob.* 107. *Chardon étoilé. Chauſſetrape.*

Carduus ſtellatus ſive Calcitrapa, flore intensè purpureo.

Carduus ſtellatus ſive Calcitrapa, flore ſuave-rubente.

Carduus ſtellatus ſive Calcitrapa, flore albo H. R. Par. *Spinatella alba Tabern. Icon.* 702.

Carduus ſtellatus, latifolius, laciniatus, magno flore. *Calcitrapa amplo Jacea capitulo ſtipatis ſpinis armato Bocc. Muſ. Part.* 2. 34. *Tab.* 28.

Carduus ſtellatus, foliis integris, ſerratis Bot. Monſp. App.

Carduus ſtellatus, luteus, foliis Cyani C. B. Pin. 387. *Spina ſolſtitialis Dod. Pempt.* 734. *J. B.* 3. 90.

Carduus ſtellatus, luteus, capitulo minus ſpinoſo H. R. Par. *Spina ſolſtitialis, mitior, Apula Col. Part.* 1. 31.

Carduus ſtellatus, foliis integris, flore purpureo H. R. Par. *Carduus humilis, aculeatus, Ptarmicæ Auſtriacæ foliis Triumf.* 96. *Carduus ſtellatus, Leucoii lutei foliis A. R. Par.* 69. *Carduus Leucoii foliis Mor. H. R. Bleſ. Chardon étoilé, à feuilles de Giroflée jaune.*

Carduus Aſininus, capitulis parvis Joncq. Hort. *Carduus ſylveſtris* 1. *Dod. Pempt.* 739.

Carduus lanceatus, latifolius C. B. Pin. 385. *Carduus lanceolatus ſive ſylveſtris Dodonæi J. B.* 3. 58. *Carduus lanceolatus Tabern. Icon.* 699.

Carduus lanceatus, latifolius, flore albo H. R. Par.

Carduus lanceatus, exoticus, altiſſimus.

Carduus caule criſpo J. B. 3. 59. *Carduus ſpinoſiſſimus, anguſtifolius, vulgaris C. B. Pin.* 385.

Carduus nutans J. B. 3. 56.

Carduus nutans, flore albo J. B. 3. 56.

Carduus Acantoides J. B. 3. 56.

Carduus albis maculis notatus, vulgaris C. B. Pin. 381. *Carduus Marianus ſive*

ſive lacteis maculis notatus J. B. 3. 52. Carduus leucographus Dod. Pempt. 722.

Carduus Mariæ, non maculatus Mor. H. R. Bleſ.

Carduus Eryngoides, capite ſpinoſo P. Alp. Exot. 158.

Carduus lacteus, peregrinus, major ſemine fuſco Raii Hiſt. 312. *Silybum majus, annuum Park. Theat. 975.*

Carduus galactites J. B. 3. 54.

Carduus galactites, flore albo H. R. Par.

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, vulgaris. *Spina alba tomentoſa, latifolia, vulgaris C. B. Pin. 382. Spina alba ſylveſtris Fuchſio J. B. 3. 54. Acanthium vulgare, flore purpureo Tabern. Icon 686.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, vulgaris, flore albo. *Acanthium vulgare, flore albo Tabern. Icon. 685.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio anguſtiori. *Spina tomentoſa altera, ſpinoſior C. B. Pin. 382. Carduus quibuſdam dictus Acanthium Illyricum, aliis verò Onopordon J. B. 3. 55. Acanthium Illyricum, Onopordon alterum Herbariorum & Dodonæi Lob. Icon. 1.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio anguſtiori, flore albo. *Onopordon ij. Tabern. Icon. 687.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, altiſſimus, Luſitanicus. *Acanthium altiſſimum, Luſitanicum H. R. Par. Acanthium Luſitanicum Mor. H. R. Bleſ.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, Pyrenaicus.

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, Alepicus, magno flore. *Acanthium ex Alepo, caule alato, flore magno, cæruleo, cinaræ inſtar H. Edinb.*

Carduus capite rotundo, tomentoſo C. B. Pin. 382. *Carduus capite tomentoſo J. B. 2. 57. Carduus eriocephalus Dod. Pempt. 723.*

Carduus capite rotundo, tomentoſo, flore albo C. B. Pin. 382.

Carduus tomentoſus, Pyrenaicus, floribus purpureis, glomeratis.

Carduus ſeu Polyacantha vulgaris. *Polyacanthus Caſabonæ Acarnæ ſimilis J. B. 3. 92.*

Carduus Polyacanthus, Hiſpanicus, breviore folio, longiſſimis aculeis munito.

Carduus luteus, Centauroides, ſegetum. *Jacea lutea, capite ſpinoſo C. B. Pin. 272. Centaurium collinum, ſive Jacea ſpinoſa, flore luteo J. B. 3. 34. Spina ſolſtitialis, altera Dod. Pempt. 134.*

Carduus maritimus, caneſcens, alato caule. *Jacea marina, Bætica Park. Theat. 473. Jacea laciniato Sonchi folio ſive Jacea latifolia, purpurea, capitulo ſpinoſo C. B. Prodr. 128. Jacea laciniata, Sonchi folio C. Bauh. H. L. Bat. App.*

Carduus incanus, Creticus, flore luteo-purpureo. *Jacea incana, Cretica, flore luteo, medio-purpureo, ſquamis in molliores ſpinas abeuntibus H. L. Bat.*

Carduus Luſitanicus, caneſcens, alato caule, capite lanuginoſo.

Carduus ſphærocephalus, Tingitanus. *Jacea ſphærocephala, ſpinoſa, Tingitana H. Edinb. & H. L. Bat.*

Carduus Hiſpanicus, purpureus, foliis Cichorii. *Jacea foliis Seridis candicantibus, purpurea C. B. Pin.* 272. *Jacea purpurea, Hiſpanica, muricata J. B.* 3. 33. *& Jacea latifolia ſpinoſis capitulis pulcbris, flore purpureo Ejuſd.*

Carduus hirſutus & laciniatus, flore candicante. *Jacea capite longis aculeis ſpinoſo C. B. Pin.* 272. *Prodr.* 127.

Carduus tomentoſus & quaſi farinâ aſperſus. *Jacea tomentoſa, capitulo ſpinoſo C. B. Pin. Prodr.* 129.

Carduus Jaceæ folio, capitulis minoribus, cum ſquamis tricuſpidibus. *Jacea cum ſpinoſis capitulis, purpurea, tenuifolia J. B.* 3. 33. *Stœbe ſquamis aſperis C. B. Pin.* 273.

Carduus Melitenſis, Erucæ folio, flore luteo. *Jacea Cichorii folio, flore luteo, capite ſpinoſo Bocc. Rarior. Plant.* 15. *Jacea Sicula, Erucæ folio, echinata A. R. Par.* 87.

Carduus Melitenſis, capitulis conglobatis. *Jacea Melitenſis, capitulis conglobatis Bocc. Rarior. Plant.* 65.

Carduus Luſitanicus, foliis Coronopi amplioribus, lanuginoſis, flore luteo.

Carduus Luſitanicus, foliis Coronopi villoſis & rigidis, flore croceo.

Carduus Luſitanicus, luteus, foliis Coronopi glabris & rigidis.

Carduus Creticus, Rapi folio. *Cyanus Creticus ſpinoſus, Rapi folio H. R. Par. Jacea ſpinoſa, Cretica, an Hyoſiridis ſpecies Plinii Zan.* 105.

GENUS II.

Cinara. *Artichaut.*

Tab. 153. CINARA eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus & calyce D, ſquamato ac plerumque aculeato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E, pappis inſtructum F. His notis addenda eſt totius plantæ facies, qua à Carduis diſtingui ſolet Cinara.

Cinaræ ſpecies ſunt

Cinara hortenſis foliis non aculeatis C. B. Pin. 383. *Carduus ſive Scolymus ſativus non ſpinoſus J. B.* 3. 48. *Cinara Dod. Pempt.* 724.

Cinara hortenſis, non aculeata, capite ſubrubente H. R. Par.

Cinara hortenſis, aculeata C. B. Pin. 383. *Carduus ſive Scolymus ſativus, 1. ſpinoſus J. B.* 3. 48.

Cinara maxima, ex Anglia delata Lob. Icon. 3. *Carduus ſive Scolymus maximus, non ſpinoſus J. B.* 3. 51.

Cinara ſpinoſa, cujus pediculi eſitantur C. B. Pin. 383. *Scolymus aculeatus Tabern. Icon.* 696.

Cinara ſylveſtris, latifolia C. B. Pin 384. *Carduus Scolymos ſylveſtris J. B.* 3. 51. *Scolymos ſylveſtris, Chamæleonta Monſpelienſium Lob Icon.* 6.

Cinara ſylveſtris, Bætica Cluſ. Cur. poſt. in fol. 5. *Carduus Tingitanus, flore magno cæruleo, folio Atractylidis diviſurâ ſubtus incano, ſpinis duriuſculis horrido Pluk. Phytog. Tab.* 81. *fig.* 2.